

TÉNYEK ÉS TANÚK

X 253.822

Szálasi Ferenc naplói

1942–1946

Közreadja
KARSAI LÁSZLÓ

SZTE Klebelsberg Könyvtár

J001197203

A képeket válogatta Jalsovszky Katalin

A képek forrását lásd a képjegyzékben

X

253822

© Karsai László, 2016

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Nagyon sokan segítettek tanácsokkal, ötletekkel, néha elég nehéz kérdéseimre adott pontos válaszaikkal. Nélkülük más lenne a bevezető tanulmány, és kevesebb lábjegyzetet tudtam volna nyugodt lelkiismerettel az olvasók elé bocsátani, és az is bizonyos, hogy az annotált névmutatóban sem lenne ennyi fontos adat az egyes nevek mellett. Segítőim Békés Csaba, Bonhardt Attila, Borhi László, Deák István, Frank Tibor, Fülöp Mihály, Hubert Zoltánné, Jalsovszky Katalin, dr. Kende Péter, Lugosi András, Orgoványi István, Soós Mihály, Tasnádi Ákos, Ungváry Krisztián voltak. A bevezető tanulmányban Szálasi antiszemitizmusa újszövetségi „megalapozásával” kapcsolatban többen is segítettek. Elsősorban Gábor György, aki egy valódi, tömör tanulmányt küldött, amelyet szinte teljes egészében, hosszú részeket pedig szó szerint be tudtam építeni a saját szövegembe. E témakörben még Fazekas Csabától, Hardi Titusztól és Mártonffy Marcelltól kaptam komoly, hasznos észrevételeket. Külön is hálás vagyok Vágner Annának, hogy képes volt Szálasi utolsó börtönnaplóját szinte hiba nélkül legépelni, és szerkesztőmnnek, Schmal Alexandrának, aki nélkül nehezen tudnám elképzelni, hogy bármilyen tudományos munkám kéziratát nyugodt lelkiismerettel kiadnám a kezemből.

RÖVIDÍTÉSEK JEGYZÉKE

ÁVH	Államvédelmi Hatóság
ÁVO	Államvédelmi Osztály
ÁVK	Államvédelmi Központ
BFL	Budapest Főváros Levéltára
br.	báró
BSzKRT	Budapest Székesfőváros Közlekedési Részvénytársaság
CIC	Criminal Investigation Command (Bűnügyi Vizsgálati Parancsnokság)
ÉME	Ébredő Magyarok Egyesülete
FKGP	Független Kisgazda- és Parasztpárt
HÉV	Helyérdekű Vasút
HM	Honvédelmi Minisztérium
jkv.	jegyzőkönyv
KEOKH	Külföldiek Ellenőrző Országos Központi Hatóság
LB	Legfelsőbb Bíróság
MÁV	Magyar Államvasutak
MDP	Magyar Dolgozók Pártja
MÉP	Magyar Élet Pártja
MIOI	Magyar Izraeliták Országos Irodája
MIOK	Magyar Izraeliták Országos Képviselő
MKP	Magyar Kommunista Párt
MMP	Magyar Megújulás Pártja
MNB	Magyar Nemzeti Bank
MOVE	Magyar Országos Véderő Egylet
MSZMP	Magyar Szocialista Munkáspárt
MTA	Magyar Tudományos Akadémia

MÜNE	Magyar Ügyvédek Nemzeti Egyesülete
NAP	Nemzet Akaratának Pártja
NARA	National Archives and Records Administration (Országos Levéltár és Irattár)
NKVD	Narodnij Komitet Vnutrennih Gyel (Belügyi Népbiztosság)
NOT	Népbírók Országos Tanácsa
NSDAP	Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei (Nemzetiszocialista Német Munkáspárt)
OSS	Organisation of Special Services (Stratégiai Szolgálatok Hivatala)
OSZDMP	Oroszországi Szociáldemokrata Munkáspárt
OTI	Országos Társadalombiztosítási Intézet
PIH	Pesti Izraelita Hitközség
PRO	Politikai Rendészeti Osztály
RAF	Royal Air Force (Királyi Légierő)
r. k.	római katolikus
RSHA	Reichssicherheitshauptamt (Birodalmi Biztonsági Főhivatal)
SA	Sturmabteilung (Rohamosztág)
SD	Sicherheitsdienst (Biztonsági Szolgálat)
SS	Schutzstaffel (Védosztág)
SZDP	Szociáldemokrata Párt
SZEB	Szövetséges Ellenőrző Bizottság
SZKP	Szovjetunió Kommunista Pártja
SZOT	Szakszervezetek Országos Tanácsa
UNRRA	United Nations Relief and Rehabilitation Administration (Egyesült Nemzetek Segély- és Rehabilitációs Szervezete)
USA	United States of America (Amerikai Egyesült Államok)
VKF	Vezérkari Főnökség
VKNB	Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága
WRB	War Refugee Board (Háborús Menekültügyi Bizottság)

BEVEZETŐ

Szálas naplói, 1942–1946

Arról, hogy Szálas a szegedi Csillag börtönben 1938–1940-ben,¹ majd kiszabadulása után is írt naplót, már hosszú évek óta tudunk. 2008. január elején Toronyi Zsuzsa, a Magyar Zsidó Levéltár vezetője a Zsidó Múzeum hajdani igazgatója, az 1963-tól harminc éven át az intézményt vezető Benoschofsky Ilona irathagyatékában bukkant rá Szálas II. világháború alatt írott naplójának C füzetére. A napló mellett csak ennek gépelt másolatai találhatók, semmiféle adat, irat arról nem volt, hogyan, mikor, miért, honnan került ez a dokumentum a Zsidó Múzeumba. Benoschofsky 1984-ben rövid tartalmi ismertetőt és elemzést közölt a naplóról, de ebben az írásában sem árulta el, hogyan került a birtokába.² A C füzetet bevezető tanulmányommal és lábjegyzetekkel 2008 tavaszán a *Beszélő* című folyóirat közölte.³ 2012 januárjában Jeruzsálemben Ron Lustig, a Magyar Nyelvterületről Származó Zsidóság Emlékmúzeuma (Sefad/Cfat) vezetője a kezembe adta Szálas világháborús naplója töredékes A és teljes B füzetének fénymásolt változatát, és elmondta, hogy arra Jichak Perry magyarországi (erdélyi) származású izraeli történész irathagyatékában bukkantak.

¹ *Szálas Ferenc börtönnaplója 1938–1940*, szerk. Csiffáry Tamás, bev. Sipos Péter, Budapest, BFL–Filum, 1997.

² Benoschofsky Ilona, Rendszer, de örület van benne. Szálas Ferenc naplójáról, in *MIOK Évkönyv 1983/84*, szerk. Scheiber Sándor, Budapest, MIOK, 1984, 21–30.

³ Karsai László, Reflektor a sötétbe, *Beszélő*, 2008. március, 54–76; *Beszélő*, 2008. április, 60–79.

A hagyatékban nem volt semmiféle irat, dokumentum az-
zal kapcsolatban, hogyan, kitől kerülhetett Szálasi napló-
ja az Izraelbe 1948 után bevándorolt történészhez, akinek
leánya sem tudott ebben az ügyben felvilágosítással szol-
gálni. Lustig úrral abban állapodtunk meg, hogy miként a
C füzetet, így az A-ból előkerült hat oldalt és a B füzet 178
oldalát előszóval, lábjegyzetekkel, teljes terjedelmében pub-
likálom. Lustig úr csak annyit kért, hogy jelezzem, a napló
fénymásolt példánya az ő múzeumában található G 2993-
as leltári szám alatt. A töredékes A és a teljes B füzet 2012
tavaszán a Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltárá-
nak online folyóiratában jelent meg.⁴

Tudjuk, hogy Szálasi miért kezdett naplót írni valamikor
1941 végén vagy 1942 elején. Az általa gondosan sorszámo-
zott feljegyzéseivel kapcsolatban, amelyeket ő „tételeknek”
nevezett, leszögezte, hogy ezek „...csak nyersvázak, melye-
ket felhasználásuk alkalmával dolgozok fel véglegesen és
rögzíték végleges formába. A tételek tehát csupán felvilla-
nó gondolatok, melyek azonnali rögzítése szükséges, hogy
megint el ne tűnjenek.” (49.)⁵ Új, „rögzítésre” méltónak
talált „gondolatok” viszonylag ritkán jutottak Szálasinak
eszébe, és mint a fenti bejegyzésből is látható, attól tartott,
hogy amit nem jegyez le azonnal, azt elfelejtheti. A feljegy-
zésre érdemesnek talált gondolatai egy részét azután be-
építette azokba az elméleti-ideológiai alapvetésnek szánt
beszédeibe, amelyeket 1942 őszen–telén tartott a munkás-
ról, a parasztról és az értelmiségiről.⁶ Talán önkritikus éllel

⁴ Uő, Reflektor a sötétbe, II: A későbbi „nemzetvezető” naplója, *ArchivNet.hu*, 12(2012)/4.

⁵ Itt és a továbbiakban a naplókból származó idézetek, illetve a rájuk vonat-
kozó utalások után zárójelben kötetünk oldalszámaira hivatkozunk.

⁶ A munkáskérdésről 1942. október 18-án (teljes szövegét lásd *Szálasi Fe-
renc. Hungarizmus. 1. A Cél. Alapvető világnézeti tanulmányok és be-
szédek*, szerk. Gede Tibor, Budapest, Gede Testvérek, 2000, 185–193), a
parasztkérdésről 1942. november 22-én (uo., 167–184), az értelmiségről
1942. december 27-én (uo., 194–209) tartott előadást Szálasi az Andrásy

jegyezte föl naplójába: „...nem az a fontos, hogy valaki szel-
lemileg felkészült-e vagy nem, tárgyi ismeretekben gazda-
gabb vagy szegényebb, lelki élményekben mélyebb vagy se-
kélyebb, hanem elsősorban az, hogy van-e hite abban az
igazságban, melyet hirdet; mert ha van, tud hitet fakasztani,
még akkor is, ha buta; vagy ostoba tanultság, felkészültség,
tudás szempontjából; mert ha hite van, mindig hite szerint,
tehát jól cselekszik és hitből valós cselekvésre tudja serken-
teni mindazokat, akik az ő nagy hitén keresztül kapták meg
saját hitüket is.” (109.)

A B füzet írását 1942. július 6-án kezdte el, az utolsó be-
jegyzést, a 875. sz. tételt 1943. szeptember 14-én vetette
papírra. A C füzetet 1943. szeptember 15-től, a 876. sz. té-
teltől folytatta, és 1944. július 18-ig, az 1026. sz. tételig tart.
1944. március 19. után megritkúlnak a bejegyzések a napló-
ban. Az első napokban, sőt hetekben Szálasi annyira fel volt
háborodva azon, hogy a megszállás után a németek hosz-
szú hetekig szóba sem akartak vele állni, hogy még a nap-
ló írásától is elment a kedve. Nem jegyezte föl, hogy április
3-án végre fogadta őt a teljhatalmú német megbízott, Ed-
mund Veessenmayer, majd 13-án Sztójay Döme miniszter-
elnök is. Veessenmayer és Sztójay segítségével pedig má-
jus 3-án végre teljesült réges-régi vágya: fogadta őt Horthy
kormányzó, de erről a találkozóról sem jegyzett föl sem-
mit a C füzetbe. Majd május–júniusban valószínűleg min-
den energiáját a Hitlernek szánt és végül németre fordított
memorandum írása kötötte le.

Szálasi 1945–1946-os börtönnaplója Budapest Főváros
Levéltárában (BFL), a Szálasi-per iratanyagában találha-
tó 130–131. sz. alatt, 8495-től 8883-ig számozott olda-
lakkal.⁷ A kutatók rendelkezésére áll a BFL-ben az utolsó

út 60.-ban. Nem világos, hogy a kiadó miért nem a beszédek elhangzásának
eredeti kronológiai rendjében közölte ezeket, lehetséges, hogy nem tudták,
pontosan mikor hangzottak el.

⁷ BFL-XXV-1-a-(Népbíróági iratok)-293/1946. A Szálasi-per iratai.

börtönnapló géppel írott másolati példánya is, amely 132. szám alatt 8884-től 9270-ig számozott oldalt tartalmaz. A gépiratban sok az elírás, szótévesztés; valószínűleg többen próbálták az ÁVO-n vagy az ÁVH-n Szálasi olykor nehezen vagy egyáltalán nem olvasható kézírásos naplóját lemásolni. Ezt a másolatot elsősorban akkor használtuk, amikor az eredeti Szálasi-kézirat egyes lapjainak az oldal aljára kerülő utolsó sorai nem vagy csak nagyon töredékesen voltak olvashatók. A korabeli gépirók valószínűleg még a sérülésektől mentes eredeti változatból dolgozhattak. A kézzel írott naplót 130. szám alatt 8495–8809. lapszámmal látták el, valószínűleg még az ÁVO alkalmazottai. Szálasi akkurátusan csaknem minden egyes általa teleírt oldalt cirkalmas, jól olvasható aláírásával és a lapok bal felső sarkában oldalszámozással látott el. A kisebb-nagyobb eseményeket az „Eseménynapló”-ban, az általa fontosabbnak tartott eszmefuttatásokat a „Gondolatok jegyzéké”-ben rögzítette. Bejegyzései utolsó börtönnaplójában 1945. december 8-tól kezdenek ritkulni, ekkor már előfordult, hogy napokig egyetlen sort sem írt le a „Gondolatok jegyzékébe”, csak napi feljegyzéseit rózta szorgalmasan. Hosszabb, egybefüggő, több mint egy hónapos kihagyásra csak 1946. január 23-tól március 1-jéig került sor, ekkor minden idejét vádirata tanulmányozása, majd népbíróági pere kötötte le.

Szálasi 1944 őszéig főleg és elsősorban az érdekelte, hogyan kerülhetne hatalomra. Természetesen úgy, hogy őt Horthy Miklós miniszterelnökké nevezi ki, és e döntést az ország lakossága népszavazással „szentesíti”. 1944 nyarán, kora őszén minden idejét, erejét a hatalomátvitel előkészületei foglalhatták le, ezért nem írt naplót. Ilyesmire legközelebb csak 1945 tavaszán–nyarán lesz ideje, Augsburgban, már az amerikaiak fogságában. Fogságba esése (1945. május 5.) után azonnal írni kezdte utolsó előtti börtönnaplóját, de ezt egy idő múlva abba kellett hagynia. Az egyik tiszt, talán Himler Márton, július közepén megtiltotta neki,

hogy gondolatait papírra vesse, mondván, hogy azok „unalmasak”; „1–180 számozott fél hasáb volt a jegyzetek terjedelme” – írta nyilvánvaló sajnálkozással utolsó börtönnaplójában (632.). Sajnos ez a kézírata eddig még nem került elő, talán az amerikai Nemzeti Levéltárban (NARA) lap-pang valahol.

Utolsó börtönnaplóját pár nappal azután, 1945. október 7-én kezdte el írni, hogy az amerikaiak kiadták őt a magyar háborús főbűnösök első csoportjában Magyarországnak, és repülőgépen Budapestre szállították (1945. október 3.). Akárki volt is Szálasi augsburgi naplójának kritikus amerikai olvasója, igaza lehetett. Nem szeretnénk az olvasót elriasztani a naplók tanulmányozásától, inkább csak figyelmeztetjük: a sokszor önmagát ismétlő, nemritkán kifejezetten zavaros gondolatmenet nem könnyű olvasmány.

Börtönnaplójában Szálasi gondosan lerajzolta az Andrássy út 60. 39. számú pincezárkáját és annak berendezési tárgyait. Mint a szegedi Csillag börtön hajdani rutinos foglya, megjegyezte, hogy olyan darabokat is elhelyeztek cellájában, amelyek nem tartoztak az átlagrabok átlagos berendezési tárgyaihoz: asztalt és széket. Ezeket bizonyára azért bocsátották a rendelkezésére, hogy viszonylagos kényelemben írhasa feljegyzéseit (273). Börtönnaplója az egyetlen forrás, amelyből fogva tartásának körülményeit pontosan rekonstruálni lehet. Ellentétben azzal, amit később főleg a Nyugatra menekült nyilas vezetők hittek és terjesztettek, Szálasi nem verték, nem kínozták, nem fenyegették – ahogyan egyébként az 1945–1946-ban népbíróság elé állított más háborús főbűnösöket sem. Ennek csak egyik oka volt az, hogy mind az ÁVO vezetői, mind a népbírószék illetékesei, majd a népbírák, csakúgy mint a korabeli magyar közvélemény zöme, meg voltak győződve arról, hogy a világháborús vereségért, az ország kifosztásáért, sok száz-ezer katona és civil haláláért, valamint több mint félmillió zsidó deportálásáért és pusztulásáért a Horthy-rendszer

vezetői voltak a fő felelősök. A népbíróági törvény (1945. évi VII. tc.) megfogalmazói és alkalmazói teljesen feleslegesnek tartották volna hamis vádakkal, el nem követett bűnökkel vádolni a Horthy-rendszer minisztereit, miniszterelnökeit, még kevésbé a főbűnösnek, sőt a legfőbb bűnösnek tartott, „kinevezett” Szálasi Ferencet. A szovjet koncepciós perekkel ellentétben Magyarországon a vádiratot összeállítók és a közvélemény szerint teljesen mindegy volt, hogy a népbíróság elé állított politikusok tesznek-e beismerő vallomást, vagy sem. Talán még Bárdossy László esetében lehettek viszonylag sokan olyanok, akik őt vagy nem tartották bűnösnek, vagy legalább azt el tudták volna képzelni, hogy nem ítélik halálra. Bárdossy és más háborús főbűnösök, így Szálasi is bízhatott abban, hogy nemcsak Magyarországon, hanem Európa-szerte komoly figyelem kíséri a tárgyalásokat. Péter Gábor és beosztottjai már csak ezért sem kockáztatták meg, hogy bármilyen módon megpróbáljanak a vádlottakra nyomást gyakorolni. Szálasi egyébként kifejezetten jó személyes kapcsolatba került az általa nagyra becsült Péter Gáborral. Amikor január 24-én megtudta, hogy az Andrássy út 60.-ból, pincezárkájából átszállítják a Markó utcába, azt írta: „[S]ajnálom, hogy el kell mennem” (703.).

Más kérdés, hogy az Andrássy út 60. pincezárkáiban őrzött foglyok finoman fogalmazva sem lehettek elégedettek fogva tartásuk körülményeivel. Szálasi, a börtönviselt katoná viszonylag fegyvelmezetten tűrte a cellájában éjjel-nappal égő villanykörtét, a nedves, bűzös, csöpögő szennyvízcsövet. Csak őrrei egy részének viselkedését és az élelmezést kifogásolta. Sokszor volt nagyon éhes, és valljuk meg, teljesen jogosan panaszkodott még Péter Gábornak is, hogy őrrei időnként nem hagyták aludni, nehéz csizmáikban „topogtak-kopogtak”, füttyörésztek, dúdoltak egész éjjel (625.). Elkeseredve, dühösen jegyezte fel naplójában: „A világ egyetlen fogdájában nem csinál olyan zajt az őrsemélyzet, mint éppen itt, meg vagyok erről győződve.” (679.)

Bizalmas, csak saját magának írott naplónak az A, B és C füzeteket tekinthetjük. Máskülönbén hogyan merte volna szerzőjük a nácikkal lelkesen kollaboráló Sztójay-kormányt „plutokrata-marxista-judaista-álnemzetiszocialista egyveleg”-nek nevezni (234.)? Büszke volt arra, hogy amit egyszer kimondott vagy leírt, azon többé nem volt hajlandó változtatni (448.), még akkor sem, ha érvelése könnyen cáfolható volt, vagy az események nem igazolták várakozásait, jóslatait. Ráadásul ezek az eszmefuttatások sokszor csak egy félművelt katonatiszt képzelgése, akinek például történelmi ismeretei is meglehetősen hiányosak voltak. Tudjuk, hogy ha máskor nem, akkor Szálasi a hadiakadémián tanult hadtörténetet. Már a történelemérettségén megbuktatták volna, ha ott azt állította volna, amit látszólag komolyan a naplójában papírra vetett: Oroszország a történelme során soha nem nyert, Németország pedig soha nem veszített háborút (449.).

1941–1943 Szálasi életének egyik legnehezebb és mindenképpen legreménytelenebb periódusa. Az 1939-ben még erősnek, egységesnek tűnő nyilaskeresztes képviselőházi frakció felbomlott, alvezérei, tekintélyes, kipróbált szélsőjobb oldali politikusok (Hubay Kálmán, Baky László, Ruszka Jenő, Gruber Lajos stb.) szakítottak vele, vagy ő zárta ki őket pártjából. Mozgalma legnépszerűbb napilapja, a *Magyarság* a „pártütők”, a „szakadárok” szócsöve lett, amelyben sorozatosan jelentek meg a hozzá hű nyilasokat (Csia Sándort, Kovarcz Emilt, Vajna Gábort, Wirth Károlyt) becsmérlő, olykor kifejezetten rágalmozó cikkek. Komolyan fájalta, hogy Horthy Miklós nem volt hajlandó fogadni: pedig biztos volt benne, hogy ha egyszer a kormányzó elé kerülhetne, meg tudná győzni arról, hogy nevezze ki őt miniszterelnökké, a magyar nép (a magyar nemzet) pedig Horthy döntését népszavazással „szentesítené”. Komolyan elkeseredett 1943 őszén, amikor megtudta, hogy a kormányzó fogadott néhány ellenzéki politikus. „A Ny[ilaskeresztes] P[árt] ugyanolyan elbánást követel, mint amilyenben

részesülnek a szocdem vagy kiscgazdapárt. Ha tehát az államfő fogadja Peyer Károlyt és Tildy Zoltánt, valamint a többi nem nemzetiszocialista pártok politikus tagjait bizonyos alkotmányos tényezők javaslatára, úgy a Ny[ilaskezes] P[árt] is megköveteli, és nem kéri, hogy ugyanezek az alkotmányos tényezők javasolják az ő vezetőinek is az elfogadását az államfő részéről” – írta naplójában (194.). Azt persze még magának sem fogalmazta meg, hogy kitől is „követeli” a pártja, hogy Horthy fogadja, sőt „fogadja el” a nyilaskeresztesek vezetőit. Azt viszont pontosan „tudta”, hogy miért nem hajlandó őt Horthy fogadni: „...nálunk az államfő kimondottan a nemzet érdekei ellen volt, nem akarta tudomásul venni az új világ megépítésének óriási szükségét, és egy érdekcimboraság karmaiban nemcsak az országot, hanem majd egész Európát a végveszélybe sodorta...” – írta 1946 januárjában (669–670.). Tudni vélte továbbá, hogy a kormányzó egy „érdekcimboraság” karmai között vergődik, amely elzárja őt a külvilágtól, a fontos információktól, és legfőképpen tőle, Szálasi Ferencről. Soha, egy pillanatig fel sem merült benne, hogy például makacs elvi szembenállása Horthy István kormányzóhelyettségé válásától szintén nem segítette elő a kormányzói audiencia létrejöttét. Azt pedig még a saját naplójában sem ismerhette el, hogy legelszántabb politikai ellenfeleinek Teleki Páltól Sombor-Schweinitzer Józsefíg esetleg sikerült Horthyval elhítenniük, hogy a nyilasok meg akarják dönteni uralmát, ellene merényleteket szerveznek, és valóban ők gyártják azokat a röplapokat, amelyekben nemcsak rendszerét támadják, hanem feleségét, István fiát gyalázzák, lezsídozzák stb.⁸

Berlinben figyelemre sem méltatták, nem voltak hajlandók szóba állni vele, az pedig fel sem merült, hogy az NSDAP-tól pénzt vagy legalább valamiféle politikai támo-

gatást kapjon. „Ugyancsak... kérni kell újra és nyomatékosan a német nemzetiszocialista párttól, hogy küldjön ki teljhatalmú megbízottat...” (78.) – írja például 1943. január elején, elárulva, hogy a teljhatalmú megbízott kiküldését már többször kérték az NSDAP-tól, de hiába. Többször hangoztatja régi fixa ideáját, mely szerint Németországot nem Hitler és nem is az NSDAP irányítja (99.). Ilyesmi persze nem történhet meg majd Magyarországon, ha az általa vezetett Párt és Mozgalom hatalomra kerül, mert hiszen ők, a nyilasok bátrak, meg nem alkuvók, övék az Igazság, és Útjukon rendíthetetlenül haladnak Céljuk felé, hiszen ők alkotják a Nemzetet.

Az amerikaiak, majd az ÁVO fogságában nemcsak tudta, hogy feljegyzéseit elolvassák, hanem bizonyos részeket, elsősorban az országot, Európát, sőt a világ nagy problémáit megoldani szánt eszmefuttatásait kifejezetten őreinek, és rajtuk keresztül az akkori döntéshozóknak, valamint az utókornak szánta. Naplója révén párbeszédet kívánt folytatni rabtartóival, folyamatosan üzeni akart, tájékoztatni, meggyőzni őket. „Ezek az itt lefektetett gondolatok mind kivétel nélkül igazolásom előkészítését szolgálják. Remélem, ugyanolyan elbánásban részesülnek, mint minden más ügyvédi titok.” (304.) Máskor csak azt szeretne volna elérni, hogy feljegyzéseit, ahogy ő nevezte, „gondolatai jegyzékét” legalább a népbírói tárgyalást vezető bírónak és a népbíróknak juttassák el: hogy ők „betekintést nyerjenek belső énembe” (484.). Komolyan úgy gondolta, hogy irányt, útmutatást ad arra az esetre, ha esetleg személyesen nem tudná a hungarista ideológia igazságát (saját helyesírása szerint: Igazságát) világszerte diadalra juttatni. Ezért akart személyesen tárgyalni nem is „csak” Rákosi Mátyással, hanem azzal, aki a kommunista párt vezetőjének Moszkvából az utasításokat adja, vagyis magával Sztálinnal. Meg volt győződve arról, hogy van mondanivalója Magyarország vezetőinek. Kihallgatásra jelentkezett Péter Gábornál, és arra

⁸ Erről részletesen lásd Karsai László, *Szálasi Ferenc. Politikai életrajz*, Budapest, Balassi, 2016, 217–278.

kérte, szervezzen meg egy találkozót számára Rákossal, Tildyvel és egy vezető szociáldemokrata politikussal (686.). Úgy vélte, útmutatással tud szolgálni az ország vezetőinek: „Évtizedek óta foglalkozom államszervezéssel, nemzetneveléssel, népmozgalmak gyakorlati vezetésével úgy, hogy az országban alig található illetékesebb személy, aki hivatottabb lenne eldönteni a nemzet sorskérdéseit, vagy bennük dönteni.” (502.) Kifejezetten segíteni akart az ország vezetőinek, hiszen ők, vele ellentétben, semmit sem tudnak: „Aki úgy véli, hogy a hungarista országépítés terveit csak úgy le lehet másolni, és minden további nélkül a gyakorlati életbe átvinni, roppant téved. Támpontokat csak azért adok, hogy a kormánynak segítsék jelenlegi súlyos helyzetében, amelyben rendszeresen nem tudnak és képesek gondolkodni.” (403.)

Nemcsak a népbíráóság előtt vallotta, hogy ő továbbra is a magyar nemzet legitim módon megválasztott vezetője, foglalkozása tehát: Nemzetvezető. Önmagát az Andrássy út 60. pinceszárkájában is a magyar nemzet „legfelelősebb vezetőjének” nevezte (278.).

Az igazság prófétája

Naplóiból derül ki igazán, hogy milyen mélységes, szilárd, fanatikus hittel hitte, hogy megtalálta az igazságot, a Hungarizmus Igazságát, amely meg fogja váltani Magyarországot, Európát, az egész világot. Erre a felismerésre fokozatosan jutott el. Először rájött arra, hogy az olasz fasizmus és a német náciizmus mellett a harmadik nagy világnézet az ő hungarizmusa (67–68.). Majd lassan kikristályosodott benne a meggyőződés, hogy a Hungarizmus ideológiája jobb, magasabb rendű, mint a fasizmusé vagy a náciizmusé. Szerinte a fasizmus csak területtel, a náciizmus csak néppel

vezet, míg a Hungarizmus területtel és néppel egyaránt (163.). Ebből logikusan következett nagy ötlete: meg kell szervezni a nemzetiszocialista Európa Legfelső Döntéshozó szervét, az „Európanagytertanácsot” [sic!]. Ennek a német, az olasz és a szláv „politikai nemzet” vezetőjén kívül (Hitler és Mussolini mellett talán a náci oldalára áttért Andrej Vlaszov tábornokra gondolhatott) a „magyar politikai nemzet” vezetője lenne tagja. A Legfelsőbb Tanács döntene, nyilvánvalóan a legmagasabbrendű ideológia, világnézet, vagyis a Hungarizmus képviselőjének útmutatásait követve, a politikai, a gazdasági, a társadalmi és a katonai kérdésekben. A kiadott feladatok végrehajtásának ellenőrzése valamiféle ködösen, általánosságban körülírt „Európanagyter-vezérkarra” vagy minisztériumra várna, amelyben a négy vezető nép szakemberei foglalnának helyet (122.). Azt még csak megindokolni sem volt hajlandó, hogy miért vennék be negyediknek a magyar „politikai nemzetet” a „vezetőnépek” elitcsoportjába. Ezt nyilvánvalóan teljesen természetesnek gondolta, hiszen e „vezetőnép” kebelében született meg ő, a Hungarizmus Igazságának prófétája. Magabiztosságát növelhette az a meggyőződése, hogy Magyarország „a Tengely legfontosabb háborús területe” (163.). Később Európa „szívterületének” nevezte Magyarországot, Budapestet pedig Berlin és Róma mellett az egyik „erőközpontnak” (263.). Magyarországot egyedül nevezte a „világrendezés” szempontjából az egyik legfontosabb „kulcsterületnek és szívterületnek” (320.). A „szívterület” gondolatot még háromszor megismétli naplójában. A magyar nép „hatóterületének”, a Hungarizmus „akciórádiuszának” hatókörét igen nagyvonalúan vontta meg: „Közép-Európa a következő határokkal: Északon a Keleti- és az Északi-tenger, nyugaton a Rajna–Rhône vonala, délen Konstantinápoly–Róma vonala, keleten Nyemen, Visztulai Bug, Dnyeszter vonala.” (169–170.) Hogy ehhez Hitler, Mussolini vagy esetleg Antonescu mit szolt volna, azzal nem foglalkozott.

Mit sem törődve azzal, hogy saját ideológiáját milyen nagy mértékben Mussolini és Hitler eszméit, gondolatait, propagandáját és politikai gyakorlatát másolva alakította ki, habozás nélkül leírta: „A Hungarizmusnak semmi köze a német nemzetiszocializmushoz – a náciizmushoz – és a fasizmushoz, tőlük teljesen önállóan, függetlenül és szabadon született meg, fejlődött és épült a nemzet testébe, állította fel egész eszmei és gyakorlati rendszerét.” (289.) A teljes igazságot csak ő ismerte föl, ő látta meg, mert Mussolini és Hitler előtt a „haszonlesők” eltakarták azt (291.). A ténylegesen megvalósult olasz fasiszta rendszert „bűnös kinövésnek”, a náci pedig „bűnös és ocsmány” rendszernek nevezte (372.). Szilárdan hitte, hogy saját eszmerendszere olyan igaz, olyan tökéletes, mint Krisztus Tana, tehát ő, akár még életében, akár (mártír)halálával, létre tudja hozni az új, igazságos, boldogságban, bőségben élő világot. Viszonylag korán, már 1943 tavaszán kezdi magát, eleinte még óvatosan, majd a következő években egyre mélyebb meggyőződéssel, egyre világosabban és nyíltabban Jézus Krisztushoz hasonlítani. „Minden embernek, aki az igazságért küzd, ezt a harcos hivatását mindhalálig kell betöltenie; sőt csak halálával és halála után tölti be tulajdonképpen hivatását” – írta 1943 áprilisában (135.). Egy hónappal később önmagát már olyan „vezetőszellemnek” látta, aki „...az új igazságot, az új valóságot, az új szabadságot, egy szóval az új életet teljes teljességében először látta meg, először hirdette meg, érte először áldozott és cselekedett...” (152.) Hatalomátvétele egyéves évfordulóján, 1945. október 15-én, nem is kicsit „újraírva” saját élete történetét, feljegyezte börtönnaplójába, hogy már 1933-ban rájött: „...a Hungarizmus tényleg az igazság a magyar nemzet számára, tényleg út és cél és cselekvés, melyek egyedül biztosítják életét...” (258.) Ebből számára teljesen logikusan következett a végső felismerés: „Miután megingathatatlanul hittem a Hungarizmus igazságában, így kézenfekvő volt, hogy meg

is kell valósulnia, mert minden igazság megvalósul.” (259.) Szálasi tehát azért „tudta”, hogy a Hungarizmus igazsága diadalmaskodni fog, mert ő ebben hitt, és azért hitt benne, mert abban is hitt, hogy amit ő felismert, az maga az igazság. Tervezte, de soha nem írta meg nagy összefoglaló ideológiai művét, így inkább csak többször leszögezte naplójában, hogy mi a hungarizmus lényege: „Krisztus Tanának, a nacionalizmusnak és a szocializmusnak összehangolt hármassága...” (348.) 1945 őszén már készült (mártír) halálára, de ennek tudatából is erőt merített. Nem nehéz észrevenni a Krisztus-párhuzamot a következő feljegyzésében is: „A zsidók gyűlölete és bosszúja személyem és az Eszme, a Hungarizmus ellen oly nagy, olyan olthatatlan, hogy nem kétséges, hogy igazságom átmenetileg alulmarad, és holttestemet fogja befedni mint halotti lepel. De ebből az áldozatból és lepelből fog megszületni a Hungarista Magyar Birodalom és szabadságának vérrel szentté avatott zászlaja.” (269.) Hogy mindenki számára világos legyen, a nyilaskeresztet és Krisztus keresztjét, valamint kettejük harcát történelmi párhuzamba is állítja: „Hitet és meggyőződést kétezer évvel ezelőtt üldöztek csak annyira, mint a miénket most. Akkor is egy kereszt miatt. Most is. Hatalmas az igazság tehát, ami bennünk és nálunk van, és éppen olyan hőiesen, bölcsen, előrelátóan és kitartóan kell érte élnünk, harcolnunk és halnunk, mint tették majd’ kétezer évvel ezelőtt.” (275–276.) Szinte vallásos révülettel hitte, tudta, hogy ő elhozta a magyar nemzet, Európa, sőt a világ számára a megváltást jelentő eszmét, az igazságot, a Hungarizmus igazságát, amely előbb vagy utóbb, miként a názáreti Jézus igazsága, diadalmaskodni fog. „Az éhező, fázó és nyomorgó Európa felett azonban már ott ragyog az égen a bethlemi [sic!] csillaga [az] új eszmék igazságának. Csak még hiányzik a három bölcs, hogy észrevegyék. De útban vannak, biztosan. És egészen biztosan újra a három életírányból fognak jönni: keletről, nyugatról és délről. És

amikor történelmi találkozásuk megtörténik és észreveszik Európa egén a csillagot, Európában egyszerre, varázsütésre nem fognak éhezni, fájni és nyomorogni, de a nagy jövőben sem.

A három bölcs neve: a Tiszta Szocializmus, a Tiszta Nacionalizmus és a Tiszta Tan. Anyag, Szellem és Erkölc fog-nak találkozni, fognak együtt Életegységet alkotni az egyetlen Csillagba fogott európai nemzetek és népek dicsőségére, nagyságára és boldogságára. És amikor ez a történelmi tény megszületik, fogja Európa megkezdeni tulajdonképpeni történelmi hivatásának betöltését az emberiség történetében, fejlődésében és a földgömb erkölcsi, szellemi és anyagi vezetésében." (444.) Magát gyakran hasonlította Krisztushoz: „A Hungarizmus – Krisztus – Erkölcselvőség – A földi paradicsom, az elveszett paradicsom megtalálása – Isten, Ember, Élet harmóniája – Krisztus, nacionalizmus és szocializmus harmonikus gyakorlata, az élet szociológiai összhangzattana." (451.)

Tudta, hogy ő már győzött, diadalmaskodott, hatalmasabb, mint a világ bármelyik nagyhatalma, hiszen neki, és csak neki – Igazsága van. Mint 1945 késő őszén megfogalmazta: „...a Hungarizmus bölcséleti felépítésében és kutatásában olyan igazságokat ismertem fel és fedeztem fel, amelyek nem utasíthatók vissza a földgömb egyik hatalmaságától sem. És ezzel itt is bebizonyosodott, hogy az erkölcs: az igazság és a szellem, az igazság megismerése és megvallása sokkal nagyobb nagyhatalom, mint a földgömb minden jószágkészlete emberiségestül együtt, még akkor is, ha csak egyetlen ember ismerte meg és vallja meg. Mert az az egy ember az igazi és a valóságos nagyhatalom, senki más." (448–449.)

Szálasi a II. világháborúról

Hosszú lenne felsorolni azoknak a világháborús eseményeknek a listáját, amelyekről Szálasi egyetlen szót sem írt a B és C füzetben. Nehéz, ha nem lehetetlen megítélni, hogy azért nem, mert nem nagyon talált, nem is találhatott olyan jelentősebb hadműveletet vagy csatát, amelyről ő, a képzett volt vezérkari tiszt nyugodt lelkiismerettel leírhatta volna, hogy a közelgő, nagy, végső győzelem fontos állomása. Ezért inkább meg sem említi, hogy 1942. október 23-án Montgomery El-Alameinnél megtámadta, majd visszavonulásra kényszerítette Rommel csapatait. Szó nélkül hagyta a Vörös Hadsereg sztálingrádi győzelmét (1942. november 19.–1943. február 2.) és ezen belül a 2. magyar hadsereg voronyezsi vereségét is. Látszólag hidegen hagyta az angolszász csapatok észak-afrikai partraszállása (1942. november 8.), majd Észak-Afrika elvesztése (1943. május 13.) éppúgy, mint a II. világháború addigi legnagyobb páncélos ütközete, a kurszki csata is (1943. július 5.–július 15.). Eközben újra és újra visszatér arra az ötletére, melynek megvalósítása előtt semmiféle akadályt nem lát, nevezetesen arra, hogy Japánnak és Németországnak egyszerre kellene megtámadnia a Szovjetuniót (126.). A naplóban még említés szintjén sem kerülnek szóba a csendes-óceáni hadműveletek, az a tény, hogy a japán haderő egymás után kénytelen feladni az 1941–1942-ben elfoglalt nagy szigeteket (Guadalcanal kiürítése, 1943. február 8.; a Bismarck-szigeti nagy japán vereség, 1943. március 2.; a Salamon-szigeteki amerikai partraszállás, 1943. június 30. stb.). Nem volt hajlandó megérteni, hogy miközben Japán élet-halál harcot vív a vele szemben fokozatosan fölénybe kerülő amerikai hadsereggel, nem képes még egy frontot nyitni és jelentős szárazföldi erővel megtámadni a Szovjetuniót, bármilyen logikusnak tűnt is ez számára. Nem tudta alapvetően optimista világképébe illeszteni az angolszász erők szicíliai

partraszállását (1943. július 10.), sem Mussolini bukását, a fasiszta rendszer felszámolását Olaszországban (1943. július 25.). Konokul, a tényektől magát zavartatni nem hagyva hajtogatja naplójában, hogy a Szovjetunió már haldoklik, már (szinte) el is pusztult, már „nem jelent katonai veszedelemet”, már csak egy végső, utolsó, nagy támadásra volna szükség (92, 130.). Magabiztos optimizmusát az a meggyőződése is táplálja, amely szerint „a csatákat nem az nyeri, aki túlsúlyban van, hanem az, aki a győzelem feltétlen hitével rendelkezik, ebben töretlen és állhatatos tud maradni, és igazában hűségesen kitart” (139.).

Azt is „tudja”, hogyan kellett volna a Szovjetuniót még 1941-ben legyőzni: „Tagadom, hogy a Szovjet ellen ne lehetett volna villámháborút lefolytatni; éspedig a következőkben láttam annak idején a lehetőséget: nyári támadó hadjárat és erre azonnal rá a téli támadó hadjárat. Tehát két, egymásra következő ütéssel kellett volna a szovjet hadsereget megsemmisíteni” – szögezi le magabiztosan (116.). Még 1943 tavaszán sem érti meg, vagy nem hajlandó megérteni, hogy 1941–1942 telén a Wehrmacht minden erejét a Vörös Hadsereg támadásainak kivédése kötötte le, újabb, nagyszabású offenzívára 1942 tavasza előtt nem is gondolhattak Berlinben. Elfogult és tájékozatlan kortárs megfigyelője az eseményeknek, ennek következtében nem is tudja, sokszor valószínűleg nem is akarja megfelelően értékelni a tudomására jutott híreket. Úgy véli, hogy Sztálin a nyugati hatalmak utasítására, követelésére oszlatta fel 1943 tavaszán a Kommunista Internacionálét. Nagyon megőrül, és „felismeri”, hogy Japánnak most már azonnal be kell lépnie a Szovjetunió elleni hadjáratba, hiszen a Szovjet már megbukott, kiderült, hogy olyan gyöngye, hogy a nyugati hatalmak kikövetelhették tőle a nemzetközi kommunista szervezet feloszlását (157.). Arra nem is gondol, hogy rosszul tudja: Churchillnek vagy Rooseveltnek esze ágában sem volt a Kominternnel foglalkozni, ennek feloszlátása Sztálin egyéni

döntése volt. Láthatóan azt sem érti, hogy az angolszászok Németország és szövetségesei ellen intézett légitámadásait a Luftwaffe miért nem torolja úgy meg, hogy az agresszoroknak „elmenjen a kedvük a további vandalizmustól” (177.). A legegyszerűbb magyarázat, amely szerint 1943 második felére az angolszászok már fokozatosan megszerezték a totális légi fölényt, és a német légierőnek esélye sem lett volna nagy megtorló bombatámadásokat indítani Anglia ellen, eszébe sem jut.

Úgy tűnik, hogy csak Goebbels hírszolgálatának leírásait, elemzéseit olvasta, nem hallgatta az antifasiszta koalíció rádióadásait, nem figyelte még a semleges országok sajtóját sem. Nagy valószínűséggel nem tudott arról, hogy Portugália, Törökország és főleg Spanyolország bevonását a tengely oldalán a háborúba Hitler megpróbálta, de kudarcot vallott. Szálasi hitt a németek és szövetségeseik végső győzelmében, mert ez állt érdekében, ebből merített erőt, bátorságot harca folytatásához. Azt tudta, hogy Dönitz admirális visszarendelte a támaszpontokra a nyílt tengerekről a német tengeralattjárókat, de ebből nem arra következett, hogy az antifasiszta szövetségeseik konvojtaktikája sikeresnek bizonyult, a német tengeralattjárók egyre nagyobb veszteségeket szenvedtek, és egyre kevesebb hajót tudtak elsüllyeszteni. Ehelyett megint túlságosan optimistán ítélte meg, mert így akarta megítélni a helyzetet: ez a lépés is csak egy nagyobb, átfogó terv része, mégpedig az angolszászok tervezett olaszországi partraszállásának megakadályozása (178.). Azt megint csak természetesnek tekinthetjük, hogy amikor a német tengeralattjáróknak, miként a földre kényszerített légierőnek és a támaszpontokra bezárt hadihajóknak sem sikerült megakadályozniuk az angolszász erők szicíliai partraszállását, erről naplójában egy sort sem írt le. 1943 őszén–telén már kénytelen tudomásul venni, hogy a német tengeralattjáró-flotta és a légierő érdemi harci tevékenységet nem folytat. Erre is talált legalább a

maga számára biztosan megnyugtató magyarázatot: valahol Németországban hatalmas katonai tartalékok vannak, jól elrejtve, átképzés, átszervezés és átfegyverezés alatt (232.). Komolyan úgy vélte, hogy a német hadsereg, a légiő, a tengeri flotta valóban csak „eltűnt”, és tartalékban, nagy titokban érintetlen, hatalmas erőkkkel várja a megtorlás megfelelő pillanatát. Nem a híveit szándékosan megtéveszteni akaró, cinikus politikus volt, hanem a valóságtól teljesen elszakadt, lázálmodban élő fantaszta. Még 1944 áprilisának végén is „tudta”, hogy Németország rövidesen halálos csapást fog mérni Angliára, és ebben Japán, Itália, az Egyesült Államok és a Szovjetunió is segíteni fogja, hiszen mindegyiknek lesz elvennivalója Angliától (236.).

Utolsó naplójában, teljesen érthető módon, többször visszatér arra a kérdésre, amely azután majd a népbíróság előtt is előkerült: a német „csodafegyverekre”. Megpróbálta összeszedni azokat a „bizonyítékokat”, információmorzsákat, amelyekre támaszkodva ő, az egykori képzett vezérkari tiszt még a háború legvégén is vakon bízott a németek és szövetségeseik végső győzelmében. Míg az átlag újságolvasó 1945 őszén–telén még nem sokat tudhatott az atombomba jelentőségéről, Szálasi meglehetősen pontosan felmérte ennek jelentőségét. Előre látta, hogy az Egyesült Államok milyen hatalmas, pusztító fegyverhez jutott: „Az új energia és az új lövedékvetési eljárás háborút »helyből« való viselésre tesz lehetővé. Az egész földgömböt be kell osztania [az Egyesült Államoknak] bombáinak hatóhálózatának megfelelően, saját területen be kell építenie a lövedékek kifutópályáit, és hadüzenetet követő öt percen belül akár sok százezer úgynevezett atombomba hagyhatja el területét és semmisítheti meg ellenségének életét.” (263.) Persze a Hungarizmus Igazságába vetett hitét ez sem rendítette meg. „Az atombomba elleni védekezés legegyszerűbb formája: fel kell robbantani azt a társadalmi rendszert, mely az atombombát a parancsolóan szükséges emberi fejlődés

megakadályozására akarja bevetni. Ez pedig csak a szellem fegyvereivel lehetséges, mert ezek minden atombombánál erősebbek.” (301.)

Szálasit a tengelyhatalmak és szövetségeseik, köztük Magyarország II. világháborús veresége sem ingatta meg hitében. Arról is sziklaszilárdan meg volt győződve, hogy a világháborúból egyes-egyedül a Hungarista Mozgalom került ki győztesen. Látta, hogy „[a] demokrata rendszerek Amerikában, a plutokrata rendszerek Angliában és a marxista rendszerek a Szovjetben már elhamvadtak az 1938–1945-ös világégésben. Aki még mindig ezekhez az elavult, elbukott, elüszkösödött rendszerekhez menekül vissza, ne képtelenedjen el, ha váratlanul meztelenül találja önmagát az élet olyan forgatagában, melyet megérteni sem tud maradiságánál fogva.” (573.)

Egyik igen figyelemreméltó tulajdonsága volt, hogy teljesen figyelmen kívül tudott hagyni mindent, ami harmonikus világképébe nem illeszkedett. A nyilas puccs ténye, az, hogy a németek segítségéből, az ő kegyükből jutott csak hatalomra, valószínűleg el sem jutott a tudatáig. Bizonyos, hogy komolyan gondolta, amikor azt írta, hogy az ő hatalomra kerülése a parlament jogszerű és független, önálló hatalmi döntése volt, ehhez a Wehrmachtnak, a Gestapónak, az SS-nek semmi köze sem volt. Őszintén nem érti, „[m]iért nem vonják felelősségre azokat, akik az 1944. októberi eseményeket szentesítették, törvényesítették és így a nemzet szabad akaratából, önálló elhatározásából és független döntéséből valósnak és jogosnak, törvényesnek és alkotmányosnak nyilvánítottak: az egész képviselőházat és a fel-sőházat” (304.).

Ő tudta, hogy a háború még nem ért véget, a békét még nem nyerte meg az, aki a csatatereken diadalmaskodott. „A háborút még katonailag sem nyerték meg. Egy történet: Berlin–Róma–Tokió kezéből kiűtötték a fegyvert. Jelenleg fegyvern nyugvás van” – nyugtatta meg magát 1945 őszén

(254.). Tudta azt is, hogy az Egyesült Államok rettenetes, nagy válság előtt áll, viszont Anglia meggyengüléséről és a tényleges nagyhatalmi erőviszonyokról tudomást sem vett. Újra és újra elismétli, hogy a háborút csak az nyeri meg, aki a békét is megnyeri, ez pedig nem lehet más, mint az, aki megérti és elfogadja a Hungarizmus Igazságát.

Ugyanígy tudta, hogy ő mindig, mindenkor helyesen cselekedett, az egész nép mögötte állt, mögötte áll és mögötte fog állni halála után is (532–533.). Valószínűleg fogalma sem volt arról, vagy el sem hitte volna, hogy ő és rezsimje milyen gyűlölt és megvetett volt 1945 őszén, amikor Budapestre hozták. Az MTI Magyar Közvéleménykutató Szolgálat 1945. október 21. és november 2. között, tehát a Bárdossy-per idején a fővárosban reprezentatív mintának tekinthető, 1250 főre kiterjedő közvélemény-kutatást végzett, amelynek során külön rákérdeztek a háborús főbűnösökre, és azt is megkérdezték, hogy kit tartanak a legfőbb bűnösöknek. Kimagaslóan a legtöbben, a válaszadók háromnegyede Szálasit nevezte meg első helyen, illetve az ő nevét említették a legtöbbször; Bárdossyt 50%-nál kevesebben, majd Imrédy és Horthy következett, és csak utánuk Endre László, Sztójay Döme, Beregfy Károly. Bárdossy halálra ítéltése után annyi eltolódás következett be a választásokban, hogy Bárdossy és Horthy előbbre került, Imrédy az ötödik helyre szorult Szálasi, Horthy, Bárdossy és Endre után. Ha nemcsak azt vették figyelembe, hogy a főbűnösök „rangsorában” hányan tették első helyre Szálasit, hanem azt is, hogy milyen gyakran említették meg egyáltalán egyik vagy másik főbűnös nevét, akkor is kimagasló Szálasi „főlénye”, mögötte pedig Horthy és Bárdossy következik.⁹

Naplójában többször elismétli azt is, amivel, úgy tűnik, legalább önmagát sikerült meggyőznie, hogy az 1945.

november 4-i választásokon a magyar nép utólag (is) jóváhagyta azt, aminek Szálasi szerint már egy évvel korábban is nagyon örült, vagyis a német fegyveres segítséggel végrehajtott nyilas puccsot (433, 486, 686.).

Szálasi a zsidókról

A naplókban hemzsegnak a zsidó világhatalomról, a zsidók destruktív befolyásáról szóló eszmefuttatások. A „zsidó” szó önállóan vagy szóösszetételekben 392 alkalommal fordul elő. Szálasi a naplóban többször is visszatér arra, hogy szerinte az Újszövetség „megdöbbentő” képet fest a zsidókról (255.). Teológiai fejtegetései azonban nem tekinthetők másnak, mint az „árja kereszténység” antiszemita fantazmagóriáinak, szilárd antijudaista megalapozással az egyházi hagyományban. Jézus (illetve az evangélisták) állításai „a zsidókról” a történeti-kritikai kutatás szerint a zsidóságon belüli polémiának, a születő és a Tórához szorosan kötődő fiatal (zsidókeresztény) egyház önazonosság-keresésének részei, semmi közülük a régi szövetség „leváltására” vagy krisztusi „helyettesítésére” vonatkozó későbbi teológiai elmélethez.

Az európai és természetesen a magyarországi szélsőjobboldal rendszeresen visszatérő problémája volt az alapvetésként hangoztatott erőteljes „keresztény” identitás, illetve a politikai, végső, „kifejlett” formájában rasszista antiszemitizmus összeegyeztetésének igénye. Ebből fakadtak olyan értelmezési kísérletek, amelyek az Ó- és az Újszövetség viszonyának újradefiniálására, a kereszténység zsidó gyökereinek relativizálására irányultak. Az antiszemita ideológusok és propagandisták rendszeresen keresték azokat a bibliai helyeket, amelyek a zsidóellenesség megnyilvánulaként is értelmezhetők. Szálasi magát hívó katolikusnak,

⁹ A Magyar Távirati Iroda Magyar Közvéleménykutató Szolgálat, Budapest, 1945.

ugyanakkor általában az egyházak ellenfelének vallotta. Jól ismerte, gyakran olvasta a Bibliát, és számos részletre célozhatott naplójában, amikor saját antiszemitizmusa „megalapozását” az Újszövetségben is megtalálni vélte (például Jn 8,44: „A sátán az atyátok, és atyátok kedvére igyekeztek tenni, aki kezdettől fogva gyilkos volt, és nem tartott ki az igazságban, mert nincs benne igazság: Amikor hazudik, magából meríti, mert hazug és a hazugság atyja.” 1Tessz 2,14–16: „Mert ti, testvéreim, követői lettetek Isten judeai egyházának, amelyek Jézus Krisztusban élnek. Ti ugyanazt szenvedtétek el saját népetektől, amit ők a zsidóktól, akik Urunkat, Jézust és a prófétákat is megölték, minket pedig üldöznek, ezért az Isten előtt nem kedvesek, és az embereknek is ellenségei.” Jel 2,9: „...akik zsidónak vallják magukat, noha nem azok, hanem a sátán zsinagógája...””). A fentieket és hasonló szövegrészeket már a 2. századtól kezdődően határozott antijudaista éllel idézte és elemezte a korai görög és latin nyelvű keresztény irodalom, főként kedvelt és rendkívül elterjedt irodalmi-bölcséleti műfajában, az *adversus* vagy *contra Judaeos*ban.

A mai szakirodalom egy része szerint az Újszövetség egyes helyein – olykor nem zárva ki azt sem, hogy utólagos szövegbetoldások is lehetnek közöttük – kimutathatók antijudaista hangok és tendenciák a szövegekben. Más források szerint a „zsidók” kifejezés szűkebb, területileg (júdeai) és felekezetiileg behatárolható csoport(ok)ra vonatkozott csak. Végül akadnak szerzők, akik a „zsidók” szót kifejezetten a zsidóságra kívülről betértekre, az úgynevezett „prozelitákra” értik. Szálasi nyilván olyan antijudaista papokat, lelkészeket ismert, akik, követve az egyház sok évszázados antijudaista tanítását, az Újszövetségben előforduló *iudaioi* kifejezést általában a zsidóságra értették. Elődeik így is alkalmazták és használták fel a középkori szövegekben: ebben az értelemben vált „népszerűvé” a fogalom, s terjedt el

a legpopulárisabb műfajokban, a mindennapos templomi prédikációkban és másutt. Szálasi mindenképpen a legelterjedtebb értelmezést fogadta el, amelynek lényege az antijudaizmus és antiszemitizmus biblikus-újszövetségi „megalapozása”.

A keresztény egyházak többségének teológiai tanítása egyértelműen az Ó- és Újszövetség megbonthatatlan egységét hangoztatta és hangoztatja ma is, s vallja, hogy Krisztus megváltói „munkája” sem választható el a zsidóság üdvörtörténeti szerepétől. Mint azt VI. Pál pápa által összehívott II. Vatikáni Zsinaton 1965-ben kibocsátott *Nostra aetate* kezdetű enciklika is kiemeli, már Pál apostol figyelmeztetete kortársait, Isten „nem vetette el az ő népét” (Róm 11,2).

Szinte természetesnek tekinthető, hogy Szálasi jelentősen, mintegy 5 millió fővel a valóságosnál többre, 16 millióra becsüli a világon élő zsidók számát (120.). Bizonyos, hogy vadul, elementáris erővel gyűlölte a zsidókat, mélyen hitt a zsidó világhatalomban, a zsidó világ-összeesküvésben (65.). Meggyőződése szerint a zsidók a Szovjetunióban és az Egyesült Államokban is azon dolgoznak, hogy a két államot elválasztó világnézeti „áthidalhatatlan szakadékot” áthidalják (638.). Azzal egy percig sem foglalkozik, hogy a zsidó világhatalmi törekvéseken kívül milyen közös érdekük lehetne a szovjet bolsevik zsidóknak és az amerikai nagytőkés vagy kispolgár, demokrata, liberális zsidóknak, hogyan tudnának ők közös világnézetet kialakítani.

Felidézi Prohászka Ottokár egyik hasonlatát, amelyben a székesfehérvári püspök azzal érvelt a zsidók jogegyenlősége ellen, hogy nem lehet azon az alapon megadni a zsidóknak az állampolgári jogok teljességét, hogy ők is emberek, hiszen a tyúk is állat, a görény is állat, a gondos gazdaszorny mégsem teszi a tyúkok közé a görényt. Szálasinál ugyanez így hangzik: „A zsidó nem tud se nacionalista, se

szocialista lenni, ahogyan a poloska nem tud háziállat és a görény tyúkór lenni.” (82.) Szálasi – mint igazi nemzetiszocialista – „osztályharcos alapon” is antiszemita volt. „A burzsoázia tulajdonképpen nem más, mint a minden erkölcsi-szellemi-anyagi gátlás nélküli világzsidóság” – szögezte le 1943. január elején (81.). A plutokrata, a marxista, a liberális, a szabadkőműves Szálasi szóhasználatában vagy a zsidó szinonimája, vagy az ő kiszolgálója, cinkosa (89, 105.). Már a német megszállás utáni csalódottság és düh munkálhatott benne, amikor az 1921–1938 közötti magyar történelmet a „plutokrata-marxista-judaista virágzás és teljehatalom kora”-ként jellemzi (236.).

Szálasi „tudja”, hogy a világháború okai a zsidók (80–81.). 1943 szeptemberéig nem rendelkezik olyan információkkal, amelyek alapján leírhatná, hogy a zsidókat még a világháború alatt el fogják pusztítani. 1943 tavaszán csak arról ír, hogy ha a zsidó fellázad, akkor „mint lázadóval fognak vele elbánni” (121.). Most még csak arról tud, hogy a németek a zsidókat „elszigetelték”, gettókba zárták, a megsemmisítőtáborokról nem ír. Viszonylag óvatos formában 1943-ban csak egyszer, június elején utal arra, hogy valamilyen információja már van arról, mit művelnek a nácik a zsidókkal. A zsidók most elpusztulnak, írja, „mert az évezredes rendetlenséget felváltja a rend, mely anarchiaokozókat nem tűr meg, bárhogyan is hívják, bárki is választotta ki az életre. A rendet egyedül a honképes és talajgyökeres népek tudják megalkotni, a zsidó pedig nem tartozik ezek közé, természeténél fogva nem tartozhat közéjük; a[z] emberiség társadalmának hullőkorszaka véget ér, így a hullők mind ki is fognak pusztulni, bármi is idézi elő az új korszakot.” (164.)

Néhány hónappal később már biztos és pontos információkkal rendelkezett a holokausztról. Erre utal, hogy 1943 októberének végén értetlenkedve kérdezi: a zsidók „miért csodálkoznak, hogy fegyverrel fognak elmúlni, ha már fegyvert

fogadtak és fogtak?” (199.) 1944 februárjában leszögezi: „...nagyon is elhiszük, hiszen évezredekre menő tények bizonyítják, hogy a zsidóság egyedüli fegyvere a destrukció. Elhiszük, hogy a háborúnak ezt az eszközt és fegyverét az angolszász hatalmak, helyesebben a zsidóvezetés alatt álló hatalmak, el is fogadták és alkalmazzák is. De ne csodálkozzanak azon, ha viszont mindazok, akik ellene védekeznek, ezt kíméletlenül teszik és kiégetik minden eszközzel a fegyvert is, és a hatását is.” (220.) 1944. június 18-án (ne feledjük: 1944. május 15-től naponta átlagosan 6-12 ezer zsidót deportáltak Magyarországról az auschwitz-birkenai haláltáborba) Szálasi, szinte szó szerint átvéve Hitler gondolatmenetét és szóhasználatát, arról elmélkedik, hogy a zsidók baciluséletet élnek világszerte. „Így viszont ne csodálkozzanak, hogy bacilustermészetük ellen a földgömb népei védekeznek és úgy viselkednek velük szemben, ahogyan bacilustermészetük ellen viselkedniük kell.” (238.)

A zsidókérdés megoldása Szálasi szerint csak a kitelepítés lehet, mégpedig a világháború után, az Amerikai Egyesült Államokba (120.). A zsidóság szerinte nem más, mint „itt felejtett néproncs”, amelynek tagjai, ha megkapják önálló államukat, saját magukat fogják elpusztítani (82.). Később, a világháború után már úgy fogalmaz, hogy a zsidóság tulajdonképpen megérdemelte sorsát, mert „...eddig egész történelmi életén át nem volt más, nem tudott más lenni, mint az örök erkölcsi világrend és a világerkölc rendjének tagadása. Aki mindent megtagad, mindent el is veszít, és amit megtagad, az ellene fordul.” (659.)

Azt viszont még 1942 végén értetlenül fogadta és bírálta, hogy mind a náci Németországban, mind a szlovák bábállamban voltak kivételezett zsidók. „Az egész világon túl sokat beszélnek a zsidókról, talán azért, mert nem akarnak ellene cselekedni. Szlovákiában például – hallottam, hogy Németországban is – vannak úgynevezett tisztelheteli árják, zsidók, akiket kivételeztek. A Hungarizmus kivételezett

zsidókat nem fog megtűrni, nem fog tiszteletbeli árját ismerni – zsidókban, ezt a tiszteletet hagyja az árjának és ezt a megtiszteltetést a zsidóknak.” (69.) Hatalomra kerülése után azonban nemcsak a különféle kormányzói, belügyminiszteri stb. mentesítéseket, hanem még a semleges követések védeleleit és védőútleveleit is elismerte, pedig tudta, hogy valójában ezeknek semmiféle jogalapjuk sincs.¹⁰ Kétszer is keményen bírálta, hogy Magyarország az európai zsidóság utolsó „sündisznóállása” (163.), ahol szerinte a „legvadabb hivatalos és nem hivatalos zsidóbújtatás folyik” (74.). Ebből is arra következtethetünk, hogy tudta: a német megszállás vagy befolyás alatt lévő többi országban már senki és semmi nem védi a zsidókat.

Szálasi Ferenc, a gazdaságpolitikus

Szálasi gazdasági, társadalmi és politikai békét ígért. Meghirdette az igazságos szociális jövedelemelosztást, a mágnakapitalista rendszert elavultnak minősítette, a tervezés, a munka és a tőke harmonikus összhangját pedig szocialista „szabadgazdálkodás” bevezetésével kívánta megteremteni. Következetes és meggyőződések híve volt a szerinte „igazi”, vagyis zsidóktól, marxistáktól, bolsevistáktól mentes szocializmusnak. A nemzetiszocialista államba hatékony, a kisipar fejlődését és a szilárd árakat biztosító nagyipart, rögzített, nyilvánvalóan a Központi Vezetés által meghatározott árakat és béreket akart „beállítani”. Utópista ábrándozásai szerint a Hungarista Birodalomban béke lesz és jólét, mindenkinek biztosítja majd az állam a tisztes megélhetés lehetőségét. Mindezt pedig könnyű megoldani, csak mindenről kell alkotni egy törvényt. Ahogy megfogalmazta:

¹⁰ Erről részletesen lásd Karsai, *l. m.*, 353.

„Országépítésben előkészíteni a következő törvénytervezeteket mint alaptörvényeket: törvény a parasztról és a földről; törvény a munkásról és a munkáról; törvény az értelmiségről és a nemzetvezetésről; törvény a nőről és a családról; törvény a gyermekről és a nevelésről; törvény a katonáról és a fegyveres nemzetről; törvény a dolgozó nemzetről; törvény a népről, a nemzetről és az államról; törvény az államvezérkarról, a szakvezérkarról, a hivatásrendekről; és így tovább mind azok a törvények, amelyek a Hungarista Magyar Birodalom új nacionalista és szocialista rendszerét és rendjét törvényesítik, biztosítják, védik és szentesítik.” (106.) Rendkívül egyszerűnek hitte az új (nemzeti)szocialista gazdaságpolitika bevezetését. Szerinte csupán „...meg kell állapítani és rögzíteni az élelem, a ruházat, a fedél és termelőeszközök értékösszhangját és árösszhangját” (190.). Mindezt törvényekkel és rendeletekkel akarta a „gyakorlati életbe átültetni, és hogy könnyebben érthetők is legyenek, akasztófát is állítani kell” (190.). Botcsinálta gazdaságpolitikusként pofonegyszerűnek hitte az árucseré problémájának megoldását is. „Ha az értéknek megfelelő árat adnak érte, úgy a valóságos árról lehet szó, ha csak az árat szabják meg és úgy cserélnek, talán értékaluli, ha az árat az értéken felül szabják, túlértékelésről lehet szó a cserében. A valóságos ár, az alár és a felár nagy szerepe a cserénél kézenfekvő. Valóságos árral kell mindig cserélni, ez a jó.” (224.) Arról természetesen egyetlen szót sem írt le, hogyan is kell, vagy meg lehet-e egyáltalán állapítani, hogy mi az egyes termékek „valóságos ára”, főleg akkor, ha a piacot, a keresletet és a kínálatot, a versenyt „kikapcsolják”. Őszinte hittel vallotta, hogy csak a szigorúan irányított, tervezett, szabályozott nemzetgazdaság lehet életképes. Tervgazdálkodást, sőt „Európatervgazdálkodást”, „nemzetháztartást”, „nemzetköltségvetést” akart (393.).

Úgy vélte, hogy ki lehet számítani mindennek az árát és értékét, lehet irányított, állami kézben lévő, totálisan meg-

szervezett nemzetgazdaságot működtetni (580.). Hitt abban, hogy a jól megszervezett, átgondolt tervgazdálkodással mindent el lehet érni, mindent meg lehet valósítani. Csak azt nem értette, hogy a Szovjetunióban, ahol már csaknem két évtizede szigorúan centralizált tervgazdálkodás folyik, miért nincs jólét, miért nem tudják kielégíteni az emberek kulturális és egyéb igényeit. „A közép-európai életszintet és életgyakorlatot látó szovjet polgár jogosan megkérdőzheti vezetését, vagy legalábbis felvetheti a kérdést: hogyan lehetséges, hogy a szovjet terület kimeríthetetlen nyersanyaggazdasága és munkáskéz-gazdagsága dacára sem tudták a feladatok végrehajtását párhuzamba állítani és a kulturális fejlődést és igényt is szolgálni, hiszen a tervgazdálkodás helyes megszervezésével és megtervezésével el lehetett volna mindent érni” – szögezte le naplójában (646.). Komolyan gondolta, hogy ha a tőkés-kapitalista (szóhasználatában: plutokrata) rendszer és a szocialista (szerinte marxista) rendszerek kizsákmányoló rendszerek (ebben végül is igaza volt), akkor mindent meg tud oldani azzal, hogy az egyént „személyiségnek”, a profitot, tőkét „nemzeti tőkerendszernek” nevezi át (586–587.).

A naplók értékei

Szálasi, az embert utolsó börtönnaplójából lehet igazán megismerni. Magát nemcsak a Hungarizmus Igazsága földre szállt prófétájának, az emberiség megváltójának, Krisztus egyetlen méltó utódjának tekintette, hanem (többek között) nagy tudósnak is. Saját bevallása szerint egész sor tudományágban folytatott nyilvánvalóan elmélyült tanulmányokat, és rájött, hogy meg kell teremteni az egységes, nacionalista és szocialista Európát. „A Hungarizmusban végzett tanulmányaim folyamán – kiterjedtek geopolitikára,

geoszociológiára, geobiológiára, geojurisztikára, geohistóriára, geoökonómiaira – azt a törvényt mertem rögzíteni, hogy Európa minden népének egész Európára van szüksége mint élettérre, tehát a magyaroknak éppen úgy, mint a finneknek, vagy oroszoknak éppen úgy, mint a németeknek vagy az angoloknak, vagy bármely másnak. Tehát – és ez a lényeges – Európát nem lehet részéletterére feldarabolni és kiosztani az egyes népek között, mert az elosztás ilyen formája rossz. Ebből adódott a Hungarizmus nagy alapelve, hogy meg kell szervezni, ez parancsoló szükség, az élet-, társ- és sorsazonosság törvénye alapján nyugvó nacionalista és szocialista Európaközösséget.” (382.) Szálasi nem volt szerény ember. Utolsó naplójából megtudhatjuk, hogy ő már a szegedi Csillag börtönben megalkotta a „geoszociológia” és a „geobiológia” tudományát (384.). Arról viszont egy sort sem írt, hogy ha már feltalálta ezeket a tudományágakat, akkor tárgykörükben miért nem publikált tudományos műveket.

Ennél sokkal fontosabb, hogy bevallja: politikai harcai során többször hazudott. Erre persze talál mentséget, igazolást. Amikor vádlott-társa, Gera József a népbíróági tárgyalás végén a cellájában kijelentette, hogy Szálasi őt becsapta, cellatársai majdnem megverték. Szálasi érezhető elégedettséggel jegyezte föl: „Nagyon helyesen mondta az egyik zárkatársa: és ha hazudott, ezt is a szent cél érdekében tette. Erzsébet asszony is hazudott, amikor a kötényében rejtve vitt élelemre azt mondta, hogy rózsát visz.” (731–732.) A hivatalos párttörténetnek szánt *Hungarista Napló*-ról a történészek már régóta tudják, hogy az semmiképpen sem tekinthető objektív, torzításoktól, hamisításoktól, kihagyásoktól, elhallgatásoktól mentes összeállításnak.¹¹ Szálasi ezt egy percig sem tagadta. Nem értette, sőt kifejezetten feldühítette, hogy kihallgatói újra és újra

¹¹ A *Hungarista Napló*-ról lásd Karsai, *l. m.*, 16–17.

szembesítik mindazzal, amit a *Hungarista Napló*ban leírt. „Nem tudom megérteni, hogy nem akarják, vagy nem tudják felfogni, hogy a naplómban olyan körülményeket vettem fel, amelyek *akkoriban* számomra fontosak és lényegesek voltak, és nem olyanokat, amelyeket a jelenlegi vizsgálat tart vagy vél fontosnak, vagy én is annak ítélnék. Azonkívül a legfontosabb kérdésekről alkotott vélemény ezeket természetesen nem tartalmazza, mert ilyeneket senki nem bíz naplójára, hanem megtartja magának.” (379.) Azt is őszintén leírta, hogy „[m]inden naplóban vannak ilyen mesedolgozások, hírek, pletykák, tények, valóságok, igazságok. A napló, minden napló ezeknek a keverékéből adódik. A Hungarista Mozgalom naplója pedig nem hivatalos, párhivatalos napló, hanem az én magántulajdonomat képező magánnaplóm. Van egy pár nehézfejű, akiknek nem tud mindez a fejébe menni.” (380.)

Népbírósági tárgyalására készülve, mint naplójából kiderül, elhatározta, hogy nem önmagát fogja védeni, hanem „...a Hungarizmust, az új világnézetet. Ezt azonban körömszakadtáig, utolsó leheletemig fogom csinálni. Vagy megvédem és belehalok, vagy megvédem és végrehajtom. Ha bele kell halnom, tudom, hiszem, hogy a dolgozó népek milliói meg fogják valósítani, mert egyedül csak benne van a szabadság, az önállóság és a függetlenség ténye a szó igaz és nemes értelmében.” (385.) Arra készült, hogy nyíltan, őszintén elmond mindent, bemutatja a Nyilaskeresztes Párt és Mozgalom ideológiáját, a hatalomért vívott harcának történetét. Mindebből semmi sem lett, főleg azért, mert már az első tárgyalási napon dr. Jankó Péter tanácsvezető bíró durván beléfojtotta a szót, kigúnyolta, amikor a „foglalkozása” kérdésre azt válaszolta: „Nemzetvezető.” Ezek után Szálasi megsértődött, egyetlen kérdésre sem volt hajlandó érdemi választ adni. Ha valamit kérdeztek tőle, csak annyit felelt, hogy a választ megtalálják a *Hungarista Napló*ban. Markó utcai cellájába visszatérve jogosan jegyezte föl naplójába:

„Délelőtti főtárgyalásom első napja. Tanácselnök dr. Jankó. Magaviselete minősíthetetlen, a bírói joggyakorlat nyílt, durva, gátlás nélküli arcucsapása [...]. Szégyene ez az igazságszolgáltatásnak. Szegény magyar nemzet, hogy ilyen bíráskodása és bírása van, mely egészen biztosan egyedülálló az egész földkerekségen.” (714.) Utóbbi megállapítása csak azzal magyarázható, hogy nem ismerte, nem is ismerhette a világháború utáni európai megtorlási felelősségre vonás történetét. A magyarországi népbíráskodás színvonala nem különbözött az akkoriban Európa-szerte zajló tárgyalásokétól.¹²

Kemény Gábort, Szálasi külügyminiszterét teljesen alaptalanul többek között azzal is megvádolták a hevenyészve összeállított, tárgyi tévedésektől sem mentes vádiratban, hogy az előző kormány által elfogadott, a zsidók számára biztosított külföldi védettséget nem ismerte el. Majd ennek némileg ellentmondva, a vádirat mégis leszögezte, hogy úgy mond a „különböző semleges államok budapesti diplomáciai képviselői nyomására azokkal megállapodást létesített, hogy bizonyos számú külföldi menlevéllel rendelkező zsidó védettségét elismeri...”¹³ A vádirat összeállítóinak fogalmuk sem volt arról, hogy a különféle védlevelek, védőútlevelek érvényességét nem Kemény ismerte el, hanem Szálasi, és külügyminisztere csak végrehajtotta az ő utasítását – egyébként a német megszállók és személy szerint Edmund Veessenmayer teljhatalmú megbízott élénk rosszallását kiváltva. A vádirat összeállítói azt sem tudták, hogy a világháborúban semleges országok diplomatái csak Kemény Gáborra számíthattak, csak hozzá fordulhattak, amikor különféle védleveleikkel, védőútleveleikkel mit sem törődő pártszolgálatosok „védett” zsidókat tartóztattak le,

¹² Ezzel kapcsolatban lásd István Deák–Jan T. Gross–Tony Judt, *The Politics of Retribution in Europe. World War II. and its Aftermath*, New Jersey, Princeton University Press, 2000.

¹³ A Szálasi-per iratai, 969–970.

hurcoltak el vagy gyilkoltak meg. Vádiratában külön pontban szerepelt az, hogy a „védettséget élvező zsidókat a Palatinus házakba tömörítették össze”. Bizonyos, hogy ha a pesti kerületekben ekkor még létező sárga csillagos házakban szétszórva maradtak volna a „védettség” zsidók, életük nagyobb veszélyben forgott volna. Szálasi saját kihallgatásán a népbíró előtt nem sokat hozott fel védelmére a zsidókkal kapcsolatos vádakkal szemben. Határozottan tagadta, hogy hallott volna az 1944 tavaszán–nyarán deportált zsidók tömeges legyilkolásáról, a gázkamrákról. Ezen feldühödve a tanácsvezető bíró kifakadt: „Érdekes, hogy a külföldi vonatkozású hírekből csak a hitleri hülyeségekről tudott, a csodafegyverekről és hasonlókról. Ebben a vonatkozásban minden zagyvaságról és badarságról értesült, ezt azonban nem hallotta?”¹⁴ Szálasi azt is tagadta, hogy egyetlenegy hullát is látott volna Budapest utcáin, pedig november 1-jéig mindennap Óbudán keresztül ment ki Csobánkára. Sőt, december 11-ig legalább tíz-tizenkét alkalommal járt a bécsi országúton is, de ott sem látott hullákat.¹⁵ Jankó erre kivételesen higgadtan annyit jegyzett meg, hogy még ő is látott a Bécsi úton hullákat. Lészay Béla népbíró kijelentette, hogy a gyalogmenetekben százával lőttek agyon hetvenes és öregszerű embereket és asszonyokat, akik nem tudtak lépést tartani a menettel. Szálasi tagadta, hogy ilyesmiről tudomása lett volna.¹⁶ Azt elismerte, hogy később hallott ilyen eseményekről, atrocitásokról, de ezeket azzal magyarázta, hogy a párt első három vezető rétegét az ország irányítására vette igénybe, a negyedik és ötödik „garnitúra” nem tudta annyira összefogni a pártot, ahogyan valamikor össze volt fogva. Azonkívül az az érzésem, hogy a párt felduzzadt olyan elemekkel, akik csak konjunktúrát láttak az

¹⁴ A Szálasi-per iratai, 971. 1946. február 7.

¹⁵ Uo., 973. 1946. február 7.

¹⁶ Uo., 974–975. 1946. február 7.

akkori eseményekben” – mondta Szálasi, némi önkritikáról téve tanúbizonyságot.¹⁷

Bár külügyminisztere, Kemény Gábor csak VI. rendű vádlott volt a perben, mégis másodikként hallgatták ki. Lehetséges, hogy azért, mert 1944 tavaszán–nyarán, majd a nyilas puccs előtti hetekben sokat tárgyalt a német illetékekkel, ezzel pedig lehetett bizonyítani, hogy a nyilasok a megszállókkal összeesküdve törtek hatalomra, márpedig az ügyészeket ez, és nem a nyilasok „zsidópolitikája” érdekelte igazán. Február 11-én Kemény már a zsidókérdéssel kapcsolatban is kapott kérdéseket, és végre tisztázhatta, hogy amikor Vajna Gábor belügyminiszter a rádióban bejelentette, hogy nem ismerik el a külföldi menleveleket, ő azonnal közölte a semleges követekkel, hogy ez „tévedés volt”. Sem a hallgatóságot, sem a népbírákat nem győzte ugyan meg, de ma már tudjuk, hogy igazat mondott akkor is, amikor kijelentette: a menleveleket nemcsak azért ismerték el, „mert a Lakatos-kormány”¹⁸ már kötött egy megállapodást, hanem a mi felfogásunknak megfelelően is feltétlenül elfogadjuk az úgynevezett menleveles zsidóknak a védőleveleit. Azután voltak különböző részletkérdések; mindenben meggyeztem velük.¹⁹ Védekezési taktikája meglehetősen egyszerű volt: az igazán súlyos atrocitásokról (védettek kirablása, deportálása, legyilkolása) úgymond semmit sem hallott, sőt még azt is állította, hogy „[a] menlevelesekkel nem történt semmi”. Másrészt arra hivatkozott, hogy a hozzá mégis beérkező panaszokkal a Külügyminisztérium állandóan foglalkozott, a panaszokat pedig Gera Józsefhez, a pártépítés vezetőjéhez továbbította.²⁰ Kemény ekkor már tudta, hogy vádlói nem ismerik a nyilas Külügyminisztérium irat-

¹⁷ Uo., 976. 1946. február 7.

¹⁸ Lakatos Géza vezérezredes kormánya 1944. augusztus 29-től október 15-ig működött.

¹⁹ A Szálasi-per iratai, 1157.

²⁰ Uo., 1158.

anyagát, tehát nem tudják bizonyítani, hogy igenis tucat-szám kapta a semleges követségek diplomatáitól a memorandumokat a „védettek” elhurcolásáról, bántalmazásáról, deportálásáról és legyilkolásáról. Kemény magabiztosan cáfolta a zsidókérdésben valamennyi vádat. A menlevelek érvényességének elismerésén túl azt is a népbírák tudomására hozta, hogy a menlevelek létszámát a Laktos-kormány időszakához képest tízszeresére emelték. Azt állította, hogy ez az ő saját elhatározása volt, de megkapta Szálasi utólagos hozzájárulását.²¹ Egyik, talán nagyon is jól tájékozott védőjének kérdésére Kemény így válaszolt: „...Wallenberggel szinte majdnem baráti viszonyban voltam. Wallenberg összes ügyeit, amelyek a menleveles zsidókra vonatkoztak és a törvényes rendelkezéseken belül voltak, mind el is intéztettem. Ezenkívül a feleségem a Svéd Vöröskereszt útján volt érintkezésben Wallenberggel és sok esetet – amikor én nem értem rá – közvetlenül ő intézett el, például Batizfalvy rendőr főtanácsossal.”²² Kemény a továbbiakban hosszasan sorolta, hogy Szálasi jóváhagyásával, támogatásával mennyi engedményt, könnyítést járt ki a zsidók számára. Úgy emlékezett: nemcsak Wallenberg, hanem Angelo Rotta pápai nuncius és Friedrich Born, a Nemzetközi Vöröskereszt budapesti képviselője is „állandó vendégem volt, majdnem reggeltől estig a Külügyminisztériumban”.²³

Kemény Gábor kihallgatásának napján Szálasi érezhető elégedettséggel jegyezte föl börtönaplójában, hogy a tárgyalóteremben néma csend lett, amikor külügyminisztere a különféle, vele egyeztetett, általa támogatott, sőt engedélyezett mentőakciókról beszélt: „Lassan rájönnek a zsidók, hogy tényleg nekem köszönhetik életüket azok, aki az

elmúlt zsidótragédiából élve visszajöttek, vagy élve maradhattak.” (718.) A Szálasi-per során először támadt „néma csend”, addig a zömmel holokauszt túlélőkből álló közönség sokszor gyűlölködő, hangos közbekiabálásokkal, gúnyos megjegyzésekkel kísérte a tárgyalást. A túlélők most meglepetésükben némultak el. Talán ekkor értették meg, hogy a Szálasi-kormány zsidópolitikája nemcsak a Duna-parti tömeggyilkosságokból, a rablásokból és a halálmenetek borzalmaiból állt. Azt viszont sem Jankó, sem a népbírák, sem a közönség nem értette meg, hogy Szálasi akkor is igazat mondott, amikor arról beszélt, hogy eleinte nem akarta megadni az engedélyt a munkaszolgálatos zsidók nyugatra, a Nagynémet Birodalomba szállítására. Ma már világosan látjuk a különbséget a Sztójay-kormány és a Szálasi-kormány „zsidópolitikája” között. Sztójay és kormánya a német megszállás után, ameddig Horthy kormányzó fel nem függesztette a deportálásokat, lelkesen szervezte a zsidók kiszállítását. Szálasi hatalomra kerülése után több mint két hétig vonakodott engedélyezni, hogy munkaszolgálatosokat adjanak át a németeknek, és közben elismerte a semleges követségek által kiadott védleveleket, védőútleveleket. Majd megszerveztette a nagy és a nemzetközi gettót, ismét csak semmibe véve a németek élénk tiltakozását. Fegyelemre méltó, hogy sem a népbírák előtt, sem naplójában nem próbálta mentségére felhozni a Sztójay-kormányénál „opportunosabb” zsidópolitikáját, arra rámutatni, hogy a Duna-parti tömeggyilkosságok, a gettóban uralkodó szörnyű állapotok, a halálmenetek borzalmi ellenére a zsidóknak több esélyük volt az ő uralmát túlélni, mint a Horthy-Sztójay-rezsimet.

Szálasi tudatosan készült a halálra. Népbírási tárgyalása végén kijelentette:

²¹ Uo., 1203.

²² Uo., 1221. Batizfalvy Nándor dr. rendőrkapitány a külföldi menleveles zsidókkal foglalkozott a Belügyminisztériumban.

²³ A Szálasi-per iratai, 1223.

„Emelt fővel megyek utolsó utamra, és tiszta lelkiismerettel állok az Úristen ítélőszéke elé. A Hungarizmus pedig győzni fog, és a magyar Nemzetem az én nevemmel fogja megszentelni új életét, fogja felépíteni a Hungarista Magyar Birodalmat.”²⁴

Ebben is tévedett.

A SAJTÓ ALÁ RENDEZÉS ELVEI

A sajtó alá rendezés során kijavítottuk a nyilvánvaló elírásokat, pótoltuk a következetlen és sokszor hiányzó központozást, s általában a mai helyesírási szabályokat követtük, de megtartottuk a korra, illetve Szálasira jellemző, stílusértékű sajátosságokat, csakúgy mint néhány esetben a nagy kezdőbetűket (Hungarizmus, Igazság, Út, Cél stb.).

A földrajzi neveket, valamint az idegen szavakat és neveket ma használatos alakjukra írtuk át. Szálasai a személyneveket sokszor következetlenül írja: Ribbentrop helyett például több helyütt Ribbentroppot ír, és közvetlen munkatársai nevét is számos esetben elhibázza, Szöllősi Jenő nevét például hol Szöllősynek, hol Szöllősynek írja. Ezeket a tévesztéseket szintén javítottuk. Nem javítottuk azonban a ma bevett alakra Sztálin nevét: a korban szokásos Sztalin formában hagytuk.

A könnyebb olvashatóság kedvéért szögletes zárójelben beszúrtunk egy-egy hiányzó szót vagy betűt; szögletes zárójelben jeleztük továbbá az olvashatatlanak bizonyult részeket. A Szálasai által aláhúzott szavakat, mondatokat dőlt betűvel emeltük ki. Az általa a naplóban áthúzott, illetve utólag beszúrt sorokat lábjegyzetben közöltük, amennyiben új információt tartalmaznak a nem áthúzott sorokhoz képest, azaz nem egyszerű javításról van szó.

Az általánosan használt, közhírt rövidítéseket a kötet eleji rövidítésjegyzékben oldottuk fel; a nemegyszer tömegével előforduló, sajátos rövidítéseket, a szerző speciális „alkotásait”, ahol tudtuk, a könnyebb olvashatóság kedvéért a főszövegben szögletes zárójelben kiegészítettük.

²⁴ A Szálasai per iratai, 2690.

Szálasi néhány súlyosabb történelmi, politikai tévedését a lábjegyzetekben elemeztük. Ugyancsak lábjegyzetben magyaráztunk olyan fogalmakat, történelmi eseményeket, amelyekre egyes esetekben Szálasi csak utalt, de bővebben nem fejtett ki.

NAPLÓK

1942–1944

A FÜZET

1–160. számozott lapoldal

1942. július 6.–1942. december 13.

1–486. sz. tételek. A tételek csak nyersvázak, melyeket felhasználásuk alkalmával dolgozok fel véglegesen és rögzíttek végleges formába. A tételek tehát csupán felvillanó gondolatok, melyek azonnali rögzítése szükséges, hogy megint el ne tűnjenek.

Rövidítések:

NVNT XII. 27. Nemzetségvezetők Országos Nagytanácsán, megtartva 1942. december 27., felhasznált tételek;

PONT I. 9. A Nyilaskereszt[es] Párt Országos Nagytanácsán 1943. január 9-én felhasznált tételek;

OMNT X. 18. Országos Munkás Nagytanácsán, 1942. október 18-án felhasznált tételek;

OPSZT XI. 22. Országos Parasztszéktartók Nagytanácsán 1942. november 22-én felhasznált tételek;

1942. VII. 6.

1. Az erkölcsi, szellemi, anyagi [három olvashatatlan szó]-ről:
NVNT kultúra; az erkölcsi, szellemi, anyagi felfogás az emberi fej-
XII. 27. lődésről, ennek menetéről, céljáról: világnézet.

2. Minden népnek van kultúrája és világnézete. Ha nincs,
NVNT nem nép, hanem laza egymás mellett élése egyes egyének-
XII. 27. nek. Zsidóságnak kultúrája, világnézete nincs, mert nem nép.

3. A magyar nép világnézete egybeesik a német és az itáliai NVNT népek világnézetével, velük együtt létezik.

XII. 27. Kultúrnép az, amely önmagából világnézetet ki tud alap-
PONT kítani, ha erre képtelen, szétesik és más kultúrnép vezetése alá kerül.

II. 9. – A kultúrigények kielégítése, megvalósítása, részesíté-
4. se a közösség minden egyes tagjára: civilizáció. Eszköze az
NVNT államhatalom politikai, gazdasági és társadalmi rendje és
XII. 27. rendszere.

5. A kultúra foka végeredményben az államhatalom gyakor-
NVNT latában jut kifejezésre.

XII. 27. – A kereszténység és az Evangélium. A pozitív és nega-
6. tív kereszténység, az erről szóló vita.

Az egyszeri ember esete a $2 \times 2 = 4$ -gyel. [olvashatatlan szó] és [olvashatatlan szó]: azt mondom, $2 \times 2 = 4$ és nem azt, hogy $2 \times 2 =$ pozitív négy. Ha az egyház rossz, nem jelenti, hogy a kereszténység rossz: és ha a kereszténység rossz, nem jelenti, hogy a Tan rossz.

Egyáltalán éltünk-e már keresztény életet a Tanokért, az Egyházért és az [két olvashatatlan szó] tűnhet fel, hogy igen! [olvashatatlan szó] állapot kezdődik csak el. Csak másokért fog felelni, mint eddig volt; mert nem felelős minden egyház, hogy másokért fog fizetni; [olvashatatlan szó] az Egyházat támadó, mert nem alapozza az eddigi gyakorla-
tára az álkereszténységre.

– Pozitív, aminek értéke van; minden érték pozitív is.

7. Negatív nincs. Az élet nem ismer negatívumokat; a bűn
NVNT sem az, hanem valójában nem más, mint a pozitívum éles
XII. 27. háttere vagy előtere; a legszörnyűbb negatívum és bűn a marxizmus, mégis sokat köszönhetünk nekik: a zsidóság teljes pozitívumokban nyugvó megszervezését, a társadalom megépítésének bajait és helyes rendjének alapjait, a kultúra, civilizáció és technikagazdálkodás teljes világosságát a közösségekben, az egyén, a család, a faj, a nép, a nemzet, az ország, a hatalom, az állam tényét és valóságát,

igaz értelmét és gyakorlatát; a legostobább negatívum a mai rendszerünk, mégis neki köszönhető magyar népünk legnagyobb pozitívuma [olvashatatlan szó] tudatát, tudatra ébresztését.

8.
NVNT

XII. 27. [olvashatatlan szó] a kultúra igényeit [olvashatatlan szó] valósággá, szabadsággá tesszük: ez az államhatalom feladata politikai, gazdasági és társadalmi [olvashatatlan szó]. [négy olvashatatlan szó] az államhatalom kiket részesít az új igazság, új valóság, új szabadság [négy olvashatatlan szó].

68.

234. A délkelet-európai, germán és a szláv életterek természetes adottságaiknál fogva egymást kiegészítik, így politikai, gazdasági és társadalmi életösszhangjuk és szüksége kézenfekvő. Ez az életösszhang látszólagos, túlsúly nem lehet politikai, gazdasági és társadalmi kárára a latin élettérnek. Délkelet-Európa életterének egyik felelős feladatát abban is látom, hogy a latin élettér ne kezeltesse „limesen túl”-inak, mert ebből veszedelem származik egész Európára.

235.

PONT

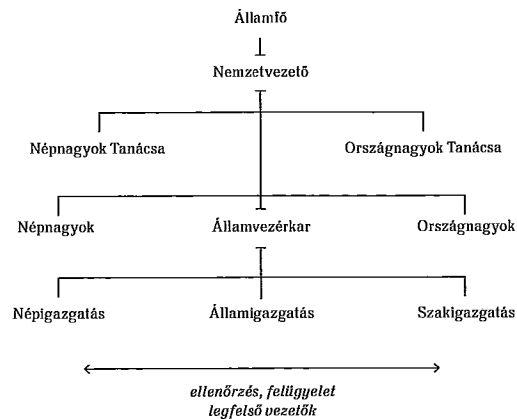
I. 9. – Az angolszászok azon spekulálnak, hogy a németek imperialisztikusan fogják Európát megszervezni, és így az összes európai népeket egymás ellen fogják heccelni, ami azután kedvező alkalom lenne az angolszászoknak a németekkel való leszámolásra. Az angolszászok eddig mindig rosszul spekuláltak ebben a kérdésben, és el fogják spekulálni magukat és az egész úgynevezett világbirodalmukat.

IX. 5. A legfelsőbb vezetés alapváza a totális nemzet igazgatásában – H[ungarista] B[irodalom] – a magyar

236. élettérben:

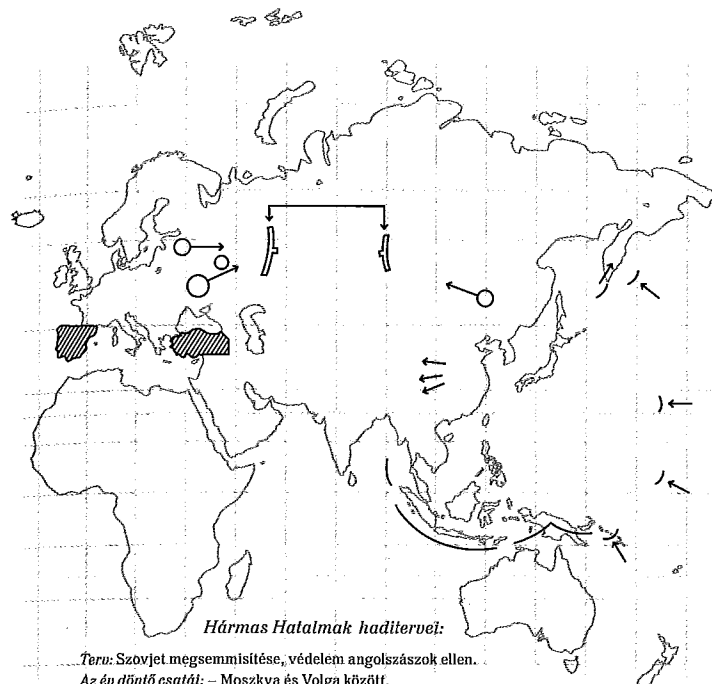
NVNT

XII. 27.

B-1.
Fő katonai tervek 1943. évre.

Melléklet a személyes jegyzetek B füzetének
282. oldalán lévő 783. tételszámhoz.

Hármas Hatalmak haditervei:

Teru: Szovjet megsemmisítése, védelem angolszászok ellen.

Az év döntő csatái: – Moszkva és Volga között,

– Amur és Bajkál-tó között,

– Földközi-tenger terében;

– Angolszászok partraszállási kísérlete a Rajna–Sajna területben nem lehetetlen, de valószínűtlen.

– Búvárnaszád-háború az összes világteengereken, súly Atlantí- és Csendes-óceán, valamint Földközi-tenger.

1943. május 22-én.

B FÜZET

161–350. számozott lapoldal

A 335–350. lapoldalig felhasználtam az 1943. I. 9. nagytáncsi beszédem összeállításához.

1942. december 13.–1943. szeptember 14.

487–875. tételszám.

Mellékletek: B-1: Feltételezhető katonai tervek 1943-ra

B-2: Az 1943-as tavaszi helyzet hadászati
alapelemei²⁵

A 205–206. oldalakat eltávolítottam, helytelen felhasználás miatt. A 204. oldal szövege tehát a 207. oldalon folytatódik hiánytalanul.

Szöveg vázlatok: 274. oldalon 770. tételszámhoz

278. oldalon 779. tételszámhoz

286. oldalon 789. tételszámhoz

308. oldalon 823. tételszámhoz

Megőrzésre átvettem [1] 1943. szeptember 15-én

*Gál Csaba*²⁶

²⁵ Nem található a napló mellett.

²⁶ Az aláírás mellett balra a „Nyilaskeresztes Párt Elnöki Osztály” feliratú körpecsét látható.

a 486. tétel folytatása

1942.

XII. 13.

[olvashatatlan]ciójának és technikájának, mert hiszen sajátos kultúrája ezt egyenesen megköveteli. Ez az ő sajátos civilizációja és technikája nem lehet az európai és amerikai összefogása és áthasonítása a japáni adottságoknak megfelelően, mert ha így lenne, akkor az európai és az amerikai civilizáció és technika elpusztulása esetén a japáni megállana és nem fejlődhetne tovább. [Olvashatatlan szó] valamit vagy nem fogott meg helyesen, vagy valamit nagyon helyesen elhallgatott.

Szeretnék japáni embertől írt japán történetet áttanulmányozni. Meg vagyok győződve, hogy áttanulmányozása után meg tudnám mondani, hogy [olvashatatlan szó] rosszul fogta-e meg a tárgyat, vagy pedig ha elhallgatott valamit, mit hallgatott el.

Úgy tudom, vannak egyes néptörzsek, melyek nem mernek a lélekről beszélni, mert félnek, ha megteszik, lelkük elszáll, és ők rabszolgaságba jutnak.

487. Az egészségesen megépített emberben három alaptényező parancsol:

NVNT a fajszeretet, a hazaszeretet és a munkaszeretet. A Hungarizmus erkölcsi alapjába ennek kell beágyazva lennie. Nézetem szerint a vallás is csak úgy jó, fedi az ember gyakorlati életkötöttségét is, ha ezt a hármakat az erkölcsi magaslatra tudja emelni. Vonatkozásai e háromnak a kultúrához, a civilizációhoz és a technikagazdálkodáshoz elvitathatatlanok.

488.

PONT

Az észak-afrikai partraszállással²⁷ az angolszászok részéről élesen tisztázta egész Európában és így minálunk is, hogy kik az igazi, meg nem alkuvó nemzetiszocialisták, mely népi mozgalmakra lehet a Hármass Hatalmak[nak] támaszkodniok.

1941 elején, tehát közel két év előtt, egy német birodalmi embernek arra a kérdésére, hogy tulajdonképpen mi a különbség a mi nemzetiszocializmusunk és a Pártunkon kívül álló, más pártokban hangoztatott nemzetiszocializmus között, azt válaszoltam, hogy: először is ottan csak legfeljebb hangoztatják azt, ezt is nagyon halkan és mintegy bocsánatkérően teszik; másodszor pedig, hogy nem kívánom, hogy az eddigi győztes hadviselésben a Tengely részéről akár csak átmeneti visszaesés is álljon be, mert akkor azonnal tudni fogják, mi különbség a két nemzetiszocializmus között. Az illető német úr elérte szavaimat. És mennyire igazságot kaptam az élettől: még csak rosszul sem megy a hadszíntereken a tengelycsapatoknak, legfeljebb látszata lehetne egy átmeneti fordulatnak, és mennyire megtalálták egymást azok, akik a nemzetiszocializmust csak hangoztatták, azokkal, akik a nemzetiszocializmust csak átmeneti és szükséges rossznak tartják. Émelyítő és undorító. Lehet tanulni és okulni mindazoknak, akik a tanulásra és okulásra még képesek és hajlandók.

489.

Még 1942. februári események előtt mondtam, sőt Málnásinak is – gondolom, notesza igen értékes adattal szaporodott, az ostoba! –, hogy Európa végleges és igaz, valóságos és szükséges nacionalista és szocialista rendezése előtt

²⁷ Eisenhower tábornok parancsnoksága alatt 1942. november 7-én indult meg az angol-amerikai csapatok (mintegy 340 hadihajó, 94 ezer ember) támadása Francia Észak-Afrika ellen. A „Fáklya” hadművelet a történelem addigi legnagyobb partraszállási akciója volt. Casablanca, Algír és Orán el-este után a helyi francia szárazföldi és tengeri erők nem tanúsítottak komolyabb ellenállást (a véletlenül Oránban tartózkodó Darlan admirális hajlandó volt fegyverszünetet kötni).

Hitlernek tisztáznia kell viszonyát Ribbentrophoz és egész diplomáciai eljárásához. Gondolom, hogy ennek az ideje elérkezett a franciaországi eseményekkel kapcsolatosan. Kíváncsi volnék arra, hogy Németországban mikor fogja már egyszer a nemzetiszocialista párt átvenni a dolgok vezetését. A legfőbb ideje volna. Úgy mondják: légy hideg vagy meleg, mert ha langyos vagy, kiköplek.²⁸ 1940. június 15.²⁹ óta túl langyos lett minden Berlinben és Rómában, ideje volna már annak, hogy mind a két helyen jó nagyot és egészeséget kiköpjenek.

490. Kállay úgy gondolja, hogy eljött az ideje annak, hogy a
PONT Teleki Pál által jogfosztottá, a Fischer Ferenc által törvé-
I. 9. nyen kívüli állapotba tett csúrhét most már minden jogi és törvényes következmények nélkül meg is lehet lopni.

491. Antal István úr kijelentése, hogy szembe fognak szállani
PONT minden párthatalommal és nemzetbomlasztási kísérlettel.
I. 9. Reméljük, hogy mindezt a szalonszabaddkőművesség irányítása alatt álló szocdem. és hasonló szőrű pártokra értelmezte, mert ha véletlenül ránk gondolt volna e dodonai kijelentésével – ő pedig mindig a nagy dodonai volt –, úgy szeretettel csak annyit jegyzünk meg, hogy [a] mi hatalmunk már régen nem párthatalom, ilyen sohase nem volt, hanem már a megszületésétől kezdve a nemzet hatalma, mely egyedül és kizáróan a Nyilaskeresztes Párton keresztül jelentkezik mint hatalom, mint akarás és mint követelés, mely nem nagyon fogja tudomásul venni egy tárca nélküli, így tartalom és hatalom nélküli látszatminiszter éktelenkedését.

²⁸ Szálasi rosszul emlékszik, nem Pál leveleiben, hanem János apostolnál szerepel a Jelenések könyvében a laodiceai egyházhoz intézett levelében: „Ismerem tetteidet. Nem vagy se hideg, se meleg. Bárcsak hideg volnál vagy meleg! De mivel langyos vagy és se hideg, se meleg, kivetlek szájamból.” (Jel 3,15–16)

²⁹ Szálasi itt valószínűleg a nyugati „villámháborúban” aratott német diadalra gondolhatott. A francia fegyverletétel aláírásának pontos dátuma 1940. június 22.

XII. 15. – A totális nemzet akkor van meg, ha az öt nemzettényező: a paraszt, a munkás, a nő, a katona és az értelmiségi hatalmában van és a vezetés őket életösszhangban tartja.

492. A tanácstalanság egyedüli gyógyszere a cselekvés. A cselekvés minden helyzetet azonnal, félreérthetetlenül tisztáz.

493. Európa fejlődésében eddig három történelmi tényező munkálkodott elhatározóan: a görög-római, a keresztény és a germán-román.³⁰ Térben és időben egymással vagy egymás ellen.

494. A középut és a közepszerűség között nagy különbség van.

495. A francia nép becsületének megvédésére nem a magyar
496. cenzúra hivatott, hanem a francia nép; ha pedig erre képtelen, úgy a legkevésbé tudja azt megvédeni a jelenlegi világnézetietlen, ennél fogva politikai becsület nélküli kormányunk. Ahogyan minden valamirevaló embernek megvan a becsülete, éppen úgy minden valamirevaló politikának is meg kell lennie a világnézetének. A nép becsülete arányban áll politikájának világnézetével, ha ennek nincs világnézete, amannak és vezetőinek igen fura felfogásuk kerekedik a becsületről.

497. A belpolitikában érdekes a felhatalmazási vita³¹ során kapott benyomás: Ny[ilaskeresztes] P[árt] kivételével minden
PONT más párt, így a pártszövetség is, és elsősorban Imrédy, való-
I. 9. sággal felajánlkoztak Kállaynak; Kállay viszont utánozhatatlan gesztussal – dobta őket. Igen: ez is a „titokzatos” Afrika következménye volt, a felajánlás, az ajánlkozás és a dobás is.

498. Úgy látszik, hatalmas koncentrációt akartak bemondani
PONT a felhatalmazási vitában, de a tervet Afrika felborította.
I. 9. Ebből a koncentrációból természetesen ki akarták hagyni

³⁰ A korabeli szóhasználatban: német-római.

³¹ 1942 késő őszén zajlott a képviselőházban az 1943-as költségvetési vita. A Kállay-kormány költségvetési törvényjavaslatát, vagyis a felhatalmazást nemcsak a Szálasi vezette nyilasok, hanem többek között Imrédy Béla is élesen támadta, és nem szavazta meg.

- a Ny[ilaskeresztes] P[árt]ot, amit csak helyeselünk, mert ilyen koncentrált ostobaságot mi nem óhajtunk elfogadni.
499. A Ny[ilaskeresztes] P[árt] és a H[ungarista] M[ozgalom] az egyedüli keret és közösség, melyben nemzetünk még
PONT
I. 9. meg tud állni és szükségszerű kibontakozását saját erejéből végre tudja hajtani.
500. Lopnak tőlünk szemérmetlenül és hazudnak rendületlenül. Kiméretlen harcot kell indítani mindazok ellen, akik a
PONT
I. 9. Hungarizmus ellen vannak nemzetünk életterében, bármelyik oldalon is álljanak. Nemzetünk életterében csak a Hungarizmus gyakorlata és rendje valósítható meg.
501. Ismerünk téged, te ronda maszk! Talán ez volna a helyes jelszó az ál-nemzetiszocializmus leküzdésére.
502. Churchill éket szeretne verni a német nép és Hitler, valamint az itáliai nép és Mussolini közé. Minálunk ezt a szerepet az ál-nemzetiszocialisták töltik be, és éket szeretnének verni a magyar nép, nemzetünk és a Hungarista Mozgalom és eszköze, a Nyilaskeresztes Párt közé. Eredmény mindenhol ugyanaz lesz.
503. Most decemberben már remélhetem, hogy az 1942 februárjában szükséges műtétnél nemcsak a műtét sikerült, hanem a súlyosan beteg is megmarad és erőteljes gyógyulásában tovább fog haladni nemzetünk legnagyobb örömére és büszkeségére.³²
PONT
I. 9.

³² A Nyilaskeresztes Párt válságáról a közvélemény akkor szerzett tudomást, amikor 1941. szeptember 12-én Baky László és négy képviselőtársa bejelentette, hogy kilépnek a pártból és a képviselőházi frakcióból. Őket rövidesen követte Pálffy Fidél és egy tucat képviselő. Hubay Kálmánt és Rátz Jenőt 1942 februárjában maga Szálasi zárta ki a pártból. A kilépők elsősorban a *Magyarság* című napilap hasábjain bírálták személyeskedő, durva hangnemű cikkeiben a Szálasihoz hű egykori harcostársaikat: Vajna Gábort, Csia Sándort, Vágó Pált. A pártszakadásra főként azért került sor, mert a kilépők azt remélték, hogy Imrédy Béla vezetésével és a németek támogatásával előbb-utóbb hatalomra kerülhetnek. Szálasi ideológiai és külpolitikai kérdésekben túlságosan merevnek tartották, és látták, hogy Berlinben nem hajlandók komolyan venni a nyilaskeresztes vezért.

504. 1914–18-ban minden aranyat becseréltek vasra. A végén kiderült, hogy a háború vezetésére nem arany kell, hanem vas, mindenben vas: gépben, emberben, akaratban, idegben.
505. A pártiskoláról és a pártiskolázásról külön meg kell majd emlékezni a nagytanácson, mert amit eddig végeztek és amit végeznek, minden dicséreten felül áll.
PONT
I. 9.
506. Churchill és Rooseveltt rosszabbak az ördögnél, mert ez sohase kérte eddig Isten segítségét aljasságai elkövetéséhez.
507. Az Úristentől az 1943-as évre nem kérek több segítséget, mint amit eddig nyújtott, és nagyon, de nagyon meg leszek elégedve.
508. A mesebeli sárkánytojás hármass burka: az első az alkotmány, a második a parlamentarizmus, a harmadik a MÉP,³³ ebben van a sárkánytojás: a zsarnokság.
509. Antal magaviselete Kállay beszéde után: a lélek elszállt, elhagyta a testet.
- XII. 16. A nemzetiszocializmus ezt a háborút már csak ostobaságból vezetheti el. Ez viszont jól érzi magát az angolszászoknál és a zsidóknál.
510. A korszerű tudományokban nem foglalkoznak annyit és annyira a polgársággal, mint a proletariátussal. Valószínű-
511. en azért, mert a polgárság egy részéből proletár lett, míg a másik, elenyészően kisebbik része politikai, gazdasági és társadalmi vezető helyet kapott vagy nyert el.
512. Érdekes a polgárság és a proletariátus kölcsönvonatkozá-
NVNT
XII. 27. sa. A polgárság bizonyos – mégpedig nagy része – elproletarizálódik, a proletárok bizonyos – mégpedig kis – része

³³ A Magyar Élet Pártja az előző kormánypart (Nemzeti Egység Pártja) és az Imrédy Béla miniszterelnök alapította Magyar Élet Mozgalom összeolvadásából 1939. március 7-én alakult kormánypart. Imrédy, miután kiderült, hogy egyik dédanyja izraelita vallású volt, 1939. február 15-én kénytelen volt lemondani, utóda, Teleki Pál szervezte meg a MÉP-et.

elpolgárosodik. Ezért van az, hogy minden nép az anyagelvű rendszerekben elproletárosodik és félművelté süllyed.

513. A polgárság összetételét az anyagelvű rendszerekben a NVNT következőképpen lehet megszerkeszteni:

XII. 27. *a burzsoázia*, a polgárság vezetőrétege; a pénz, a kereskedelem, az ipar, az agrárgazdálkodás vezetői, a termelési javak korlátlan urai, a jövedelmek korlátlan élvezői, a korlátlan, felelőtlen jövedelmek urai; termelési eszközöket profitra értékesítik, kapitalisztikusan;

az ipari középosztály, mely kisebb-nagyobb mértékben tőketulajdonos, ezek nagy része mindinkább lejjebb kerül, igen kis része kerül feljebb mint közép nagyságú tőketulajdonos;

a magánalkalmazottak annak dacára, hogy a megélhetés szempontjából tiszta proletárok; bizonyos vonatkozásban ők képezik az új középosztályt, ami azonban számukra nem emelkedést, hanem süllyedést jelent, mert az új középosztály már proletár inkább, mint polgárság; a kettő között áll; mondjuk ez a frakkos proletár osztályát képezi; ez az osztály az, amelyik a leginkább keresi a kiutat ebből az általános lehetetlenülésből, kiábrándult, a leginkább fogékony politikai, gazdasági és társadalmi kérdések iránt;

a hivatalnokok, mint a papok, a bírák, az igazgatás, a nevelés és oktatás emberei, az orvosok; ugyanannak minősülnek, mint a magánalkalmazottak;

a szabadfoglalkozásúak, mint az orvosok, az ügyvédek, mérnökök, írók, művészek, színészek, újságírók; ezeknek élharcosai, kiválasztottjai belenyúlnak egészen a burzsoáziába, tehát a legelső polgári rétegbe; ezeknek tagjai legtöbbször szélsőségesek, egészen az anarchizmusig; utálják a nyárspolgáriasságot, de utálják az úgynevezett hordaszocializmust is, a minőség menthetetlen megsemmisülését látják a minőségbe; tragédiájuk, hogy nem tudnak elszakadni a nyárspolgáriasságtól, de nem tudnak maradéktalanul újjászülni a forradalmi cselekvésre; a legkevésbé állják meg

helyüket, amikor nagy hullámmások vannak a mozgalmakban és erős, kitartó lelkiségre van szükség; ennek a típusnak iskolapéldányai Hubay Kálmán, Málnási Ödön és Pálffy Fidél;

a proletárpolgár, aki a proletársorsból küzdötte fel magát a polgárság elismerésével; már tulajdonosnak tudja magát, de nem az; a proletárvonatkozásait igyekszik elfelejteni és elfelejtetni; kitűnően fér meg az újközéposztálybelivel, a frakkos proletárral; legtöbbször a szociáldemokrata pártból polgárosodnak.

XII. 17. A polgárság abban a félelemben és tudatban él, hogy a szervezett burzsoázia és a szervezett munkásság malomkövei

514. között felörlődnek; ez a félelem benne van a parasztban is. NVNT

XII. 27. Ebbeli harcában nem mer a burzsoázia ellen fordulni, tehát a proletárok ellen áll be. Ebből adódik azután a burzsoázia harcmodora is: vagy a kispolgárt szolgáltatja ki a proletárnak, vagy pedig a proletárt szolgáltatja ki a kispolgár boszújának.

515. A tőke nagy hatalmasai elhitették az úgynevezett köz- NVNT vélemény-nyel – pénzzel vagy más erőszakkal –, hogy a tőke urai gyengék, tehetetlenek és ellenállásra képtelenek,

XII. 27. és azt, hogy csak egy alulról jövő osztályharc van, felülről jövő nincs, amit ők művelnek, az nem osztályharc, hanem közérdekű ténykedés. Tény, hogy a tőke nagyurai éppen olyan ádáz, ostoba és buta osztályharcot vívják [sic!], mint a proletárok. Ebben pedig valami nagy érdekesség van, az ugyanis, hogy a proletárdiktatúra és a plutokratadiktatúra között nincs minőségi különbség, mindegyik egyedül csak a saját szűk anyagi érdekeit akarja, a saját jóhasznát, egyéni jólétét, profitját és ebből a nép többi, és pedig óriási százalékát kizárja, bennük csak kizsákmányolható lehetőségeket lát. A proletár célja, hogy őbelőle plutokrata lehessen, a plutokrata célja, hogy senki helyébe ne kerülhessen mint profitgazda.

- A plutokrata ebben a harcában szövetkezik a magasabb hivatalnokokkal, a proletár viszont az alacsonyabb hivatalnokokkal. Hogy ilyen harc ostoba és buta és egyedül a zsidóknak kedvez: természetes mindazok előtt, akik a nemzet egyetemességében látják.
516. Az abszolutizmusban alakult ki a tőkés burzsoázia és a hivatalnokság. Ez a kettő azóta együtt dolgozik a következő alapon: hagyja az uralkodót abban a hitben, hogy abszolút uralkodik, a valóságban ők ketten uralkodnak: a tőkés szabad kezét kap a hivatalnoktól üzelvei számára, a hivatalnok olyan elismerést, ahogyan azt a tőke szolgálatában kiérdemelte.
517. A felülről jövő reform és az alulról jövő forradalom érdessége ez: felülről soha nem jön reform, hacsak azt ki nem NVNT kényszerítik, mert felül mindig igen jól érzik magukat az XII. 27. emberek; alulról sohase önkezdemenyezésből jön a forradalom, hanem mindig akkor, amikor a felülről várt reformok nem akarnak jönni, mert felül az emberek mindig úgy gondolkoznak: várjunk még egy kicsit, hátha nem kell semmit se csinálnunk.
518. Magyarországon nincs burzsoázia, csak proletár, mert NVNT a vezetőréteg annyira népilegen, nemzetünkől távol álló, XII. 27. hogy nem számítható magyar, legfeljebb idegen burzsoáziának. Ebben vezet, veretlenül első a zsidó.
519. A főnemesség és a főpapság is nyugodtan a polgárságnak NVNT abba a rétegébe sorolható, amelyet a burzsoázia undornév- XII. 27. vel lehet illetni.
520. A gazdagok közé tartoznak az istentől kiválasztottak, a NVNT szegények közé az istentől eltaszítottak; hogy kik az eltaszítottak, kik kerülnek ebbe a sorsba, azt is azonban a kiválasztottak döntenek el, mert istentől erre felhatalmazást nyertek. Kis „i” betűvel írom ezt az istent, mert csak az ő istenünk.

521. – A világnézeti háború következményei lesznek:
NVNT Földgömbünk jószágkészségének elosztása a népek között;
XII. 27. az angolszász–zsidó világhatalom parancsolóan szükséges felszámolása;
az anyagelvű Én-rendszerek és a marxizmus végleges megsemmisítése;
a nacionalista és szocialista rendszerek megépítése; az elproletárosodás megszüntetése;
a nagyéterszervezkedések, a szervezetek beállítása és ezzel kapcsolatosan a gyarmatosításnak megszüntetése és felszámolása.
522. – Az értelmiségi úgy van csak helyén, hivatását úgy tölti NVNT be, ha a család, a nemzet és Európa érdekeit erkölcsi, szel- XII. 27. lemi és anyagi vonatkozásban összehangolni és biztosítani tudja mind a három életalap jóhasznára.
523. – Az értelmiségi és összehangoló munkája kiterjed: na- NVNT cionalizmus – szocializmus – vallásra; kultúra – civilizáció XII. 27. – technikára; erkölcs – szellem – anyagra; nemzet – élet – igazságra; politika – gazdaság – társadalomra; alkotmány – törvény – jogra; Hungarizmusra, nevelésre – oktatásra; nemzetgazdálkodásra – családi, népi jólétre; fajnemesítésre, szellemi összhangra; államvezérkarra; vezéri elv – diktatúra – tekintélyi elvre; totalításra; egypártrendszerre.
524. A Szovjet már csak katonai tényező, és nem politikai vagy éppenséggel világnézeti. Az 1917–1925-ig terjedő merev, dogmatikus marxizmus elbukott.
525. Az észak-afrikai angolszász vállalkozás csak bevezető lépése a tulajdonképpen második arcvonalnak, melyet talán Európa nyugat vagy délkelet részeiben akarnak kialakítani. Ha Rommel és Nehring kénytelenek lennének hibás beállítás folytán Észak-Afrikát kiűriteni, úgy egy délkelet-európai meglepetés az angolszászok részéről nem lehetetlen. December és január sok mindent fog eldönteni.

526. Amerika és Ázsia Európa kárára akarják hatalmukat kiterjeszteni; ha Európa vezető hatalmai nem ügyelnek, úgy két, és csak kettő nagytér fog kialakulni: az ázsiai és az amerikai. Európába pedig úgy fognak majd jönni a turisták, mint ahogyan látogatták eddig Európában a görögöket. A nacionalista és szocialista világnézetnek nagyon sokat kell bebizonyítania. Elsősorban azt, hogy még mindig létező és elmellőzhetetlen.
527. A rádió és a motor korszakában egyik nemzet sem függetlenítheti magát a világ eseményeitől, történjenek ezek akár Tokióban, akár San Franciscóban, akár Sidney-ben, akár politikai, gazdasági, társadalmi síkon.
528. Ebben a válságban mindenkinek színt kell vallania, és NVNT nem lehet elbújni hangzatos frázisok és kijelentések mögött. El kell döntenie: a régi vagy az új világot akarja-e, és XII. 27. döntése szerint kell vállalnia minden kockázatot, veszedelmet. A régit is szeretni és az újat is „megjátszani” nem lehet: mert vagy a régi temeti maga alá, vagy az új veti ki magából. „Légy hideg vagy meleg, mert ha langyos vagy, kiöplek!”
529. Vannak erőtenyezők, melyek nem alkuszhatnak meg, mint Darlan és Doriot. Ezt tudomásul kell venni azzal, hogy mindegyiket be lehet építeni a nagy kezdeményezésbe. A kérdés megoldása azonban semmiképpen sem lehet Laval.
- XII. 18. Vannak idők, melyek nem tűnnek sem általánosításokat, sem 530. pedig kétértelműséget, amikor nevén kell nevezni a gyermekket, és félreérthetetlenül kell dönteni minden kérdésben.
- 540.³⁴ Ha már nagylelkűségről beszélünk az ellenség iránt, és vele szemben nagylelkűséget is gyakorlunk, úgy legyen törvény, hogy ne csak akkor legyünk vele szemben nagy-

³⁴ Az 531–539. sorszám hiányzik.

lelkűek, ha nem tudjuk teljesen megverni, hanem akkor elsősorban, amikor tényleg megvertük. A kérdés mindig csak az, hogy érdemes-e nagylelkűséget gyakorolni. Ha úgy döntöttünk, hogy igen, úgy vállalnunk kell az ezzel járó mindennemű és sokoldalú kockázatokat is, és különösen azt a nagy kockázatot, hogy az ellenség nem hajlandó tudomásul venni a nagylelkűséget, és nem fog erre becsületesen válaszolni. Ebből pedig adódik a legfontosabb tanulság, hogy a nagylelkűség legyen előrelátó, bölcs, olyan kezdeményezés, melynek átható ereje van az ellenségre is. Ha mindez nem biztosítható, legyünk ridegen számítók, kíméletlenül egyoldalúak, mert csak ezzel lehet az ellenség aljas-ságait és becsstelenségeit már csirájában elfojtani.

A két véglet között ne keressünk sohase középutat, legfeljebb csak abban az esetben, ha az ellenség részéről félreérthetetlen cselekvéseket tapasztalunk, hogy hajlandó becsületes munkára, mert megtörték teljesen.

541. Érdekes tény, hogy mindazok a liberális kormányzatok és rendszerek, melyeknek sikerült egyezményt kötniök a nemzetiszocialista és fasiszta hatalmakkal és ezen át megkapni, elnyerni elismertetésüket: arra használják mindezt fel, hogy a legkíméletlenebbül lépjenek fel az összes belső nemzeti-szocialista-fasiszta népi mozgalmakkal szemben. Ennek iskolapéldái: Bulgária, Románia, Magyarország, Svédország, Franciaország.

542. A mi világnézetünk, a Hungarizmus, belpolitikailag a csaNVT lárda szervezett egyének nemes társadalmasítását tűzte ki XII. 27. céljába, külpolitikailag viszont a nemzetek nemes társadalmasítását. Belpolitikailag tehát a totális nemzet megépítése, külpolitikailag a konnacionalizmus, a nemzetközösség gyakorlata.

543. Ha hiúsági kérdést gyártanak abból a tényből, hogy nemzetiszocialista világnézet van, melynek különböző, az egyes XII. 27. népi adottságok szerinti gyakorlatai vannak, melyeket mi más és más elnevezés alatt ismerünk, például: fasizmus,

Völkische Bewegung,³⁵ Hungarizmus, és úgy mondják, hogy a fasizmus külön világnézet, mely itáliai földön született meg, a nemzetiszocializmus külön világnézet, mely német földön született meg, és nem kiviteli cikk: úgy legyen meg a hiúságnak akarata szerint, és mi azt valljuk, hogy van Európában egy harmadik világnézet is, melyet Hungarizmusnak hívnak, és magyar földön született, és mely világnézetnek nem kell magát szégyellnie, nem kell elmaradnia egyik mögött se, megvan határozott nézete mindenről, nem kell a szomszédba mennie, és nem kell a szomszédtól semmit kölcsönkérnie.

A Hungarizmus társadalomtudományi rendszerező munkájában úgy találta helyesnek, a gyakorlati élet eddigi tapasztalatai és tanulságai alapján úgy kellett döntsön, hogy a nemzetiszocializmus mint világnézet leváltja a liberalizmust, de nemcsak egyes népekben, hanem az egész földgömbünkön, és mert ezt cselekszi, nem kötött, nem lehet kötött határokhöz; ellenben kifejezési és gyakorlati formái és megnyilvánulásai fognak az adottságoknak megfelelően változni. Ezért nevezzük ennek a világnézetnek itáliai gyakorlatát fasizmusnak, német gyakorlatát Völkische Bewegungnak, spanyol gyakorlatát falangizmusnak, magyar gyakorlatát Hungarizmusnak. Ha egyeseknek ez a megállapítás nem tetszik, tegyenek róla; mindenesetre a Hungarizmus egész felépítésénél fogva nyugodtan beállhat világnézetnek is, és felveheti a versenyt bármely ideológiával, sőt ha megvalósul – és meg fog valósulni sok ellensége dacára, melyek között olyanok is vannak, melyek máskülönbben jelenleg világnézeti ellenségek –, gyakorlatával nem fog egyáltalában hátramaradni a többi rendszerekénél.

544. – A Hungarizmus szülői és úttörői nagyon büszkék, gögösen büszkék rá, hogy teljesen külön utakon járva ugyan-

azokra az igazságokra bukkant, ugyanazokat az igazságokat akarja és fogja adottságainak megfelelően a gyakorlati életünkbe átültetni, mint amilyen igazságokat a fasizmus és a Völkische Bewegung találtak és fedeztek fel. Ha ez a tény egyes ostobáknak fáj, úgy vegyük derűs nyugalommal tudomásul, hogy az ő ostobaságuk el fog múlni, ellenben a három külön úton meglátott igazság nem fog elmúlni.

545. Az angolszászok megegyezései békére fognak törekedni, amint nem kapnak más népet, és nem lesz más nép, melyet maguk helyett az első arcvonalba küldjenek. Ez pedig már bekövetkezett 1942 végével. Amint kénytelenek lesznek saját irhájukat tűzbe vinni, nagyon hamar békét fognak akarni kötni.

546. Az egész világon túl sokat beszélnek a zsidókról, talán azért, mert nem akarnak ellene cselekedni. Szlovákiában például – hallottam, hogy Németországban is – vannak úgynevezett tiszteletbeli árjak, zsidók, akiket kivételeztek. A Hungarizmus kivételezett zsidókat nem fog megtűrni, nem fog tiszteletbeli árjakat ismerni – zsidókban, ezt a tiszteletet hagyja az árjaknak, és ezt a megtiszteltetést a zsidóknak.

547. Az árjak Európa tengerperemvidékét lakják, és Európa összlakosságának legfeljebb 25-30%-át teszik ki.

548. Az államvezérkar fő feladata: területgazdálkodás, anyaggazdálkodás, erőgazdálkodás az erkölcsi, szellemi és anyagi jólét biztosítására.

549. – Az értelmiségi vezetése úgy jó, ha a család, a nemzet és Európa sorsközössége szempontjából és érdekében történik, és ezt a hármast közösséget életösszhangban tudja tartani. A család nem kapcsolható be az Európa-közösségbe a nemzet nélkül, mert ez az ő első élet-, társ- és sorsközössége, az elsődleges élettere.

550. Nemzeti öncélúság nincs, és nem lehet az életterek és nagyterek korszakában. Van azonban: nemzeti hivatás, feladat, kötelesség és felelősség, melyek alapjai annak a hatalmi és jogi helyének, amelyet az európai nagytér

³⁵ Népi Mozgalom; Szálasi itt a náci mozgalomra céloz.

nemzeteinek sorában megkövetelhet a nemzet. Ahogyan nincs egyéni öncélúság a Hungarizmusban, úgy nincs nemzeti öncélúság sem. Mindent a közcélúság szemszögéből nézünk és cselekszünk, mert az egyént is a nacionalista és szocialista közösségben tudjuk csak elképzelni, de anélkül, hogy az egyén hasznát, kezdeményezését, igényeit elvesztené.

551. – A világnézeti háború felszámolja az évezredes anyagelvű rendszerek által előidézett és állandósult életzűravart és a politikai, gazdasági és társadalmi zűrzavart erőszakkal fenntartó, abból busás hasznót húzó érdekhatalmi rendszereket, és mindenben rendet fog teremteni, mindent arra a helyére fog ültetni, amelyben hivatását tényleg be tudja tölteni, és megadja azokat az eszközöket, melyek segítségével hivatásának eleget is tud tenni. Minden élettenyező meg fogja kapni igaz értelmét, igaz tartalmát, igaz keretét, igaz hivatását és igaz helyét. Tehát: a paraszt, a munkás, az értelmiségi, a nő és a család, a katona éppen úgy, mint a nacionalizmus és a szocializmus és a vallás; mint a Haza, a nemzet, a nép; a politika, a gazdaság, a társadalom; a kultúra, a civilizáció, a technika; és így tovább az összes értéktényezők, melyeket eddig csak áruba bocsájtottak profit szempontjából. Az értelmiségnek a feladata, hogy mindent végrehajtsa.

552. A mind jobban erősödő kommunista mozgalom szervezkedését fel kell használni arra, hogy a Hungarista Mozgalomba kell tömöríteni mindenkit, mert ez a mozgalom az egyedüli, amely komoly ellenfele és harcos, kíméletlen ellensége a kommunizmusnak. Sokan panaszkodnak, hogy a kormány nem tesz semmit ellene; ezeknek tudniuk kell, hogy minálunk a kommunista mozgalom mögé az angolszászok hívei is húzódnak.

Marxizmus és angolszászok elleni propaganda lényege ez legyen: volt idejük hosszú évszázadokon át, hogy bebi-

zonyítsák rátermettségüket a vezetésre és a szociális jólét megteremtésére, és mégis mindenhol anarchiát és nyomort ültettek be. Ha olyan nagyszerűek volnának, igazán felesleges lenne minden fasiszta, nemzetiszocialista és Hungarista Mozgalom, mert rendben és jólétben ilyen mozgalmak még csak kezdeti megnyilvánulásukra sem tudtak volna jutni.

553. A kommunista mozgalom ellen egyedül a Nyilaskeresztes Párt tudja csak a harcot felvenni. A MÉP erre képtelen, mert vezére, Kállay kijelentette, hogy a szélsőségek jelentéktelenek, tehát nem foglalkozik ilyen jelentéktelenséggel; a Fischer viszont kijelenti, hogy kommunista veszély nincs; a pártszövetség tömegnélküliségénél fogva erre képtelen, de mint ernyedő és vánszorgó, ál-nemzetiszocialista képzőmőlynek minden előfeltétele hiányzik arra, hogy a kommunista szervezkedést még csak meg is értse, az úgynevezett társadalmi egyesületek pedig annyira el vannak foglalva önmaguk jelentéktelenségével és az ellenünk való fegyveres beállítással, annyira tudják, hogy illegitim fegyveres megszerzésükkel csak ürügy a jelszó: hogy nem akarunk többé 1918-at látni, hogy egyszerűen nem törődnek vele, és nem is akarnak vele törődni. A rendőrség és a csendőrség viszont csak a nyilasokkal és hungaristákkal foglalkozik, őket veri, úgyhogy nyugodtan kimondható: a kommunisták a rendszer támogatása mellett dolgozik [sic!] a jelszó alatt: míg a kormány a hungaristákat üti, addig a kommunista szervezkedik.

XII. 28. Úgy mondják bizonyos angolszász és ál-nemzetiszocialista körök, hogy úgy a fasiszmus, mint a német nemzetiszocializmus hivatalos államvezetői és kormánysszervei csak kihasználják és felhasználják céljaiknak megfelelően az egyes országok fasiszta vagy nemzetiszocialista népi mozgalmait, hogy célérés után dobják őket; azért van az – úgy mondják –, hogy ezek az új rendszerek végig paktálnak

az egyes liberális-szabadkőműves kormányzatokkal, és a világnézetüket valló népi mozgalmakat legfeljebb felhasználják fenyegetésre addig, míg meg nem kapják az eredményt kívánságuk szerint. Ezekből tehát tisztán meg lehet állapítani az imperialisztikus törekvést, melynek egyáltalában nem fekszik a népi mozgalom, olyan, mely teljesen elütő módon és utakon akarja céljait elérni a nép érdekében.

Ha ez így van, úgy örüljenek ezek a baljós emberek, hiszen akkor vágyalmuk: Itália és Németország bukása teljesülni fog, mert imperialisztikus alapok rövidebb-hosszabb idők után mindig teljesen megsemmisülnek. Ezért is mondják az ál-nemzetiszocialista körökben, hogy nem a tömeg kell, hanem csak a szakember; leginkább azért mondogatják ezt, mert nem tudnak népi mozgalmat szervezni, így eredménytelenségüket szépítik ilyen és ehhez hasonló hamis megállapításokkal.

555. Biztosak lehetünk afelől, hogy hamarosan vége lesz az egész hírszerző, tippelő pletyka- és notesz-nemzetiszocializmusnak és annak, hogy ezek miatt támadják az igaz és tiszta magyar nemzetiszocialista népi mozgalmat, a Hungarizmust.

556. Bizonyosan el fog jönni az idő, hogy a notesz-nemzetiszocializmus, a hírszerző pletykák és tippelők dacára össze fognak jönni a H[ungarizmus] és F[asizmus] és a V[ölkische] B[ewegung] felelős vezetői, és meg fogják állapítani, hogy mind a három népi mozgalom a parancsoló életszükség közös bölcsőjéből született, mi az életviszonyuk egymáshoz, és mely terület képezi természetes működésének helyét.

557. A megelégedettebb élet ellen azok tiltakoznak a legerélyesebben, akik már odakerültek az élet napos oldalára, és megelégszenek azokkal a verebekkel, amelyeket a mának szerencsésebb kimenetelű tülekedésében loptak el mások már kinyújtott karja és orra elől.

558. Boldogság szó szoros értelemben nincs, de van megelégedettség, jólét, melyek mind elérhetők mindenki által, csak becsületes vezetés kell hozzá. A H[ungarizmus] ezt akarja és fogja biztosítani; egyik nagy célja.

559. Ha a rabszolga lázad, tegye abban a tudatban, hogy vagy úr lesz belőle, vagy meg kell halnia, mert ha lázadása hiábavaló volt, és mégis élve marad, jobb lett volna, ha meg sem születik.

560. A H[ungarizmus] ideológiájában: Istenről – emberről – földről hármas főfejezetben kell rendszerezni a problémákat és gyakorlati alapjaikat. Tehát erkölcs – szellem – anyag; vagy szép – igaz – jó.

561. Ha valaki tagadja Isten létét, ez még egyáltalán nem jelenti, hogy nincs Isten, vagy hogy Isten mérgében azonnal oda fog csapni, mint a mérges ember saját orrára, ha nem tudja a legyet elfogni; hanem egyszerűen azt jelenti, hogy az illető ostoba és meg fog bukni abból a tantárgyból, melyben sügni nem lehet, melynek neve: az élet.

562. A Szovjetet halálra ítélték; érdekessége ennek az ítéletnek, hogy végrehajtója: Sztalin.

563. Szocialista az, aki a szociális viszonyok megteremtéséért és fenntartásáért harcol.

564. Érdekes: örökkévalóságra nem kell megszületni; ellenben a halhatatlanságra igen. Az abszolút tehát az örökkévalóság, a relatív a halhatatlanság. Érdekes az is, hogy aki megszületik, annak előbb meg kell halnia, hogy halhatatlanná legyen vagy az örökkévalóságba kerüljön, helyesebben: visszakerüljön. Ebből sok minden következik. A legfontosabb: hogy nincs halál, csak változás van, melyet felmérni nem tudunk agyunkkal, ami nem is csodálatos, mert ha tudnók, az abszolút előttünk feltárná legnagyobb lényegét. A másik legfontosabb pedig az, hogy a relatív nem anyagelvű életet jelent, hanem egy részét, parányát az abszolútnak, melyet idővel és térrel, kiterjedéssel mérni nem lehet.

565. Mi a saját erőnkől akarunk uralomra kerülni, viszont a
PONT régi rendszer csak idegen segítséggel tud uralmon maradni,
I. 9. tudja magát tartani a nemzet ellenére. Szükség van jogfosztásra, törvénytíráásra és az angolszász győzelemre, hogy megmaradhasson.

566. Olyan időket élünk, amikor nem azért bírálják kijelentése-
PONT inket, hogy közelebb kerülünk egymáshoz az úgynevezett
I. 9. szent megbékélés jegyében, hanem azért, hogy még jobban mélyítsék az ellentéteket. Szorgos tintazsidók és tintatítánok és szentfazekak nem azt keresik, ami összehoz, hanem azt, ami szétválaszt. A megértés tehát teljesen kizárt; ha ezt akarjuk, gyengéségnak minősítik, ha nem erre törekszünk, nemzetárulók vagyunk, akik az egységet bontjuk, és ocsmány jelzőkkel illetnek bennünket hivatalosan és nem hivatalosan. És nagyon jó, ha minden így van. A kiút: nemzetünk hite irántunk. Bensőséges, forró összhangon alapuló élet-, társ- és sorsközösségünket minden eszközzel fenn kell tartanunk nemzetünk és Pártunk, valamint Mozgalmunk között; ennek az élet-, társ- és sorsszövetségnek nem szabad lazulnia pillanatokra se; ennek egyedüli előfeltétele: a mi személyes példaadásunk, mellyel felénk áradó hitét és bizalmát látja méltányolva.

567. A zsidókérdés jelenlegi állapota ostoba, méltatlan és jel-
PONT lemtelen. Ostoba, mert nem segít, méltatlan, mert nemze-
I. 9. tünk ezt és így akarja, jellemtelen, mert a legvadabb hivatalos és nem hivatalos zsidóbújtatás folyik.

568. Mi nem úgy akarunk cselekedni, ahogyan az a kormány-
PONT nak jó, hanem úgy, ahogyan az a nemzetnek jó és hasznos
I. 9. és szükséges. A kormány és a nemzet 1938 óta mind jobban eltávolodott egymástól, a szakadék teljesen áthidalhatatlanná vált.

569. Megalakult a „Mentsük meg őt” politikai mentőegyesület,
PONT mely nem foglalkozik mással, mint a H[ungarista] M[oz-
I. 9. galom] és személyem megmentésével. Ne fáradjanak vele; nem akarjuk, hogy ezek a politikai orvlövészek mentsenek

meg bennünket csak azért, hogy utána ők is verjenek agyon. Rossz szolgálatot tesznek ezek a fráterek bizonyos köröknek, melyek magukat félhivatalos német személyeknek hazudják, mert úgy olvasható ki gondolatszegénységükből, hogy a német félhivatalos és egész hivatalos körök segítőköre mellett gyilkolták le Romániában a vasgárdistákat.³⁶

Elfelejtik, hogy a H[ungarizmus] szülője én vagyok, és nem ők. A legnagyobb pimaszság azonban az, hogy a nevet használják fel pártjuk elnevezésénél.

570. Először meg akartak semmisíteni, nem sikerült; utána rá-
PONT galmaztak, hogy elválasszanak a mozgalmtól és párttól,
I. 9. nem sikerült; legújabban meg akarnak menteni engem is, mozgalmamat is olyan egyének számára, akik eddig veszedelmes és gyanús összhangban cselekedtek ellenünk. Ezek az egyének a „Mentsük meg őt” politikai önkéntes mentőegyesületben képezik az igazgatóságot, éspedig: a magyar

³⁶ 1940. szeptember 14-én kiáltották ki a Nemzeti Legionárius Államot Bukarestben. A Vasgárda hatalomtól megrészezült tagjai ámokfutásba kezdtek, napirenden voltak a gyilkosságok (januárig 136 zsidót és 64 nem zsidót gyilkoltak meg, köztük a volt miniszterelnököket és neves tudóst, Nicolae Iorgát). A politikai elit tagjait felháborította a vasgárdisták keltette anarchia. Antonescu marsall, államfő csak akkor szánta el magát a cselekvésre, amikor Hitler 1941. január 14-én tárgyalásuk során felszólította, hogy távolítsa el azokat a fanatikus militánsokat, akik úgy vélik, hogy ha mindent elpusztítanak, azzal a kötelességüket teljesítik. Bukarestbe visszatérve Antonescu előkészületeket tett a Vasgárda felszámolására. Feloszlatta a „románosítási biztosságot” (január 18.), leváltotta a belügyminisztert és a bukaresti rendőrfőnököt (január 20.). Ezzel kiprovokálta a Vasgárda puccskísérletét (január 20–24.). A puccsisták követelték Antonescu lemondását és a „tisza” Legionárius Állam megalapítását. Hitler Antonescut támogatta, személyesen utasította a romániai német csapatokat, hogy minden segítséget adjanak meg a marsallnak a rend helyreállításához. A lázadás idején 374 embert öltek meg (többségükben zsidókat), a sebesültek száma 380-ra rúgott. Antonescu a puccs leverése után feloszlatta a Vasgárdát, 9 ezer gárdistát letartóztattak, vezetőik egy kivétellel külföldre (Németországba, német diplomaták és SA-tagok segítségével) menekültek. Szálasi viszonylag jól ismerte a Vasgárda felszámolásának történetét, és levonta a tanulságot: meg sem próbálkozhat puccsal addig, amíg a németek támogatásukról nem biztosítják.

nemzetiszocializmus legkiválóbb politikusa, a tállencse-politikus; a magyar nemzetiszocializmus legkiválóbb katonája, a katona-diplomata; a magyar nemzetiszocializmus legkiválóbb tudósa, az európeér, az egyedüli, akit a németek elfogadnak a magyar élettérből; és nem utolsósorban, hanem utolsó előtti sorban a magyar nemzetiszocializmus legkiválóbb harcosa, a mozgalom Hamletja.³⁷ Egész díszes társaság, igazán együvé valók, és gondoskodni kell majd róla, hogy minden időkre együtt is maradjanak.

1943

- I. 8. Mennyi aljas terv esik kútba csak azért, mert mi vagyunk és maradunk. Mi kényszerítjük ezeknek a terveknek készítőit arra, hogy terveiket ne tudják a látszatigazság mezében, alattomosan végrehajtani, hanem erőszakkal és nyíltan legyenek kénytelenek fellépni; ezzel csak elősegítik, hogy a józan és becsületes nép ráeszméljen még inkább a mi nagy igazságunkra és az ő nagy aljasságukra.
572. A zsidókérdés megoldásával nem bízható meg a honvédelmi miniszter, mert nem az ő hatáskörébe tartozik, hanem egyedül csak a belügyminiszter, aki érthető okoknál fogva lerázza magáról ezt a feladatot, vagy a kormánypárt, amely mint „világnézeti párt” köteles ezt a kérdést szakszempontból is véglegesen rendezni.

³⁷ Nyilván politikai ellenfeleire gondolhatott itt Szálasi; sorrendben talán Hubay Kálmán a legkiválóbb politikus, Meskó Zoltán lehet a tállencse-politikus, Ruskay Jenő a katona-diplomata, Málnási Ödön a tudós, és Imrédy Béla Hamlet.

573.

Jó és biztos tudomásunk szerint múlt esztendőben december 16-án gr. Cziráknál³⁸ megbeszélés volt, melyen a következő tárgyakról folyt megbeszélés:

- 1.) meg kell fontolni a háborúból való kilépésünket, hadseregünket vissza kell hívni;
- 2.) a kormány lehetséges emigrációját elő kell készíteni;
- 3.) Horvátországban a rend fenntartását ki kellene kérni és át kellene venni;
- 4.) a délkelet-európai államszövetség tárgyában teljes felhatalmazással rendkívüli követet kellene küldeni Lisszabonba – talán Barcza György? – (gr. Teleki Andor állítólag már ott is van, állítólagos kereskedelmi tárgyalások ürügye alatt?!);

5.) a délkelet-európai államszövetség [Habsburg] Ottó császársága alatt, melynek egyik királysága a magyar állam lenne a Horthy-nemzetiség királysága alatt.

Ezeket a megbeszéléseket, biztos tudomásunk szerint többek között – akiknek neveit ugyancsak ismerjük – részt vett Bethlen István, Kállay Miklós, Kánya Kálmán, Keresztes-Fischer Ferenc.

Úgy mondják, hogy ezt a megoldást Amerikából hozták mint az Eckhardt-féle³⁹ tárgyalásoknak eredményét, és pedig hozta magával állítólag ifj. Horthy Miklós.

574.

Összefoglalása az eddigi kezdeményezéseinknek a kibontakozást illetően nagyon szükséges, meg kell csináltatni. Ezzel összefüggésben rögzíteni kell:

Pártunk és Mozgalmunk szabad kezének biztosítása a kibontakozásban, különösen a német hivatalos körök felé.

³⁸ Szálasi valószínűleg gróf Cziráky György konzervatív legitimista politikusra utal.

³⁹ 1940-től Eckhardt Tibor az Egyesült Államokban élt; megpróbálta meggyőzni azokat, akik egyáltalán hajlandók voltak vele szóba állni, hogy érdemes Magyarországgal a náci szövetséges háta mögött kapcsolatokat kiépíteni.

Ugyancsak ezzel kapcsolatosan kérni kell újra és nyomatékosan a német nemzetiszocialista párttól, hogy küldjön ki teljhatalmú megbízottat, akivel tisztázni lehetne végelegesen a következő alapvető kérdéseket:

- 1.) Pártunk, Mozgalmunk és személyem elleni rágalmak tisztázása;
- 2.) A Hungarizmus ideológiája és gyakorlati megépítése az Európaközösségben a fasizmushoz, a Völkische Bewegunghoz és a turáni népi mozgalomhoz való viszonyában;
- 3.) Az európai nemzetiszocialista, népi mozgalmak vezetőinek összehívása Európakongresszusra, és rögzítése annak, hogy az egyes népi mozgalmaknak mik a feladatai és kötelességei a világnézeti háború tartamára, tekintet nélkül arra, hogy birtokon belül vannak-e, vagy még kívül.

A kezdő lépéseket erre nézve ez év január 5-én és a januári nagytanács alkalmával bevezettem.

575. Egy szép napon arra fogunk ébredni, hogy volt kormányunk, nincs kormányunk. Hűlt helye. Elment külön utakra. Előbb azonban még törvényt fognak hozni, hogy akik nem követik őket, elvesztik magyar állampolgárságukat. Ezeknek a felfordult időkben minden lehetséges. Csak egy nem: hogy ez a rendszer becsületes harcban múljon el népünk életéből.

576. A ma rendszerének megbuktatása még egyáltalán nem jelenti az állami és társadalmi rend felforgatását, hanem csak azt, hogy már tudja hivatását betölteni, a sorsfeladatokat megnyugtatóan és az élettől követelten végrehajtani, kiöregedett, elaggott, ezér[t] a nemzet lerázza magáról, de éppen azért[t], hogy az állami és társadalmi rendjét megőrizhesse, mert a régi rendszernek tűrése állandósult, az állami és társadalmi rend felforgatásának veszélyét hordja méhében és jelenlétében. Ezt azután már igazán tudnia kellene minden jogvédőnek. Aki idején túl él, mindenkinek útjában

van. Már nem jelent semmit, de miatta még nem indítható meg semmi, amire azonban nagy szükség lenne.

577. Azért hajtogatják olyan kétségbeesetten, hogy a Nyilas-keresztes Párt már nincs, hogy annál szemérmetlenebbül lophassanak Hungarizmusunkból.

578. A pártiskola Pártunknak és Mozgalmunknak pajzsa és kardja. Pajzs, melyről minden neveletlenség, ostobaság és aljasság halálra zúzottan lepattan; kard, mely nemzetünk számára életutat vág az Európaközösség és az európai sorsazonosság erkölcsi, szellemi, anyagi új rendjébe. Nemzetünk ezzel a karddal vágott életúton képes csak hivatását betölteni nacionalista és szocialista életterében saját erejéből, elhivatottságában való törhetetlen hittel, akarattal és kötelességtudattól áthatott felelősséggel.

579. Peyer Károly szocdem. képviselőt állítólag fogadta a kormányzó. Utána kell járnunk, mi igaz ebből a szocdeméktől származó biztos hírből, mert ha nem igaz, könyörtelenül rájuk kell tiporni.

580. Úgy mondják: Japán már megnyerte a háborút, Hitler már nem vesztheti el. Ki lesz tehát a vesztes és a győztes: az még kétséges. Jellemző ez a bakugrándozás a logikában a liberális körökben. Még mindig nem ébredtek annak tudatára, hogy a régi világ de facto már megsemmisült, még csak de iure véglegesítése hiányzik az új világ részéről.

581. Nincs abban semmi lealázó számomra, ha fejfámra ezt fogják vésni: akarta nemzete nagyságát, de nem érte meg.

582. Barátságunk Itáliához, Németországhoz, Japánhoz osztatlan, egyik a másikat nem zárhatja ki, mert mindannyian az új világ megteremtésén fáradoznak. Tehát nem az a lényeg, hogy ki mennyit tud zsákmányolni a régi világ csődtömegéből, hanem az, hogy tényleg új világot teremtsünk, mely nem zsákmány szemüvegén keresztül ítél mindent, hanem a népek új élet után való természetes vágyódásán keresztül lát mindent, és a megelégedettséget akarja megteremteni erkölcsi-szellemi-anyagi téren egyaránt.

583. Ez a plutokrata világrend nem csak a háború miatt fog elpusztulni. A háború nem más, mint kegyelemdőfés számára, mert elpusztult volna háború nélkül is, ha a plutokraták nem is robbantják ki. A háborúra azonban szükség volt minden körülmények között, akkor is, ha nem a plutokraták robbantották volna ki, mert nélküle az anarchizmus pusztította volna ezt a rendszert, olyan anarchizmus, melyet ugyancsak a plutokratarendszer idézett volna fel azáltal, hogy a már el nem odázható nagy emberi sorskérdéseket erkölcsi, szellemi, anyagi tehetetlensége, elbecstelenülése miatt nem tudta volna megoldani, s így politikai, gazdasági és társadalmi anarchiának adott volna helyet. Ez az anarchia viszont végzetessé vált volna Európa számára. Időben, méreteiben, kihatásaiban nagyobb lett volna, mint az, amelyet Kína szenved el már több évtizede. Ezt az anarchiát igyekszik Japán legyűzni politikai, gazdasági, társadalmi és katonai fegyverekkel, hogy újra az építő erők kerüljenek uralomra az ökológus uralma helyett.

Ilyen nagy, hatalmas anarchia teljesen kilátástalanná tették [sic!] volna, hogy Európa népei a fejlődés következő fokozatát elérhessék, vagy talán csak rengeteg erőtegyező és élettényező elpusztítása, felesleges elrombolása, haszontalan megsemmisítése árán tudott volna a nemzetiszocializmus új rendet és új rendszert építeni. Az anarchia mindig többet emészt, mint a legvéresebb háború, a legnagyobb háborúvesztés. Ennélfogva azt mondhatjuk, minden álszemérem és álokoskodás nélkül, hogy a jelenlegi háború megmentette Európát olyan katasztrófától, mely talán elpusztíthatta volna Európa teljes kulturális, civilizatorikus és technikai életét, és zsákmányává tette volna a zsidók által vezetett anarchiának.

584. A világzsidóság újabb harmincéves háborút akarna felidézni, hogy az egymást marcangoló népeket, miután véres-fáradtan földre rogyva háborúképtelenné és élettáradtakká váltak, újra igájukba hajtsák, jármukba tudják fogni

újabb ezer esztendőre. A hatalmas erődtítmény, amelyben ezt kívánni akarják, számukra az amerikai világsgazdát, az É[szak-]A[merikai] Egyesült Államokkal mint erődmaggal, fellegvárral.

585. Marx kijelentése: Nem az ember tudata határozza meg létét, hanem fordítva: társadalmi lét határozza meg tudatát. Ilyent tényleg csak totális zsidó tud mondani, akinek teljes lénye és tudata csak az anyagon tud eligazodni; amint erkölcsi és szellemi tényekkel is szembekerül, mindig csődöt mond, és hogy ebbe bele ne pusztuljon, inkább az erkölcsi-szellemi tényeket és hordozóit pusztítja el.

586. Minden tudatos lény feleletet akar kapni elsősorban a lét értelmére és céljára. Ezt pedig nem adja a történelmi materializmus Marx apostola. Ezért is bukott meg. Mert száj, gyomor és végbél nem értelme és célja a létnek. Legfeljebb ennek elődeinek: a zsidóságnak. Egyszóval magyarul: nem azért élünk, hogy együnk – ez tulajdonképpen a történelmi materializmus létmagyarázata –, hanem azért eszünk, hogy az élet értelmét és célját megismerjük, annak szolgáltatásban álljunk.

587. Ha a marxizmus tényleg szocializmus lett volna, soha nem bukkant volna meg. Marxból a zsidóság csinált valakit és valamit, az ostoba gojim⁴⁰ pedig elhitték, készpénznek vették az egész nyakatekert, érthetetlen megnyilatkozást.

588. A burzsoázia tulajdonképpen nem más, mint a minden erkölcsi-szellemi-anyagi gátlás nélküli világzsidóság. Ha tehát a proletárokat tényleg felszabadítaná a marxizmus, úgy ez törvényszerűen és szükségből nemzetiszocializmusba vezetne, mert hiszen megsemmisítve a zsidóságot, kiküszöbölné azt a réteget, mely sötét butaságban tartja, és eddig nem engedte meg, hogy életkérdéseit tisztán, sallangmentesen lássa.

⁴⁰ Goj 'keresztény (nem zsidó) férfi', goja 'keresztény nő', gojim 'nem zsidók'.

589. A Hungarizmus nemzetünkben fakad, nemzetünkön nyugszik, nemzetünk akaratából van és nemzetünk erkölcsi-szellemi-anyagi érdekeit és jóhasznát szolgálja.

590. Imrédy mondja: ő fejlődik. Én mondom: fejlődni jó, de megtérni jobb. A zsidók mindig csak fejlődnek, megtérni, tehát újjászületni nem tudnak, erre képtelenek.

591. A zsidóság itt felejtett néproncs, mely nem tudja, mit kezdjen önmagával, túlélte önmagát, így mindenkinek, de leginkább saját magának van és áll útjában. A zsidósággal nem tudták, mit csináljanak. Most már tudják: vissza fogják adni a lehetőséget számukra, hogy államban élhessenek, ezzel biztosan elpusztítja önmagát.

592. A zsidó nem tud se nacionalista, se szocialista lenni, ahogyan a poloska nem tud háziállat és a görény tyúkorr lenni. Nem tud nacionalista lenni, mert sehol nem volt honképes és talajgyökeres; nem szocialista, mert fogalma nincs a társközségről, ennek nem tud megteremtője, kialakítója lenni, hanem csak kizsákmányolója, mohó kiszípolozója. Éppen ezért a marxizmusban nem lehet se nacionalizmus, se szocializmus, és tényleg nincs is, hanem: a szegény zsidóság, a hatalomból kutasztott zsidóság harca a hatalomban levő gazdag zsidóság ellen abból a célból, hogy vele osztozkodják a zsákmányon. Ezt a célját el is érte volna, ha közbe nem lép a népek józansága, a nemzetiszocialista világnézetben tisztánlátást nyert népek cselekvő akarata, mely mind a két zsidótípust kilöki az egészséges, életakaró népek testéből.

593. Az erfurti szocialista program,⁴¹ mely 1891. október 20-án jött létre, volt az alapja a többi országok szocialista prog-

⁴¹ A német Szociáldemokrata Párt 1891. október 14-től 20-ig tartotta kongresszusát Erfurtban. Az itt elfogadott programot Eduard Bernstein, August Bebel és Karl Kautsky fogalmazta meg. Az erfurti program (melyet Engels, elsősorban a hatalomra kerülés forradalmi, erőszakos eszközeiről való lemondás miatt, élesen bíralt) többek között célul tűzte ki a termelési eszközök, bányák, földek, gyárak stb. társadalmi tulajdonba vételét, és követelte az általános, egyenlő, titkos választójog megadását minden húsz éven felüli állampolgár számára.

ramjainak 1921. szeptember 18-ig. Wilhelm Liebknecht előadásában született meg, aki természetesen zsidó volt. Utána – 1921. IX. 18-án – a görllitzi,⁴² majd módosította ezt 1925-ben a heidelbergi program.⁴³ Ez aztán tényleg külföldi minta, mert még csak a fáradságot sem vették maguknak, hogy a mi viszonyainknak megfelelően átalakítsák.

594. A szocdemek szocializmus alatt értik: a termelőeszközök, vagyis az új gazdasági javak előállítására szolgáló eszközök köztulajdonba vételét. Társadalmi Lexikon 645. oldalán található ez a szellemiszegény, léleküres fogalommagyarázat, melyhez fogható bárgyúság ezer év óta nem született meg.⁴⁴

595. Értelmiségünk nem juthatott vezető szerephez, mert ezt megakadályozta az évszázados ellenkiválasztódási folyamat. Ez nem azt jelenti, hogy nincs értelmiségünk, csak azt, hogy nincs a helyén, mert elfojtották.

⁴² A német Szociáldemokrata Párt hivatalosan 1921. szeptember 23-án adta ki a görllitzi programot. Ez lépett az erfurti program helyébe. Célul tűzte ki a kapitalizmus átalakítását szocializmussá parlamentáris, demokratikus eszközökkel. Ettől kezdve az SZDP magát hivatalosan „nemzeti reformerőnek” nevezte, és deklarálta, hogy egyesíteni kívánja a „falvak és városok” dolgozóit, meg akarja védeni a polgári demokráciát, a köztársasági intézményrendszert. Az erfurti program még a kistermelők, kisvállalkozások eltűnésével számolt, de kiderült, hogy ez tévedés volt. A görllitzi program javasolta az állami ellenőrzés kiterjesztését a természeti erőforrások és a monopolista kapitalista vállalatok felett. Követelte a társadalombiztosítás reformját, kiterjesztését és a munkakörülmények javítását.

⁴³ Az 1925-ös heidelbergi SZDP-kongresszuson elfogadott program Karl Kautsky elnöklete alatt alapvetően visszatérést jelentett az erfurti programhoz. Ismét deklarálta, hogy a gazdasági fejlődés a nagyipar és a nagybirtok erősödéséhez és a kistermelők meggyengüléséhez, eltűnéséhez vezet. A fejlődés a monopóliumok felé halad, a gazdasági élet főbb szereplői kartellekbe és monopóliumokba tömörülnek, egyesül az ipari tőke és a kereskedelmi tőke, kialakul a finánc-tőke. Az egyre kisebb számú monopolizációk uralma alá hajtja a bérmunkásokat és a középrétegeket is. Az állam a monopolizációk szolgálatában áll, egyre erőteljesebbek lesznek az imperialista ellentétek, nő a háborús veszély. A heidelbergi program visszalépést jelentett a görllitzihez képest, már nem tűzte ki célul az eltűnésre ítéltnek vélt paraszti, kistermelői rétegek felé való nyitást, az SZDP társadalmi bázisának szélesítését.

⁴⁴ *Társadalmi lexikon*, szerk. Madzsar József, Budapest, Népszava, 1928. A Szálasi által bíralt *szocializmus* szócikk a 645–647. oldalakon olvasható.

596. Minden új eszme három fokozaton megy át: a mellőzésen, az elhallgatáson, közönyön; másodsor az üldözésen, magánemberek, társadalmi rétegek, végső fokon az állam részéről történő fokozatokban; harmadszor: az elismerés, a régi eszme megsemmisítése.
597. Elfogulatlanság, tárgyilagosság nincs; aki ezt állítja, téved vagy hazudik. Ha pedig ezek a körök mégis úgy veszik, hogy elfogulatlanság, tárgyilagosság van, úgy alatta semmi körülmények között nem érthetjük azt, amit a többség vall.
598. Mindig tőlünk hódítanak át az úgynevezett nemzetiszocialista pártok. Ezzel pedig csak azt bizonyítják, hogy egyedül mi jelentjük a megszervezett nemzetet, és hogy ők nem tudnak szervezni, meggyőzni, megnyerni. De azt is jelenti, hogy nemzetünkben nincs már olyan rész, mely szervezkedésünkből kimaradt volna; ha volna, ezek a pártocskák csak be tudták volna magukat fészkelni.
599. A Hungarizmus totális nemzetépítésében életösszhangot jelent fajta, nép és állam között is.
600. Úgy mondják egyes disznók, hogy az lesz majd, amit a németek parancsolnak, és ezzel úgy tüntetik fel a dolgot, mint ha akkor nem úgy lesz, ahogyan azt az élet megköveteli.
601. Mindenki, aki vezető akar lenni, először szolgál, csak azután parancsol.
602. Az ember és környezete folyton változik. Ha mind a kettő egymást serkentve változik, fejlődésről beszélhetünk; ha csak az ember változik, elidegenülésről, ha csak a környezet, elszolgaíasságról [sic!] beszélhetünk. Ha egyik sem változik, lefáradásról, életképtelenségről beszélhetünk.
603. Az MMP lépjen be a MÉP-be,⁴⁵ ez lenne a legokosabb, s ne éktelenkedjék a magyar kibontakozásban, de akarja a ma-

⁴⁵ A Magyar Megújulás Pártja 1940 októberében alakult Imrédy Béla vezetésével a kormánypártból, a Magyar Élet Pártjából kivált képviselőkkel. Ismertebb politikuskai, akik 1944-ben a Sztójay-kormányban is szerepet vállaltak, Jaross Andor, Rátz Jenő, Kunder Antal, Rajniss Ferenc voltak.

gyar nemzetiszocializmus már feltárt kapuit újra megnyitni, vagy azokon döngetni.

604. A Hungarizmus mindent egységesíteni, összhangba hozni akar, míg a kormány mindent atomizál, szétporlaszt: *divide et impera*⁴⁶ elv alapján, mert csak így tud még uralmon maradni. Ebben hatalmasan segítségükre vannak a pártszövetség egész ál-nemzetiszocializmusával.

605. Mindent százfelé szakítanak, hogy egység ne jöhessen létre, de folyton egységről beszélnek, hogy alantas szándékat és cselekedetüket leplezzék.

606. A konclesés nagy konjunktúrája van. Nagyon jól tudják, hogy a nemzetiszocialista kibontakozás jön olyan biztosan, mint a kétszer kettő négy. De miután nem tudják megvalósítani saját erejükből és hitükből, ezt a képtelenségüket a nemzetre hárítják egészen visszataszító módon, és kívülről várják a csodát, és természetesen azt, hogy a hatalmasak asztaláról leesett morzsákat ők illetékesek elsősorban felszedni. Vannak egyes nagyon ügyeskedők, akik úgy vélik, hogy nem várják meg a morzsát, amíg az asztalról lehull, hanem suttymban felnyúlnak érte, ha meg észreveszik ezt, úgy megbocsájtásra számolhatnak a hatalmasoknál, mert olyan alázatosak valának, hogy nem zavarták őket falatozásukban.

607. Mondják: miért nem üjtük a zsidókat, de üjtük az úgynevezett nemzetiszocialista többi pártokat. Válasz: az ál-nemzetiszocializmus agyonverésével agyonvertük a zsidót is, azért üjtük az „úgynevezetteket”.

608. Azt mondták az „úgynevezettek”: 1942 őszéig agyon kell a hungaristákat verni, mert ha nem sikerül, ők vernek bennünket agyon. 1942 ősze bekövetkezett, agyon is verték őket, de nem a hungaristák, hanem a nemzet, a tisztánlátó nemzet, ami tulajdonképpen egyet jelent. Tehát jóslatuk most az egyszer bevált.

⁴⁶ Oszd meg, és uralkodj (latin).

609. A zsidók népünk nyakába varrták saját tulajdonságaikat, vagy azokat beszélték bele, amelyek arra voltak jók, hogy kényüknek-kedvüknek teljesen kiszolgáltatassa őt.
610. A belső békét sohase a Hungarista Mozgalom veszélyeztette, hanem mindig a rendszer, amely a „belső béke” hangzatos és hazug frázisának zenekíséréte mellett akarja mozgalmunkat kiirtani.
611. Ha Imrédyt azonnal megjelenésekor támadjuk, ahogyan akartam, de Ruskay minden igyekezetével igyekezett tompítani – ekkor láttam át a nagy játékot, melyet velem akartuk végigjátszatni! –, úgy Imrédy sehol nem volna, nem tudta volna még az eddigi csekély eredményeket sem elérni. A játékot elfogadtam, és csodálkoztam rajta, hogy meglett emberek mennyire naivak, de ostobák is tudnak lenni.
612. Ez a rendszer egy lépést nem tett a recesszió tényleges megtörténéseért, de nem tesz semmit se a Berlin–Róma által vezetett új Európa megvalósításáért sem. Valószínűen így bosszulja meg, hogy a recessziót el kellett szenvednie akarata ellenére.
613. Kapcsoljuk ki a politikát, hogy az értékek bekapcsolása lehetséges legyen – ez a legújabb és legdivatosabb, de leg-sötétebben buta szólam. De ezenfelül: úgy látszik, a nemzet értékei mind nálunk vannak, különben nem tették volna ezt a bárgyú kijelentést. Teljesen igazuk is van. Csak egyben tévednek: mi többet csinálunk, mint politikát: mi új országot teremtünk, melyben nekik és politikájuknak semmi terük, helyük, idejük nem lesz. Ha ez ellen védekezni akarnak, úgy tényleg nem jelenthetnek ki mást. Csak követőt nem fognak találni.
- I. 11. Az első és kezdetleges élet-, társ- és sorsközösség a férfi és nő egyesülése a családba, és az otthon első, kezdetleges megépítése. Az otthon a család élettere. Az emberiségnek ezt a sorsdöntő, sorsfordulatot jelentő lépését a nő tette meg, nem a férfi.

615. A nő és férfi életközösségéből, a család és az otthon közösségéből születtek meg a ma szemünk előtt fekvő társközösségek: népek, nemzetek, nagyterek és ezek hatalmi kifejezői: az államok, a birodalmak. A mag mindenütt a férfi és a nő közössége, a család és otthon megbonthatatlansága.
616. A család központja a nő; az otthon felelős vezetője, védője a férfi. A család a fajtában találja legmesszebbmenő kiágazását, az otthon a Haza valóságában, a honban, a Hazában.
617. Három alapviszony határozza meg az erkölcsi-szellemi-anyagi életünket: viszonyunk a családban és otthonban, ezen belül, nevezzük talán az Én-központi viszonynak; viszonyunk egy másik családhoz és otthonhoz, nevezzük talán társadalom-központi vagy Mi-központi viszonynak; és harmadszor viszonyunk az abszolúthoz, nevezzük talán a Mindenség-központi vagy Isten-központi viszonynak.
- Az első viszonyból fejlődik ki a nacionalizmus ténye, valósága, gyakorlata; a másodikból a szocializmus; a harmadikból a vallás. De: az első a szellemi, a második az anyagi, a harmadik az erkölcsi életünk alapjait is képezi.
- Ez a három együttesen alkot csupán egységet. Ha akár-melyik hiányzik belőle, akkor már nem egységet jelent, hanem végzetesen kettéhasad, és ennek a széthasadásnak lesz áldozata.
618. Délkelet-Európa és ebben Hazánk mint kulcsterület jelenti a zsidók számára az utolsó európai fellegrvárát, melyet minden [olvashatatlan szó] eszközzel tartani akarnak. Ha ezt elvesztik, nemcsak Európát, hanem Afrikát is elvesztik.
619. Meg kell azért nagyon szenvedni, hogy rövid ideig élhünk.
620. Az ember életalapjait talán ebben láthatnók meg, található: a gyermekszoba, az iskolapad, a kötelességteljesítés. Ha ez hiányzik: nevetlen, ostoba és aljas; ilyenekkel a közösség nem tud mit kezdeni, ennélfogva kiveti őket testéből. Ha erre képtelen, megindul a folyamat, melyet ellenki-

választódásnak neveznek és szenvednek el a gyakorlatban a népek mindaddig, míg valamely mozgalom újra az egészséges, természetes állapotokat be nem ülteti és nem biztosítja.

621. Sokan felháborodnak, hogy 1943. január 17-én, Petőfi 120. születésének évfordulóján, a marxi–szabadkőműves–plutokrata–zsidó együttes – felsőházi tagokkal súlyosbítva – még nyilvánosan pimaszkodhat természetesen a nemzetiszocializmus és a Hármashatalmakkal szemben.⁴⁷ Ne háborodjanak fel, hanem cselekedjenek; mondjuk lépjenek be a Nyilaskeresztes Pártba, vallják magukat hungaristáknak, és álljanak éppen úgy rendbe és sorba, mint mi.

- II. 2. A hármashatalmi szerződés bírálata időszerű lett, amióta
622. ezt kiegészítették – talán inkább helyreigazították vagy talán hibáit kiküszöbölték – a Berlin–Tokió és Róma–Tokió között kötött gazdasági szerződéssel. Ennek az úgynevezett gazdasági szerződésnek érdekességei:

hogy a szerződéskötésnél egyetlenegy gazdasági szakember sem vett részt;

hogy Tokió bilaterálisan kötötte; még nem ismeretes, hogy ilyen formai alapon való kötés kinek a kezdeményezéséből történt;

hogy Berlin–Róma között még nincs gazdasági szerződés az európai nagyteret illetően, de már gazdasági szerződést kötnek Tokióval;

⁴⁷ Nem világos, hogy mire céloz itt Szálasi. A Pesti Vigadóba 1943. január 17-re nagyszabású irodalmi matiné terveztek. A bevezetőt Bajcsy-Zsilinszky Endre mondta volna, s Petőfit a polgárság, az ipari munkásság és a parasztság szempontjából Makay-Petrovics György, Kállai Gyula és Darvas József méltatta volna. A művészek között fellépett volna Gobbi Hilda, Major Tamás és Várkonyi Zoltán is. A matiné „a rendezésen kívül álló okokból” elmaradt, magyarán betiltották, mint arról például a liberális *8 órai újság* és a szociáldemokrata *Népszava* is hírt adott még január 16-án. Kormánypárti és/vagy szélsőjobboldali napilapok az emlékműsor betiltásáról nem adtak hírt.

hogy a még egyáltalában, gazdasági vonatkozásban meg nem szervezett Berlin–Róma tengelyhatalmak megkötik a gazdasági szerződést a gazdaságilag is már erőteljesen beállított és szervezett kelet-ázsiai nagytér totalitását kifejező Tokióval;

hogy a szerződés 3. pontja – ha jól emlékszem, az a pont, mely egész összeállításánál fogva inkább arra mutat, hogy nem a gazdasági szükség szülte meg e szerződést, hanem az 1940 szeptemberében kötött szerződés hiányosságai, és az azóta bekövetkezett nagy változás a földgömbpolitikai helyzetben; és végül mint következtetés:

hogy külpolitikai és hatalompolitikai megfontolások képezik az alapját ennek a gazdasági szerződésnek, és nem gazdasági kényszerszükségek. Ennélfogva a gazdasági szerződésnek valamit tisztáznia kellett, amit a hármashatalmi szerződés tisztázatlanul hagyott egyszerűen azért, mert a Szovjet jelenléte a tiszta szerződés megkötését gátolta, mert a Szovjet is szerződéses viszonyban volt abban az időben mind a három hatalommal.

623. A hármashatalmi szerződés megkötése után érdekes volt megfigyelni Berlin–Róma–Tokió vezető férfiainak megnyilvánulásait egészen a gazdasági szerződés megkötéséig, és az utána történő megnyilvánulásokat. 1940. szeptember 27-től 1943. január 20-ig az elvi álláspontok az alábbiakban összegezhetők:

német: harc a plutokrata–szabadkőműves–zsidó világuralom ellen, ennek megsemmisítése, helyébe az északi fajta világuralma kerül; ezért soha nem beszéltek az angol világbirodalom és az É[szak-]A[merikai] E[gyesült] Á[llamok] világuralmának megdöntéséről és felszámolásáról, hanem csak a bennük levő rendszerek és uralmi tényezők megsemmisítéséről, mert a tényleges anyagi világ hatalmi erőit örökölni akarták csorbítatlanul, területvesztés nélkül;

italiai: nem nyilvánított véleményt, mert nem érthetett egyet a némettel, viszont nem akarta nyíltan magáévá tenni a japáni felfogást;

japáni: harc az angolszász világhatalom tényleges megdöntésére, végleges felszámolására, ennél fogva kijelentette minden alkalommal, hogy addig nem teszi le a fegyvert, amíg az angol és az É[szak-]A[merikai] E[gyesült] Á[llamok] világhuralmát meg nem semmisíti; érthető: csak ilyen cél elérése után tudja csak szűkebb célkitűzését, a kelet-ázsiai nagytér megvalósulását elérni és biztosítani; ugyanez áll Itáliára nézve is: csak a két világhatalom tényleges megszűnése jelenti számára afrikai terveinek végrehajthatóságát és biztonságát; ebből adódik:

német örökölni akar, japán és itáliai felosztani akarja a földgömböt az új koreszmének megfelelően, és kimondottan a nagytér gyakorlati megvalósítását követeli elérendő végcélnak.

1943. január 20-tól kezdődően: úgy látszik, az itáliai–japáni álláspont kezd érvényre jutni; német álláspontot Hitler igyekezett valamivel világosabban körvonalazni – egészen biztosan Róma és Tokió megnyugtatóására. Ez a német álláspont: a német nemzet germán állama, a nemzetiszocialista Nagynémet Birodalom, mely az európai népek családját meg fogja óvni a jövőben is a kelet veszedelmeitől; ezzel a Nagynémet Birodalommal szövetséges nemzetek közösen fogják biztosítani azokat az élettereket, melyekre anyagi létük fenntartása érdekében ezeknek a népeknek szükségük van. Ebből kivehető, hogy a német birodalom lesz az európai nagytér vezetője, hogy szövetséges viszonyban akar lenni a többi nemzetekkel, és ezekkel együtt akarja a megfelelő életteret biztosítani különösen kelet felől – Japán?! – jövő veszedelmekkel szemben.

Ez az éles álláspont bizonyos irány felé mutatja, hogy az eredeti német álláspont kényszerű helyzetek miatt való feladása, az erről való lemondás, bizonyos tekintetben

elkeseredést szült német hivatalos körökben. Annak a kényelmes álláspontnak, hogy csak gazdacseré lesz a háború után, és bizonyos, ezzel együtt járó, de csak formai, lényegtelen változások fognak bekövetkezni: teljesen csődöt mondott, megbukott Hitler állásfoglalásával;⁴⁸ tehát bizonyos német körök imperialisztikus törekvései lekerültek a szőnyegről, és helyt adnak a sorsazonosságon épülő nacionalista és szocialista Európaközösségnek, minden nemzet részéről akart és együttesen épített politikai, gazdasági és társadalmi nagytéregységnek. Igaz, még csak nagyon távolról körvonalozott a terv, de megadott, hivatalosan lefektetett, tehát nem lehet már felelőtlen elemeknek mellébeszélni és zavart kelteni.

624. A Hungarizmus teljes ideológiai és gyakorlati felépítésének jóságát, igazát, szükségességét, európai elhivatottságát igazolja, bizonyítja újra az 1943 januárjában lepergett eseményláncolat és a belőle kikövetkeztethető tanulság.

625. A hadászati tervet 1942-re és 1943 tavaszáig az alábbiakban gondoltam:

1942-ben a Szovjet teljes katonai kikapcsolása, megsemmisítése;

Rommel harca időnyerésért; Franciaország bekapcsolása a nagy harcba; Portugália–Spanyolország bekapcsolása

⁴⁸ Hitler 1943. január 30-án nem jelent meg a kancellári kinevezése 10. évfordulóján a berlini Sportpalotában tartott ünnepségen. A sztálingrádi–vonyezsi harcok utolsó szakaszában nem hagyta el főhadiszállását. Helyette és nevében Goebbels propagandaminiszter olvasta fel semmitmondó nyilatkozatát. Ebben Hitler többek között kijelentette: „A halottak áldozatából, városaink és falvaink romjaiból új élet fakad majd akkor, hogy tovább alakítsa és fejlessze azt az államot, amelyben hiszünk, amelyért harcolunk és amelyért dolgozunk: a német nemzet germán államát, mint népünk minden férfijának és nőjének örök és egy otthonát: a nemzetiszocialista Nagynémet Birodalmat.” *Magyarság*, 1943. február 2., 5. Szálasi majd naplója C füzetében is többször visszatér erre a semmitmondó kijelentésre, melyet saját ideológiája és politikája újabb igazolásaként fogott fel.

az Atlanti-óceániai [sic!] védelembe, úgyhogy Narviktól az Új-Guineai-öbölhöz hatalmas hadászati védelem alakulhat ki.

1942 decemberétől 1943 tavaszáig egyesült roham az angolszász világuralom megdöntésére:

németek: Törökországgal vagy rajta keresztül Perzsa-öböl és Szezei-csatorna;

italiaiak: Észak-Afrikán át Egyiptom, Szezei-csatorna, Níluson fölfelé Szudán, Etiópia; Málta kikapcsolása;

spanyolok: Gibraltár kikapcsolása, francia Marokkó védelme, talán itáliaiakkal együtt;

japánik [sic!]: Himalájától délre Perzsa-öböl, Ceylon–Aden–Karacsi háromszög biztos kézbevétele.

1943 tavaszától 1944 tavaszáig általános rendezést és lélegztvételt gondoltam, egyedül az angol szigetek és Ausztrália ellen véltem repülő- és tengeralattjáró-háborút a legkíméletlenebb formájában, ahogyan azt Anglia csinálja 1941 ősze óta. 1945-öt gondoltam annak az évnek, melyben a régi világot utolsó tényezőiben is fel lehet számolni.

Ezt a lehetséges tervet meg is mondtam a szervezetekben az értelmiség egyik értekeztetén – ha jól emlékszem, novemberben. Saját tervem volt, sajnos az is maradt, pedig minden előfeltétele megvolt 1942 tavaszán, hogy végrehajtásra is kerüljön.

1943: sürgősen a következőket látom megvalósíthatónak:

1943 tavaszától a Szovjet végleges kikapcsolása, megsemmisítése, de Japánnal egyetemben; a Szovjet kikapcsolása nélkül nem lehet az angolszászokat megsemmisíteni; meglehet, hogy a Szovjet önmagában is összeomlik; az erre való német spekulációk azonban mind nem váltak valóra; a fizikai megsemmisítést tehát végre kell hajtani, még akkor is, ha minden amellett szól, hogy tényleg össze fog omlani; a Szovjet jelenleg sem jelent már katonai veszedelemet Európára nézve, de passzív jelenlétével is lehetetlenné teszi a világot szükségszerűen átfogó hadászati terv sikeres végrehajtását és a háborús és világméretű cél elérését;

1943 nyarán az észak-afrikai helyzet tisztázása olyképpen, hogy innen a hadászati lökés a Szezen át kelet felé biztonságosan végrehajtható legyen;

1943 telén és 1944 tavaszán végre kellene hajtani azt, amit már az előző tervben lefektettem, de 1942–43 ugyanilyen évszakaira; ezután ugyanazokat a lépéseket kellene megtenni, mint az előző tervben.

Nézetem szerint ez a háború, ha ebben a menetében marad, talán 1948–50-ig is el fog tartani. A győzelem nem kétséges; csak a tervek legyenek mindenkor világosak, tiszták; de különösen kell ügyelni arra, hogy a Hármass Hatalmak mindig egymás felé fordulva harcoljanak, mert ha hátat fordítanak egymásnak, nagyobb ellenségei lesznek egymásnak, mint azok, akik ellen élet-, társ- és sorsszövetséget kötöttek.

626.

Igen érdekes hírt közölt a magyar rádió február 2-i 13 h 45'-es híradásában: ankarai hivatalos közlés szerint Churchill hivatalos látogatást tett Inönünél,⁴⁹ ez alkalommal megtárgyalták a két ország viszonyát a most folyó háborúban és a háború után és megállapították a nézetek és az álláspontok azonosságát; azonkívül: Inönü elfogadta Churchill ajánlatát, hogy anyagilag segítségére lesz Törökországnak, hogy ez biztonságát növelhesse.

A következő eshetőségek lehetségesek:

a német diplomácia éppen úgy kudarcot vallott ebben az esetben, mint a franciaországban; diplomáciai kudarcot

⁴⁹ Ismet Inönü török tábornok és politikus 1943. január 30.–február 1. között tárgyalt Churchill brit miniszterelnökkel a Földközi-tengerhez közeli közép-törökországi városban, Adanában. Churchill megpróbálta rávenni tárgyalopartnerét arra, hogy Törökország csatlakozzon az antifasiszta koalícióhoz, adja fel semleges státuszát, üzenjen hadat a tengelyhatalmaknak. Inönü rendkívül óvatos volt, az erős bulgáriai német katonai jelenlét is eltántorította attól, hogy Churchill ígéreteinek, illetve zsarolásának engedjen. A brit miniszterelnök jelentős katonai és anyagi segítséget ígért, illetve megfenyegette a törököket, hogy ha semlegesek maradnak, nem próbálják majd megakadályozni, ha a Szovjetunió ellenőrzése alá akarná vonni a Dardanellákat.

nem lehet fegyverrel jóvátenni; Törökország a németek ellen szeretne beállni; vagy

a törökök nem tudnak másképpen ellentállani az angol-szász nyomásnak, csak úgy, ha diplomáciailag engednek a végső határig; Törökország a továbbiakban is szigorúan semleges marad, és az ellen fordul, aki őt megtámadja; de támadásnak vehető-e már az is, ha valakiben a megtámadottság érzése van csupán anélkül, hogy fegyveres támadás de facto vagy de iure bekövetkezett volna; vagy

az angolszászok sejtik vagy már tudják is talán, hogy a Szovjet és Csang Kaj-sek [olvashatatlan szó] már csak ideig-óráig tudják tartani magukat; tudják, hogy ezek kapcsolása után feltétlenül rájuk kerül a sor, és pedig ázsiai részek elleni döntő támadások sorozatával: mindent elkövetnek, hogy a törökök tényleg semlegesek maradjanak, hogy semlegességük csupasz tényével fedjék hadászati-lag Iránt, Irakot, a Perzsa-öblöt, a Szuez ázsiai oldalát a várható német támadással szemben; azonkívül pedig – angolszász győzelem esetére – már eleve úgy kapcsolódjék Törökország, ahogyan az az angolszász érdekeknek a leginkább megfelel; ez az angol diplomácia utolsó kísérlete, hogy a törököket maga mellé állítsa.

Vannak diplomáciai lépések, melyekre nem lehet fegyverrel, hanem csak ellendiplomáciai lépéssel válaszolni.

Kíváncsi vagyok, hogy Churchill mikor fog megjelenni Madridban és Lisszabonban; ha pedig ezeken a helyeken nem fog látogatást tenni mint diplomata, úgy két dolog következhet be:

egyrészt hiábavalóvá válik ankarai látogatása vagy

másrészt: Madridba és Lisszabonba fegyveresen fog majd látogatást tenni, mert már tudja, hogy mint diplomatát úgysem fogadnák.

Mindenesetre: ez a látogatás nagyon fel fogja zaklatni az európai népek idegeit, hatalmas zavar keltésére kiválóan alkalmas. Nem is akarok arról beszélni, hogy itt minálunk

mit fognak művelni a zsidók, a szabadkőművesek, a kommunisták, és hogy mindezt milyen örömmel fogja tűrni ez a kormány.

Véleményem: az ankarai Inönü–Churchill találka hasznát Japán fogja lefölni, kívánom is nekik tiszta szívemből. Véleményem még az is, hogy Ankara nagyon hallgat Tokió véleményére, még jobban, mint Londonéra.

Várom ennek a Churchill-sakkhúzásnak, melyet Törökország rovására tett, kihatásait Görögországra, Albániára, Horvátországra, Bulgáriára, Romániára, Szlovákiára és természetesen Magyarországra is; és a Szovjetre elsősorban. Remélni merem, hogy ez a lépése nem volt meglepetés se Berlin, se Róma, se Tokió számára.

Mindenesetre a legérdekesebb az lesz, ha a Hármashatalmak részéről nem következnek be ellendiplomáciai lépések. És ez a tény lenne a legmegnyugtatóbb is.

627. A gyöngelők és a kárörvendők lelkendezve beszélnek arról a végveszélyről, melyben Németország van, mert már mozgósítja összes épkezéskor férfiát és nőjét. Nem tudok ebből végveszélyt megszerkeszteni; egyszerűen azért nem, mert úgy látom, hogy a németek eddig, tehát több mint három háborús esztendőn át nem dolgoztak teljes kapacitással, háborúkéességüknek és hatásfokuknak csak egy részét vették igénybe, és tartalékolták a többi a nagy ütésre. Németország tehát roppant erős, hogy csak a háború negyedik évében kellett rátérnie teljes képességének és hatásfokának latbavetésére. Szovjetország például egyéves háború után, Anglia viszont másfél éves háború után kellett már teljesen beálljon, pedig utóbbi komoly harcot eddig még nem is vívott hadseregével.

628. A hármashatalmi egyezmény bírálata összefoglalóan, csak igen rövid és vázlatos indoklással:

1940. szeptember 27-én még korai arról beszélni, hogy van a kelet-ázsiai nagytér, és egy nagytér, melynek határai még teljesen bizonytalanok; korai volt a Szovjet miatt;

angolok ezt fel is használják Moszkvában, ennek folytán a német–szovjet viszonyban 1940 őszétől kezdődően tényleg romlás állott be;

a kelet-ázsiai nagytérhez tartozik a Lénától keletre fekvő terület is, tehát szovjet terület; ha nem tartozik ide, úgy nem kellett volna a kelet-ázsiai nagytér elnevezést adni;

miért kell az amúgy is bekövetkező ázsiai öntudatra ébredést éppen csak Kelet-Ázsiára szorítani, amikor tudott dolog volt, hogy „Ázsia az ázsiaiaké!” jelszó Japánban és Indiában született meg;

a Szovjet határozottan maga ellen irányulónak tekintette a szerződést annak dacára, hogy számára egy megnyugtató pontot vettek fel a szerződésbe; vannak megnyugtatók, melyek akkor nyugtalanítanak a legjobban, ha megtörténnek, és nem akkor, amikor elmaradnak;

Németország – igen helyesen és az utolsó pillanatban – megkezdi harcát a Szovjet ellen; Japán nem üzen hadat a Szovjetnek, mert ebben az esetben nem kötelezi a hármashatalmi szerződés; Itália hadat üzen, pedig őt sem kötelezi erre a szerződés;

Japán – igen helyesen és az utolsó pillanatban – villámgyorsan kivédi kezdeményező lépéssel az É[szak-]A[merikai] E[gyesült] Á[llamok] és az angol világbirodalom távol-keleti nagy támadását országa és érdekei ellen; Németország és Itália hadat üzennek az angolszászoknak, pedig a hármashatalmi szerződés értelmében nem kellett volna;

a hármashatalmi szerződés tehát olyan kérdéseket hagyott tisztázatlanul és nyitva, amelyek a szerződő felek egyöntetű és egységes fellépését a nagy kérdésekben nem tették lehetővé, és amelyek az 1942-es év tulajdonképpeni tétlenségére vezettek annak dacára, hogy abban az évben Anglia és a Szovjet döntő éveit élte, és meg is verettek;

végkövetkezésképpen: az 1943 januárjában megkötött hármashatalmi gazdasági szerződés valószínűen kiküszöbölte mindazt, amit az 1940. szeptember 27-i szerződés

mint eredeti hibát magában rejtett, és lehetővé fogja tenni, hogy a három új világhatalom együttesen és egységesen számolja fel a régi világot.

629. Ezt a háborút a nemzetiszocializmus már nem vesztheti el, csak az emberi ostobaság. A nemzetiszocializmus pedig jönni fog, győzedelmesen, feltartóztat[hatatlanul, minden emberi ostobaság dacára is.

II. 3. 1943. január és február hónapok sorsfordulóján megállapítható a nagyhatalmak erőtenyezőinek minősége:

630. angol: diplomácia jó, hadsereg rossz;
szovjet: diplomácia rossz, hadsereg rossz;
jenki: diplomácia erőszakos, hadsereg még nem tudta jó-ságát vagy rossz-ságát bizonyítani;
német: diplomácia rossz és erőszakos, hadsereg jó;
italiai: Mussolini nagy, az eszköz elégtelen, hogy célját elérje;
japáni: diplomácia jó, hadsereg jó.

Az összes nagyhatalmak előtt veretlenül jár Japán minden vonatkozásban; eddig ő jött tanulni Európába, most Európa mehet tanulni Japánba: bölcsességet, higgadtságot, ön-feláldozást.

631. Úgy mondják: mindaz, ami messze van vagy messziről jön, az csodálatos; ha ez csodálatos tud maradni akkor is, ha közel jön és közlelő tekinthető: úgy az a legcsodálatosabb.⁵⁰

632. Korszakfordulókon soha ne tévesszük szem elől, hogy a minisztériumok nem jelentik az államot, de a hivatalnokok se a minisztériumot; hogy a kormányzat nem jelenti a felelősséget; hogy a rendszer nem jelenti a nemzetet, a vezető réteg nem a népet. Pedig mindezek tulajdonképpen egyet

⁵⁰ A 630. és 631. pont közé Gál Csaba a bal margóra függőlegesen, kézzel, ceruzával „943. IX. 15”-én beírta, nyilvánvalóan a 631. bejegyzésre reagálva: „Akkor Szálasi Ferenc a legcsodálatosabbak közé tartozik. (Bocsánatot kérek a bejegyzésért)”.

kellene hogy jelentsenek, egymástól nem választhatók el. De korszakfordulókon elválasztódnak, mély szakadék támadhat közöttük, eltávolodnak egymástól, mert a minisztérium, a hivatalnok, a kormányzat, a rendszer és a vezető réteg öncéllá fajult, viszont az állam, a felelősség, a nemzet és a nép azokra az utakra lép, amelyeken már az új élet követelte koreszme parancsol, és nem a haldokló tényérnyi látóköre, amelyen túl számára már minden elérhetetlen távolságra fekszik; amiben igaza is van: nem érheti el, mert meghal.

633. Aki tényleg alkot, megéli egyszerre a legnagyobb szenvedést és a legnagyobb gyönyört is.

634. Mindig a belső ellenség az igazi és az életveszélyes, és nem a külső.

635. A mozgalmat mindig azok teszik tönkre, akik abból a bizonyos egy százalékból jönnek, akik mindenkor és minden mozgalmából lefölköz saját célukra a profithasznót, és mindig csak ezt nézik. Ezekkel kell kíméletlenül elbánni, ha tényleg azt akarjuk, hogy a mozgalom mindig a nemzettel a nemzetért legyen és maradjon. Az ellenségnek mindig meg lehet bocsájtani, a mozgalom e ronda vámszedőinek azonban soha; megtérni kell őket mindaddig, amíg totális megsemmisítésük be nem állítható.

637.⁵¹ Érdekes: a nyugati demokráciák revideálták álláspontjukat a marxizmussal kapcsolatban; hazai szocdemek elhatározták, hogy nem a moszkvai marxi magyarázatot és ideológiai alapot fogadják el, hanem azt, melyet a nyugatiak magukévá tettek. Készül tehát a 4. vagy 5. internacionálé, mely – a zsidókérdéstől eltekintve – a nemzetiszocialista felfogást is figyelembe szándékszik venni. Aki revideál, életének egy részét megsemmisíti, hogy ezen át átalakított részformát tudjon hozzáilleszteni a még megmaradt – csonka egészhez.

⁵¹ A 636. sorszám hiányzik.

638. Az oroszok mindig hadászok voltak a védelemben és harcászok a támadásban, ezért nem tudtak eddig semmi háborús sikert felmutatni egész történelmükben. A németek viszont hadászok a támadásban és harcászok a védelemben, ezért tudtak eddig történelmükben mindenkor háborús sikert felmutatni. Tény azonban az is, hogy az oroszok eddig soha nem veszítették el a háborút, mert elvesztése előtt mindig összeomlottak.

A világtörténelemben három személy van, aki egyetlen csatát sem veszített: Nagy Sándor, a makedóniai, Caesar és az idősebb Moltke; és eddig egyetlen nép, aki egyetlen háborúját sem veszítette el: a japáni.

639. Mi a különbség a plutokraták és a krataplutók⁵² között? A plutokraták pénzen keresztül jutnak a hatalomhoz, a krataplutók pedig a hatalmon keresztül jutnak a pénzhez.

II. 23. Minden életben van integrálódási és differenciálódási folyamat; egyike a másik nélkül nincs, viszont élet sincs nélkülük. De mintha úgy látnám: az integrálódási folyamatból megszülető életegység mindig nagyobb, mint az előző folyamatban létrejött egység; viszont a differenciálódás ugyan kisebb mérvű, mint az előző, de erősebb, erőteljesebb, minőségileg kiválóbb. Ez azonban semmiben nem akarja azt jelenteni, hogy a differenciálódási folyamat meg fog szűnni az integrálódás javára. Ez lehetetlenség lenne, mert ezzel az élet is megszűnné; az élet pedig nem szűnhet meg, mert mindig van; soha nem volt és nem lesz, hanem mindig van.

641. A németek legújabban nagyon érzékenyek a keleti hordák iránt. Mindenben ázsiai hordákat látnak, mindig kelet felől várják a nagy veszedelmet. Mondják: Attila hordái dúltak fel a germán kultúrát; de elfelejtik, hogy megdöntöttek olyan közösségi életet a római világbirodalomban, melyet

⁵² Szálasi „szójátéka”: megcserélte a plutokrata szó két részét.

a germánok egyedül Attila vaskeze és vasszervezete alatt tudtak megdönteni.

De elfelejtik azt is, hogy a Keletet legfeljebb a Nyugatról importált eszmék, mint a marxizmus tették hordává. A Nyugat tehát Kelettől mindig azt kapja vissza, amit neki adott.

642. A Beveridge-tervnek⁵³ bizonyítania kellett, hogy a munkásjólétet és a szociális alapokat meg lehet teremteni marxizmus és nemzetiszocializmus nélkül is. Hogy előbbi nélkül még meg lehetne csinálni, aláírom. De bebizonyosodott, hogy utóbbi nélkül nem lehet szociális alapokat lefektetni. Tehát feltétlenül rendszerváltozásra van szükség, ha szociális alapokat akarunk adni egy közösségi életnek.

643. A vezérnek háború idején a háborút kell vezetnie, és nem a hadsereget. Háború esetén a hadsereg vezetésére vonatkozó rész – ha az egész vezetést száznak vesszük – annak legfeljebb egy egysége.

A háborút mindig úgy kell vezetni, hogy a hadsereg győzelmét felesleges véráldozatok nélkül érhesse el. Az önfeláldozás az az erény, mely lehetővé teszi, hogy a hadsereg szükséges véráldozatát ne lépje túl a szükségtelen felé.

III. 5. A természet nem mond ellent saját magának; az ember se tegye meg és ne mondjon ellen a természetnek.

III. 9. Az 1943-as esztendőnek – a Hármas Hatalmak szempontjából – nem lehet más célja, mint a Szovjet teljes politikai, gazdasági, társadalmi és katonai megsemmisítése.

⁵³ A közgazdász 1942-ben megfogalmazott tervezete a brit társadalombiztosításról. Célja a munkaképes lakosság védelme, a társadalombiztosítás kiterjesztése jövedelemkorlátozás nélkül minden állampolgárra. Beveridge eredeti terve szerint a társadalombiztosítás költségeinek 50%-át az állam, 30%-át a munkáltató és 20%-át a munkavállaló fizette volna. Munkanélküliség helyett átképzési programokat tervezett, amelyeken a munkahelyüket elveszítők kötelesek voltak megjelenni.

Ezt a célkitűzést, mint kézenfekvőt és szükségeset, az angolszászoknak is ismerniük kell, ezzel számolniuk kell. A Szovjet megsemmisítésének totális feladata Németországra és Japánra vár; japáni együttműködés nélkül nagyon nehezen tudom elképzelni a Szovjet totális, olyanformán való megverését, hogy ebből a háborúból mint erőtenyező teljesen kikapcsolódjék.

A Hármas Hatalmak szövetségei Itália vezetésével azt a hadászati feladatot kell kapják 1943-ra, hogy az angolszászoknak minden kísérletét arra vonatkozóan, hogy az európai szárazföldet politikailag, gazdaságilag, társadalmilag és katonailag megtámadják, visszaverjék. Az angolszászoknak mindent el kell követniük, hogy a Szovjetet a megsemmisüléstől megóvják, mert tudniuk kell, hogy a Szovjetvég után feltartóztathatatlanul be fog következni az ő megsemmisítésük is.

A Hármas Hatalmak soha nem voltak és nem lesznek oly közel a győzedelmes végkifejlődéshez, mint 1943-ban vannak. Ha ezt az esztendőt elmulasztják, igen súlyos helyzet elé kell majd tekinteniük. Ennek az esztendőnek tehát alapfeltételeiben a következőkön kell nyugodnia:

1.) a Szovjetet megsemmisítően meg kell verni és véglegesen ki kell kapcsolni a földgömbről legveszedelmesebb hatalmi területében;

2.) az angolszászokkal nem köthető különbéke semmi körülmények között;

3.) a Hármas Hatalmaknak meg kellett egyeznie abban, hogy az angolszászok világbirodalmát felszámolják de facto és de iure;

4.) a totális háborút csak totálisan beállított nemzetekkel lehet vezetni és viselni, éppen ezért a leggyökeresebben fel kell számolni a német és az itáliai diplomáciának azt az elavult módszerét, mely csupa opportunitásból és sanda második szándékokból megtűri, hogy a velük szövetséges államok egy részében még mindig olyan kormányzatok vannak,

amelyek kétszínűek kifelé, befelé azonban egyértelműen a london–moszkva–washingtoni terveket szolgálják.

Az 1943-as esztendőt előkészítették diplomáciailag: az 1940. szeptember 24-én [sic!] kötött hármashatalmi egyezmény; az antikomintern paktum⁵⁴ meghosszabbítása; az 1943. január 20-i hármashatalmi gazdasági egyezmény; az 1943. január 30-i Hitler-kiáltvány; az 1943. február 24–28-i Mussolini–Ribbentrop római találkozás és hivatalos rögzítése a találkozásnak.⁵⁵

Véleményem az, hogy a négy alapfeltétel egyidejű beállítása nélkül totális háború nincs, nélkülük 1943-ban a végtelenül kedvező politikai, gazdasági, társadalmi és katonai helyzet nem állítható be felesleges súrlódásoktól mentesen a győzedelmes végkifejlődés szolgálatába.

646. Kállay részéről kijelentés hangzott el, mely szerint depolitizálni kell a hadsereget annyiban, hogy a zsidókérdésről különösen a tisztikar előtt és a földkérdésről különösen a legénység előtt ne beszéljenek. Jellemző.

647. A jó Istentől a Hungarizmus és a személyem eddig háromszor kapott elégtételt:

⁵⁴ Az antikomintern paktum 1936. november 25-én Németország és Japán között jött létre, Berlinben írta alá Joachim von Ribbentrop német és Kintomo Musakodzszi japán követ. Olaszország 1937. november 6-án, Magyarországon 1939. február 24-én csatlakozott a paktumhoz, amelynek hivatalos célja a Kommunista Internacionálé elleni küzdelem volt; a valóságban ez alapozta meg Németország és Japán szövetségét.

⁵⁵ Ribbentrop 1943. február 24–28. között tett hivatalos látogatást Olaszországban. A Duceval 25-én találkozott először. Szálasinak nem voltak, nem is lehettek pontos információi arról, hogy Mussolini javasolta: kössenek különbékét a Szovjetunióval, és az erőket csoportosítsák át Észak-Afrikába. A találkozón döntést nem hoztak, mindkét fél csak a véleményét adta elő. A találkozóról kiadott hivatalos nyilatkozat többek között hangsúlyozta, hogy a harcot a két ország a végső győzelemig folytatja, melynek kivívása után „új rendet” teremtenek Európában. Ez az új rend biztosítja minden nép „biztos létét, az igazság és az együttműködés légkörében, mentesen minden plutokratától zsidó befolyástól és bátorítva és elősegítve e népeket tevékenységük kifejtésében, kölcsönös érdekeik megőrzése mellett az európai nagytér biztos határai között.” *Magyar Nemzet*, 1943. március 2., 3.

1.) gr. Teleki Pál halálával, hogy engem orvospszichológiai jelenségnek nevezett a képviselőházban, ezzel megindította és hivatalosan elindította ellenem a tébolyodottságom nagy és ocsmány hullámát, mely csúcsát 1942 februárjában érte el, amikor Ruskay és Hubay gr. Teleki Pállal ebben szövetkeztek; elégtételemmel meglett: Teleki Pál beszámíthatatlanságában öngyilkosságot követett el; bolondnak kellett nyilvánítani egyházhivatalosan, hogy az egyház eltemethesse.

2.) 1943. január 30-án Hitler kiáltványában a német népkéltűzésében leszögezte mint célt a német nemzet germán államát; egyszóval: ugyanazt, amit a Hungarizmus ideológiájában lefektetett: a germán politikai nemzet megteremtésének természetes volta és szüksége, ugyanígy a latin politikai nemzeté, a szláv politikai nemzeté és a magyar politikai nemzeté.

3.) 1943. február 24–28-án Rómában lefektette Mussolini és Ribbentrop először hivatalosan, hogy az új Európa mint nagytér fog megszerveződni Berlin ÉS Róma vezetése alatt; ezzel a Hungarizmus gyakorlati alapja kapott elégtételt mindazokkal szemben, akik *csak* Berlin kizárólagos vezetése alatt tudták az új Európát elképzelni; a Hungarizmus mindig azt hangsúlyozta, hogy az új Európát Berlinnek és Rómának kell vezetnie, és hogy az új Európáért küzdő népek nem a német imperializmusért és ennek szűk alapú, csak németcentrikus gyakorlatának megvalósításáért küzdenek, hanem a tényleg és valóban megépítendő nacionalista és szocialista új európai rendért és rendszerért.

648. Fischer Ferenc belügyminiszter kijelentette Szölli János képviselő testvérünk előtt, hogy nem akarja felosztatni a szocdem pártot, mert szüksége van rá a kommunisták elleni harcában. Förtelmes! Halálos sértésnek kell minősítenem ezt a kijelentését, mert annyira tökkelütöttnek képzel bennünket, hogy ezt el is hisszük neki. Valószínűnek tartom, hogy fütyül arra, hogy mi vagy mások mit hiszünk. Éppen

ezért ne csodálkozzék azon, ha mi is fütyülünk rá. Aki ahogyan kiált, kapja vissza visszhangját.

649. 1942–43 telén úgy festettek hazai állapotaink, mintha nem Berlin–Róma–Tokióval lett volna szerződésünk, hanem London–Moszkva–Washingtonnal. Ezek kezdenek már tompulni, ezek a félreérthetetlen állapotok, mert hát hiába, megjön nemsokára a tavasz, és az első hóvirágok a Minsz[k] és a Donyec vidékén sok-sok hiú ábrándot elolvasztottak. Hiába, a politikában is úgy van, mint a közmondásban: szerelem az élet sója, ábrándozás a megrontója. A politikában is van szerelem és van ábrándozás.

650. A totális zsidó uralmat fel kell váltsa a totális magyar nemzet uralma. Éppen ezért nem lehet nemzetünknek megalkudnia, osztozkodnia az uralmán. A Ny[ilaskeresztes] P[árt] és H[ungarista] M[ozgalom] is a totális nemzetet szervezi, ezért a totális hatalom és minden eszközének osztatlan birtokába akar is jutni. Tehát: nem 10 vagy 20 vagy 60 részét akarja a hatalomnak és az uralomnak, hanem mind a 100 részét.

651. Minden közösségnek, ha közösség akar lenni, és mint ilyen élni akar, három alapja van: a család, melynek kerete az otthon; a nép, melynek tartalma a család és kerete a hon; a nemzet, melynek tartalma a nép és kerete az állam. Ennek a három alapnak politikai, gazdasági és társadalmi összefogása az ország, a birodalom; erkölcsi, szellemi és anyagi valósága, teljessége a Haza.

652. Nem tudtam, hogy minálunk csak akkor politikus valaki, ha főpap, főnemes, főzsidó, fő[d]zsenti, főszabadtóműves vagy főelvtárs, és hogy legfelsőbb helyen csak ilyeneket lehet fogadni, mert ezek egyszersmind közjogi méltóságok is. Ha viszont ez nem igaz, akkor viszont nagy gazemberség úgy feltüntetni a dolgot, mintha igaz volna.

653. A közösséget úgy szolgáljuk igazán, ha minden tényezőjét a közösség tagjai számára hozzáférhetővé és elérhetővé tesszük. A közösséget élő valósággá a családok élet-, társ- és

sorsközössége és azonossága teszik. Talán úgy határozhatnánk meg: a családok életközösségét és azonosságát népek hívjuk, mint ennek valóságát éljük; a családok társközösségét és azonosságát államnak hívjuk, mint ennek valóságát éljük; a családok sorsközösségét és azonosságát nemzetnek hívjuk, mint ennek valóságát éljük.

654. Párhuzam megvonása a Roosevel-t-féle New Deal és a Beveridge-féle terv között. Párhuzam szembeötlő. Mindkettő szociális kérdéseket akart megoldani plutokratarendszerben. El kellett a terveknek bukniok, mert plutokratarendszerekben ilyen kérdéseket megoldani nem lehet, mert akkor az a rendszer mint ilyen megbukna, hiszen lényegéhez tartozik az antiszociális mivolta és az úgynevezett karitás, ami nem más, mint a társadalmilag elismert, törvényesített, szentesített, védett és biztosított koldulás.

A farkas és a bárány esete adódik a plutokrata és a szociális kérdés esetében: a farkas felfalja a bárányt, így megszűnvn alany, amely miatt a szociális kérdések felvetődtek, a szociális megoldás tárgytalanná lett. A marxizmus is ilyen formában oldja meg a kérdést: az állam plutokratizmusa megöli az embert, és mint az egyéni plutokratarendszerekben, ő is proletárt farag belőle. A proletár tehát az az élőlény, mellyel kapcsolatosan nem merülhetnek fel szociális kérdések, mert ez az élőlény már nem rendelkezik szociális kívánságokkal, nincsenek benne szociális igények és igényességek. A proletár ennélfogva annyiban különbözik az állattól, hogy utóbbit gondozásban részesítik, tehát kielégítik állati igényeit, míg a proletár nem követelhet magának állati gondozást, mert nem állat, hanem ember, de nem követelhet szociális gondozást sem, mert nem emberszámba vett élőlény, hanem csupán proletár, hogy másnak gondját űzze.

655. A bíróság azért van – szerény meglátásom szerint –, hogy megtoroljon, és nem azért, hogy elavult és széteső politikai rendszereket és intrikákat szentesítsen és hatalomakarájukban alátámasszon.

656. Mi fogalmuk van ezeknek a kicsinyes, naiv, imperializmust neveletlenül játszó éretlen félembereknek arról, hogy mi az imperializmus, és hogy mi, hungaristák milyen óriási harcot vívtunk a világ legfőrtelmesebb imperializmusa ellen már akkor, amikor ők még azt sem tudták, mi fán terem a nemzetiszocializmus, és amikor ők még a legnagyobb szolgálatkészséggel szolgálták éppen azt az imperializmust, amely ellen mi ádáz harcunkat vívtuk.

657. A P[árt] O[rszágos] N[agy]T[anácsa] előtti jelentésben megemlíteni az angol lépénzelési lépéseket mindaddig, míg a makacs ellenállásunk és megnemalkuvásunk miatt meg nem indult ellenünk a szabadkőműves–plutokrata–zsidó hajsza, és fegyházba nem juttatott bennünket.

658. Országépítésben előkészíteni a következő törvénytervezeteket mint alaptörvényeket: törvény a parasztról és a földről; törvény a munkásról és a munkáról; törvény az értelmiségről és a nemzetvezetésről; törvény a nőről és a családról; törvény a gyermekről és a nevelésről; törvény a katonáról és a fegyveres nemzetről; törvény a dolgozó nemzetről; törvény a népről, a nemzetről és az államról; törvény az államvezérkarról, a szakvezérkarról, a hivatásrendekről; és így tovább mindazok a törvények, amelyek a Hungarista Magyar Birodalom új nacionalista és szocialista rendszerét és rendjét törvényesítik, biztosítják, védik és szentesítik.

659. Minőség és mennyiség kérdéséhez: a minőséget mindig az ember adja, a mennyiséget pedig a gép biztosítja. Tehát igenis: lehet minőségi és mennyiségi termelés egyszerre, de a gépet a felelős munkakörbe állított embernek kell alárendelni mint eszközt.

De népmozgalmaknál is áll a minőség és mennyiség kérdésének egymást követő jelenléte: minőségi és mennyiségi szervezés nélkül nincs népi mozgalom; csak minőségi szervezés tehetetlenné, csak mennyiségi szervezés féktelenné teszi a mozgalmat. Aki tehát azt mondja: én csak minőségi

szervezést csinállok, nem kell a mennyiség, nincsen tisztában a népi mozgalom és ennek szervezésszaki alapkövetelményeivel.

660. Az 1867-ben végrehajtott kiegyezés nem a liberalizmust szentesítette, mert az kiegyezés nélkül is belekerült volna nemzetünk gyakorlati életébe, hanem a Habsburgok és a feudális rendszer közötti békét biztosította. A feudális rendszer még külön is kiegyezett a liberalizmussal, amennyiben csak álliberális formáját, és nem liberális lényegét engedte nemzetünk életébe.

661. Úgy ítélem a helyzetet, hogy új kiegyezésre készül a feudalizmus, mely megint nem a nemzetiszocializmust fogja szentesíteni, mert ez kiegyezés nélkül is bekerül nemzetünk gyakorlati életébe, hanem a békét lesz hivatva biztosítani a Berlin vezette Közép-Európa és a magyar feudális, még ma is élő rendszer között. Ha ez sikerülne, úgy ezek a feudális urak még külön ki fognak akarni egyezni a nemzetiszocializmussal úgy, hogy ennek csupán ál-nemzetiszocialista formája, és ne nemzetiszocialista lényege kerüljön nemzetünk gyakorlati életébe. A Hungarista Mozgalom elsőrangú kötelessége, hogy ez ne következhessek be.

662. Büszke nagy fájdalommal vesszük tudomásul, hogy a Ny[ilaskeresztes] P[árt] és H[ungarista] M[ozgalom] tagjai, akik 1942-ben kivonultak a Szovjet ellen beállított 2. magyar hadsereggel, az 1943. január 12–20-ig tartó nagy téli csatában mindhalálig, a végsőkig kivették részüket. Igen nagy százaléka kivonultaknak lett hősi halott. Emléküket különös nagy kegyelettel fogjuk megőrizni, és példájukat különösen méltatnunk kell.

663. Ifjúság és nevelés kérdéseinek kölcsönhatása; gyerekszo-
ba a családnevelésre és otthonkivánásra, iskolapad a szak-
tudásra és munkaszeretetre, becsület az önfeláldozás, a
hűség és a kitartás alapja; gyereknevelés, nemzetnevelés,
pártnevelés, katonanevelés = teljértékű [sic!] ember, férfi és
nő; világnézeti nevelés a nemzetnevelés gerince.

664. Ifjúság híd a régi és az új között; hit és tudás kérdése az ifjúságnak; ki mint neveli ifjúságát, látja nemzete jövőjét; és ki mint építi nemzetét, látja ifjúságának jövőjét.

665. Olyan rendszernek a megépítése, amelyben szegények és gazdagok vannak, nem művészet; művészet olyan rendszernek a megépítése, melyben nincsenek szegények és gazdagok, hanem jólét van benne. Ilyen rendszernek a megépítése az egyedüli felelős államépítő munka, a többi felelőtlen.

Ahol jólét van, ott nincs gazdagság és szegénység, mert a jólét ezt a két végletet kizárja. Ahol ez a két véglet megvan, jólét nem lehet, legfeljebb koldulást kendőző vagy farizeusmódra feltáráó karitász van. A Hungarizmus céljában a jólét van, amit biztosítani is tud, akar, fog, mer.

666. Felvetődik a kérdés: ha a hivatalos német vezetés úgy mondja, hogy nem avatkozik be a vele szövetséges kis államok belpolitikájába és az abban levő világnézeti pártok harcába: vajon miért segítse az illető állam nemzetiszocialista népi, de birtokon még kívül álló pártja és mozgalma a németeket? Válasz: a nemzetiszocializmust segíteni kell, mert jó, hasznos és egyedüli segítség a népek új korszakában, éppen ezért ez a segítség független kell attól legyen, hogy a németek közben hogyan viselkednek más nemzetiszocialista népi mozgalmakkal szemben. A nemzetiszocializmus jó akkor is, ha nem a németek állították volna be a gyakorlati életbe, és jó marad akkor is, ha az új korszakával szemben a németek hibákat követnek el, legfeljebb nehezebb, göröngyösebb lesz átültetése a gyakorlati életbe.

667. Semmi kifogásunk az ellen, ha valaki úgy véli, hogy a legjobban mint politikai csirkefogó tud érvényesülni; ezt tegye azonban saját számlájára és kárára, és ne akarja ebbe a csirkefogó szemléletébe egész nemzetünket belevinni.

III. 13. Megnyugtató, hogy olyan nehezen kell megküzdennünk igazunkért, hogy olyan nehezen kerülünk a hatalom eszközeinek birtokába; tehát uralomra. Célba éréskor legalább

meg fogjuk becsülni önmagunkat, méltók fogunk maradhatni nagy áldozatainkhoz, felelősséggel fogjuk tudni majd úgy vezetni az ügyeket, ahogyan azt nemzetünk egyetemes érdeke megköveteli. E harcokban minden gátlás leáll, levalózik rólunk, minden felesleges sallang letisztul, és megmarad a tiszta, egyedül valóságos, elérhető és szükséges cél, a tiszta, egyedül járható, becsületes út, és azok az eszközök, melyekkel meg kell valósítanunk célkitűzéseinket a nemzet érdekében és szolgálatában.

669. Hogy valaki szegény, annak nem a magántulajdon elve és gyakorlata az oka, hanem a rendszer, amely a megrablását és meglopását a felebarátnak megengedi a magántulajdon szentségének örve alatt. Jólétet kell teremteni mindenki számára, ennek azonban nem lehet áldozatul dobni a magántulajdont, mert ennek megsemmisítésével magát a jólétet is megsemmisítik, megölik. Magántulajdon és jólét egymástól éppen úgy elválaszthatatlan, mint ahogyan olyan rendszerekben, melyek a gazdagság és szegénység elvén épültek, nincsen és nem lehet jólét. Mert olyan gazdagság, amely úgy jön létre, hogy szegénységet idéz elő javainak halmozásánál, nem jólét, hanem félve és féltve őrzött zsákmány, melyet a szegénység forradalma elpusztít, és így a szegénység sem tudja jólétét elérni.

670. Vannak egyesek ellenségeim között, akik úgy mondják, hogy azért vannak sikereim, mert nem nagy művészet csupa ostoba között okosnak lenni, és csak a buták számára vagyok okos. Egyet ebben az okoskodásban vagy butáskodásban vagy ostobáskodásban nem értek: hogyan lehetséges az, hogy ők mint legeslegokosak [sic!] miért nem tudnak több butát maguk köré gyűjteni, mint én?! A helyzet világos: nem az a fontos, hogy valaki szellemileg felkészült-e vagy nem, tárgyi ismeretekben gazdagabb vagy szegényebb, lelki élményekben mélyebb vagy sekélyebb, hanem elsősorban az, hogy van-e hite abban az igazságban, melyet hirdet; mert ha van, tud hitet fakasztani, még akkor is, ha buta

vagy ostoba tanultság, felkészültség, tudás szempontjából; mert ha hite van, mindig hite szerint, tehát jól cselekszik, és hitből valós cselekvésre tudja serkenteni mindazokat, akik az ő nagy hitén keresztül kapták meg saját hitüket is.

Minden korszakfordulóban vannak emberek, akik az életvakokat látóvá, az ételsüketeket hallóvá tudják tenni, az életbénákat cselekvésre tudják gyógyítani. Ne csodálkozzanak tehát azon, ha ezek a meggyógyultak azok után mennek, akik őket tényleg meggyógyították, és nem azok után, akik a már meggyógyítottakhoz közelednek azzal, hogy nem jól gyógyultak, mert nem a szemükkel, hanem láb-
bűtykükkel kell látniok, nem a fülükkel, hanem a zsebükkel kell hallaniok, és nem a lábukon, hanem a fejükön kell járniok.

671. A Szovjet nem a háborút dönti el, hanem meghatározza döntően azt a rendszert és ennek azt a rendjét, amelyen az új Európát meg kell építeni. Bizonyít tehát véresen a nacionalista és szocialista Európaközösség és népei sorsazonosságának szüksége mellett, és Németország és Itália vezetésre való hivatása mellett.

672. A diplomácia úgy jó, ha a hadseregnek nem kell vérrel jóvátennie diplomáciájának kudarcait, hanem a jó diplomácia eredményeit véres áldozatok nélkül hasznosítja a háború győzelmes befejezésének szolgálatában. A diplomácia lépései soha ne tegyék kétségessé a hadseregnek szent véráldozatokkal elért eredményeit.

Okos és bölcs dolog, ha a háborúban nem a diplomácia és nem a hadsereg döntenek, hanem mind a kettő okos és bölcs eszköz az államférfi kezében. Amint az egyik túlsúlyba kerül, az államférfi a háborúvezetést illetően elveszti tisztánlátását és vagy rossz diplomata, vagy rossz hadsereg-főparancsnok lesz belőle, akivel úgy játszanak az események, ahogyan akarják.

A háború vezetése mindenkor hármat követel: a cél tiszta megfogalmazását és tisztán való tartását; az összképben

való éleést, melyben a politikai, gazdasági és társadalmi összképeknek is benn kell lenniök; a cél szempontjából szükséges nagy, átfogó tervek tiszta megszerkesztése, előkészítése és végrehajtása.

673. Mindig akkor vannak hivatlanul jelen és lábatlankodnak, amikor a nemzetiszocialista erkölcsről van szó; de elfutnak, ha saját erkölcsükről kellene „tárgyilagosan” elszámolniok.

674. Nem művészet az olyan rendszernek a megépítése, amely a gazdag–szegény szükségének elvén épül, de nagy művészet fenntartani, biztosítani, megvédeni azt. Nagy művészet az olyan rendszernek a megépítése, amely a jólét szükségének elvén épül, mert súlyos harcot kell vívnia a legbrutálisabb erőszakkal fenntartott és erőszak szentesítette gazdag–szegény elvén felépült rendszer ellen; és nem nagy művészet a jólét elvén épült rendszer fenntartása, biztosítása, megvédése, mert mindenki fenn akarja tartani, biztosítja, megvédi, mert mindenki jólétben akar maradni, senki elveszíteni nem akarja azt, legfeljebb az ostoba. Ebből adódik a jólét-rendszer legfontosabb törvénye: a jólét egyenes arányban áll a neveléssel, viszont a szegény–gazdag rendszer fordított arányban áll a neveléssel.

675. Erkölcs, szellem és anyag hármasságával párhuzamba állítható az érték, a lét és a valóság.

676. A monizmus elve az egység, a pluralizmusé a sokaság, a dualizmusé az ellentét, a trializmusé az életösszhangban képződő egység, melynek három alaptényezője van életösszhangban: a szép, a jó és az igaz, vagy az erkölcs, az anyag és a szellem.

677. A létező és a sejthető életösszhangját ebben látom: a létezőt kell megszervezni, a sejthetőt pedig úgy kell beépíteni erkölcsi és szellemi életünkbe, hogy ne gátolja, ne akadályozza, hanem serkentse és erkölcsössé tegye a létező megszervezését.

678. 1940. szeptember 17. óta eddig háromszor kaptam elég-télt Istentől:

először: Teleki Pál halálával, akit csak úgy temetett el a magas egyház, hogy először beszámíthatatlannak hirdette; ez az öngyilkosság pontot tett arra a rágalomhadjáratra, melyet Teleki Pál indított személyem ellen 1940 novemberében, hogy orvospszichológiai jelenség vagyok, tehát hogy bolond a nevem, „raka”;⁵⁶ ezen az elégtételen már az sem tudott változtatni, hogy 1942 februárjában a Ny[ilaskeresztes] P[árt]ból kitessékeltek, újból nagy hangon és teli torokkal üvöltötték bolond létemet országba-világba, nem sikerült, mert ennek időszerűsége elmúlt Teleki Pál dicsőtelen halálával;

másodszor: Hitler 1943. január 30-án kelt kiáltványában kijelenti, hogy a német nép célja a német nemzet germán állama; ezzel Hungarizmusunkat igazolta, amely azt vallja, hogy Európa északnyugatán [sic!] meg fog születni a germán politikai nemzet; ezzel azonban megszűnt minden nemhivatalos német imperialista törekvés és célkitűzés;

harmadszor: 1943. február 24–28-án Mussolini és Ribbentrop közötti tárgyalás leszögezte először hivatalosan az európai nagyteret, és azt, hogy ezt a nagyteret Berlin és Róma fogják megszervezni és vezetni, és nem egyedül Berlin; ezzel a Hungarizmus gyakorlati politikai beállítottsága is – a feltétlen tengelyvezetés Európában és annak parancsoló szükségére – teljes és gyakorlati szentesítést kapott.

Vajon mit szólnak mindehhez Rupprecht–Baky–Pálffy–Ruszkay–Hubay–Málnási és társaik, akik a Völkische Bewegungban egyedül és kizáróan csak német imperializmust láttak, és ennek alapján akarták magukat minden feltétel nélkül alávetni a németeknek, viszont a Hungarizmusban nem voltak hajlandók mást látni, mint idejétmúlt és éppen ezért idült makacsságot, és a Hungarizmus felelős vezetőjének tébolyát. És Imrédy–Jaross–Rátz?!

⁵⁶ Szálasi itt a hegyi beszédet idézi (Mt 5,22); az arám szó jelentése 'ostoba'.

679.

Túlszervezés éppen úgy nincs, mint túligazság. Bürokrácia, bürokratizmus ugyanis egyáltalában nem jelent túlszervezést, hanem ellenkezően: a bürokratizmus mindig ott burjánzik, ahol teljes és totális rendtelenség van. Éppen úgy a jogászállam nem jelent túligazságot, hanem ellenkezően: a jogászosság mindig parancsoló velejárója, lényege és maga olyan rendnek, melyben dühöng az igazságtalanság, de melyet annak a rendszernek bürokratizmusa akar valamegyes elfogadható formába önteni, szervezni.

A társadalmi rendtelenségben a mag, a lényeg a jogászosság, a szervező a bürokratizmus. Akik tehát bennünket a túlszervezéssel vádolnak, azoknak fogalmuk sincs arról, mi a szervezés, a szervezet, mi a rend, mi az igazság. De legtöbbször olyanok mondják, akik nem tudnak semmi eredményt elérni szervezésben, akik lusták, akik nem akarnak felelős munkát vállalni, csak bírálgatnak és okosakat szeretnének mondani, hogy meddsőségüket szépíthessék.

A szervezés az, ami bennünket a tökéletes felé akar vinni a gyakorlatban is. Ezt tehát nem lehet túlszervezni vagy túl igazzá tenni, csak szükségessé és elfogadhatóvá.

680.

Úgy gondolják egyesek: pártszervezetek? Ez semmi! Ellenben kapcsolatok, összeköttetések: ez minden! Úgy mondják ezek a körök: jó német összeköttetés többet ér bármilyen számú magyar nemzetiszocialista szervezetnél. Ennélfogva ők mindig német kapcsolataikkal hivatkoznak, és úgy érzik, ezért uralomképesek és hatalomra jogosultak. Mennyire tévednek ezek a rövidlátó politikai stréberek. Tévednek a németeket illetően, mert ezek nemcsak kapcsolatot keresőket akarnak, hanem hűséges, igaz, a magyar nép akaratán nyugvó élet-, társ- és sorsszövetségeket. Tévednek magyar népünket illetően is, mert nem a német kapcsolatok révén akarja népünk a szükséges, idő követelte kibontakozást végrehajtani, hanem saját erejéből, saját jól felfogott érdekében.

A Ny[ilaskeresztes] P[árt] és H[ungarista] M[ozgalom] mindenkor egyetlen kapcsolatban látja hatalomképességét

és uralomképességét: a magyar nemzettel való igaz, jó és szép, elszakíthatatlan kapcsolatában.

- III. 15. Teozófia: istenbölcsészet, mely anélkül, hogy vallás akarna lenni, foglalkozik Istennel és az embernek Istenhez való viszonyával.

681. Melyik az a tudomány, amely azt merészeli magáról hirdetni, hogy foglalkozik Istennel az emberhez való viszonyával? Úgy mondják: az Ószövetség és az Újszövetség. Én mondom: nem. Az Ószövetség nem tudomány, hanem elferdített népi monda- és népi történelem-halmaz, az Újszövetség pedig több, mint tudomány: hit. Mindaz, aki magyarázni akarja az Újszövetséget, hitrombolást végez. Az Újszövetséget olyan sokféleképpen lehet magyarázni, ahány ember van a földön; a csodálatos az, hogy a különféle magyarázat dacára mindenki Krisztusban találkozik. Talán azt merném állítani, hogy Krisztusban kell hinnünk úgy, ahogyan benünk Krisztus élővé tud válni, és nem az egyházakban, melyek legfeljebb arra használják fel a hitmegnyilvánulásokat, hogy az embereket egymásnak uszítsák annak dacára, hogy mindenki Krisztust hiszi.

682. Hogy megszülethessünk, ennek sok előfeltétele van; hogy meghaljunk: csak egy, mindig csak egy. Tehát: hogy ez a világmindenségkép megszülethetett, ennek végtelen sok előfeltétele volt; hogy elpusztuljon: csak egy lesz.

683. Animizmus: a mindennek-lelke-van hit, lélekvándorlás tana ennek kicsúcsosodása.

Monizmus: a világnak származtatása egyetlen ősfolyamatból, őselvből.

Manizmus: az ősök tiszteletének hite és hitrendszere.

Polárosság: bizonyos testekben mutatkozó ellentétes erők vagy tulajdonságok, melyek egymással egyesítve egymást semlegesítik.

Dualizmus: a világ minden jelenségét két egymástól független, talán ellentétes alapelvből magyarázza. Szellem és

anyag ellentéte. Nézetem szerint a dualizmus ilyen formájában nem állja meg a helyét sehogyan se. Szerintem szellem és anyag életösszhangjából kell magyarázni minden jelenséget, még a negatívokat is, amelyek úgy jönnek létre, hogy a szükségszerű életösszhang nem jön vagy nem jöhetett létre. Szerintem tehát a mi Krisztus-vallásunk sem a dualizmuson alapszik, ahogyan ezt jelenleg állítják, hanem az Egységnek három önmegnyilatkozó képességén. A Hungarizmusnak ez a bölcséleti, eszmerendszeri és gyakorlati alapja is.

Panteizmus: Isten és a világ azonosulásának tana és rendszere; ellentéte a dualizmusnak, mely külön Istent és világot különböztet meg. Nézetem: a dualizmus nem lehet alaprendszere az istenhitnek. A dualizmus legfeljebb a világ tünetényeit kapcsolhatja rendszerbe, de nem Istent, mert ez olyan torz antropomorf materializmust jelent, melyet el kell vetnünk magunktól, ha Istent mint Istent akarjuk beállítani egész életünkbe.

Teizmus: Isten létének megvallása.

Deizmus: Istent mint elvont, bölcséleti valamit fogja fel, mint a matematika az irracionális számokkal való számítást: szükséges, de nem létező, hanem feltevés. Szerinte: Isten teremtette a világot, de azután magára hagyta, úgy látszik, mint a gyermek a megunt játékot, vagy: Isten gondoskodik a világról, de nem forrása az erkölcsnek; vagy: halál utáni élet nincs; vagy: elveti a kinyilatkozást, de elfogadja természetes vallás igazságait, tehát hogy ne lopj, ne ölj, ne csinálj ezt, ne tedd amazt: ez mind helyes és erkölcsös kinyilatkoztatás nélkül is.

684. Nézetem szerint az orosz síkságon, de általában is, minden úgynevezett végtelen területen, katonailag mindig mozogni kell. Ebből adódik azután, hogy a védelem sem lehet merev, hanem mindig területkihasználó kell legyen, ami annyit jelent, hogy területfeladással és hirtelen ellentámadásokkal kell a védelmet végrehajtani. Tehát úgy a védőnek,

mint a támadónak hihetetlen nagy esélyei vannak ilyen végtelen területeken folytatott műveleteknél, és kimondható a tétel: hogy a győzelmes mindig és kizáróan az a fél, aki minőségileg a jobb. A végtelen területeken ugyanis – akár földről, akár vízről, akár levegőről legyen szó – nem a több határoz, hanem a jobb, mert a jobb pótolni tudja hatványozottan a számbeli kisebbségét azáltal, hogy a végtelen terület minden kínálkozó előnyét a maga számára biztosítja: meglepések, megrohanások ezerarcú lehetőségei. Tagadom, hogy a Szovjet ellen ne lehetett volna villámháborút lefolytatni; és pedig a következőkben láttam annak idején a lehetőséget: nyári támadó hadjárat és erre azonnal rá a téli támadó hadjárat.

Tehát két egymásra következő ütéssel kellett volna a szovjet hadsereget megsemmisíteni. Ezt tudnia kellene azonban azoknak is, akik a nagy leszámolást vezetik a Szovjet ellen. Hiszen az egész orosz hadtörténelem kézenfekvően bizonyítja, hogy az orosz hadseregek a legszörvényszerűbben télen állottak támadó rendbe, tehát télen kell őket is megtámadni.

685. Isten nem ver meg senkit, csak jóváhagyja, ha valaki önmagát veri meg.

686. Azt mondják a németekről, hogy csak a háborúra vannak tekintettel, éppen ezért nem törődhetnek más népek problémáival. Ez nem lehet igaz. Mert ha a totális háborút akarják vezetni, úgy minden népben – mármint a velük szövetséges népben – nem tűrhetők meg olyan problémajelenlétek, melyek a totális háborúnak totális vezetését akár csak a legkisebb mértékben is veszélyeztetnék. Ha pedig tényleg nem törődne ezekkel a problémákkal, úgy nem szabad majd csodálkozni azon, ha a totális háború nem vezetne totális eredményhez, hanem csak olyan részeredményhez, mely nem fog arányban állani a kiontott embervér nagyságával, és új háború magját fogja magában hordani, mintegy sárkánytojásként.

687. Hogy mi a megelégedés?! Aprópénzre felváltott boldogság, ami tehát a boldogságból tényleg a gyakorlatban elérhető és célként kitűzhető.

688. Nem a tudomány állítja fel az új elméleteket, hanem a gyakorlati élet kényszerít elsősorban erre; a tudomány csak rendszerezi, igyekszik törvényszerűségét megállapítani, és amint ebből a törvényt kialakíthatta, át kell adja eredményét a gyakorlati életnek, amelynek azután kötelessége, hogy fel is használja.

689. A gazdasági függetlenség, a relatív függetlenség, a relatív függőség és a teljes függőség szabatos megmagyarázása szükséges az országépítésünkben.

690. A nagyterek egymás közötti viszonya adódik az anyagi egymásrautaltság nagyságától. A nagyterek tehát inkább erkölcsi és szellemi vonatkozásban lesznek zárt egységek, anyagi vonatkozásban teljes nyíltságuknak fenn kell állania. Az természetes, hogy anyagi szükségleteiket elsősorban saját területük anyagi kincseiből fogják elsősorban meríteni. De nyíltaknak kell maradniuk anyagiilag, hogy a másik anyagi kincseit szabadon beengedhessék.

691. Erkölcs, szellem és anyag nem addicionális tételek. Tehát: ha az erkölcs nulla, zéró, úgy a szellem és anyag nem marad meg külön, és nem adható össze valamely rendszer szolgálatában. A liberalizmus nagy tévedése vagy tudatos észbotlása volt abban, hogy ezt a három létezőt mint addicionális tényezőt állította be egész rendszerébe, és így a hármat egymástól teljesen és mesterségesen elkülönítette, mondván, együtt is előfordulhatnak, de ez nem törvény, hanem csak egy eset a sok egymás melletti előfordulásuknak.

A Hungarizmus alaptétele ezzel szemben, amelyen egész rendszere nyugszik, és amely teljességét képezi, az, hogy erkölcs-szellem-anyag egymástól elválaszthatatlanok, az a tényezőháromság, melynek minden egységben jelentkeznie kell, mert csak így egy az egység. Tehát a gyakorlatban

is ennek kifejezésre kell jutnia. Tehát: ez a három tényező, mely mindenkor viszonyban van egymáshoz, és pedig egymásra ható egyenes viszonyban. Így:

az erkölcs és a szellem egészséges viszonyából tud csak fakadni az anyag jó beállítása mint léteztényező;

a szellem és az anyag egymáshoz való viszonya viszont elárulja, hogy az életrendben minő helyet tudott magának az erkölcs biztosítani;

az erkölcs és az anyag viszonyában viszont kiülközik a szellemképesség, mely az anyag helyes felhasználásával az erkölcs tudatos gyakorlatát kívánja szolgálni.

A gyakorlati élet szempontjából megszerkeszthető az első viszonyból a technikagazdálkodás alapja, a másodikból a kultúra, a harmadikból a civilizáció alapja. Ezek szerint tehát:

a technikagazdálkodás nem más, mint az anyagi rend megvalósítása abból a célból, hogy ez a rend az erkölcsszellemi alapot szilárdítsa;

a kultúra nem más, mint az erkölcsi rend abból a célból, hogy az igény a szellem-anyagi alapról kielégíthető legyen;

a civilizáció nem más, mint a szellemi rend abból a célból, hogy az erkölcs-anyagi alap egészséges, hasznos viszonyban úgy maradjon meg, hogy tényleg ki is elégítse az élet-szükségleteket.

692. A dualisztikus felfogásban tulajdonképpen csak szellemről és anyagról van szó. Egyetlen szóval sem emlékezik meg az erkölcsről, amely tulajdonképpen alap. Felfoghatatlan, hogy Krisztus óta hogyan lehetséges még az elavult dualisztikus elképzelés, amikor élesen meglátható az életalap: az egységben törvényszerűen levő trializmus. Érdekes: a zsidók és árják dualisztikus felfogásával szemben a többi fajták egységelvének trialisztikus megépítése.

693. Az értelmi játékképesség korlátozott, az érzelmié viszont korlátlan, akár pigmeusról, négerről vagy európairól, világ-tudósról van szó.

694. A jog nem ismeri az örök törvény tényét, csak erkölcsi szükségét, és ennek alaki kialakítását; ha elismerné, úgy a törvényhozás nem tudná egy újjal hatályon kívül helyezni a régit, az új jogalkotás a régit minden folytonosság nélkül. A folytonosság ugyanis azt jelenti, hogy minden új a régiből jön, a régiből következik anélkül, hogy vele a régi elmúlna; ez lehetetlenség. Az örök jog és örök törvény – mint államhatalmi tényezők – ellenkezik a törvényhozás lényegével is. Túl kényelmes álláspont is volna, hogy Árpád meghozta a törvényeket, a többiek sok ezer év után is eszerint élhetnek. Ha pedig ez így van a jogban, a törvényben, mennyivel van ez még inkább meg az életben, az eszmékben, a korszakokban; sőt: ezek azok, melyek egyszerűen megsemmisítik a régi jogot és régi törvényeket, és minden folytonosság nélkül megteremtik azt az új jogot és új törvényt, melyet az élet új fordulója megkövetel minden egészségesen élni akaró közösségtől.

695. Hitler I. 30-án, Mussolini–Ribbentrop február 24–28-án lefektetik az új Európa nagy alapelveit. Alig pár napra rá a Pester Lloyd vezércikkezik, és kijelenti, hogy még túl korai Európa újrendezésére vonatkozóan terveket kovácsolni, mert ilyenek csak veszedelmesek lehetnek. Ezt a pimaszságot; amikor az angolszászok délkelet-európai terveiről davenoltak⁵⁷ egész hazánkban felelőtlen csirkefogósággal politikai csavargók és sehonnai bitangok: a Pester Lloyd zsidó–szabadkőműves–plutokrata szellemi házassági háromszög hallgatott. Most, hogy komoly, döntő alapok lettek a tengelyhatalmak részéről lefektetve, melyek tényleg megnyugtattak mindenkit, ez a politikai tintasvihák belefröcsköl méregtintájával a komoly Európatervek alkotóiba, duzzogva bölcsekedik a tengelyhatalmak terveiről, és óva int túl korai tervkovácsolásoktól. Perfidia.

⁵⁷ Davenol: kántál, elnyújtott éneklő hangon imádkozik (jiddis).

696. Március 15-t nem ünnepelhetik a nemzetietlenek, tehát a szocdem és a szabadkőműves Petőfi-társaság se. Nemzeti szabadságünnepek megülését hagyják azoknak, akiknek tiszta, félreérthetetlen meggyőződésük az, hogy egy fajtához tartoznak, melynek nemes és szükséges kiélési és kifejezési formája a nép, a nemzet.

697. Új eszmének nem kell mindig idegen eszmének lenni; és idegen eszmének nem kell mindig új eszmének lenni. Talán túlzás, de véresen igaz: az új, de rosszul működő eszme mindig jobb, igazabb és szebb, mint a régi és jól működő eszme. Az új ugyanis mindig szükséges, szükségből fakad, akármilyen rosszak is gyakorlati tényei; viszont a régi mindig tehetetlenségből, kényelemből, konokságból, maradságból tudja csak tartani hatalmát és uralmát, és nem azért, mert gyakorlati tényei jók.

Új eszmének pedig csak az nevezhető, amely nem azért új, mert ilyen még nem volt, hanem azért, mert szükség van rá az emberiség fejlődésének érdekében.

698. A liberalizmusban is van totalitás: a zsidóé és az erőszaké. A Hungarizmusban is van: a nemzeté és az életösszhangé.

699. A zsidók lázadása az új nacionalista és szocialista világrend ellen, melyet Róma–Berlin épít, tulajdonképpen érthetetlen, hiszen számukra is országot, hazát akar biztosítani, természetesen nem olyat, amilyent képzelnek, hanem amilyent megérdemelnek. Palesztina hazugságtelepítésével felszámolandó, és komoly telepítéssel kell 16 millió zsidónak helyet biztosítani Amerikában; máshol ugyanis már nem lehetséges, mert nem hihető, hogy akár az európai, akár az ázsiai nagytér megtúrná területén azt a népséget, melyet túlontúl jól meg- és kiismert.

Ha tehát mégis lázadnak, lázadásukba belerántják egész földgömbünket, mert úgy vélik, hogy csak nekik szabad a világuralmat bitorolniok: ne csodálkozzanak, ha ezt a népek nem fogadják el, és mint lázadóval fognak vele elbánni.

700.

1939–1942 teléig mindig a Hármashatalmak voltak támadásban. 1942–43 telén megkísérelték az ellenségek, hogy a kezdeményezést kiragadják az újvilágot építők kezéből. Átmenetileg sikerült, de 1943 márciusától újra a Hármashatalmak kezében van a kezdeményezés.

Érdekes: az angolok kijelentették, hogy öt évre készültek fel, amire a németek annak idején válaszulva kijelentették, hogy ők viszont egy évvel tovább fogják bírni, mint Anglia. Ha ez igaz, úgy Anglia teljes krízisbe fog jutni 1944-ben. Kíváncsi vagyok. Németország nem juthat krízisbe ellátás miatt, mert akár ezer évig is vihetné a háborút Anglia ellen abban a biztos tudatban, hogy Angliának ebbe az időháborúba bele kell buknia, mert élelmezés szempontjából a földgömb legfüggőbb állama.

III. 16. Legújabbban olyan hírek merültek fel, hogy a nacionalista és szocialista európai új rendet olyképpen fogják felépíteni, hogy a katonai és gazdasági vezetés közös lesz, míg a politikai vezetésben önállóak lesznek az Európaközösség nemzetei. Nem tudom, miért eregetnek folyton és folyton butábbnál butább kísérleti léggömböket, amikor a megoldása az európai problémának igazán végtelenül egyszerű. Akik úgy gondolkoznak, ahogyan leírtam, az imperialista célkitűzéseiket akarják csak burkolni, de meglehetősen otrombán.

A Hungarizmus Európaépítő terve szerint ugyanis a következő Európanagytervezés és alkotmány lenne a legcélszerűbb:

1.) Legelső döntő szerv egy Európanagytertanács, melynek tagjai:

a germán politikai nemzet vezetőnépének, a német népnek vezetője;

a latin politikai nemzet vezetőnépének, az itáliai népnek vezetője;

a szláv politikai nemzet vezetőnépének, valószínűleg a kialakuló orosz népnek a vezetője;

a magyar politikai nemzet vezetőnépének, a magyar népnek vezetője.

Ennek a tanácsnak döntése kell végrehajtásra kerülnön az egész európai nagytérben. A végrehajtás kötelező.

Ezt a legfelsőbb Európánagytertanácsot és az Európa-nagyter-alkotmányt az európai nagytérbe tartozó népeknek és nemzeteknek általános titkos népszavazással kell szentesíteniök.

Európának ezt az élet-, társ- és sorsközösségét biztosító alkotmányát a négy vezetőnép vezetője dolgozná ki együttesen.

Ez a legfelsőbb tanács döntene ennél fogva úgy politikai, mint gazdasági, mint társadalmi, mint katonai kérdésekben, és fektetné le azokat a részfeladatokat, melyeket a nagy cél szolgálatában minden politikai nemzetnek feltétlenül teljesítenie kell. A kiadott feladatok irányítása, ellenőrzése Európánagyterviszonylatban Berlin–Róma feladata volna, amelynek e célból rendelkezésére kell álljon egy olyan Európánagytervezérkar vagy minisztérium, vagy hivatal, melyben a négy vezetőnép szakemberei foglalnak helyet, és melyek a négy vezetőnép vezetőjének megbízásából kerülnek oda.

2.) A döntéseket az egyes politikai nemzetek kötelesek végrehajtani a vezetőnép irányítása, vezetése alatt.

Az egyes politikai nemzetek belső legfelsőbb vezetése vétele kell legyen az európai nagytér legfelsőbb vezetésének. A Hungarizmus így szervezte meg a magyar politikai nemzet legfelsőbb vezetését:

a.) nemzetvezető és első tanácsadó testülete, mely a magyar politikai nemzet által fedett terület politikai, gazdasági, társadalmi és katonai kérdéseiben határoz. Ebben a tanácsban, a javaslatok meghallgatása után, a nemzetvezető fellebbezhetetlenül dönt.

A legfelsőbb tanács tagjai: a magyar politikai nemzet területén élő és testét képező népcsaládok és népcsoportok vezetői.

A tanács határozatait a tanácstagok hajtják végre.

A nemzetvezető rendelkezésére áll mint munkatárs és munkatörzs az államvezérkar és az államigazgatás, a népcsalád- és csoportok vezetői számára a népigazgatás.

Az államigazgatás nyelve a vezetőnép nyelve, a népigazgatás nyelve az anyanyelv.

b.) a magyar politikai nemzet alkotmányát és testét, valamint erkölcsi, szellemi és anyagi életalapját az életterületében fekvő és lévő népek népszavazással kell szentesítsék.

Az egyes politikai nemzetek kötelesek, hogy az Európánagyter legfelsőbb akaratát totálisan, időre, a legjobb tudás és legnagyobb erő kifejtés latbavetésével végrehajtsák. Aki ebbe a sorsközösségbe beállani nem akar, annak sorsáról Berlin és Róma dönt, de annak a vezetőnép vezetőjének bevonásával, akinek területébe a sorsközösséget és a totális beállást megtagadó tartozik.

A Hungarizmus így látja az új Európát, és úgy véli, hogy csak ilyen felépítés mellett lehet az élet-, társ- és sorsközösséget tudatosítani és sorsazonosságot élő gyakorlattá, parancsoló szükséggé tenni és természetes módon kialakítani. Felfogásunk szerint minden más megoldási kísérlet mellébeszéd, és valamilyen fajta imperializmust akar takarni jól-rosszul.

702.

A külföld közömbössége, irigysége, célzatos közbelépése, második szándékkal való közbelépése, vereség, kudarc, kishitűség, csalódás, reménytelenség, gyengeség, köznevetség, gúny, lekicsinylés, agyonhallgatás mind nem tudták elérni azt, hogy Pártunk, Mozgalmunk és Nemzetünk igaz tagjai meginogtak volna hitükben, hűségükben, elszántságukban, kitartásukban, áldozatkészségükben, szenvedni tudásukban és becsületükben, nem tudják megakadályozni a győzelmet, akaratunk végrehajtását. Egyet elérték: az

idealistákból fanatikusokat, az elővigyázatosakból némákat, a konjunktúrásokból árulókat csináltak.

703. El fog jönni, mert el kell jönnie az időnek, amikor az erkölcsi, szellemi és anyagi rabszolgaságunk bilincsei le fognak törni rólunk, és minden szívben, minden szájon felharsan a győzelem rivalgása; amikor az anya örülni fog gyermekének, a paraszt az ekéjének, a munkás a kalapácsának, az értelmiségi a felelősségnek, a katona a fegyverének, a család a jólétnek, a nemzet a földbéke, a munkabéke, a társadalmi béke életösszhangjából születő nemzetbékének, melynek neve: Pax Hungarica, és Európa minden nemzete a nacionalista és szocialista rendnek. El fog jönni, mert el kell jönni ennek az időnek. Mi, akik vérrel, hittel és hűséggel alapozzuk az új életet, talán meghalunk az öröm élvezete nélkül, talán már a hant jelöli annak az útnak a végét, mely a biztos célt jelöli, mert kötelességet kellett teljesíteni, hidat kellett építenünk testünkkel, lelkünkkel, minden életünkkel a régi-ből az újba. Mi kötelességet és csak kötelességet kell teljesítsünk, mert a mi nemzedékünknek kell pótolnia, jóvátennie mindazt a kötelességmulasztást, melyet nemzedékek követtek el nemzetünk mérhetetlen kárára. De abban a biztos tudatban teljesítjük kötelességünket, hogy nemzetünk élete ezt így követeli és parancsolja. Csak ebből az általunk teljesített önfeláldozó totális kötelességteljesítésből születhet meg a következő nemzedéknek az a totális joga, hogy a nacionalista és szocialista rendszert és rendet felépítse. Nemzetünkben a család, a nemzet és az Európaközösség erkölcsi, szellemi és anyagi jóhasznára. Ez az a viszony, amit mi állítunk közénk és az utánunk jövő fiatalság közé, melyet a mi vérünk, hitünk és hűségünk biztosít, és az ő nevelésük, tudásuk és becsületük kell szentesítsen.

704. Remélem, hogy a németeken nem fog beteljesedni az igen híres és igen tanulságos Hans im Glück meséje.⁵⁸

⁵⁸ Szálasi itt a *Szerencsés János* című Grimm-mesére utal.

705.

Igen nagy szerephez fognak jutni a világnézeti háború után a légítámaszpontok. A hajótámpontok szerepe valószínűen veszíteni fog súlyából. De, úgy gondolom, a támpontpolitika maga is erőteljesen meg fog változni, mert a nagytérrendezés inkább a területek erőtenyezőinek megszervezésén fog alapulni, és nem csak erőpontokon.

IV. 5.

706.

Az USA helyettes elnöke, Wallace,⁵⁹ Ohióban beszédet mondott márciusban, melyben bejelentette az elkerülhetetlen harmadik világháborút abban az esetben, ha a demokráciák nem találnák meg a feltétlen bizalom légkörét a Szovjettel; ez vezetne a szükséges fegyveres elintézésre, tehát háborúra a demokráciák és a Szovjet között.

Wallace ezzel nagy lehetőséget biztosított az USA-nak és rajta keresztül az úgynevezett demokráciáknak, hogy a világnézeti háborúban tönkresilányított Szovjetet – angolszász győzelem esetén – a demokráciák bármilyen erkölcsi ürüggyel megtámadhassák, és maguknak a világ leggazdagabb területét legtehetősebb népségével biztosítsák mint gyarmat- és kimeríthetetlen zsákmányterületet, még mielőtt a Szovjet újra erőre tudna kapni.

⁵⁹ Szálasi Henry Agard Wallace-nak, az Egyesült Államok alelnökének a Conference on Christian Basis of World szervezésében 1943. március 8-án Avoid a Third World War (Elkerülni egy harmadik világháborút) címmel mondott beszédére utal (Delaware, Ohio). Wallace nem csak azt mondta, hogy akkor lesz harmadik világháború, ha a nyugati demokráciák és Oroszország között még a háború vége előtt nem épül ki a bizalom és egyetértés. Azt is kifejtette, hogy ha az Egyesült Államok és Oroszország között nem épül ki szoros és bizalom alapuló egyetértés, akkor Németország és Oroszország előbb-utóbb összefog. Abban az esetben is lehetségesnek vélte a harmadik világháború kirobbanását, ha Oroszországban ismét trockista irányvonal jutna hatalomra, és a világforradalmat akarnák támogatni, vagy ha az angolok úgy vélnék, hogy hasznos lenne számukra, ha Németországban Oroszország-ellenes irányvonalat támogatnának. Végül felhívta a figyelmet arra is, hogy nem szabad megismételni az Egyesült Államokban az I. világháború után elkövetett hibákat, egy hitelező állam nem emelheti fel védővámjait, nem akadályozhatja meg, hogy adóssai árucikkkel törlesszék adósságaikat, mert ez kereskedelmi háborúhoz, majd vérontáshoz vezethet.

707. Az országot termelési körzetekre kell osztani, melyek egyeznek a közigazgatási beosztásokkal, és amelyek a termelés egész menetére vonatkozóan legyenek megszerveve. Növényi, állati, ásványi, vízi körzet – termelés, ellátás, fogyasztás, beszerzés, értékesítés, hitel.

708. A tengelyhadseregeknek Oroszországból történő ellátása lehetővé teszi, hogy a tengelyhadseregek Ázsiába bármilyen mélyen belökhessenek, a Szovjet megsemmisítése viszont lehetővé fogja tenni, hogy háborús ipar szempontjából is sebezhetetlenekké váljanak a Tengely államai, mert egy év alatt – a jelenlegi technikai felkészültség mellett – a háborús tengelyipar akár Moszkva–Magnyitogorszk területébe is áthelyezhető.

709. 1943-nak csupán egyetlen célja lehet: a Szovjet megsemmisítése. Ez pedig egyedül német és japán katonai együttműködéssel érhető és valósítható meg. A többi országoknak csak egy feladatuk lehet: a Szovjet megsemmisítése alatt meg kell akadályozniok, hogy az angolszászok ezt katonai, politikai, gazdasági vagy társadalmi síkon megakadályozzák vagy késleltessék.

Japánnak a Szovjet elleni fellépésre megvan minden oka. Azonkívül: a kelet-ázsiai nagytér nem tud eleget tenni hivatásának, ha a távol-keleti szibériai tengervidék nincs a legteljesebben úgy bekapcsolva a nagytér gazdálkodásába, hogy ne kelljen minden évben halászati szerződések szeszélyétől függővé tenni a legfontosabb népellátási cikket: a halat.

710. Az egész rendszerünket jellemzi a vakulj-magyar hazafiaskodás és a vakulj-tengely bizalmaskodás és álbarátság.

711. A kibontakozást illetően nálunk a következő csoportok lelhetők fel:

kibontakozás a zsidó-plutokrata segítséggel, fő segítő az angolszászok; régi alapokon;

kibontakozás a zsidó-marxista segítséggel, fő segítő a Szovjet, alap a Szovjet;

kibontakozás a zsidó-szocdemmarxi segítséggel, fő segítő Anglia, alap a II. Internacionálé;

kibontakozás a felvilágosult liberalizmus segítségével, fő segítő az angol haladó rész a Beveridge-tervvel, alap a megreformált régi;

kibontakozás a nemzetiszocializmus világnézetével, fő segítő a német, alap a német nemzetiszocializmus gyakorlata;

kibontakozás a nemzetiszocializmus világnézetével, fő segítő a magyar nemzet, alap a magyar nemzetiszocializmus gyakorlata.

Az egyes kibontakozás csoportjait vezetik, a felsorolás sorrendjében: Bethlen István, Rátz Kálmán, Fischer Ferenc, Kállay Miklós, Imrédy Béla, Pálffy Fidél, Szálasi Ferenc. Ebből megállapítható a két pólus, a két malomkő, melyek között a többiek mind fel fognak morzsolódní, megállapítható egész belpolitikai helyzetünk, és az, hogy tulajdonképpen ki az a kettő, aki a tényleges harcot vívja. A többi mind csak fullajtár, velejáró, egyszer tompító-gátló, másszor serkentő-erősítő, de csak eszköz, és nem vezető, irányító.

712.

Megállapítható, hogy a fejlődés iránya a politikai nemzetek kialakításának szüksége felé mutat, tehát olyan népeknek nemes társadalmazása felé, melyek politikailag, gazdaságilag és társadalmilag egymást követelik, tehát élet-, társ- és sorsközösséget jelentenek a gyakorlati életben éppen élet-, társ- és sorsazonosságuk miatt. Ebből fakad, hogy nemcsak a német nemzet germán állama fog megvalósulni, tehát nemcsak a germán politikai nemzet fog kialakulni, hanem ugyanez csak gyakorlati és természetes szükségből az itáliai nemzet latin állama, vagyis a latin politikai nemzet, az orosz nemzet szláv állama, vagyis a szláv politikai nemzet, és a magyar nemzet hungarista állama, vagyis a hungarista politikai nemzet.

713.

Felhívás a pártban való munkára, a rokonszenvezők kapcsolódására a legközelebbi P[árt] O[rszágos] N[agy] T[anács]án, melyet tartani fogok.

714. A divide et impera gyakorlatnak és elvnek meg kell semmisülnie a liberalizmus világképének megsemmisülésével. Az élettér és nagytér gyakorlata ilyen és hasonló elveket nem ismerhet, mert felépítése nem imperialisztikus, hanem életösszhangon, munkaegységbe foglalt munkarendszeren épül.
715. Ahogyan igazságot kaptunk politikai alapjaink szempontjából, éppen úgy igazságot fogunk kapni, amint megkezdjük országepítő terveink végrehajtását.
716. Nemzetünk akaratát és követeléseit meghamisítani már nem lehet.
717. Az esetleges májusi beszéd[et] a kibontakozást illetően a következőképpen lehetne csoportosítani: külpolitikai kibontakozás – belpolitikai kibontakozás – pártpolitikai kibontakozás – összefoglalás – 1943 képe katonapolitikailag – végkövetkeztetések – elhatározás és döntés, feladatok, a párt mozgósítása és a nemzethez felhívás, szózat a párt részéről. A parlament feloszlata vagy olyan törvények hozatala, melyek totális kapcsolódásunkat a Hármaskörhöz nem teszik kétségesse, kétszínűvé, letagadhatóvá.
718. A P[árt] O[rszágos] N[agy]T[anácsa] a nemzet legnagyobb nyilvánossága, éppen ezért ezen csak felelős kijelentések hangozhatnak el; az egyedüli nemzetképviselő és gyűlés, ha úgy akarjuk, parlament, mely mindig összeül és a nagy sorskérdésekben döntést mer, tud, akar hozni, és pedig olyan döntéseket, melyek parancsolóan szükségesek, és melyek elől az álparlament mindig kitér.
719. Ha rögzítjük az elvet, hogy feleslegesnek tartunk minden kezdeményezést pártszövetséget illetően, mert nemzetünk már döntött és megtalálta azt a helyét, mely jóhasznát jelenti: úgy nem tehetünk mást, mint tudomásul vettük a tényleges helyzetet, mely 1942. február 23-a óta kialakult, bennünket igazol, elhatározásainkat szentesítette és felment minden hamis érzélgősség, de felelősség alól is, és ezt azokra hárítja, akik 1942 februárja óta láthatják, ha nem vakok, hallhatják, ha nem süketek, megcselekedhetik,

ha nem bénák, hogy a Hungarizmus helyes és jó úton jár úgy nemzetünket, mint a nacionalista és szocialista új Európa-rendet illetően is. Ez letagadhatatlan tény, őszinte és rideg, felemelő és hatalmas, melyet százezrek a hungaristák és milliók a híveink és velünk rokonszenvezők közül büszkén tudomásul vehetnek abban a tudatban, hogy a hit és a hűség csodáját már megtette, a hit a Hungarizmusban és a hűség nemzetünk szolgálatában.

720. Érdekes: a nők nem ismerik a csúnya férfi tényét úgy, olyan formában, ahogyan a férfiak a csúnya nőt. Így tehát a nőben sokkal hatalmasabban és visszafojthatatlanabban van meg a kívánság a szaporodás iránt, mint a férfiakban. Így azonban a férfi inkább lepke, a nő inkább virág. Érdekes nagyon. Elszólások mi mindent takarnak.

721. Nemcsak a bolsevizmus rombol, hanem a plutokrácia is; az egyik alulról a gyökereket támadja, a másik felülről a fakoronát. De mindkettőt ugyanaz a féreg: a zsidóféreg, melynek két variánsa van: a föld alatti és a föld feletti, és kettejük között olyan az életviszony, mint a csimasz és a cserebogár között. Az osztályharc ennél fogva szükséges életeszköze a zsidóságnak, életfeltétele, hogy világalomra tegyen szert.

722. A zsidóság az anyagi világban biztosította uralmát és hatalmát, és pedig:

a pénz és tőke által birtokolja az ipart és a termelőszközöket;

személyi bekapcsolódásával uralja a termelési rendet;

kereskedelmi szervezeteivel uralja az áruelosztást;

kapcsolataival mindenkor arra képes, hogy anyagban és áruban szűkét idézzon elő.

723. Érdekes ellentét: a németek mindig arról beszélnek, hogy Európa népei szövetkeztek a szovjet–angol–amerikai háromság és cinkosai ellen, míg a tengellyel szövetséges államok felelős tényezői mindig csak arról beszélnek, hivatalos kijelentéseik mindig csak arról szólnak, hogy csak a Szovjetet kell leküzdeni.

724. A németeknek tisztán meg kellene látniok a helyzetet Dél-kelet-Európában: minél inkább tartják vissza a természetes kibontakozást ezen a területen, annál inkább lesz „Umsturzt”⁶⁰ „Umstellung”⁶¹ helyett még abban az esetben is, ha ők akarnák az egész kibontakozást kezükbe venni. Gondolom: éppen ez utóbbi esetben lenne teljes az Umsturzt, és válna teljesen illuzórikussá az Umstellung még csak leghalványabb lehetősége is.

725. A nemzetiszocialista világnézet azáltal, hogy a közösségi élet szükségét és fegyelmét teszi az emberek második természetévé, emellett azonban az első természet legteljesebb kibontakozását is elősegíti és megköveteli, nem a marxizmus vagy az univerzalizmus felé viszi az emberi társadalmakat, hanem tulajdonképpen az ideális anarchián épülő emberi rend felé, mert az emberközti, emberközi élet mint természetes szükség fog fennállani minden szabályozó szerv segítségének szüksége nélkül. Az emberek egymás közötti viszonyát a másodtermészete az embernek: a feltétlen közösségi szükség és ennek fegyelme fogják szabályozni. Érdekes volna ilyen irányregény megírása a négy leghatalmasabb élettényező szempontjából: a vallás, a nacionalizmus, a szocializmus és a család szemszögéből.

726. Munkásságunknak a marxizmus és plutokraták ellen kell harcolnia, parasztságunknak a parasztszövetség ellen, mely áldemokráciába akarja lustítani Nagy Ferenc kisgazdapárti képviselő vezetésével és ennek a kormány részéről történt támogatásával.

727. Mindent odaígérnek a haldokló Szovjetnek az angolszászok, csak hogy még erőben tudják tartani, vagy ezzel csodát tudjanak művelni, hogy a Tengely még ne fordulhasson teljes erejével ellenük. Haldoklónak mindent lehet ígérni, sőt: a haldokló az, amely minden ígéretet készpénznek vesz, és ezek alapján hosszú életre rendezkedik be; az egyedüli

⁶⁰ 'összeomlás' (német)

⁶¹ 'átállítást' (német)

ő, aki ígéretekben, nem teljesített ígéretekben már nem tud csalódni, mert halála lehetetlenné teszi számára a csalódást és érzékelését. Tehát: az angolszászok egészen nyugodtan ígérhetnek bármit a Szovjetnek: angolok egész Európát, amerikaiak pedig a földgömb keleti teljes felét Angliával egyetemben. És Japán viszont nyugodtan megkötheti halászati egyezményét újra a Szovjettel,⁶² abban a biztos tudatban, hogy nemcsak szerződést kötött, hanem örökségi jogát is bejelentette ezzel a szerződéssel Szibéria csendes-óceáni partvidékére, és talán Szibériának arra a részére is, mely természetes módon jelenti a kelet-ázsiai nagytér egyik fontos tartozékát még akkor is, ha a japáni miniszterelnök kijelenti ünnepélyesen, nyomatékosan, de nem eléggé meggyőzően, hogy Mandzsukuo⁶³ jelenti a kelet-ázsiai nagytér északi területvidékét és határát. Szerintem ugyanis a Keletnek vagy Nyugatnak mindig az Északi- és Déli-sark az északi és déli határa, és nem valamely ország, melyre ilyen kétes értékű határértéket megállapítanak igen egyoldalúan. Az egyoldalú megállapító azután távolról sem Japán, hanem az a bizonyos valami, melyet talán 1943 nyaráig kényszerhelyzetnek kell neveznünk.

728. Hogy vezethet valaki olyan népet, amelytől fél, vagy félnie van oka. Jelenleg pedig ez a helyzet nálunk is.

729. A félelem éppen olyan rossz tanácsadó, mint az üres gyomor.

730. Plutokráciában és az úgynevezett vele együtt ható és járó demokráciákban oly nagy az egyenlőség, hogy igen nehezen lehet különbséget tenni bankár és bandita, dáma és szajha között. Minden újszülött számára békét biztosítanak, a nőknek szerelmet, a férfiaknak üzletet.

⁶² A Szovjetunió és Japán képviselői 1943. március 26-án írták alá a két ország közötti halászati egyezmény megújításáról szóló szerződést.

⁶³ Mandzsuko/Mandzsukuo: 1932–1945 között Északkelet-Kína, Mandzsúria és Belső-Mongólia területén japán fennhatóság (megszállás) alatt megszervezett bábállam.

731. Arany, adó, kamat – együtt kell bukják, és nem külön-külön; helyükbe munkaképesség, munkaóra és munkateljesítmény, jólét.
732. Érdekes, hogy akik miniszterelnökök voltak, mint ilyenek mindig elutasították a németeket, mint megbukottak mind felfedezik a németeket.
733. Nem lepne meg egyáltalában, ha az USA nemes egyszerűséggel kilépne a háborúból mint az a fél, aki már megnyerte, amit akart, és akinek olyan ellenfele van, akivel szemben nem tarthatja magát eléggé erősen: Japán.
- IV.13. Minden félreértés elkerülése végett: a limes nem jelent két ellentétes életfelfogás közötti választalat, hanem két különböző életfelfogást, mely életösszhangba hozható. A nagytekerek és életterek meghatározásánál erre ki kell térni!!!
734. Aki azt mondja: nincs csoda, teljesen értetlenül áll szemben az élettel, mert maga az élet is mi más, mint az egyedüli csoda, az egyedülálló csoda, das einmalige Wunder.
735. Ki a kozmopolita: aki mindenhol úr akar lenni, az urasággal járó minden kötelezettség nélkül, aki mindent birtokol és tulajdonol, aki mindenkit szolgájának tart, és aki úgy véli, hogy Isten a világot óérette teremtetten; aki mindazokat, akik ez ellen láznak, megsemmisítendőkné tartja; akinek minden megnyilatkozás arra jó, hogy azzal visszaéljen.
736. Kikengésnek kell neveznünk mindazt, ami a természetes fejlődés, a szükséges rend és a józan ész követelménye ellen van. Ma tehát kikengés a liberalizmus minden gyakorlati tényezőjével és megnyilatkozásaival egyetemben, a kapitalizmus, a plutokrácia. A legnagyobb kikengés azonban a mai kormány egész összetételénél fogva.
737. Kikengésnek kell neveznünk mindazt, ami a természetes fejlődés, a szükséges rend és a józan ész követelménye ellen van. Ma tehát kikengés a liberalizmus minden gyakorlati tényezőjével és megnyilatkozásaival egyetemben, a kapitalizmus, a plutokrácia. A legnagyobb kikengés azonban a mai kormány egész összetételénél fogva.
738. A németek állítólaga! azért nem törődnek a magyarországi kormányzati eseményekkel, mert katonailag nem érünk semmit, a kormány extratúráit az angolszászok felé csak irodalmi értékűnek ítélik.

739. Igaz-e az a liberális felfogás, hogy csak a másik vagy valaki más kárára lehet nyerni. Nem igaz, mert ami igazságosan van elosztva, az se nem nyereség, se nem kár, hanem az igazságos rész, melyet az élet követel.
740. Ebben a világnézeti háborúban összeomlik Nyugat-Európa és a földrész vezetését átveszi Közép-Európa; de összeomlik É[szak]-Amerika is, és helyébe lép Japán.
741. A partraszállás nagyon is lehetséges bárhol a motor segítségével, természetesen olyan katonaszerkezettel, amely teljesen át van itatva annak szükségességétől. Ilyen katona: a német és a japán. Ebből folyik, hogy a legnagyobb mértékben kételkedni lehet az angolszászok partraszállásával kapcsolatban, de annál inkább el kell fogadni annak a lehetőségét, hogy a németek és a japánok partra fognak szállni az angolszászok területein.
742. A sárga faj veszedelmével szembeállítható az európai népek szolidaritása, melynek alapja a kereszténység lehetne, az a világnézet, mely eddig minden európai népben gyökeret tudott verni, és mely a gyakorlati életben a nemzetiszocializmust szülte meg.
743. Ezt a világnézeti háborút nem lehet a Nyugat alkonyának nevezni és a Kelet felragyogásának. Ez mindkettőnek felragyogását kell magával hozza; ha nem teszi, az egész földgömbünk általános erkölcsi, szellemi és anyagi anarchiába fog zuhanni, mely mérhetetlen értékeket fog elpusztítani, és melyet a világtörténelem „az emberiség első világkatasztrófája” címszó alatt fog tanítani.
744. A rendőrség úgy mondja: álláspontjuk a Ny[ilaskeresztes] P[árt]tal szemben igen kényelmes, mert csak addig engedik fejlődni, ameddig ők akarják és nekik megfelel. Hála az Istennek, hogy ennyire ostobák, mert a párt már régen olyannyira fejlődött, hogy elmulasztotta a tényezője nemcsak Hazánknak, hanem Európának és a szükséges nagyterkefejlődésnek is.

IV. 14. Az angolszászok elfogadják a rosszat, hogy a rosszat meg-
745. semmisítsék. Ezért akarják a totális államhatalmat és a tekintélyuralmat elsajátítani és kisajátítani; ezért ígéretik mindazt, amit a nemzetiszocializmus részben már megvalósított, és ami már belőle jónak bizonyult, de nem azért, mert végre is akarják hajtani, hanem hogy kiszedjék Berlin–Róma–Tokió vitorláiból a szelet.

746. A Hungarizmus leszögezte évekkel ezelőtt, hogy a nacionalista és szocialista új világrend nagyterekben és életterekben fog megszerveződni; hogy a politikai nemzet a következő fokozat a népek nemes társadalmazása felé; hogy európai politikai, gazdasági, társadalmi és katonai sorsazonosságon alapuló sorsközösség van kialakulóban, hogy vezetőnépek szükségesek az egyes politikai nemzetek kialakításánál. A Ny[ilaskeresztes] P[árt] kibontakozási tárgyalásainak mindig ezek voltak az alapjai, és ezeket az események és a felelős döntő tényezők – Mussolini, Hitler, Tojo – kijelentései mind alá is támasztották.

747. A kormány kétértelmű magatartása a tengelypolitikában, Eckhardt–Barcza személyeivel kapcsolatos tisztázatlan magaviselete arra kényszerítik a Ny[ilaskeresztes] P[árt]ot és H[ungarista] M[ozgalmat], hogy nemzetünk becsülete és sorsa-jövője szolgálatában nemzetünk létérdekeinek megfelelő és tőle parancsolt pártkülpolitikát kezdeményezzen, mely egyértelműen, félreérthetetlenül a hármass egyezmény és a Komintern-ellenes egyezmény alapján áll, és ezeknek tényleges, szó szerinti és értelemszerű végrehajtását biztosítja. Addig, míg ez a rendszer nem változtatja meg kétszínű magatartását a Hármass Hatalmak felé, a Ny[ilaskeresztes] P[árt] nem hajlandó hozzájárulását adni a kormánynak külpolitikai lépéseire és kezdeményezéseire, mert a kormány személyi összetételénél és a kormányzat államszervezési felépítésénél fogva nem jelent kellő biztosítékot arra, hogy tengelypolitikáját úgy folytatja, ahogyan azt nemzetünk akarata és Európa jövője tőle megkövetelik.

IV. 22. A nagytereket egyedül a nemzetiszocialista világnézet tudja
748. úgy megépíteni, hogy belőlük minden nagyteret alkotó népek erkölcsi, szellemi és anyagi jóhaszna legyen.

749. Minden embernek, aki az igazságért küzd, ezt a harcos hivatását mindhalálíg kell betöltenie; sőt csak halálával és halála után tölti be tulajdonképpen hivatását.

750. A nemzetköziség és az egyetemesség nem közösség, hanem szűk érdekszövetség, mely addig áll fenn, míg a szűk érdek fennáll. Alapja a személy és érdeke. A nemzetköziség életparancsolta szükség, alapja a nemzet és érdeke, mely csak akkor biztosítható, ha a másik nemzettel élet-, társ- és sorsközösségbe hozható, tehát szükséges életösszhangot jelent.

751. A német világnézet fejlődése: faji felsőbbség, népi felsőbbség, vezetőnép, élettér, politikai nemzet, nagyterben levő politikai nemzetek életösszhangja. De mindegyikben az irtózat a Kelet ellen a Drang nach Osten dacára.⁶⁴ Inkább megbocsájtja a nordikus [faj] irtóháborúit a német területek ellen a történelem folyamán, és most is a britek és amerikaiak részéről a légitámadásaikkal kapcsolatosan, mint azokat a keletről jött, évszázadokkal ezelőtt lezajlott nagy támadásokat a hunok, a tatárok-mongolok, a törökök részéről, melyek legfeljebb elenyésző tört részét képezik azoknak a pusztításoknak, melyeket a nordikus fajtestvéreik követtek el kulturális, civilizatorikus és technikai életük, értékeik ellen. Mindez igen érdekes gátlás a német nép vezetőiben, és ha nem vetik le magukról, úgy igen súlyosan meg fog fizetni

⁶⁴ „Drang nach Osten” (törekvés Kelet felé): eredetileg a keleti irányú középkori német terjeszkedést (*Ostsiedlung, Ostkolonisation*), a szlávok lakta területek meghódítását jelentette. A 19. században jelentése módosult, a pán-germán, nacionalista eszmék hatására a német (germán) felsőbbrendűség hívei a szlávok állítólagos alacsonyabbrendűségével próbálták legitimálni a kelet-európai területek meghódítását, a német élettér (*Lebensraum*) megtisztítását a zsidóktól és a szlávok rabszolgasorba döntését.

ezért a vezetésük alatt álló német nép, anélkül hogy megérdemelné.

752. Az emberiség három alapsejtje: az üzem a munka, a telep a vezetés, a család az élvezet kifejezője. A Hungarizmus az üzemben a gazdasági élet, a telepben az állami élet, a családban a népi élet alapját és elsődleges tényezőjét látja.

753. A nemzet az alapja az államhatalomnak vagy államnak, és nem az állam az alapja a nemzetnek; a nemzet mindig állandó, teremtő; az állam mindig változó és teremtetett, ennél fogva csak eszköz lehet, míg a nemzet mindig cél marad.

754. Az egy húsból, vérből, nyelvből, hagyományból adódó családok élet-, társ-, sorsközösségéből alakul a nép;

az egymásra utalt népek élet-, társ-, sorsközösségéből adódik a nemzet;

az egymást erkölcsi, szellemi, anyagi vonatkozásban kiegészítő nemzetek élet-, társ-, sorsközösségéből épül a nagytér;

a nagytérek erkölcsi, szellemi, anyagi életösszhangjából adódik földgömbünk erkölcsi, szellemi, anyagi javainak igazságos elosztásának egyedüli előfeltétele és alapja.

755. A család élettere az egész földgömb; a népe az a földterület, amelyen a hozzája tartozó családok honképessé és talajgyökeressé tudnak válni; a nemzet határozott országhatárok között él, és életterének határai egyenlőek annak a nagytérnek határaival, amelynek nagytéralkotó eleme; a nagytér ennél fogva minden őt alkotó nemzet számára politikai, gazdasági és társadalmi életalapokat jelent.

756. Mi azt tartjuk legmagasabbnak, amit a zsidók, velük született alacsonyrendűségüknél fogva, gyűlölnék: Istent, Krisztust, hősi életszemléletet, hazát, népet, nemzetet, tudást, munkát, szellemet, családot. Ennél fogva a zsidó csak olyan világnézetet támogat, mely alacsonyrendűségének a legmegfelelőbb, és így alacsonyrendű kell legyen; ilyen: a liberalizmus, a marxizmus, a kizsákmányolás, a kegyetlenkedés, minden életnek szétporlasztása, mindannak a

lerombolása, elpusztítása, amit a magasrendűség szépnek, igaznak, jónak ítél, tart.

757. Az országépítésben és ennek ismertetésénél tárgyalni kell: a Nemzetnagynál a családot és jólétet; az Államnagynál a települést és a vezetést; a Tárnokmesternél az üzemet és a munkabért; a Pártnagynál a politikai nemzetet és a zsidókérdést; a Rendnagynál a dolgozó nemzetet és a hivatásrendet; az Országbírónál a jogbiztonságot és a hungarista alkotmányt; a Vezérnagynál a fegyveres nemzetet és a nemzetbiztonságot; a Kancellárnál a konnacionalizmust és a nagyteret; az Államvezérkar Főnökénél a nemzetszervezést, az állami és népi vezetést, az országépítés tervét; a Nemzetvezetőnél a totális családot, a totális népet, a totális nemzetet, a totális nacionalista és szocialista Európáközösségben élő totális nemzetet.

758. A Szovjet államgyakorlatában be van ültetve a tudatosan kinevelt és megszervezett alacsonyrendűség embertelensége.

759. Imperialista megoldási kísérletek Délkelet-Európa hatalmi rendezésénél egyes nem hivatalos személyek részéről olyan politikai, gazdasági, társadalmi és erkölcsi, szellemi, anyagi zűrzavart keltettek ezen a területen, hogy nemzetiszocialista felépítésének majdhogy elbukásához nem vezetett egyszerűen azért, mert ezt a felelőtlenkedést lelkiismeretlen és gátlás nélküli személyek felhasználták olyan kétszínű játékra, mely Délkelet-Európának szétzülesztését és teljes eltávolodását különösen Berlinton majdnem teljessé tette.

Ezek az imperialista felelőtlenkedések voltak legbensőbb okai az 1941. szeptemberi, 1942. februári és júliusi eseményeknek, melyek a Ny[ilaskeresztes] P[árt]ban következtek be,⁶⁵ és azoknak a szabotázsoknak, melyeket a rendszer hajtott végre a Tengely ellen az angolszászok javára.

⁶⁵ Szálasi itt ismét a Nyilaskeresztes Párt válságára, Baky, Pálffy és társai kilépésére, illetve Hubay kizárására utal. Lásd a 32. jegyzetet.

760. – A Ny[ilaskeresztes] P[árt] és H[ungarista] M[ozgalom] voltak az egyedüliek, melyek kivédték egyrészt a mindig világnézet nélküli, a világnézetet legfeljebb hazug és hamis cégérül felhasználó imperialisztikus törekvéseket, másrészt azokat a támadásokat, amelyeket a rendszer intézett szabotázsával a Tengely ellen, felhasználva ugyancsak hazug és hamis propagandájában a felelőtlen imperialisták visszaszító működését és játékát. Mindkét törekvés – ez a rendkívüli érdekessége – a nemzetiszocialista világnézet mezében, köntösében jelentkezett. Ahogyan a Rot[h]schildok megjátszották a waterlooi csatavesztés előbb megtudott hírért,⁶⁶ éppen úgy játsszák meg ezek a gengszterek a csatákban már kiontott és még kiontandó hősök vérért.

761. – Tulajdonképpen nem értjük semmi dolognak a lényegét, magvát, legbensőbbjét, csak használjuk azokat jól vagy rosszul. És mégis: annak dacára, hogy ez így van, vannak egyesek, akik felülnek sajátkészítette [sic!] lovukra, és innen magyarázzák, mi Isten, hogy van-e vagy nincs, és ilyenkor természetesen magasabbnak, lényegesebbnek tartják önmagukat nálánál; vannak mások viszont, akik

⁶⁶ A kiterjedt és Európa több nagyvárosában és kereskedelmi központjában is jó kapcsolatokkal rendelkező Rothschild család Nathan nevű tagja a londoni családi bankház vezetője és tulajdonosa volt. 1815. június 16-án a londoni tőzsdén is feszült figyelemmel várták Napóleon és az európai nagyhatalmak döntő ütközetének végkimenetelét: a francia császár esetleges győzelme az árfolyamok jelentős esését eredményezte volna. Nathan Rothschild június 16-án reggel, amikor a csatátér közelében tartózkodó informátoraitól galambposta útján biztos értesülést szerzett Napóleon vereségéről, először az angol kormány illetékeseit tájékoztatta, majd megjelent a londoni tőzsdén, és szokásos helyén állva rezzenéstelen, komor arccal arra utasította ügynökeit, hogy kezdjék eladni részvényeit. Hamarosan elterjedt a híre annak, hogy ő elad, mások is elkezdték példáját követni, valóságos eladási pánik tört ki, szinte mindenki azt hitte, hogy azért ad el, mert tudja, hogy Napóleon győzött. Adott jelle más ügynökei az akkor már értékük 80-95%-át elvesztett részvényeket elkezdték felvásárolni, és mire megérkezett Napóleon vereségének hivatalosan is megerősített híre, Nathan Rothschild hatalmas vagyonra tett szert.

elbújnak Isten mindenhatósága és Krisztus palástja mögé, de nem azért, hogy őket tudomásul vegyék, hanem kizáróan csak azért, hogy velük mint eszközökkel magyaráztathassák érdekeik mindenhatóságát, egyedül helyességét, egyedülvalóságát.

762. – Nézetem szerint minél tovább tart a háború, annál inkább válik érthetelenné mindazok előtt, akik nem tisztázták eléggé a célt, amiért kitört; ilyenek azonban mindig többen vannak azoknál, aki tudják, hogy a háború nem ok, hanem okozat, és nem más, mint a labilissá vált életbiztonságot kiegyensúlyozó vihar, amely után azonban már nem a vihar előtti állapotok maradnak meg.

Ugyancsak nézetem: minél tovább tart a háború, annál inkább lehet narancshéjon elcsúszni, azaz annál kisebb ok kell ahhoz, hogy az egyik fél hirtelen, minden átmenet nélkül elbukjon.

Nézetem tehát végeredményben ebben a kérdésben az, hogy a háborút nem az nyeri, aki az utolsó rajjal rendelkezik, mint ahogyan a csatákat nem az nyeri, aki túlsúlyban van, hanem az, aki a győzelem feltétlen hitével rendelkezik, ebben töretlen és állhatatos tud maradni, és igazában hűségesen kitart.

763. – Minden olyan háború tart hosszú ideig, és lesz belőle gyomor- és idegháború minden undorával, amelyet rosszul készítettek elő a békeévekben. A „Si vis pacem, para bellum”⁶⁷ vastörvénye kötelez. Teljesen felesleges volt és ma is az a négy éven át tartó háború, vagy a két esztendő óta tartó, Szovjet elleni támadás. Ha totálisan készítették volna elő abban a tudatban, hogy Anglia – mint ahogyan az előre látható volt – ebben a háborúban is egész Európát bele fogja keverni a háborúba a legnagyobb ellensége ellen, úgy már vége is lenne a háborúnak az európai földrészen, és már legalább egy esztendő óta épülhetne a nacionalista

⁶⁷ Ha békét akarsz, készülj a háborúra (latin).

és szocialista új Európa-kép az összes népek életösszhangja alapján.

764. – Az új korszak megalapítja a korszakát a nagy nemzet-tervek[nek] és a tervszerű közösségi életnek. Milyen messze nyúlhat előre egy ilyen terv? Hány esztendő lehet? Úgy gondolom, ez attól függ, hogy a tervet alkotó nemzet erkölcsi, szellemi, anyagi súlya együttesen milyen nagy saját életében és viszonyában más nemzetek életéhez. Nem utolsósorban függ ez attól is, hogy a nagytér milyen erkölcsi, szellemi, anyagi lehetőségeket nyújt, milyen biztonságot jelent, milyen alapfeltételeket határoz meg erőteljesítőnek figyelembevételénél:

Szerintem: minden nemzetnek meg kell csinálnia tervét nemzetének idejére, és azt végre is kell hajtania. Az egyes nemzetterveknek egymásba kell kapcsolódnok; az utód pedig csak abban az esetben veheti el elődjének nemzettervét, ha maga az alap, amelyen épült, kell megszűnjön az új élet parancsoló szüksége és követelménye miatt.

765. – Árja, nordikus viszonya a zsidósághoz. Példák: USA, Anglia, Svédország, Norvégia, Dánia, Hollandia, Franciaország, Itália, Spanyolország. Gondvái⁶⁸ viszonya a zsidósághoz. Ellentéte az árjának.

766. – Példabeszéd a rabbi nagylelkűségéről a féreggel szemben, és Krisztus ebbeni nagylelkűségéről; a Hungarizmus erkölcsi alaptétele: a megsegítés.

767. Jelenlegi belpolitikai helyzet: szövetség a szabadkőműves-burzsuj-szocdem és a félelem alsónadrág-ideológiáját mestéri tökélyre vitt rendszer között, mely szövetekezést politikának neveznek, és mellyel rémesen meg vannak

⁶⁸ A nyilasok fajbiológiai-fajnemesítési elképzelése szerint az emberiség öt fő törzsfajta oszlott (árja, gondváni, előázsiai, néger, indián); a gondváni törzs a magyar nép törzsfaja. Szálasi még a népbíráskodás előtt is hangsúlyozta, hogy ki kell tenyészteni a nordicus, mediterrán és semita elemektől megtisztított gondváni fajt.

elégedve. Katyń⁶⁹ a polgári ostobaság és a zsidó gátlásnélküliség véres emlékeztetője; sír, melybe eltemették az utolsó maradványát annak, amit polgárságnak hívnak, de egy időben és egy helyen sír a marxizmus és a zsidóság számára is, melyet magának ástott meg.

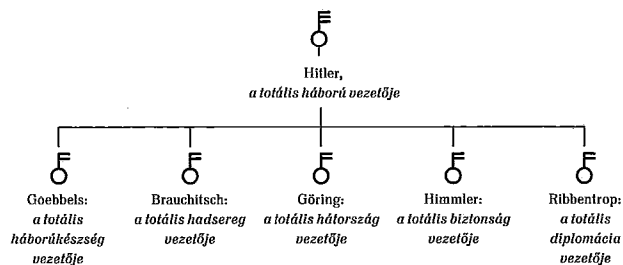
768. – A kormány és a szocdem közötti nagy barátkozás, úgy látszik, bevezeti a választásokat, melyeket Fischer úr puccs-szerűen akar megtartani. A zsidóság a feketepiacon át lekötheti a parasztságot saját érdekeinek, a Fischer úr a szocdemekkel együtt beszervezi a munkásságot és terrorizálja az értelmiséget, és természetesen kell vennünk, hogy a Ny[ilaskeresztes] P[árt]ot és H[ungarista] M[ozgalmat] minden rendelkezésre álló eszközzel tönkre fogják tenni: a választás tehát egyhangú többséget és „egységet” fog biztosítani a rendszernek. Ez mind bekövetkezhet a rendszer, az angolszászok és a tengelyhatalmak jóvoltából. Igaz, hogy furcsán hangzik, de úgy van, hogy ezek a hárman egyek abban, hogy a Hungarista Mozgalmat ki kell irtani Délkelet-Európából, csak nem tudják még, hogyan tegyék, mert ez a mozgalom váratlanul erősebbnek bizonyult, mint ahogyan képzelték vagy csak sejtették volna is.

769. – A rendszer úgy véli, hogy a külföldről szabad mindazt importálni, szabad mindazokat az idegen eszméket megvalósítani, melyek a tengelyhatalmaknak ártanak. Ezek az importeszmék nekünk, hungaristáknak nem árthatnak, mert a

⁶⁹ Sztálin 1940. március 5-én írta alá azt a rendeletet, amelyben utasította az NKVD-t, hogy a szovjet hadifogolytáborokban fogva tartott lengyel katonákat, főleg a tartalékos állományból behívott tiszteket (akik civilben tanárok, orvosok, ügyvédek, mérnökök stb. voltak), mészárolják le. Körülbelül 15 ezer hadifoglyot és mintegy 11 ezer lengyel civilt öltek meg 1940 nyarán. A Szmolenszk környéki erdőkben, így többek között Katyńban a tömegsírokat 1943 áprilisában találták meg, feltárásukban nemzetközi orvosi bizottság vett részt, melynek tagjai zömmel Németországból, illetve a nácikkal szövetséges államokból érkeztek. E bizottság tagja volt többek között Orsós Ferenc nemzetközi hírvédelmi orvos is. A szovjet hatóságok azt állították, hogy a németek követték el a tömeggyilkosságot, nyugati szövetségeseik pedig akkor még nem törődtek az igazság kiderítésével.

Hungarizmus nem idegenből importált eszme, hanem Dél-kelet-Európa életszükségéből parancsolt rend és rendszer, amelynek csak egyetlen dolog árthat: ha a vele érintett dél-kelet-európai népek nem fogadnák el.

- IV. 26. A német vezetés szervezésszaki felépítése 1943-tól kezdődően hozzá kell épüljön a totális háború szükségleteihez és követelményeihez. A totális háború követelménye: a totális háborúkészség és totális vezetése;⁷⁰ a totális hadsereg és totális vezetése; a totális hátszország és totális vezetése; a totális biztonság és ennek vezetése; a totális diplomácia és totális vezetése; és mindennek a négy totalitásnak totális összefogása egyetlen kézbe, Hitler kezébe. Ennélfogva Hitler nem merülhet el részletkérdésekbe, hanem a háború vezetését kell kezében összpontosítania. A legfelsőbb német vezetés vázlatosan, az általam gondolt személyekkel mint totális vezetőkkel:

Mint hatodik vezető tekintetbe jönne olyan személyiség, aki a nacionalista és szocialista Európa politikai, gazdasági és társadalmi felépítését, ennek bel- és külpolitikai előfeltételeit készítené elő, egyszóval az új Európa építését.

Ennek a hat totális vezetőnek kell mindenkit alárendelni, és meg kell szüntetni azt a fura szervezésszaki képet,

⁷⁰ A kettőspont utáni mondatrészt Szálasi utólag írta a lap szélére, szabályos korrektúrájellel illesztve a mondatba.

amit jelenleg nyújt a német államszervezés azzal a rengeteg, közvetlenül Hitlernek alárendelt személlyel, akik, nem tudván Hitlernél előadni, úgy intézkednek, ahogyan az nekik jólesik, és csak zűrzavart keltenek a vezetésben. Rengeteg kiskirály jött így létre; véleményem, hogy a sok kiskirály között elvész a császár.

771. Szerény véleményem szerint a Hármass Hatalmaknak tisztában kellett lenniük azzal, hogy egészen új világképet kell hozniuk, hogy a régit meg kell semmisíteniük minden vonatkozásában. De különösen azzal kellett tisztában lenniük, hogy amikor megkötötték a szerződést, ezzel azt is eldöntötték, hogy a háborút közösen kell viselniük közös terv alapján, és hogy külön-külön nem kerülhetnek ki győztesen ebből a háborúból, csak közösen. Ha pedig mindezekkel tisztában voltak, úgy tudniuk kell, hogy a jelenlegi fegyveres viszályt egész földgömbünkre kiterjedő területeken kell végigharcolniuk, tehát 40 000 km-es távokban is, ha erre a szükség kényszerít.

Ha pedig minderre nem voltak felkészülve, mindezt nem vették figyelembe, úgy igen súlyos áldozatok és feleslegesen kiontott vér fogja őket majd figyelmeztetni arra, hogy egész földgömbünk rendjét megváltoztató korszakban véres dilettantizmusra vall az, ha csak szűk, korlátozott célkitűzés számára elegendő az erőfeszítés.

772. Anglia nehéz helyzete 1945-től kezdődően következhet be, amennyiben az angolok tényleg csak ötesztendő háborúra készültek fel, és a német tengeralttjárók mindig egyharmaddal többet tudnak elsüllyeszteni, mint amennyit az angolszászok pótolni tudnak. Ebből adódik a terv mindkét fél számára: a Hármass Hatalmaknak 1945-ig minden gátló körülményt ki kell küszöbölniük, hogy abban az esztendőben teljes erejükkel megtámadhassák, és döntően megverhessék a megsemmisítésig az angolszászokat; ennek új végpontja tehát a Szovjet totális megsemmisítése; az angolszászoknak 1945-ig mindent el kell követniük,

hogy egyrészt a Szovjetet teljesen ütőkész és háborúképes állapotban megtartsák, és hogy addig az időpontig a Hármas Hatalmakat demoralizálják, háborúkézségüket a hátrországban aláássák.

Ha ennek a két tervnek mérlegét vonjuk, úgy hatalmas méretekben domborodik ki a Hármas Hatalmak nagy fölénye, és az a tény, hogy aranytálcán hozza a sors istenasszonya a győzelem tényét a Hármas Hatalmak számára, ha – együtt dolgoznak és együttesen hajtják végre az együtt alkotott terveket.

Máskülönből lásd a B füzet 645. és 709. sz. tételét.⁷¹

773. Az angolszászok éppen úgy sajátítják ki a német nemzeti-szocializmust saját érdekeiknek megfelelően, mint a magyar kormányzat a Hungarizmust. A saját bőrükön tapasztalhatják a németek, mit jelent propagandalehetőség szempontjából az, ha az ellenségnek megvan a hatalma „a szeleknek a vitorlákból való kifogására”.

774. Érdekes az angolszász s a német és a japán propaganda összehasonlításukban. Az angolszászok mindig arról beszélnek, hogy milyen lesz a háború utáni világkép; a németek mindig arról beszélnek, milyen nagyszerű háborús sikereik vannak; a japánok nem beszélnek, hanem tényleg építik az ő sajátos világukat, tehát gyakorlati példaadással építenek, és a háború számukra tényleg nem más, mint szükséges eszköz akart és követelt életük gyakorlati megvalósítására és a megvalósított élet biztonságossá tételére.

775. A népek és nemzetek fejlődése, haladása, aranykora mindig az ifjúság történelme volt és marad, míg a hanyatlás, a tengődés, a véres kor mindig az öregség történelme volt és marad.

776. A gyerekszoba a jellem és a becsület formálóját; az iskolapad a tudás formálóját; a szaktudás a felelősség formálóját. A teljes férfi így a gyerekszobán, az iskolapadon, a

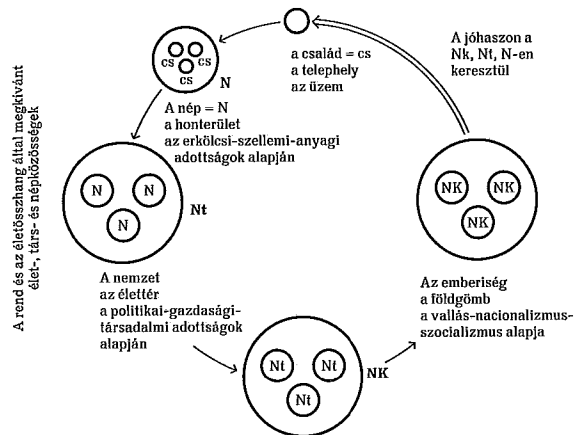
⁷¹ Lásd a 100–102., 126. oldalakon.

szaktudáson át tudja csak elérni azt, hogy teljessé válhasson azáltal, hogy három értéktényezőjét magáénak tudja: a becsületet, a tudást és a felelősséget.

V. 1. A női és ifjúsági országos nagytanácson elmondandó beszédek gerince: a nőnél a család mint élvezője az erkölcsi, szellemi és anyagi jószágkészségnek, az ifjúságnál a hősi élet-szemlélet, a fegyveres nemzet mint a totális nemzet védője, életbiztonsága, biztos, szilárd jelene és jövője.

778. Anglia és USA az északi fajta legalább nyolcvan százalékat öleli fel. Náluk misztikus formában – mondjuk Isten segítségül hívásával – bizonyították, hogy ők Isten kiválasztott népe, mint ahogyan azt a zsidóság is beállította. Vannak viszont mások, akik tudományos mezbe öltöztetik ugyancsak kiválasztott lényét az északi fajtának, olyannyira, hogy számára már külön istent is teremtenek, mint a zsidók a saját különbejáratú hasznokra és alkalmazására Jahvét teremtették. Gondolom: az északi fajtának ez az erőltetett kiválasztott beállítottsága éppen úgy, de hamarosabban fog csődbe kerülni, mint a zsidóságé.

779. A család szervezősszaki épülete az emberiségben, társadalmi közösségei, éspedig a természetes társadalmi egységei:

780. A japán diplomácia sokszor kilométerekkel megelőzi a hadsereget; ebből a tényből adódik, hogy a japán hadsereg felesleges véráldozatok nélkül tudja a kitűzött, igen súlyos feladatokat végrehajtani. A német hadsereg ezer és ezer kilométerrel előzi meg a diplomáciát, mely jelenleg tényleg csak Berlinben van; ebből a tényből adódik, hogy a német hadsereg sok felesleges véráldozattal kellett megoldja nehéz feladatait, mert előtte nem dolgozott, vagy legalábbis csak mint diplomácia dolgozott a diplomácia, tehát l'art pour l'art dolgozott.

Hadvezetés és diplomácia között, különösen a mai időkben, meg kell legyen a legteljesebb összhang. A legrövidebb út az, amely a legkevesebb véráldozatba kerül: ez öreg törvénye a harcnak. A legrövidebb út megteremtése hadászatiilag a diplomácia feladata. Aki pedig hadászatiilag csak a legvéresebb út megteremtésére képes, az nem diplomata, hanem hentes.

V. 2. Az angolszászok abbéli rémületükben, hogy a Szovjet ott-hagyja őket, mindent megígérnek és mindent elnéznek neki, csak hogy rábírák arra, hogy agyonveresse magát az ő szent szolgálatukban.

A szovjet–angolszász viszonytal kapcsolatosan egyes álmódosók – nem veszedelmes, hanem ostoba álmódosók – úgy vélik, hogy Japán diplomáciája csendben, de annál hatásosabban előkészíti a német–szovjet megegyezéses békét. Ezt a kezdeményezését abban az időben akarja megtenni, amikor Németország rádöbben, hogy 1943-ban nem tudja megsemmisíteni a Szovjetet, a Szovjet viszont ugyan-csak rádöbben egyrészt, hogy az angolszászok 1943-ban is éppen úgy orruknál fogva vezetik őket, mint tették ezt, amióta az orosz nép Európa történelmébe kapcsolódott, és az angolszász politika világhatalmának kiépítése és biztosítása érdekében szükségesnek találta az anarchiának Európában való állandósítását, másrészt, hogy a németeket nem tudják legyűrni. Egyszóval amikor a keleti hadszíntéren a háború

holtpontra jutott, a japánok ezt felhasználva ki fogják és ki akarják kényszeríteni a két fél megegyezését. Meglehet, hogy ez vágyálom kezd lenni a zsidóság részéről, amely nagyon is jól tudja, hogy csak addig van talaja Európában, amíg a Szovjet fennáll, bukásával ő is bukik.

Véleményem:

1.) Ilyen japán kezdeményezést korlátoznak és együgyűnek kell tartani, a helyzet teljes és tökéletes félreismeréséből származna. Új világot kell teremteni, ebben a régi gátolja Berlin–Róma–Tokió szándékait és terveit. A régihez tartozik az angol, az USA, a francia és a szovjet világbirodalom. Új világot csak a régi teljes és tökéletes felszámolásával lehet építeni, a régít tehát meg kell semmisíteni úgy erkölcsi, mint szellemi, mint anyagi rendszerében. Ennél fogva a japánok nem lehetnek kímélettel a Szovjettel, a németek az angolszászokkal szemben, mindkettőnek be kell látnia, hogy a régi alapokon vagy annak csupán maradványain nem lehet azt az új világot felépíteni, melyet az összes népek megkövetelnek.

2.) Berlin–Róma–Tokió csak úgy tudják eredményesen és gyorsan és tökéletes eredménnyel befejezni ezt a háborút, ha minél előbb megteremtik a közvetlen, minden gátló körülménytől megtisztított érintkezésüket és egységüket. Ezt pedig csak úgy tudják megvalósítani, ha a Szovjetet végérvényesen – úgy politikai, gazdasági, társadalmi, mint katonai erőtenyezőt – kikapcsolják.

3.) Az angolszászok ellen Berlin–Róma–Tokió egyszerre kell fellépjenek. Ezt azonban csak úgy tudják elérni, ha minden más oldal felé szabadok, és teljes erejüket a megsemmisítő csapásba fektethetik, melyet együtt megalkotott terv szerint kell végrehajtaniok. Éppen ezért fontos, hogy a Szovjet, mint legerősebb hátráltatója az angolszászokkal való végleges leszámolás lehetőségének, 1943-ban megsemmisüljön, mert ez létérdeke úgy Berlinnek, mint Rómának, mint Tokiónak. A Szovjet megsemmisítésével bukik

Csungkingkína, buknak az összes partizánfészek, és buknak mindazok a kormányok és rendszerek Európában és Ázsiában, de az egész földgömbön is,⁷² amelyek még mindig az angolszászokat támogatják titokban vagy nyíltan.

Nézetem szerint Japánnak feltétlenül be kell avatkoznia kelet felől a nagy leszámolásba a Szovjet ellen. Sőt: a hármashatalmi szerződés szerint már attól a perctől kezdve, hogy uszaszállítások [sic!] történnek Szovjet számára.⁷³

Buta dolog lenne, ha nem ilyenformán történne minden. A józan ész, a népekkel szemben érzett felelősség és a lelkiismeret így parancsolja. Minden más megoldás félmegoldás és olyan narancshéj, melyen minden hősi életszemlélet, áldozat és szenvedés elbukhat és kárba vész.

782. Találós kérdés: mi az, ami a Mindenségben nincs, és ha lenne, a Mindenség véges volna; és mi az, ami az emberben nincs, és ha lenne, az ember örök életű volna? És ennek folytán mi az, ami a Mindenségben van, és az emberben nincs, és mi az, ami az emberben van, és a Mindenségben nincs?

Válasz: A Mindenségben nincs múlt és jövő, mert ha lenne, elmúlna és újra lenne; az emberben nincs jelen, mert ha lenne, az ember volna a Mindenség. Ennélfogva a Mindenségben csak jelen van, ami az emberben nincs, és az emberben múlt és jövő van, ami viszont a mindenségben egyáltalán nincs.

V. 22. Feltételezhető katonai tervek 1943. hadműveleti évre a melékelt B-1. sz. mellékletből vehetők ki.⁷⁴

783. Az angolszászok haditerve 1943-ra lehet a következő:
a Szovjet megsegítése közvetlenül azáltal, hogy a Közel-Keleten levő hadseregek átkelnek a Kaukázuson és

⁷² Az utolsó öt szót Szálasi utólag, kapcsos zárójelben írta a sor fölé.

⁷³ Szálasi itt nyilván azt akarta írni, hogy az USA szállít a szovjeteknek. Téved: a hármashatalmi egyezmény nem írta elő, hogy a Szovjetuniót Japánnak, Olaszországnak vagy Németországnak meg kellene támadni.

⁷⁴ Lásd az 53. oldalon.

Sztálingrád–Rosztov vonalából támadnak a német hadsereg déli oldalába; ezzel a német hadsereg 1943-ra szóló támadó hadművelete a Szovjet ellen megállítható és a Szovjetnek a megsemmisítése elkerülhető; és

Itália koncentrikus megtámadása és megsemmisítése.

Ezzel a hadműveleti tervvel az angolszászok megteremthetik az előfeltételeit annak, hogy 1944-re döntő rohamot intézhessenek Németország ellen úgy diplomáciailag, mint katonailag, mint világnézetileg.

Mindebből tény: 1943 után úgy fognak alakulni, éspedig rohamosan, az események, ahogyan a Szovjet elleni vagy melletti tervek sikerülnek. Véleményem: a Szovjet 1943-ban ki lesz kapcsolva a világnézeti háború további menetéből, így 1943 tényleg a végkifejlődés éve is lesz.

784. Az az érzésem, hogy a bűvárnaszádok azért olyan hangtalanok és zajtalanok, azért működnek kevésbé az angolszászok utánpótló forgalma ellen, mert összevonták talán az angolszászok partraszállási kísérlete ellen, melyet Itália ellen szeretnének végrehajtani.

785. Véleményem: az angolszászok hadműveleteiket akkor fogják megkezdeni, amikor a német hadseregek a Moszkva és Volga közötti döntő csatában állanak. Amennyiben az angolszászok engednek a szovjet sürgetésnek, úgy korábban is meg fogják kezdeni. Ilyen hiba azonban nem tételezhető fel az angolszász tervek megépítésénél, mert a korábban való megindulásuk a hadtörténelem legnagyobb eddig ismert ostobasága volna. Ilyen örületes ostobaság már igazán nem tételezhető fel még erről a szatócs- és kufárhadászatról sem, melyet az angolszászok visznek végbe.

V. 23. Nézetem: a Szovjetnek feltétlenül meg kell verekednie Moszkva–Volga között, nem térhet ki a döntő csata elől. Nyugodtan állíthatjuk tehát, hogy 1941-től 1943-ig mind a két fél részéről nem történt más, mint ennek a döntő csatának előkészítése, éspedig:

a németek részéről, hogy ez a döntő csata megvívható legyen, még mielőtt az angolszászok közvetlenül segítségére lehetnek a Szovjetnek;

a Szovjet részéről, hogy ez a döntő csata elkerülhető legyen mindaddig, míg az angolszászok beavatkozása hatását éreztetni kezdi.

Oroszország ellen általában a Moszkva–Volga térségben lehet csak a döntő csapást mérni. Eddig a területig feladhatja a Szovjet is területeit, ezen túl azonban – a jelenlegi helyzet miatt – nem mehet kelet felé vissza, mert akkor összeomlik, elveszti hatalmát, és a háborút is. Az az ellenfél pedig, aki eddig követni tudja az orosz, kibírja a távolság okozta krízist, kibírja a látszólagos végtelenségét a térnek, amibe az orosz csalja, ráeszmél arra, hogy Oroszország hatalma egyedül és kizáróan a Moszkva–Volga térségben dönthető meg fegyveres erőszakkal, és ezt a döntő csatát megvívni meri: az a legnagyobb biztonsággal számolhat győzelemre a támadásokat igen rosszul és fegyelmetlenül bíró orosz hadseregekkel szemben.

Napóleon 1812-ben tehát azért vesztette el az oroszok elleni háborúját, mert a döntő helyen nem tudta döntő csatáját megvívni, úgy vélvén, hogy az oroszok akár a végtelenségbe is mehetnek el előle.

Hitler pedig azért fogja megnyerni az oroszok elleni háborúját, mert tisztán látja – remélem – a helyzetet, ugyanúgy, ahogyan én is látom, és minden józan eszű embernek látnia kell.

Mindebből tehát végkövetkeztetés: a Szovjetnek döntő csatába kell bocsájtkoznia, akár akarja, akár nem; a német viszont a döntő csatát mindenáron ki akarja, tudja, meri és fogja kényszeríteni, és győzni is fog.

A Szovjet elleni hadjárat szempontjából fontos hadászati alapelemek vázlatát a B-2. melléklet tünteti fel.⁷⁵

⁷⁵ Nem található a napló mellett.

787. A nemzetiszocializmusnak alapelve a kölcsönös megsejtes. Így az egyes népek egymás melletti élete is ezen az alapelveken kell nyugodjék. Ebből adódik azonban talán a legfontosabb tétel: Európát nem lehet az egyes népek gettójává tenni, tehát nem lehet úgy elzárni őket egymástól, ahogyan azt szükségből és parancsolóan a zsidókkal kell megtenni mindaddig, míg számukra az amerikai nagyterben utolsó menedékhelyük berendezve nincs.

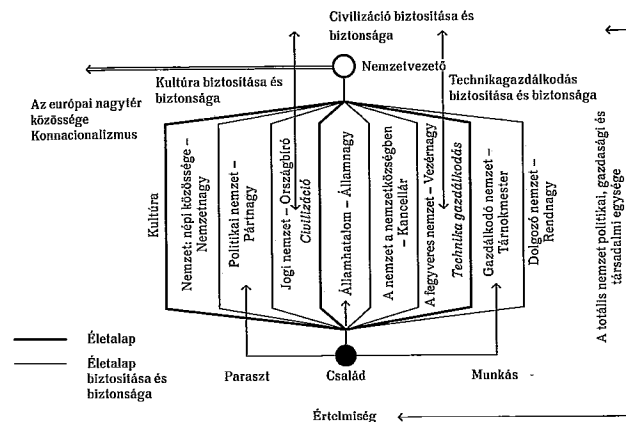
788. Vázlat a nemzetvezetésről szükséges lesz, amikor a pártépítés és az országépítés kérdéseit tárgyaló értekezletet kell megtartanom. Ennek alapfelépítése:

az élet követelményeibe és szükségleteiben cselekvő és álló családok közvetlen összeköttetésének alapjai a nemzetvezetővel és fordítva:

a nemzetvezető és családtartó munkájának közvetítése a családba, ennek jóhasznára, valamint

a nemzet népi közösségének és Európa nemzetközösségének szolgálata.

789. A váz a vezető és a család közötti kapcsolatra így szerkeszthető meg:

790. A családban levő Én viszonya a fajtához, a néphez, a nemzet népi közösségéhez és más nemzet népi közösségéhez: nacionalizmus;

a családban levő Én viszonya a nemzet gazdálkodási rendjében a többi családhoz és a társközösséghez: szocializmus;

a családban levő Én viszonya az abszolúthoz: vallás;

a nacionalizmus, a szocializmus és a vallás életösszhangban való rendje a család, a nép és a nemzet jóhasznáira: Hungarizmus;

a Hungarizmus életösszhangja a Völkische Bewegung, a fasizmus és a Japáni Turán Mozgalom rendjeihez: nemzeti-szocializmus;

az európai nagytérben levő nemzetek életösszhangja és rendje a nacionalista és szocialista világrendben: konnacionalizmus.

791. Önismeret nélkül nincs emberismeret.

792. A vezetőszellem az, aki az új igazságot, az új valóságot, az új szabadságot, egyszerűen az új életet teljes teljességében először látta meg, először hirdette meg, érte először áldozott és cselekedett, először tudatosította ott, ahol az új életet szomjúhozzák, akarják és követelik, először foglalta rendszerbe és rendbe, és hajtotta végre az új élet új igazságának, új valóságának és új szabadságának megfelelően és jóhasznára.

793. Az erkölcsi, szellemi és anyagi értéktényezők a marxista, a plutokrata és a hungarista rendszerben és rendben.

794. Az élet értéktényezői mindig ugyanazok, tehát nincsenek változásoknak alávetve. Változóak csupán azok a viszonyok, ahogyan az ember szabályozza életét ezekhez az örök értéktényezőkhöz. Ezek szerint jönnek és mennek, mennek és jönnek az egyes korszakok, melyeket úgynevezett világrendezetek határoznak meg.

Az életnek három alapvető értéktényezője van: az erkölcs, a szellem és az anyag. Ezeknek mikénti egymáshoz és

az emberhez való viszonya – ami teljesen emberi, így változó, sőt nagyon is változékony dolog – hozza létre az emberi értéktényezőket, tehát azokat a relativumokat, mondjuk alaprelativumokat, melyek mindenkor meg kell legyenek, mert ha nem lennének, elmúlnának, úgy ez annak volna a jele, hogy elmúlt az abszolút is, amelyből fakadnak, ez pedig nem lehetséges. Így adódik:

az ember viszonyából az erkölchöz: a vallás;

az ember viszonyából a szellemhez: a nacionalizmus; és harmadszor:

az ember viszonyából az anyaghoz: a szocializmus.

Ha a világnézet és a világszemlélet rendszerét és rendjét keressük valamely korban.

Ha annak a kornak tényleges életét és eredményeit keressük, úgy ha

az ember viszonyát az erkölchöz kutatjuk, megtaláljuk annak a kornak kultúráját; ha viszonyát a szellemhez kutatjuk: a civilizációját, ha viszonyát az anyaghoz kutatjuk, úgy a technikagazdálkodást kapjuk, ezekről nyerünk tiszta, félre nem érthető képet.

Ha viszont valamely korban a tényleges élet tényleges jólétét akarjuk megvizsgálni, ahogyan az ember élt, vagy ahogyan szabad volt élnie, úgy

az embernek viszonyából az erkölchöz megállapítható annak a kornak társadalmi, a szellemhez való viszonyából a politikai, az anyaghoz való viszonyából a gazdasági élete, biztonsága és jóléte.

A Hungarizmus azt vallja, hogy a liberalizmus és a marxizmus ezt a három élet- és értéktényezőt egymástól szét szakította, mesterségesen egymástól távol- és széttartja csak azért, hogy a népek és a nemzetek igaz, szép és jó életüket ne kezdhessék meg, és a továbbiakban is rabszolgái maradjanak a betegesen önző embereknek, elsősorban a zsidóságnak, mely csak ilyen eszköz segítségével képes világuralmát beállítani és biztosítani.

A Hungarizmus azt is vallja, hogy egész és teljes rendszerben és rendjében a három élet- és értéktényező: a vallás, a nacionalizmus és a szocializmus, a belőlük fakadó

kultúra, civilizáció és technikagazdálkodás, és az ezekből adódó

társadalmi, politikai és gazdasági élet, valamint ebből levezethető és kikövetkeztethető

erkölcsi, szellemi és anyagi jólét a legteljesebb életösszhangban van, újra olyan viszonyba került egymáshoz, mely szép, igaz és jó, tehát biztonságos alapjait képezheti az új világrendnek is.

795. Érdekes: nem a minisztereket küldik el, hanem a parlamentet.⁷⁶ Ez is megoldás. Sőt: számunkra a legjobb. A kormány és az általa kiszolgált rendszer így elrúgta maga alól⁷⁷ az utolsó erkölcsi alapot, amelybe több-kevesebb eredménnyel kapaszkodhatott volna.

796. Kállay először azt mondta: a parlamentre büszke, ez kell; egy szép napon azt mondta: a parlamentre büszke, ez kell; egy szép napon azt mondta: a parlamentre büszke, de nem kell, és eldobta, és azt mondotta: elég lesz a párt és a bizottságok munkája. Egy szép napon majd azt fogja mondani: nem kell a párt sem, elég lesz a bizottság; és azután pedig majd azt fogja mondani: nem kell parlament, nem kell párt, nem kell bizottság, semmi sem kell, csak én kellek, és be fogja ültetni parlamentárisan, alkotmányosan és törvényesen a legteljesebb meztelenségében azt, ami már ma is megvan, csak burkolt formában: egy kisebbség gátlás nélküli zsarnokságát és diktatúráját, melynek egyetlen célja, még saját sírján túl is, az lesz, hogy hatalmát a nemzet akarata ellenére és dacára mindörökké biztosítsa. El fog jönni azonban az idő, amikor a nemzet fel fogja ismerni

⁷⁶ Kállay Miklós miniszterelnök előterjesztésére Horthy Miklós kormányzó 1943. május 4-én elnapolta az országgyűlés üléseit. Legközelebb 1943. október 21-én ült össze a képviselőház.

⁷⁷ E helyre Szálasi eredetileg beírta: „még”, de ezt utólag kihúzta.

megmásíthatatlan akaratát, hogy a parlament, a párt és a bizottságok nélküli parlamentáris, alkotmányos és törvényes életét Kállay nélkül akarja élni, és ennek megfelelően is fog cselekedni.

797.

Sokan és sokat vitatják a kérdést, hogy be fog-e lépni Japán a Szovjet elleni háborúba is. Nézetem szerint fölöslegesen vitatott kérdés, mert a józan ész és előrelátás kimondottan megköveteli, hogy Japán a Szovjet ellen is háborúba lépjen és illene[, hogy] Németországgal megalkotott közös hadműveleti terv alapján járjon el. Hogy miért?

Felfogásom, hogy az angolszászokat kell megsemmisíteni minden hatalmi eszközükben. Ezt azonban mindaddig nem lehet végrehajtani, míg a Szovjet fennáll – akár háborúban van a Hármas Hatalmakkal, akár nincs. Mert ha történetesen nem volna, megvárná azt a kedvező helyzetet, melyet az angolszászok elleni háború számára nyújtana, és minden gátlás nélkül, a megkötött szerződésekre való teljes tekintet nélkül, rárohant volna elsősorban a Hármas Hatalmakra.

De mindettől eltekintve, az angolszászok ellen csak a legteljesebben tisztázott háttal lehet fordulni. Ennek előfeltétele pedig a Szovjet tökéletes kikapcsolása és felszámolása. Ezzel ugyanis el lehet érni, hogy – a teljes szabad kéz biztosítása mellett az angolszászok ellen – rohamosan felszámolható a kínai kérdés Csungkingkínával, felszámolhatók az összes partizán- és kommunista fészkek egész Európában és Ázsiában, és nem utolsósorban felszámolhatók mindazok az állítólagos szövetséges kormányok, amelyek a hármashatalmi szerződésük dacára és ellenére még mindig a legvisszataszítóbban hintáznak és az angolszászok oldalán cselekszenek burkoltan, nem azért, mert az angolszászok erejében, hanem mert a Szovjet erejében bíznak, mely az angolszászok végső győzelmének letéteményese.

Mindebből pedig az következik, hogy Japán csak úgy tudja megkapni Németország és Itália teljes erejét az angolszászok elleni küzdelemre, ha először a Szovjet lesz véglegesen

felszámolva úgy katonai, mint világnézeti szempontokból. Ez pedig csak úgy érhető el, ha Japán is belép közös hadművelleti terv alapján a Szovjet ellen.

A Szovjet elleni japáni lépés időpontjára nézve talán a következő megfontolások jöhetnének – véleményem szerint – tekintetbe:

Első eset: Japánnak azonnal meg kell indítani a támadást, ha a 9. és 10. angol hadseregek Szovjetföldre tennék lábukat, akár Törökországon át is, és a Kaukázus északi vidékén át akarnának működni a döntő csatát vívó német hadsereg déli szárnya ellen; vagy

ha a Szovjet előkészületeket tenne arra vonatkozóan, hogy Amerikának támpontokat akarna átengedni; vagy

ha a Szovjet lépne fel támadólag Japán ellen, amit – véleményem szerint – már meg is tett, amint hadianyagot fogadott el az [olvashatatlan szó]⁷⁸

maradna, ami a további fekélyesedést Európában és Ázsiában még inkább lehetővé tenné, mert eltokosodott állapotából, amilyen volt 1941. június 22-ig,⁷⁹ nyílt állapotba kerülne a végső katonai kardvágás miatt, és egész erkölcsi, szellemi és anyagi gennytartalma szétömlene egész Európán és Ázsián.

Tehát: ha a Hármass Hatalmak úgy döntöttek, hogy teljesen elegendő a Szovjet katonai kikapcsolása csupán a háború további menetéből, úgy nem lényeges és fontos Japán közbelépése, csak abban az esetben, ha Amerika a Szovjet katonai vereségét szibériai támaszpontok egyoldalú megszerzésére akarná felhasználni. Ellenben:

ha a Hármass Hatalmak úgy döntöttek, hogy a Szovjet végleges világnézeti kikapcsolása is szükséges, és soha

⁷⁸ E ponton a naplóból egy lap, Szálasi eredeti oldalszámozása szerint a 293-as számú, hiányzik. Ezen lehetett a 798. tétel is.

⁷⁹ E napon támadták meg Németország és szövetségesei a Szovjetuniót.

többé nem jöhet vissza mint rend és rendszer, úgy Japánnak a beállása e kérdés gyökeres elintézése miatt semmi körülmények között nem maradhat el.

Nézetem, hogy az utóbbi esetet kell elfogadni, mert különben semmi körülmények között nem építhető meg a Berlin–Róma–Tokió vezetése alatt álló új erkölcsi, szellemi és anyagi világkép, világrendszer és világrend. Meglehet, hogy túl dogmatikusan hangzik, amit állítok, de nem tehetek róla, hogy ez a meggyőződése, még akkor is, ha másképpen jönne; mert ellenkező esetben tényleg minden nagyon és másképpen jönne.

799.

Sztalin elrendelte a Komintern összes szerveinek feloszlását, működésüket beszüntette, és pedig az angolszászok kérésére, talán inkább követelésére. Ez igen fontos tény. Nem az, hogy Sztalin becsapásokkal próbálkozik. Utóvégre már senki sem hisz neki, így az angolszászok sem. Ellenben a csupasz tény, hogy Sztalin ilyen lépés megtételére kényszerült és ilyen lépést ki lehetett kényszeríteni tőle: ez már maga azt jelenti, hogy Sztalin mint hatalom megbukott a külföld előtt. Ez a lényeges. Mit jelent ez, különböző szempontokból nézve ezt az intézkedést:

Marxista szempontból: ahogyan el lehetett rendelni a Komintern működésének beszüntetését – talán inkább szüneteltetését –, éppen úgy majd annak idején újra vissza lehet vonni ezt a működési tilalmat és újra el lehet kezdeni a nyílt szervezkedést; jelenti még, hogy ezek a szervek mind meg fognak bújni az úgynevezett polgári szervezetekben, és ezekben halálos bomlást fognak előidézni; jelenti tehát azt, hogy abban az esetben, ha 1943-ban a Szovjet teljesen fel lesz számolva Európában és Ázsiában, működését mint világnézeti szerv tovább fogja zavartalanul folytathatni; át fog mentődni London és Washington polgári köreibbe, és innen fogja a világ további bomlasztását végezni.

Angolszász szempontból: megvan az erkölcsi és ténybeli alap arra vonatkozóan, hogy az angolszászok bármikor

a legélesebben és a legkíméletlenebbül léphessenek fel a náluk levő kommunista üzelmek ellen, hivatkozva Sztalin parancsára; jelenti azonban azt is, hogy az angolszászok annyira gyöngének és tehetetlennek ítélik már most a Szovjetet, hogy tőle ilyen követelésük teljesítését kicsikarhatják, és ezzel biztosították maguknak a teljes szabad kezét a kommunisták véres leverésére, ha 1943-ra a Szovjet tényleg megsemmisülne, és a Komintern üzelmeit London és Washington érdekerületeire szeretné átmenteni; de jelenti azt is, hogy az angolszászok ezzel kapcsolatosan igyekezni és törekedni fognak arra, hogy a nemzetiszocializmus és a faszizmus világnézetének vitorláiból kifogják a szelet, tehát világviszonylatban ugyanúgy járjanak el propaganda szempontjából Berlin–Róma–Tokió kezdeményezéseivel szemben, mint ahogyan a magyar kormány cselekszik immáron közel tíz esztendeje a Hungarizmus és a Nyilaskezes Párt ellen.

Hungarizmus és új világnézet szempontjából: roppant és angolszászokat végtelenül idegesítően gyenge lábon állhat már a Szovjet és az egész marxizmus, ha olyan kezdeményezést kell tennie, mely eddig tőle⁸⁰ teljesen idegen elveket kénytelen elfogadni, hogy megmenthesse önmagát; jelenti, hogy a marxizmus teljesen megbukott, hogy ennek orosz gyakorlati rendszere: a bolsevizmus teljesen megbukott, és jelenti a leghatalmasabbat: hogy az új világnézet világnézeti síkon már győzött, még mielőtt fegyverei végleges pontot tettek az egész marxista-szabadkőműves-zsidó-plutokratá világszégyenre; jelenti, hogy a nemzetiszocializmus, a faszizmus, a turáni népi mozgalom és a Hungarizmus annyira lenyűgöző, annyira átölelő és egyetemes, annyira a közösség erkölcsi, szellemi és anyagi jóhasznát és jólétét szolgálja, hogy előtte vissza kell vonulni minden sötétségnek, hogy minden megsemmisül, ami ellene van és neki ellentáll;

⁸⁰ E szót Szálasi utólag, kapcsos zárójelben írta be.

jelenti, hogy már az összes népek, így az angolszászok népei is látnak és hallanak, hogy már nem lehet előttük sem tovább bohóckodni; és jelenti, hogy ez kétségbeesett lépés úgy a Szovjet, mint az angolszászok részéről, hogy az 1943-as esztendő végső kibontakozását, végkifejlődését megállítsa.

Így látom a tényből adódó helyzetet, és gondolom, hogy ez a helyzetkép a legteljesebben megnyugtathatja mindazokat, akik eddig még mindig aggodalmaskodtak e világnézeti küzdelem mikénti kimenetelét illetően.

v. 27. Felvetik a kérdést, hogy mi lesz, ha a Hármass Hatalmak
800. 1943-ban nem fordulnak a Szovjet ellen, hanem védekeznek egész éven át. Véleményem: ez csak abban az esetben következne be, ha Németország és Japán nem lennének felkészülve utánpótlást eszközölő eszközökkel, vagy ha teljes biztonsággal elérhető lenne, hogy az angol szigetvilág repülőerőkkel és bűvárnaszázzárral térdre kényszeríthető. Más különben a Szovjet ellen kell menni, mert az ugrópontja az egész háborúnak.

801. Sokat beszélnek arról, hogy a Szovjet különbékét fog kötni a tengellyel, mert teljesen legyengült, Belső-Szibériában éhínség dühöng, a japánok igen erősen befolyásolják Sztalint, Sztalin is azért szüntette be többek között a Komintern működését, hogy a Hármass Hatalmaknak megkönnyítse a helyzetét a különbéke szempontjából. Nem tagadom: lehetséges, hogy ez így is van. Viszont igen erőteljes megegyezésre kell ebben az esetben jutni, különösen a marxizmust és a zsidókérdést illetően. Én nem egyezkednék, különösen akkor nem, amikor tudom, hogy milyen gyenge az ellenség, hogy csak egy hatalmas ütésre van szüksége, hogy utána széthulljon.

Mindezen kívül pedig az eddig elhangzott kölcsönös kijelentések, melyek a legteljesebb megsemmisítését mondták ki az ellenségnek, kissé lehetetlenné teszik az egyezkedést. Véleményem: a megvert Szovjettel lehet egyezkedni talán

olyan alapon, amilyeneken egyezkedett 1866-ban Bismarck az osztrákokkal,⁸¹ de a meg nem vert Szovjettel való egyezkedés olyan erőfölényt hozna a Szovjetnek és egész rendszerének, melynek hatalmas hatásai lennének az új európai rend kialakítására, aztán mindenki azt mondhatná, és teljes joggal: a marxizmust nem lehetett leverni, a Szovjet leverhetetlen, ezért kellett megegyezésre lépni vele. Ennek pedig nem szabad előfordulnia, mert a katonai leverhetetlenségén át hatalmas propagandalehetőséget kap arra vonatkozóan, hogy kijelenthesse, hogy azért verhetetlen, mert egész politikai, az egész gazdasági és társadalmi berendezkedése olyan, mely leveretését lehetetlenné teszi egyszerűen azért, mert a Szovjet népei mind megvédik örömeiket, mert számukra csak jólétet jelent, és minden más rendszer és rend még csak meg sem közelítheti. Tehát: a Szovjetet meg kell verni, meg kell semmisíteni.

- VI. 2. A zsidóság vallása kimondottan fajtakötött vallás. Évezre-
802. des volta dacára egyedül csak a zsidóság vallása, valamint erkölcsi, szellemi, anyagi világnézete tudott maradni. Más világnézetek, amelyek az emberek kötését jelentik az abszolúthoz, több százmillió lelket tudtak meghódítani, míg a zsidóság csak méreg tudott lenni, mely szétporlasztott minden olyan közösségi életet, mely az elfogadott erkölcs alapján akart épülni.

⁸¹ Az 1866-os porosz-osztrák háborúban Königsgrätznél a porosz seregek döntő győzelmet arattak (1866. július 3.). Otto von Bismarck kancellárnak sikerült meggyőznie I. Vilmos porosz királyt, hogy Poroszország számára hasznosabb egy meggyengített, mégis viszonylag erős Ausztria, mint egy megalázott, ellenséges osztrák birodalom. Az 1866. augusztus 23-án aláírt prágai békében Bismarck nem szabott kemény feltételeket, Bécs csak Vencét volt köteles átengedni III. Napóleon francia császárnak, aki a területet Itáliának juttatta. A Habsburgokat örök időkre kizárták a német ügyek intézéséből, ezzel elhárult az akadály a német nyelvű tartományok porosz vezetés alatt történő egyesítése, az úgynevezett „kislejtes” egység elől (*Klein-deutschland*).

803. Miért kell [törekedni] tudatosan kialakítandó, gyakorlati világképre? A válasz egyszerű: mert eddig még nem volt, és a zsidóság a kultúreszközök birtokbavételével olyan világképet festettek [sic!], amilyen csak nekik volt jó a gyakorlatban, és amelyet úgy tüntettek fel, mintha ennek megvalósítására elsősorban a rajtuk kívül álló emberiségnek lett volna szüksége.

804. A zsidóság nem tartotta önmagát az emberiség keretébe tartozónak, hanem mindig rajta kívül állónak tekintette önmagát, mint akinek nincsenek kötelességei és kötelezettségei az emberiséggel szemben. Így ne csodálkozzék azon, ha az emberiség most ezt mind tudomásul veszi, és gyakorlati világképének kialakításánál és megszervezésénél őket kívül is hagyja minden időkre.

805. A rajparancsnoknak századszemszögből, a szakasziparancsnoknak zászlóalj-, a századparancsnoknak ezred-, a zászlóaljparancsnoknak hadosztály-, az ezredparancsnoknak hadtestszemszögből és így tovább, minden parancsnoknak mindig a magasabb nézőpontból kell itélni, határozni és dönteni. Hogy lehet akkor meg egy nemzetvezető világnézeti szempont nélkül. Ez lehetetlenség még akkor is, ha Magyarországon élünk, és ha Kállay a rendszer előretolt pojcája.

806. A szellem ereje ellen nem lehet harcolni anyagi fegyverekkel, tehát emberek mennyiségével sem, hanem csak szellemmel. A szellem vélt vagy vallott igazságával szemben csak a másik szellem vallott vagy vélt igazsága győzhet, és nem az, hogy az egyik igazat csak egyetlen ember képviseli, a másikat pedig énmiattam akár ezermillió.

Az igazság meglátása, meghirdetése és megcselekvése: ez a három az alaptényezője a szellemi erőnek. Ami nem így indítja meg a küzdelmet: nem szellemerő, hanem legfeljebb erőszak a szellemen.

807. A Hungarizmusnak mindazt fel kell fednie, elő kell készíteni, meg kell látnia, rendszerbe kell foglalnia, amit a

Völkische Bewegung, a fasizmus és a Japáni Turán Mozgalom nem fed fel, nem készít elő, nem lát meg, nem épít rendszerbe, nem azért, mert nem akarja, hanem mert nincs rá ideje élet-halál harcában. A Hungarizmusnak tehát ideje van, hogy a nacionalista és szocialista világkép kialakítását tudományosan, az ideológiája és az új világszemlélet alapján lealapozza, és munkálkodásának eredményeit a vezetőhatalmak rendelkezésére bocsássa abból a célból, hogy a világkép gyakorlati kialakításánál ne csak azok a szempontok érvényesüljenek, amelyeket a fegyveres kérés és a háború durvítanak [sic!].

808. Úgy vélem: amit megmondhatsz ma, ne halaszd holnapra; nehogy a véleménynyilvánítás lustasága a döntéstől való irtózáson át a nemzetet végveszélybe sodorja.

Mindent meg kell mondani és azonnal, de különösen az igazságot. A hazugságnak az az óriási előnye, hogy szemérmertlenségénél fogva azonnal rendelkezésre áll. Azért is van a hazugságnak mindig nagyobb tábor.

Tehát; ha igazunk van, beszéljünk róla, de ne magunkról. Aki az igazat elvétí személyével, hazudik, és pedig a legveszedelmesebb hazudozó.

809. Hazánk délnyugat-északkelet iránya az Itália vezetése alatt álló élettér és orosz élettér egymás közötti gazdasági érintkezés[e] miatt. Hazánk hatalmas szerepe az európai és általában a földgömb belvízi hajózásában, különösen a világnézeti háború befejezésekor. Pártépítés-országépítési értekezleten kifejtteni.

810. A családok óriási többségében tervgazdálkodás volt minden időkben. A fix fizetés volt ennek a kényszeralapja. Az a családi tervgazdálkodás teljesen ebek hányadára került a plutokrata rendszerekben, melyekben nem törődtek a család kötöttségével, hanem a zsványüzlet és látszatpiac között dobták az árut, hogy minél busásabb haszonra tegyenek szert. A családok pedig a legteljesebb ellátási rabszolgaságba kerültek, mert egyedül és kizáróan csak részletfizetésekkel

tudták kislétüket fenntartani. Ezt még inkább súlyosbította az a tény, hogy a magyar kormány – egészen biztosan zsidó kívánságra – beszüntette minden átmenet nélkül a részletekre való bérkielégítést, így a családok mind, kivétel nélkül lerongyolódnak, mert hihetetlenül alacsony anyagi alapjuknál fogva készpénzben semmit nem tudnak lefedezni. Ez az aljas játék kormány és a zsidóság között vezetett azután a jelenlegi helyzetbe, hogy a zsidók, annak dacára, hogy látszólag kiszorultak a vezetésből, tulajdonképpen erősebben tartják kezükben a vezetést, mint valaha.

811. Hazánk a világ egész plutokrata-szabadkőműves-zsidó-marxista rendszerének utolsó európai sündisznóállása, amelyet ez a rendszer az utolsó lehetéig védeni fog az új világnézet ellen. Ha másként nem fog menni, anarchiába fogja sülyeszteni hazánkat, hogy a Tengely legfontosabb háborús területe a Hármas Hatalmak számára is veszendőbe menjen.

812. Az állam vezetési egysége a terület, a nemzeté a nép. Az állam így a területek egysége, a nemzet a népek egysége. Összehasonlításul: a fasizmus területtel vezet, a Völkische Bewegung a néppel, a Hungarizmus a területtel és a néppel. A nemzetnek ugyanis a terület és a nép szerves összhangja az alapja.

Az állam, a birodalom, az ország ebből a szempontból tehát nem ugyanaz, hanem úgy viszonylanak egymáshoz, mint a terület, a nemzet és a nép.

813. A zsidók kérdése, ha egyáltalában felmerül ilyen náluk, talán az lehet: miért éppen mi pusztuljunk, miért nekünk kell elpusztulni.

Válasz:

1.) Minden nép előbb-utóbb elpusztul, amelyik úgy viselkedik, mint ők.

2.) Eddig csak azért nem pusztult el, mert anarchia volt egész földgömbünkön, melyet magaviseletével még öregbített, és amelyben végtelenül jól érezte magát.

3.) Most elpusztul, mert az évezredek rendetlenségét felváltja a rend, mely anarchiaokozókat nem tűr meg, bárhol is hívják, bárki is választotta ki az életre.

4.) A rendet egyedül a honképes és talajgyökeres népek tudják megalkotni, a zsidó pedig nem tartozik ezek közé, természeténél fogva nem tartozhat közéjük; a[z] emberiség társadalmának hullőkorszaka véget ér, így a hullők mind ki is fognak pusztulni, bármi is idézi elő az új korszakot.

5.) A zsidóság hiába jelentkezik országért, hazáért, nem kap, nem kaphat, már lekésett, eljárt a honfoglalások ideje [a] feje fölött. Más vérével és más verejtékével nem lehet hont szerezni, alapítani és megtartani, legfeljebb rabolni, ki-zsákmányolni és eladni.

6.) A zsidóság kiválasztottsága nem más, mint örök figyelmeztetés az összes népek számára, hogyan nem lehet, nem szabad élni.

7.) A zsidóság mindent elkövetett, hogy más népek vérével és verejtékével az egész világot beállítsa hazájának, országának. Számára az internacionálé volt a honszerzés, honalapítás és honmegtartás eszköze. Elment ebbeli törekvésében Katynig, és megásta saját sírját. Az új rend küszöbén itt van a régi világból, mint az emberiség legvéresebb, legaljasabb, legbecstelenebb anakronizmusa, melyet megszüntetni minden rendcsinálás első feltétele és alapja, mert ha nem teszik, anakronizmusának szennye újra elönti az új világot is.

A Mene-tekél-ufarszin⁸² beteljesedik ezen az itt felejtett emberi fölösleg is.

8.) A népek történelmébe úgy fog kerülni a zsidóság, mint Pilátus a Credóba: történelmi bizonyítékkal az elrettentő példának.

A zsidóságon be fog teljesedni az átok, melyet közel kétezer esztendővel [ezelőtt] mondtak önmagukra, amikor

⁸² Helyesen: „mené mené tekél ú-parszin” (Dán 5,25–28).

annak az embernek a halálát követelték, akinek halálát a nemzetiszocialista világnézet fogja megbosszulni, szó szerint úgy, ahogyan az kétezer évvel ezelőtt zsidóságukból elhangzott: vére legyen mirajtunk.⁸³ Rajtuk is lesz!

814. Az ifjúsági országos értekezleten: vallás, nacionalizmus, szocializmus, zsidókérdés, fegyveres nemzet, dolgozó nemzet; erkölcsi-szellemi-anyagi élet a nemzetben; hősi élet-szemlélet; reformáció kérdése az egyházakban és nem a Tanban; dogmakérdés: egy van, a Tan; minden más, kivétel nélkül ami belőle következik, ami alól állítólag kivétel nincs, már emberi gyarlóságon alapuló érkedogma vagy másodlagos dogma.

815. Kállaynak nem volt meg a joga ahhoz, hogy a kormányzó döntését elhallgassa, és ürügyre várjon, amikor döntését megváltoztathatja. Ezért Kállaynak felelni fog kellene, mert önkényesen megváltoztatta a kormányzó döntését.⁸⁴

816. Legújabbán azt híresztelik rólam, hogy letérek a hungarista alapról, és hozzáfűzik, pedig milyen kár, mert csak ilyen alapon lehet segíteni. Úgy látszik, csirkefogók utolsó erőszakos lépése, hogy a Hungarizmust végleg saját maguknak lopják el, bennünket pedig úgy állítsanak be, mint-ha mindent elhagynánk a hatalom birtokba jutásáért.

817. Népünk átmeneti számbeli gyengeségét pótolni kell magas szellemi erővel, tudással és példás hungarista magatartással. Így meg fog törni minden kísérlet, hogy félreállítsák ravaszkodással, ármánykodással, vagy hamissággal és áligazságban gyökerező erőszakkal.

⁸³ Vö. Mt 27,25. A II. Vatikáni Zsinat előtti antijudaista teológia szerint ezzel a zsidó nép Isten és a történelem előtt magára vállalta Jézus megölésének felelősségét.

⁸⁴ Nem világos, hogy mire céloz itt Szálasi. 1943 elején tárgyalt Kállay Miklóssal, aki állítólag megígérte neki, hogy kieszközli számára a kormányzói fogadást. Horthy azonban, aki meg volt győződve arról, hogy az őt, családtagjait, főleg István fiát és feleségét gyalázó rölapokat a nyilasok írják és terjesztik, valamint merényleteket szerveztek ellene, nem volt hajlandó fogadni Szálasit.

818. Az élet értékei, értéktényezői mindig változatlanok, de nem is változtathatók meg; ellenben egymáshoz és az emberiséghez való viszonyuk változik meg. És ahogyan ezt az új viszonyt elfogadja az emberiség, jönnek létre a korszakok. Az emberiség fejlődése tehát nem más, mint ezeknek a változtathatatlan értéktényezőknek mindinkább helyesebb, jobb viszonyba állítása s gyakorlata az emberiség erkölcsi, szellemi és anyagi életében.

A népi mozgalmak tulajdonképpen nem teljesítenek más hivatást, mint hogy kötelességszerűen megjavítják az értéktényezők eltorzult, egymáshoz való rossz viszonyát.

819. Nagy különbség, hogy valaki utolsó töltényig vagy utolsó lehetőleg harcol, mert csak az győz, aki utolsó lehetőleg menő harcra képes a háború elején éppen úgy, mint a háború vége felé.

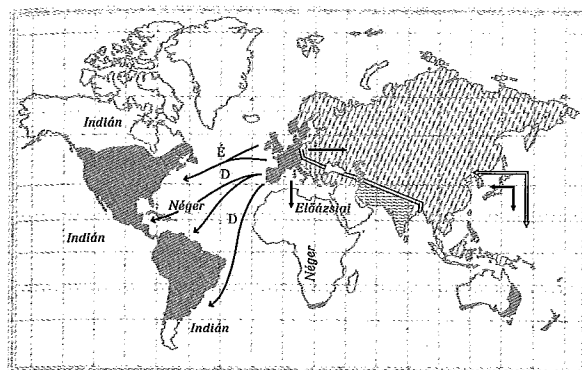
820. A magyar nemzetnek választania kell: a zsidó jólétet vagy a magáét választja-e. Ha a zsidóét, úgy szavazzon a kormánypártra, ha a magáét, szavazzon a Hungarista Mozgalomra. A kérdés igen egyszerű. Lehet választani. A fekete piac gyors meggazdagodásának lehetősége és öröme nagyon rövid ideig fog tartani; ha a zsidók kerülnek vissza, kamatostul fogják visszavenni mindazt, amit adtak, és azonfelül mindent, ahogyan eddig tettek, mert olyanok, mint az emberevők: meghizlalják először áldozatukat, utána megfalgják [sic!]. Ha mármost az áldozat annyira bárgyú, hogy nem veszi észre, vele mi történik, az ő baja. Ha meg idejekorán észreveszi, menekülni tud bajából. A menekülés útját adja a Hungarizmus. Ez a lényege mindennek.

Aki úgy véli, hogy Hungarizmus és marxizmus között van még egy harmadik eset is: veszedelmes álmodozó. A liberális, plutokrata világ a szép zsidókkal, kisczadapárttal, szociáldemokrata párttal, polgári körökkel és kaszinókkal soha többé nem fog visszatérni. Aki pedig nem akar dönteni, az máris a marxizmus, a zsidójólét mellett és a magyar családok millióinak ellenére döntött, így ugyanolyan ellenség,

mint a zsidó, csak ennél veszedelmesebb, mert nem látható.

VI. 3. 821. A tengelyhatalmak győzelmeikkel nem törölték el az egyes országokat Európa térképéről, hanem régi rendszereiket semmisítették meg, és az országokat népeikkel egyetemben beépítik az új nacionalista és szocialista rendbe.

Földgömbünk fajtaképe és fajtamozgalma

Magyarizmat:

- Földgömbünk fajtalimene elválasztja a gondvára az összes többitől
- Árja fajta fő területei
- Gondvára fajta fő területei
- Gondvára árja kevert fajták Gondvára alapfajisággal és főterületei
- Árja-előázsiai kevert fajták és fő területei
- A Gondvára fajta terjeszkedésének fő irányai
- É → északi
- D → déli
- A túltelítettség levezetésének fő irányai

Szövegértés a 308. oldal 823. tételeihez

822. Machiavelli a kitűnő és hatalmuk, valamint uralmuk megtartása miatt kétségbeesetten harcoló liberális rendszerek képviselőihez képest politikai pitiáner. Ő csak a köz érdekében vallotta, hogy minden eszközt igénybe lehet venni a cél érdekében. Ezek azonban ronda, elfajzott, betegesen eltorzult, önző érdekeiket mázolták be közérdekű színnel, és követelik, hogy énjük rondaságait közérdekűnek elismerjék, ha pedig erre nem hajlandók, úgy minden eszközt igénybe vesznek, hogy erőszaklétüket elismertessék.

823. Az 50 000 éves emberi múlt nagy megindulási alapjához térünk vissza: a fajtához. Ez így is van rendjén. Felmerülhet a nagy kérdés: mi az emberiség építőköve: a fajta-e vagy a népek. Határozott véleményem: a népek, mert ők nem mások, mint a fajtáknak a földrajzi, valamint történelmi, gazdasági, társadalmi és jogi adottságaiból származó változatai. A fajta maga az épület; a nép a téglá benne.

A jelenlegi fajtakép és fajtamozgalmak alapján már kikövetkeztethető[k] az uralkodó fajták uralkodó területei is. Éspedig: az árja Amerika és Afrika, a gondvái Európa–Ázsia–Ausztrália területeit fogja teljesen benépesíteni.

Lásd még: a 308. oldalon levő szöveg vázlat.⁸⁵

VI. 15. A jelenlegi kormány azzal bolondítja a nemzetet, hogy addig fog távol maradni a háborútól, amíg kezében van a hatalom; amint a nyilasok veszik át a hatalmat, a nemzetet bele fogják rántani a totális háborúba. Ezt a tételt akarja a kormányzat a választási harcokba is dobni. Vélemény: Roosevelt is ilyenformán szédítette az amerikaiakat, és még jobban belevitte, mint ahogyan saját maga is gondolhatta és előre láthatta volna.⁸⁶

⁸⁵ Lásd a 167. oldalon.

⁸⁶ F. D. Roosevelt amerikai elnök kénytelen volt az igen erős semlegességpártiakkal, izolacionistákkal kiegyezni, mert belpolitikai reformjaihoz szükség volt az ő képviselőházi és kongresszusi szavazataikra is. Az Egyesült Államok izolációs politikája 1937-ben érte el csúcspontját, amikor a kongresszus „állandó” semlegességi törvényt szavazott meg, amely kimondta, hogy az ország békében és biztonságban akar élni, és távol tartja magát a külföldi háborúktól: nem ad kölcsönt vagy hitelt a hadviselőeknek, nem szállít fegyvert egyik háborús félnek sem. Roosevelt ellenezte a törvényt, de csak annyit tudott elérni, hogy 1938 májusában egymilliárd dolláros beruházási programot szavaztatott meg a kongresszussal a haditengerészet fejlesztésére. Miután 1938–1939-ben diplomáciai erőfeszítései és az európai nagyhatalmak vezetőihez intézett felhívásai, levelei eredménytelenek maradtak, 1939. november 4-én az elnök eltörölte a fegyverembargót, ettől kezdve Nagy-Britannia és Franciaország szabadon vásárolhatott hadianyagot az Egyesült Államoktól. 1940. május 6-i kongresszusi üzenetében

Nagy időkben nem lehet a piszkos kényelem álláspontjára helyezkedni, és nem lehet a könnyen kiváltható gyáva magatartásra hivatkozni vagy fellebbezni. Aki ezt megteszi, csirkefogó, és aki meghallgatja és aszerint cselekszik, ostoba fráter.

Akik szeretnek az erkölcsi, szellemi, anyagi sárban fetrengeni, benne jól érzik magukat, ne csodálkozzanak, ha disznóknak nézik, és különösen ne csodálkozzanak, ha vezetőnek kondást kapnak, és jó barátoknak hentest.

Szerintem: a jelenlegi rendszer a választásokkal alapot akar kapni erőszak útján arra, hogy a Hármas Hatalmakkal és különösen a tengellyel kötött magállapodásokat nyíltan is felbontassa. Ennek legbensőbb indító oka pedig csak az lehet, hogy a kormányzat vak, engedelmes eszköze a világgzsidóságnak, mely Hazánkban utolsó európai sündisznóalását építette ki, és ezt körömszakadtáig, minden eszközzel védi mindaddig, amíg a világgzsidóság bérhadai a szerintük biztos győzelmet ki nem vívják a Hármas Hatalmak ellen. A minden eszközben benne van az is, hogy a jelenlegi rendszer, ha szükséges, át fog vedleni nemzetiszocialistává, hungaristává, tehát az fog náluk bekövetkezni, amit pimaszul a hungaristákra mondtak: görögdinnyévé lesznek: kívül zöldek, belül vörösek.

825.

Magyar népünk kimutatható eddigi európai hatóterülete és határai: Közép-Európa a következő határokkal: északon a Keleti- és az Északi-tenger, nyugaton Rajna–Rhône

újabb haderő-fejlesztési beruházásokhoz kért pénzt, 50 ezer repülőgép és nagyobb szárazföldi és tengeri erők kiépítéséhez. Július 5-én újabb ötmilliárd dollárt szavazott meg a kongresszus hadiipari beruházásokra. Az 1940-es elnökválasztási kampányban Roosevelt kihívója Wendell Wilkie volt, aki több belpolitikai intézkedését bírálta, de a haderő fejlesztését támogatta. Roosevelt kampánybeszédeiben valóban azt ígérte, hogy nem fog amerikai fiúkat küldeni külföldi háborúba. Szálasi nem említi meg, hogy nem az Egyesült Államok üzent hadat Japánnak, hanem Japán támadta meg 1941. december 6-án Pearl Harbort, ezek után adhatta ki Roosevelt híres jelszavát: „Először Hitler!” kell legyőzni.

vonala, délen Konstantinápoly–Róma vonala, keleten Nyemen, Visztula, Bug, Dnyeszter vonala. Ebből a területből kapott, ebbe a területbe adott. Túllépték ezeket a határokat magyar népünk részéről a töle népidégen zsidóság, papság és nemesség, melyek teljesen nemzetközivé lettek, sőt nemzetköziség volt szülőanyjuk és táptalajuk. Európa liberális nemzetköziségének, inkább nemzetnélküliségének képezték e hárman alkotórészét. Így kialakult Európában a nemzetközi zsidóság, a nemzetközi papság és a nemzetközi nemesség, melyek nemzetközi politikai, gazdasági és társadalmi rendszerek megépítését szorgalmazták saját jóhasznukra. Így tehát Hazánkat nem építették be természetes hatóterületeinek szükségébe, hanem sajátos nemzetközi érdekeik szemszögéből.

826. Véleményem szerint meg kell csinálni a választásokat; de már nem ez a kormány, hanem egy félreérthetetlenül nemzetiszocialista kormány kell végrehajtsa; mert ha a jelenlegi fogja megcsinálni, úgy ez az ország minden népével teljes anarchiába fog zúllani vagy pedig, ami még valószínűbb, megszállás lesz a vége, ami a magyar nép katasztrófáját nem fogja tudni már feltartóztatni. Tehát: kell választás, de ezt már csak a Hungarista Mozgalom készítheti elő és hajthatja végre.

827. Ha Európában teljesen rendet teremtünk, kifüstölik az összes ellenállási góccokat, minden népben a benne tényleg gyökeret vert népi mozgalom viszi a kormányzat és a hatalom ügyeit, úgy a háborút bármilyen hosszú ideig lehet folytatni.

828. Az ifjúsági nagytanács alkalmával ki kell térni a többek között: fajtakérdésre, az árja és a gondvái mint uralkodó fajtak világszemléletére; az árja fajta liberalizmusa, a gondvái hősi életszemlélete, nacionalizmusának és szocializmusának természetes volta; anyagközösségi és emberközösségi nézetek a két fajtában, magaviseletük a zsidósággal és más fajtákkal szemben, az árja fajta fajtaellenszenve, de

keveredése az összes fajtákkal, a gondvái fajta türelme, de ösztönszerű tartózkodása a más fajtákkal való keveredéstől.

829. Mondanivalómon gondolataim kialakításánál változtatok, és csak akkor fejtem ki gondolataimat, ha rajtuk már változtatni nem kell. Tehát: ha valamit megmondtam, azt megmondtam, és nem vonom többé vissza.

830. A fasizmus, Völkische Bewegung és a Hungarizmus hatóterületei talán így volnának rögzíthetők:

a fasizmus olyan területekben kell, amelyekben több különböző ősváltozathal származó népek élnek;

a Völkische Bewegung működési területének vehető a nagy területben élő egyazon ősváltozathal eredő nép;

a Hungarizmus viszont ott állja meg talán a leginkább a helyét, amely területben találkoznak egy ősváltozathal adódó több nép egyetlen szükségyszerű egymás melletti élete.

831. A Hungarizmus egész ideológiáját a fekete és a vörös piac akarják értékesíteni egyese, és mindannyian innen veszik, a kormány is és marxistáink is. A kormánynak, a marxizmusnak és a plutokratáknak ugyanis nincs ideológiájuk, világnézetük, hacsak az egész emberiség zsidó rabszolgaságban való tartását nem nevezik ennek és így. De: egész nemzeti jövőnk és sorsunkat is kínálgatják és árulják a nemzetköziség fekete és vörös piacán, és el is adták volna már, ha a hungaristák pusztá jelenlétükkel ezt meg nem akadályozzák. De ezenkívül is: teljes erkölcsi, szellemi és anyagi életelsötétítés alatt lopják el gondolatainkat, ezért őket nemzetünk a fennálló liberális törvények és rendeletek alapján statárium elé fogja állítani.

832. Csak az választhat, aki a választásokból folyó totális kötelezettségeknek eleget is tud és mer tenni. De: választásokkal a bajokon segíteni már csak az tud és az képes, aki a kapott hit és bizalom alapján teljesen új alapokra, életkövetelte alapokra tudja fektetni teljes életünket. Azért választani, hogy újra a régi rendszer vezesse az ügyeket a régi irányban: bűn és ostobaság, anarchiát, teljes zűrzavart hoz.

Ha ez lenne a kormányzat célja, úgy teljesen jogosult a választási manővere.

833. Ha annyira és unalomig hangoztatott szabadgazdálkodás helyett a legmeggondoltabb parancsokon át a gazdasági parancsuralmat, zsarnokságot akarják beállítani az angolszázok és a zsidók.

834. Tény, hogy a nemzetiszocialista rendszerek kifejlődésének idejében mind ez ideig Délkelet-Európában egyedül a Hungarizmus jelenti a nemzetiszocialista eszmerendszer délkelet-európai gyakorlatát, mely életösszhangba akarja hozni ennek a területnek összes erőtényezőit.

835. Aki úgy gondolja, hogy el lehet egymástól választani a marxizmus elleni küzdelmet a plutokraták ellenitől, az veszedelmes álmodozó. A kettő olyannyira egybefonódott, hogy mindegyikük eszköz is meg cél is, mert mindkettő a világzsidóság célkitűzéseit szolgálja.

836. A szerződő felek egymáshoz való viszonya éppen olyan, mint a szerelmeseké: kétoldalúnak kell lennie. Ha csak egyoldalú a szerelem, úgy az a fél, aki komolyan veszi a szerelmet, vagy gyilkossá, vagy öngyilkossá lesz. A Tengely és a magyar kormány egymáshoz való viszonya lényegében egyoldalúnak mondható, mert csak a Tengely veszi komolyan, míg a magyar kormány egyáltalában nem tartja önmagát kötelező szerződéses viszonyban a Tengellyel. Ebben az esetben pedig már nem lehet szó szerződéstársi viszonyról, hanem legfeljebb egyoldalú óhajról, hogy ez a szerződéstársi viszony legalább a látszat szerint még fennálljon.

837. Ha Sztalin elrendelte a III. Internacionálé feloszlatását, nyugodtan feloszlathatja Fischer Ferenc a hazai II. Internacionálét [sic!].

838. Senkinek nincs joga, hogy hitet romboljon, de életparancsolta szükség, hogy hamis hitet pusztítsunk. És hogyan lehet az igazat a hamistól megkülönböztetni? Nézzük meg, hogy ki hirdeti és hogyan cselekszik, úgy megtudjuk, hogy igaz hirdeti-e az igazat, vagy hamis a hamisat.

839.

Amikor az egész világ két határozott táborba oszolva, véresen harcol életben maradásáért minden nép: úgy mindenkinek illik tudnia, hogy a vagy-vagyról van szó. És ilyenkor vannak vakmerőek, akik bolondnak tartják népüket, és el akarják vele hitetni, hogy nem kell egyáltalában részt vennie a háborúban, kimaradhat belőle, és csak a jóhasznot fogja zsebre vágni. A kérdés roppant egyszerű: vagy a népekben élő családok jóléte, vagy a zsidók jóléte. Vagy a magyar nemzet, vagy Juda. E kettő között kell választani. Aki harmadik esetet mond, az tudatosan hazudik, hogy ilyen van, vagy ha tényleg van, úgy ebben a harmadik esetben van elbújtatva Juda azért, hogy ne legyen olyan kirívó fellépése. Mi a magyar nemzetet választjuk, és éppen ezért a Hármashatalmak és a Tengely oldalán van a helyünk jobban-rosszban, háborúban-békében, örömben-bánatban, egyszerűval életben-halálban. A rendszer a harmadik lehetőséget mondja, tehát burkoltan Judát mond, őt támogatja, és aki nem választ, nem dönt, az közömbösségének tudatával ugyancsak Judát mond, őt támogatja.

Ha a rendszer el is érné célját és elszakítaná nemzetünket a Tengelytől, úgy a zsidók addig nem nyugodnának, amíg nemzetünk erőszakosan, furfanggal és aljassággal át nem állana a Tengely ellenségeinek oldalára, amíg a Tengely elleni háborúba bele nem kényszerítenének. Erről gondoskodna az egymillió zsidó és csatlósai[k], bérenceik. Hogy ez viszont végveszélyünket jelentené, annyira biztos, hogy bűnrőla még csak beszélni is.

Vannak idők, amikor minden népnek színt kell vallania, amikor a keresztútjánál döntenie kell sorsáról, amikor ezt a döntését tőle kikényszerítik. Választania kell élet vagy halál között; és amelyik nép ebben az esetben nem választ, hanem állva marad a piszkos kényelem és gyávaság mezében: elveszett, akárhogy is dől el a nélküle eldöntött világharc.

840.

Korszakfordulókon semlegesség nincs, de vanendőse annak, hogy valaki nem mer nyíltan az ellenség oldalára

állani. Ez pedig már határozott állásfoglalás. Az ilyen alig várja, hogy bekövetkezzék az általa óhajtott helyzet, hogy igazi arculatát megmutathassa minden veszély és kárvallás nélkül.

841. Az új Európa nemcsak abból áll, hogy felszámolja a marxizmust és a zsidókérdést, mert ha csak ezt teszi, úgy a régi maradhat. Mindent fel kell számolni és új erkölcsi, szellemi és anyagi alapokra kell helyezni Európa egész életét.

VI. 30. A marxista tanokat különféleképpen lehet beállítani és magyarázni, de mindegyik beállítás és magyarázat egyetlen cél felé mutat. Ez pedig elvitathatatlanul a zsidó világalom. Meglehet, hogy Marx nem gondolt ennyire a zsidó világalomra mint célra. De hogy a zsidók a marxizmusban találták meg a legjobb eszközt zsidó világalmai céljaik megvalósítására, az bizonyos, és be is bizonyított. Az úgynevezett felső rétegekben a liberalizmus és szabadkőművesség eszközével készítették elő, az úgynevezett alsó néprétegekben a marxizmussal lázítottak, de mindkettőben az alacsonyrendűséget ébresztették, mindkettőben az aljas ösztönökre építettek, egyszóval elzsidósították, mert a zsidóság két alapvető, veleszületett tulajdonság: az alacsonyrendűség tudata, ez vezeti, hogy mindent kiirtson, ami felette áll, így lesz belőle a világpusztító és az aljas ösztönből való cselekvése, az alacsonyrendűség szükséges velejárója, mely gátlás nélkül tör ki belőle, és teszi minden cselekedetét mohóvá, kegyetlenné, anarchisztikussá, rombolóvá. És mindez azért annyira veszedelmes, mert természete, így természetesnek tartja, nem ütközik meg rajta, és mindent ostobaságnak tart, ami nem alacsonyrendű és aljas. Sőt: saját tulajdonságait tartja egyedül Istennek tetszőnek, Isten-kiválasztottnak, így egyedül megengedettnek és lehetségesnek. A világot tehát nem az abszolút látható törvényeinek képére akarja alakítani, hanem saját undorító és ronda képére.

843. Egyesek úgy mondják, hogy minden tehetséges ember lusta. Ebből a lusták kialakították a mondást, hogy így tehát minden lusta tehetséges, és csak a lustáknak köszönhető az emberiség fejlődése.

Véleményem: a tehetséges sohase lusta, hanem ellenkezően: nagyon is dolgoz, szorgalmas. A tehetséges tehetségét csak eredményein és sikerein át mérhetjük. Ha lusta volna, nem tudna sikereket felmutatni. Igaz: vannak a lustaságban is tehetséges emberek; ilyen volt Mátyás király hét lustája, és be is bizonyította, mennyire lusta, ráégett a ház.⁸⁷ Ez is siker, eredmény, nem tagadható, csak kevesen kérnek belőle. Még a lusták sem.

A tehetségek látszólagos lustasága abban áll, hogy nem tud [sic!] állandóan, reggel hattól este hatig tehetséges lenni és eredményeket felmutatni, hanem lökészerűen dolgozik, ennek azonban hatalmas, gyakran évszázadokra menő kihatása is van. Az, aki reggeltől estig folyton csak eredményeket mutat fel, szorgalmas dolgozó, kihatása legfeljebb addig ér, ameddig munkaütemének kapcsolata van egy másikhoz. A tehetséges két lökészerű munkaüteme között van az az időtartam, amelyben látszólag nem dolgozik, tehát lusta. Ez nem helyes megfigyelés, mert véleményem szerint éppen az úgynevezett látszólagos szünetben készíti elő a lökészerű munkaütemét, ennek előfeltételeit.

Tehát röviden: aki alkot – a tehetséges –, mindig alapfeltételeket teremt, ezek pedig nem számosak; aki végrehajt – a dolgozó –, a megteremtett alapfeltételeken dolgozik, ezen pedig mindaddig dolgozni kell, amíg a tehetséges által alkotott alapfeltétel megállja a helyét, és nem kell helyt adjon egy másik alapfeltételnek.

844. A hősi életszemléleten alapuló rendszerekben az adó a vér, és nem a pengő. A pengő csupán eszköz, nagyon fontos eszköz, hogy a véradót szükségesnek, természetesnek,

⁸⁷ Szálasi a *Mátyás király lustái* című népmesére utal.

hasznosnak és jónak ítélik. Tehát: az erkölcsi, szellemi és anyagi jólét és életbiztonság első feltétele a hősi életszemléletnek.

845. Legújabbán arról regélnek bizonyos körök, hogy a marxizmus nem akarja forradalmi úton megvalósítani rendszerét, hanem a természetes fejlődés útján. Igen, ez mind gyönyörűséges. A baj csak ott kezdődik, hogy közel száz esztendő ideje volt arra, hogy a természetes fejlődés útján megvalósulhasson, hiszen semmi nem állott útjában, és mégsem tudott így megvalósulni, hanem csak rövid időre azokban az országokban, melyekben forradalmi úton jutott hatalomra és uralomra.

846. A mai magyar zsidókiszolgáló rendszer mindent elkövet, hogy a Balkán zúrzavara felhúzódjék egészen a Burgenlandig, és így bekerüljön a Duna mentén egész Közép-Európába.

847. Rögzíteni érdemes az eddig nem ismert tényt, hogy a kultúra mindig megmarad egy népből, csak a civilizációja és technikagazdálkodása tud elpusztulni. De csak addig marad meg ez a kultúra, míg egy másik nép ugyancsak kultúrájából kifolyóan fel nem jegyzi annak a népnek életét, ezt szükségesnek és kíváncsinak nem tartja. Az a nép, amely nem szeret írni, nem is tud történelmet írni se tollal, se karddal.

Az írás tehát a legnagyobb kultúradomány, és túlnő még a tűz nagy szerepén is.

Ha egy nép kultúrája eltűnik, megszűnik maga a nép is. Halhatatlanságából leesik az elmúlásba.

848. A hazai kommunisták azt mondják, nem kell a Szovjet-be menni, hogy nyomortanyákat lássunk, maradjunk csak itthon, találunk belőlük eleget nálunk is. Ez nagyon helyes megállapítás. A jó kommunista azonban elfelejti, hogy ebből a helyes megállapításból csak egyetlen következtetés adódik, és pedig az, hogy se a liberalizmus, se a kommunizmus nem tudott a nyomoron segíteni, tehát mind a kettő rossz és a szemétdombra kell dobnunk, arra, amelyen az általuk

előidézett nyomor virágzik. Ez csak világos. Helyükbe tehát újat kell hozni és ez a Hungarizmus, mert a másik kettő nem tudta megvalósítani, valóra váltani a hozzá fűzött reményeket. Ha a Hungarizmus sem fogja tudni valóra váltani a hozzá fűzött reményeket, egészen biztosan szintén a szemétdombra fogja dobni a magyar nép és nemzetünk, és addig fog így cselekedni, míg megtalálja nyomorából való kivezető utat. Hogy meg fogja találni: az egészen biztos.

Hungarizmusunkkal azt valljuk, hogy meg fogja szüntetni a liberalizmus és a marxizmus nyomorrendszerét, és tényleg be fogja tudni állítani minden családunknak és nemzetünknek erkölcsi, szellemi és anyagi jólétét és életbiztonságát.

849. Munkaóra, anyag, termelési eredmény együtt = pénz- és hitelpolitika alapja.

Munkaóraszükséglet és meglevő munkaóra = a jólét szintjének az alapja.

A meglevő és a szükségelt munkaóra közötti feszültséget, különbözetet a technikagazdálkodás effektusának emelésével kell kiküszöbölni.

Kapacitás és effektus egymáshoz való viszonya a munkaóra alapján álló gazdasági rendszerekben hatalmas befolyással van mindenre. Az országépítésben erre vonatkozóan az egyes munkatörzseket be kell állítani.

850. A jelenlegi hadihelyzet igazán érdekes. Ha a Hármas Hatalmak akarják, akár páholyból is nézhetnék ezt az évet. Egyedüli feladatuk ebben az esetben csak az lenne, hogy megtorolják úgy az angolszászok repülőátadásait, hogy ezeknek elmenjen a kedvük a további vandalizmustól.

Az angolszászok viszont kénytelenek támadni, különben nagyobb vereséget szenvednek azzal, hogy csak repülőátadásokat hajtanak végre, mint ha partraszállási kísérletüknél vereséget szenvednének. Az angolszászok abba a kellemetlen helyzetbe kerültek, hogy már nincs több olyan állam, melyet háborúba lehetne kergetni, így kénytelenek már ők tényleg megmutatni háborúdöntő erejüket, és pedig

a legsúlyosabb körülmények között. Kísérletezéseik Törökországgal, Spanyolországgal és Portugáliával egyelőre kudarcba fulladtak, habár feltételezhető, hogy kétsébeesésükben ugyanolyan lépésre fogják magukat elszánni ezekkel szemben, mint Görögországgal tették.⁸⁸ Úgy gondolom azonban, hogy ebben az esetben török, spanyol, portugál azonban nem velük, hanem ellenük menne.

Ha – mondjuk – úgy döntöttek volna német részről, hogy a Szovjetet csak katonailag küszöbölik ki egyelőre a háború további viteléből, teljesen elegendő – véleményem szerint –, ha a német hadsereg csak augusztus közepe táján indulnak [sic!] rohamra, mert a Volga teljes elérése a tél bekövetkezte előtt még mindig kényelmesen lehetséges. A Szovjet ugyanis a Volgától keletre dobva kénytelen zömével már az Ural mögé vonulni, és ezzel teljesen elveszti katonai háborús jelentőségét. Ugyancsak elégséges idő maradna a japánok számára is, hogy Kelet-Szibériában a véghelyzetet a Szovjet és az USA felé beállíthassák.

Ez mind így is van. Véleményem azonban változatlanul megmarad: a Szovjetet 1943-ban végleg meg kell semmisíteni, minden más mellékes. Egyedüli kiegészítő véleményem: külön német–olasz repülőhadsereget kell felállítani, amelynek más feladata nincs, mint Angliának éppen olyan tönkrebombázása, mint teszik az angolszászok.

A német tengeralattjárók harcszünete szerintem nem jelenthet mást, mint hogy összevonták és készenlébbe helyezték az angolszász partraszállás esetére. Nagyon helyes. Ezután még mindig lesz idő és alkalom rá, hogy az angolszászok tengerhajózását végleg megsemmisítsék.

⁸⁸ Szálasi téved, az antifasiszta koalíció hatalmai csak Törökországot próbálták a háborúba bevonni, lásd a 49. lábjegyzetet. A görög példával arra utal, hogy 1941 tavaszán Churchill katonai akciót indított Görögország meghódítására, ám csapatait súlyos vereség érte. A balkáni hadműveletek során a Wehrmacht lerohanta előbb Jugoszláviát, létrehozta a „független” Horvátországot, majd az olasz csapatokkal együtt megszállta Görögországot is.

851.

Vannak emberek, akik az egyik nemzetköziséget, mondjuk a harmadikat, a másik nemzetköziséggel, mondjuk a másodikkal akarják agyonverní. Hogy ezek az emberek hol tettek érettségit a logikából, nem tudni; csak annyit, hogy ennek dacára, sőt ennek érdemére fontos vezető állásokban vannak. Vezet közöttük az a Fischer Ferenc belügyminiszter, aki valamikor már hivatalból is a nemzetköziség bármilyen megnyilvánulási formája ellen kellett legyen, és aki jelenleg is csak úgy tenne eleget az ország külkötelezettségeinek, ha hivatalosan ellene lenne.

Mindebből pedig következik: ha bizonyos alkotmányos tényezők úgy látják, hogy a szociáldemokrata párt ellenszere a kommunizmusnak, tehát hogy az egyik nemzetköziség meg tudja semmisíteni a másikat, még helyesebben, hogy a világzsidóság elleni harcban be lehet állítani [olvashatatlan szó] a zsidóságot: úgy az alkotmányos tényezők valamelyikében valami meghihibbant.

Nemzetünk akarja és követeli, hogy megkérdézzék ebben a sorseszteendőjében, mert nagyon sok mondanivalója van azok számára, akik eddig csak belőle, és nem érte éltek, és van döntenivalója azok számára, akik mindig érte áldoztak és szenvedtek, azok ellen, akik mindig rajta és kárára hatalmaskodtak, és erőszakosan uralkodtak.

VII. 10. Ne legyünk a németek cselédje – hangoztatják bizonyos körökben. Biztosíthatjuk ezeket az álaggodalmaskodókat, hogy először is: a németek nem akarják, hogy cselédei legyünk, mert cseléd-magyarokkal nem tudnának mit kezdeni; másodszor is: hogy a magyar nép tudni fogja, hogyan védekezzék, ha a németek cselédsorsra akarnak juttatni, de tudja azt is, hogy a jelenlegi vezetők és aggodalmaskodók ilyen sorstól nem tudnák megvédeni; és harmadszor: magyar népünk nemcsak a németek cselédje nem lesz, hanem

⁸⁹ A 852. sorszám hiányzik.

a zsidóké sem, az angolszászoké sem, a Szovjeté és marxistáé sem, a plutokratáké sem, és negyedszer: nagyon jól tudja magyar népünk, hogy nem azért akarnak bennünket megóvni a német cselédsorstól, mert sorsa annyira a szívén fekszik azoknak a bizonyosoknak, hanem azért, hogy bizonyos cseléd-irigáló komornyikok tovább is betölthessék szerepüket a zsidóknál, az angolszászoknál, a Szovjetnél és marxistáknál, a plutokratáknál, hogy népünk ne tudjon kikerülni évszázados cselédsorsából.

854. Legyen hitünk szikrája lánggá, melyben minden keserűségünk elégjen – mondotta Pilisvörösváron a járás hungarista vezetője. Nagyszerű mondas.

855. A Hungarista Birodalomban vezetőket kell nevelni és felkészítő feladattal megbízni, és nem felelőtlen képviselőket.

856. Vannak állítólag egyes németek, akik csodálkoznak, hogy a hungaristák nem akarnak egyesülni a többi úgynevezett szélsőjobb pártokkal. Ezek feleslegesen csodálkoznak, és ezzel felesleges energiát pazarolnak el. A hungaristák sohasem mondták, hogy legyen több párt, soha nem szakadtak szét, nem ők lettek más pártokból, hanem ezek lettek belőlük. Miért kell ezen csodálkozni. A hungaristák soha nem tiltották meg a többi pártok tagjainak, hogy ne lépjenek be a Nyilaskeresztes Pártba, de nem akartak belépni, mert egyrészt nem voltak párttagjai[k], legfeljebb pártújságjaik, másrészt pedig belőlük alakultak meg, tehát szégyenlik a visszalépést, harmadrészt pedig sokkal kényelmesebbnek tartják jelenlegi párthelyzetüket, mert nincsenek üldöztetésnek kitéve, és így kényelmesen, minden veszedelem nélkül vészeltetik át az időt mindaddig, amíg az új korszak nélkülük, segítségük nélkül is úgyis győzni fog, és remélik, hogy addig a Nyilaskeresztes Párt és a Hungarista Mozgalom annyira fel fog őrölni az első vonalbeli harcban, hogy megadható a tördőfés részére a kényelmesek, elővigyázatosak részéről. És mindezen kívül: vajon sikerült-e a nemzeti-szocialista német mozgalomnak hatalmon kívül egyesíteni

az úgynevezett szélsőjobbot? Vajon miért fulladt kudarcba az úgynevezett Harzburger Front?⁹⁰ Tehát: ami törvény a kialakuló új élet szempontjából Németországban, ugyanaz törvény Magyarországon is, és az egész világon, mint ahogyan törvény, hogy a magyar anyának éppen úgy kell szülnie, mint a német, a néger, a japán, az indián vagy bármely más anyának. Mindebből az következik, hogy vagy nincsenek meg a valóságban ezek a kérdezősködő, csodálkozó németek, legfeljebb egyes rövidagyú politikusok képzeletében élnek, akik saját gondolataikat állítólagos csodálkozó németek szájába adják, vagy pedig ha vannak ilyen csodálkozók, úgy ezek vagy elfelejtették már a nagy harci időt, amit végigverekedtek, vagy pedig soha életükben nem voltak mozgalmi emberek, és még hátravan számukra az élet részéről nekik szánt nyakleves, hogy felesleges csodálkozásukkal felhagyhassanak, és gondolatvilágukat hasznosabb és eredményes területekre tereljék, és ne csodálkozzanak, hanem úgy cselekedjenek, hogy még barátjaiknak is elmenjen kedvük a csodálkozástól.

857. Kíméletlen vagyok magammal szemben, tehát jogom van, hogy kíméletlen legyek másokkal szemben is. A kíméletlenséget azonban mindig magamon, és nem másan kezdem, és akkor kezdem, ha meg vagyok győződve, hogy ezzel is nemzetünk szolgálatát végezhetem, és belőle nemzetünk jóhaszna származik.

A Hungarizmus tehát nem kér, de nem is ad kegyelmet se magának, se másnak.

⁹⁰ Az úgynevezett Harzburgi Frontot 1931. október 11-én alapították a Heinrich Brüning kancellárral szemben álló jobboldali és szélsőjobboldali politikai erők, az Alfred Hugenberg sajtócézár vezette Német Nemzeti Néppárt, Adolf Hitler NSDAP-ja, a Stahlhelm félkatonai veteránszervezet, az Agrárliga és a Pángermán Liga. A rövid életű összefogás során még az 1932-es elnökválasztásra sem sikerült közös ellenzéki jobboldali jelöltet találni, főleg azért, mert Hitler ekkor már eltöklélte, hogy csak olyan koalícióban vesz részt, amelyet az NSDAP irányít.

858. Bizonyos német köröknek már igazán illene tudni, hogy mi a Hungarizmus, de különösen azt, [hogy] a Hungarizmus a legtisztább, legnemesebb nemzetiszocializmus, tehát az az új közösségi koreszme, mely a nacionalizmusnak és a szocializmusnak gyakorlati életösszhangjából születik valósággá. Ha nem akarják tudomásul venni a Hungarizmust, úgy ne csodálkozzanak, ha a magyar nép bizonyos ellenszenvvel kíséri azoknak a bizonyos német köröknek minden lépését.

De különösen furcsa, ha olyan kijelentés hangzik el Volksbund-szájából, mint tette ezt Mezőberényben úgynevezett N. Schultz József, aki azt mondta, hogy a magyar nép már kiélte magát, fáradt, nem alkalmas vezetésre, éppen ezért a németek fogják felváltani a zsidókat, és a zsidók helyébe fognak ülni.⁹¹ N. Schultz József úr címére: ha németek tényleg ezt akarnák megcsinálni, ne csodálkozzanak, ha a zsidók sorsára fognak jutni. N. Schultz József úr elfelejti, hogy a zsidókérdés mellé felvetődött a németkérdés is, és pedig a német imperializmus miatt; elfelejti, hogy Európa népei nem a német imperializmusért harcolnak, hanem az új koreszme megvalósításáért. És ha ezt a német imperializmus elsikkasztaná, úgy ne csodálkozzék se N. Schultz József úr, se azok, akik vele hasonlóan gondolkodnak, hogy a nemzetiszocialistává vált Európa népei mind szabadságharcot kezdeményeznének a német nép ellen, melynek kimenetele egyáltalában nem lenne kétséges.

VIII. 3. Az új világ emberei nem szövetkezhetnek a régi világ embereivel, hogy az új világot győzelemre segítsék. A régi világ emberei mindent el fognak követni, hogy az új világ embereit elbuktassák, még akkor is, ha velük szövetkeztek, mert nagyon jól tudják, hogy az új világ győzelme esetén ők elbuknának akkor is, ha szövetségben voltak az új világgal.

⁹¹ N. Schultz József, *Ütött a zsidó világalom utolsó órája?*, Mezőberény, szerzői kiadás, 1937.

A németek azért harcolnak olyan nehezen, azért kell olyan súlyos és igen sokszor felesleges véráldozattal küzdeniük az új világért, mert a régi világnak minden körülmények között és mindenáron való fennmaradásáért nyíltan vagy burkoltan harcoló kormányokkal vannak szövetségben, és ezt a szövetséget reálisabbnak tartják, mint azt, hogy elsősorban az új világot képviselő, alapozó emberekkel döntsék el a nagy kérdéseket. Érdekes tünete az európai eseményeknek: Európa majd minden népében megindultak igen erőteljes népi mozgalmak, melyek az új nacionalista és szocialista közösségi világszemlélet alapján állottak és állanak; ezzel szemben még mindig a régi világ kormányzata, valamint politikai, gazdasági és társadalmi rendszere van ezekben a népekben; és tapasztalat egész Európában, hogy az új világot jelentő német rendszer hivatalos tényezőivel, a régi rendszert képviselő kormányzatokkal szövetkezik. Hogy ez mennyiben reális vagy irreális diplomácia, azt majd az események fogják eldönteni.

IX. 9. Az egyik nagytanács alkalmával a legrészletesebben ki kell fejteni, milyen szörnyű terror alatt áll a Ny[ilaskeresztes] P[árt] és H[ungarista] M[ozgalom], és ennek a gúzsba kötésnek dacára mégis milyen hatalmas eredményeket tud felmutatni.

861. Az angolszászok a Szovjet nélkül akarnak győztesen kikerülni a háborúból, azt akarják, hogy a Szovjet teljesen elbukjon, megsemmisüljön, a Szovjet viszont az angolszászok teljes megsemmisítését akarják, ezért követnek mindent el, hogy először a németeket végleg megsemmisítsék, és ezzel megteremtsék végső céljuk előfeltételeit. A Szovjet hajlamossága egy japán szövetségre az angolszászok ellen már nem lehet kétséges.

862. Ne gondolják a plutokraták és a marxista szovjetvezetők, hogy a háború után tovább fogják tűrni népeik az önkényt, amellyel eddig bántak velük. Ennek az önkénynek vége lesz.

És mert vége lesz, mert minden népnek kinyílt a szeme, és saját életét és jólétét fogja követelni, a nemzetiszocializmus minden bizonnyal minden népben diadalmaskodni fog.

863. Nem tudok arról, hogy Krisztus rabszolgaerkölcsöt adott volna akár Rómának, akár a világ bármely népének. Ellenben tudok arról, hogy a zsidóság, a liberalizmus, a marxizmus, a plutokratarendszerek igenis rabszolgaerkölcsöt kényszerítettek a népekre kiváltképpen azáltal, hogy Krisztus erkölcstanát mesterségesen és erőszakosan kiirtották az érintett népek gyakorlati életéből.
864. A nemzetiszocializmus, fasizmus és Hungarizmus elleni gyűlöletük nagyobb, mint a haza, az ország, a nép, a nemzet, a családok sorsa iránti aggodalom; inkább készítik elő a vörös uralmat, az anarchiát, csak ne jöjjenek a hungaristák.
865. A közösségi világnézetek bírálatát meg kell adni. Községi világnézetnek kell tekinteni az univerzalizmust, a marxizmust, a nemzetiszocializmust, a Hungarizmust, a fasizmust.
866. A Hungarista Mozgalom egyes mozzanatainak jellemzése:
1935–36-ban agyonhallgatták;
1937-ben kigúnyolták, megvádolták;
1938-ban megfélemlítették, kiközösítették;
1939-ben megrágalmazták;
1940-ben németbérencnek mondták;
1941-ben kommunistának mondták;
1942-ben németellenesnek mondták;
1943-ban kisajátították.
867. Kállay miniszterelnök külpolitikailag hintázik Berlin és London között, belpolitikailag [a] Hungarizmus és Bethlen között.
868. Nyolc belpolitikai csoport különböztethető meg hazánkban, amelyek egymástól többé-kevésbé függetlenül, vagy többé-kevésbé függően akarják a szükséges kibontakozást végrehajtani.

Első csoport: az angolszászok csoportja; ide tartoznak a liberalizmus feudális főpapjai, főnemesei, főzsidai; főképviseleik, vezető személyiségük Bethlen–Serédi–Chorin;

második csoport: kimondottan zsidócsoport; vezetője Rassay Károly;⁹²

harmadik csoport: kimondottan szovjet csoport, nyíltan és szalonképesen kommunisták; vezetője Rátz Kálmán;

negyedik csoport: kimondottan népfront és II. Internacionálé; ide tartoznak szocdemek, kispapok, a független Kosuth-párt; vezetőik Peyer–Tildy–Bartha Albert; mecénásuk Fischer Ferenc, vezérük Eckhardt Tibor;

ötödik csoport: kimondottan hintázók; ide tartozik MÉP; vezetőjük Kállay–Lukács;

hatodik csoport: felvilágosult liberálisok csoportja, főgerince az MMP; vezetőjük Imrédy Béla;

hetedik csoport: kimondottan német nemzetiszocialista gyakorlatot beültetni akaró csoport, a magyar nép elhivatottságában nem hisz, a magyar nép saját nagy erejéből történő, szükségszerűen magyar kibontakozásában még kevésbé hisz, ide tartoznak [sic!] az úgynevezett egyesült nemzetiszocialista párt; vezetőjük Pálffy–Baky–Rupprecht;

nyolcadik csoport: kimondottan tiszta magyar nemzetiszocialista csoport, hungaristák; ide tartozik Nyilaskereszt Párt.

- IX. 14. Émelyítően dicsérik napjainkban mindazokat, akik nap mint nap állami, nemzeti, népi és társadalmi felforgatást követnek el vagy alamuszín, vagy gyáván–burkoltan vak és engesztelhetetlen gyűlöletükben mindaz ellen, ami nemzetiszocialista és hungarista, undorítóan követelik megsemmisítését mindazoknak, akiknek tulajdonképpen egész nyugalmaikat, békességüket, minden érdemtelen jólétüket köszönhetik.

⁹² Szálasi rosszul tudja: Rassay nem volt zsidó származású, felmenői között nem voltak izraelita vallásúak.

870. Politizálásnak minősítik ma, ha a tiszt alapos aggodalmát fejezi ki az irány fölött, amelyben ma nemzetünk halad. Politizálás, ha a tiszt a zsidókérdéssel behatóan foglalkozik, ha a jobboldali pártok valamelyikének elgondolását rokonszenvesnek tartja, ha szélsőjobboldali lapot olvas, illetve olyat, amely derűlátóan foglalkozik a háborús eseményekkel, és pedig német oldal felé. Nem politizálás ellenben, ha zsidólapokat olvas, ha az angolszászok hadászati terveit méltányolja, ha a Szovjet kiapadhatatlan erőforrásairól értekezik, ha zsidókhoz jár vacsorázni, miután a Don-kanyarban elvesztette lélekjelenlétét, ha zsidó bridzspartikon vesz részt. Ebből ellentmondás adódik a 23 év óta hirdetett elvek és a gyakorlat között. A ma rendszerének jelszavai, és ami mögötte van:

„Erős nemzet vagyunk” – de háborúellenes propaganda folyik minden újság betűjében, a pacifizmus nyálás fertőjébe taszítanak, aki gyenge és ellenállóképtelen;

„Egységes nemzet vagyunk” – de csak a mindent züllesztő baloldalt türik meg, a nemzetiszocialistákat halálra üldözik, akár erkölcsi, akár szellemi, akár anyagi, akár testi halálra;

„Szegedi gondolat” – a liberalizmus felszámolása helyett mindent elzsidósít;

„Egyetlen ellenség a Szovjet” – de megtürik a marxizmusnak minden formáját. Fischer Ferenc belügyminiszter radikális nemzeti és faji szervezet felesküdt titkos tagja volt, ma viszont a szocdemeket megbízhatónak és veszélytelennek minősíti a legszélsőbb nemzeti és faji alapon álló pártokkal szemben.

„A németek mellett döntöttünk” – de ezzel éppen ellenkező cselekedetek sorozata; Kállay 1943. január 13-án kijelenti P[árt]V[ezető]nek,⁹³ hogy a kormányzó és ő – Kál-

⁹³ Szálasit 1943. január 13-án fogadta Kállay Miklós miniszterelnök, aki kétórás találkozójukról később így számolt be: „Zagyva beszédéből,

lay – a legteljesebben hisznek a német győzelemben, de a beszélgetés folyamán szemrehányást tesz a P[árt]V[ezető]nek, hogy miért szalad a németek elé;

„Erős, fegyelmezett hadsereg van szükség” – de semmit nem tesznek, hogy a hadseregben szellem legyen, hiszen szellem nélkül nincs fegyelem, nincs semmi; Szombathelyi kijelenti, hogy „vak fegyelemre” van szükség, és hagyják abba az öntudatos, szellemtől vezetett fegyelemről való bárdolatlanságot.

Az idegháború fő kellékei: a hazugság és az ostoba.

Inkább legyenek halott vértanúk, mint élő hősök, mondják és cselekszik mindazok, akik a vértanúságról és a hősiességről csak azt tudják, hogy felesleges érzelgősség szüleményei, amelyeknek semmi közük nincs a gyakorlati élethez. Vértanúk és hősök: ők ketten az egyedüli tényezői a gyakorlati életnek, mert nélkülük nincs gyakorlati élet lehetősége.

Irányított gazdálkodás nélkül nem lehet csinálni irányított közellátást.

A nemzet és a vezetői között mély szakadék van; ez mind jobban elmélyült; a nemzet így kénytelen új vezetőréteget alkotni, amely megszervezi és a régi vezetők ellen vezeti, hogy újra saját életét élhesse, saját jólétét láthassa és saját életbiztonságát építhesse.

Már nemcsak a nagyvárosoknak és világvárosoknak van nyomortanyája, hanem majd minden falunak.

Folytatás a C füzetben.

összefüggéstelen mondataiban nincs mire visszaemlékezni, de a lehető legrosszabb benyomást tette rám”; úgy vélte, Szálasit nem tudja, mit akar, csak azt tudja, hogy „neki kell a hatalmat átvenni, mert egyedül ő hivatott a vezetésre”. Lásd Kállay Miklós, *Magyarország miniszterelnöke voltam 1942–1944*, Budapest, Európa–História, 1991, I, 253.

Folytatás a B füzetből

1943. szept. 15.

876. A nemzetiszocializmus szüksége nem attól függ, hogy megnyeri-e ezt a háborút, vagy nem. Az új közösségi koreszme megvalósulása parancsoló szükség, életszükség, mert úgy a liberalizmus, mint a marxizmus, mint az univerzalizmus csődöt mondtak, nem tudták megoldani azokat a problémákat, melyeket a közösségi élet megteremtésének szüksége felvetett, nem tudták megvalósítani az egyének, a családok és a népek magasabb és nemesebb társadalmisításának erkölcsi, szellemi és anyagi követelményeit.
877. Véleményem szerint nemcsak az ellenség katonai műveleteit kell megelőzni, hanem az ellenségnek azt a diplomáciai és propagandahadjáratát is, mellyel országokat rothaszt társadalmilag, zülleszt el és porlasztja ellenállóképességét [sic!].
878. A lengyel emigráció Magyarországon azt mondja, hogy demokrácia kell, de zsidó nélkül. Helyes: ugyanis ebben az esetben egészen biztosan nemzetiszocialista gyakorlat fog kialakulni.
879. A nézsai⁹⁴ körorvos német ajkú felesége – valószínűen osztrák – határozottan kijelentette: strategisch kann Hitler den Krieg nicht mehr gewinnen.⁹⁵ Nézsán! Egy körorvos felesége!! Remélem, a nő a konyhában jobb sztratégia [sic!], mint a katonai események bírálatában, mely – úgy sejtem

⁹⁴ Nógrád megyei település.⁹⁵ „Stratégiailag Hitler többé már nem tudja megnyerni a háborút.” (német)

– nem is az övé, hanem papagáj módra adja tovább, valószínűen abban a szent meggyőződésben, hogy valami igen okosat és félelmeteset mondott.

880. Az átmeneti idő számára olyan nagyipari termelési módszer kell beállítani, amely lehetővé teszi, hogy az ipari árak megszilárduljanak, és a kisipar igen erőteljesen tudjon fejlődni gazdasági életünkben.

Nemzetgazdálkodásunkban a jólét anyagi alapjai így határozhatók meg a legjobban:

először: meg kell állapítani és rögzíteni az élelem, a ruházat, a fedél és termelőeszközök értékösszhangját és árszszhangját;

másodszor: a családoknak olyan pengőmennyiséget adni, amellyel szükségleteit fedezni tudja az árszszhangolt termelésből.

Ezt a két alapot törvényekkel és rendeletekkel kell a gyakorlati életbe átültetni, és hogy könnyebben érthetők is legyenek, akasztófát is állítani kell.

IX. 22.

881. Magyar nemzetünk mind ez ideig mindig diktatúra alatt állott, parancsuralom alatt, mely nem azért volt káros, mert diktatúra volt, hanem azért, mert soha nem magyar vezetők csinálták, hanem mindig idegenek vagy idegeneket kiszolgáló gyászmagyarok, és mert sohase a magyar nemzet érdekében volt, hanem mindig nemzetidegen, fajidegen, egyoldalú és önző érdekek szolgálatában állott. A H[ungarista] M[ozgalom] is diktatúra lesz, de csak a nemzet szolgálatában, és csak addig, amíg be nem tudja állítani azt a politikai, gazdasági és társadalmi rendet, mely teljesen ki fogja és ki meri zárni azt a lehetőséget, hogy idegenek vagy gátlás nélküli csatlósáik újra zsarnokság alá hajtásák nemzetünket.

Amelyik diktatúra nem a nemzet érdekeit szolgálja, hanem egyéni önzést elégít ki az erőszak hatalmánál fogva, nem diktatúra, hanem zsarnokság. Ennélfogva magyar

történelmünk kevés kivételtől eltekintve és a mai helyzet zsarnokság sorozata.

882. Alulról és felülről jövő osztályharc van; de mindig az alulról jövő osztályharc marad alul, és mindig a felülről jövő diadalmaskodik, egyszerűen azért, mert ennek a birtokában vannak azok a hatalmi eszközök, amelyekkel hatalmát és uralmát védeni tudja, és le tudja gázolni mindazokat, akik az osztályharc elve alapján harcolnak. Ebből is világosan folyik, hogy a legnagyobb butaság és ostobaság az osztályharc alapján küzdeni az uralomért, mert céltalan; hanem népmozgalmat kell szervezni, az egész nemzetet be kell állítani a harcba, és vele érte harcolni, mert csak ezzel lehet célt érni, csak ezzel lehet egyes osztályok önző bitanguralmát véglegesen megtörni.

883. Határozott véleményem, hogy az itáliai események dacára⁹⁶ az új világképet és gyakorlatát a Völkische Bewegung, a fasizmus és a turanizmus fogja változatlanul megépíteni. Szerintem nemcsak a hármashatalmi egyezmény és az antikomintern egyezmény állanak fenn teljesen csorbitatlanul, hanem az 1943. február végén tartott Duce–Ribbentrop⁹⁷ és az 1943. márciusban volt Duce–Hitler találkozó⁹⁸ alkal-

⁹⁶ Benito Mussolini olasz diktátort a Fasiszta Nagytanács 1943. július 24–25-i ülésén leszavazták. Másnap III. Viktor Emmánuel király felmentette miniszterelnöki tisztéből, és fogságba vetette. Mussolini utóda Badoglio marsall lett, aki titokban szeptember 3-án fegyverszünetet kötött a szövetségesekkel, és a királyi családdal együtt az angolszász erőkhez menekült. Szeptember 8-án hozták nyilvánosságra az olasz fegyverszünet megkötését, szeptember 10-én német csapatok megszállták Itália északi és középső vidékét, majd német ejtőernyősök szeptember 12-én kiszabadították fogságából Mussolinét. Hivatalosan szeptember 18-án alakult meg Észak-Olaszországban, a Garda-tó partján lévő Salóban a Duce „Olasz Szociális Köztársasága”.

⁹⁷ A Mussolini–Ribbentrop-találkozóra 1943. február 24–28-án került sor. Mussolini javasolta: kössenek különbékét a Szovjetunióval, és az erőket csoportosítsák át Észak-Afrikába. A találkozón döntést nem hoztak, mindkét fél csak véleményét adta elő.

⁹⁸ Szálasi rosszul emlékezett: a Mussolini–Hitler-találkozóra, amelyen Hitler elsősorban Mussolini rohamosan gyengülő harci morálját igyekezett

mával leszögezett hivatalos kijelentések Európa vezetését és a világkép vezetését illetően. Nem látok okot fennforogni, hogy mindez már ne legyen érvényes. Mert ha érvényes a hármashatalmi és antikomintern egyezmény, úgy érvényes mind az is, ami belőlük folyik. Itália impériuma – felfogásom szerint – csak abban az esetben fog véglegesen megszűnni, ha Mussolini nem tudja úgy felrázni Itália népét, hogy ez az árulók által rajtuk esett gyalázatot és becsstelenséget nem tudná megtorolni, és nem tudná fegyverrel a kezében visszaszerezni Itáliát. Máskülönben az itáliai impériumot meg kell alkotni, csak más alapokon, mint eddig, mert ezek is rosszak voltak.

Nézetem: a Hungarizmus eszméje tud csak a gyakorlatban tényleg úgy összefogni népeket és érdekeiket, hogy ez hasznos legyen mindenki számára.

884. A szívemmel és az eszemmel csinálom a politikát, és ez így van csak egyedül *rendjén*. Nem jó csak a szívvel, de nem jó csak az ésszel a politikát csinálni. E kettő kell feltétlenül hozzá, egymástól elválaszthatatlanul.

885. Szerződéseknek csak addig van értelmük, amíg azt mind a két szerződő fél be akarja tartani. Amint az egyik a szerződést nem akarja a továbbiakban is tartani, a helyzet olyan lesz, mint a reménytelen szerelmesé: vagy öngyilkos lesz, vagy pedig gyilkos.

X. 17.

886. A Ny[ilaskeresztes] P[árt]ot és H[ungarista] M[ozgalmat] készenlétbe kell helyezni a háború alatt olyan kísérlet ellen,

erősíteni, 1943. április 7–11. között került sor a Salzburg melletti Klessheimben. A találkozási kiadott közös közlemény ismét hangsúlyozta, hogy a két ország a végső győzelemig folytatja a harcot. „A hármashatalmi egyezményben tömörült nemzetek győzelmének biztosítása kell Európának a békét, amely minden népnek közös érdekeik alapján történő együttműködéséért kereskedik és amely a világ gazdasági javainak igazságos elosztásához vezet” – szögezte le befejezésül a közlemény. *Magyar Nemzet*, 1943. április 13., 2.

mely nemzetünk becsülete, élete és jövője, hivatása ellen van.

A kormánynak döntenie kell arról, hogy vagy Londont választja, vagy pedig Berlint, de tovább hintáznia nem lehet, nem azért, mert nemzetünk végtelen türelme ilyen magatartást talán kizárna, hanem azért, mert London és Berlin nem fogják tovább túrni a kormánynak ezt az alávaló játékát.

887. A Ny[ilaskeresztes] P[árt]nak és H[ungarista] M[ozgalm]nak fel kell lázadnia mindazok ellen, akik a hármashatalmi egyezmény és az antikomintern egyezmény, valamint az új korszellem ellen merészeli[k] nemzetünket beállítani, de meg fog akadályozni minden olyan kísérletet is, mely mesterségesen akarja porlasztani nemzetünk ellenállóképességét az anarchiakeltés valamilyen eszközével.

888. Fel kell vetni a kérdést, mit akar tulajdonképpen a kormány: ha az angolszászokat választja, visszakapja Trianont még rondább és komiszabb alakban, mint 1921-ben;⁹⁹ ha Moszkvát választja, úgy a katyáni elintézését várhatja; ha egyiket sem választja, úgy minden körülmények között felmorzsolódik abban a kilátástalan harcban, melyet az új korszeme ellen visel az elaggott ember makacsságával, konokságával, rövidlátásával. A kormánynak ilyen viselkedésével szemben minden tiszta és igaz agyú és lelkű magyar embernek szervezkednie kell abban a párthban, mely az új, parancsolóan szükséges, feltétlenül bekövetkező életet szolgálja és készíti elő hittel, hűséggel, megnemalkuvással [sic!], hősi életszemléletből fakadó, példaadó magatartással és kitartással. Ez a párt tényleg egyedül és kizáróan a Ny[ilaskeresztes] P[árt], ez vezeti nemzetünket abban a harcban, mely Hitler–Mussolini–Tenno¹⁰⁰ vezetése alatt a végső győzelem záloga és a kiontott szent vér képezi alapját az új nacionalista és szocialista világrendnek.

⁹⁹ A trianoni békét 1920. június 4-én írták alá.

¹⁰⁰ Tenno a japán császár, Hirohito epitheton ornansa: 'Mennyei uralkodó'.

890. Eden–Majszkij tárgyalások szerint, melyeket Londonban tartottak, megállapodtak volna abban, hogy M[agyar-]o[rszág] szovjet érdekerület.¹⁰¹ Hogy ennek dacára a magyar kormány mégis az angolok felé akarja vezetni nemzetünket, csak arra vallhat, hogy Edentől ígéretet kaphattak arra vonatkozóan, hogy a Majszkijnak tett ígéretet csak kényszerből tették az angolok, és abban a biztos tudatban, hogy ebből a háborúból győztesként csak az angolok fognak kikerülni, a szovjet és a nácik ellenben biztosan el fognak pusztulni.

891. A Ny[ilaskeresztes] P[árt] ugyanolyan elbánást követel, mint amilyenben részesülnek a szocdem vagy kisgazdapárt. Ha tehát az államfő fogadja Peyer Károlyt és Tildy Zoltánt, valamint a többi nem nemzetiszocialista pártok politikus tagjait bizonyos alkotmányos tényezők javaslatára, úgy a Ny[ilaskeresztes] P[árt] is megköveteli, és nem kéri, hogy ugyanezek az alkotmányos tényezők javasolják az ő vezetőinek is az elfogadását az államfő részéről.

Az 1939 pünkösdjén megtartott választások óta az államfő nem fogadja az ellenzéki politikusokat, hogy ne kelljen szóba állnia a nemzetiszocialista politikussal. 1943-ig ezt az elvet tartotta, de ettől az időponttól az alkotmányos tényezők valamelyikének javaslatára eltért ettől az elhatározásától, és fogadja mindazokat a politikusokat, akik vagy kimondottan angolbarátok, vagy akik ugyan ellenzékiek, de egyáltalán nem nemzetiszocialisták, mint amilyen Jaross.

1943. január 13-án a Ny[ilaskeresztes] P[árt] P[árt]V[ezető]je kijelentette a kormányelnöknek,¹⁰² hogy tisztában

¹⁰¹ Ivan M. Majszkij londoni szovjet követ és Anthony Eden brit külügyminiszter a II. világháború folyamán természetesen többször is tárgyalt egymással, de arról, hogy Magyarország a szovjet érdekszférába tartozna, nem született közöttük megállapodás. Majszkijt 1943 augusztusában visszahívták Londonból, és Molotov külügyi népbiztos helyettese lett.

¹⁰² Kállay Miklós.

van azzal, hogy az államfő és minden más személy joga, hogy azt fogadja el, akit akar. A P[árt]V[ezető]nek a megállapítását a kormányelnök teljes egészében elfogadta. De elfelejtette, hogy ezzel a buzgó beleegyező bólintásával tulajdonképpen az egész felelősséget rábólintotta az államfőre, mégpedig azt a felelősséget, hogy miért fogad az államfő éppen olyan politikusokat, miért hallgat meg éppen olyan közjogi személyeket az állapotok felől, akiről ország-világ tudja, hogy a legélesebb ellentétben állanak az új kor-szellemmel, Hitlerrel, Mussolinivel és a Tennóval szemben. A kormányelnöknek semmi körülmények között nem lett volna szabad bólintania; hanem vállalnia kellett volna a felelősséget azért, hogy kit fogad, vagy nem fogad az államfő. Nyugodt lehet a kormányfő, hogy buzgó bólogatása dacára is a felelősség rajta van teljes egészében, és a felelősség egy paránya sem terhelheti az államfőt bármely cselekedete miatt sem, legalábbis a jelenlegi alkotmány és érvényes törvények szerint.

Bizalmatlanságot is jelent az államfő részéről saját miniszterelnökével szemben, hogy azt fogadja, akit akar, és jelenti, hogy [az] államfő olyan politikát is folytathat, amilyent akar, függetlenül a miniszterelnök politikájától.¹⁰³

892. A kormányzót egyoldalúan tájékoztatják. Nem engednek eléje olyan személyt, aki az érem másik oldalát is bemutatná, vagy minden elvakultság és gyűlölet nélkül mutatná be az új élet követelményeit, és tájékoztatná őt arról, hogy a magyar nemzet, Európa és egész földgömbünk nem merevedett bele a liberalizmus, a plutokrácia és a marxizmus által létrehozott gyakorlati anyagelvűségbe, hanem hogy az emberiség erkölcsi-szellemi-anyagi életét élni akarja minden zsidó-kapitalista-szabadkőműves-bolsevista-klerikális zsarnokuralom nélkül.

¹⁰³ Ezt a mondatot Szálasi utólag, a lap bal szélére függőlegesen írta be.

893. A kormány részéről semmibe se veszik a 3400-as rendelet és az azt kiegészítő és pótló rendelkezéseket.¹⁰⁴ Egy Nagytanácson felhasználni.

894. A német vezetés eddig két hibát követett el, melyet eddig még nem küszöbölt ki, s melyért eddig sok-sok ezer német katona ontotta ki feleslegesen véré:

először: a háború alatt akarta megvalósítani a Nagynémet Birodalmat, és mindent ennek a céljának elérésére állított be, ebből a szempontból ítélte meg;

másodszor: hogy szövetségben áll még mindig olyan kormányokkal, amelyek világnézetileg az ellenség oldalán kívánják a győzelmet.

A második hiba az elsőnek észszerű folyománya, mint minden hiba, ami eddig történt, az elsőből folyt.

A német nép célja Hitler szabatos meghatározása szerint 1943. január 30-a óta: a német nemzet germán állama.¹⁰⁵ Ez helyes, jó, igaz, szép, hasznos, szükséges, a fejlődés természetes folyománya. Ezt a célt azonban a háború győzelmes

¹⁰⁴ A 3400/1940. ME sz. rendelet Imrédy Béla miniszterelnök aláírásával 1938. május 20-án jelent meg az egyesületi tagságra vonatkozó rendelkezések ellen vétő tisztviselők és egyéb alkalmazottak fegyelmi felelősségre vonásáról. A rendelet megtiltotta, hogy hatóságok, közhivatalok és közműintézetek tagjai és közegei, illetve általában köztisztviselők és közszolgálati alkalmazottak olyan egyesületbe vagy (párt)szervezetbe belépjenek, amely őket az állam törvényes rendjével szembeállíthatná, amelynek tagjaitól a vezetőség hűségesküt vagy más, engedelmisséget követelő nyilatkozatot, fogadalmat kíván. Ilyen szervezetek anyagi támogatását, illetve jelvényeik viselését is tiltotta a rendelet. Miután az Észak-Erdély visszacsatolása alkalmából meghirdetett kormányzói amnesztia keretében 1940. szeptember 17-én Szálasi Ferenc kiszabadult a szegedi Csillag börtönből, Teleki Pál miniszterelnök aláírásával szeptember 25-én megjelent a 6840/1940. ME sz. rendelet a közszolgálati alkalmazottaknak politikai pártok működésében való részvételéről, amely eltörölte e tilalmakat. Közzolgálati alkalmazottak ettől kezdve lehettek politikai pártok tagjai, csak tisztséget vagy megbízatást nem vállalhattak, a pártgyűléseken nem szólalhattak fel, nem szervezhettek a pártot, és hivatali helyiségeikben, munkahelyükön nem viselheték annak jelvényeit (*Magyarországi Rendeletek Tára*, 1940, 2658–2659).

¹⁰⁵ Lásd a 48. jegyzetet.

befejezése után kell megvalósítani kemény, kitartó, bölcs és szívós munkával. A háborúban minden erőtenyezőt a háború győzelmes vége szempontjából kell bevetni; ez pedig parancsolóan megköveteli, hogy a háború által érintett népek ne érezzék, hogy ők csak addig jók, amíg a német érdekekért harcolnak, de amint sajátjukról is szó lenne, ezt a németek türelmetlenül, sőt durván és kíméletlenül mint sovinizmust leintsék.

895. A mai harc nem politika, hanem erkölcsi kérdés eldöntése. Totális erkölcs, jellem, hűség harcol a totális erkölcstelenség, jellemtelenség és aljasság ellen. Nem kérdéses, ki fogja megnyerni. A Hungarizmus, az új koreszme harcol az erkölcs, jellem, hűség fegyvereivel, a túloldal minden tartozékával pedig harcol az erkölcstelenség, jellemtelenség, aljasság fegyvereivel.

X. 19.

896. A Szovjet és az angolszászok nyári hadászati meglepetése és terve teljesen kudarcot vallott és csődöt mondott; egész tervük ennél fogva taktikai mozdulatokra zsugorodott. Németek és japánok viszont igen nagy hadászati előnyökre tettek szert, nagy hadászati kezdeményezéseknek előfeltételeit rakták le. Várható igen erőteljes fellépés az angolszászok ellen úgy a németek, mint a japánok részéről, amint a Szovjet felé a harci helyzet teljesen megszilárdult.

897. Hitler, Mussolini, Sztalin, Roosevel, Churchill egyszerre történő hirtelen halála esetén a német nép tudná a leghamarább beállítani a rendszerét kiváló átlaga, minőségi kiválósága miatt.

898. A liberalizmus és a plutokratarendszer táptalajára volt szükség, hogy a zsidóság hatalomra kerüljön, és mindent birtokába és tulajdonába vegyen. Meg kell vonni tőlük ezt a táptalajt, és a zsidóság biztosan elpusztul.

899. Rendkívül érdekes tény: a zsidóság soha nem tudott hatalomra vergődni, amíg egymás között élt Palesztinában;

amint azonban szétszórták, mint a jó táptalajba került bakteriumok, úgy szaporodtak és hatalmasodtak el.

900. Vannak ostobák, akik úgy gondolják, hogy abban az esetben, ha elugranak a németektől, nem kell többé harcolniok, hanem fura célkitűzéseik sült galambként fognak a szájukba repülni. És még: mindezek a harcolni nem akarók alig várják, hogy gyilkolhassanak, természetesen törvényes és alkotmányos alapokon.

Mindenkinek harcolnia kell ebben a világnézeti háborúban vagy az egyik, vagy a másik oldalon. Semlegesség nincsen már a régi értelemben. Mindenki csak addig semleges, amíg jó alkalma nem nyílik, hogy valamelyik fél oldalán rejtett céljait elérje.

Badoglio jellegzetes alakja ennek a világnézeti háborúnak. Először puccsot hajtott végre, hogy az olasz népet kihozza „becsületesen” a háborúból, megkapja a „béketábornok” dísznevet, becsstelen fegyverszünetet köt, és utána a béke nagy apostola hadat üzen a németeknek. Nem csodálkoznak, ha a háború folyamán ez a csirkefogó az angolszászokat is elárulná.

901. Az emberiség ebben a világnézeti háborújában vívja emberi történelmének a pun háborúk óta a második totális háborúját. Erre az összes hadviselő felek 1943-ban döbrentek rá. Megismerték törvényeit saját bőrükön, pedig volt példa előttük: a pun háború és Clausewitz munkája. De hát hiába: mindenki a saját bőrén akar okulni, úgy látszik, nem tudják jobbra és hasznosabbra használni és fordítani bőrüket.

A totális háború lényegét a németek és a japánok találták meg a leghamarabb, míg az angolszászok a lényegkeresés közben közönséges gyilkosokká lettek.

X. 20.

902. Mondják, a cél szentesíti az eszközt. Attól eltekintve, hogy rosszul idéznek – mert hiszen nem bármilyen cél szentesíti az eszközt –, hagyjuk a legteltesebben érvényben ennek

a mondásnak meghamisított, rövidített alakját – melyet ugyancsak a liberális-plutokrata-marxista rendszer hamisított meg –, de akkor viszont ne csodálkozzanak azok, akik ezt a mondást úgy alkalmazzák, hogy olyan célt is fognak elérni, amilyen eszközt szentesítenek; ha tehát eszközük az aljasság, a hűtlenség, a hitetlenség, a hazugság, úgy a cél is ennek megfelelő kell legyen, tehát olyan, amely csak ezekkel érhető el. Éppen ezért ne is csodálkozzanak, ha a népek, még saját népeik is, nem fogadják el a célt, mert egyetlen népnek sem eszköze és fegyvere az aljasság, a hűtlenség, a hitetlenség, a hazugság – csupán a zsidóé, mely éppen ezért célt sohasem fog érni.

903. A blöffháborúnak vége; kezdődött 1942. november 7-ével az észak-afrikai partraszállással, és végződött 1943. október 19-én a moszkvai hármas értekezlettel;¹⁰⁶ kezdték az angolszászok, és befejezésére kényszerítették Moszkva és Berlin; Moszkva a kikényszerített konferenciával, Berlin a kikényszerített hadműveletekkel. Az angolszászoknak verekedniük fog kelleni, akár akarják, akár nem. És ez lesz a vesztlük.

904. Kérdések: mit várhatunk az angolszászoktól, mit a Szovjet-től, mit a nemzetiszocializmustól? Mindhárman a világrendet akarják megépíteni; angolszászok csődöt mondanának, mert a társadalmasítást nem tudják végrehajtani; Szovjet csődöt mondana, mert rosszul hajtotta végre; nemzetiszocializmus jól hajtja végre, mert a jó társadalmasítás szüksége miatt született meg a másik kettő ellen, amely meddő;

a zsidók miért tiltakoznak az ellen, hogy rendes, határok közötti állami és társadalmi rendet és életet éljenek? Miért lázadtak fel ez ellen, és lázítottak más népeket is? Miért csodálkoznak, hogy fegyverrel fognak elmúlni, ha már fegyvert fogadtak és fogtak? Megjátsszák most a két

¹⁰⁶ 1943. október 18.–november 1. között tanácskozott Moszkvában Cordell Hull amerikai, Vjacseszlav Molotov szovjet és Anthony Eden brit külügyminiszter.

világeshetőségüket: az angolszász és a szovjet lehetőséget, melyek mindegyikében csak eszközt látnak, hogy világhatalmukat egyszer s mindenkorra biztosítsák;

a nemzetiszocializmus a legrealisabb politikai alap;

miért hintázik még a kormány? Tisztában van-e azzal, hogy London és Berlin nem fogják tovább megtűrni ezt a hintázást? Vagy legfeljebb London addig, amíg benne jó eszközt látja Délkelet-Európa ledestruálásának, ellenálló képessége elporlasztásának; Berlin pedig, amíg teljes bizonyítékot nem szerez a magyar kormány ellen, hogy hintázásában inkább az angolszászoknak hintázott, mint Berlinnek;

megkövetelheti-e a Ny[ilaskeresztes] P[árt] és H[ungarista] M[ozgalom], hogy ugyanolyan alkotmányjogi elbánásban részesüljön, mint a szocdem, a kiskgazda és az MMP vezető férfiai? Megkövetelheti-e, hogy az államfő meghallgassa a Ny[ilaskeresztes] P[árt] és H[ungarista] M[ozgalom] vezetőinek is véleményét a helyzetről, avagy vegye tudomásul, hogy egyedül az államfő dönt abban, hogy elfogad-e vagy nem?

905. Badoglio békét akart és háborút aratott. Becstelen, tehát nem becsület kezdeményezésének eredménye. Badoglio tehát nem a békét akarta, hanem a háborút, az érte súlyosan vérző szövetséges ellen, ezt azonban csak úgy érthette el, ha először becstelenül megjátssza a látszatzékét.

906. Fischer egyszer kijelentette, hogy a zsidóknak is vannak utóvégre idegeik. És ime: kiderül, hogy éppenséggel nekik nincsenek, mert a háborúnak minden felesleges förtelme nekik köszönhető. Vajon mikor fog rádöbben Fischer úr, hogy a magyar nemzetnek is vannak idegei.

907. J. Davies: Als USA Botschafter in Moskau. Grill.¹⁰⁷ Megvenni.

¹⁰⁷ Joseph Edward Davies moszkvai amerikai követ (1937–1938) emlékiratai *Mission to Moscow* címmel 1941 decemberében jelentek meg először. Ebben igen kedvező képet festett a szovjet közállapotokról, a kirakatperek

908. Angliában két tábor van; mind a kettő fel akarja számolni az angol világbirodalmat, mert mindkettő tisztában van az angol világbirodalom teljes csődjével és hasznavehetetlenségével; az egyik tábor, Churchill a vezetője, a teljes beolvasztást készíti elő az USA-ba; a másik tábor, Eden a vezetője, a Szovjettel való teljes egybefűzést készíti elő. A zsidók mind a két eshetőséget játsszák meg.

Tény, hogy ezekről eltekintve Angliában is megvan az új korszellemnek az irányzata, mely Angliát az új marxista és szocialista Európarendbe akarja beépíteni. Képviselői egyelőre internálótáborokban vannak.

909. A szabadság kötelez. Az a szabadság, amelyik nem kötelez, nem szabadság, hanem anarchia, vagy ennek ma elfogadott alkotmányos alakjai: liberalizmus, a kapitalizmus, a marxizmus, a demokrata-plutokrata rendszerek, az összes zsarnokságok a Szovjettel és az USA-val az élen, a judaizmus.

XI. 30.

910. Szövetségekötés előtt kell meghatározni és eldönteni, hogy mi a közösen elérendő cél, milyen úton és módon érhető el, milyen eszközöket kell alkalmazni a cél elérése érdekében, és – ami a legfontosabb – az érintett népek tényleg elfogadják-e a meghatározott célt. Ha nem fogadják el, úgy legfeljebb a kormányok között jön létre a szövetség, és nem a népek között. Ez pedig mindig baj – mindenkire nézve, és csak egynek busás haszon: aki ellen a szövetséget kötötték.

911. Faji asszimiláció nincs, de van népi asszimiláció, tehát nem elnémetesítés vagy elmagyarosítás, hanem elnémete-

vádlokat árulóknak tartotta, dicsérte Sztálint és a többi szovjet vezetőt. Davies 1938–1940-ig brüsszeli követ, majd a világháború idején Cordell Hull különleges tanácsadója (*special assistant*) volt. Jelentős szerepet játszott 1941-ben, amikor az amerikai legfelső vezetésben szinte egyedül képviselte azt a nézetet, hogy a Vörös Hadsereg képes akár még hosszú hónapokig is harcolni a Wehrmacht ellen, érdemes tehát szövetséget kötni a Szovjetunióval és minden segítséget megadni Sztálinnak.

sedés és elmagyarosodás. Ez elvitathatatlan. Sőt van elzsidósodás is, ahogyan van elzsidósítás is. A zsidó nem magyarosodik el, hanem legfeljebb az elmagyarosításig jut, tovább nem. Népcsoportok kérdésében részletesen kifejtetni!!

912. Minden eddigi rendszernek bőven volt ideje, rendelkezett a szükséges hatalommal és minden eszközzel, hogy a nép és a nemzet előtt bebizonyítsa jóságát, szükségét, hasznosságát azáltal, hogy tényleg jólétet és életbiztonságot nyújt. Munkásvonalon: Marx, Lenin, Sztalin, Peidl, Peyer; parasztvonalon: Nagyatádi Szabó, Mayer, Gaál, Eckhardt; értelmiségen: Rerum novarum,¹⁰⁸ Quadragesimo anno,¹⁰⁹ Bethlen, Teleki, Kállay, Gömbös 95 pontja.¹¹⁰ A liberalizmus, kapitalizmus, plutokrácia, marxizmus, judaizmus minden vívmánya és csúcsteljesítménynek kikiáltott eszköze rendelkezésükre állott a legteljesebb, senkitől nem támadott, mindenkitől mélyen tisztelt és szent áhítattal kiejtett és átértett alkotmánnyal és parlamentarizmussal és demokráciával a tetejébe. Minden jogi kérdést meg tudtak oldani, csak az igazságot nem, mert a jog célja a jog lett, és nem az igazság. Mindent törvénybe tudtak iktatni, csak az életet helyezték törvényen kívüli állapotba, mert a törvény egy kiválasztott, életre-halálra szövetkezett érdekkör öncélja lett, és nem az élet volt már a végső célja. Mindent alkotmányba öntöttek, mindent alkotmányosan intéztek, megvédték sok szájjal és honfibuál az alkotmányt a parlamentben a

¹⁰⁸ XIII. Leó pápa 1891. május 15-i enciklikája a munkások helyzetéről.

¹⁰⁹ XI. Piusz pápa 1931. május 15-i enciklikája a társadalmi rend megújításáról és az evangéliumokhoz való alkalmazásáról.

¹¹⁰ Gömbös Gyula 95 pontból álló kormányprogramjában, a Nemzeti Munkatervben a kormány célját az „öncélú magyar nemzeti állam kiépítésében” jelölte meg. Kormányának külpolitikai célja a trianoni béke revíziója, a belpolitikában a munkáskérdés „rendezése”, szociális engedményekkel. Tervezte az egyesülési és gyülekezési jog és a sajtó ellenőrzésének újrászabályozását. A programban szerepelt az államigazgatás átszervezése, a vármegyék-nél nagyobb közigazgatási egységek létrehozása, a nyílt választási rendszer reformja, a titkosság érvényesítése.

parlament ellen, a parlamentet az alkotmánnyal szemben, csak a nemzetet nem öntötték az élet parancsolta keretekbe, csak a nemzet sorsát nem intézték alkotmányosan, csak a nemzetet nem védték meg karddal és tiz körömmel, mert ha megtették volna, rádöbbsentek volna, hogy mennyire nincs élet törvényeikben, nincs igazság joggyakorlatukban, és nincs alkotmány a nemzet szolgálatában.

Az eddigi rendszerek nem tudták bizonyítani jóságukat, szükségüket, hasznosságukat, tehát el kell tűnniök a népek életéből, mint felesleges, bosszantó, idejétmúlt türelemtől megkímélt kerékkötők. De nemcsak a rendszer vezetői, hanem követői is hibáztak. Gyakran, különösen vajúdasok és roppant megmértetések idejében, hasznos az álvakság, az álsüketség kimutatására struccmadár módjára, és ténylegesen vak és süket testrésznek az események felé való fordítása abból a számításból, hogy az események ilyen látvány láttán elkerülnek; de csak azok számára, akik teljes életükben többet köszönhetek földhöz közelebb, mint legtávolabb eső testrészüknél. Ezek azok a vezetők, akik szavukat és tettüket soha egyeztetni és összhangba hozni nem tudják és nem akarják, így magatartásuk és példaadásuk csak olyanok előtt talál utánzásra, akik a piszkos kényelem, a hitványság és a gyávaság háromságával születtek a földre, ebben nevelkedtek, és a belőlük származó tanulságokat ítélték az emberiség legnagyobb bölcsességének és egyedüli építő gyakorlatának. Mindkettőtől a harc távol állott, a becsületes, nyílt, férfias harc. Annál közelebb állott mindenkor a becstelen, alattomos, zsiványkodó bitangság hozzájuk.

XII. 4.

913. A liberalizmus forradalmi egyáltalában nem szolgálták a paraszt, a munkás, az értelmiség érdekeit, hanem egyetlen kis, de erőteljes, semmitől vissza nem riadó társaság, zártkörű cimboraság mohó, határtalan és feneketlen uralomvágyát. A jelenlegi vezetők dédapjai, ükapjai mind kivétel

nélkül ugyancsak vezettek, ha kellett, összeesküdtek, ha kellett, állami és társadalmi rendet felforgattak, és önös érdekeiket feltüntették mint közérdeket, melynek teljesítése nélkül minden összeomlik. Hatalmi eszközeiket, uralmukat biztosító előjogaikat örökségként hagyták fiaikra, ezt az örökséget és örökségi akarataikat alkotmánynak nevezték el, és mint ilyent, tudatosították a munkásban, a parasztban, az értelmiségben.

Harcmodorukat jellemezte a piszkos kényelem, a hitvány-ság és a gyávaság. Eszközeik ennek megfelelőek voltak: passzív rezisztencia, melyet nemzeti ellenállásnak neveztek el, hogy szebben és elfogadhatóbban hangozzék; szabotázsok, amerikázások, sztrájkok és a parlamentarizmus csúcsa, a szabadság, egyenlőség, testvériség remeke, a szabadelvűség nagyszerűsége: az obstrukció.

Ezek voltak a harcok legdicsőbb lapjai, s közben a paraszt, a munkás, az értelmiségi vakult, süketült, bénult, önmagába zárkózott, betokosodott, élte saját életét, mert a közéletét utálta. Ennek a bámulatos és hihetetlen társadalmi zűrzavarnak erkölcsi, szellemi és anyagi mocsarában, ingoványában, pocsolyájában mint lidércfény táncolt a zsidóság, és csalogatta a parasztot, a munkást, az értelmiséget az ingovány teljes közepébe az ingyen föld, a munka nélküli élet és a pacifizmus rothadt szagú lápvirágaival. És mindezek felett ott lebegett az alkotmány, a jog és a törvény mint ennek az életnek halotti leple. Nem csodálatos, hogy ilyen politikai, gazdasági és társadalmi élet csak olyan katasztrofába torkollhatott, mint 1918–19, és abba a jelenbe vezethetett, amelyet élünk, szenvedünk, és amelyért meg kell lakolnunk, mert a mi hibánkból is van. Ki kell kanalaznunk az utolsó cseppig az évszázadok óta készült feketelevest. Ez a mi harcunknak egyik történelmi és természetes, parancsoló feladata. Éspedig olyan alaposan kell ezt elvégeznünk, hogy utódjainknak ne maradjon belőle egyetlen csepp se. Ebben az esetben teljesítettük csak jól kötelességünket.

A hősi életszemléletnek halvány tünetét nem látjuk abban az időben. Nem bátorság, hanem vakmerőség, nem igazságtudat, hanem kegyetlenkedés akarata, nem a jó, a szép, az igaz szolgálata, hanem az önzés, a haszon és a megalukvás vezette a vezetők minden gondolatát, elhatározását, döntését, akaratát, értelmi és érzelmi életét, cselekedetét, ezek voltak benne minden megnyilvánulás indítórugói.

A zsidóság tolvajok cimboraságává ziillesztette egész társadalmunkat, és ezt az egész tolvajlását elnevezte szabadelvű gazdasági életnek, és mint ilyent, becsempészte az alkotmányba, vagy alkotmányossá tette és megvédelmeztette azokkal a kis tolvajokkal, orozókkal és orgazdákkal, akik busásan le tudták még mindig azt fölözni, amit a nagy világtolvaj meghagyott. Nem vették észre ezek az ostoba és balga kisszélahamosok, hogy közben ez a nagystílű világtolvaj észrevette, hogy a paraszt, a munkás, az értelmiségi szemek kezd kinyílni, minden agrárszocialista, marxista, liberalista [sic] maszlaga dacára, és ezeket a magukra eszmélt társadalmi rétegeket kezdi ráuszítani a kiszíványra, hogy önmaga kiválasztott irháját megmentse. Ez az uszító hadjárata a zsidóságnak tartott és eredményes volt 1918-tól 1933-ig.

A nemzetiszocialista világnézet feltárta mindezt, megalkotta a paraszt, a munkás, az értelmiség zárt acélfalát, rendbe és sorba állította őket, közös életparancsolta célt adott számukra, magatartásával és példaadásával utat taposott tiszta, becsületes cselekvésük számára, és vezetni győzelemre őket abban a szabadságharchban, lázadásban és forradalomban, melynek segítségével elérhetik azt a szabadságot, önállóságot és függetlenséget, melyet az élet, és nem a zsidóság határoz meg számukra.

914. A liberalizmus nem vezetett háborút, hanem gyilkolt és gyilkoltatott, hogy anyagi mohóságát, kapzsiságát kielégítse.

915. A liberalizmusban a paraszt, a munkás, az értelmiségi, mert már nem voltak azok, hanem bérabszolgák, parancsra

gyilkoltak császárt, királyt, gyermekeiket, szüleiket, önmagukat, mindezt bérért: éhbérért és vérbérért. Mindennapi kenyerüket mindennapi erkölcsi, szellemi és anyagi véráldozatért tudták csak asztalukra tenni. Mindent megcselekedtek, amit tőlük a zsidóméregtől elaljasodott, elhítványult és piszkos kényelemszeretethe iszaposodott vezetők követeltek. És amikor a zsidóság ettől és ilyen vezetőrétegtől átkövetelte, vagy se szó, se beszéd kierőszakolta hatalmát és uralmát: megtúrta a gazdacserét, mert ájultan, tehetetlenül, minden hatalmi eszköztől megfosztottan terült el a haza szent és megbecstelenített földjén a rög, a munka és a vér háromsága: a paraszt, a munkás, az értelmiségi. A Hungarizmusban kiteljesedő nemzetiszocialista világnézet harca volt az, amely ezt a háromságot újra az életnek adta, és legyőzhetetlen életakarattal mindazt, ami eddig roncsolt, bontott, a halálnak. A Hungarizmus megadta e háromnak az önmegbecsülést, hogy megbecsülhesse az életét, és belőle kikényszeríthesse mindazt, ami nacionalista és szocialista közösségének jólétét és életbiztonságát jelenti és adja. Világosan látni, helyesen ítélni és gyorsan cselekedni: ez minden hungarista jólétnek és életbiztonságnak életalapja.

XII. 8.

916. A szükséges társadalmi átformálások felvetették a közösségi szemléletet, ennek eszmerendjét és gyakorlatát. A liberalizmus ezekben a kérdésekben csak olyan problémákat látott, melyek társadalmi úton, minden szükséges rendszerváltozás nélkül, könnyen megoldhatók. Altruista alapon akarta intézni, melyben maga sem hitt, hiszen minden volt, csak nem altruista. Társadalmi úton tehát nem tudhatta megoldani és nem akarhatta – hiszen a liberális rendszereket a pénzmágnás és a koldusok jellemzik, és ha az egyik eltűnik, az magával hozza a másik eltűnését is, lévén életörvény: ahol nincs koldus, nincs pénzmágnás, és pénzmágnás nélküli országban nem ismerik a koldust, a liberalizmus

*ennélfogva önmagát is kivégezte volna*¹¹¹ – így tehát a liberalizmus a társadalmi átformálások megvalósításának kérdését nem tudta megoldani, ennélfogva csődbe került.

A marxizmus viszont ezekben a kérdésekben csak proletárkérdést látott, és nem látta meg a tényt, hogy a külsőleg látható, tapintható, ízlelhető, hallható és szagolható proletariátus mellett van egy sokkalta hatalmasabb, számban és értékben ezeket messze túl- és felülhaladó nyomortársadalom és bajközösség, mely azonban nem észlelhető, mert csendes, és ez maga a nemzet, a nép az ő rettenetes erkölcsi, szellemi és anyagi elmaradottságával, az ő kiközösítésével mindenből, ami a kultúrát, a civilizációt és a technika-gazdálkodást jelenti. Marx csak a proletariátuson akart segíteni, a kizsákmányolt munkáson, ezt akarta minden termelési eszköz egyedüli birtokosává tenni ugyanolyan diktatúrával, amilyen a plutokraták szerezték meg azokat maguk számára, és ugyanolyan helyet tervezett számukra, mint amilyen a plutokraták erőszakoltak ki maguknak. Ennek végeredményben nem is lett volna más gyakorlati eredménye, mint az, hogy a burzsujplutokrácia helyébe egy proletárplutokrácia ült volna, mely a nemzetet és a népet éppen úgy zsarnokoskodott volna, ugyanolyan erkölcsi, szellemi és anyagi igában tartotta volna, mint elődje, mert nem változott volna semmi, csak a fej, még a szaguk is megmaradt volna: a proletártól bűdös burzsujnak keresztelt¹¹² helyébe a burzsujtól bűdös proletárnak keresztelt lépett volna. Csakhogy mindez csak ábránd maradt. A bűdös proletár rádöbbsen arra, hogy nem a bűdös burzsuj csapta be és volt a legnagyobb ellensége, hanem az a fajzat, melynek bűdösségét se proletár, se burzsuj nem vették észre saját szaguk miatt, és nem vették észre, hogy nem ők a bűdösek, hanem

¹¹¹ A dőlt betűs mondatrészt Szálasi szabályos korrektúrajellel, utólag irta függőlegesen a lap bal szélére.

¹¹² A dőlt betűs részt Szálasi utólag iktatta a mondatba.

a bűzt az a fajzat terjeszti, melyet eddig mindketten Isten-től kiválasztottnak éreztek: a bűdös zsidó. Rádöbbsent arra a proletár, hogy nem az ő saját maga diktatúráját készítette elő, nem érte vérzett, szenvedett, hanem a zsidódiktatúráért. Rádöbbsent arra, hogy amit csinálni készült a proletárdiktatúrájával, nem más, mint rablás, lopás, gyilkolás, a zsidó viláგuralom minden időkre szóló alátámasztására. Amikor a proletár minderre rádöbbsent, ekkor bukott meg az egész marxizmus, és jelenleg még csak azért van, mert beszélnek róla, és nem azért, mert rendszert tudna még jelenteni akár a Szovjetben is. A marxizmus így rosszul oldotta meg a parancsolóan szükséges társközösségi kérdéseket, ezért került csődbe.

A liberalizmus és a marxizmus csődje azonban nem jelenti, hogy az élet megáll. Nem állott meg, hanem a csődöt leszámolta és felszámolta a nemzetiszocializmussal. Ez a közösségi alapon álló világnézet fogja a társadalmi kérdéseket megoldani az „Én” és a „Mi” gyakorlati életösszhangjának kialakításával.

Marxnak tana a társadalmi evolúcióról, az érdekében végrehajtott minden véres revolúció dacára is, teljesen megbukott, mert a tudományos alapok is, melyekre tana épült, ugyancsak teljesen megbuktak az utolsó félszázad csendes, de annál kíméletlenebb és könyörtelenebb forradalmában, melyet a tudomány és a technika idéztek elő, vezettek, és melynek meglátásait és törvényeit rákényszerítették az úgynevezett felelős államhatalmi tényezőkre is. A nemzetiszocializmus a tudomány és a technika forradalmából született, és nem úgy, mint a liberalizmus és mocskos ágyékából születő gyermeke, a marxizmus a csőcselék, a félműveltség és a lelki sötétség forradalmából.

917. Az imperialista határok addig terjednek, amíg az imperializmus hatalmának fizikai erőszakra beállított fegyverei érnek. Amint a fegyverek megsemmisülnek, az imperializmus minden megnyilvánulása vele semmisül.

918. Egyes német körök felfogása szerint összeomlott az olasz birodalmi politika a Földközi-tenger térségében. Vélemény: nem a birodalmi politika, hanem az, ahogyan és akikkel végre akarták hajtani. Utóvégre nem mellőzhető el a Földközi-tenger térségének egy kézben való megszervezése úgy, ahogyan azt az új világrend meg fogja követelni. Az angolszászoktól mesterségesen fenntartott és szított állandó földközi-tengeri bizonytalanságnak és az ebből hízó angolszász rablógazdálkodásnak egyszer s mindenkorra meg kell szűnnie. Ezt pedig csak úgy lehet elérni, hogy a Földközi-tenger térségében végrehajtható minden feladatot felelős sáfárnak kell elvégeznie. Az itáliai birodalom tehát szükséges, de új férfiak kellenek, akik saját erejükből vereszkizik ki az olasz nép vezető szerepét ebben a térségben.

Ha erre a feladatra az olasz nép képtelen, úgy a spanyol és francia sem tudja elvégezni, mert egyelőre még képtelenebb erre. Ilyen esetben nem marad más hátra, mint az, hogy a Földközi-tenger térségének teljes politikai, gazdasági és társadalmi, valamint biztonsági irányítását a német nép vezetése alatt álló germanoszláv lélettér és életközösség vegye át.

919. Lázadás és forradalom közötti különbséggel tisztában kell lenni. Leglényegesebb különbség: lázadásnak nincs rendszerváltoztató irányzata, a forradalomban csak ilyen van. A lázadás átcsaphat forradalomba is, ellenben sokra fogjuk rá, hogy forradalom, pedig csak lázadás volt: amint pengőt és kenyeret kapott, vége is volt. A forradalom nem múlik el pengő és kenyér hatására, hanem mindaddig tart, amíg azt a pengőt és kenyeret nem élvezheti, melyet ő gyártott, ő ad, ő biztosít, és ő szentesít.

920. A magyar nemzetet a hungarista közösségbe kell szervezni, és ennek megtörténte után kell felelős vezetőinek ezt az egységet a nacionalista és szocialista Európaközösségbe állítaniok és beépíteniök, de úgy, hogy a hungarista közösség semmi csorbát ne szenvedjen.

921. Mindazok, akik az 1918-tól 1943-ig zajló eseményekből még mindig nem tanultak, és úgy hirdetik, hogy vezetőivőlük van, akik 25 esztendőn keresztül nem tanultak az eseményekből, nem látják, nem hallják mindazt, ami elvetemültség, cimborálás nemzetünk és népünk erkölcsi, szellemi és anyagi léte és jóléte és életbiztonsága ellen, akik nem tudják még mindig, hogy melyik oldalon kell harcolniok: akár király, akár pór, akár korona, akár kalap van a fején, akár jogar, akár seprő van a kezében: az mind kivétel nélkül csirkefogó.

Huszonöt esztendő elég hosszú iskola volt mindenki számára, hogy tanuljon, okuljon, nevelődjön. Aki ezt a súlyos iskolát úgy járta végig és úgy végezte, hogy nem tud melyik oldalra állani, hogy még mindig nem tudja, hogy a plutokrata-marxista-judaista szövetséget, vagy a saját jólétét, életbiztonságát és becsületét is jelentő nacionalista és szocialista Hármaskör Hatalom új világrendjét válassza-e: az tényleg megérdemli, hogy a Kállay vezetése alatt álló magyar úton maradjon, és érdeme szerint pusztuljon el. Mindenesetre szóba fog vele állani egészen biztosan Churchill, aki nagyon jól tudja, hogy mi mindenre képes az ilyen megépítésű ember, hiszen ő is az, és csak magához kell hasonlítani, hogy felmérje értékeit és megfelelően alkalmazza.

922. A tolvajok között elvész a becsületes, a becsületesek között a tolvaj. Ezért van az, hogy miért bukik el oly sok kezdeményezés, de ezért van az is, hogy miért kell elbuknia a rendszernek.

Ebben a nagy világégésben, melyben minden értéktelen, időt nem álló el fog hamvadni, hogy trágyája lehessen az új életnek, nemzetünknek választania kell: át mer-e menni a tűzön, mert tudja, hogy nem hamvad el, csak salakjából, évezredes salakjából tisztul meg, vagy nem mer átmenni rajta, és rávetik a tűzre és benne pusztul.

Ebben a nagy harcban az örök tolvaj és az örök becsületes között választania kell nemzetünknek: a nagy tolvaj

mellé áll-e kis tolvajnak, vagy a becsületes mellé legbecsületesebbnek; mert nem lehet a tolvaj mellé állani mint legbecsületesebbnek, és nem lehet a becsületes mellé állani kis tolvajnak. És hogy nemzetünk hogyan fog dönteni ebben a világégésben és ebben a harcban, egyedül és kizáróan tőle függ, hogy ki tudja-e választani azokat a vezetőket, akik őt becsületesen vezetik új életbe. Választania pedig azt kell, akinek tette és szava eddig egy volt, egymástól nem tér el, ketté nem hasadt, még akkor sem, amikor szavát elvették, tettében megbénították.

923. Az anyagelvűség oszthatatlan megvallásához teljesen pesszimista világnézet kell, pesszimista felfogás és életgyakorlat. Ennek iskolapéldája a marxizmus, mely bárdolatlan, faragatlan anyagelvűség, és amelyik eddig a földgömb két legpesszimistább népét állította maga mellé: a zsidókat és a szláv népeket. Mindkettő örökké messiásváró, reményeiben mindig ki nem elégített. A be-nem-teljesedés, a lezárttság nélküliség a pesszimizmus legkirívóbb tulajdonsága, ezért a megtapintható, meglátható, meghallható, megízlelhető, megszagolható anyaggal zárja le önmagát, keresi önkielégülését benne.

A többi népek mind derűsek, életigenlők, határozott céljaikat meglátták; beágyazták az abszolútba, és menetelnek felszabadultan, minden anyagi gátlástól mentesen az élet útján, tudva, hogy mindenkor, mindenütt, mindenki számára az élet csak azt a célt mutathatja, csak azt az utat jelölheti, amelyen járnak. A célba állítottság, a célbaérés nagy tudata, nagy meggyőződése, nagy hite.

924. Két felfogás uralkodik az életben Istenről. Az egyik a rajtunk kívüli Istent vallja, a másik a bennünk levő Istent vallja. Hogy melyiknek van igaza? Gondolom, a helyes út, ha azt mondjuk: Isten mindenhol jelen van; aki nem keresi és nem ismeri el, az hamar rájön, hogy tőle függetlenül, rajta kívül van; aki keresi és elismeri, az hamar rájön, nagy örömmel, hogy benne is van. A pesszimizmus mindig a rajtunk kívüli

Istent vallja, az optimizmus mindig a bennünk is levő Istent vallja.

925. Igen: szabadságot, függetlenséget, önállóságot akarunk nemzetünk számára, olyant, ahogyan azt nemzetünk értelmezi és akarja élni, és nem olyant, ahogyan azt a zsidóság, a plutokrácia és a marxizmus értelmezik, és rá akarják kényszeríteni az egyes nemzetekre és népekre.

926. A francia harmadik köztársaság 1870-ben a sedani tragédiában¹¹³ született, és az 1940-ben bekövetkezett Szajna-menti tragédiában¹¹⁴ ért dicstelen véget. Ez a harmadik francia köztársaság nem fog újra feltámadni, túl nagy követ hengerített rá a történelem, az érdemtelenység követ, melyet elmozdítani eddig egyik népnek sem sikerült, amely ezt kiérdemelte. A két hatalmas tragédia között nem is születhetett más, mint tragikus hibáknak tragikus láncolata.

927. A nemzetiszocialista Európaközösség szolidaritásába csak a hungarista szolidaritáson át juthat nemzetünk. Ez a kettős szolidaritás jelenti és határozza meg félreérthetetlenül az önállóságot, azt a függetlenséget és azt a szabadságot, melyet a gyakorlatban be kell állítani, ha ez a kettős szolidaritás tényleg minden nép számára a becsületet, a jólétet és az életbiztonságot akarja jelenteni.

928. A liberalizmus egyénieskedő világnézetében született meg a népekben a sovinizmus: a népek egyénieskedése, a materializmus: a plutokrácia és a *profit*¹¹⁵ egyénieskedése és a marxizmus: a zsidóság egyénieskedése; a liberalizmus internacionalizmusában pedig megszületett a profit és az erőszak egyénieskedése.

¹¹³ 1870. szeptember 1-jén a porosz–francia háborúban III. Napóleon csapatai döntő vereséget szenvedtek az északkelet-franciaországi Sedan városa mellett. E csatavesztés jelentette a második császárság bukásának kezdetét.

¹¹⁴ Szálasi itt ismételt az angol–francia csapatok 1940. május–júniusi nagy vereségére, a Wehrmacht villámháborús győzelmére céloz.

¹¹⁵ A dőlt betűvel jelzett részt Szálasi utólag írta a sor alá, kapcsolós zárójellel illesztve a mondatba.

Azért, mert a gyöngyöt az ökör nyelte le, vagy a tolvaj nyakában ékeskedik, csak gyöngy marad, csak rossz helyre került és rossz helyen ékeskedik.¹¹⁶ Mindez nem mehet a gyöngy rovására, csak a marháéra, amelyik nem tudott mit kezdeni vele, és a tolvajéra, aki azt gondolja, hogy most már nem tolvaj. Csak a hordozóját bélyegzi meg: az egyiket mert felfalta, a másikat mert ellopta.

930.¹¹⁷ Asszimiláció és disszimiláció. Sokat beszélnek róla. Mind-egyik fél a vagy-vagy álláspontra helyezkedik. Kiválasztja azt, amelyik számára jelenleg a legnagyobb hasznot biztosítja, és ha megvan hozzá fizikai ereje is, erőszakkal meg is védi álláspontját, abban a tudatban, hogy az igaz tudomány, és az élettel szemben úgyszólván elveszítené a harcot.

Vélemény: fajták között soha nem lehet asszimiláció, csak fajtanemesítés vagy -szegényítés. Disszimiláció lehet, ha egyes fajtákat ki akarunk nemesíteni. Népek között – ezek nem fajták, csak fajtahordozók! – lehet asszimiláció, de nem mint elmagyarosítás és elnémetesítés, mert ez kényszerszolidaritás és nem asszimiláció, hanem mint elmagyarosodás és elnémetesedés, melyet semmilyen törvénnyel megakadályozni nem lehet. Ebben döntő: hogy a vezető *nép*¹¹⁸ milyen erkölcsi alapon éli életét, milyen magatartást tanúsít, és milyen példaadást ad élete folyamán. Utánzásra méltó nép mindig vonzza azokat a népeket, amelyek támaszt keresnek, vagy azért, mert egyedül nem tudják jólétüket és életbiztonságukat megépíteni, vagy pedig azért, mert önmagukból nem tudják kitermelni életük célját és útját, hanem elfogadják az ilyen célt és utat kitermelő nép vezetését.

¹¹⁶ E mondat mellé a bal margóra Szálasi utólag ráírta: „A gyöngy. Mondatfűzés rossz!!”

¹¹⁷ A 929. sorszám hiányzik.

¹¹⁸ E szót Szálasi utólag iktatta a mondatba.

931. A közellátás nemcsak átmeneti, kivételes feladat, hanem állandó, az állam tevékenységébe szükségesen beépített feladat. Az új korszake gyakorlatában a közellátás mindenkorra megmarad, mert irányított gazdálkodást irányítatlan közellátással vagy fordítva nem lehet csinálni.
932. Minél idősebb lesz valaki, annál inkább gyengül az agy felvevőképessége, regisztrálókészége. Ezért van az, hogy az elöregedett emberek a múltra olyan tisztán és világosan emlékeznek, míg a jelen eseményei iránt közömbösek, részvétlenek, meg nem értőek. De azért van az is, hogy egyesek, ritka példányszámban, miért maradnak „örökifjak”, miért tudnak még szenvedélyesebben türelmetlenkedni a jelen kérdéseivel kapcsolatban. Mert agyuk felvevőképessége és eseménytároló készsége megmaradt.
933. Egy szép napon arra fogunk ébredni, hogy kijelentik London–Moszkva–Washington részéről, hogy vége van a háborúnak, megnyerték, csak a németek és a japánok még nem tudnak róla, végig fognak játszani egy békekonferenciát az összes emigrált kormányokkal, és roppantul fel lesznek háborodva, hogy a németek és a japánok és a világ összes józan ítélletű népei nem akarják tudomásul venni, és valószínűen tiltakozni fognak ilyen német és japáni eljárás ellen az előtt a világbiztonságot védeni hivatott plutokrata-marxista-judaista szerv előtt, melyet ők hoztak létre.
934. Évszázadokon át úgy volt, hogy minden aljasság uralomra jutott. Azért szükséges, hogy minden jó összefogjon, és ilyen társadalmi berendezkedésnek még csak lehetőségét is csírájában megsemmisítsen.

I. 19.
935.

Warucke vagy Werneke nevezetű német birodalmi porcelánkereskedő 1941 januárjában – ha jól emlékszem ebben a hónapban – azt kérdezte tőlem, hogy ugyan mi különbség van a Nyilaskeresztes Párt és a többi jobboldali pártok között, beleértve a MÉP jobbszárnyát is. Hiszen mindannyian ugyanazt mondják. Válasz: Nem kívánom egyáltalán, hogy a német seregeknek egyszer rosszul menjen, csak átmenetileg is, hogy akár csak átmeneti visszacsapás is érje a hadseregeket, mert ebben az esetben azonnal meg fogják tudni, mi a különbség a hungaristák és a többi jobboldaliak között, azonnal meg fogják látni, kik az igaz nemzetiszocialisták, kik nem, és hogy mindebből adódóan mi a különbség közöttünk. Az illető úr nagyon csóválta a fejét, gondolom, most még jobban csóválja. De míg először csupa meg nem értéssel tette, most valószínűen megértené és elhinné azt, amit mondtam.

936.

A történelem legvéresebb grimasza: a marxizmusban a havonta legalább 1000 pengőt kereső proletár lázad a havonta legfeljebb 500 pengőt kereső burzsuj ellen. Miért? Mert a proletár rádöbbsent, hogy a kapitalizmus nélkül vége van felelőtlenségének, a kapitalista rádöbbsent, hogy a proletár támogatása nélkül tényleg vége van. Így a kettő szövetkezett: a kapitalista lepénzelte a proletárt, ez viszont elfogadta és védőjévé vált annak a nyomorrendszernek, melyet mindkettő felelőtlenségében és felelőtlenséggel épített, törvényesített.

937.

Nagy férfiak életükkel és halálukkal tudnak korszakokat irányítani, vezetni, alakítani, szóval befolyásolni.

Vannak nagy férfiak a történelemben, akik a nagyot merték cselekedni, és vannak nagy férfiak, akik a nagyot nem merték megcselekedni. Krisztus–Pilátus, Széchenyi–Kossuth.

938. A római pápa úr mindenkor az ablakából nézte Róma bombázását.¹¹⁹ Csak lant kellett volna a kezébe, hogy azt megpengesse, és élénekelje Róma pusztulásának nagy énekét. Inkább bújt volna a Sixtusi-kápolnába, kuporodott volna inkább imára az oltár előtt ahelyett, hogy nézte volna a bombázást. Hogy egyetlen tanácsadójának nem jutott eszébe, hogy figyelmeztesse a pápa urat, hogy amit művel, torz komédia, és nem illik biztos révből pusztulást nézni.

II. 7.

939. Véres vita folyik majd két évezrede, hogy Isten mikor mondott igazat, amikor a kiválasztott népnek a kezébe adta a földgömb és a világ fölötti hatalmat, vagy a kiválasztott vallásnak. Azóta minden pápa arra törekszik, hogy a kiválasztott népet rábírja a kiválasztott vallás elfogadására, hogy az így kétszeresen kiválasztottak utána együttesen vallhassák világuralmukat és hatalmukat Isten akaratából, ami ellen felfolyamodás nem lehet, nincs, mert Istentől van.¹²⁰

Ez a véres vita azonban azonnal a legteljesebb békéhez, sőt szövetséghez, talán helyesebben érdekcimborasághoz

¹¹⁹ A II. világháború folyamán egészen 1943. július 19-ig Rómát nem bombázták az angolszász légierő gépei. Ennek a bombatámadásnak jelentős hatása volt a Mussolinit leváltó Fasiszta Nagytanács július 24–25-i ülésének résztvevőire. XII. Piusz éles tiltakozására válaszul többen felvetették, hogy a pápa miért nem tiltakozott, amikor Varsót, Rotterdamt, Londont bárbar bombatámadások érték. 1944 február–márciusában a RAF és a US Air Force gépei többször is bombázták Rómát, csak katonai célpontokat, az utolsó két támadás március 14-én és 18-án volt. A tengelyhatalmak propaganda-győzelme volt, amikor március 29-én Rómát „nyílt városnak” nyilvánították. A bombatámadások során a nem katonai célpontok közül egy kórház, két klinika és egy templom dőlt romba, összesen 5 ezer ember halt meg, és 11 ezren sebesültek meg. Figyelembe véve, hogy más európai városokat a világháború során milyen pusztító, tömeggyilkos bombatámadások érték, Rómát gyakorlatilag megóvott városnak tekinthetjük.

¹²⁰ Szálasi téved: a római katolikus egyházfők soha nem törekedtek az izraelita vallásának megtérítésére. A zsidók önkéntes, tömeges megtérést, megkeresztelkedését a Messiás eljövetele egyik jelének tekintették (volna) a középkorban.

vezet, amint a népek egymásra találnek, és a két saját maga mond vaccinált kiválasztott ellen fordul szabadságának, függetlenségének és önállóságának, jólétének és életbiztonságának szolgálatában, melyeket eddig mindig és mindöröktől fogva ez a két kiválasztott veszélyeztetett, tett lehetetlenné, okozta és szentesítette az erkölcsi, szellemi és anyagi földgömbnyomorát minden népnek.

Ezt a véres vitát fogja minden időkre lezárni a nemzeti-szocializmus, a Hungarizmus azáltal, hogy a kiválasztott népet kirekeszti a magyar nemzet életéből, a kiválasztott vallást, a keresztényt, pedig oda fogja kényszeríteni, aminek kiválasztatott, és amiért kiválasztatott: a hit és a vallás terére, hogy segítsen a nemzeten belül olyan erkölcsi alapok gyakorlati megépítésén, amelyek erkölcsi, szellemi és anyagi életét nemzetünknek beakasztja az abszolút megingathatatlan, széttörhetetlen alapjaiba, hogy ami jólét és életbiztonság fakad, nemcsak szűk emberi kíváncsalmak szabják meg, hanem a magasabb erkölcsi és szellemi értékek és erőtényezők.

940. Az egyes egyházak szolgáitól meg fogjuk követelni, hogy a nemzetiszocialista világnézetet vallja [sic!], mely a leginkább közelíti meg Krisztus tanát, tehát gyakorlati életünkben ugyanazt a felelősségteljes szerepet játssza, mint Krisztus tana hitéletünkben. Mindaz tehát, ami a plutokrata-marxista-judaista szellem a papságban akár személyi, akár gondolkodási kitevőjében, meg fog semmisülni a Hungarizmus kíméletlen felszámolást kezdeményező alapvetés[é]ben. Félreérthetetlenül fogunk eljárni, egyértelmű lesz minden intézkedésünk, a kétértelműsködő, farizeuskodó egyházszolgák tényleg szolgálai lesznek az egyházaknak, és nem rabszolgatartói. Nem Krisztus tana fog szerintünk igazodni, hanem ők fognak utánaigazodni, ha fogcsikorgatva is.

941. Szent Istvánt és Koppányt eddig mindig egyoldalúan állították be a történetírók aszerint, hogy hogyan törhetett

borsót [sic!] az egyik a másik orra alá. Mindkettő kora nagy férfijai közé tartozott. István a kereszténységet akarta, ahogyan azt Nyugatról készen hozták, Koppány a kereszténységet akarta, ahogyan azt a magyar nép a legszívesebben át tudta volna venni. Óriások harca volt. István győzelmével a korszellem, a parancsolóan megkövetelt szellem győzött, és rögzítette magyarságunknak évszázadokra menő életét éppen úgy, mint a németekét, a franciákét, az angolokét, a szlávokét, minden európai népét az uralkodó és a keresztény alattvaló közötti viszony elfogadott rögzítésével, az Isten kegyelméből uralkodó uralkodóét és az Isten országában élő keresztény alattvalóéhoz [sic!] a pápa úr közvetlen vagy közvetett hatalma, vezetése vagy irányítása alatt, akár áldásával, akár átkával is kísérte vagy támasztotta alá.

Koppány nem az akkori kor, hanem a mai kor, a 20. század óriása volt, aki már akkoriban megérezte, hogy az erkölcsi élet leghatalmasabb gyakorlati alapja és kiteljesítője a fajta és a nép. Ő ezer évvel ezelőtt ezer évet ugrott előre, természetesen halálra zúzta magát, mert ilyen ugrást nem lehet élve befejezni. Ezer év távlatából a magyar mának életére világító örökfáklya, mely minden időkre meg fogja élesen világítani az elmúlt ezer év minden történetét, hogy fénye mellett elválasztható legyen a jó a rossztól, az igaz a hamistól, a szép az ocsmánytól, a közérdek az érdek-cimboraságtól, a hősi vér a gyilkolt vértől, a nép a vezetőitől, a vezetők a hazától, hogy tanulhassunk, okulhassunk, következtethessünk, és minden erőnkkel azon legyen, hogy történelmünkben soha ne ismétlődhessék meg István és Koppány óriási harca, hanem életösszhangban oldjuk meg a kérdéseket, nehogy új, véres évszázadokra fecséröljünk minden erőnket, hogy életösszhangunkat megtaláljuk.

942. Nemcsak a zsidóságnak vannak idegeik [sic!], ahogyan azt annak idején Fischer Ferenc úr mondotta, hanem magyar népünknek is.

943. Kállay Miklós úr állandóan és céltudatosan összetéveszti személyét a nemzettel. Talán azért teszi, hogy annak idején alibit bizonyíthasson.

944. A mi rádióink valami egészen érdekes kételtű. Annak idején meg kell majd kérdezni, hogy ki állítja össze a műsort, és különösen, hogy ki állítja össze a hírányagot, ki adja meg összeállításának irányelveit. Majd megkérdezzük az illetékeseket, de annak idején.

945. Meggyőződés és igazság kettő. Ha valaki úgy véli, hogy meggyőződése az igazságot is jelenti, harcoljon nyíltan, mert az igazságért csak nyíltan lehet harcolni. Burkolt harc az igazságot is lassan, de biztosan beburkolja, mint a sivatagi homok a fáraók nagy alkotásait. Burkolt igazságból pedig már csak a burok marad meg, örökre elvész, befalazódik az igazság, a burokban pedig otthont talál mindaz, ami látszatigazsággal telített önzést, önérdeket – közérdek mögé bújtatva – jelent.

946. Nemzetünk a tengelyhatalmakat, majd a háromhatalmat, a nacionalista és szocialista új világrendet választotta. Vannak egyesek, akiknek ez nem tetszik, és inkább Moszkvát vagy Londont vagy Washington-t választják. Nincs ellene kifogásunk. De akkor harcoljanak nyíltan, és mi megadjuk számukra a lehetőséget, hogy fegyverrel a kézben harcolhassanak, de nem itt nálunk, hanem átküldjük őket Moszkvába, Londonba és Washingtonba, hogy ott meggyőződésüknek, rátermettségüknek és hősi életszemléletüknek megfelelően beállhassanak a nagy világharcba, és harcolhassanak sajátos igazságuk elérésének szolgálatában. Tehát harcoljunk egymás ellen, de a csatatereken. Ha ezt nem teszik meg, hanem testünkben akarnának kárt tenni álnoksággal, galádsággal, rombolással, rothasztással, úgy el fogjuk őket taposni, mint a férgeket, és utána undorunkban ki fogunk köpni.

947. Nagyon is elhisszük, hiszen évezredekre menő tények bizonyítják, hogy a zsidóság egyedüli fegyvere a destrukció.

Elhisszük, hogy a háborúnak ezt az eszközét és fegyverét az angolszász hatalmak, helyesebben a zsidóvezetés alatt álló hatalmak, el is fogadták és alkalmazzák is. De ne csodálkozzanak azon, ha viszont mindazok, akik ellene védekeznek, ezt kíméletlenül teszik, és kiégetik minden eszközzel a fegyvert is, és a hatását is.

948. Vannak egyesek, akik hamis meglátástól félrevezetve úgy vélik, hogy a destrukció ellen a legjobb védekezés a viasz a fülbe. Ez hatalmas tévedés, és túl kényelmes elképzelése az ellene való hatékony védekezésnek. Nem. A destrukció ellen egyedül és kizáróan csak a nyíltság, őszinteség és csúcsuk: az igazság véd. Ha valaki nem bírja az igazságot, úgyis elvész, nem kell még külön destruálni. Destrukcióra akkor van szükség, amikor az igazságot kell megdönteni, hogy rajta keresztül megdőljön az ellenálló képesség is. Akinek pedig viasz van a fülében, vagy beleteszi, mert másképpen nem tud védekezni, igaz, nem hallja a destrukció csábításait, de nem hallja az igazság egyenes, nyílt, őszinte szavait se.

A példaadás és a magatartás minden. Bármit is állítson a destrukció, ha nem tudja alátámasztani mondásait, állításait magatartásával és példaadásával – mint ahogyan sohasem tudja –, célját soha nem érheti el, mint ahogyan eddig is, az egész történelem folyamán, nem is tudta elérni, csak ideig-óráig bitorolhatta félrevezetésből születő hatalmát.

949. A zsidóság számára világuralmi törekvéseknek erkölcsi alapja és fegyvere a Talmud, szellemi alapja és fegyvere a Tóra, anyagi alapja és fegyvere a marxizmus. A Talmud a zsidóság faji közösségének lényege, a judaizmus magja, lelke, rugója; a Tóra és a marxizmus pedig, amelyekkel saját világuralmukat a gyakorlatban építik és a népeket mételezik erkölcsi, szellemi és anyagi síkon egyaránt, hogy készséges rabszolgáik legyenek és maradjanak.

950. Azt természetesnek kell vennünk, hogy a marxizmus eddig csak a zsidóknak tudott eredményeket biztosítani, hiszen csak számukra van, és olyan ostobák számára, akik

látják ugyan a fától az erdőt, csak azt nem tudják, hogy mire való.

951. Kérdés: meg kell-e tartani a világi papságot mai alakjában és megjelenésében, vagy pedig a nőülést számukra engedélyezni a szentségek szolgáltatása mellett és a szerzetesrendeket alátámasztani, mint azt a papságot, és olyant, amely egész életét tényleg szigorúan csak a Tan terjesztésére, a hit oktatására és nevelésére szenteli. Országépítés keretében.¹²¹

952. Mindig arról regélnek, hogy Pártunkban és Mozgalmunkban van a vajúdás. Ez nem igaz. A vajúdás azokban van, akik ilyenről beszélnek, vagy belső vajúdásuk miatt kívánnak a Pártból. Vajúdásukat tehát ne akarják ráhárítani a pártra és a Mozgalomra. Saját gyávaságukat, kishitűségüket, elvtelenségüket és érdeküket ne leplezzék, és ne indoklják Pártunkban vagy Mozgalmunkban levő vajúdással vagy szervezetlenséggel, túlszervezettséggel, politikai hozzanémértéssel. Ők szabadulni akarnak, szabaduljanak. Nem írhatjuk elő, hogy milyen formában tegyék meg, mert ez már gyerekszoba kérdése, és mi nem adhatjuk meg azt, amit a szülő hiába igyekezett megadni. Mindenesetre lényegét adja mindenki, amidőn elhagyja a Pártot, és úgy ítél, ahogyan eddig is, és ezentúl is élni fog. Ez természetes. Egyet útravalóul mindenki kap magával tőlünk is: nem felejtünk!

953. Vajúdás a Pártban és a Mozgalomban 1942. február végéig volt.¹²² Azóta nincs. És ahogyan a kormányválság még egyáltalában nem jelenti a nemzetválságot, éppen úgy egyes párttagok akár erkölcsi, akár szellemi, de leginkább anyagi válsága egyáltalában nem jelenti a mi válságunkat. Egyik sem jelenti közülük a Pártot, vagy a Mozgalmat, mint ahogyan Kállay sem jelenti a nemzetet.

¹²¹ Különféle „országépítési terveket” mind maga Szálasi, mind alárendeltjei kidolgoztak.

¹²² Szálasi itt ismét a Nyilaskeresztes Párt 1941–1942-es válságára utal.

954. Ghyczy szerint Sütő szakadást idézett elő a horvátországi magyarok között, ez az ő főbenjáró bűne.¹²³ De megtűri és elnézi, hogy a hazánkban élő németek között becstelen kezek világnézeti szakadást idézzenek elő.

955. A három volt totalitás: az egyház mint univerzalizmus, a katona mint militarizmus, a zsidó mint plutokrata-marxista-judaista gazdasági rendszer meg fognak szűnni, és helyükbe a nemzet totalitásán épült nacionalista és szocialista világrend fog felépülni az ő teljes erkölcsi, szellemi és anyagi földgömbtotalitásában.

956. Mindennap újra és újra végre kell hajtani a honfoglalást. Mert ahogyan nem fejeződött be a teremtés a hetedik napon, csak pihenés van közbeiktatva, és ahogyan nem fejeződött be a megváltás a kereszthalállal, csak példaadás és magatartás örök ténye volt, éppen úgy nem fejeződött be a honfoglalás Árpád honszerzésével, hanem csupán az alapokat adta, amelyen folyton, lankadatlanul építeni kell. Ezek az alapok pedig: a rög, a vér és a munka.

957. Mozgalom és Párt – Nemzet és Állam címmel megtartandó értekező előadás alapja: a család, az üzem és a telephely; a családban a nő és a gyermek, az üzemből a munkás és a paraszt, a telephelyben az értelmiségi és az ifjúság; a család a kultúra, az üzem a technikagazdálkodás, a telephely a civilizáció sejtje; a család az én-rendszer, az üzem a mi-rendszer, a telephely én- és mi-rendszer; csak család-alapon való szervezkedés családurálmon át önzésbe, zsarnokságba visz; csak mi-rendszer gazdasági szervezkedés és materializmusba romlik; én és mi szükséges, hogy a jólét és életbiztonság együttesen meglehessen.

Imperializmus, parancsuralom, tekintélyuralom, háború alatti kényszermegoldások és a rendes életviszonyok követelményei nem mindig, sőt alig fedik egymást, a népek mindig szabadságharcot vívnak elnyomóik ellen, akárhogyan is

¹²³ Nem tudjuk, mire céloz itt Szálasi.

hívják ezeket, a legaljasabb, leghosszabb ideig tartó volt a zsidóé, mert elnyomását a szabadság, függetlenség és önállóság mezébe, álorcájába, köntösébe tudta rejtetni, és mint ilyeneket, el tudta hitetni a népekkel; kormány és nemzet, vezető és vezetett ha egy: aranykorszak, ha kettő: végveszély.

958. Kállay Miklós úr, miniszterelnök, 1943. augusztus 20-i beszédében kifejtette, hogy a vezetésre ő a kiválasztott, ő a hivatott.¹²⁴

959. A négy sorskérdés Szöllösi Jenő képviselő testvérünk szerint: a megoldatlan szociális kérdés, a megoldatlan földkérdés, a megoldatlan nemzetiségi kérdés, a megoldatlan zsidókérdés. Szerintem: megoldatlanság és képtelenség kettő; ez a kormány és rendszere nem oldhatta meg, mert totálisan képtelen rá; a hangsúly tehát nem lehet a megoldatlanságon, mert ha tudta volna, megoldotta volna, hanem a képtelenségen van. Tehát: a szociális kérdés megoldásának képtelensége és így tovább, vitte az országot és a nemzetet abba a súlyos helyzetbe, melyben felmerült egész sorskérdése.

960. A tudatlanságot, a neveletlenséget és az ostobaságot nem lehet naiv idealizmusnak nevezni, mint ahogyan nincs naiv vagy professzionista idealizmus, hanem csak idealizmus van, melynek végrehajtása a gyakorlati életbe, tehát eszközei lehetnek naivak vagy énniattam professzionisták.

961. Hadászati törvény, hogy ahol a terület nagy vagy nem számít, vele kell védekezni, és nem a testtel, ez csak kiegészíti a védelmet ott, ahol a nagy területben átmeneti ellentállást kell végrehajtani.

¹²⁴ Kállay Miklós miniszterelnök 1943. augusztus 19-én rádiószózatot intézett a magyar nemzethez. Ebben egyebek mellett kijelentette: „Teljesen tájékozatlan néhány ember, hogy meri, merészelné ezt az országot bármilyen elhatározásba belevinni. A végletek között ingadoznak ezek, hevenyészett gondolatok bukkannak fel innen és onnan és nem jut eszükbe azoknak, akik kimondják, vagy meghallgatják, hogy semmit sem tudnak, a helyzetet nem ismerik, nem is ismerhetik, míg az arra hivatottak, arra neveltek, annak élők pedig mindent mérlegelve, mindent tudva, mindenre figyelve foglalkoznak a nagy kérdésekkel.” *Magyar Nemzet*, 1943. augusztus 20., 1.

962. A napi kérdéseket is az új rend szellemében kell megoldani, a világnézeti ismereteket el kell mélyíteni, az emberen a nevelést tökéletessé kell tenni; Quisling kijelentése.
963. A Párt és a Mozgalom magaviseletében mindenkor nemzetünk önvédelme jusson kifejezésre minden, nemzetünk becsülete, jóléte, életbiztonsága, vállalt kötelezettsége, jövője és élete ellen elkövetett, bármely oldalról és bárki részéről elkövetett merénnyel szemben.
964. A politikai éleslátás és a jellemeszilárdság szerepe a vezetésben, Magyarországon és a többi államokban. Határ a magyar életben nem 1526 elsősorban, hanem az Árpád-házi királyok kihalása, tehát az 1300-as évek elején. 1526 csak betetőzte, ami 1300-tól addig történt.
965. A csere; van valóságos csere, mondjuk csere a csere kedvéért, tehát tekintet nélkül az értékre, melyet a cseretárgyak képviselnek; van azután mondjuk áru- vagy értékcsera, amelynél a szabott ár vagy a becs, az érték játssza a szerepet. Ha az értéknek megfelelő árat adnak érte, úgy a valóságos árról lehet szó, ha csak az árat szabják meg és úgy cserélnék, talán értékaluli, ha az árat az értéken felül szabják, túlértékelésről lehet szó a cserében. A valóságos ár, az alár és a felár nagy szerepe a cserénél kézenfekvő. Valóságos árral kell mindig cserélni, ez a jó. Országépítésben kiadni!
966. A nemzet felelős vezetőinek emberismeretre van elsősorban szükségük; a nemzetnek pedig éppen úgy felelős kiválasztóképességre, felismerésre, hogy igaz vezetőjét megkaphassa.
967. A harc célja Hungarizmusunkban mindenkorra: országunkban: a szükséges erkölcsi, szellemi és anyagi jószágkészlet előteremtése, biztosítása és igazságos elosztása a paraszt, a munkás, az értelmiségi és a közösség jólétére, életbiztonságára;
- életterünkben: a népcsoportok jóléte és életbiztonsága a magyar nép vezetése alatt, az élet-, társ- és sorsközösség kialakítása és kiteljesítése, mint Pax Hungarica;

nagyterünkben: beépülés, beszervezés, szerves beilleszkedés a hungarista közösségen át a nacionalista és szocialista új Európarendbe és szolidaritásba, a szabadság, a függetlenség és az önállóság eszményeinek a közösségben való megvalósítása;

nagyterközi viszonylatban: földgömbünk jószágkészletének igazságos elosztása a népek lemérhető és felértékelhető szükséglete alapján.

II. 25.

968.

A kommunizmust úgy állítják be, mintha csak ő jelentené a szocializmust, ezt viszont úgy kezelik, mintha megnyilvánulási formája egyedül és kizáróan a kommunizmus. Marxizmus, szocializmus, kommunizmus, bolsevizmus egyesek szerint el- és szétválaszthatatlanok.

Vélemény: a szocializmusnak semmi köze a marxizmushoz, kommunizmushoz, bolsevizmushoz. Marxizmus nem más, mint zsidószocializmus, a bolsevizmus viszont nem más, mint a zsidószocializmus orosz gyakorlata. A kommunizmus nem más, mint a marxizmus zsidó gyakorlata a világjudaizmus megteremtésére.

969.

A Szovjet és az angolszászok között teljes nyíltsággal ki-tört a diplomáciai háború. A moszkvai, teheráni és kairói értekezletek teljes kudarcukat most mutatják ki.¹²⁵ Most tū-

¹²⁵ Az antifasiszta nagyhatalmak külügyminisztereinek moszkvai konferenciájáról lásd a 106. jegyzetet; Teheránban 1943. november 28-tól december 1-jéig tanácskozott Roosevelt amerikai elnök, Sztálin, az SZKP főtitkára, és Churchill brit miniszterelnök; Kairóban 1943. november 22-től 25-ig tárgyalt Roosevelt, Churchill és Csang Kaj-sek. A kairói és teheráni konferencián egyaránt december 1-jén adtak ki közös nyilatkozatot. A teheráni konferencián megállapodás született a nyugat-európai második front megnyitására 1944 tavaszán, elvetették Churchill balkáni partraszállási tervét. A kairói értekezletről kiadott közlemény hangsúlyozta, hogy a harcot Japán feltétel nélküli megadásáig folytatják, elveszik Japántól az 1914 óta elfoglalt csendes-óceáni szigeteket, Kína visszakapja Japánnal szemben elvesztett területeit, Korea pedig újra független lesz.

nik csak ki, hogy Churchill, Roosevelt, Sztalin, a három világimposztor, egymás bőrére viselik a háborút, a háború segítségével akarnak megszabadulni nemcsak az ellenségtől, hanem egymástól is, de úgy, hogy földgömbviszonylatban vetélytársa ne maradjon.

970. A puccsok és forradalmak korszaka 1917–1924-ig, alulról és felülről szervezték vagy egyszerre, vagy különállóan. A puccsokat mindig felülről szervezik, a forradalom mindenkor alulról tör ki, de felülről szolgáltatják rá az okot.

971. A plutokrata-marxista-judaista szövetség a minden mind-egy álláspontra helyezkedik a semlegesekkel szemben. Ez pedig nem jelenthet már mást, mint hogy érzik a hurkot a nyakuk körül. A tehetetlen kétségbeesés tud csak úgy és annyira fenyegetni, ahogyan azt teszik azok a körök. Jellegetesen és jellemzően zsidó magaviselet. De az is kitűnik ezekből a fenyegetésekből, hogy diplomáciájuk teljes kudarcot vallott a semlegeseknél, tehát zsarol, fenyeget, ha kell, gyilkol, hogy ebben az esztendőben a semlegeseket a maga oldalára kényszerítse, és a háborúba állítsa őket. De jelenti, hogy belefutottak abba a kiabálásukba, melyet 1942. novembertől 1943. december végéig véghezvittek, és a vele kapcsolatos blöffölésbe. Hiába: az igazság nagyon lassan jár, de utoléri még a leggyorsabb és legfürgébb blöfföt is, és mindig idejében éri el és érkezik be céljába.

A hazugság kénytelen mindig olyan célt kitűzni maga elé, mely folyton fut előle, így válik céltalanná, ezzel haszontalanná és meddővé is. Az igazság mindig céljába ér, egyszerűen azért, mert a célt magát jelenti, magában hordozza. Az igazság mindig célban van, csak észre kell venni, és ezzel a célt is elértük.

Lengyelország, Finnország, Magyarország, Portugália, Spanyolország, Törökország, Svájc kormányai gondolkoznak mindezen. Saját bőrükön tapasztalhatták, hogy a hazugság milyen fürgé, de kérészerűtlen, és hogy az igazság milyen lassú, de örök életű. Népeik mindenesetre hamarabb

jutottak el ennek az igazságnak megismerésére, mint kormányaik, mert vérrel kellett felfedezniök, és nem ügyes hejlezkedésekkel.

972. A szocializmus jelent olyan erkölcsi, szellemi és anyagi társközösséget, mely az összes dolgozók jólétét¹²⁶ szolgálja. A szocializmus tehát a dolgozók társközösségi rendszere, melyben minden dolgozó munkájának eredményét tulajdonon és birtokon belül akarja élvezni. Tehát nemcsak munkajog és munkakötelesség, hanem munkaeredmény birtokának és tulajdonának is joga és kötelessége.

973. Nem a proletár született meg az iparosodás folyamán, hanem a munkás mint új, parancsoló szükségből létrejövő társadalmi réteg, mely eddig mindig birtokon és tulajdonon kívül volt, mint ilyen folytatta harcát, és prédája lett a zsidóságnak.

974. A nacionalizmus jelent olyan erkölcsi, szellemi és anyagi sorsközösséget, mely az egész nemzet életbiztonságát szolgálja. A nacionalizmus tehát a nemzet sorsközösségi rendszere, melyben minden alkotótényezője összhangolt erkölcsi, szellemi és anyagi életet él, hogy belső biztonságának tudatában dolgozó társközösségi életet lefolytathasson.

975. A szocializmus tehát elválaszthatatlan a nacionalizmustól. A szocializmus a dolgozó nemzet, a nacionalizmus a biztonságos nemzet. Mindkettő keret, mely egymásba illik, és tartalom, mely nem keveredik, hanem életösszhangban egymás mellett egymásért teljesíti hivatását, hogy belőle a totális nemzet ténye és valósága megszülethessen.

976. A szocializmus alapsejtje az üzem, a nacionalizmusé a telephely, a Hungarizmusé a család, amely az előbbi két alapsejt munkájának eredményét élvezi, mert csak így maradhat a dolgozó munkaeredménye birtokán és tulajdonán belül, és csak így kaphatja meg életbiztonságát.

¹²⁶ Itt eredetileg az szerepelt még: „és életbiztonságát”, de ezt Szálasi utólag ceruzával áthúztta.

977. A zsidók éppen úgy kisajátították és saját szájuk ízének megfelelően magyarázták és állították be a nacionalizmust és a szocializmust, mint a szabadságot, a függetlenséget és az önállóságot. A sovinizmus, a materializmus, a liberalizmus, a parlamentarizmus és az internacionalizmus azok a tények és valóságok, amelyek minden épeszű nép számára nem jelentenek mást, mint álnacionalizmust, álszocializmust, álszabadságot, álfüggetlenséget és álönállóságot. Ezekkel az áltényekkel és álvalóságokkal tartották a zsidók földgömbünk minden népét morzsajólétben és idült katasztrofábiztonságban.

978. A világtörténelem folyamán az angolok mindig hosszú háborúra rendezkedtek be. Ennek okai: megtehették, mert a háborút eddig nem érezte a szigetország; a tenger teljes biztonságot nyújtott, hogy ellenség nem lepheti meg; minden háborúját azért húzta, hogy ellenségét gazdaságilag kimerítse, ellenállóerejét gazdasági oldalán törje össze elsősorban, mert utána katonai összeomlása is bekövetkezett. Az aranyalap elfogadása Angliát mindenkorra verhetetlenné tette a háborúk alatt, mert az arany nála volt, az aranyalapra berendezett gazdálkodások viszont mind megfűltek arany nélkül. Az aranyalap elvetése Angliát és az egész világjudaista szövetséget megsemmisíti, mert a leghatalmasabb fegyverét üttötték ki kezeikből. A hosszú háború tehát Anglia ellen fordul, és már nem szövetségese, ahogyan eddig volt.

979. Szabadság, függetlenség és önállóság: eszmények, értékük, mint minden eszménynek, csak úgy van, ha valóság is lesz belőlük.

A szabadság: a gyakorlati lehetősége annak, hogy az egyén, a személyiség vagy a közösség értékeit kifejleszthesse az egyén, a személyiség és a közösség javára. A függetlenség és az önállóság a kellékek, az eszközök, hogy a szabadság mint valóság létre is jöhessen. Ami csak az egyén javát, de a közösség kárát, vagy fordítva: csak a közösség javát, de az egyén kárát szolgálja, nem szabadság, nem

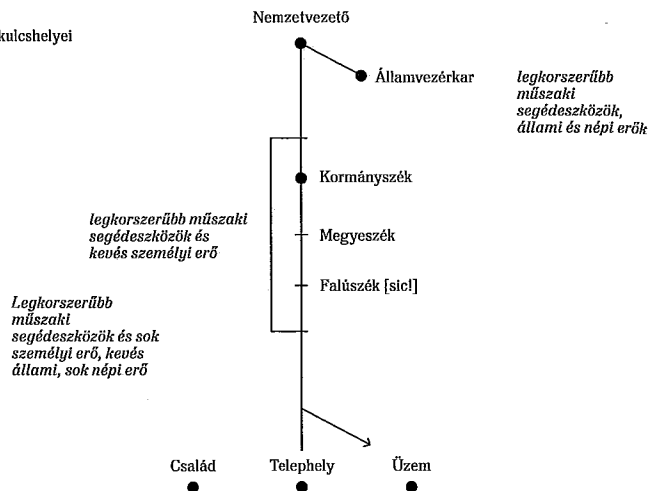
függetlenség, nem önállóság, hanem erőszakuralom, melyet legtöbbször bizonyítottan demokráciának csúfolnak, hogy már eleve felmentést kapjanak minden felelősségre vonás alól.

980. Kállay – a magyar történelem legszánalmasabb, de egészen biztosan legnagyobb bohóca – minden alkalommal hangoztatja, hogy meg kell védeni az országot bármely oldalról jövő dilettantizmustól.¹²⁷ Hát az a mód, ahogyan vezetik évtizedek óta az országot, az eszközök, melyeket használnak, a megbízások, ahogyan ezek számára a személyeket kiválasztják, nem ostoba, nevetlen és aljas dilettantizmus? Az az erkölcsi, szellemi és anyagi nyomor, melyet a sok pénz birtoklásának leplebe burkolnak, és amely már évtizedek óta magához rántotta nemzetünket, nem a legvéresebb, legostobább, legnevetlenebb és legaljasabb dilettantizmusnak köszönhető-e? Mennyivel vagyunk mi, hungaristák dilettánsabbak ennél a katasztrófa-cimboraságnál, és mennyivel szakképzettebbek ők nálunknál? Mi legalább tanulunk, készülünk, lelkiismeretünk minden felelősségével készítjük elő hatalmunkat. De ezek? Se nem tanulnak, se nem készülnek, lelkiismeretlenül és felelőtlenül sáfárkodnak hatalmukkal, és még van merészségük, hogy csodálkozzanak rajta, hogy nemzetünk egészséges ösztöne a pokolba akarja rúgni őket.

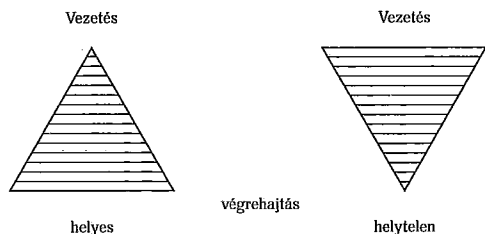
981. A közigazgatás lényege talán ilyenformán vázolható műszaki megépítésben:

¹²⁷ Kállay 1943. december 4-én, a képviselőházban a költségvetési vita végén tartott összefoglaló beszédében is visszatért Szent István-napi beszédének erre a részére. Megismételte: „...a külpolitikai kérdésekben való átlásfoglaláshoz tájékozottság és bizonyos tekintetben iskolázottság is kell.” *Képviselőházi Napló*, 1939–1944–XVIII–639.

● a párt kulcshelyei

A helyes és a helytelen igazgatás képe így alakul:

A helyes igazgatás alapja: a vezérkari igazgatás, mely a legfelsőbb vezetés számára csak a vezérkari munkát hagyja meg, míg a végrehajtás számára a gyakorlati életben magában gyökerező szerveket épít meg. Tehát: rendkívül erőteljesen központosított vezetés és rendkívül erőteljesen megosztott végrehajtás olyképpen, hogy a legfelsőbb vezetés és a legalsó végrehajtást jelentő család, üzem és telephely

között szükség esetén a legközvetlenebb kapcsolat legyen beállítható, a közbensek kikapcsolásával is, a legkorszerűbb technikai és igazgatásműszaki segédeszközök segítségével.

III. 1.

982. Világ szabad népei! Zúzzátok szét és rázzátok le, törjétek össze a plutokrata-marxista-judaista világigát és zsidójármot!

Tapossátok el a plutokrata-marxista-judaista világaljasságot!

Világ szabad népei! Építsétek fel a nacionalista és szocialista világjólétet és világékét!

A nemzetiszocializmusnak be kell állítania az egész világra szóló, jelmondatokba tömörített negatív és pozitív célkitűzéseit.

983. Az osztályok közötti nagy és természetellenes különbséget elsősorban a pénzkapitalizmus, vagy még inkább az anyagelvű felfogás csinálta.

984. Az áru értéke nemcsak a beléje fektetett tőkéből és munkából adódik össze, hanem abból is, hogy fogyasztásra kerül-e olyan úton és olyan időben és olyan helyen és oly módon, hogy belőle minden dolgozó jóléte és életbiztonsága szülessen meg.

Az áru árát és értékét ennél fogva nem a profit határozza meg, ahogyan az eddig történt a plutokrata-marxista-judaista kereskedelemben, hanem a dolgozó nemzet, tehát a dolgozó anyagi jólétével sáfárkodó gazdasági vezetés.

A marxizmus azért bukott meg gazdasági sikon is, mert nem tudott más gazdasági alapokat adni gyakorlatának, mint amit a plutokrata jószágsűrítés és jószághalmozás törvényei előírtak, egyszerűen azért, mert a plutokrata egyén helyébe a plutokrata állam lépett, mindkettő csúcsán a zsidó; az első esetben a szalonzsidó, a másikban a gettózsidó, tehát nem a gettózott, hanem az önként gettót alakító és önmagát csak benne jól érző zsidó.

985. A németek sokat, sőt majdnem kizárólag mindig csak magukról beszélnek. Úgy látszik, ez általános árja-sémita tulajdonság lesz.
986. A hadszínterekről általában olyan jelentések futnak be, hogy a németek cérnavékony harcvonalakokkal küzdenek, melyekben nagy a tüzerő, a zömöt mint hatalmas tartalékot Németországban tartják, itt átképzésük, átszervezésük és átfegyverezésük van folyamatban.
987. Sztalin a kis zsidó, Churchill a nagy zsidó előharcosa. A kis zsidó marxizmust akar, a nagy zsidó plutokratarendszert. Mindketten abban megegyeznek, hogy ők akarnak a világon uralkodni.

III. 8.

988. Roppant félnek a hungarista felelősségre vonástól. Ezért három csoport alakult ki: az egyik Sztalint akarja, hogy a hungaristákat kivégezhesse; a másik az angolszász-zsidó plutokratákat, hogy a hungaristákat kivégezhesse; a harmadik a németeket, hogy a hungaristákat kivégezhesse. Ez a díszes háromság a következőkben értett egyet:
- 1.) hogy a hungaristákat ki kell végezni;
 - 2.) hogy a hatalmat csak idegen segítséggel tudja megszerezni és megtartani;
 - 3.) hogy a magyar nemzet szabad akaratából csak a hungaristák vehetik át a hatalmat, ami számukra egyet jelent elpusztulásukkal, ennél fogva
 - 4.) hogy a magyar nemzet nem szabad, hogy szabad akaratát nyilvánítsa sorsát illetően.
989. A jelenlegi kormány a nevető harmadik szerepét szeretné betölteni a Hungarizmus és a marxizmus közötti harcban. Gondolom: hamar el fog menni a nevetése; rá fog döbbenni, hogy olyan harc van, mely nem tűr meg nevető harmadikat.
990. Az útban, melyet járnunk kell, nem az a lényeges, hogy új, hanem az, hogy parancsolóan szükséges és természet-parancsolta. Hogy emellett még új is, már nem annyira

érdekes és fontos. Nem azért veszek cipőt, hogy új cipőm legyen, hanem azért, hogy ne járjak meztelláb.

991. Föld, tűz, víz, levegő mindazt megcsinálja, amit az ember mesterségesen művel, csak hosszabb, némelykor millió évekre van szüksége. Az ember technikája megrövidíti némelykor pillanatokra a természet évmillióis időt igénylő átalakulásokat [sic!]. Ez természetes is, hiszen az átlagban hatvan évet élő embernek mesterségesen gyorsítania kell az átalakulásokat, ha mint ember akarja földi életét élni.

992. Amikor Németország szerződést kötött a Szovjettel, mindeki ordított, hogy Németország ellen, hogy elárulta az emberiséget.¹²⁸ Amikor az angolszászok kötöttek szerződést a Szovjettel, mindenki azt mondotta: helyes. Tehát: ha ketten ugyanazt csinálják, mégsem ugyanaz. És ez is helyes.

Németország szerződésével is távol tartotta a Szovjetet Európától, míg az angolszászok éppen az ellenkezőjét tették: kiszolgáltatták neki a hátsó és piszkos gondolat: úgysem bírja sokáig a Szovjet, majd csak agyonverik.

Németország és a Szovjet szerződésileg biztosították, hogy egymás belügyeibe nem avatkoznak. Az angolszászok teljesen szabad kezet adtak a Szovjetnek, a Szovjet azonban kíméletlenül távol tartja az angolszászokat saját portájától.

¹²⁸ Szálasi itt az 1939. augusztus 23-án megkötött német-szovjet meg nem támadási szerződésre céloz. Ezt aláíróiról, Vjacseszlav Molotov szovjet külügyi népbiztosról és Joachim von Ribbentrop német külügyminiszterről általában Molotov-Ribbentrop-paktum néven szokták emlegetni. A paktum titkos záradékában a két nagyhatalom felosztotta egymás között Lengyelországot és a balti államokat, és elismerte, hogy Besszarába gazdasági szempontból a szovjet érdekszférához tartozik. 1939. szeptember 28-án Németország és a Szovjetunió „barátsági és határegyezményt” kötött. Ennek titkos záradékában módosították a lengyelországi és a litvániai szovjet, illetve német határokat, valamint lehetővé tették a szovjetek megszállta területekről a népi németek (*Volksdeutsche*) áttelepülését Németországba. Külön pontban kötelezettséget vállaltak az aláírók arra, hogy területükön nem tűrnek a másik fél ellen irányuló agitációt.

993. Egyesek úgy vélik, hogy a nemzetiszocializmus hősi életsemlélete a gyakorlatban ezt jelenti: vannak egyesek, akiknek joga és kötelessége, hogy a nemzetiszocialista dúsan terített asztalról hízzanak, viszont vannak mások, akiknek joga és kötelessége, hogy vérezzenek azért, hogy legyen, aki hízzon; úgy vélik, hogy aki hízik, ne vérezzen, aki vérzik, ne hízzon, mert ez az igazi nemzetiszocialista munkamegosztás és munkarend. És érdekes, hogy ezt a gyakorlatot éppen Németországból hozzák.

Igen: ebben a kérdésben is meg kell jönni a megtorlásnak. Ha elmaradna, a nemzetiszocializmus elvesztené erkölcsi jogát az új földgömbrend megépítésére.

994. Igazán és ténylegesen nem mondhatják, hogy a németek erőszakkal ültették volna be ezt a kormányt,¹²⁹ mert ténylegesen nem más, mint plutokrata-marxista-judaista-ál-nemzetiszocialista egyveleg. Gondolom: Moszkvában, Londonban és Washingtonban újra nagyot nevetnek ezen a gyönyörű megoldáson, amit a németek Magyarországon követtek el. A német vezetés újra kíméletlenül számolt fel egy kérdést ellenségei javára.

995. A Hungarizmus nacionalista és szocialista eszméi és gyakorlati rendje szembeszáll mindenfajta imperializmussal. Csak abban a munkában fog részt venni, mely Európa dolgozóinak és népeinek életrendjét, jólétét és életbiztonságát a nacionalista és szocialista életösszhangon és alapon építi.

¹²⁹ Horthy Miklós kormányzó 1944. március 22-én nevezte ki Sztójay Dömét miniszterelnökké.

996. Csobánkán a következő feliratot olvastam:
VERGOTT FERTRAUT
HATFESZT GEBAUT,¹³⁰ 1929
MININHOFFER JÓZSEF, DOHÁNYÁRUDA
Csobánka 264.

997. Tisztoogatni felülről kell, építeni alulról. Ez a kormány a szerencsés kezdőbetűvel rendelkező, de szerencsét nem hozó belügyminiszterével¹³¹ éppen fordítva csinálja.

998. 1867-ben politikai kiegyezés, harminc évre rá, 1897 körül, gazdasági kiegyezés a zsidósággal,¹³² húsz évre erre, tehát ötven évre 1867-től kezdődően, 1917 körül egész Magyarország a zsidóság politikai, gazdasági és társadalmi vezetése és parancsuralma alá kerül. Következtetés: a kiegyezés mindenkor csak a zsidóságnak használ, a többi népek belepusztulnak.

999. Úgy látszik, az angolok a háborút a hadszíntereken katonailag 1944-ben akarják megkezdeni, miután 1939-től kezdődően a földkerekség többi népeit érdeküknek megfelelően a háborúba sodorták, hogy nagy ellenfelét, Németországot annyira gyengítsék, hogy egyszerre és egyszeri lerohanással végezessen vele. Ha ez a terve nem fog sikerülni, talán kiegyezés felé fog hajlani, ha USA és Szovjet meg fogják engedni. Németország totális mozgósításával ezt a tervet halomra tudja dönteni még akkor is, ha az

¹³⁰ Szálasi, aki kitűnően tudott németül, megjegyzés nélkül idézte naplójában a sajátos sváb helyesírással írott szöveget, amely helyesen: „Hergott vertraut / Handfest [vagy hat fest] Gebaut” (Az Úristenben bízva – erőssre építve).

¹³¹ Szálasi Jaross Andor, a Sztójay-kormány belügyminisztere nevére céloz.

¹³² Nem világos, mire gondol itt Szálasi.

Európaerőd legbelsőbb magjába kell visszahúzódnia mindaddig, míg totális mozgósítását végre nem hajtotta. Utána biztosan halálos csapás fogja érni az angolokat, de – nemcsak a németek részéről, hanem ebben részt fognak venni Japán, Itália, de az USA és a Szovjet is, mert mindegyiknek lesz valami elvennivalója az angoloktól.

1000. Jobboldali egységről szónokolnak minden oldalon. Ez megvan, nem is egy formájában, hanem egyszerre kettőben, ahogyan az már Magyarországon illik: a parlamentben az MMP és nagyszerű zsidó vezetője, Imrédy alatt, de a nemzetben is, a Hungarista Mozgalom vezetésével. Hogy a parlamenti egység tisztavirág életű, míg a nemzetben levő hungarista egység történelemálló: ez a dolgok természetéből adódik. Ezért nem illene a Hungarista Mozgalmat támadni, különösen a németek részéről felesleges.

V. 2.

1001. A magyar történelem utolsó évszázadának beosztása:
1850–1914: a kiegyezés és a megalkuvás kora;
1914–1921: az összeomlás és az első nemzeti erőfeszítés kora;
1921–1938: a plutokrata-marxista-judaista virágzás és teljhatalom kora;
1938–1944. III. 19.: az elmulasztott alkalmak és a második nemzeti erőfeszítés kora;
1944-től: a kiegyezés és a megalkuvás szándékának és a harmadik nemzeti erőfeszítés kora.
1002. Meg kell szerkeszteni az Európaalkotmányt, melyet Európa összes népei népszavazással kell szentesítsenek. Ilyen alapon lehet csak megépíteni a nacionalista és szocialista Európaközösséget.
1003. Németország egyedül akarja a háborút megnyerni. Nem akarja, hogy Európa többi népei neki olyképpen legyenek segítségére, hogy emiatt lekötöleztetjük legyen. Így indult a háborúba 1939-ben, így is szeretné befejezni. Ez a szándéka

nem nagyon fog sikerülni. Ilyen nehéz feladatot nem lehet egyedül megoldani, nem lehet a vele járó terhet egyedül hordani, mert összetörik alatta még akkor is, ha a feladat első részét: a háború győzelmes befejezését egyedül is képes megoldani.

1004. A legnagyobb győzelmet nem az aratja, aki ellenségét megsemmisíti, hanem az, aki megalkuvásra kényszeríti. De mindenekfelett áll az a győzelem, melyben a győző önmagát győzi le, és elfogadja azt az igazságot, mely úgy a győző, mint a legyőzött szempontjából egyformán igazság.

V. 15.

1005. A Hungarista Mozgalmat nem köthetik azok a jogalkotások, melyeket a magyarországi plutokrata-marxista-judaista rendszer és alkotmányfelfogás hozott. Az élet, az igazság és a nemzet akarata lesznek a hatalmi alapok, melyből ezeknek megfelelően fog meríteni mint jogforrásból a nemzet akaratótól szentesített hungarista kormány.
1006. Háborúban a szükséges politikai, gazdasági és társadalmi kérdéseket még radikálisabban, a gyökérig menően kell megoldani, mint békében. Különösen áll ez akkor, ha úgynevezett totális háborúról van szó, és különösen akkor is, ha ezeket a kérdéseket úgynevezett totális és tekintélyuralmon alapuló államhatalom akarja megoldani.
1007. Az államfő nem tarthat be olyan esküt az alkotmányra, melynek betartása esetén a nemzetre kár származna.
1008. Berlin sérelmezi, hogy a Hungarista Mozgalom a németek között is szervez. Ennélfogva Moszkva jogosan sérelmezhetné, hogy a magyarországi szlávok között is folyik a szervezkedés, és ugyanezt Róma is megtehetné a magyarországi románokkal kapcsolatosan. Vajon mit szólna mind a három, ha Tokió a magyarok között kezdené meg a szervezkedést.

1009. Milyen fizetésemelést lehet várni ettől a kormánytól. Kulcs:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	0
z	s	i	d	ó	b	a	r	á	t

Például:

Jelenlegi fizetés 300. P; fordítva írni és
 kivonni 003
 297 újra fordítva írni, de
 összeadni 792
 1089; az összeget meg kell
 szorozni $20 \times 21\,780$; a kapott számot
 szét kell szedni így:

2	1	7	8	0	és alája kell írni
---	---	---	---	---	--------------------

a kulcsban található megfelelő betűt, így

2	1	7	8	0
s	z	a	r	t

és tényleg: szart fog kapni mindenki ettől a kormánytól, melynek belügyminisztere¹³³ már nevében is hordja, habár szerényen, ezt az ígéretet.

1010. A zsidók évezredek óta lángba borítják a világot; lázadást és forradalmat szítanak és vezetnek; felforgatnak és rombolnak; mindenre képesek, csak egyre nem, hogy népüket összeszedjék és hont adjanak neki. Úgy tartják, hogy az egész földgömb a hazájuk, a honuk. Tehát baciluséletet élnek. Így viszont ne csodálkozzanak, hogy bacilustermszetük ellen

¹³³ Lásd a 131. jegyzetet.

a földgömb népei védekeznek, és úgy viselkednek velük szemben, ahogyan bacilustermszetük ellen viselkedniök kell.

1011. Törvény legyen és maradjon, hogy az átmenetet a régi rendszerből az újba az új eszme harcosainak kell megcsinálniok, és nem a régi rendszer hajótöröttjeinek. Ha a régi-ek csinálják, végveszély zúdul a népre. Az új rendszer harcosai akármilyen rosszul is vezetik az ügyeket, még mindig jobban teszik, mint a régi rendszer embereinek legbölcsebb intézkedései.

1012. A földgömbünkön három szétporlózott közösség szövetekezett egymással és hirdette isteni kiválasztottságát egymásról, és hozta ezek alapján törvényeit saját üdvére és az összes népek kárára: a zsidóság, a papság és a nemesség. E három egymástól elválaszthatatlan. Az egymással szövetekezett zsidóság, papság és nemesség évezredes mozgalmával meghódította az egész erkölcsi, szellemi és anyagi világot, és fel is osztotta egymás között: a papság az erkölcsi világot sajátította ki, és olyan istent adott a népeknek, aki a papságot szolgálta két cinkosának érdekeivel egyetemben;

a nemesség a szellemi világot sajátította ki, és olyan vezetést adott a népeknek, olyan életet kényszerített rájuk, amelyek az ő és cinkosainak érdekeit szolgálta;

a zsidóság az anyagi világot sajátította ki, és olyan darab kenyeret adott a népeknek, melyből se élni, se meghalni nem lehetett, és amilyent az ő és cinkosai érdekei megkívántak;

erkölcsi, szellemi és anyagi évezredes rabszolgaságban vannak a népek, és mindez Isten nevében történik, nem azért szegény a nép, mert ez a hármass cimboraság azzá tette, hanem azért, mert Isten ezt így akarja; a legnagyobb baj nem az, hogy ez a három imposztor ezt így hirdeti, hanem az, hogy a népek ezt mind ez ideig el is hitték. A Hungarizmus világnézete széttöri a római univerzalizmus, a londoni szabadkőművesség és a moszkvai judaizmus béklyóit,

és a világ népeinek igaz és nemes szabadságát, függetlenségét és önállóságát építi fel ideológiai és gyakorlati rendszerében.

1013. Egy évezreddel ezelőtt egész Európának, így Magyarországnak is, Róma és Bizánc között kellett választania. Választotta Rómát. Most ugyancsak választút előtt áll a következő évezred szempontjából. Választania kell Berlin és Moszkva között. Berlin nyugodtan Róma vetületének vehető, Moszkva Bizáncénak. Ez a választás fogja meghatározni Európa eljövendő egész életét.

Egy évezreddel ezelőtt Rómának választása jelentette Európa számára az életet. Bizánc Európaidegen volt, elbukott.

Berlinnek választása jelenti most az életet Európa számára. Moszkva Európaidegen, elbukik.

1014. A győzelem kötelez a leginkább. Senkit nem jogosít arra, hogy igazságtalanságot kövessen el.

VI. 30.

1015. A zsidóság erkölcsi alapjai: évezredes istenkeresése, Messiás-várás; dogmanélkülisége, gátlásnélküliség; istencsinálása, ahogyan éppen életfelfogása megköveteli, bálványimádása, sztárszerűség istenében; istenismeret Isten megismerése nélkül, elméleti erkölcsstan gyakorlati erkölcs és erkölcsi érzék nélkül. Koreszméket nem tud létrehozni; keresi és kihasználja azokat anélkül, hogy elfogadná.

Jézus Krisztustól kapott erkölcsi alapok: Isten-tudat, az abszolút lezártasága Istenben, az élet örök derűlátása, mindenségoptimizmus; Isten megtalálásából adódó istenismeret, hit. A keresztény népek ezért mind koreszmealkotók, minden koreszmét nyitnak és le is zárnak. Örök alapokat és erőtevényezőket új és új viszonyba tudnak hozni egymáshoz és emberiséghez.

A keresztény népek mindenkor alkottak. Nagy alkotás-vágyukban nem törődtek azzal, hogy alkotásukat saját

jóhasznukra is fordítsák. A zsidó vette fel a gyöngyöket, melyet pazarló kéz szétszórta.¹³⁴

1016. Miért megy az igazság annyi megpróbáltatáson keresztül? Hogy megszabaduljon minden sallangtól, és tényleg az lehessen és maradhasson, aminek indult: igazság. És más-különb is: nem az igazság megy át megpróbáltatáson, hanem az ember, aki hordozója, azért, hogy erős próbatételeken át bizonyosodjék be, hogy érdemes hordja és hirdeti. És itt is: az igazság teszi próbára az embert, legtöbbszörre és majd mindig az, amelyet hord.

1017. Úgy mondják: Isten adja a jót és a rosszat. De miért adja a jót a gonosznak és a rosszat az igaznak. Hát nem egészen így van. Isten csak jót ad. Csak abszolútot ad. Egyet ad. Azt adja, ami lényege: az egyet, az abszolútát mindenből. Tehát csak jót ad. Az ember az, aki a jót erőszakkal elveszi más elől is, vagy türelemmel megvárja, míg rá kerül a sor, vagy megosztja, ha előbb jutott birtokába. Így adódik a gonosz ember, a hívő ember és az igaz ember. Isten tehát nem jót vagy rosszat ad, hanem ad, és az ember az, aki az adományt magatartásával jóvá vagy rosszá teszi. Véggelvezetetésben: az abszolútban csak jó van; a relatívban van csak jó és rossz, hogy az ember relatív agyával, lelki életével felfoghassa a körülötte levő világot.

1018. A zsidó vallás felfogása és tanítása szerint Isten csak a természetnek ad törvényt, az ember világában csak tanítást ad, hogy az ember önként fogadja magába Istent. Ez nem az igaz és felelősségteljes, hanem a kényelmes és felelőtlen álláspont Istennel és az erkölcsi világrenddel szemben. Ilyen felfogással függetlenítheti magát az ember Istentől, önmagát Neki mellérendeli, és az erkölcsi világrendet úgy magyarázhatja és építheti meg, ahogyan az önös és zárt érdekeinek a legjobban megfelel. Ez a felfogás nyomja rá bélyegét a zsidóság egész erkölcsi felfogására, de a

¹³⁴ Vö. Mt 7,6.

liberalizmus, a marxizmus és az egónak betegesen központba helyezett összes rendszerek [sic!] erkölcsi felépítésében. Azért is kerülnek összeütközésbe az abszolút erkölcs rendszerével és parancsolataival.

Isten mindenkor és mindenkinek törvényeket szab, akár tetszik az az egónak, akár nem. A törvényeket tudomásul kell mindenkor és mindenkinek vennie, akár tetszik az az egónak, akár nem. Isten törvényei mindenkor és mindenki számára kézhezfekvőek, csak tudomásul kell venni őket, legtöbbnyire le kell hajolni értük, és ha nem teszik meg, mindenkor és mindenkit porba sújt, hogy közvetlen kapcsolatba kerülhessen törvényeivel. Ez így van, akár tetszik az egónak, akár nem.

A szabad akarat csak addig érvényes, amíg Isten törvényeivel nem kerül ellentétbe. Ahogyan Isten nem lépheti át saját maga alkotta törvényeit, mert Ő maga a törvény is, a megmásíthatatlan, megváltozhatatlan törvény, éppen úgy a szabad akarat sem lépheti át az erkölcsi világrend korlátait anélkül, hogy meg ne semmisülne hordozója. Tehát átlépheti, de megsemmisül. Aki pedig tudatosan vagy ösztönszerűen úgy cselekszik, hogy ez erőszakolt megsemmisüléséhez vezet, nem szabad akarathól cselekszik, hanem olyan belső és betegesen eltorzult lelkivilágból, mely a szabad akarat alapján való cselekvőképességét megbénítja.

A természet, az ember, a természet törvényei, az ember szabad akarata, a fejlődés és a józan lelkivilág egymás melletti, de legbensőbb viszonyban vannak egymással. Ezt az életviszonyt és örökviszonyt megszakítani nem lehet. Megszakításukat meg lehet kísérlni, de eddig nem sikerült, és ezentúl sem fog sikerülni, se atomrombolással, se lélekrombolással. Mert az elrombolt atom helyébe új lép, új keletkezik, az elrombolt lélek helyébe új lép, új keletkezik, és ugyanolyan törvényeknek vannak ezek újra alárendelve, mint amilyeneknek az elromboltak voltak. Mert az örök törvényeket nem lehet elrombolni, csak azt, ami nekik alá

van vetve, de ezeket is csak az öröklét egy le nem mérhető parányi idejére, mert rombolni – nem lehet. Csak élet van, mely örökké változik, de örök élet. A változás pillanatát az emberi kis lét hatalmas, nagy és érthetetlen ténynek veszi relatív felépítése miatt, és ezért lát rombolást, pusztulást, megsemmisülést, halált. Amint az ember relatív életét és ennek megismerését összehangolt összefüggésbe tudja hozni az abszolúttal, soha nem téveszti szemei elől, hogy minden cselekedete csak végső és csak relatív megnyilvánulása az abszolútnak, és ezzel a legszorosabban, együtt hangolva él egész relatív életén át: tényleg megtalálta és megismerte Istent, élete megkapja az értelmét, derűs lelkivilága mindenkor tükrösképe az abszolútnak.

1019. Jézus Krisztus tanította, és példaadásával megerősítette, hogyan váltsa meg magát az emberiség és az emberi világ. A megváltás így de jure megtörtént, csak de facto még nem. A Hungarizmus lebírhatalansága többek között abban van, hogy a de facto megváltás útját építi a de jure példaadás alapján.

Azért, mert az emberek nem úgy élnek, ahogyan J[ézus] Kr[isztus] tanította és példázta, még egyáltalán nem jelenti, hogy a Tanítás rossz lenne, vagy hogy a megváltás J[ézus] Kr[isztus] részéről ne történt volna meg. Az emberiség nem jutott még el addig, hogy a Tanítást és a megváltás lényegét megértse. A nemzetiszocializmus az első hatalmas kísérlet, hogy az emberiséget gyakorlati életében is összhangba hozza azzal az erkölcsi világrenddel, melynek J[ézus] Kr[isztus] adott kifejezést tanításával és példaadásával. És: a nemzetiszocializmus egyedül és kizáróan csak abban az esetben fogja tudhatni megépíteni az új földgömbrendet, ha erkölcsi alapjai elválaszthatatlanul J[ézus] Kr[isztus] tanításában gyökereznek. J[ézus] Kr[isztus]ról van szó, és nem az egyházakról.

A megváltás lehetőségének minden erkölcsi, szellemi és anyagi eszköze előttünk fekszik, csak érte kell nyúlunk.

Talán furcsán és érthetetlenül hangzik: még a zsidóság számára is.

1020. Ha a németek becsületes szándékkal jöttek, mint ahogyan nem lehet benne kételkedni, úgy viselkedjenek is becsületesen minden téren.

1021. Egy ezredév minden bűnét, hibáját, mulasztását kell jóvátenni.

Egy ezredév minden nagysága, dicsősége és boldogsága kéri számon a helyes utat és a helyes célt.

Egy ezredév nagyjai, lángelméi, vezetői figyelik, hogy a nemzet eleget tesz-e kötelességének, útmutatásuk, példaadásuk előttünk van-e, hivatását betölti-e, és végzi-e feladatát, ahogyan rá múltja kötelezi, jelene szükségessé teszi, és jövője parancsolja.

Egy ezredév minden életével kényszerít, hogy élő nemzet maradjunk.

1022. Ha valaki elférgesedik, ki a hibás: az ember-e, vagy a féreg. A féreg, mondják a piszkosak. Az ember, mondják az igazak. Közvetlenül és egyedül az ember. A féreg van. És mert van, szükséges, feladata és hivatása van. És a Teremtő akaratából van. De miért van ilyen is a teremtő akaratából. Válasz: hogy a tiszta erkölcsi világrend értelmi, érzelmi és akarati tudatában vésődjék egyedülvalósága az ellentétével folytatott kíméletlen harc árán.

A relatív élet mindenkor megköveteli az ellentét párhuzamát, és a párhuzam fennállásának megállapítását. A relatív élet tehát háromságon épül, ellentétben az abszolúthoz, mely az egységet jelenti, amelyre minden visszavezethető, és amelyből minden származik. Tisztaság és piszkosság ellentétes párhuzam, a párhuzam és a tény fennállását a harmadik: értemi, érzelmi és akarati élet együttesége állapítja meg.

1023. Féreg van, hogy figyelmeztesse az embert, hogy piszokba került, ha vele kapcsolatba kerül.

Egyáltalában nem szükséges, hogy mindenkor elférgesedjünk, hogy tisztálkodási szükségérzetünknek eleget tegyünk. Egyetlen tapasztalat ezen a téren legyen már elegendő arra, hogy elejét vegyük neki megfelelő előintézkedésekkel.

Vannak emberek, akiknek természete a tisztátalanság. Ezek emberféreg, és velük szemben ugyanúgy kell eljárni, mint a férgekkel magukkal.

1024. Különösen a rablók és a zsványok kedvenc szójárása és tétele, hogy a gondolatok vámmentesek. Csempészárú mindig többet lehet keresni, különösen a csempészeknek.

1025. Vajon elfogadná-e az itáliai vagy a német nép, ha Mussoliniban vagy Hitlerben 12,5% zsidóbeütés volna. Ha nem, miért akarják a németek a magyar népre kényszeríteni Imrédyt.

1026. A jelenlegi háború minimális célkitűzése nem lehet más, mint az, hogy Európában az egyes népek között ne legyen többé háború. Ezt viszont csak és kizáróan a nacionalista és szocialista Európaközösség megteremtésével lehet elérni, és nem csak a háborúval.

VII. 18.

A háború legfeljebb és leginkább azt dönti el, hogy ki az erősebb, a szerencsésebb. A béke dönti el, hogy kinek van igaza, melyik oldalon van az igazság. Ezért lehet a háborút megnyerni és a békét megnyerni, vagy a háborút elveszteni és a békét megnyerni. Igen ritka történelmi eset, hogy valaki a háborút és a békét is megnyerte.

NAPLÓK

1945. OKTÓBER 7.-1946. MÁRCIUS 12.

X. 7.

Gondolom, a kommunisták is tisztában vannak azzal a ténnyel, hogy eddig nem győzött egyik eszmerendszer sem. Katonai sikert könyvelhet el az egyik fél, legalábbis egyelőre. Ezért a hungaristák egyáltalában nem csüggednek, és a kommunisták egyáltalában nem elbizakodottak, hanem mindkettő a realista tények alapján áll. Nem törődik se az egyik, se a másik a konjunktúrázó tömegre [sic!], mely 1939-től 1944-ig Berlinben látta a Messiást, 1944-től pedig ugyanolyan mélységes meggyőződéssel Moszkvában.

Moszkva és London szövetségben voltak egymással, amikor Londonban Churchill vezetett. Úgy látszik, nem maradnak szövetségben sokáig annak dacára, hogy Londonban a demokrácia győzött Churchill fölött.¹³⁵ Igen: ideológián belüli ellentétek harca mindig sokkal véresebb és kíméletlenebb, mint két egymástól különböző ideológia között. Lásd még a vallásokban is.

Kommunizmus, marxizmus, bolsevizmus nem ugyanazt jelenti sem szociológiailag, sem tényeiben. Krisztus tanítása közösségi. Kommunista, de nem marxista és bolsevista. A Hungarizmus is közösségi, de nem marxista és bolsevista. A szociológiailag helyesen megfogalmazott kommunizmus nagyon is ismeri a vallást, a nacionalizmust és a szocializmust, hiszen a közösség teljesen összehangolt erkölcsi, szellemi és anyagi életét jelenti. A marxizmus és a bolsevizmus

¹³⁵ Az angliai parlamenti választáson 1945 júniusában a Clement Attlee vezette Munkáspárt legyőzte a Churchill vezette Konzervatív Pártot.

viszont csak az anyagelvű megépítéseket rendszerezi, ennélfogva nem kommunista, hanem osztályuralmi. Az osztályuralomnak pedig nincs köze a közösséghez, hiszen egy bizonyos osztály uralmát, és pedig parancsuralmát szorgalmazza. Az most már teljesen mindegy, hogy ezt az osztályharcot felülről kezdeményezik és Istent és Kegyt hívják segítségül, vagy alulról kezdeményezik és a proletárt és Kegyt hívják segítségül.

Nem az a gyenge, aki sír, és nem az az erős, aki nem hajt térdet.

Eddig még egyetlen háborút sem fejeztek be idejekorán. De annyira befejezetlen egyik háború sem volt, mint a jelenlegi.

A jelenlegi háború 1914-ben kezdődött, és talán 1950-ben fog véget érni, és kezdődik el újra egy békeciklus.

Életem eddigelé legnehezebb vajúadásán átsegített engem a Jézus Krisztuson át tudatosodott istenhitem, a hitem a Hungarizmus igazságában, valóságában és elmellőzhetetlenségében, és a mélységes szeretetem édesasszonyom¹³⁶ iránt.

Meggyőződés nem bűn. Az a társadalom elbukik, amely a meggyőződést bünteti csak azért, mert sajátját másképpen megőrizni vagy érvényben tartani nem tudja.

Egy amerikainak a következő ajánló sorokat adtam Augsburgban – felkérésére: „Minden hatalom és dicsőség alapja a bölcsesség; amint emez megszűnik, amazok elmúlnak.”

*Szálasi Ferenc.*¹³⁷

¹³⁶ Feleségére, Lucz Gizellára céloz, akivel csaknem húszévi jegyesség után 1945. május 4-én kötött házasságot az ausztriai Mattseben.

¹³⁷ Szálasi itt s. k. aláírta az „ajánlását”.

X. 12.

Az emberek túlnyomó többsége, amely már nagy bölcsen megveregeti a vállát, hogy már Sztálingrád¹³⁸ vagy az angolok afrikai partraszállása¹³⁹ óta tudja, hogy Németország elvesztette a háborút 1940-ben, és 1941-ben előre látta Anglia és Oroszország háborúvesztését. Ez így is van rendjén! A tömeg mindig hangulatok és érzelmek után megy, így a tömegember is. A bölcs mindig ostoba a tömeg előtt, mert előrenéz, a tömeg embere mindig bölcsnek tartja önmagát, mert hátranéz és visszafelé tud szerkeszteni. Mit fognak ugyanezek az emberek vajon mondani úgy 1948 táján, hogy vajon mit láttak már 1945-ben, amiről azonban bölcsen hallgatniuk kellett, nehogy ostobáknak tartsák őket?

Hiába, a világ a nagymérvű és vészes bölcsességtúltengés miatt rohan eszeveszett iramban legnagyobb és legvéresebb katasztrófájába. De jól elkelne csak egypár ostoba, hogy ettől megmentse az emberiséget. Hiszen a probléma megoldása oly ostobán egyszerű.

A nyertes boldog, de vészes felületességével látják egyesek a dolgok fejlődését.

Szerencsés szerencsejátékos nem képezhet sohase követendő példát, nem lehet példaadó a magatartása sem.

A gúny korbács, mely mindig visszaüt a gúnyolóra, ha becsületsértővé válik.

1945. május 7.–július 31: Augsburg; 1945. július 31.–szeptember 18-ig: Salzburg, Landeshauptstadt, 13-as zárka; 1945. szeptember 18-tól október 3-ig: Salzburgtól 4-5 km

¹³⁸ Sztálingrádban Paulus tábornok 1943. február 2-án írta alá a 6. német hadsereg megadásáról szóló okmányt.

¹³⁹ Az angolok csapatok 1942. november 7-én szálltak partra Észak-Afrikában. Lásd a 27. jegyzetet.

délre a Marcus Camp táborban, 21-es épület; 1945. október 3-tól a mai napig: Budapest, Andrásy út 60., Hűség Háza 39-es pincezárka.

A legérdekesebb igazságszolgáltatás, amióta jogot írnak és gyakorolnak az emberiség történetében, a jelenlegi, mert az érdekelt fél egyaránt vádló, bíró és hóhér, de még ezenkívül az az erkölcsi ítélőszék is, amely saját magát fel is menti, önmagának felmentést is ír.

Az egyáltalában nem lényeges, hogy mindannyian megtagadnak. Lényeges csak az, hogy én ne tagadjam meg önmagam és azt a hitet és hűséget, melyeket kaptam még olyanoktól is, akik most megtagadnak, talán nem is meggyőződésből, hanem emberileg igenis érthető félelemből.

X. 13.

Amerikának fogalma nincs, milyen hatalmas társadalmi, gazdasági és politikai krízisben van. A legteljesebb társadalmi átalakulás küszöbén áll. Most fog csak úgy igazában megismerkedni a világkérdésekkel, azokkal, amelyeknek elintézését eddig minden döntő tényező került [sic!], mint macska a forró kását. A régi világ eresztékei recsegnek-roppognak a még láthatatlan új világ titokzatos mélységeiből jövő váratlan és láthatatlan ütései alatt. Az új világ hajnala pirkad már, vérvörösen és aranyosan és tisztán.

A nép, mely prófétáit megöli, önmagát öli meg, még mielőtt prófétájára kezét emelte.

Nemcsak feudális reakció van, hanem demokratikus is, ami még veszedelmesebb, mert álcázza magát demokrata jelzőszavakkal. Mert nem minden demokrata, ami annak nevezi önmagát. Nem minden feudális és reakciós, amit ilyenek bélyegeznek.

Az új eszmerendszerrel szemben kimondottan demokratikus reakció mutatkozik, mint ahogyan a marxizmussal szemben liberális, a liberalizmussal szemben feudális reakcióval találkoztunk a történelem folyamán.

X. 14.

A zsidók tiltakoznak a vérvád ellen. Tiltakozásukat csak abban az esetben lehet elfogadni, ha bebizonyítják, hogy a Talmudban egyetlen olyan hely sincsen, amelyből erre a vádra következtetni lehetne. Ilyen közvetlen vagy közvetett bizonyítás – véleményem szerint – nem lehetséges, így a vérvád sem fog megszűnni.

Új Talmud-íróknak és szerzőnek kell születnie és olyan igazságokat írnia a Talmudban, amelyekre a zsidóság Maimonidesz óta tényleg már rádöbbenhetett volna.

Az ideológia – az eszme – felépítése abban az esetben szép, igaz és jó, ha megtanít, hogyan éljünk és hogyan haljunk érte.

Nem a torokból jön a legnagyobb és a legmesszibb hangzó hang, hanem a példaadó magatartásból. A legjobb torokból jövő hang csak néhány kilométerre, a rádióban sok ezer, de csak sok ezer kilométerre, míg a példaadó magatartás a halhatatlanságba és az örökkévalóságba hangzik és ér, és minden időkre meg is marad, nem hangzik el.

Eddig a zsidó nép különítette el önmagát évezredekén át, most az emberiség akarja elkülöníteni magát tőle, mert rájött, hogy a zsidó nép önkéntes elkülönülésére való döntése helyes volt. Eddig a zsidókérdés tényleg az egyes népek sorskérdése volt. Most már nem az övéké, hanem maga a zsidóság sorskérdése lett, mely úgy fog megoldást találni, ahogyan a zsidó nép azt megérdemli magatartása folytán. A zsidókérdés tehát tényleg a zsidó nép kérdésévé lett.

Alacsony ösztönök kielégítésével nem lehet egyetlen kérdést sem megoldani, mert az erkölcsi világrend – az élet eleje és vége – nem az alacsony ösztönök kielégítésén nyugszik.

A jelenlegi háború, mely minden körülmények között kitört volna, mert a régi világ maradisága miatt tarthatatlanná és tartalmatlanná, valamint céltalanná vált, az új világ kialakulását viszont minden eszközzel megakadályozta és lehetetlenné tette, az utolsó esztendeiben fékét vesztette, elvesztette mértékét, elvetette a súlykot, de mind a két oldalon. A légi terrorbombázások nem választhatók el a Hűség Házában és a Thököly úton történetektől. A szemet szemért, fogat fogért elv a legvéresebb gyakorlatát élte, az az elv, mely eddig csak bizonyos kiválasztottak előjogaként szerepelt és ilyennek látszott. Ez az igazság. Egyoldalúan elintézni nem lehet az emberiségnek ezt a nagy kérdését, de nem is fogadható el, hogy az új világ megalakulásának és megalakításának szükségében csak büntényhalmazt lássanak éppen azok, akik siettettek az eseményeknek ilyen véres elfajulását.

Ha szándékosan vagy rövidlátással csak büntényt akarnak keresni az események és a megtörténtek magvában, úgy az emberiség rövidesen még nagyobb büntény szemtanújává lesz, pedig igazán nem fogják tudni akkor előráncigálni a „nácikat” bűnbakokként.

A háborút még katonailag sem nyerték meg. Egy történt: Berlin–Róma–Tokió kezéből kiűtötték a fegyvert. Jelenleg fegyvern nyugvás van. A háborút pedig az fogja megnyerni, aki a békét megnyeri. Ezt viszont az fogja megnyerni, aki az új világnézet és világeszme, ideológia parancsoló és természetesen követelményeit tudomásul veszi, és szerinte építi fel az új földgömbrendet.

Ki mint vet, úgy arat. A zsidógyűlölet pedig az aratás, melyet a zsidó nép végez magvetése után.

Vajon ismerik-e a vádaskodók Jézus Krisztus kijelentéseit a zsidó népről az Újszövetségben? Vajon tudják-e, hogy ezek a kijelentések mind egytől egyig megdöbbentő képet adnak a zsidó népről? És vajon tudják-e, hogy minden római katolikus, minden keresztény számára mindez dogma, mindez hitvallás? És vajon ismert-e, hogy az Ószövetségben milyen megdöbbentő képet adnak a zsidó népről, és vajon tudott-e, hogy ez is dogma minden keresztény számára? És vajon ismert-e és tudott-e, hogy a zsidó nép dogmatikailag és történelmileg hogyan távozott el az Ószövetségtől éppen emiatt és alakította ki teljesen függetlenül azt az erkölcsi világképet, amelynek segítségével teljesen függetlenítette önnönmagát az egész többi emberiségtől és az örök erkölcsi világrendtől is, és él olyan életet, amely semmiképpen sem tud kapcsolódni az emberiség általánosan követett és épített erkölcsi, szellemi és anyagi világába? Ha ez tudott, úgy ne ítélkezzenek olyanok fölött, akik ezekkel az elvitathatatlan tényekkel ugyancsak tisztában vannak, akik közé magát a zsidóságot is számítom. Ha pedig nem ismert, ismerjék meg először a tényeket, utána pedig ítélkezhetnek. Mert a bíró nemcsak a bűnös fölött ítélkezik, hanem elsősorban maga fölött: ítéletet mond arról, hogy tényleg bíró-e vagy csak végrehajtó hatalommal rendelkező és felruházott, egyoldalú és érdekelt vádló.

Soha nem volt a közmondásnak nagyobb igaza, hogy: ki mint él, úgy ítél. Ja, wie der Schelm ist, so denkt er.¹⁴⁰

Háborús bűnös nincs. Ellenben van a régi világ elutasítója. Ezt pedig vállalom, mert elutasítom minden részében.

¹⁴⁰ „Amilyen a huncut/komisz fickó, úgy is gondolkodik.” (német)

Úgy vélik, a háborús bűnösség megállapításával és önkényű fenyítésével fel tudják tartóztatni az új világ diadalmas eljövételét. A régi világ pontosan akkor dőlt romokba anyágilag, amikor az első úgynevezett atombomba robbant Japánban.¹⁴¹ Erkölcsi és szellemi tekintetben akkor, amikor az égető földgömbkérdések megoldására képtelennek és meddőnek bizonyult, tehát a 20. század eleje óta. A teljesen romokban heverő régi világ elpusztulását tehát nem lehet semmilyen háborús bűnösségi perekkel kendőzni vagy azt a látszatot kelteni velük, hogy még megvan, csak csúnya bácsik látnak a romokban tényleg romokat, és nem az annyira óhajtott békét. Ez a megállapítás lehet bosszantó, idegesítő, emésztést zavaró és alvást háborgató, de megdönthetetlenül igaz.

A magyar nemzet nem gyűlölte jobban a zsidókat, és nem kívánt nekik rosszabbat, mint amilyen gyűlölet a zsidóságban megvolt és megvan a magyar nemzet ellen, és ami rossz az a zsidóság kíván a magyar nemzetnek. Ha pedig az érzelmeknek ez az összhangja megvan, úgy az egyik fél érzelme nem túlozható a másik fél hátrányára, még abban az esetben sem, ha az egyik fél túl korán megállapítja az örvendetes tény, hogy győzött és nyert. Pedig úgy látom, hogy ennek a háborúnak eddigi legnagyobb vesztese a zsidó nép, és vesztese is fog maradni, különösen, ha önmagáról olyan tényeket fog a továbbiakban is megállapítani, melyeket a többi népek – akár győztes, akár vesztes – nem fognak tudni elfogadni.

Úgy érzem, hogy a zsidók, a lengyelek és a franciák úgy viselkednek, mintha a földkerekség minden népének mostani nagy véráldozata csak és egyedül csak érettük lett volna

¹⁴¹ Hirosimára 1945. augusztus 6-án dobták le az atombombát az amerikaiak.

és a véráldozatot hozó népek legyenek boldogok, hogy ezt a véráldozatot hozhatták érettük.

Vannak egyesek, akik úgy vélik, ha mellüket megütik és mondják, Mea culpa!¹⁴² megvan az erkölcsi jogosultságuk, hogy önmagukat felmentsék. Ilyen zsidó-egyszerűséggel nem lehet elintézni ezt a dolgot. Vannak ugyanis egyesek, akik akkor is Mea culpáznak, amikor a meglátott igazságot meg kell tagadni. Vannak viszont, akik a meglátott hazugságot akarják ezzel megerősíteni. Aki igaz Mea culpát mond, mert meglátott igazság helyébe a meglátott hazugságot helyezi, az mindig igaz volt és igaz marad. Mea culpa nélkül is.

Miért beszélnek Magyarországon az új demokráciáról? Volt talán ezt megelőzően már egy régi? Aki tud róla, jól tenné, ha jelentkezne a magyar történetíró előtt, mert ott nem tudnak a régiről, és még nem látják az újat. Vagy talán takarni akarnak ezzel a megjelöléssel olyasvalamit, ami a magyar nemzetnek e takaró nélkül nem kellene se új, se régi alakjában? Mindenesetre kérdések, melyek jogosan vetődnek fel minden gondolkodó ember előtt.

Ha valamely ismert tárgy elé már azt kell írni, hogy „új”, úgy már nagyon avult és kicserélésre érett lehet. Legalábbis én úgy tudom, hogy csak a káposzta lesz jobb, ha többször melegítik. Ennélfogva mindig és mindenkor csak Hungarizmusról kell és lehet beszélni mindaddig, míg kötelességét mint eszme megteszi a nemzet szolgálatában. Amint megtette, tehát kiszolgált, új, teljes eszmének kell jönnie, a Hungarizmus pedig vonuljon teljesen félre. A Hungarizmus azonban még csak most kezd érvényesülni.

¹⁴² „Én vétke, én vétke, én igen nagy vétke” – a katolikus liturgia bűnbánati része.

Azt soha nem kell erőltetni, hogy az igazság kiderüljön. Mindig a hazugságot kell erőltetni, hogy ne derüljön ki.

A hazugság a legnagyobb méreg, amelyet csak a szakavatott orvos tud gyógyítani. Tehát gyógyszer is, de csak – amint mondtam – a szakavatott és hozzáértő orvos kezeiben. Az avatatlan feltétlen halált okoz vele.

X. 15.

1933-ban három oldalról vizsgáltam meg értelmi, lelki és akarati életemet, hogy személyes problémámat a megindítandó eszmei harc szempontjából leegyszerűsítsem.

1. Megvizsgáltam, hogy a Hungarizmus tényleg az igazság a magyar nemzet számára, tényleg út és cél és cselekvés, melyek egyedül biztosítják életét az eszmék nagy kiteljesedésének idejében. Értelmi életemen keresztül vizsgáltam és vitattam át újra az egész eszmerendszert. A válasz értelmemen keresztül az volt: igen, ez az igazság a magyar nemzet számára. És ma, több mint egy évtized után, értelmem még inkább válaszolja: igen, ez igazság a magyar nemzet számára.

2. Megvizsgáltam, hogy hitem a Hungarizmus igazságában megingathatatlan fog-e tudni maradni, nem leszek-e hitehagyó. Ezt a kérdést lelki életemen keresztül vizsgáltam. És 1933-ban ugyancsak félreérthetetlenül jött a nagy vizsgálódás félreérthetetlen eredménye: igen, hitem hűséges tud maradni az eszméhez. És azóta, ma is több mint egy évtized után újra ki kell jelent[en]em lelkem minden meggyőződésével; igen, hiszek a Hungarizmus igazságában.

3. Megvizsgáltam, hogy a hittel megvallott Hungarizmus igazságáért bátran tudok-e élni és ha kell, meghalni. Ennél a vizsgálódásnál akarati életemet állítottam be. Hosszú, csendes órákban vizsgáltam ezt a kérdést. És nemcsak vizsgáltam, hanem vajúdtam. Eszme és élet viaskodtak egymással. De a probléma itt is eldőlt. Az egész kérdést akkor

fogtam meg helyesen, amikor életemet nem szembeállítottam az eszmével, hanem szolgálatába.

Az eszme minden élet csírasejtje, nélküle nincs élet. Aki eszmét szolgál, életet ad, aki eszmét áldoz, nem életet, hanem életért áldoz, és így a megvalósult eszmén át örök életet kap. Miután megingathatatlanul hittem a Hungarizmus igazságában, így kézenfekvő volt, hogy meg is kell valósulnia, mert minden igazság megvalósul. Eldőlt ez a kérdés is 1933-ban, és a válasz így hangzott: igen, tudok élni és meghalni a tudatos hittel megvallott Hungarizmus igazságáért halálosan szeretett magyar nemzetem szolgálatában. És ma is több mint egy évtized távlatából meg kell örömmel állapítanom, hogy változatlanul érvényes számomra az 1933-ban hozott döntésem, nem változtatok rajta ma sem, a jelenlegi helyzetemben sem: igen, élni és meghalni tudok a Hungarizmusért, és példát tudok adni a legtermészetesebb és legegyszerűbb módon.

Miután így leegyszerűsítettem személyemet illetően a magatartásomat három sikra, még a legteljesebb közös nevezőre hoztam mind a három alapbeállítottságomat, hogy az egész probléma egyetlen alapra, és pedig gyakorlati alapra kerüljön. Megtaláltam a közös nevezőt is. Megvizsgáltam mind a három kérdést a hiúság oldaláról. A kérdés, amit fel tettem, két fő részre taglalódott:

1. Hittel vallani tudnám-e a Hungarizmus igazságát és meg tudnék-e érte halni abban az esetben is, ha egyetlenegy követőt sem találnék, egyedül maradnék, vagy pedig az összes hívők elhagynának, és így maradnék egyedül?

2. Két lábra tudnék-e állni újra, ha az események a földhöz vágnának, és újra meg tudnám-e kezdeni a harcot, ha a megindított kezdeményezésem teljesen kudarcba fulladna?

Mindkét esetben a válasz ez volt: igen. És most is, ma is, több mint egy évtized után meg kell állapítanom, hogy nincs bennem hiúság, hogy a Hungarizmus igazságáért a harcot nem is kellett újra felvennem, mert ez nem is szakadt meg

az események dacára sem. Azóta, hogy a hiúság oldaláról is megvizsgáltam az életem nagy kérdését, tényleg a legteljesebben leegyszerűsítettem az egészet egyetlen alapra, és pedig gyakorlatira, és vált belőlem a szó igaz, szép és jó értelmében szabad, független és önálló ember. 1933 óta így érzem, így élem, így cselekszem életemet mind a mai napig és halálomig.

A gyalázat nem az, hogy valakit a földhöz vágnak, mert ez csak erő kérdése. A gyalázat az, ha a földhöz vágott többé nem akar a földről felemelkedni saját elhatározásából, saját erejéből, saját akaratából, hanem a földön fekve marad, jól érzi magát porban, sárban, piszokban, és inkább ezt az életet választja, nehogy újra a földhöz vágják. Ez gyalázatos ember, gyalázatos élet.

A daltoni [sic!] majomperben az az érdekes, hogy nem tudta a bíróság megállapítani, hogy az volt-e a majom, amit találtak, vagy az-e, aki találta.¹⁴³

A háborús bűnösöket olyan vádakkal illetik, amelyekkel a másik fél is nyugodtan illethető. A kettőt egymástól elválasztja az igen kétes értékű és kétélű és mulandó siker, mely mindig igen labilis alapja volt minden erkölcsi jogosultságnak és értékmérőnek.

Egy királyságot adok annak, aki be tudja bizonyítani, hogy 1938 óta csak Németország szólt bele leplezetten vagy leplezetlenebbül az egyes országok belső, szuverén ügyeibe,

¹⁴³ Szálasi az 1925-ben Daytonban (Tennessee, USA) megrendezett perre gondolt, ahol John T. Scope-ot állították bíróság elé, mert noha ebben a déli államban is tilos volt Darwin evolúcióelméletét tanítani, egy tanóráján felolvasott néhány oldalt *A fajok eredetéből*. A perben Scope-ot 100 dollár büntetésre ítélték, de később a fellebbviteli tárgyaláson felmentették. A per során semmi olyasmi nem történt, amire itt Szálasi céloz.

míg a többiek, a nagyhatalmakat értem, mindezt nem cselekedték meg. Mindenesetre Anglia csinálta a legügyesebben, utána Moszkva, azután Washington, utána Tokió, Róma, és a legügyetlenebbül Berlin. A kis szövetségesnek mindig az a sorsa, hogy azt a szerepet kell vállalja, amelyet a nagy neki szán, mert ha nem úgy cselekszik, a szövetségi viszony megszűnik és a nagy tartozéka lesz.

Mindenki kivétel nélkül olyan eszközzel védekezhet, amilyent vele szemben alkalmaznak. Ez erkölcsi törvény.

A nemzetközi jogban és az alkotmányjogban úgy látszik, a látszat a fontos, és nem a tény, a jogilag is letagadhatatlan tény.

1944. március 19. óta nincs jogrend és törvénytisztelet Magyarországon, hanem interregnum, melynek jogi és törvényes látszatot akarnak úgy adni, hogy a régi jogból és törvényből akarják az új, de változó helyzetet levezetni.

De nemcsak Magyarországgal van ez így, hanem 1938 óta az egész földgömbbel. Nem is csoda, hiszen az emberi társadalmi átalakulások legnagyobbikát éljük át, és nevetséges, ha az átalakulással vele járó új világrendezési alapokat a romokban heverő régi világ rendjéhez akarjuk kötni vagy belőle származtatni. Itt bukik meg minden háborús fellelősségre vonás.

A háborús bűnösöket – így engem is – csak szabadlábba lehet helyezni vagy meggyilkolni, csak elítélni nem lehet bennünket. Minden ítélet egyben gyilkosság is, bárhogyan is szeretnék ezt leplezni egy erkölcsi törvényen nyugvó ítélettel.

Olyan groteszk, hogy egy úgynevezett új rendszer hogyan sopánkodik a régi rendszer megbuktatása felett.

Egy ember egymillió dollárt örökölt egy amerikai nagynénjétől. Az örökös kötelességének tartotta, hogy nagynénjének halálát pontosan felderítse, mert a nagynéni iránti kegyelete ezt előírta. Fogadott egy amerikai ügyvédet, megbízta az ügy vitelével. Az ügyvéd igen lelkiismeretesen végezte dolgát, és lassan, de biztosan kihúzta az örökösből – az ügy felderítésének költségei címén – mind az egymillió dollárt. És amikor látta, hogy a kegyelettel és hálával tett örökösnek már tényleg egyetlen centje sincs, megtáviratozta a végeredményt: Nagynéni kimúlt, mert ideje volt. Az örökös így végérvényesen megtudta, hogy a nagynéni nem neki szánta az örökséget, az ökörnek, hanem az ügyvédnek, az embernek.

Imrédyt egy valóságos és tényleges számár buktatta meg,¹⁴⁴ melyre ráfogták és ráruházták, hogy csodaszarvas. Vajon ez is erőszakos eltávolítását jelenti a rendszernek? És ki itt a bűnös, Imrédy-e, a számár-e, vagy a rendszer?

Az a megmagyarázhatatlan érzésem, mintha Magyarországon az emberek egymástól félnének, és nem mernek úgy viselkedni vagy beszélni és úgy cselekedni, ahogyan szeretnének. Hát én majd pótlom.

A németekre rá kellett kapcsolni, nehogy egyedül csinálják meg a lépést a belpolitikai helyzet tisztázására, és így ürügyet kapjanak arra, hogy kijelenthessék, hogy a magyar nemzet életképtelen, mert nem tudja a sorsát saját kezébe venni, és így Magyarországból tényleg Gaut¹⁴⁵ csináljanak. Ez tisztán kivethető a naplóból.¹⁴⁶

¹⁴⁴ Itt az Imrédy-mozgalom jelképére, a „csodaszarvasra” céloz.

¹⁴⁵ *Gau* 'kormányzóság, tartomány' (német), vagyis Szálasi szerint elnyomott, gyarmati sorban lévő terület.

¹⁴⁶ Szálasi itt a Nyilaskeresztes Párt – Hungarista Mozgalom (fél)hivatalos párttörténetére, az úgynevezett *Hungarista Napló*ra céloz.

A háborút folytatják, csak más eszközökkel. Ezt a békét nem lehet másképpen jellemezni.

X. 16.

Az Európa Közösséget meg kell teremteni, ez alapvető követelmény. Vezetni az a hatalom fogja, amelyik saját oldalára tudja állítani a Berlin–Róma–Budapest erőközpontok részéről vezetett Európa kulcsterületét lakó kettőszázmillió lelket. Az építés és vezetés alapja természetesen az új korszak.

Ez a háború legminimálisabb célkitűzésében el kell érje, hogy Európa népei között több háború ne legyen, és Európa népei számára megszülessen már végérvényesen az Európabéke.

Időszerű és korszerű találós kérdések:

1. Milyen messze van Japán Európától. Természetesen, hogy kereken kétezer kilométerre. Nem! Maholnap legfeljebb hét repülőóránnyira.

2. Az USA milyen számvetést kell csináljon hadseregének mozgósítására és felvonultatására. Egyet a Csendes-óceánon, egyet az Atlanti-óceánon, egyet a közép-amerikai földszoroson át való támadásra. Nem! Az új energia és az új lövedékvetési eljárás háborút „helyből” való viselésre tesz lehetővé. Az egész földgömböt be kell osztania bombáinak hatóhálózatának megfelelően, saját területen be kell építenie a lövedékek kifutópályáit, és hadüzenetet követő öt percen belül akár sok százezer úgynevezett atombomba hagyhatja el területét és semmisítheti meg ellenségének életét.

És mégsem ilyen egyszerű a kérdés. Minden atombombánál és villámgépnél erőteljesebb és száguldóbb a szellem, mely még ezeket is megsemmisíti, ha igazságait az ember nem akarja tudomásul venni.

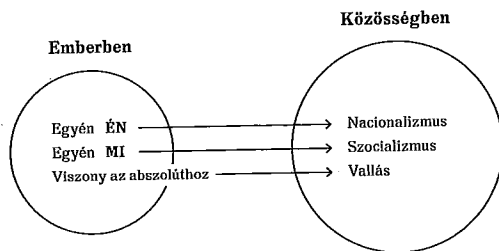
Moszkvát nem lehet az atombombával megfenyegetni, mert ha az igaz, szép és jó szellem igazságát képviseli, az atombomba nem Moszkvában, hanem Washingtonban fog robbanni. Az anyag csak eszköz, mely mindig a szellem szolgálatában áll. Ha ellene szegül a szellemnek, önmagát semmisíti meg, és haszontalan hamu válik belőle.

A Hungarizmus bölcséleti rendszerének lesz igaza, mely kimondja, hogy az emberi társadalmak alapja, életük és cselekvéseik indítékai, nem a történelmi anyagelvűség, hanem a történelmi közelvűség, ami azonban nem egyenlő a mai korban annyira használatos kommunizmussal, melynek csak materialista alapjai vannak, bárhogyan is tagadják. A Hungarizmus történelmi közelvűség, mondjuk történelmi kommunizmus, míg a marxista rendszerek legfeljebb anyagelvű kommunizmusok.

A történelmi, az igaz, a való, a tényként mindig bennünk és körülöttünk lévő kommunizmusnak semmi köze nincs, még társadalomtudományilag sem a marxizmushoz, bolsevizmushoz, vagy az általuk hangoztatott kommunizmushoz.

A közösség alapja: az alapközösségben élő ember. Célja: ennek a legkisebb közösségi sejtnek és a közösségnek mint emberi tömörülésnek jóhaszna, jóléte, életbiztonsága, dicősege, nagysága, boldogsága.

Az ember három alaptulajdonságot hord magában, ezt a hármat kiölni belőle nem lehet, ezeket a megváltozhatatlanságokat kell a közösségbe is beszervezni.

Az ÉN-rendszerű nacionalizmus, a MI-rendszerű szocializmus és a vallás gyakorlati összhangja és érzülete alkotja a Hungarizmus erkölcsi, szellemi és anyagi épületének alapját, a történelmi közelvűséget. Történelmi azért, mert a történelem folyamán minden egyes eddigi társadalmi rendszerben különbözőségük dacára kimutatható, mindenkor visszatükröződő, kimutatható. A szociológiai tény tehát alaptermészete kell legyen minden társadalmi közösségnek, csak elnyomták eddig mesterségesen, Istenre vagy proletárra való hivatkozással, vagy a demokrácia szent nevében.

Szociológiailag is – ha az ár és az érték kérdését vizsgáljuk a nőnél és a férfinél – a nőnek mindig értéke, a férfinak mindig ára van. Történelmi tényként kimutatható, hogy a társadalmak eddig mindig [az] értéket alábecsülték, minden árat túlfizettek, aminek a magyarázata az anyagelvűségben lelhető. Ebből a diszharmóniából adódtak eddig mindig a társadalmi élet alapszintjének: a családnak negatív vagy pozitív irányban való torzulásai és túlzásai.

Úgy mondják, a legnagyobb igazság az egyszeregy. Nem így látom. Ez a legegyszerűbb igazság. A legnagyobb igazság, hogy az igazságot mindig felismerjük.

Abban az esetben is úgy vallottam volna, mint most, ha történetesen semmi írásbeli feljegyzésem nincs. Csakhogy ebben az esetben nem hittek volna úgy, ahogyan most kénytelenek, mert az írások erre kényszerítik az eljáró hatóságokat.

X. 15-én volt egy esztendeje, hogy nemzetünk elutasította magától a volt kormányzó döntő lépését.¹⁴⁷

¹⁴⁷ Horthy kiugrási kísérletének meghiúsulásáról van szó.

Ma X. 16-án a Hungarista Mozgalom az X. 15-én egyöntetűen megnyilvánuló nemzeti akaratot tudomásul vette, és megindította a szükséges lépéseket a nemzet vezetésére.

A Grazer Postban olvastam, ha jól emlékszem, a szeptember 15-i vagy ekörüli számban, mely leírja a nürnbergi perre előállított bűnösök életét zárkáikban, többek között a következő jelzöt a volt kormányzóval kapcsolatosan.¹⁴⁸ Magyarország fasiszta kormányzója Horthy Miklós admirális. Érdekes. Már a szerencsétlen kormányzó is fasiszta. Mikor lesz vajon Churchillből is ez, és vajon nem fog-e elkövetkezni nem is az idők végtelenségében, hogy háborús bűnösök padjára fognak kerülni olyanok, akik jelenleg legnagyobb vádlói az úgynevezett háborús bűnösöknek vagy a győztes szövetség vezető férfiai voltak. Dantonokra mindig Robespierre-ek, ezekre mindig Napóleonok, és ezekre mindig rendszerbukások következnek.

A becsületes ellenség és az áruló ellenség értékmegítélésénél eddig még mindig a becsületes ellenség vitte el a győzelmet. Hogyan lehetséges, hogy ez az egyedüli helyes értéktétel ennyire a fordítottjára változott? Egy lehetséges válasz:

A technika régi fegyvereivel a döntő győzelmet kicsikarni nem lehetett. A döntésre képtelen fegyverek erejét fel kellett erősíteni lelki kiegészítésekkel, így az ellenség lelki megtörését kellett minden körülmények között elérni. Ez viszont csak úgy volt lehetséges, ha az alacsonyrendűséget mint a

¹⁴⁸ Horthy Miklóst, miután amerikai katonák kiszabadították a német fogságból, különböző amerikai fogolytáborokban őrizték és hallgatták ki. 1945. május 2. és december 7. között Augsburgban, Lesbois-ban, Mondorfbán, Wiesbadenban, Oberurselben, végül Nürnbergben raboskodott. Utóbbi városban többször is (1945. július 17., augusztus 27., október 15., 22., 26., november 20., 26.) kihallgatták. Vallomásai semmi lényegeset nem tartalmaztak, a német háborús főbűnösök perében tanúként nem szerepeltették, de a fogságban felvett vallomásaiból többször idéztek.

hősiesség természetes megnyilvánulását állítják be és dicsérik, tüntetik ki, ajándékozzák meg. Ez tehát csak katonai fegyver, el fog múlni, amint a helyes értéktétel lehetősége újra adódik. A technika új vívmányai ezt a folyamatot is meg fogják indítani, és újra helyes mederbe fogják terelni.

Érdekes: mindegyik kivizsgáló, akár saját, akár idegen, a kihallgatások és a vizsgálatok során nem az igazságot keresi, hanem a saját nézetének és előítéletének igazolását. Ez nagyon rossz eredményre fog vezetni.

X. 17.

Két könyv, mondjuk életregény címe: Akarat ellenére vezér – Ajándékozott élet.¹⁴⁹

A készülő perben vagy Horthyt, [Dálnoki] Miklóst és Szálasit egyformán a vádlottak padjára kell ültetni, vagy egyformán fel kell menteni őket, de mindhármukat, minket egyformán. Nem lehet az egyiket vagy csak kettőt felelősségre vonni egyedül azért, mert átmenetileg az egyik a vesztes fél oldalán áll, a másik a két fél között, a harmadik a győztes fél oldalán. Ezekben a hatalmasan vajúdó időkben ropant gyorsan változnak az idők és az események. Aki most bűnbak, rövid idő múltán talán már újra döntő tényező lehet, és aki ma még fennhéjázóan ítél, az ugyancsak változatos szereposztásban részesülhet.

X. 18.

Mozgalmi harcunkban kijelentettem: aki harcunkban belénk rúg és ezt alkotmányosnak minősíti, úgy mi ugyanilyen alkotmányos eszközzel fogunk vele szemben élni, ugyancsak teljes alkotmányossággal vissza fogunk rúgni.

¹⁴⁹ Szálasit itt minden bizonnyal esetleg megírható (ön)életrajzi regényének címéről gondolkodott.

A volt kormányzó X. 15-én régi szövetségeseit, X. 16-án pedig új, nem egészen egynapos szövetségeseit árulta el. Ez a tiszta igazság.

A Nyilaskeresztes Párt – Hungarista Mozgalom nem rúgta fel sem az alkotmányt, sem a törvényes rendet, sem az államot, hanem megakadályozta, hogy mindez megtörténhesék éppen attól a személytől, aki elsősorban lett volna hivatott mindazt megőrizni az alkotmányra tett esküje alapján.

Szükség törvényt bont. Jó. De ez akkor mindenkire nézve egyformán mértékadó és alkalmazható.

A szükséget mindenki másként látja. A törvényt mindenki egyformán kell lássa. Egyéni szükség tehát nem bonthat általánosan elfogadott törvényt. Az általános szükség pedig egyoldalúan megállapítani nem lehet. Vannak eszközök, amelyek segítségével az általános szükség kétségtelenül megvan. Tessék ezekkel az eszközökkel élni.

Ha valaki valamit felrúg, ne csodálkozzék, ha vele is ugyan-ez történik. A csodálkozás ilyenkor illetlenség, és [a] nevelés hiányát mutatja. Tudomásul kell venni a váratlan eseményt, ami legtöbbszörre fájdalmas, majd uralni kell azt most is tudni. Aki erre képes, minden rúgást kibír.

Az égi bíró már ítelt fölöttem, és ítéletébe már előre bele-nyugodtam, a földi bírót pedig nem félem.

Az igaz ellenség mindig a legmélyebb tisztelettel hajtja meg zászlóit hős ellensége előtt, akit legyőzött. Meggyőződésem, hogy Budapest hős elői és hős halottai ugyan-ezt joggal megérdemlik, és az igaz ellenség ezt meg is adja nekik.

Ha nem lettünk volna a Párt és a Mozgalom és érv, vajon nem következtek-e [sic!] volna be az október 15–16-i események, Horthy szabad maradt volna a német befolyástól, és Budapest nem sínylette volna meg most is azt aényt, hogy egész Délkelet-Európa politikai, gazdasági, társadalmi, de egyúttal katonai kulcsponjtja. Mindez tölem függetlenül is bekövetkezett volna.

Amikor a bíró ítéletet mond, mindig önmaga felett mondja. Rossz bírói ítélettel nem lehet az erkölcsi világrendet meg-ingatni vagy megváltoztatni. Az erkölcsi világrend nem veszi tudomásul a bírói tévedéseket, hanem a tévedő bírót rekeszti ki rendjéből, még akkor, mielőtt bírói tévedését el-követné.

X. 19.

Gyakran latolgom és vizsgálom, hogy milyen érzés, amikor az ember még él, de már a túlvilágról néz vissza. Eddig számomra megnyugtató volt.

A zsidók gyűlölete és bosszúja személyem és az Eszme, a Hungarizmus ellen oly nagy, olyan olthatatlan, hogy nem kétséges, hogy igazságom átmenetileg alulmarad, és holt-testemet fogja befedni mint halotti lepel. De ebből az áldozathból és lepelből fog megszületni a Hungarista Magyar Birodalom és szabadságának vérrel szentté avatott zászlaja.

Ma, október 19-én délután 16 h 10–17 h 10-ig gépkocsikon végigvittek Budapesten, de különösen a Vár romterületein. Itten, ezeken a helyeken csak levett kalappal és imával csodálattal a lélekben lehet végigmenni és tartózkodni. Nagyon mélyen meghajlok Budapest város hősi lakosságának hőskölteménybe illő hősiessége előtt, hősi áldozatkészsége és hősi élni akarása előtt. A hős Budapest hősi romjait és hősi lakóit láttam. Ebből a minden időkre szóló hősiességből

csak az új, hősi Magyarország és hősi Budapestje születhetik meg, ahogyan a romok alatt és a romok fölött hős Budapest hős asszonyai, gyermekei, férfiai álmodják és szívükben hordják.

Egy állítólagos ismerős Egerből kijelentette előttem, ugyancsak ma a Hősi Kitartás Városának Várromjai közepette, ő azért bujdosott, hogy ne kelljen neki mint csendőr századosnak esküt tennie énrám. Ezt vegyem tudomásul. A legnagyobb készséggel tudomásul vettem. Ismerek jó egynéhány esetet, melyben nem tették le az esküt énrám, megmondták, nem bujdosnak, nem is történt semmi bajuk, a fennálló rendeletek értelmében jártak el.¹⁵⁰ Csak azért jegyzem fel ezt a feljegyzésre egyáltalában nem érdemes kis esetet, mert az illető megszólalása előtt éppen így gondolkoztam: „Hála Neked, Úristen, hogy nem bujdosom el, hanem hűségesen kitartottam és kitartok melletted, Te halálosan szeretett nemzetem, és e hősi romok felett járhatom hősi életem és hősi halálom útját!”

Hát igen: mindenki csak olyan hőstettet tud végrehajtani, ami lényegéből jön.

Budapestet öt év alatt újra lehetne építeni, természetesen nem a jelenlegi viszonyok fenntartása mellett. Rendszeres munka még nem látható, úgy látszik, még akadályokat kell elhárítani az útból, akadályokat, melyek a rendszeres munka kialakításának lehetőségét meggátolják. Ezek az akadályok politikai, gazdasági és társadalmi síkon fehetnek.

Butaságot okozni nem lehet, az vele születik az emberrel. Vannak, akik fitogtatják, vannak, akik bölcsen eltakarják.

¹⁵⁰ Aki nem tette le az esküt Szálasira (az ilyen személyek száma rendkívül csekély volt), valóban „csak” elveszítette az állását.

Az ember akkor él helyesen, ha a halál nem éri váratlanul és elkészületlenül. Ura az életnek, aki az életében mindent elkészít. Aki amit félbehagy, annyiszor hagyja félbe egész életét. Aki amit befejez, annyiszor nyert életet.

A Hungarizmus nem az új demokrácia ellen vétett 1944. október 15–16-án, hanem a régi feudalizmus ellen, melyet megbuktatott, miután önmagát a régi feudalizmus lehetlenné tette magatartásával. A Hungarizmus azonban nem érti, miért védi az új demokrácia az 1944. október 15–16-án kimúlt régi feudalizmust és rendszerét. Logikus az volna, ha az új demokrácia a Hungarizmussal fogna össze, és nem a feudalizmussal.

X. 20.

A sopánkodás mindig híg, olcsó, kényelmes, meddő álláspont. Vele eddig mindig csak sírokat építettek és temettek.

Olyan időket élünk, melyben meg kell vallani a hősi életet, szerinte kell élni és élni merni. A hősi élet elveszhet az igazságért, ha az átmenetileg el is bukik, és az igaz hősi életet élő ebben a veszteségben nem meddőséget lát, hanem az igazság útjának isteni sorsszerűségét.

Elpusztul az a nép, mely kemény időkben elbujdosik kemény sorsa és feladata elől, és a hősi élet helyett az önsajnálkozást és sopánkodást választja. Az Úristen részéről elhivatott nép és nemzet vagyunk, hogy ezt a súlyos keresztet rakja vállainkra, mert csak olyanoknak adja, akikről tudja, hogy erősek és elhivatottak, tehát bírják és lebírják.

A porba visszatérni könnyű dolog, de érte élni csak egyesek kiváltsága.

Nagy idők törpéktől is nagyságot követelnek.

Feltétlenül meg kell ismerkednem a nemzetközi demokrácia új ideológiával [sic!]. Érdekes lehet. Az az érzésem, hogy itten tulajdonképpen a Hungarizmus konnacionalizmusával, tehát nemzetközösségével állok szemben és nem egy új szociológiai szükség előtt. A nemzetköziségi eszmerend és gyakorlatai helyébe ugyanis a Hungarizmus nemzetközösségi eszméjének kell jönnie. Tehát az internacionalizmus helyett és helyébe a konnacionalizmus. Európát mint szükséges egyszerszeretet tehát nem nemzetköziségi alapon kell megépíteni, hanem nemzetközösségi alapon, mert csak ebből épülhet meg a politikailag, gazdaságilag és társadalmilag egységes és szabad, független, önálló Európaközösség. A Hungarizmus konnacionalizmusa tehát eszmei és gyakorlati felépítésében valami sokkal több, szükségesebb, mint bármely más ideológia internacionalizmusa.

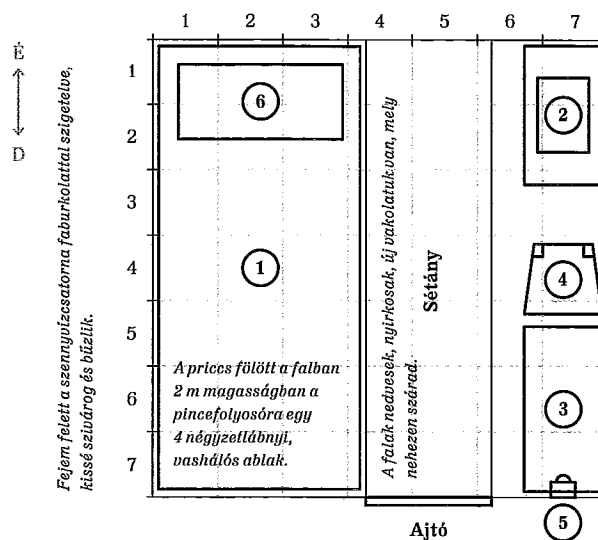
Hit, tudás, kitartás képezik a hősi élet magvát, alapját, valóságát.

Ha valakit tényleg és komolyan meg akarunk ismerni, először meg kell innunk a hosszú levét, mely lényegének magvát veszi körül. Aki azonnal a mag után nyúl bele a hosszú lébe, nem megismerni akarja, hanem vagy megrabolni, ha erőszakkal csinálja, vagy meglopni, ha fondorlattal teszi.

Én azokkal az eszközökkel is védekezem, amelyeket velem szemben és ellenem alkalmaznak.

A Hűség Háza pincéjében levő 39. sz. pincezárka alaprajza és berendezése:

Mérték: 1. Bilgeri cipő¹⁵¹ hossza

Berendezési tárgyak:

1. Faprics és egy pokróc
2. Szobaillemhely – csőbörrendszer
3. A szabvány berendezéshez nem tartozó asztal
4. A szabvány berendezéshez nem tartozó szék
5. Magasan a falba épített rács mögötti egész nap égő villanykörte
6. Édesasszonyomtól rám erőszakolt és hála az Istennek elfogadott pokrócom

Vajon milyen vádat foglal magában, ha valakire ráfogják, hogy fasiszta, és azért megbüntetik. Amíg félreérthetetlenül és egyértelműen nem mondják meg és nem sorolják fel, hogy a fasiszta megbélyegzésben mi a vád, addig nagyon nehéz védekezni ellene, sőt nem is lehet. Tudomásom

¹⁵¹ Hajlékony szárú, alul fűzős csizma.

szerint – ugyanis a fasizmus Itáliában nem egy bűn volt, hanem egy eszmerendszer, azonban túl nagyra volt méretezve az olasz nép erejéhez és hivatásképesységéhez.

A politikai meggyőződés megvallása és a szabad gondolkodás mióta bűncselekmény, éspedig hivatalból üldözendő bűncselekmény? Ezt is talán az új demokrácia hozta? Nem tudnám elképzelni, mert ha ez igaz, úgy ez az új demokrácia hamarosan és elkerülhetetlenül önmaga ásta sírjába fog esni.

A „fasiszták” nem azért különítették el a nem fasisztákat, mert más ideológiát vallottak, hanem mert legnagyobb harcuk alatt veszélyeztették a harcban lévő állam és nép életalapjait. Ezt azonban minden államban így csinálták, csinálják és fogják csinálni az egész földkerekségen. Ebből politikai üldözést csinálni bűn.

A gondolat akkor szép, igaz és jó, ha áthathatja az értelem tisztasága, a lélek melegsége és az akarat a végrehajtására. A Hungarizmus egyik alaptétele kimondja: világosan látni, helyesen ítélni és gyorsan cselekedni. Ez nem volt idősebb és szükségesebb, mint éppen ma. Nem az a fontos, hogy a pincezárkában vagyok, hanem az, hogy Magyarországnak felelős tényezői a nemzetet helyes úton vezessék Európának ebben a súlyos helyzetében. És a munkában való részvételre elsősorban én vagyok hivatott és én vagyok felelős.

Amikor sürgős segítséget kellene adnom, kell itt lenn tétlenkednem a pincében. Nem mintha nem lennék büszke, hogy abban a Hűség Házában raboskodom, mely központja a magyar nemzet új erkölcsi, szellemi és anyagi életének. De meddő és ártalmas azokat az erőket lekötöni, amelyek tulajdonképpen az igaz harcot, segítséget és alapot tudnák adni

nehéz órákban vajdó nemzetünknek. Ettől függetlenül állíthatnak bíróság elé és bitó alá, de addig legyen mindenki a helyén és dolgozzék.

Hivatalos német és olasz vezetők – Hitler és Mussolini – maguk is kijelentették, hogy a nemzetiszocializmus, illetve a fasizmus nem exportcikk, saját népük számára van, minden más ország rendezze saját belátása szerint életét. Nem illethető tehát már ezért sem a Hungarizmus náciizmussal vagy fasiszta-reakcióval.

A Hungarizmus mindig örömmel vette tudomásul, ha a német nemzetiszocializmus önmagáról kijelentette, hogy nem exportcikk más népek számára. Későbbben azonban a német nemzetiszocializmus rájött, hogy milyen óriásit tévedett, de akkor a Hungarizmusnak ideológiailag annyira kristálytiszta rendszere alakult ki, hogy a német nemzetiszocializmus semmiképpen sem tudta felvenni vele a versenyt, és ideológiailag teljesen alatta maradt, mondjuk meg, ahogyan volt, teljes vereséget szenvedett, a Hungarizmus minden vonalon teljes győzelmet aratott.

Furcsa egy világ. Az egyik antifasiszta, a másik antibolsevista, de egyik sem mondja meg, hogy hát akkor tulajdonképpen mi is, merthogy valamivel szemben áll, az a legnagyobb negatívuma cselekvésének. Mi benne a pozitívum, az a lényeg. Én tudom, hogy én hungarista vagyok, ezért vagyok mindkét oldal felé „anti” azokban a kérdésekben, melyek ellenkeznek az én ideológiámmal.

X. 21.

Hitet és meggyőződést kétezer évvel ezelőtt üldöztek csak annyira, mint a miénket most. Akkor is egy kereszt miatt. Most is. Hatalmas az igazság tehát, ami bennünk és nálunk van, és éppen olyan hősiezen, bölcsen, előrelátóan és

kitartóan kell érte élnünk, harcolnunk és halnunk, mint tettek majd' kétezer évvel ezelőtt.

Nagy igazság – nagy gyűlölet ellene. Mindenesetre méltó ellenfelek. Úgy mondják, nem a nyilas vagy hungarista mivoltot üldözik, hanem a bűncselekményt. Helyes, de akkor miért nincs Párt és Mozgalom engedély számunkra? Miért nem indulhatunk a választásokon? Igen: a bűncselekményt üldözik, ezt ráviszik és rávetítik az egész Pártra és Mozgalomra, mert félnek tőlük és így akarják elkerülni politikai vereségüket, ha nekünk is szabad lehetőségünk lenne, hogy nemzetünk elé állva mi is beszéljünk arról az igazságról, szabadságról és valóságról, mely számára egyedül tudja csak jövőjét biztosítani a nacionalista és szocialista Európában.

Visszavonulni is úgy kell, hogy ne a hátunkat fordítsuk az ellenségnek, hanem szemben álljunk vele. És csak addig szabad visszavonulnunk, amíg belőle előny származik számunkra. Amint hátrány válhatna belőle, meg kell állnunk és meg kell halnunk. Ez jelenti a győzelmet. Mindig az győz, aki meg tud halni az igazságért, és nem az, aki fegyverrel győz.

Kötelességteljesítés az állam parancsára és kötelességteljesítés a nemzet parancsára mindenkor párhuzamosak, összhangoltak, egymást kiegészítőek és serkentők legyenek. Ha ütköznek, felborul a politikai, gazdasági és társadalmi rend, állam és nemzet, foglalat és tartalom, eszköz és cél szembekerülnek egymással. Ebben a harcban mindig a nemzet győz, ha átmenetileg az államhatalom véres zsarnoksága alá is jut.

Ha a németek győznek, már nem élnék. Így még élek, és legfontosabb hivatásomat be tudom tölteni: magatartásommal példát akarok és tudok adni.

A kultúra a teremtés csodájának átérzése, tudatosítása, rávetítése az életünkre. A kultúra a Teremtés legszebb, legigazabb és legjobb szolgálata, és az ember legszebb, legigazabb és legjobb emberré tétele és levése.

A civilizáció a teremtés csodájának érzékeltetője, megvalósítása, az anyagba öntött csoda élvezése. A technikagazdálkodás az eszköz, amellyel a kultúrát a civilizáción keresztül megépítjük.

A tudományszomj kultúra, ennek kielégítője a könyv, a lombik, a nagyító civilizáció, a nyomda, a műszergyár, az üveggyár, technikagazdálkodás. Civilizáció és technikagazdálkodás a kultúrát szolgálják. A kultúra foka annak civilizatorikus kielégítésének fokával egyenlő arányban áll, ez viszont a technikagazdálkodási adottságokkal és ezeknek a közösség érdekében való beállításával.

A kultúra minden népben állandó mennyiség és minőség, csak jobban vagy kevésbé jobban lehet kielégíteni. Így tehát vannak – mint ahogyan tényleg vannak – magas kultúrfokon lévő népek alacsony civilizációval, alacsony kultúrfokú népnek magas fokú civilizációval és párhuzamosan beállítottak is.

Egy népet nem lehet magasabb kultúrájává tenni azáltal, hogy magas fokú civilizatorikus eszközöket adok rendelkezésére. Civilizatorikus nép lesz belőle, az úgynevezett gyakorlati ember, de nem kultúrnép. A kultúrnépek mindig közösségi életet építenek, melynek alapja a család, célja a család és a közösség boldogsága, nagysága és dicsősége. Erre azért képes, mert a teremtés csodáját látja ebbe, mindenkit részesíteni akar. A civilizatorikus nép individualisztikus még akkor is, ha közösségbe kényszerítik. Azért, mert csak a jóhasznot látja és nem a teremtés csodáját is,

amelyikből a jóhaszon tulajdonképpen folyik. Az a nép pedig, amelyik csak a technikagazdálkodásnak él, csak az anyagot látja, ennek a rabszolgája, és nem él se közösségi, se egyéni életet, hanem falanszterrendszerben.

A kultúra csúcsteljesítménye a közösségi rendszer eszmei és gyakorlati megvalósítása.

Kultúra, civilizáció, technikagazdálkodás egymástól nem választható el, csak mindig szem előtt kell tartani, hogy a kultúra a cél, a másik kettő eszköz, mely nélkül a kultúra csak igény és vágy maradna.

Meg vagyok róla győződve, hogy a magyar nemzet velem együtt meg van elégedve és helyeslően tudomásul veszi a zsidósággal kapcsolatosan tett eddigi intézkedéseket, de ugyancsak meggyőződése, hogy a magyar nemzet velem együtt megdöbbenően veszi tudomásul, hogy egyesek Magyarországon és Németországban hogyan hajtották végre.

Az én kultúrá, az Istent hordozó ember és az embert hordozó Isten. Ez nem akarja semmiképpen sem azt jelenteni, hogy Isten véges az emberben és az ember végtelen az Istenben. Hibás következtetés lenne. Csak azt jelenti, hogy a végtelen Isten bennünk tudatosult képe jelenti a Kultúrát.

Isten bennünk és mi Őbenne vagyunk. Isten tehát rajtunk kívül kell legyen, mert csak így lehetünk mi benne és Ő bennünk. Isten eszköze a lélek. Mi itt is a lélekben vagyunk, és ez bennünk van. Nincs tehát más eleve lelkes anyag, mint kezdet, hanem csak lelkesített, lelket kapott anyag. Az anyag lelke a belső rezgése, az ember lelke a kultúrája.

A történelmi materializmus éppen úgy megbukott, mint Darwin evolucionisztikus [sic!] elmélete, és ugyanazon a síkon: az emberen és az emberben.

A magyar nemzet minden felelős vezetőjétől jogosan elvár életének rendbehozatalára közös erőfeszítéssel annyi készséget, amennyi bennem van mint legfelelősebb vezetőjében.

Az túloz mindég, aki alul érzi magát.

Mindig a minőség döntötte el a fejlődés célját, irányát, útját és tartalmát, és sohase a mennyiség. Az utóbbi lehetett eszköz anyagi túlsúly, de sohase fejlődést létrehozó vagy meghatározó.

Anglia még soha nem volt ennyire függő viszonyban Európától, mint ma. Anglia fennállásának legsúlyosabb hónapjait éli.

Amerika első és legnagyobb társadalmi forradalmának küszöbén van.

Európa szívtérülete Berlin–Róma–Budapest erőközpontjaival bénultan fekszik. Kettőszázmillió lakosa szétszakítottan keresi önéletét.

Oroszország erőgyűjtést hajt végre úgy erkölcsi, mint szellemi, mint anyagi vonatkozásokban. Oroszországban is társadalmi szemléletváltozással kell számolni.

Mindent egybevetve úgy ítélem a helyzetet, hogy 1950-ig nehéz vajadások sorozata fogja még megrázni a földgömb népeit.

A történelmi materializmus azt vallja, hogy mindennek az alapja a gazdaság. Nem helyes. Ha valami valaminek a lényege, az alapja, a célja, úgy nem lehet eszköz. A gazdaság pedig egyik eszköze az életnek. Az élet alapja mindig az emberiség boldogsága. Ennek a célnak viszont ugyancsak csak egy-egyik része, egyik eszköze a gazdaság, mert minden

élet három alaplényeg összehangolt tényén nyugszik, az erkölcs, a szellem és az anyag tényösszhangján. A történelmi materializmus csak az anyagot látja. Tévedését már belátja, mert kezd a már kezdet óta lelkes anyagról ábrándozni. Egyszóval látja és belátja, hogy az erkölcs és a szellem is kell, nemcsak az anyag és ennek elvűsége.

Hungarizmusunknak lebíráhatatlanul igaza van mind eszmei, mind gyakorlati rendszerében. Ezért is félnek annyira tőle. Hatalmukat féltik tőle a hatalmon levők ahelyett, hogy igazságát megvalósítva, hatalmukat vele alátámasztanák, mert ehhez megnyernék a legfontosabb támaszt: a nemzet hitét, bizalmát és cselekvési akaratát.

X. 22.

A kishatalmak és nagyhatalmak közötti viszonyban mindig minden úgy történik, ahogyan azt a nagyhatalom akarja. Különbség legfeljebb az akarat találásában és a végrehajtás módjában van. Ezzel azonban nem lesz se kisebb, se nagyobb a beavatkozás mértéke vagy a kishatalom önállósága, függetlensége és szabadsága. Ha fel fog merülni Nyugat-Európa rendezésének nagy kérdésén belül a Rajna-Rhône tájegységek közvetlen kapcsolatának szüksége, Svájc semlegességét nem fogják tekintetbe venni, hanem minden westfáliai érzelgősség nélkül el fogják venni, mert úgyis csak azt vennék el a Svájctól, amit adtak neki: a semlegességét.

Teljesen felesleges tehát neodemokratikus túlérzékenykedéssel őrködni olyan függetlenségen, szabadságon és önállóságon, amelyik a parancsolóan szükséges Európa közöségben úgyis más értékelést és gyakorlatot fognak kapni. Önálló, független és szabad egyedül és kizáróan csak a szellem, semmi más. A test már nem, hanem a szellemnek van alárendelve. Ha ez a szellem győzni tud eszméivel, úgy a

test tiszta, egészséges, fejlődőképes. Ezekre kell tehát törekednünk a népek közösségi életében: az egyén szellemének önállóságára, szabadságára és függetlenségére, mert csak ez biztosítja a közösségek egészségét, tisztaságát és fejlődő életképességét úgy erkölcsi, mint szellemi, mint anyagi vonatkozásban egyaránt.

Hogy miért is kell ennyire sok ostobaságot összehalmozni a világ ügyeinek vezetésére. Gondolom, kissé kevesebbel jobban lehetne intézni.

Minden fogalmat és tényezőt át kell értékelni, és egyértelművé kell tenni őket.

A nagyhatalmak ne csak arra törekedjenek, hogy birtokállományukat megtartsák, hanem arra is, hogy az emberi fejlődésben természetes módon jelentkező integrálódási folyamatokat szerves közösségekbe építsék, nemes társadalmasítást hajtsanak végre. Az a nagyhatalom meg fog szűnni, amelyik az életnek ezt a fejlődési követelményeit [sic!] tudomásul nem veszi, éppen úgy, mint a kishatalom, ha túlérzékenységgel nagyobb távlatok befogadására képtelen.

A nemes társadalmasítás alapján megépítendő közösségek építőköveit élénk tárják az élet, a tudományok és a tapasztalásunk. Ezek közül nem lehet és nem szabad egyetlenegy sem megsemmisítenünk, mindegyiket fel kell használnunk az új közösségek felépítésénél. Az alapokat azonban abból a három élettényezőből kell megépíteni, amelyek vannak, amióta ember van, és maradnak, amíg ember születik a világra: Jézus Krisztus mint Istenöntudat, a nacionalizmus mint személyiségi öntudat, a szocializmus mint közösségi öntudat.

Érdekes, még mindig nem fogták meg Naplóim¹⁵² magvát, pedig kézenfekvő és kristálytisza. Vádirat csak abban az esetben lesz, ha nem fogták fel jelentőségét az utolsó két esztendőnek, és nem tudják a sorok között való olvasásból kivenni, hogy miért jöttek úgy az események, ahogyan jöttek. Azt tartják, hogy azokat is az analfabéták közé kell sorolni, akik nem tudnak a sorok között olvasni.

Német imperializmus harca a délkelet-európai térségért. A bolsevista és az angol akciók ebben a térségben.

Lehet rossz élet mellett döntenem, hogy a halált elkerüljem, és a jó életet választanom, ami öngyilkosságot, halált jelenthet.

A zsidóság álljon elő a földgömb minden népével szemben beállított keresetével a nemzetközi bíróság elé mint főmágnavádó, adja elő erkölcsi, szellemi és anyagi kárigényét, de az arabusoktól kezdve Amerikán át Európa minden államán át gyűjtve igényeit, és a nemzetközi bíróság állapítsa meg azokat az elveket, amelyek szerint ezt a világkérdést el kell intézni. Vagy pedig intézzék el a zsidóproblémát, ahogyan azt a Hungarizmus rögzítette. De ezt a problémát meg kell oldani, így tovább hagyni nem lehet, hogy az egyik fél mindig azt kiabálja, világgyilkos, a másik fél pedig: rablógyilkos!

Hogyan lehetséges, hogy az emberiség történetében már évezredek óta mindig visszatérő történelmi tény a zsidó néppel való végleges leszámolás. A hiba csak az emberiségben kereshető egyoldalúan, csak a zsidó népben nem?! A kérdést nagyon át kell tanulmányozni, és a hibaforrásokat mindkét félre elosztani. Elképzelhetetlen, hogy évezredek

¹⁵² Szálasi itt ismét a *Hungarista Naplóra* céloz.

óta a népek éppen csak időtöltésből csináltak egy kis zsidó-üldözést, mondjuk, mert kedvük szottyant, és történelmükben éppen egy üres óra, nap, hét vagy év volt, melyet valami izgalmassal ki akartak tölteni.

A háború romjai nemcsak azt mutatják, hogy milyen értékek pusztultak el, hanem elsősorban hogy egy nemzet milyen áldozatokra volt képes, milyen hőiesen harcolt igazságért, még akkor is, amikor elvesztette a háborút, de megtartotta becsületét és önmegbecsülését.

Aki ok nélkül pusztít, oktanul pusztul is el.

X. 23.

A keresztfán haldokló Krisztusnak odakiáltották a gúnyolódók: Ha Isten fia vagy, szállj le a keresztről.¹⁵³ És ő tényleg leszállt, csak nem vettük észre kétezer év óta, és korbácsával kétezer év óta véresre veri gúnyolóit, akik mindig gúnyolódva hívják ki önmaguk ellen a sorsot, és véres jajgatásban törnek ki, ha beteljesedik rajtuk a hibájuk által kihívott sors, vagy az az átok, melyet önmagukra mondtak, amikor a Legigazabb, a Legszebb és a Legjobb halálát követelték és kikényszerítették.

A szoba ablakában álló megszólalt a szobában levők felé: Vegyétek tudomásul, akárhogy is fordul az élet, mi mindig ellenségek fogunk maradni.

Aki mondta, zsidó, akik hallgatták, nem zsidók. Ebben a kijelentésben és ebben a hallgatásban van benne a zsidókérdés egész tragédiája és megoldatlansága.

¹⁵³ Mt 27,40 szerint a keresztfán szenvedő Jézust a tömeg így gúnyolta: „Ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!”; Mk 15,30 szerint azt kiabálták neki: „Mentsd meg magadat, szállj le a keresztről!”; Lk 23,36 szerint nem a zsidók, hanem a római katonák gúnyolódtak vele: „Ha te vagy a zsidók királya, szabadítsd meg magadat!” János ilyen gúnyolódást nem említ evangéliumában.

És ha a zsidó nem lesz a győztesek sorában, hogyan fog beszélni, vagy ilyesmi nem fordulhat elő? Majd kétezer évvel ezelőtt egyszer már előfordult. A legnagyobb vereség érte a zsidó népet, melyet a világtörténelem ismer, melyből majd kétezer év után sem tud még magához térni. Kétezer év óta „lebegő nép” nem tud talajt, saját talajt kapni élete számára, így kénytelen vendéglátó népekre rátelepedni, de csak addig, ameddig a házigazda megtűri. Igen, ez nagy tragédia. A népek európai elhelyezkedésénél, mely lényegében a 10. évszázadban befejezést nyert, a zsidóság már majd egy évezrede lebegett, és nem tudott saját gyökeret verni, de nem is akart, mert idegennek érezte önnönmagát, környezetét évezredek letelepülése dacára, mert egyedüli élettalajára kíváncszott vissza: Palesztinába. Itt van a tragédiájának egy másik oka.

Megoldani azonban meg kell a zsidókérdést. A Hungarizmus ezt a megoldást a legtermészetesebb módon adja.

Tiszteletem és becsületelem minden volt és jelenlegi ellenségnek hősei és áldozatai számára, akik véreztek és amit hozott [sic!] meggyőződése szolgálatában. Ugyanezt a tiszteletet és nagybecsülést azonban követelem a magyar nemzet minden egyes tagja és egyetemessége számára is azokért az áldozatokért, melyeket ugyancsak a saját meggyőződéséért hozott, és követelem ezt minden volt és jelenlegi ellenségétől egyaránt és ugyanolyan mértékben.

Ahogyan a szocializmust ki kell rántani osztályuralmi értelmezéséből, éppúgy a kommunizmust bolsevista vagy marxista értelmezéséből.

Az osztályharc mindig harc a hatalomért és eszközeiért, és sohase harc a közösségért és jólétéért. Ugyanazt csinálja alulról, mint a hatalmon levők felülről.

Az még egyáltalában nem reakciós magaviselet, ha más meggyőződést vall valaki a marxizmusétól. A reakció a már túlhaladott társadalmi állapotok, rendszerek visszaállítását célozza. Amely mozgalomban ez nem mutatható ki, nem nevezhető reakciónak.

Jelszavakat dobnak a közösségbe, mintha ezek élőlények volnának, és mintha mindenki kötelessége lenne, hogy minden magyarázat nélkül azonnal meg is értse, mert ha nem teszi – reakciós és fasiszta, vagy legalábbis gyanús bennük.

Ahogyan Isten a nép értelmiségi fokának megfelelően nyilvánítja ki önmagát, éppen úgy az élet is a szellem színvonalának megfelelően nyilvánítja ki önnönmagát, és állítja be a rendszereket.

A felebaráti szeretet kettőn múlik: az egyikén, aki gyakorolni akarja, és a másikon, aki azt elfogadja. Ha valaki nem akar mint felebarát viselkedni, ne csodálkozzék, ha nem is veszik felebarátszámba.

Az ellenség szeretete csak annak az ellenségnek szól, aki az ellenségeskedés okának megszüntével felebaráttá tud lenni vagy becsületes ellenség tud maradni.

A becstelenség és az aljasság szeretetét sehol nem követelik, mert erkölcsileg lehetetlenség. Nem felebarát az, aki tőlem becstelenséget és aljasságot vár, és nem ellenség, aki becstelenül és aljasan jár el.

Ez az igaz érteleme Krisztus kijelentéseinek.

Itt az ideje, hogy a népek ne csak a tényeket, a valóságot lássa [sic!], hanem az igazságot magát is. A népek már az igazságot követelik, és nem elégszenek meg a tényekkel egyedül. A legbensőbb okokat akarják tudni. A népek azt akarják, hogy ne a hatalomnak legyen igazsága, hanem az igazságnak legyen hatalma. Követeli[k], hogy a tények az

igazságot szolgálják és támasszák alá, és ne a tényekre húz-
zanak rá álgazságokat.

Az élet hatalmas iramot parancsol. Ezt csak az bírja, aki
az igazság szolgálatában áll. A többi mind, még jóval a cél
előtt ki fog fulladni.

A legkevesebb, amit a szamarak közösségében a döglött
oroszlánnal csinálnak, az, hogy belérúgnak.

Úgy érzem Augsburg óta, hogy teljesen újjászülettem. A lel-
kem a régi minden tartalmával, csak új eszközt kapott a
megnyilvánulására. Ilyen hatalmas önélményben még nem
volt részem. Igen lényegesen hozzájárult ehhez a nőülé-
sem, legalábbis úgy érzem.

Egészséges politikát csak erkölcsi, szellemi és anyagi-tes-
ti szempontokból egyaránt egészséges emberrel és az ilyen
emberekből álló közösséggel lehet csinálni.

Ma fajbiológiai kérdésekről volt szó kihallgatásom alkalmá-
val. Ezzel kapcsolatosan rögzítem, hogy családom száрма-
zásáról mi a tudomásom. Három feltevés van:

Első: A Szálasi név állítólag óperzsa vagy perzsa jelentő-
ségű, és annyit tesz, mint nyáj őrzője, pásztor. Ez a család
Perzsiából menekült Örményországba, elörményesedett.
Innen egy a törökök részéről rendezett mészárlás alkalmá-
val több örmény családdal menekült volna Oroszországon
át a mai Románia területére, innen pedig Magyarországra,
Erzsébetvárosra.

Második: Örményországból származna és olyan körülmé-
nyek között jött volna Magyarországra, mint ahogyan az el-
ső esetben írtam.

Harmadik: Ősi magyar család, mely örmény családok-
ból örmény beütést kapott. Szálasi név mint ilyen védett

név, és névmagyarosítás esetén nem vehető fel védett alak-
jában.

A magyar bíróság is foglalkozott ezzel a kérdéssel, és a
felmutatott eredeti okmányok alapján a harmadik esetet
vette és állapította meg hivatalos tényként.

X. 24.

Én egészen szerényen úgy vélem, hogy a jelenlegi magyar
kormány még nem az önálló, független és szabad magyar
állam kormánya, és hogy létezhet, köszönheti elsősorban az
orosz katonák véráldozatának és a magyarországi kommu-
nista párt évtizedes harcának.

A mai neodemokraták zöme pár esztendővel ezelőtt képez-
te a neonácik zömét, és éppen úgy akarta inni a bolsik vé-
rét, mint most a hungaristákét. Úgy vélem, hogy a nemzet
óriási többsége csak éppen hogy reflexmozgásra képes, de
várja és óhajtja már a céltudatos és erélyes kezet, mely ve-
zet, és nem olyant, amelyet vezetnek.

Az elébem tárt fényképekből mindenki láthatja, hogy a
Hungarista Mozgalom az egész nemzetet felölelte, hogy
tényleg a nemzet szabad akaratát jelentette, és éppen ezért
az eszmények még távolról sem sodorták el. Még megvan,
és éppen olyan erős, mint volt, ha nem is tud jelenleg még
működni. Az, hogy megvan, az biztos. Példaadásommal és
magatartásommal még erősebbé fogom tenni, és ezen ke-
resztül győzedelmessé.

Én nem vagyok fanatikus. Én több vagyok ennél. Bennem
igazság van, melyben hiszek. Az igazságom a célom, melyet
el akarok érní, a hitem az út, amelyen el tudom érní. A cél
és az út pedig nemzetem szolgálatában van, melyben meg-
halni lehet, de elfáradni soha nem lehet.

Érdekes: a Szovjetben minden nép személyiségének megvan a külön szovjete, mely tagállama az uniónak, csak éppen a zsidónak nincs. Ezzel érdemes foglalkozni, hogy mi lehet az oka. Azt nem lehet indokolásképpen elfogadni, hogy nem volt zsidó népszemélyiség a Szovjetunió megalakításakor de facto jelen az orosz területen, mert akkor már régen meg lehetett volna alkotni, ha máshol nem, úgy Szibériában, vagy a Kaukázus vidékén. Erről az érdekes problémáról gondolkodni fogok.

A tömeg nem tehető felelőssé cselekedeteiért.
Az ösztönt idomítani, a tudatot irányítani lehet.

Budapest lakosságának hősi harcát dicsőség illeti, amivel semmiképpen sem lehet csorbítani vagy kisebbiteni a volt ellenség dicsőségét. A harcokban a kölcsönös megbecsülés alapján kell állani. Dicsőség, akit dicsőség illet, megvetés, akit megvetés illet, legyenek akár egy táborban, legyen jóbarát vagy ellenség.

Más magatartás részemről várható volt,

1. ha az angolok Triesztben vagy Balkánon partra szállnak,
2. a parlament hozzájárulása megvan,
3. a Kormányzó közli velem tervét, legerősebb párttal.

Mindháromra fel voltam készülve. Bolsevista és német náci imperializmus képe. Egyik összetöredevezve jelent meg, a másik összetört, ennek kifejtése, nem tudása.

Az imperializmus széttöredezett állapotában a legveszedelmesebb, mert ilyenkor a legszesélyesebb és legvérengzőbb.

Állami és társadalmi rend felforgatásához elsősorban egy állami és társadalmi rend kell. Népellenes cselekedethez

pedig elsősorban a nép, mely szabad akaratának, önálló elhatározásának és független döntésének birtokában van.

Nem védekezem, hanem igazoló jelentést teszek nemzetemnek, miért lépett jó útra, amikor engem követett és követ. Istennél és vele már mindent régen rendbe hoztam, a földi bírakat pedig nem félem, csak eszközök ahhoz, hogy nemzetemnek igazolójelentésemet megtegyem, és hogy nemzetem még tisztábban lásson és még tudatosabban álljon a Hungarizmus eszmei és gyakorlati megvalósításának útjára.

A kultúra, a civilizáció és a technikagazdálkodás lényegét talán a növényvel lehetne a leginkább megmagyarázni.

1. A növény táptalaja, gyökérzete, táplálkozási rendszerre a technikagazdálkodása;

2. a biológiai felépítése a civilizációja;

3. az igénye, az illata, az értéke a kultúrája.

A három egymástól elválaszthatatlan, és csak együtt egy-egy és élet.

A Hungarizmusnak semmi köze a német nemzetiszocializmushoz – a nácizmushoz – és a fasizmushoz, tőlük teljesen önállóan, függetlenül és szabadon született meg, fejlődött és épült a nemzet testébe, állította fel egész eszmei és gyakorlati rendszerét. Éppen ezért jogosan követelheti, hogy a nemzet, az ország, az állam egész életében, és minden megnyilvánulásában erejéhez mérten felelősségteljesen részt vegyen, és belőlük semmilyen erőszakkal vagy fondorlattal ki ne zárassék. A Krisztus Tanának, a nacionalizmusnak és a szocializmusnak a tényét hangoztatni és gyakorolni kell, ez követelménye a mai életnek és emberi fejlődésnek, ez jog és kötelesség. És hogy ennek a háromnak gyakorlatát, egész eszmei rendszerét Hungarizmusnak neveztem el, erre büszke vagyok, mert jobban, szebben és

igazabban nem tudtam volna kifejezésre juttatni egy szóban a magyar nép elhivatottságát és hivatását a Hungarizmus igazságának szolgálatában.

Arról nem tehetek, hogy a Hungarizmus alapigazsága bennem és nemzetünkben született meg és nem Moszkvában, Berlinben, Rómában, Londonban, Washingtonban vagy Tokióban. Az igazság megszületésében nem a gazdag, hanem mindig a szegény helyeket választotta és választja, legyen az egy istálló, egy padlásszoba vagy egy fűtetlen szoba. Haszonélvezője úgyis a paloták lesznek, vagy belőle lesznek a paloták. Krisztus Tanának, a nacionalizmusnak és a szocializmusnak az összekovácsolása a Hungarizmusban olyan tény, melyet eddig egyetlen korszak nem mutatott fel, és mely boldog örömmel tölt el engem is és mindazokat, akik vérig és romokig áldoztak érte. Én mondom, hogy nem hiába.

Amíg szebbet, igazabbat, jobbat nem tudunk a Hungarizmus helyébe állítani, addig a Hungarizmust és megvalósításának szükségét hirdetem, és azt, amit eddig vele kapcsolatosan kijelentettem.

A Hungarizmus célja a hatalom átvétele a szabad, önálló és független nemzetünk szabad akaratából, önálló elhatározásából és független döntéséből a család és a nemzet politikai, gazdasági és társadalmi jólétének, jóhasznának és életbiztonságának szolgálatában.

A nemzetünk erkölcsi, szellemi és anyagi javainak összessége, egyeteme, mely a javakat közös cél elérésének szolgálatába állítja.

A zsidókat azok az államok vegyék fel, akik [sic!] nem tudnak nélkülük megenni.

Hitler és Mussolini meghaltak. Én maradtam, hogy a Hungarizmuson keresztül az igazságot hirdessem. Én is halálra elszánt vagyok. De halálom igen keserves lesz hóhéraim számára. Ezt biztosan tudom, meggyőződésemmel.

Hitlernek semmi köze nem volt az úgynevezett „nácizmus-hoz”, és Mussolininek semmi köze az úgynevezett „fasizmus-hoz”, egyszóval azokhoz, akik nem az eszméért, az igazságért éltek, hanem belőlük és bennük dúskálkodtak. Mindketten idealisták, akik a maguk módján látták meg, de csak az igazság egy részét, mert a többi részét, a lényegét az új igazságnak a haszonlesők ösztönszerűen eltakarták előlük. Ez lett és volt az ő tragédiájuk. De senkinek [sincs] joga, hogy őket ócsárolja.

Milyen nehéz élni, és milyen könnyű meghalni. És mégis: milyen könnyen élnek az emberek, és milyen nehezen halnak meg.

A Napló sohase hivatalos okmány. Mint ahogy az újságírás nem történetírás, hanem ennek egyik igen óvatosan használható eszköze csupán.

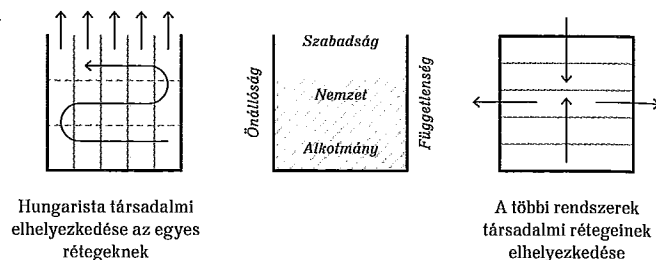
Ha felmentenek, nem engem igazolnak, sem nem bélyegzik meg a jelenlegi kormányt, hanem egyszerűen megállapítják, hogy az adott körülmények és ismeretek alapján egyik fél sem cselekedhetett másként a kényszerkörülmények miatt, mint ahogyan azt megtette. Ez az igazság. Minden más mellébeszéd és valami igazságtalanság tág lelkiismeretre valló kendőzése.

Az ítélet nem lenne jogos, nem lenne törvényes, és nem lenne illetéke[s]. Nincsenek jogalapok, amelyekre a törvényeket alapozni lehetne, és így illetékesek sincsenek, akik a törvényt végrehajtanák és érvényt tudnának nekik szerezni.

Átmeneti jogközi vagy uralomközi állapot van. Vagy talán csak nem akar a jelenlegi átmeneti kormány a Horthy-rendszer jogfolytonosa lenni?

Az erőszak nem ítél, hanem gyilkol. Jogalapja a vérpad. Törvénye a szenvedély. Illetékese a hóhér. De vele is ez történhet. Ez az úgynevezett történeti igazságszolgáltatás.

Szociológiai keresztmetszet egy helyesen megépített rendszerben:

A törvényszerűségeket nemcsak meglátni, hanem alkalmazni is kell.

A fenyegetéseket nem félem, hanem megvetem.

A hatalom nem vezetheti le tehetetlenségét kormányzati teendőivel szemben egy bosszúhadjáratban vagy olcsó hangulatkeltéssel követett megtorlással. Még a jogtalan, a törvénytelen és az illetéktelen hatalomnak is alapja a jog, a törvény és az illetékessége bennük. Éspedig az a jog, a törvény és az illetékesség, melyet ugyan nem a nemzet akarata, hanem saját maga belátása szab önnönmagának. Nincsen olyan erkölcstelenség, mely legalább az erkölcsösség látszatát vagy legalább egyetlen kártevőjét ne akarná maga mellé állítani. Ilyen gátlásnélküliség csak egy volt a világtörténelemben: Krisztus halálra ítéltése.

Az igazságügy-miniszteri tisztség a legfelelősebb. Igaz ember kell az élére, mert csak ilyen nemcsak keresi, hanem meg is találja az igazságot. Nem lehet politikus, mert az igazságban és ügyében nem politika van a szó közönséges és mindennapi értelmében, hanem maga az állam és a rendszer erkölce. Aki mint igazságügy-miniszter politikus, az a legjobb esetben elismert kormányfő, a legrosszabban ügyvédje alvó látszatigazságoknak.¹⁵⁴

Én nem vitatkozom azon, hogy mi volt, hanem velem vitatkoznak felőle. Én azon vitatkozom, hogy minek kell jönnie, mi fog törvényszerű és számtani pontossággal bekövetkezni, hogyan, miért kell nemzetünket az elkövetkezendő világkatasztrófa hullámain átvezetni végleges békességébe. Ezt csinálom én. Minden más dolog meddő és felesleges.

1944. X. 1.–XII. 31-ig: állandó mozgás helyváltoztatással egybekötve, vezetés lebénult.

1945. I. 1.–III. 15.: viszonylagos nyugalom, vezetés kézbevétele a lehetőségek határain belül.

1945. III. 16.–III. 31.: a magyarországi arcvonal hátrávetele, az ország kiürítése.

Ár- és bérrogzítéseknel alapséma:

1. Fémskála, szénskála, olajskála, gyapjú-, gyapotskála, kenyérmagvak skálája, állatskála összehangolása. Fémbe a vas is benne van.

2. Energia, munkaerő, munkakapacitás.

3. Anyagkészlet, van, kell, szükséglet, többlet.

4. Ingadozási hányadok 1–3-ig.

5. Kulcsszámok 1–4-ig.

¹⁵⁴ Szálasi igazságügy-minisztere saját kormányában dr. Budinszky László ügyvéd, pártja parlamenti képviselője, tehát politikus volt.

6. Árak megállapítása. Kötött árurendszer és -kereskedelem.

7. Bérmegállapítás, pénzügyek rendezése.

8. Szabadáru, szabadkereskedelem, szabad munkaerő az irányított tervgazdálkodáson belül.

Érdekes, hogy a karthágói esetet, vagy általában az ókori harcokat kivéve az ellenség mint győztes, még helyesebben a győztes eddig mindig nemeslelkűnek mutatkozott. Most ebben a háborúban viszont bosszúállónak.

A zsidó álljon elő mint főmagánvádó, mint zsidó és ne mint ügyész, bíró, felmentő valamely nemzet vagy nép ruhájában.

Peyer Károly is kijelentette a parlamentben, hogy a nyilasok fejeivel fogják kikövezni az Andrásy utat. És akkor vajon mit vétettek a nyilasok Peyer Károlynak, hogy ilyen véres fenyegetésre ragadtatta magát.¹⁵⁵

Véleményem szerint nincs erkölcsi jogosultsága senkinek a zsidó életet számon kérni, amikor milliószámra pusztították a gyermeket és az asszonyokat az amerikai terror-bombatámadásokkal. Szemet szemért, fogat fogért.

¹⁵⁵ Peyer Károly 1943. december 1-jén kemény háborúellenes beszéde végén, amelyet többször félbeszakítottak szélsőjobboldali képviselők (Jaross, Baky és társaik) gúnyolódó, hecsmérlő, ellenséges tartalmú közbekiabálásokkal, megjegyzésekkel, kijelentette: „...ez az ország itt marad és ennek a népnek itt kell élnie szabadságban, jólétben és kultúrában. Arra törekszünk, hogy ezt a szabadságot, ezt a kultúrát megteremtsük. Ehhez kell egy demokratikus önkormányzat, szabadság, függetlenség és testvériség, a gyűlölet helyett szeretet és béke és leszámolás (a szélsőbaloldal felé mutatva) ezzel az irányzattal.” *Képviselőházi Napló*, 1939-1944-XVIII-456. Peyer tehát nem beszélt „fejekről”, „kiközvezésről”, nem említette az Andrásy utat, és az elnöki figyelmeztetés után az is jelezte, hogy csak a képviselőház szélsőbaloldalán helyet foglaló szélsőjobboldali, nyilas irányzattal való politikai leszámolásra gondolt.

A terrortámadások pedig hamarabb születtek meg, mint a végelgyengülésben meghalt zsidók elégetése.

És előbb volt Morgenthau fenyegetése is, hogy a német népet ki kell irtani.¹⁵⁶

Mindezek a tények elegendőek voltak, hogy a háborúnak olyan lefolyást adjanak, mely eddig ismeretlen volt. A hiba és a bűn azonban mindkét oldalon egyformán fennállott, ezt nem szüntette meg az egyik fél győzelme sem.

A háború előmenetének elfajulása 1942 végén, 1943 elején kezdődött az amerikai terrorbombázások – szőnyegbombázások – rendszeres megindításával Németország ellen.

Érdekes, hogy Anglia távol tartotta magát ezektől a szőnyegbombázásoktól. Messzenézó politikát csinált, mert a terrorbombázások nyolcvanmillió emberben hagyták vissza a bosszú érzését. Félek, hogy ezt egyszer ki fogják elégténi.

Az új fegyverekkel megszűnt Amerikában a háborútól való távolság idillikus állapota. Vajon hogyan fog viselkedni az amerikai nép, ha a háború oda is be fogja tenni véres lábát.

Csúnya, ha valaki sebeit takargatja, és nem gyógyítja. De még csúnyább, ha valaki sebeit mutogatja, és nem gyógyítja, mert ebből él.

Azt gondolom, azért kürtölik tele a világot a zsidók elleni atrocitásokkal, hogy eltereljék a figyelmet azokról a borzalmakról, amelyeket a szőnyegbombázások idéztek elő. Mert egyszer ebben a kérdésben is fel fogják vetni a felelősség kérdését, nem lehet félreállítani és elkendőzni. És akkor

¹⁵⁶ Henry Morgenthau amerikai pénzügyminiszter nem a német nép kiirtását javasolta, hanem Németország háború utáni ipari „lefegyverzését”, hadiparának felszámolását, és többek között a Ruhr-vidéki ipartelepek leszerelését indítványozta.

nem fogja kibírni a szembeállítás a zsidók elleni atrocitás, mert el fog a terrorbombázás mellett törpülni. És akkor majd ezért is a „nácik” lesznek felelősek. Miért nem adták fel a háborút, kellett ez nekik.

Már hallani egyes amerikai hangokat: azért kellett a terrorbombázás, hogy a háborúnak minél előbb vége legyen. Ebből az okoskodásból kiindulva a leghelyesebb, ha már eleve az egész emberiséget kiirtjuk, így egyáltalában nem lesz többé háború.

Egy amerikai újságíró¹⁵⁷ kijelentette, hogy nemcsak a németországi gyűjtőtáborokban kell a vizsgálatot az állapotokról megtartani, hanem ki kell ezt terjeszteni a földkerekség minden részére. Vajon mire célozhatott a miss. És vajon meghallgatták-e erkölcsi fejtegetéseit azok, akiknek ebben a kérdésben dönteniök kell. Érdekes lenne megtudni, mi lett javaslatával, mert már közel fél esztendő múlt el, hogy megtette.

Magyarország, Bulgária és Románia sorsa jelenleg annyira összeforrott, mint a sziámi ikreké.

Az élet mély értelmét közel hozza a szenvedésben tisztult szeretet, a megértésben tisztult bocsánat és az üldözésben tisztult hősiesség.

A nyilaskereszt és a hungarista lobogó ősi történelmi magyar jelvények. Szent László a pajzsán nyilaskeresztet hordott, innen vettük át. A hungarista lobogó színei és összetétele az Árpád-házi királyok lobogója szerint, ahogyan az Árpád-házi Bélák hordatták maguk előtt, és mint Árpád-házi

lobogók ismereteseek. Ebbe a lobogóba helyeztük bele az ismert módokon a nyilaskeresztet.

A Hungarizmus tehát nemcsak ideológiájának eszmei és gyakorlati felépítésében különbözik az összes többitől, hanem külsőségeiben is.

A konjunkturisták mindig túltesznek kijelentéseikben az elvhűeken, mert úgy vélik, hogy csak abban az esetben lesznek elvhűek, ha mindenkit túlcitálnak.

X. 26.

Hogy hívják azt a közjogi helyzetet, midőn egy átmeneti kormány felelősségre von egy olyan kormányt olyan ténykedéséért, melynek idejében ő még egyáltalában nem létezett. Ez egy közjogi vita és körkérdés. A választ majd a nemzet és én fogjuk rá megadni.

Elhiszem, hogy az igazság fáj, ez azonban nem jelenti, hogy ne mondassék meg.

Lehet-e ott, ahol már nincs állam és nincs rend, állam és társadalmi rend felforgatását csinálni vagy alkotmányellenesen cselekedni. A régi rend fenntartása viszont nem éppen olyan állam- és társadalomellenes, sőt alkotmányellenes, mert a mi alkotmányunk az élet követelményei szerint módosulhat, nem lévén írott.

Miután nem akarják azt a látszatot keltetni, hogy politikai meggyőződést és hitvallást üldöznek, hiszen ebben az esetben megállana minden emberi fejlődés lehetősége, úgynevezett népellenes bűncselekményeket szerkesztenek, melyek segítségével a politikai ellenfeleket örök időkre elintézhetik. Éspedig visszamenő hatállyal, ami a legsúlyosabb támadás és sértés a jog erkölcsi alapépítményével szemben. Határozott véleményem szerint a népellenességnek,

¹⁵⁷ Ismeretlen személy.

a népügyészségnek, a népbíróságnak semmi köze nincs a néphez, se az egyéni, se a bírói teendőkhöz, hanem egyedül és kizáróan csak a politikai ellenfelek kiirtásához. Mert ha valaki egy zsidót meggyilkol bármilyen minőségben, nem népellenesen cselekszik, hanem gyilkolt, közönséges bűncselekményt hajt végre, és a gyilkosságra vonatkozó, évtizedek óta fennálló büntető határozványok szerint ítéltethető el. Ugyanez áll rablásra, fosztogatásra, lopásra, magánlakásértésre. Népellenes bűncselekmény tárgyát pedig nem képezheti valamely politikai párt álláspontja elvi, gyakorlati kérdésekben. Ilyenben csak abban az esetben lenne elmarasztható, ha tételes jogszabályok ezt rögzítették volna már, mielőtt politikai állásfoglalását nyilvánította volna a párt vagy valamelyik személye.

És mindezen okoknál fogva a nézetem az, hogy az egész háborús bűnösség és népellenes cselekmény alapján való felelősségre vonás egyedül és kizáróan a meg nem felelő politikusok félreállítását célozza.

A háború párbaj. És a párbajban a párbajozókat a társadalom nem veti ki magából, a bíróság pedig nem mint közönséges bűncselekményt kezeli még abban az esetben sem, ha halálos kimenetelű. A párbajnál mindkét félnek be kell tartania a szabályokat, és eddig nem volt szokásos, hogy a párbajban legyőzöttet a győztes még halálra is ítéltesse a párbajbíróssággal, melyet ő állít össze.

A párbaj eddig még egyáltalában nem jelentette, hogy az igazság győzött a küzdelmében. Csak annyit jelentett, hogy mindkét fél ki mer állani volt vagy tényleges igazáért, mer érte harcolni. Magát az igazságot azonban nem hozta sem a párbajozó, sem a párbaj. Az igazságot mindig az élet hozta, függetlenül a párbajtól és a párbajozótól.

A párbajban az egyedüli igazság csak abban az esetben van jelen, ha utána a párbajozók és a párbajt okozók annak rendje és módja szerint kibékülnek. Ha nem teszik meg, az

egész párbaj felesleges volt, hiszen a párbaj valamit el akar intézni. Ha pedig nem békülnek ki a felek, a párbaj vívása butaság volt, mert az ellenségeskedés minden párbaj nélkül is, akár a butaság végtelenségéig is fennállhat.

Az arabokat vajon milyen ítélőszék fogja felelősségre vonni az évtizedek óta végrehajtott zsidógyilkolások miatt Palesztinában.¹⁵⁸ Vagy ottan csak a gyilkos arabokat vonják felelősségre, de a szíriai vagy palesztinai vagy arábiai kormányokat nem? Az angol felfogás tehát nem ugyanaz Ázsiában és Európában a zsidókérdést illetően? Vagy a zsidók elleni atrocitások Amerikában,¹⁵⁹ melyek tények, nem vonják maguk után az amerikai kormány felelősségre vonását. Egy szóval, a zsidókérdés is csak lepel egyesek számára, mely mögött eltüntethetik politikai ellenfeleiket?! Ezek mind nagyon érdekes kérdések, melyekre a választ ugyancsak meg fogom adni. Úgy tűnik, mintha egyesek a hungarista, kommunista és zsidóvér tüznél politikai pecsenyéjüket szeretnék megsütni. De meg is fogják enni, amit sütöttek maguknak, még akkor is, és leginkább akkor, ha odaégették. Nem sokáig lehet képzett és ideológiailag erőteljes embereket oruknál fogva vezetni. Ezek hamarabb jönnek rá a turpisságra, mint maga a csínytevő.

Nem tudom megérteni, miért csodálkoznak azon, hogy ennyire gerinces vagyok. Tényleg annyira gerinctelen legyen a világ, hogy minden gerincesség egyenesen feltűnő?

¹⁵⁸ Amióta a 19. század végén, a 20. század elején megindult a tömegesebb zsidó bevándorlás Palesztinába, sürűn előfordultak összecsapások, zsidóellenes tüntetések, merényletek.

¹⁵⁹ A náci és magyar szélsőjobb sajtó is előszeretettel közölt valódi és koholt híreket az egyes európai és amerikai országok antiszemitáiról, antiszemita újságcikkekről, egyetemi zsidóverésekről: azt próbálták olvasóikkal elhitetni, hogy a világon mindenütt van, sőt erősödik az antiszemitizmus.

Én mindig ilyen voltam, nem változtam, és nem is fogok. Mindig az igazságot néztem, belőle nem engedtem.

És jelenleg igazán nagyon könnyű az álláspontom, mert azt vallom, még nem dőlt el semmi, a döntés csak most fog érni, és benne, valami kihatásainál a Hungarizmus éppen olyan elmellőzhetetlen és félreállíthatatlan, mint eddig volt, mert életigazságokat tartalmaz, amelyek függetlenek a mindenkori politikai konjunktúráktól. Ez az igazság. Ennek az álláspontnak a megvallásához pedig nem kell merészség vagy különlegesebb fiziológiai adottság, hanem csak egy: józanság. Ez azonban egyelőre még a romok alatt van, csak egyesek birtokolják részeit.

Délkelet-Európa népeit jellemzi a mély vallásosság, a mély nacionalizmus és a mély szocializmus. Azt lehet mondani, hogy az itteni népek bigottságig menően vallásosak, sovinizmusig menően nacionalisták, és közösségi érzékük igen nagy a nehéz megélhetési viszonyok miatt. Tehát se nem nácik, se nem fasiszták, de nem is bolsevisták és marxisták az ismert értelemben, hanem a három alaptulajdonosságukat gyakorlati tényként élni akaró személyiségek. De viszont ezt a három alaptényezőt a Hungarizmus foglalta össze szerves rendszerbe, így tehát Délkelet-Európa népeinek egyedüli rendszerlehetőségét jelenti. Délkelet-Európa élet-, társ- és sorsközösségének alapja, rendje és rendszere.

Az ellenünk kezdeményezett perbe a jelenlegi kormány és rendszere feltétlenül bele fog bukni, ha az utolsó pillanatban nem ad más fordulatot az egész ügynek, melynek csak egy alapja van: a hangulati. Ez pedig nagyon is szeszélyes és kétélű.

Valami feltevésből indulnak ki a perben, és ezt a feltevésüket akarják alátámasztani bizonyítékokkal. Tehát nem a tényeket veszik alapul, hanem fordítva kantározzák fel az

ügyet. Ne csodálkozzanak, ha így a legteljesebb fiaskót fogják vallani, ami csak örvendetes tény, legalábbis számomra.

Délkelet-Európa népeire nem lehet rákényszeríteni a náci gyakorlatot, de a szovjet gyakorlatot se, mert egészen más adottságok vannak területében, de egyedül a Hungarizmus ideológiájával lehet jönni, mert e terület erkölcsi, szellemi és anyagi adottságaiból született meg parancsoló szükségből. Délkelet-Európa népeit a Hungarizmus gyakorlati végrehajtásával lehet csupán a parancsolóan szükséges nacionalista és szocialista Európa-közösségbe beépíteni.

Az önállóság, a függetlenség és a szabadság az Európa-közösségben egészen új értékelést és értelmezést és gyakorlatot fog kapni a Hungarizmus ideológiája szerint. Az elvi: az Európa-közösségnek mint erkölcsi, szellemi és anyagi egésznek az önállóságát, a függetlenségét és a szabadságát fog kellene biztosítani, védeni és szentesíteni erkölcsi, szellemi és anyagi vonatkozásokban egyaránt az ebben a közösségben élő népeknek. Tehát adódnak majd közös Európa-ügyek és az egyes nemzetek belső, önrendelkező ügyei, amelyek egymással ellentétbe nem kerülhetnek.

A Hungarizmus erre nézve országépítésében lefektette az Európa-rendezés gyakorlati elvi alapjait is.

Az atombomba elleni védekezés legegyszerűbb formája: fel kell robbantani azt a társadalmi rendszert, mely az atombombát a parancsolóan szükséges emberi fejlődés megakadályozására akarja bevetni. Ez pedig csak a szellem fegyvereivel lehetséges, mert ezek minden atombombánál erősebbek.

Nem a siker a fontos, hanem az igazság. Ha [a] kettő párhuzamosan kiegészíti egymást, a siker állandó, maradandó, mert az igazság támasztja alá. Ha a kettő nem párhuzamos és nem serkenti egymást, a siker csak átmeneti, és

kénytelen átadni helyét annak a sikernek, mely az igazság szolgálatában áll. A siker tehát eszköz kell legyen, és nem öncél. Cél mindig az igazság kell legyen és maradjon az élet bármely vonatkozásában.

Mondjuk talán úgy: ne a sikeré legyen a hatalom, hanem az igazságé, ahol a sikernek van hatalma, az igazságtalanságé a jogar.

A földgömb oly kicsi lett a technikai eszközök óriási iramú fejlődése miatt, hogy már manapság is, tehát az első világháború óta, például a távol-keleti politikai események kihatással vannak egészen biztosan a délkelet-európai és így a magyarországi eseményekre és fejlődésre is. Vagy például Magyarország segélykérése az UNRRA-hoz¹⁶⁰ gazdasági, különösen élelmezési tekintetben kihatással van, mondjuk, a távol-keleti helyzet fejleményeire.

Az orosz tiszt előtti kihallgatásomkor értesültem először, hogy egy kiló alma egyezer pengő! Ez egyszerűen elképesztő. Hát nem tanultak 1920–26-ból és a jelenlegi háborús gazdálkodásból semmit. Ez az az óriási gazdasági szak tudás, amelynek jönnie kellett, hogy leváltsa a hungarista analfabétákat. Ezt most még valószínűen tetézni fogják egy devalvációval, mint ahogyan tették azt 1926-ban a 12 500-as kulcs¹⁶¹ alapján. Hiába, aki a mostani nagy időkben csak

¹⁶⁰ Az Egyesült Nemzetek Segély- és Rehabilitációs Szervezete 1943. november 9. és 1946. december 31. között működött. Az Egyesült Államok, a Szovjetunió, Anglia és Kína kezdeményezésére jött létre, feladata elsősorban a volt deportáltak, kitelepítettek, hazájukból előztek segélyezése, támogatása volt Magyarországon is.

¹⁶¹ Az I. világháború után az akkori hivatalos magyarországi pénz, a korona fokozatosan inflálódott, elveszítette vásárlóértékét. 1927. január 1-jén vezették be a pengőt, az átváltási árfolyam 1 pengő = 12 500 korona volt. A pengő, amely 1945–1946-ban gyakorlatilag elveszítette vásárlóértékét, 1946. július 31-ig volt forgalomban.

egyetlen lépést is tesz hátra, kénytelen minden vonalon ezt a hátralépést megtenni.

Teljesen érthetetlen. Itt van a hatalmas Oroszország le mérhetetlen erőforrásaival, és Magyarországon infláció van. Ez annyira valószínűtlenül hangzik, hogy a tény dacára nem tudom elhinni. A magyarországi vezetés valahogy nem tud a tényekkel megbirkózni.

Egy meg nem fogamzott lény nem örökölhét. Egy nem létező kormány nem vonhat felelősségre olyan tettekért, melyek nem létezése alatt történtek. Még háborús bűnösség és népellenes cselekedet miatt sem.

Meggyőződése, hogy a legsúlyosabb népellenes cselekedet, hogy ellenem és társaim ellen pert indítottak. Ki fogom fejteni.

Előkészületi cselekmények, fenyegetések végrehajtási lehetőség nélkül nem képezi [sic!] sehol a világon bűncselekmény vagy büntető eljárás tárgyát, csak Magyarországon.

Peyer Károly volt, ha jól emlékszem, az, aki a parlamentben kijelentette, hogy a nyilasok fejeivel fogja kikövezni az Andrássy utat vagy valamely más helyét Budapestnek. Talán csak nem tételezik fel, hogy ilyen kijelentést komolyan kell venni, különösen, ha a parlamentben történik. Gondolom, Peyer Károlynak elég gondja akadt és akad a saját fejével, nemhogy mások fejével törődhetne. Véleményem szerint feje Dachauban, ha egyáltalán ott volt,¹⁶² sokkal nagyobb biztonságban volt, mint bárhol másutt.

¹⁶² Peyer Károly Mauthausenben raboskodott.

Miért nem vonják felelősségre azokat, akik az 1944. októberi eseményeket szentesítették, törvényesítették és így a nemzet szabad akaratából, önálló elhatározásából és független döntéséből valósnak és jogosnak, törvényesnek és alkotmányosnak nyilvánították: az egész képviselőházat és a felsőházat.

Miért csak Bárdossy és Imrédy, miért nem minisztériumuknak,¹⁶³ illetve kormányaiknak minden tagja felelős. És miért nem felelős Kállay Miklós? Mind olyan kérdések, melyekre én meg merem adni a feleletet, míg azok, akiknek felelniük kellene rájuk, nem merik megadni.

A turpisság úgy múlik el, hogy vagy rájönnek, vagy pedig egy nagyobb agyongázolja.

Ezek az itt lefektetett gondolatok mind kivétel nélkül igazolásom előkészítését szolgálják. Remélem, ugyanolyan elbánásban részesülnek, mint minden más ügyvédi titok. Ha nem, ami ki fog derülni, úgy nagyon furcsa képet fogok kapni a jelenleg dívó eljárási szabályokról és gyakorlatról.

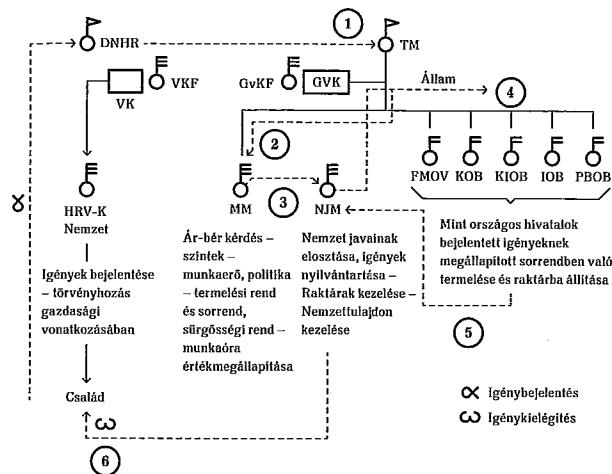
Ha a nép szava Isten szava, úgy a tömeg szava az ördög szava. Ma pedig Európában egyelőre csak tömegek vannak, népek pedig majd csak újra lesznek, ha a békét fogják megépíteni. Nyerni pedig az az ideológia fog, amelyik a békét megnyeri és a népek számára a jóhasznót, a jólétet és az életbiztonságot jelenti.

X. 27.

A közellátás ne csak az elosztás irányításával, ha kell, vezetésével foglalkozzék, hanem a lakosság igényeinek gyűjtésével, kiértékelésével és a termelés rendjébe való beállításával.

¹⁶³ Értsd: kormányuknak.

A gazdasági rendszer váza
a H[ungarista] M[agyar] B[irodalom]ban:

A győztes fél a legyőzöttre akarja teljes mértékben áthárítani a háború elfajulásának minden ódiumát. Ez erkölcstelenség és erőszak. Nem lehet kendőzni semmilyen álhumanizmussal és kiabálással megtorlás után.

Már évtizedekkel ezelőtt önmagamnak megígértem, hogy nem fogok hátul állni és lógni, ahogyan addig tettem, hanem elől leszek, és felelősségteljesen cselekedni fogok.

Ha valaki hivatást érez magában, töltsse be. Ha nem teszi, bünt követ el önmaga, de elsősorban a társadalma saját közössége ellen.

Az egyes hivataloknak a denunciálások olyan tömegével kell valószínűen megbirkóznuk, melyből igen nehéz az igazságot kihámozni. Rendeletet kellene azonban hozni, melynek értelmében a denunciáló a legsúlyosabb büntetésben

részesül, és azonkívül tartozik megtéríteni azt az erkölcsi, szellemi és anyagi kárt, amit denunciálásával okozott úgy a denunciálást elszenvető egyénnek, mint a közösségnek. Így hamarosan rendet lehetne teremteni ezekben az áldatlan állapotokban.

H[ungarista] M[agyar] B[irodalom] felépítésére alapértekezlet tárgysorozata.

1. Ideológiai felépítés. A hármas rendszer.
2. Az egyén – A család – A nép – A nemzet – A közösségi rendszer – Az emberiség közössége.
3. A földgömbrendezés kérdése, alapelvei.
4. Magyarország helyzete az Európa-közösségben és az emberiség közösségében. A magyar nép és a magyar nemzet hivatása, feladata, joga, kötelessége.
5. A H[ungarista] M[agyar] B[irodalom] felépítésének alapváza.

6. A Hungarista Alkotmány.

7. Munkaterv a H[ungarista] M[agyar] B[irodalom] felépítésének törvényhozási úton való szentesítésére.

Résztvevők elvileg a következők:

Nemzetvezető, Országépítés-vezető és egy segédje; ifjúságvezető; növeztető, irodák vezetői, a kormány miniszter tagjai és szakállamtitkárai; a képviselőház elnöke; a felsőház elnöke; az egyes pártok vezetői és személyi titkárai; a népszemélyiségek vezetői, az egyes követségek hivatalos, magyarul tudó kiküldöttei, az Államvezérkar főnöke; a Pártnagy és V[ezér]K[ari] F[őnök]e egy ifjúsági és női vezetővel, a Nemzetnagy V[ezér]K[ari] F[őnök]e, ifjúsági vezető; a Tárnokmester, V[ezér]K[ari] F[őnök]e, ifjúsági vezető; az Országbíró V[ezér]K[ari] F[őnök]e, ifjúsági vezető; a Kancellár V[ezér]K[ari] F[őnök]e, ifjúsági vezető; a Vezérnagy V[ezér]K[ari] F[őnök]e, ifjúsági vezető; a Rendnagy V[ezér]K[ari] F[őnök]e, ifjúsági vezető; beosztott pártbiztosok, gyorsírók, gépírók.

Minden pont előadása után kérdések intézése a Nemzetvezetőhöz, Nemzetvezető válasza.

Mindent gyorsíró jegyez. Értekezlet anyaga nyomtatásban megjelenik. Minden vezetőre és állampolgárra nézve kötelező az ismerete.

Értekezlet tartama előreláthatóan tíz értekezleti nap, minden héten egy. Tíz-tizenkét hét után befejeződik.

Értekezlet alapanyagának végrehajtása öt éven belül.

Az alapokat lefektető öt évben alapterv: régi rendszer erkölcsi, szellemi és anyagi romjainak eltakarítása, a gazdasági élet beindítása, a mindennapi legszükségesebb megélhetés biztosítása a társadalmi béke alapján.

Külpolitikailag a magyar nemzetnek feltétlenül kezdeményeznie kell még a leg súlyosabb viszonyok mellett is. Hatalmas lehetőségei vannak, melyeket nem szabad elszasztania. Természetesen tudnia kell, mit akar. Ez viszont a jelenlegi kormány feladata lenne. Célmegadás igen fontos, de minden nemzetközi neodemokratikus hangzatos jelzők nélkül, mert ezek elpuffogatása után nem maradna más, mint a pusztaság, de nem tiszta lég.

Tájékoztató értekezletek rendszeresítése. Kérdések tétele, válaszadás. Országjárás tervének rögzítése, elvek a végrehajtásánál.

Értekezletek sorozata a munkaévben, sorrendje, mely szerves kapcsolatban kell legyen az országjárással. Minden alkalommal kérdés-felelet.

Törvényhozási és rendeletadási terv előkészítése, alapelvek rögzítése.

A felelős országos vezetők szakországjárásának elvei, terve, szerves összehangolása a Nemzetvezető országjárásával.

Európa és délkelet-európai kongresszusok, elvek alapjai, tervei, összehangolásuk az országépítő tervekkel.

Belső ügymenet szabályozása és összhangolása a gyakorlati élettel.

Pártszemlék, elvek alapjai, összhangolásuk az országjárással.

Ennek a szerves összeállítása, tervezése, kimunkálása a munkarendvezető feladata, aki az államvezérkar főnökének van alárendelve.

A Párt ellenőrző szerve az államnak, közjogi tényező, végrehajtó hatalomba nem szólhat bele. A kivételes hatalmat erőteljesen meg kell határozni taxatív felsorolással. Elv azonban, hogy csak ellenőrző, de mint ilyen, mindent ellenőriz, az állam, a nemzet, a család szempontjából és érdekében kiadott törvények és rendeletek végrehajtását, hatékonyságát.

A munkarend megállapítása az egyes vezetőknél és munkahivatalaikban. Az előadások rendszerezése, elvei, alapjai, összhangolásuk a gyakorlati élettel. A felső, a közép és az alsó vezetés szakjárásai működési területükön a szakelőadók kapcsolódása, együttes értekezletek az országosakkal összhangban. Rögzítésük a munkarendvezetők feladata.

A Hungarista Alkotmány alapváza:

1. Erkölcsi, szellemi, anyagi alapok.
2. Kultúra, civilizáció, technikagazdálkodás alapjai.
3. Politikai, gazdasági, társadalmi alapok.
4. Az egyén – A család – a nép – A nemzet – A nemzetközösség – Az emberiség közössége.
5. A paraszt – A munkás – Az értelmiségi – A nő – Az ifjú – A katona.
6. A Hungarista Magyar Birodalom szerkezete.
7. A H[ungarista] M[agyar] B[irodalom] szerkezeti alapjainak alapténykedése.

8. Az államigazgatás, a nemzetigazgatás, a népigazgatás, az öngazgatás, a szakigazgatás.

9. Külpolitikai alapok.

10. Jog, törvény, rendelet.

11. Kivételes hatalom.

12. Fajnemésítés.

13. Államfelségiség, nemzetfelségiség, népfelségiség. Jogok és kötelezettségek szabályozása egyén és az egyes felségjogok között, összhangolásuk.

A Hungarista Alkotmányt népszavazás szentesíti, miután a törvényhozás jóváhagyta.

Az alkotmányra minden állampolgárnak esküt kell tennie, amint befejezte 18. életévét.

A Hungarista Alkotmány tartalma az ismert ideológia és országépítő tervek szerint.

Minden hozott törvénynek az alkotmány vonatkozó elvi részére kell hivatkoznia. Alkotmányon kívül hozott törvény nem lehetséges. Minden rendeletnek törvényre vagy az alkotmány megfelelő részére kell hivatkoznia, más rendelet érvénytelen.

Alkotmány módosításához népszavazás kell. Módosító indítványt minden, az alkotmányra esküt tett állampolgár tehet. Elintézése az országbíró hatáskörébe tartozik, elintézés módja, ahogyan az alkotmány vonatkozó elvi részén épülő törvény – és nem rendelet! – meghatározza.

Szeretném tudni, hogy az Augsburgban készített jegyzetem – 180 oldalnyi terjedelemben – megvannak-e a faládjában.¹⁶⁴ Igen fontos iratok.

Az emberi történelem eddigi ismert legnagyobb társadalmi katasztrófá[já]ra szükség volt, mert csak így születhetett meg teljes tisztaságában és egyértelműségében az új

¹⁶⁴ Jelenleg lappanganak, talán a NARA-ban, vagy megsemmisültek.

világnézet. A régi világ romokban hever. Romokba döntötte önmagát, saját találmányú technikai eszközeivel és nevelési rendszerével. Az üszkökből, romokból, embermocsokból fog megszületni az új világ, mely fönixmadárként fog újjászületni a régiből anélkül, hogy hasonlítana rá, hogy emlékezne rá és hogy emlékeztetne rá. Akik ezt az új világot megfogják élni, tényleg nagyok, boldogok és dicsők lesznek. Nagyok lesznek, mert megcselekedték és létrehozták, boldogok, mert érte és belőle élhetnek, dicsők, mert életükkel és halálukkal példaadók voltak.

Jönnek az idők, melyben újra beteljesedik, hogy volt ellenségekből barátok és volt barátokból ellenségek lesznek.

A filozófia mindig az igazságot keresi. A filozófiában tehát mindig van igazság. Amint megtalálta, átadja a tudományoknak, amelyek törvényeket szerkesztenek belőle. A törvényekben tehát már nem lehet filozófia. A törvények pedig csak abban az esetben szépek, igazak és jók, ha az ember és közösségének erkölcsi, szellemi és anyagi jóhasznát, jólétét és életbiztonságát szolgálják.

A népben csak jó tulajdonságok vannak. Rossz tulajdonságai csak a tömegnek vannak. Nép és tömeg pedig nem azonosíthatók egymással. Népből tömeg válhat, ebből viszont nép. A népet vezetik, a tömeget hajtják.

A világvajúdás és földgömb-átrendeződés nagy kérdéseit nem lehet a zsidókérdés posványába fullasztani, és így magatartásukat elmellőzni vagy mesterségesen hátráltatni. Minden kérdést meg kell oldani, a zsidókérdést is, de nem csak zsidókérdés van a világon.

Egyesek úgy vélik, mert a zsidók nagy részét Európában állítólag kiirtották, hogy most már nincs zsidókérdés. Dehogyan

nincs. Ameddig a világon, egész földgömbünkön nem oldják meg egyetemlegesen, közös akarattal ezt a kérdést, addig a földgömb minden országa számára ez a társadalmi kérdés heveny marad.

Arra lennék csak kíváncsi, hogy a sok megbotránkozó ember között vajon hányan nevetnek titokban a markukba, hogy a zsidóságot ez a sorscsapás érte, és adnak titokban hálát a sorsnak, hogy veszedelmes vetélytársuktól megszabadította őket oly szerencsés módon, hogy nyíltan még meg is botránkozhatnak és az erkölcsbírókat játszhatják. Meggyőződése, hogy a zsidóknak sokkal veszedelmesebb ellenségeik vannak, mint a hungaristák.

X. 28.

A pápának felesleges a világi hatalomra való törekvés, mert az erkölcsi hatalom, melyet Krisztus adott személyével és Tanával, abszolút, tehát minden tudatos földi életnek annyira parancsolóan szükséges és megingathatatlan és örökké megmaradó és változhatatlan alap, mely minden földi hatalomnál erősebb, és ezt mindenben felülmúlja és már eleve uralja. A pápának a nagy iránytűmutató szellemeknek kell maradniuk, és erkölcsi hatalmuk súlyánál fogva kell ezt az irányadást kell képviselniük a világi ügyekben való beavatkozásnak még a látszatát is kerülve.

Úgy vélem, hogy a jelenlegi háború átmeneti lezárásakor mindegyik félnél egészen új világkép kezd kialakulni az ismeretlen gyakorlati ideológiákkal való közvetlen, tapasztalati érintkezés folytán. Moszkva, Berlin, Budapest, Róma, a fő és vezető ideológiai erőközpontok most kerülnek csak igazán valóságos érintkezésbe, eltokosodásuk, melyet kölcsönösen és mesterségesen idéztek elő, meg kellett szűnjen. Megismerésük és megismerkedésük egészen más ideológiai eszmei és gyakorlati alapokat fognak kimunkálni.

London és Washington ebből a szempontból visszaállnak. London erőteljesen javította ideológiai helyzetét, ami óta Attlee vette kezébe az ügyek vezetését. Washington egész világnézetét pedig egyetlen szóban lehetne sűríteni: atom-bomba. Mindenkit fel akar robbantani, aki nem úgy viselkedik, ahogyan azt ő szeretné. Félő, hogy ő hamarabb fog felrobbanni, mint ahogyan módjában lesz a következő atom-bombát dobni.

A régi rendszerek hibái ütköznek az új rendszerek nyerse-ségével. Ami közéjük kerül, menthetetlenül felmorzsolódik. A nagy fizikai népvándorlás helyett szemtanúi vagyunk a szellemi, az ideológiai vándorlásnak, mely kihatásaiban összehasonlíthatatlanul erőteljesebb, mint a 4. évszázad-beli testi rokona. A Római Világbirodalom helyett az egész földgömb elárult politikai, gazdasági és társadalmi ren-deje omlik össze, dől romokba, hogy helyébe egészen új föld-gömbrend szülessék meg. A mai kor emberének ezt tisztán meg kell látnia, és némbéres sopánkodás helyett az új világ megépítésének munkásai sorába kell lépjen.

1944-től, sőt 1943-tól a Kállaynál történt megbeszélés-em óta¹⁶⁵ az egész magyar nemzet már tudta, hogy a Hungariz-musnak semmi köze a német nemzetiszocializmushoz vagy a fasizmus-hoz, és tudta, hogy milyen súlyos harcokat vív a Nyilaskeresztes Párt a német imperialista szárnyal. Ezt legfeljebb azok nem tudták, akik a háborúban még ellen-séges külföldön tartózkodtak, és a volt ellenséggel tértek egy időben vissza Magyarországra, így közvetlen kapcso-latuk az eseményekkel országunkban megszűnt, tudomásuk pedig arra az egyoldalú értesülésre alapult, melyet a

¹⁶⁵ Kállay Miklós miniszterelnök 1943. január 13-án fogadta Szálasi Feren-cet (lásd a 93. jegyzetet). Eredménytelen tárgyalásuk során nem került szó-ba a nyilasok és Németország kapcsolata.

Hungarizmus ellenségei, gyűlöltői adtak rólunk, természe-tesen megfelelően felkantározva csak azért, hogy saját ér-demüket még jobban kidomborítsák.

A lényeg, amint látom, nem az, hogy Horthy elkerült a ma-gyar életből, hanem az, hogyan merészeltük a háborút to-vább folytatni az oroszok ellen.

Horthy mint háborús bűnös a nemzetközi bíróság elé kerül. Én mint háborús bűnös a magyarországi népbíróság elé ke-rülök. Horthy ki akart ugrani a háborúból, én folytatni akar-tam. Horthy tehát a volt ellenségek szándékának megfele-lően akart cselekedni, és mégis bíróság elé kerül.¹⁶⁶ Ez igen érdekes és elgondolkoztató kép, különösen tekintettel ar-ra a várható nemzetközi helyzetre, melyre ez a furcsa jo-gi állapot előreveti árnyékát. Kíváncsi lennék csupán arra, hogy ezeket a tényeket és érdekes kihatású tüneteket a nép-ügyesség és a népbíróság kellőképpen mérlegeli-e. Nem nagyon hiszem. Pedig érdemes lenne.

A háború kitörése úgy áll be, midőn az igazság jogán már nem lehet eldönteni a vitás életkérdést, vagy nem akarják eldönteni, és az erősebb jogán akarják a kérdést véglegesen tisztázni, tehát a fegyverek és a diktált békék parancsur-al-mával. Ez történt eddig minden háborúnál.

Ez az egész háború utáni helyzet annyira valószínűtlen és groteszk, hogy majd annak idején, amikor meg akarják írni történetét, karikaturista ceruzahegyre kívánczik, és nem a történetíró tollára.

¹⁶⁶ Horthy végül nem került magyar népbíróság elé sem. Sztálin is úgy lát-ta, hogy az idős kormányzó még bizonyos népszerűségnek örvend Magyar-országban, ráadásul nagyra értékelte, hogy legalább megpróbált különbékét kötni vele. Azt is felhozta mentségére, hogy egyetlen fia életével zsarolták a németek, hogy Szálasinak átadja a hatalmat.

Ez a háború egyszerre abbamaradt anélkül, hogy célját elérte volna. És célját két okból nem érte el:

1. Mert célt csak az új világnézet adott az egyik oldalon neki, de új világnézetet valló népek azonban sorban elbuktak a katonai küzdelemben.

2. Mert a volt ellenségek között csak és egyedül a Szovjetnek volt célkitűzése a háború után, aminek elérésében azonban volt szövetségesei gátolják.

3. Ez a háború tehát eddig céltalan volt és marad mindaddig, amíg a békét meg nem építik az emberiség fejlődésének és haladásának parancsoló következményei alapján, és nem frázisok hangoztatásával.

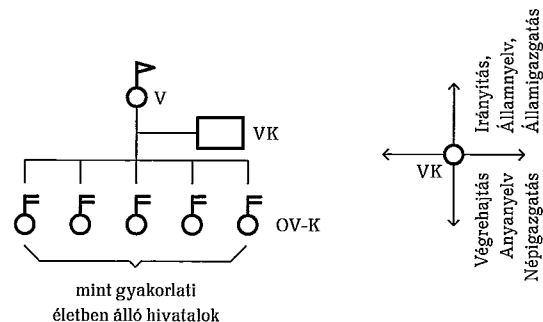
A világmindenség nagy tényeiben nem látok és tapasztalok semmi demokratikus felépítést. Minden az alá- és fölérendeltségi viszonyában kapja törvényeit, feladatát és hivatását. Ezt illene különösen azoknak tudomásul venni, akik a történelmi materializmuson át szemlélnék és ítélnék mindent.

Ha Spinoza olvashatná Marx műveit, kétségbeesne. És ha olvashatná a Hungarizmust, örülne. Pedig zsidó volt ő is. De ez meggyőződés. Nem akarom éppen túlértékelni egész gondolatvilágát, csak éppen az összehasonlítás kedvéért hozom.

A liberalizmus birtokába vette a földgömböt a javak elosztására való tekintet nélkül. A földgömb erkölcsi, szellemi és anyagi javait nem tudhatja igazságosan elosztani, mert alapja a profit erkölcsi, szellemi és anyagi téren egyaránt. Ezért szükségszerű, természetkényszerített az új világnézet, az emberiség fejlődését és haladását szolgálja, célkitűzésébe pedig a földgömb erkölcsi, szellemi és anyagi javainak igazságos elosztását állította úgy, hogy azokból minden nép igénye kielégíttessék minden vonatkozásban.

Az új világnézet tehát kell, rá szükség van, akár tetszik ez egyeseknek, akár ellene is lenne a világ minden hatalmasága, mint ahogyan nincsen, csak nem tudja, hogyan kezdjen hozzá megvalósításához anélkül, hogy hatalmi állományából veszítene.

H[ungarista] M[agyar] B[irodalom]
közigazgatási alapváza a legfelsőbb vezetésben

A H[ungarista] M[agyar] B[irodalom] egész legfelsőbb vezetése minden részében és teljességében el kell férjen a volt Honvédelmi Minisztérium főépületében, ebben az esetben van helyesen megszervezve. Minden más már a végrehajtásba tartozik és mint országos hivatal működik.

A magyar állam központi vezetését a legkorszerűbb kivitelben két éven belül fel lehetne építeni a Várban a romok helyén a romok felhasználásával. Egyáltalában: egész Budapestet és az egész csonkaországot öt éven belül a legkésőbb fel lehet úgy építeni, hogy a háború okozta rombolás képe teljesen elmúljon. Csak akarni kell és természetesen tudni kell, hogyan és mit kell cselekedni a cél elérése érdekében. A hungarista országépítés tervei készen állanak, végrehajtásukban várnak az igaz cselekvő férfiakra, egyszóval – hungaristákra a szó igaz és nemes értelmében.

Kíváncsi lennék arra, hogy ez a jelenlegi kormány tett-e már előkészítő munkálatokat a Németországba telepített nemzetrészt visszatelepítésére nézve: vajon készen állanak-e már a fő irányelvek, vagy ezt a kérdést is csupán a megtorlás és bosszúállás szempontjából akarják intézni. Olyan nagy feladat ez, melyet külön erre rátermett személyiségnek kellene intéznie teljhatalommal és miniszterek felett álló jogkörrel.

A világ hatalmasainak eddig bőséges évtizedek állottak rendelkezésre, hogy az alájuk tartozó népeket megelégedetteké tegyék. És nem tették. Egyik sem tud a leggőrcsösebb igyekezet mellett sem olyan népet, igazat és jót felmutatni, amit a Hungarizmus céljába állított, pedig megvolt rá a lehetőségük évtizedeken át. Amíg a gyakorlati életben be nem bizonyítják, hogy szebbek, igazabbak és jobbak annál az eszmerendszernél, amelyet a magyar nemzet erkölcsi, szellemi és anyagi jóhasznára, jólétére, valamint életbiztonságára építtem, addig semmi erkölcsi jogosultságuk nincsen, hogy átlátszó ürüggyel kitaszítsanak nemzetemből, és kényelmes úton félretegyenek mint kellemetlen politikai ellenfelet, aki amíg él, mindenkor be fogja, be meri, be akarja és be tudja tölteni hivatását mint a magyar nemzet élő lelkiismerete.

Bárdossy László dr. pere 1945. október 29-én hétfőn kezdődik. Tanúként való megidézésem már el van döntve.

Miért nem utalják a német háborús bűnösöket német birodalmi bíróság elé, miért kell ezeknek külön nemzetközi bíróságot létesíteni. Nemcsak gondolom, de meggyőződéses is, hogy igen fura bírói eljárásoknak lennének szem- és fül-tanúi. Ezt pedig el kellett minden körülmények között kezelni.

Vajon mit szólnának, ha az egyes népek kijelentenék, hogy a háborús bűnösség kérdésével nem óhajtanak foglalkozni, hanem átengedik azoknak, akik saját háborús vétségüket vele takarni akarják, és inkább foglalkoznak a békebűnösséggel és békebűnösök kérdésével és felelősségre vonásával, hogy ilyen békét, vagy legalább is előbékét adnak a népeknek, amelybe bele lehet pusztulni, de benne élni lehetetlenség.

Annyira belegabalyodtak a háborús bűnösség kérdésébe, melyet csak megfélemlítésre szántak, és soha nem gondoltak komolyan, hogy már maguk sem tudják, mit csinálnak és hogyan számolják fel ezt a kérdést, mely számukra már sokkal kellemetlenebb, mint az úgynevezett háborús bűnösöknek.

X. 29.

Ami ma bűn, holnap erény lehet. És ami ma erény, holnap bűn lehet. Az időkben változnak az emberek, az emberekben a felfogások és nézetek. Maradandó egyedül az igazság.

A nemzet maga nem aszerint dönt, hogy jobboldali vagy baloldali-e a vezetése, hanem aszerint, hogy veleszületett erkölcsi érzéke és tudata kielégül-e a vezetés működése által. És miért van az, hogy az úgynevezett jobboldal részéről minden esetben követelheti is az erkölcsös alapon való vezetést, míg a baloldaltól nem is várja, még csak feltételezni sem tudja, és meg van győződve, hogy meg fog éppen erkölcsi alap hiánya miatt bukni. Azért, mert a baloldali úgynevezett „felvilágosult” vezető része az erkölcs lényeges alapjait tagadja. Ezek: Isten, Krisztus, nemzet, család.

Érdekes ez a mai világ. A hentes- és mészárosmunkára díszbe öltöznek az emberek, és glaszékesztyűt húznak. És fordítva, az ünnepi munkához véres hentes- és mészárosruhát, és kesztyűtelen, véres kezekkel nyúlunk hozzá. Piszkos

munkához frakk és klakk. Tiszta munkához rongy és top-
rongy. Érdekes világ ez nagyon.

Moszkva–London–Washington megtalálták a közös világ-
nézeti alapot a demokráciában. Igen, de mióta jelentenek a
kráciák, tehát az uralmak egyáltalában világnézetet. Ed-
dig nem jelentették, hanem csak az izmusok, az elvűségek.
A krácia tudomásom szerint nem más, mint egy izmos civi-
lizatorikus technika megvalósításának formája. Tehát egy
abszolutizmus éppen úgy lehet demokratikus, mint arisz-
tokratikus, vagy plutokratikus.

A krácia nem más – államszervezés szempontjából –, mint
egy világnézet megvalósításának egyik gyakorlati lehetősége és adottsága. Kráciákról tehát nem lehet mint világ-
nézetről beszélni, hanem ennek csupán egyik eszközéről.
Ennélfogva lehet Moszkva–London–Washington ural-
mi rendszere a demokrácia, világnézetileg azonban mind-
három között ég és föld különbségek lehetnek. És meg is
vannak, szükségszerűen. Az individualisztikus és a kollektivistikus világnézetek határozottan felismerhetők Ang-
liában, individualisztikus felé óriási súllyal, Washington
uralmi területein és kollektivistikus, óriási súllyal Moszk-
va területein. Ezek a világnézeti minőségbeli különböző és
egymással ellentétben lévő tények olyan nagy feszültséget
jelentenek, amelyek egyszer ki fognak robbanni, mert ki kell
robbanniok. Egyensúlyba hozataluk pedig csak kirobbanás-
sal lehetséges, belső vagy külső társadalmi robbanásokkal
vagy robbantásokkal.

Az egyes fogalmak és magyarázatok között nagy zűrzavar,
és így ellentét van. Rendet kellene teremteni bennük, mint
a mértékegységekben. A liberalizmus nagy forradalma a
francia forradalmon át az anyagi világot igyekezett rendez-
ni, individualisztikus, vagy reakciójaként kollektivistikus

szemléletből adódó gyakorlattal. A jelen kor forradalmának,
mely eddig két világháborúban robbant ki, a szellemi világot
kellene rendezze. Ehhez tartozik elsősorban a szociológiai
tényezők rendezése, rendszerezése és mértékegységekbe
való foglalása. Enélkül a parancsolóan szükséges közössi-
geket megépíteni képtelenség. Az erkölcsi világrendet rend-
szerezni kell, mert ezt már kétezer évvel ezelőtt Krisztus le-
fektette abszolút, tehát meg nem változtatható formájában.

Hány világnézet van. Ahány gondolkozó ember. Minden
ember kialakítja a sajátos képét világának, melyben jól érzi
magát, és melynek segítségével a legszebbet, a legigazab-
bat, a legjobbat adja énjéből.

Miért szab mégis irányt egyetlen világnézet. Mert van vi-
szont világnézet, mely ugyancsak egy emberben születik
meg, de amely olyan széles alapon nyugszik, mely a többi
emberek világnézeti felfogását hordani képes, és összefog-
lalni és összhangolni. Ez az irányt szabó vagy korszakot je-
lölő világnézet lesz ezután az uralkodó, mert mindenki ter-
mészetes módon elfogadja, mert természetes módon ki tud
elégíteni minden gondolkodó embert. Ilyen világ méretű –
minden szerénységgel nélkül – a Hungarizmus is.

Hatalom és uralom között nagy különbség van. A hata-
lomhoz a nemzet hite, bizalma és cselekvő, együttcselekvő
akarata kell. Az uralomhoz csupán a hatalom anyagi esz-
közei mint törvényhozás, törvényvégrehajtás, rendészet,
bíráskodás, közigazgatás. Azért mondjuk a Hungarizmus-
ban, hogy Hungarizmusunk hatalmon van, csak még nincs
uralmon, viszont a jelenlegi rendszer uralmon van, de ha-
talmon nincs. A legszerencsésebb közösség az, amelyben
olyan rendszer van, amelyik hatalmon és uralmon van. Er-
re kell törekednie minden közösségépítő szellemnek.

Az élet számomra a Hungarizmust adta. Boldogan vettem, boldogan adom tovább.

Magyarország sorskérdései igen leegyszerűsítődtek, amióta Oroszország közvetlen hatalmába került. Vezető szerepe Délkelet-Európában még szembeötlőbb lett.

Tisztában van-e a magyar kormány azzal, hogy a világrendezésnek egyik legfontosabb kulcsterülete és szívtülete lett országunk. Hogy nemzetünk ebben az országban mint paradicsomban, vagy mint pokolban élhet aszerint, hogy hogyan vezetik sorsát a felelős tényezők?!

Vázlatban kell rögzíteni Magyarország kulcshelyzetét a világrendezésben. Duna-Alföld a világfődség ütőerén.

A fenyegetések forró levesét soha sem eszik olyan forrón, mint ahogyan megkötövsztják.

A jó nem jön olyan jól, ahogyan feltételezzük, de a rossz sem úgy, ahogyan félünk tőle.

Hitler miért vesztette el a háborút:

1. Nem a háborút vezette, hanem a hadsereget. Sztalin–Churchill–Roosevelt háborút vezettek.

2. Éveken keresztül hamisan tájékoztatták, így döntései is hamisak voltak, nem is lehettek mások.

3. Nem adott nemzetiszocialista alkotmányt népének, így népe hite nélkülözte az alapot, amelyen hite szilárdan állhatott volna.

Mégis jó, hogy minden úgy történt, ahogyan történt. Erre szükség volt. Nélküle nem látna az emberiség olyan tisztán a sorskérdéseiben, mint most.

A forma, mely lényegét takar, alapja minden jognak. A forma, mely semmit nem takar, alapja minden erőszaknak.

A háború folyik tovább, csak más eszközökkel.

A Hungarizmus igazságának oly hatalmas a fénye, hogy mély és sötét árnyékot vet, nagyon sötétet és nagyon mélyet.

Nincs tudomásom arról, hogy a jelenlegi alkotmányjogi és közjogi állapot és rendszer jogos, törvényes és illetékes lenne arra nézve, hogy az őt megelőző alkotmányjogi és közjogi rendszert akár egészében, akár részeiben megszüntesse vagy felfüggeszse.

A magyarországi zsidóság legnagyobb része anglofil beállítottságú volt, sorsa azonban furcsán alakult; a németek kezére került, az oroszok érdekerületébe, a „cuki” kormányzó viszont csak arisztokratikus rétegével törődött, a többi, a zömét, mint proletárt prédára hagyta.

Ez a háború elfajult. De kölcsönösen. És mert elfajult módszereiben, elfajult kihatásában is. Nehéz út áll még előttünk, hogy újra a tiszta, hősi életszemlélet útjára lépjünk. Könnyen letértünk róla, igen nehéz lesz rá visszatérni. Most döbbenünk csak rá, hogy az igazi hősi élettől mennyire távol vagyunk, mennyire szükséges a hősi életszemléletnek nemcsak eszmei, hanem gyakorlati kialakítása is mint a világnézet elmellőzhetetlen tartalmi része.

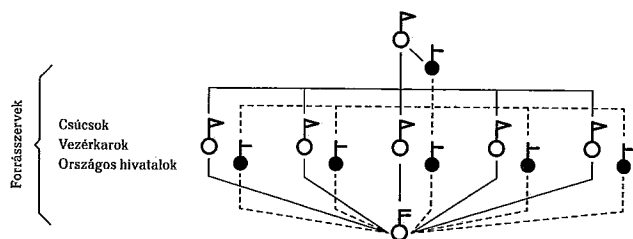
Az igazi és valódi hősi magatartás mellett nem fajult volna el ennyire a háború sem tartama alatt, sem pedig kihatásaiban.

A H[ungarista] M[agyar] B[irodalom] csúcsszervekkel és nem minisztériumokkal vezeti a közigazgatást, irányítja a nemzetet. Határozott iránya az öngazgatás felé mutat, melyet az állam törvényhozási úton szabályoz. Az állam mint közigazgatás csak az úgynevezett közösségi ügyeket igazgatja, tehát azokat, amelyek mindenkre egyaránt hatnak ki.

A csúcsszervek munkatörzsei a vezérkarok, végrehajtó szervei az országos hivatalok és a hivatásrendek, melyek idővel lassan magukba szívják az összes országos hivatalokat.

A közigazgatás vezérkari szervből és megosztott végrehajtásból áll. A területi beosztás minden szakigazgatás számára ugyanaz. Egy területben egyetlen vezető a felelős, a többi neki alárendelt szakelőadó.

Vezetési rendszer váza a HMB-ban

Szervezésszaki megépítésekénél mindig a legfelső irányító és a legalsó végrehajtó szervet először és egyszerre megszervezni. A kettő legfontosabb szerv közötti közigazgatás megszervezése marad azután mind következő lépés.

Se Horthynak, se nekem nem sikerült, amit akartunk, hanem egy harmadiknak, aki nem is készült rá. Ebből azonban semmiképpen sem adódik az a jogi helyzet, amit most görcsös igyekezettel akarnak visszafelé konstruálni.

És mi lesz mindazokkal a képviselőkkel és felsőházi tagokkal, akik 1940 óta a háborús bűnösök minden lépését törvényesítették és szentesítették. Ma itt ülnek részben a magyar parlamentben, másik részük Németországban. Furcsa egy játék ez.

Taglalása az elhatározásnak 16-ra:

1. Belpolitikai rész. 2. Külpolitikai rész a német és a bolsevik imperializmus. 3. Nemzetpolitikai rész. 4. Végkövetkeztetés. 5. Jogi helyzet kialakítása.

Érdekes, hogy politikai pereket soha nem úgy bonyolítanak le, ahogyan azt a tételes törvények előírják, hanem alkalomszerűen intézik, mondjuk erőszakosan, nem politikailag, hanem büntény szempontjából beállítva. Hogyan kerül Bárdossy például a népbíróság elé, amikor felelősségre vonhatóságára nézve amúgy is fennállanak tételes törvények.¹⁶⁷

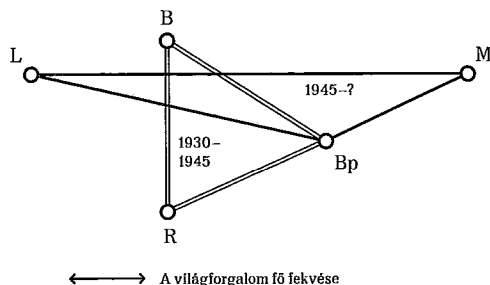
Az az érzésem, hogy nem én védekezem a népbíróság előtt, hanem a jelenlegi rendszer mosakszik a népbíróságon keresztül a magyar nemzet előtt.

Csak politikai kétségbeesés vagy kétségbeesett politika készíthet vagy kényszeríthet egy teljesen átmeneti állapotban lévő kormányt arra, hogy teljesen tisztázatlan és rendezetlen, cseppfolyós állapotban lévő rendszer mellett lemérhetetlen fontosságú politikai pereket merjen lefolytatni.

¹⁶⁷ Az 1848. III. tc. értelmében hivatalban volt miniszterelnökök, kormányt csak a parlament tagjaiból álló különleges bíróság elé lehetett volna állítani. Eredetileg a kétkamarás parlament alsóháza többségének kellett volna megszavaznia a miniszter bíróság elé állítását, és a táblák tagjaiból álló 12 tagú testület döntött volna ügyében. Többek között erre hivatkozott Bárdossy László és védője is a népbíróság előtt, de érvelésüket elutasították.

Az angol és az orosz néznek egymással szembe Magyarországon. Amerika hol az orosz, hol az angol serpenyőbe ugrik és billenti a súlyt itt hol az egyik, hol a másik kárára, nem javára. Jelenleg érzésem szerint az orosz serpenyőben van [az] angolok kárára. Aszerint ugrál, ahogyan valószínűen engedményeket kap Távol-Keleten, ahol az orosz nagylelkűbb tud lenni, mint az angol. Mindenesetre érdekes, hogy ahogyan esik a dolog Távol-Keleten, úgy puffan Magyarországon a valószínűen az egész megszállt Európa-részben. Ez is amellet bizonyít, hogy meg kell valósítani a közösségi rendszereket.

Európa érdekes erőjátéka és változása 1935-től:

Elkövetett törvénysértésből nem lehet arra következtetni, hogy más törvénysértéseket is el lehet követni minden következmény nélkül. Egy törvénysértés megtorlatlansága nem prejudikál egy másik törvénysértés jogosságára.

X. 30.

A jelenlegi választások csupán azt döntenek el, hogy a magyar nemzet milyen álláspontot foglal el a jelenlegi viszonyokkal és állapotokkal szemben. Egyáltalában nem dönt arról, hogy ellenezte-e az 1944. október 15–16. eseményeit és az utána következő rendszert. Erről majd akkor dönthet

csupán, ha a Nyilaskeresztes Párt – Hungarista Mozgalom is indulhat. Mert ha indulhat, majd megtudják, hogy a mostani választásokon miért kaptak egyes pártok érthetetlen százezres tömegeket. Rá fognak jönni, hogy még ma is a Hungarista Mozgalom a legerősebb és minden társadalmi réteget átölelő, magába foglaló mozgalom.

Hogy most ugyanazok, akik 1944. október 15-én Éljen Szólasit kiáltottak, most Éljen Rákosit kiáltanak, nem lényeges, mert nem a tömeg döntötte el a kérdéseket, hanem mindig a szellem. Ettől a tömegmagatartástól független az énáltalam meglátott igazság.

A háború kitörését okozó nemzetközi problémák megoldását még a háború kitörése előtt kell tisztázni és végleges formába önteni a szövetségeseknek, hogy a háború alatt ennek a problémának felvetése ne okozzon félreértést közöttük, és hogy háború utánra már csak a megállapított és megoldott probléma végrehajtására kerüljön sor. Eddig és most is nem így cselekedtek, ezért van az, hogy minden háború befejezetlen, és nem tud sohase átvezetni a béke megépítéséhez, hanem mindig új háború megindulási alapja lesz. Most is tehát új háború kitörésével kell minden előrelátó államférfinak számolnia, mert a jelenlegi háború sem oldotta meg azokat a világproblémákat, amelyek e század kezdete óta fennállanak és megoldást eddig nem nyertek. És számolni kell azazal is minden előrelátó államférfiúnak, hogy volt szövetségesekből könnyen ellenségek lesznek, és volt ellenségekből szövetségesek. Európát pedig az a fél fogja megnyerni, akár van, akár nincs atombombája, aki maga mellé tudja állítani a Berlin–Róma–Budapest erőháromszögből vezetett 200 milliós Közép-Európát, mert mindig ez döntött.

Ma volt az első tárgyalás a háborús bűnösség kérdésében. Vádolt Bárdossy László dr. volt miniszterelnök. Tárgyalás a Zeneakadémián. Fél ház, mérsékelt érdeklődés.

Mint tanút hallgattak ki. De úgy viselkedtek velem szemben, mint vádlottal, és nem mint tanúval. Rajtam próbálták ki szellemességüket.

Újra megkereszteltek. A hallgatóságból elneveztek: Gyilkos! Áruló! Akasztófárávaló! Gazember! Piszok! és így tovább, de csak gyéren, a nézőközönség között már előre szétszórt egyesek, legalábbis ez az érzésem. A közönség nagy része sem érezte át a tárgyalás komolyságát.

Rendes tanúvallomásra szó sem lehetett. Mindig közbevágott a népbíróság elnöke¹⁶⁸ valamilyen megjegyzéssel.

Benyomásom: véleményem lesújtó. A tárgyalás menete mélyen sérti a magyar nemzet tekintélyét és méltóságát. Tényleg népbíróság, de a lynch-bíróság értelmében, és nem abban, ahogyan a népbíróságot tényleg elképzelhették. Ha így fog ez tovább folytatódni, úgy a bírói tárgyalásból komolytalan előadás lesz, melyen a vádlottól kezdődően mindenki mulatni fog, csak a nemzetünk fog sírni.

Ez nem demokrácia. Ha pedig az, úgy nekem nem kell se előlről, se hátulról, vegye be, aki akarja. És ha ez így van a többi vonalon is, úgy nemzetünk hamarosan véget fog ennek a méltatlan játéknak vetni.

Még azt sem mondták [meg], hogy Bárdossy tulajdonképpen mivel van vádolva.

Szégyelltem magamat, de nem magam miatt.

A ma történtek alapján még boldogabban megyek a bitófa alá, ha kell, és még visszavonhatatlanabban vallom, hogy egyedül és kizáróan csak a Hungarizmusban meglátott erkölcsi, szellemi és anyagi igazságok képesek halálosan szerezett nemzetemet az élet útjára állítani és rajta tartani.

Csak létező ellen lehet valami bűncselekményt elkövetni. Ami a tett idejében nem létezett, az ellen merénylet nem

hajtható végre. Ez jogász előtt sem lehet vitás, legfeljebb elmeorvos elé való, ha valaki mégis vitatja.

Vajon nem gondolt-e a népbíróság arra, hogy mit fog vajon a külföld a mai tárgyaláshoz szólni, mely külföld egészen biztosan elküldte megfigyelőit a mai napra is. Úgy gondolja talán a népbírósági elnök, hogy ilyen perrendtartással elő fogja segíteni Magyarország elismerését a felé a külföld felé, amelynek a magyar kormány elismerése tett lépései létérdeke a magyar nemzetnek. Gondolja az illető, hogy a mai nap elősegítette, hogy a külföld rokonszenvét a szilárduló Magyarország felé fordítsa?! Vagy a magyar kormány talán egyáltalában nem is akarja, hogy Oroszország kivételével bárki más kormány elismerje?! Nagyon furcsa dolgok mindezek.

Az emberek egy kis része, de ma a hangadó, elvesztette a mértéket, és tobzódik a lehetetlenségekben. Mindenesetre le kell igen komolyan rögzítenem és még komolyabban ki kell jelentenem, hogy az aljasság, a butaság és a neveletlenség nevében és jegyében nem lehet a nemzetre nézve óriási fontosságú tényállásokat tisztázni.

X. 31.

Mai napság Magyarországon igen divatos, hogy mindenki a nép nevében beszéljen, ehhez azonban éppen az illetőnek van a legkevesebb köze, és akit a nép kért fel a legkevésbé, hogy az ő nevében beszéljen. A néphez, a jó magyar népekhez ezeknek az uraknak igazán és tényleg semmi, de semmi közük nincs, de annál inkább ahhoz a kicsi, de igen virulens tömeghez, melyet a nép egészséges testéből kicsapott, és most nagy hangerővel olyan helyet kíván kikiabálni önmagának, ami egyáltalában nem illeti meg. Tömeg és nép között óriási különbség van. Tehát nem népuralom, demokrácia van Magyarországon, hanem tömeguralom, tömegkrácia,

¹⁶⁸ Major Ákos.

amihez a népnek abszolút semmi köze nincs. A nép csendes, halálos sebeit gyógyítja, és készül csendesen, de erőteljesen, hogy betölthesse azt a hivatását, melynek elvégzésében átmenetileg akadályozzák kényszerkörülmények.

A zsidó beütések úgy a gondváni, mint a zsidó fajta képét lerontják, és mindkettőre nézve jelentkeznek mint fajtaron-tó biológiai lények. A Hungarizmus tudományos fajtakutása ezt állapítja meg, ellentétben a zsidó és a német felfogással, melynek azonban semmi tudományos alapja nincs, sőt teljesen ellentmond mind[en] tudományos kutatásnak, mely szerint az ő fajtájuk a felsőrendű, a többi mind alattuk áll minden szempontból, tehát szolgálniuk kell őket.

A zsidóságnak, az igazinak, a kikeresztelkedett zsidóság – a zsidó történelem folyamán – és a zsidó keverékek sokkal többet ártottak, mint a világon bárki más. Megfigyeltük, hogy a zsidó beütéses vagy kikeresztelkedett zsidókon a zsidó faji lelki tulajdonságok, melyek teljesen idegenek és érthetetlenek előttünk, sokkal élesebben ütnek ki, mint az igazi zsidóknál. Ennek a területnek átkutatása, mely lélektani és biológiai összetételű, szintén folyamatban volt.

A zsidókérdés részéről történt tanulmányozásának taglalása:

1. A kérdés felvetődése az Újszövetség tanulmányozásakor 1920-as esztendő.

2. A zsidókérdés tanulmányozása kereken 15 – tizenöt – esztendőn át elméleti és gyakorlati síkon.

3. Jézus Krisztus zsidótételeinek magyarázata.

4. A zsidóság magatartása Magyarországon.

a.) 1914–1920-ig

b.) 1920–1930-ig,

c.) 1930–1933-ig,

d.) 1933–1938-ig,

e.) 1938–1945-ig

f.) napjainkban;

5. A zsidókérdés megoldására irányuló kísérletezések

a.) a zsidóság részéről

b.) az egyes államok, népek, kormányok részéről,

c.) a faji felsőbbrendűség kérdése és a közösségi tudat.

6. A Hungarizmus kezdeményező lépése a zsidókérdés megvalósítására. Elvi álláspontja – gyakorlati terve.

7. A zsidókérdés megoldásának parancsoló szüksége világviszonylatban. Szovjet faji egyenlőség – német faji felsőbbtség – Hungarizmus fajnemesítés – Dachau és a légi terrortámadások biztos összefüggése.

Ami csak szándék marad – és nem került végrehajtásra, arról felesleges vitatkozni vagy szóba ereszkedni, mert csak felesleges és időt rabló szócsépléshez vezet, melynek semmi értelme, legfeljebb arra szolgál, hogy a tisztánlátást megzavarja.

Túl nagy mozgalmista vagyok, semhogy túlbecsülném vagy lebecsülném a tömeg megnyilvánulásait. A megfelelő szintre hozni és állítani azokat, és így kerülnek kiértékelésre.

Hazaárulás-e, ha valaki politikai meggyőződése után megy. Nem. De abban az esetben igen, amint hivatalos államvezető egyéniség és az állam hivatalos felfogása és döntése dacára egyéni politikai meggyőződését akarja keresztülvinni a hatalom visszaállításával.

Szeretem a kérdés–felelet tájékoztató értekezleteket, mert nem kell gondolkozni, hanem lélekből lehet beszélni.

A Hungarista Mozgalom kríziseinek és az általa előidézett kríziseknek mindig a kellős közepébe vetettem elmagamat, hogy a vajúdasokat a gyógyuló, egészséges irányba terelhessem. A történelem fog majd ítéletet mondani, hogy

ebbeli elhatározásaim jók voltak-e, eredményességük és gyümölcsök úgy jelentkezett-e, ahogyan számítottam. Nekem személy szerint az az érzésem, hogy helyesen cselekedtem eddig, és minden vajúdas után a Hungarizmus mindig tisztábban, tisztultabban folytatta biztos és eredményes megvalósításáig töretlen útját.

A vajúdasokban híveim és szeretteim mindig engem féltettek, én viszont mindig a Hungarizmust, eszmerendjét, elvi és gyakorlati alapjait. Azért van az, hogy a krízisekben makacs és merev vagyok, azok elmúltával rugalmas és engedékeny.

A nagy különbség a finn kormány és Horthy eljárása között. Előbbit teljesen elfogadom, utóbbit teljesen elvetem.¹⁶⁹

Mindig a legrosszabbra kell felkészülni, elhárítására, és akkor meglepetés nem ér senkit. Eddig például még senkiben nem csalódtam, pedig sokan jöttek-mentek egyszerűen azért, mert csak saját magamban és saját erőmben bízom. Csalódní csak önmagamban fogok, ha feladnám saját magamat. Ezt az öncsalódásomat is – amiben egyelőre nagyon kételkedem – azonban ugyancsak át fogom tudni vezetni – legalábbis így érzem – mert a filozófia át fog segíteni legnagyobb vajúdasomon. Ami azonban mindig erőt fog adni a legváltóságosabb órákban is, az mindig a Tan lesz és hirdetője, megvallója és példaadója: Jézus Krisztus.

¹⁶⁹ Már 1943–1944 telén megkezdődtek a titkos tárgyalások Finnország és a Szovjetunió között. Moszkva eleinte nem ragaszkodott a feltétel nélküli megadáshoz, de követelte a finnországi német csapatok lefegyverzését, a katonák internálását, az 1940-es határok helyreállítását és jóvátétel fizetését. Finnország hivatalosan 1944. augusztus 25-én kért békét, szeptember 6-án rendelte vissza csapatait az 1940-es határok mögé, és szeptember 13-án írta alá a fegyverszüneti szerződést.

Aki Jézus Krisztust megvallja, nem ultramontán, klerikális és „fekete” és feudális és maradi és bigott, hanem a haladó és fejlődő életnek a szó legszorosabb, legigazabb és legnemesebb értelmében vett forradalmára.

Ma gondolataimban és elmélyüléseimben a hősökkel és áldozatokkal vagyok,¹⁷⁰ akik életükkel és vérükkel áldoztak meggyőződésüknek. Apával,¹⁷¹ Bélával¹⁷² és Titával¹⁷³ vagyok, a legjobb két apával és a legjobb öccsel. A viszontlátásra! Feltámadunk!

Emberi történelmi párhuzam Szent Péter első pápa és a jelenlegi pápa¹⁷⁴ között. Mindkettő vajúdo világ kellő közepében pápa. Az egyik inkább vajúdas megindító, a másik inkább vajúdas kibontakoztató. A jelenlegi pápa tartozik a legnagyobbak fölé. Meglátásai egyedülállók.

Akinek megvan a joga, hogy az igazsághoz tartsa magát, emelkedjék a törvényeken felül anélkül, hogy megsértene ezeket, mert így követné el a legnagyobb igazságtalanságot.

Mindent a parancsolóan szükséges földgömbrendezés és a megépítendő Európa-közösség szempontjából és szükségletéből kell nézni, mert csak egyedül ebben az esetben nézi helyesen az ember a magyar nemzet és Magyarország szempontjából is.

¹⁷⁰ Október 31-én írja, ez mindenszentek (november 1.) előestéje. Minden-szentek és a halottak napja (november 2.) a halottakra való emlékezés ünnepe. A katolikus egyház tanítása szerint ezen a napon az élő és a meghalt hívek titokzatos közösséget alkotnak.

¹⁷¹ Id. Szálasi Ferenc.

¹⁷² Szálasi Béla, Szálasi Ferenc testvére.

¹⁷³ Ismeretlen személy.

¹⁷⁴ XII. Piuszra utal.

A német vezetés számára 1941–1943-ig, tehát két teljes esztendőn át rendelkezésére állott Európa legalább kettőharmada az ő 300 – háromszáz – millió lakásával és összes erőforrásaival, sőt legteljesebb várakozásával és segíteni akarásával, akik tényleg Németországtól várták az erkölcsi, szellemi és anyagi részeiben új rendszeren épülő Európát. E két esztendő elegendő volt azonban a német vezetés számára, hogy ezt a várakozásteljesen rendelkezésre álló Európát teljesen elidegenítse és maga ellen vadítsa. 1943-tól kezdődően – történelmi szemmel nézve már az eseményeket – egész Európa nyílt vagy burkolt ellenszenvével és ellentállásával kellett Németországnak és vezetésének megküzdenie, melybe bele is bukott. Vajon melyik nagyhatalom fogja Németország sorsát osztani ugyanilyen elkövetett hiba miatt 1945 után.

XI. 2.

Vesztes és megnyert háború elvesztésének és megnyerésének oknyomozó kivizsgálása, hibák kimutatása, tanulságok rögzítése és gyümölcsöztetése, az állam, az ország, a nemzet érdekében.

A törvény tartalma és hozatala minden állam leglényegesebb szuverenitása. Politikai, ideológiai meggyőződés, a gondolat és a gondolkodás szabadsága minden személyiség szuverenitásának leglényegesebb alapja és joga.

A választásokon a Nyilaskeresztes Párt – Hungarista Mozgalomnak is joga van az indulásra, ezt csak fizikai és politikai erőszak gátolhatja, semmi más.

Ha egy alkotmányos tényező megsérti a tételes törvények egyikét és ezt jogosnak és törvényesnek és alkotmányosnak minősíti, úgy a többi alkotmányos tényező ugyancsak ilyen álláspontot foglalhat el a kérdéses ügyben. Ha valaki,

akinek felelős hatalma van, a rúgást alkotmányosnak minősíti és rúg is, ne csodálkozzék, ha ezzel az alkotmányos eszközzel más is él és visszarúg ugyanolyan alkotmányosan. Ez mind nagyon szép. De a legérdekesebb az, hogy mindehhez egyáltalában mi köze van a jelenlegi magyar rendszer kormányának. Én már tudom. Sejttem, hogy ők is, pedig rendkívül kellemetlen számukra, mert nagyon könnyen nemcsak kormánybukás, hanem rendszerbukás is lehet a vége.

Mindig az van utolérhetetlen fölényben, aki a teljes tanácsatlanság közepette tudja, mit akar, mit kell akarni, és hogyan kell akarni. Ilyen teljes földgömbtanácsatlanság tanúi vagyunk jelenleg. És hárman tudják, mit akarnak: Moszkva, a Vatikán és a Hungarizmus. Hogy az angolszászok is akarnának valamit céltudatosan, teljesen ismerten, úgy látszik, nagyon véka alá teszik. Egyedül az antibolsevizmus már nem elegendő célkitűzés, mert negatívum. Pozitívumot is kell hozzá adni.

Az angolok igen sokat nyertek azáltal, hogy Attlee lett a miniszterelnök. Talán még fel sem tudják mérni ennek a nagy jelentőségét. Mindenesetre igen nagy politikai érettségre vall, hogy Attlee mint angol munkáspárti vezető vehette át egy világbirodalom ügyeinek az intézését. Anglia újra egy lényeges átalakulást csinált társadalmi életében parlamenti eszközökkel. Az államfőtől az állampolgárig együttesen és egyszerre hajtották végre a szükséges társadalompolitikai lépést, nem úgy, mint Európa más országaiban, melyekből vagy felül, vagy alul lemaradnak, amiből azután belső társadalmi feszültségek adódnak, melyek rendszerint belső robbanásokban nyilvánulnak. Kérdéses csupán az, hogy ezzel az imponáló egységes társadalmi lépéssel a világnézeti parancsnak is eleget tudnak-e tenni. Angliában is látják-e ennek életbevágóan fontos szükségét magának az emberségnek a szempontjából. Gyakorlatilag kifejezve az

Atlanti-óceán vagy a Csendes-óceán legyen-e a jövőben az emberiség kultúrájának belső tengere. Anglia elbukik, ha az élet súlya átrendeződhet a Csendes-óceánra, és abból tud belső tengert és súlyforgalmi területet alkotni, erkölcsi, szellemi és anyagi vonatkozásban egyaránt.

A Hungarizmusban hirdetett történelmi kommunizmusban – tehát közösségi rendszerben és rendben – minden tényezőnek megvan a helye és a feladata, és minden tényező a helyén is van és végzi is feladatát. Ez az alapelv határozza meg a közösségben élő személyiségnek és a közösségének egymáshoz való viszonyát, kölcsönös jogait és kötelességeiket.

Az igazi kommunizmusnak a tudományos szociológiai kutatások és a gyakorlati történelmi tények világos, félreérthetetlen és letagadhatatlan jelenléte alapján semmi köze nincs se a Marx Károly és társa részéről szerkesztett Kommunista Kiáltvány kommunizmusához, sem a történelmi materializmus közösségi rendszeréhez. Ezek csak magát a fogalmat mint szót használták, annak belső lényege nélkül, és legfeljebb ennek a belső lényegének egyik szelvényét, az anyagát akarják valahogyan rendezni, ami nem sikerülhet, mert az egész helyett csak a részt fogja meg. Így az általa kialakított erkölcsi és szellemi rész is teljesen csökevényes, nem az élet örök szabályainak megfelelően, hanem a technikai fejlődésnek, valamint a gyarmatosításnak az örök életnek megfelelően csak ezek parancsára.

A jelenlegi Európarendszerek is abba fognak belebukni, amibe a Németország részéről megalkotni akart Európarendszer belebukott: a mértéktelenség, a hiúság és a féltékenykedést [sic!] [a] jelenlegi magyarországi rendszer is ezen a lejtőn halad, csak még rosszabb viszonyok között, mint Európa bármely más szervezete vagy népe. Pedig segíteni lehetne a bajban, csak merni és tudni kell.

Hátat fordítana-e Rákosi Máttyás, a Kommunista Pártja és a demokrata pártok a Szovjetuniónak, ha ez történetesen háborúvesztésen húzódna vissza az Uralba. Remélem, hogy nem. Mert ha igen, úgy már most megérdemelnék, hogy beléje rúgjanak. Tehát igenis van szövetségi hűség a háborúvesztésig is. Kell is lennie, különben lehetetlenné válna a népek és nemzetek közötti nemzetközi kapcsolat minden lehetősége. De lehetetlenné válna minden világnézeti, gyakorlati együttműködés legelemibb lehetősége is. És gondolom, Rákosi éppen úgy vállalná lépéséért a felelősséget mindennemű bíróság előtt, mint teszem én. Csak egyetlen nagy különbség lenne közöttünk: nem nevezetném bűnösnek, gyilkosnak, bérencnek még akkor sem, ha tízezreket hurcolna közben Szibériába gyalogmenetben kényszermunkára, hanem levonnám a kalapomat, mint olyan ellenfél előtt, aki meggyőződéséért kész életét és vérért áldozni. Nem tudom, az idők mit fognak hozni, de hogy a mai napokban a legnagyobb, legmélyebb és legidősebb értelmzése van a „ma nekem, holnap neked” közmondásnak, az biztos igaz, letagadhatatlan. Én a mánál tartok. De hogy hogyan fogják hívni azt vagy azokat, akiket majd a holnappal fognak említeni, nem nehéz kitalálni és megnevezni, ha nem változtatnak a bosszúállás és a megtorlás e groteszk fintorán, ami most egyes magyar vezetők lelkén ül. Hogy a magyar nemzetnek és egyetemének mindehhez semmi köze nincs, egészen biztos. Elutasítja magától éppen úgy, mint ahogyan erkölcsi felfogásával egészen összeegyeztethetetlen bosszúművet.

A Kommunista Párt a világhelyzetből folyó kényszer miatt hangoztatja annyira a nemzeti összefogást és a demokráciát. Tehát ezzel bizonyítják, hogy Moszkva–London–Washington közös demokratikus síkon állanak, ugyanazt a világnézetet vallják. Egészen biztosan formális nemzetközi

alapon nyugvó megegyezés lesz a három világhatalom között, és egy elkövetkezendő kölcsönös elhidegülés esetében nagyszerű propagandaeszköz mindegyiknek a kezében. Lásd R[ákosi] M[átyás], Amaj,¹⁷⁵ 371. oldal első bekezdésétől majdnem végig.

A[z] MKP-nak nem kell az ifjúság, nem kell a nő, hanem szervezésszakilag betereli a demokrata pártokba!!! Vajon miért? Én is tudom! Ez nem marxizmus már. Ez még igen mélyen enged sejtéseket, a családot, a népet és a nemzetet illetően.

R[ákosi] M[átyás], Amaj; a 354–377. oldalig nemcsak megzavarja mindazt, ami 1–354-ig van, hanem teljes világot vet az eddigi nemzetközi helyzetre, a világpolitikára, melyet a szovjet folytat. Rendkívül érdekes. R[ákosi] M[átyás] többet mondott, mint amennyit gondolkodó embernek el szabad mondanía, vagy pedig annyira biztos a jövőben, hogy megengedheti a sorok közötti olvasásból származó igen veszedelmes tisztánlátást még ellenségei számára is. Vagy pedig szellemileg és erő szempontjából nagyon is lebecsüli őket.

R[ákosi] M[átyás] még nem látja, hogy a Hungarizmus leg-erősebben a munkások között hódított éppen ideológiai felépítése miatt. Észrevenné ezt hamarosan, ha a Hungarista Mozgalom éppen olyan szabadon működhetne, amint ő és pártja. Nyugodt lehet máskülönben afelől, hogy a hungaristák nem voltak soha se fasiszta, se náci bérencek, mint ahogyan semmiféle bérencek nem lesznek, hanem mindenki a magyar nemzet, az új Európaközösség és a nacionalista és

¹⁷⁵ Szálasi a börtönben Rákosi Mátyás *A magyar jövőért* című, zömmel a II. világháború alatt Moszkvában írott, válogatott cikkeit és rádióbeszédet tartalmazó kötetét olvasta, jegyzetelte, kommentálta (Budapest, Szikra, 1945). Szövegét lásd <http://mek.oszk.hu/04400/04456/04456.htm> (letöltve 2016. június 3.).

szocialista földgömbrendezés áldozatkész harcosai fognak [sic!] maradni.

Öreg vezérnek öreg vezetői, öregedőnek öregedő, fiatalnak fiatal vezetői vannak. Minden ember eljut egy olyan korba, amikor el kell mennie egy párt éléről, különösen, ha ennek elismert vezére. Ha nem tud elmenni, mert nem nevelt magának utódot, úgy egész kezdeményezése és ő saját maga is magában hordja egész életének tragédiáját. És tudnia illene minden pártvezetésnek. És a legnagyobb tragédia ilyen párt és vezére számára, hogy elnyárspolgárosodik és filiszter lesz belőle.

Vén oroszlan ne beszéljen tátott szájjal, mert észreveszik, hogy vagy nincs már foga, vagy hogy hamisak. Természetesen kivételek mindig vannak. Ezek azonban itt is a törvényt erősítik.

Ha nekem tárgyalnivalóm lesz még, úgy nem tárgyalhatok R[ákosi] M[átyás]sal, mert nekem saját elképzelésem van, R[ákosi] M[átyás]nak viszont az, amit Moszkvától kapott utasításként. Tehát csak azzal tárgyalhatok, akinek ugyan-csak saját elképzelése van, illetve döntő illetékessége, elképzelése Délkelet-Európa és benne Magyarországot illetően. R[ákosi] M[átyás] szerintem a magyar nép felé nem más személyiség Moszkvában, mint Basch Ferenc volt Berlinben a magyarországi német nép személyiségét illetően. Ő csak a kapott feladaton belül tervez, de nem alkotja és osztja ki a feladatot. Hallatlanul érdekes lenne, ha egy ilyen moszkvai, R[ákosi] M[átyás] fölött álló, döntő illetékességű személlyel a nagy európai és délkelet-európai kérdésekről komolyan és fesztelenül és személyes közvetlenséggel beszélni tudnék.

Meggyőződésem, hogy amilyen joggal a zsidóság követel magának erkölcsi és anyagi kártérítést, ugyanilyen joggal

a hungaristák is, csak még tetézve a szellemi kártérítésre vonatkozó igénnyel. Akármilyen furcsán is hangzik: a hungaristák és a zsidók azok, akik a legsúlyosabban hoztak áldozatot ebben a harcban. A többiek mindig a kettőnek áldozatából éltek, bárhol is állottak.

A Hungarizmusban most kezdenek tisztán látni. Kezd már derengeni a legzsidóbb koponyákban is. Hála az istennek, hogy már kezd, legfőbb ideje. Elég sajnálatos és elszégyenítő, hogy csak most kezdenek bennünk tisztán látni.

Tíz esztendőn át nem kaptunk mást, különösen a zsidóság részéről, mint a leggaládabb, legaljasabb rágalmat. Szitkot, megbecstelenítést szóban, írásban, sajtóban, irodalomban, képben. Minden hatalmukat ellenünk fordítottak. Legégyéb gyűlöletükkel illettek. És csodálkozni mertek azon, hogy nálunk csak azt arathatják, amit nálunk elvetettek. De e miatt a magatartásuk miatt dús kévékbe rakhatták saját magukat is. A hibaforrást keressék önmagukban, az okot, és csak aztán induljanak el más irányban is. Itt is, mint mindenhol az életben áll a nagy igazság. Non flere, sed intelligere. Nem sírni, hanem megérteni.¹⁷⁶ A purim emléke visszaütött az évezredes múltból.¹⁷⁷

A hungaristák között voltak egészen biztosan önnönmagukról megfélemezett egyének, akik gátlás nélkül engedték szabadjára az alacsony ösztöneiket. De ezért nem lehet

¹⁷⁶ Az eredeti latin mondás: Non flere, non indignari, sed intelligere – Nem a sirázkodás, nem a méltatlankodás, hanem a megértés a fontos.

¹⁷⁷ Szálasi az antiszemita „szakirodalomban” évezredek óta elterjedt „zsidó bosszúra” utal. Eszter könyve szerint, amikor Hámán Ahasvérustól, a perzsa uralkodótól azt kérte, hogy írta ki a király törvényeit úgymond semmi be vevő zsidókat, Eszter, a király kedvenc felesége kérésére lemeszárolták Hámánt és fiait, a zsidók ellenségeit. A hagyomány szerint Ádár hónap 14–15. napján ünneplik a zsidók ellenségeik felett aratott győzelmüket. Az ünnep neve (purim) a *pur*, 'sorsot vet' szóból ered.

– és élesen visszautasítom – az egész Hungarizmust és minden hungaristát csirkefogónak és gazembernek odaállítani. Mert ez is éppen olyan aljasság, és éppen olyan alacsony ösztönéletre vall.

Az elégtételadás kölcsönösségen alapul. Kölcsönös elégtétellel lehet csak igazságosan elintézni mindazt, ami véres kilengéssel kapcsolatos.

Miért nem jelenik meg a zsidóság mint főmagánvádoló az európai bíróságok előtt, hanem más nemzetek mögé bújkik újra a bírák, az ügyészek és talán még a hóhérok mögé is. Én is és ők is tudjuk, hogy miért nem tehetik.

Az Ószövetség és a Talmud alapján nem lehet, sőt képmutatás a faji egyenlőség mellett küzdenie a zsidóságnak. A két írás túltesz minden hungarista tudományos fajkutatáson és belőle kiszűrt államszervezési fajgyakorlaton. A zsidókérdés jó és becsületes megoldása csak a Hungarizmus alapján lehet. Ezt még a legelvakultabb zsidónak is el kell ismernie.

A visszhang mindig olyan, mint amilyen az őt kiváltó hang. Tehát ne a visszhang miatt játsszuk a megbotránkozót.

Népigazgatás a H[ungarista] M[agyar] B[irodalom]ban a népszemélyiségek területén:

1. M[agyar], Sz[lovák], R[utén], Ro[mán], H[orvát], Sz[er]b népszemélyiségekkel

2. Egy községben 60% H[orvát], 25% Sz[er]b, 17% M[agyar]

Egy járásban 40% M[agyar], 10% H[orvát], 10 N[émet], 20 Sz[er]b, 20 Ro[mán]

Egy megyében 40% M[agyar], a többi 10-10% = 60%

3. *Község vezetői* az említett községben 10 éves alapciklussal.

Hat éven át H[orvát], kettő és fél éven át Sz[er]b, másfél éven át H[orvát], a közigazgatás összetétele hasonló százalék, de állandó fizetett és nyug[díj]képes személyekkel.

Járás vezetői az említett járásban 10 éves alapciklussal.

Négy éven át M[agyar], egy éven át H[orvát], egy éven át N[émet], kettő éven át Sz[er]b, kettő éven át Ro[mán].

Megyevezető az említett megyében 10 éves alapciklussal:

Négy éven át M[agyar], a többi egy-egy éven át.

A vezetőket tíz esztendőre választják. Ezek együtt alkotnak egy vezetőtanácsot, melyen a soron levő éves vezető elnököl. A tanács határozatát a rendelkezésre álló igazgatás hajtja végre. A tanács rendelkezésére áll a községben a vezető jegyző, a járásban a vezető főszolgabíró, a megyében a vezető alispán, akik egyszersmind az igazgatás vezetői is, nekik van alárendelve.

Az igazgatás népszemélyiségi területenként a népigazgatáshoz tartozik a népszemélyiségek vezetőinek alárendelve. Az államfelügyelet jogot gyakorol kivételes hatalomban a népigazgatás felett, közvetlenül az állam áll, a többi tanács és szerv átmenetileg kapcsolódik, de felügyeleti bírálati joggal.

Az államvezetés legfelsőbb szerve az LNT, Legfelsőbb Nemzeti Tanács – a népszemélyiség-vezetők részéről alkotott tanács, melyen mindig a magyar nemzet vezetője [NV] elnököl. A Tanács döntéseit a törvényhozás önti törvénybe és szentesíti. Kihirdetése és elfogadása a L[egfelsőbb] N[emzeti] T[anács] részéről történik. N[emzet]V[ezető] egyszer visszautasíthat. Kivételes hatalomnál minden a N[emzet]V[ezető] kezeiben összpontosul. Kivételes hatalom célját, időtartamát mindig meg kell adni, a L[egfelsőbb] N[emzeti] T[anács] mindenkor ilyen felhatalmazást adhat, N[emzet]V[ezető]nek háború, béke és nemzetközi szerződések, alkotmánymódosítások kivételével.

A népigazgatás anyanyelven történik, a népigazgatások egymás között magyar nyelven érintkeznek. Tanácskozások, ha több anyanyelvű van együtt, magyar nyelven történnek.

Néptanácsi választások így minden tíz esztendőben egyszer, mint a választásoknál, általános, titkos, mindkét nemre kiterjedően. Listákat kell indítani, és nem egyéneket. Minden lista az együttesen választandó néptanácsvezetőket és póttagjaikat tartalmazza. Minden országos párt állíthat ilyen néptanácsi listát. A szavazás a listára történik, és nem az egyénekre.

A megválasztott lista relatív többségű jelentősen a legrosszabb esetben. A megválasztott lista néptanácsstagjai megállapítják a tíz esztendő elnökét, sorrendjét. Elv: legrövidebb idő kezdi, leghosszabb fejezi be. Az intézkedésekért mindig a soros elnök felel, de vele a többi tanácsstag is, felelősség súlya megosztva időrendbeli sorrendre és hivatás ténykedésre.

Rendkívül érdekes R[ákosi] M[átyás] Amaj című munkája. Rengeteget lehet következtetni a jövőt illetően, ahogyan azt R[ákosi] M[átyás] építi, amint kivehető beszédeiből, rendkívül céltudatosan és erősen kötött marxistával. Nagyon tanulságos!

Teljesen megértettem Moszkva demokrata politikáját. Mesteri és művészi. De ügyelni kell arra is, hogy ne váljék meszterkeltté és erőszakossá. Meddig fog R[ákosi] M[átyás] ennek a feladatnak megfelelni tudni, nem tudom. Szeretném ismerni legújabb beszédeit vagy előadásait.

R[ákosi] M[átyás] megkapta Moszkvától a palettát, az ecseteket, a festékeket, a színeket, a kontúrrajzot és az elgondolást, neki kell most a művet megalkotnia. Ha műkritikus

volnék, azt mondanám, ecsetvezetése határozott, színérzéke erőteljes, színezése kissé rikító, torzítja az elgondolást.

És egy halvány csillag van, melyet R[ákosi] M[átyás] nem lát, pedig Moszkva egén áll, amelyet azonban én látok. R[ákosi] M[átyás] nem látja, mert túloz a színekben, de Moszkva sem meri még észrevenni, mert ez a csillag sok mindent változtatna meg abban az épületben, melyet ideológiának neveznek.

Salzburgban mondta nekem egyik rabtársam, hogy nagyon okos embernek tart engem. Válaszom volt, ha olyan okos lennék, nem lennék itt. Kérdi ő, mit tartok akkor magamról. Mondtam neki, olyan férfinak tartom magamat, aki elég merész és bátor, hogy a kérlelhetetlen tényeknek és megváltozhatatlan törvényeknek szemébe nézzen, és velük az igazság szolgálatában cselekedjék. De merész és bátor abból a szempontból is, hogy ilyen magaviseletének elbírálását, hogy ezért okos-e vagy buta, átengedje ellenségeinek és csudálóinak.

A szervezéshez mindig három tényező kell: a cél, a cselekvés akarata, és a rendezetlen tömeg. Mert ahol a Tömeg rendezett, nincs mit keresnie a szervezésnek.

A nagy történelmi kérdés, hogy elég erős és rátermett-e az orosz nép, hogy el tudja viselni a moszkvai terv megvalósításának és megtartásának egész súlyát egyedül, minden segítség nélkül. Úgy vélem, hogy Berlin, Róma és Budapest nélkül ez nem fog menni, és az orosz nép ebben a túleröltetésében össze fog törni. Vajon így látja-e R[ákosi] M[átyás] is, és erre nézve kapott-e „színeket” Moszkvától a palettájára.

A fasizmus kiirtásának jelszava alatt nem rejlik-e más szándék is, nem abból a szempontból természetesen, hogy csak jelszó, hanem inkább abból, hogy mindent ki lehet irtani, ami más meggyőződést vall, mint a marxizmus moszkvai gyakorlata.

Az izmus mindig a kultúra kifejezője, a „krácia” mindig a civilizációé, és a „szak” mindig a technikagazdálkodásé. Tehát három urat, egy életdolgót: elv, uralom és szak.

Az igazság lassú járású, de feltartóztathatatlan. A hazugság fürge, gyors, de minden szalmaszálaban felbukik, és fekvé is marad. Az igazság mindig a célba ér, mert hiszen már célban is van, a célt magában hordja. A hazugság soha nem éri el célját, mert mindig elbukik éppen azért, mert céltalan és igazságnélküli.

A hazugság soha nem előzi meg az igazságot, hanem az igazságnak mindig van tudomása, veleje, mert tudja, mikor jön el az ideje, és ha eljött az ideje, nincs az a gyors iramú hazugság, amely a leglassúbb igazságot utol tudja érni.

Egyet szeretnék csak megállapítani minden hozzászólás vagy kísérő magyarázat nélkül, hogy 1945. május 15-től napjainkig óriásit változott a világ, sokkal lényegesebbet, mint 1900–1945. május 15-ig.

Hogy cinikus legyek, 1945. május 15-től napjainkig megtették az első kozmás levest, melyet 1900-tól 1945. május 15-ig főztek. Az 1945. május 15. keltezés R[ákosi] M[átyás] Amaj előszavának keltezése. Történészek egyszer majd nagyon fogják bűjni ezt az előszót. Számomra a keltezés már azért is rokonszenves, mert 1927. május 15-én ismertem meg édesasszonyomat az úgynevezett otrantói

emlékünnepeken a „lavórcsószők” – értsd folyamőrök – laktanyájában.¹⁷⁸

A háborút az nyeri meg, aki a rákövetkező békét megnyeri. Történelmi tény, hogy mind ez ideig a háborút követő békét mindig a legyőzöttek nyerték meg.

XI. 3.

Megállapítom a tény, hogy R[ákosi] M[átyás] kimondottan hungarista módon szervez hungarista eszközökkel, teljesen eltérően az eddigi marxista szervezési módszerektől. A kérdés, ő is fasiszta lett, vagy pedig a hungaristák sohasem voltak fasiszták.

Konspirációs szervezés helyett népmozgalom, terroruralmi és hatalmi módszerek helyett összhangel, proletár osztályuralom helyett társadalmi rétegek összefogása, ez ismerhető fel R[ákosi] M[átyás] szervezési elképzelésében, legalábbis jelenleg. A Hungarizmus már így indult egész ideológiájában, bölcséletében és gyakorlati állam-, valamint pártépítésében. Amit azonban a hungaristák csinálnak, bűn, úgy látszik, de ha ugyanazt a kommunisták teszik, erény. A Hungarizmus minden tagja és híve végtelenül büszke lehet eddigi munkájára. Iskolát csinált és fog csinálni egész Európában. Ez meggyőződésem.

Kíváncsi vagyok, hogy a szervezési módszer megváltoztatását mikor fogja követni hivatalosan a marxi ideológia

¹⁷⁸ Az Osztrák–Magyar Monarchia hadiflottájának egy kisebb egysége 1917. május 15-én megkísérelte áttörni Otrantónál az antant tengeri zárját. A végül is sikertelen támadást Horthy Miklós sorhajókapitány irányította, aki az ütközet során súlyosan megsebesült. Az 1920 után fokozatosan kibontakozó Horthy-kultusz jegyében az adriai-tengeri hadi események alakulása szempontjából sem említésre méltó akcióból hatalmas, győzedelmes csatát kreáltak Magyarországon.

megváltoztatása is. R[ákosi] M[átyás]nak mint ideológusnak tudnia kell, hogy az ideológia nem fejlődik, hanem mindig egy újnak kénytelen helyt adni, annak, amely a fejlődő élet haladásával párhuzamosan születik meg, és kölcsönös serkentésen alapul.

A német hivatalos vezetők Hitlertől kezdődően kijelentették, hogy a német nemzetiszocializmus, melyet csak nemzetiszocializmusnak hívtak minden népi jelző nélkül, a német nép sajátos gyümölcse, tulajdona, egyedül a német nép jólétét készíti elő, és nem megváltás vagy export-cikk a többi népek [sic!] számára. A német vezetők azonban éktelen dühbe gurultak, ha Európa többi népe ezt a hivatalos kijelentésüket komolyan is vette, és nem kért a nemzetiszocializmusból és német gyakorlatából, hanem kialakította saját világnézeti rendszerét. Ezért volt a nagy feszültség és ellenszenv, sőt technológiai síkon ellenségeskedés a Hungarizmus és a német vezetők között. A gyakorlatban a németek csak azokkal a mozgalmakkal foglalkoztak, csak azokat ismerték el szalonképesnek és hatalomértetnek, amelyek hűségesen másolták a német nemzetiszocializmust, és csak legvégső szükségben, és nem meggyőződésből, és csak átmeneti időre alkudtak meg tőlük teljesen függetlenül született ideológiákkal és teljesen szabadon, önállóan és függetlenül szerveződött népi mozgalmakkal, mint ahogyan tették a Hungarista Mozgalommal.

Magyarország gyakorlati hasznos élettere Délkelet-Európa, szükséges élettere a nacionalista és szocialista rendszerbe fogott Európa-Közösség, mely mint politikai, gazdasági és társadalmi egység kell fellépjen más közösségekkel szemben, mint amilyenek az amerikai és az ázsiai, melyek ugyancsak kialakulóban vannak.

Érdekes, hogy nem az elvek lefektetése és hirdetése miatt ütközöm másokkal, hanem a gyakorlati keresztülvitelük-nél. Nem engedik, hogy én hajtsam végre, hanem az elvek igazságát elfogadva, a mindenkor hatalmon levő akarja úgy megvalósítani, ahogyan azt hatalmi érdekei megkívánják. Ebből adódik mindig, hogy a Hungarizmus a hatalmon levővel kell a legsúlyosabb harcot megvívja, tulajdonképpen azért, hogy tulajdonában maradhasson, és tulajdonával fel-lősen sáfárkodhassék a közösség szolgálatában.

1944 júliusától kezdődően Horthy, magához ragadva az egész politikai életet, kezdeményez a miniszterelnökök megkérdezése nélkül, vagy a kormány felelős álláspontja dacára. Az alkotmányt tehát Horthy már júliusban semmi-be se vette, megszegte a rá tett esküt, és egyéni meglátásá-nak megfelelően intézte az ország sorsát. Egyénileg sem a nemzet súlyos helyzete vezette, hanem saját súlyos helyze-te a pulai matrózlázadás¹⁷⁹ véres leverésétől a fehérterroron át a Somogyi–Bacsó- és zsidógyilkosságokon keresztül a tengelyhatalmak felé való teljes konjunkturális beállítottsá-gáig. Innen a szovjet elleni hadüzenettől a bácskai véreng-zéseken át a zsidóknak Németországba való kiadatásáig. Szörnyű félelem volt benne mindemiatt, és azért határoz-ta el, hogy magatartásával valahogyan enyhít[i] saját kö-rének megmentése céljából a vádak, melyeket ellene bő-ségesen lehet emelni. Hátba döfte tehát a nemzetét, hogy saját életét megmentse.

¹⁷⁹ 1918 elején a Bécsújhelyről kiinduló lázadás és forrongás február első napjaiban elérte az osztrák–magyar hadiflottát is. Polában (ma: Pula, Hor-vátország) és Cattaróban lázadtak fel a matrózok, akik február 1–3-ig főleg Cattaróban kerítették hatalmukba a hadihajókat, és csak a túlérőnek adták meg magukat. A lázadás leverését Horthy irányította. Hatékony, kemény fellépését elismerve, ezután nevezték ki a flotta parancsnokának, több más, nála régebben szolgáló főtisztet mellőzve, illetve megelőzve.

Egy országot nem akkor csonkítanak meg, amikor terüle-tét elveszik, hanem akkor csonkul meg tényleg, ha az orszá-got lakó nép lelkében, szellemében, erkölcsében megcson-kul és feladja önmagát.

Elvesztett területet mindig vissza lehet szerezni, de elvesz-tett hitet csak a legnagyobb vajúdasokkal és válságokkal. Aki meg tud maradni hitében, érte dolgozik és cselekszik, megmarad mindenkor az életnek is, az igaz életnek, a sza-bad, az önálló, a független életnek még abban az esetben is, ha a legmélyebb börtönbe vetik.

A népek börtöne a hitevesztettség.

Valamely ideológia – eszme – csak addig él, amíg elvei és tettei fedik egymást, serkentik és ösztönzik egymást. Ha eltérnek egymástól, megbukik az eszme, és gyümölcstelen marad a cselekedet. Az ideológiában nincs megalkuvás. Vagy jó és az élettől követelt, úgy megmarad, vagy rossz, és az élet elutasítja, úgy elpusztul, akárhogyan is szeretnék mesterségesen életben tartani. A Hungarizmus életkövetelt, jó ideológia, úgyhogy meg fog valósulni.

Lakatos volt miniszterelnök kijelentései, velem való beszél-getése alkalmával az október 15–16-i eseményekkel és eze-ket közvetlenül megelőző eseményekkel kapcsolatosan. Tel-jesen igazolta eljárásomat.

Egész Európa ott harcolt Spanyolországban a spanyol pol-gárháború idejében, és már ott mutatkozott meg, hogy a következő háború rendszerháború lesz, és ha különböző rendszerek szövetségre is fognak lépni, ez csak taktikai egyezmény lesz, és csak addig marad érvényben, amíg az előny belőle megjött. És mégsem jutott egyik nagyhatalom-nak sem eszébe, hogy felelősségre vonásdít játsszék. Pedig

a spanyol borzalmak és rémségek semmiben sem maradtak el a mostani háborútól. A rendszerháborúk – a történelem tapasztalatai szerint – mindig nemcsak véresebbek, hanem borzalmasabbak is a többinél. Ez mélységesen sajnálatos, de történelmi tény.

Mi nem agrárállam, hanem parasztállam vagyunk. És nem iparosítunk, hanem gépesítünk, és nem iparállamot akarunk, hanem munkaállamot. A Hungarizmus ezekkel a tételekkel szigorúan határt szabott a többi ideológiákkal szemben. Ezek a tételek lényegbevágóak. Az élet a paraszt, a munkás, az értelmiség hármasságán építi a közösségeket, és nem a proletár osztályuralomén. Ez a Hungarizmus legnagyobb meglátott igazsága a gyakorlati tervezésben. Ez egyik ideológiában sincsen. Elméleti és elvi alapjában pedig Krisztus Tanainak, a nacionalizmusnak és a szocializmusnak összehangolt hármassága van, mely nélkül tudatos erkölcsi, szellemi és anyagi közösségek nem is jöhetnek létre. Ennek az alapvető igazságnak a meglátása ugyancsak a Hungarizmus érdeme. Egyetlen más ideológia ezt a természetes igazságot eddig nem látta meg, így nem is állíthatta be eszmerendjébe. A Hungarizmus tehát tényleg teljesen szabadon, önállóan és függetlenül született meg, fejlődött és hódította meg a magyar nemzetet, és megszületett volna azért is, ha a marxizmus, nacionalizmus és fasiszmus nem lennének a világon. Előfeltétele, a legbensőbb szüksége azonban Krisztus és Tana volt és maradt, nélküle teljesen vesztene életserkentő erejéből.

Kiadatásunkat azért erőszakolhatták éppen a választások idejére, hogy a kommunistáknak gyakorlati választási agítációs anyaguk legyen, hogy a választásokon velünk felizgatott tömeg rájuk adja szavazatát, és ők kerüljenek ki győztesen. Kétélű fegyvernek tartom ezt az elképzelést. Nagyön is visszaüthet.

Horthy nem is helyezhette magát más védelem, mint csak német védelem alá, mert ez volt a legbiztosabb útja annak, hogy a németek háborúvesztése esetén biztosan angolszász kezekbe fog jutni, míg ha a hungaristák vették volna védelmükbe, biztosan a Szovjetnek adták volna ki. A Szovjet kezébe pedig nem akart jutni múltjánál fogva, csak a nemzetet akarta a Szovjet kezébe juttatni, míg ő, aki a szövetséges ügynek jó szolgálatot tett, joggal remélhetett az angolszászoknál megértőbb bánásmódra. Amit meg is kapott, habár nem úgy, ahogyan elképzelte. És érdekes: itthon viszont úgy folytatják a vizsgálatot, mintha Horthy számára igazolást keresnének – az angolszászok felé.

Lakatos, [Dálnoki] Miklós, Faragho, Bakay szerepe júliusban, augusztusban. [Dálnoki] Miklós Béla Hitlernél Horthy levelével. Hitler elodázó válasza. Lakatos magatartása.¹⁸⁰

¹⁸⁰ Horthy Miklós 1944. július közepén levelet írt Hitlernek, amelyet Edmund Veesenmayer először arra hivatkozva nem akart továbbításra átvenni, hogy nem tudja, hol tartózkodik a Führer. A levélben a kormányzó határozottan kérte a Gestapo és a megszálló csapatok visszavonását, az előbbiről megjegyezve, hogy „napról napra teljesen értelmetlenül felesleges mártírokat terem”. Leszögezte azt is, hogy „[a] zsidókérdés további megoldása a sokszor szükségtelenül brutális és embertelen módszerek nélkül fog megtörténni”. Jelezte, hogy a Sztójay-kormányt egy katonai kormánnyal kívánja felváltani, és fel akarja oszlatni az összes politikai pártot. Hitler 1944. július 21-én fogadta a kelet-poroszországi „Wolfsschanze” („Farkasverem”) vezéri főhadiszálláson Dálnoki Miklós Bélát, aki a találkozó elején átnyújtotta Horthy Miklós levelét, amelyet a Führer azonnal elolvasott és részletesen értékelte is. Álláspontja szerint őt és a kormányzót „világok választják el egymástól”. Kifejtette, hogy Magyarország „kiegyensúlyozatlan szociális szerkezete” és az egymillió zsidó miatt ki van téve a pusztulásnak, ha a bolsevikok előretörnének. Mit sem törődve azzal, hogy a megbeszélés időpontjáig már 437 ezer zsidót deportáltak, következetesen egymillió zsidóról beszélt mint a bolsevikok magyarországi ügynökeiről. Határozottan elnevezte Horthy „tábornok-kormány” alakítására irányuló tervét, és leszögezte, hogy a német csapatok Magyarországon maradnak ebben az „élet-halál harcban”. Nagy derüléssel szökött az új fegyverekről, amelyekbe az ellenség szerint „bele fog süketülni, bele fog vakulni”. Horthy, miután sikerül Lakatos Géza vezérezredes vonakodását legyőzni, augusztus 29-én „elfogadta”

Aki még Magyarországon mindig azt meri állítani, hogy én magyar Quisling vagyok, az egy címeres magyar – ökör.

A nemzeti erők összefogásának első nagy tényének kimunkálója nem R[ákosi] M[átyás] és a Független Nemzeti Front [sic!],¹⁸¹ hanem én és a Hungarista Mozgalom. Ezen kár ma már vitatkozni, mert letagadhatatlan. És ugyancsak a Hungarista Mozgalom az, mely először és egyedül és egyedülállóan adott célt, mutatott utat és eszközt a magyar nemzet számára. Délkelet-Európának mondta, meg az egész világnak és különösen Európának, hogy a magyar nép hogyan tudja és fogja vállalni feladatát és hivatását Európa népei között, és teljesítésük szolgálatában cserében mit követel a többi európai néptől. Ezt először én rendszereztem, a Hungarizmus hozta és én, senki más. Ez ma már történelmi tény. És hogy így is fog bekövetkezni, ez is tény, és történelem lesz.

Minden az egésznek egy része. A részt úgy szervezzük helyesen, ha az egészet helyesen látjuk és az egészet helyesen szervezzük.

Ezekben az időkben különös jelentőséget kap a Hungarizmus mondása és egyik jelszava. Világosan látni, helyesen ítélni és gyorsan cselekedni.

Sztójay lemondását, és kinevezte a Lakatos-kormányt. Horthy levelének július 17-i fogalmazványát lásd *Horthy Miklós tiltkos iratai*, szerk. Szinai Miklós–Szűcs László, Budapest, Kossuth, 1965, 466–468; a Hitler–Dálnoki Miklós Béla-találkozó jegyzőkönyvét lásd *Hitler Adolf tárgyalásai kelet-európai államfőkkel*, szerk., bev. Ránki György, Budapest, Magvető, 1983, II, 330–336.

¹⁸¹ Helyesen: Nemzeti Függetlenségi Front. Az antifasiszta, demokratikus pártokat tömörítő pártszövetséget 1944. december 2-án Szegeden alapították. Tagjai voltak a Magyar Kommunista Párt, a Magyarországi Szociáldemokrata Párt, a Független Kisgazdapárt, a Nemzeti Parasztpárt és a Polgári Demokrata Párt.

Ha a siker jellemezné és jelentené az emberi haladást, úgy még valahol a kőkorszakban élnénk [a] kultúrát illetően. A haladást mindig és kivétel nélkül az igazság jelentette, hozta és semmi más. Siker még egyáltalában nem jelent igazságot, ellenben az igazság minden körülmények között, az ő idejében sikerre vezet.

Amit én tapasztalhattam és láthattam a szűk határok között, amelyekben élnem kell május 5. óta, az amerikai ember technikai tökéletessége és civilizatorikus kielégültsége dacára kultúra tekintetében évszázadokra visszafejlődött. Társadalmi belső krízisének ez a legbensőbb oka. És ha majd nemsokára az amerikai népek forradalmáról hallunk, úgy meg is fogunk a gyakorlatban győződhetni, hogy mennyire visszafejlődött kultúrájában és kultúrképességében.

A fogság többek között nem más, mint harc az idővel, szövetségben az idő ellen.

R[ákosi] M[átyás]: Amaj: legértékesebb részei az Előszó és az 1945-ben tartott három beszéde.¹⁸² A többi propagandisztikusan beállítva, így természetszerűen hatásra, ráhatásra épít. Mindenesetre mint propaganda igen ügyes, értékes, szemléltető, fordultatos és céltudatos, de egyoldalú, ami azonban minden propaganda alap-ismertetőjele, mert ha nem lenne ilyen, nem neveznék propagandának.

¹⁸² Rákosi művének Előszava az 1945. május 15-i dátumot viseli, mint arra Szálasi fent utalt is. A rövid, alig három és fél oldalas szövegben az MKP főtitkára büszkén említi, hogy pártja már 1941-től hirdette, hogy az ország felszabadulásának feltétele a Vörös Hadsereg győzelme. Illúziónak és mértéktelenül felnagyítottnak nevezte az angolszász–szovjet ellenétet, amelyre szerinte továbbra is csak a „csatát veszített reakció” spekulál. Fel kell tánni, mi vezetett 1944. március 19-éhez és október 15-éhez, ez a könyvben olvasható beszédek és íráskorok fő célja – foglalta össze mondanivalóját Rákosi Mátyás. A három 1945-ös beszédről lásd a 184. jegyzetet.

Nem a háború jelenti a krízist a nemzet életében, hanem a rendszerváltozás. Az emberiség szükség parancsolta rendszerváltozásai hozzák létre a nagy rendszerháborúkat, amelyek nem mások, mint erőszakos átrendeződések, új fejlődési alapok, mert más ellen az átállítást végrehajtani nem lehet a reakció erőszakuralma miatt.

Egy háborúban a kifolyt vér és feláldozott javak üszkös romjai csak abban az esetben hiábavalóak, ha a háború célját, amiért kitört, nem érte el. Ez vonatkozik mind a győztesre, mind a vesztesre. A jelenlegi háború célját még meg sem közelítette, nemhogy elérte volna. Így mindkét fél részéről hozott bármilyen és bármily nagyságú áldozat eddig hiábavaló volt. De mert még nem érte el célját, még nem is ért véget, és tart, csak más eszközökkel, és újra ki fog robbanni háborús és erőszak eszközökkel mindaddig, míg célját nem éri el. Ez a cél pedig: a földgömb új világrendjének alapfeltételeit megadni az erkölcsi, szellemi és anyagi előfeltételeket [sic!].

A mi viszonyunk a németekhez és az olaszokhoz hasonló, sőt mondhatnám, azonos volt a marxista szovjet viszonyához a szövetséges demokrata Angliához és Amerikához. A mi viszonyunk alatt a Hungarizmust és az 1944. október 16. utáni kormányzatot értem. Sem jobb, sem rosszabb.

A mi viszonyunk egy győztes háború után úgy alakult volna Németországhoz és Itáliához, ahogyan jelenleg alakul a viszony a Szovjet és Anglia, Amerika között. Se jobban, se rosszabbul.

Amennyiben a volt szövetségesek le akarnak egymással számolni nagy és áthidalhatatlan érdekellentéteik miatt, úgy a következő elvi számvetés adódhat:

1. Anglia és Amerika abban az időben fognak harcba szállani, amikor az új fegyverek megfelelő mennyiségben és

minőségben rendelkezésükre állanak. Fel kell hozniuk egészen új ipart, új szerszámgépeket kell gyártaniok, a szakmunkásokat ennek megfelelően át kell képezniök, a hadsereget teljesen át kell szervezniök, át kell képezniök, a hadászati terveket át kell korszerűsíteniök. Ez mind időt vesz igénybe. Ezalatt diplomáciájuk és propagandájuk fog szívésen dolgozni, Európában a Berlin–Róma–Budapest erőközpontok körül csoportosuló 200 millió lakosságban, Ázsiában pedig fő súllyal Tokió és Csungking felé.

Készen lehetnek támadásra angolok és amerikaiak, legkorábban 1946 nyarán, legkésőbbben 1947 tavaszán.

2. A Szovjetunió jelenleg a legkedvezőbb katonapolitikai helyzetben van. Ha az 1. alattiakat tudja, úgy hadászati elővágással kell felelnie. Ennek be kell következnie, legkésőbbben 1946 nyara előtt, legkorábban 1945–46 telén.

Az angolszászok propagandája a népek félelmén nyugszik, mely ezeket eltölti a bolsevista hatalmi és uralmi módszerekkel kapcsolatosan. A Szovjet eddig nem tett semmit, hogy ennek a félelemnek jogosultságát eloszlassa. Ha tehát azt akarja, hogy az Európa megnyerése szempontjából egyedül döntő és Berlin–Róma–Budapest részéről vezetett 200 millió a szovjet oldalára álljon, a leggyökeiresebben meg kell változtatnia eddigi harcmódorát a polgári lakossággal szemben. Diplomáciailag le kell kötelezni Tokiót és Csungkingkínát már most. Éspedig Tokiót, hogy méltánytalanul elvett területét visszakapja, Csungkingkínát, hogy különösen gazdasági önállóságát és függetlenségét az amerikai és az angol gazdasági profitigényekkel szemben cselekvően megvédi, különösen azáltal, hogy minden eszközzel segíteni fogja Kína hatalmas erőforrás- és nyersanyagkészletének feltárását a majd 500 millió kínai jólétének szolgálatában, és így függetlenítését bármely más világtermelési területtől.

3. Amennyiben se Moszkva, se London, se Washington nem tudják a világrendezés kérdését megoldani, és szemet

hunynak csak azért, hogy ne kelljen megoldani, úgy a földgömb népei fogják a kérdés megoldását közvetlenül kezükbe venni, és megindítják a világtörténelem első nagy világszabadságharcát, és meg fogják dönteni mind a világrendnek minden tehetetlenségét, előítéletét és képtelenségét.

4. Az a fél fogja megnyerni a háborút, vagy fogja kibontakoztatni a világszabadság nagy világforradalmát, amelyik az új világnézeti talajon áll, és idejekorán felismeri ennek parancsoló szükségét. Az új világrendet csak az új világszemlélettel lehet megvalósítani, minden más világnézetnek és gyakorlatnak helyt kell neki adni.

Az idők helyében élünk. Ezekben mindig eljön és bekövetkezik az igazság.

1945. május 1-vel csak egy jelszó lehet: Világ dolgozó népei egyesüljetek!

És a másik: Világszabadság! Világjólét! Világbiztonság!

És a harmadik: Világrend! Világalkotmány! Világszövetség!

Aki ennek a három jelszónak mély igazságát, parancsoló szükségét nem látja át, megbukott, legyen akár nagyhatalom, akár kishatalom, szabadságban vagy börtönben. Ez az élet lényege és magva, amiket kaptunk, és amit a Hungarizmusban félreérthetetlenül rögzítettem is.

A gondolkodó és az igazságában élő ember a legnagyobb és legerősebb és lebírhatalom nagyhatalom.

A technika részéről rendelkezésre állított eszközök a gyakorlatban lehetővé teszik az új földgömbrend megszervezését. Ilyen eszközök 1918 után még nem állottak rendelkezésre. Most azonban már itt vannak.

A technika vívmányai nem az anyagelvűséget támasztják alá, hanem azt az ős és eredendő törvényt, hogy az anyag azért van jelen, hogy mint eszköz kielégítse az emberben lévő erkölcsi, szellemi és anyagi igényeket, egyszóval a kultúrkereteket és ebből fakadó követelményeket.

Igen, a világszabadságot Petőfi álmodta meg, a Hungarizmus öntötte gyakorlati ideológiába, és a világ dolgozó népeinek kell egyöntetű, szent akarással végrehajtaniuk. Az elkövetkezendő háború fogja eldönteni, hogy ennek a világakarásnak ki lesz a gerince, a hordozója, vagy szükség van-e először egy mindent elsöprő világszabadságharcra, mely után minden nép számára fel fog ragyogni és fel fog kelni a világszabadság napja, és meg fog maradni, amíg ember lesz a világon, hogy beragyogja, amit az emberiség a paradicsom elvesztése óta visszasóvárog a világ [sic!].

Nem az a baj, hogy mennyiségileg kis nép fiai vagyunk. A baj az, hogy a mennyiségileg nagy nép fiai szellemi életükben alulmaradnak a kis nép fiain – jóllakottságuk miatt.

A történelmi kommunizmus igen erősen megközelíti az univerzalizmust, jobban, összehasonlíthatatlanul, mint a történelmi materializmust, mely legfeljebb bizonyos részeiben képezheti részét.

Igen, a hit hegyeket mozdít. Igen, világokat dönt és világokat alakít, hoz létre. A hit mindent meg tud cselekedni, halottaiból is fel tud támasztani. Mert halál csak ott van, ahol nincs hit. És halott az az ember is, aki hitetlenségben él, és az a nép, amely elvesztette önmagába vetett hitét, és csak az anyagi erőben látja életének minden előfeltételét és biztosítékát.

1944. október 15–16-án a Hungarizmusnak közbe kellett lépnie, hogy végérvényesen bizonyíthassa szükségét, el-mellőzhetetlenségét, [három olvashatatlan szó].

Remélem, hogy a „nemzetközi demokráciában” is fejjel gondolkoznak, és nem más testrésszel.

Az Igazságot nem lehet túlkiabálni és túlgesztikulálni. Az Igazság itt van, jelen van, illene őt csendesen és kézmozgás nélkül tudomásul venni, még mielőtt ő nem nyilvánul meg hangosan és kézzelfoghatóan.

Nem a hang a merész, hanem gyáva az ember, aki hallgatja. A hang olyan, amilyent az élet jelen parancsa követeli, csupán az ember kisebb és alacsonyabb ennél a követelés-nél. Ez az igazság.

A jelenkor embere így mondja: ha rövid a bátorságod, toldd meg egy megalkuvással. Én azonban a jövő embere vagyok.

A háborút meg lehet nyerni, és ugyanakkor a rendszerváltozásba bele lehet bukni. És ekkor elveszett a nyert háború minden vívmánya és eredménye.

És a háborút el lehet veszíteni, de ugyanakkor a rendszer-változást meg lehet nyerni. És akkor megnyertük a veszített háború minden áldozatát.

Ez megdönthetetlen igazság. És hogy mennyire az, azt rövidesen tapasztalni fogja a jelenlegi háború nyertese és vesztese egyaránt.

Abban például nem lát az egész világ kifogásolnivalót, hogy a föld kerekiségén minden marxista mozgalom tartalmát, alakját és megnyilvánulási formáit illetően utasításokat kap a Szovjettől, hogy teljesen másolja és utánozza az orosz bolsevizmust. Abban sem talál kivétlnivalót, hogy a

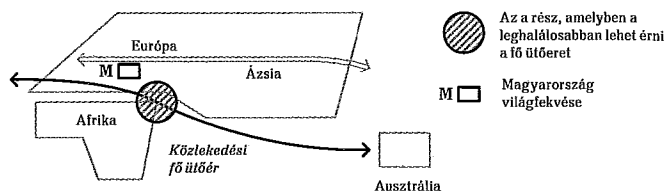
demokráciák egyszerűen kényszerítik a népeket az úgynevezett demokrácia elfogadására, sőt ha az egyik vagy másik nép nem azt a demokráciát gyakorolja, amelyet a nagyhatalmak közül valamelyik sajátjának nevez, egyszerűen nem ismeri el annak a népnek kormányát demokratikusnak. Hát ez mi? Miért bűn akkor a fasizmust vagy a nácizmust utánozni. Sőt, miért bűn, ha az ember nem utánozza a fasizmust vagy a nácizmust, de a demokráciát és a marxizmust sem, hanem saját elképzelése van az élet parancsolt és követelt igazságáról, a fejlődésről és haladásról, mint bármelyiknek, és miért ne szabadna ennek megvalósulásáért és megvalósításáért éppen úgy küzdeni, mint a többinek, ugyanúgy igénybe venni a nemzet szabad akaratát, mint a többieknek.

Egy vezető nép nem viselkedhet sohase úgy, mint a vezetett. A magyar nép tehát nem viselkedhet úgy, mint a szlovák vagy rutén. A vezető nép másként kell értelmezze és gyakorolja az életelveket, az erkölcsi alapok számára súlyosabb lényeket jelentenek. A vezető nép veszített háború után is ez marad, ha fel nem adja magát, míg a vezetett még nyert háború után is csak vezetett marad. Ez nem akar lenézés lenni, hanem szembenézés a rideg és való tényekkel.

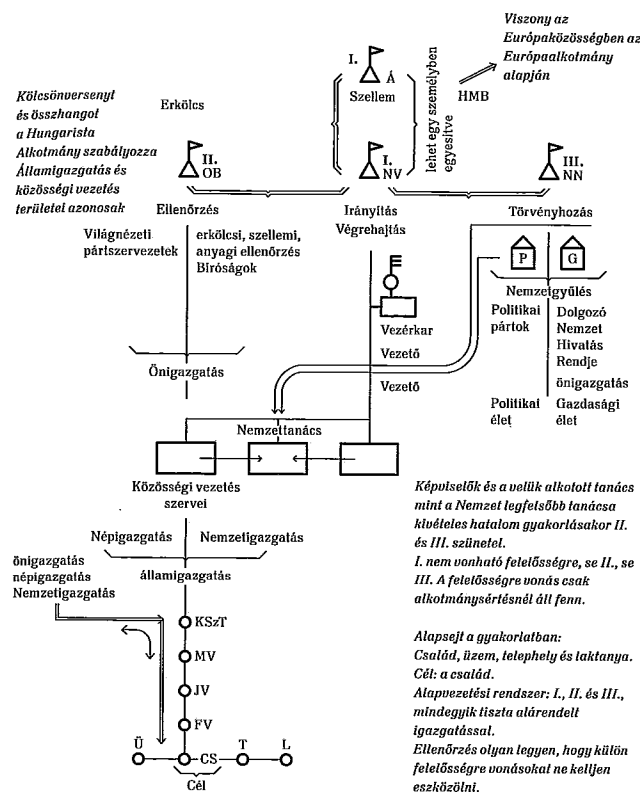
A potsdami egyezmény¹⁸³ értelmében Magyarország, Bulgária és Románia önálló, független, szabad államok, amelyek

¹⁸³ A Berlin mellett megtartott potsdami konferencián (1945. július 17.–augusztus 2.) Churchill helyett Attlee, Roosevelt utódaként pedig Truman vett részt, a korábbi nagy konferenciák (Teherán, Jalta) résztvevői közül csak Sztálin maradt. Elhatározták, hogy Németországot négy részre osztják, minden győztes nagyhatalom (Franciaországot is ide számították) a saját övezetében hajthatja be a jóvátételt. Döntöttek a nácizmus megsemmisítéséről, az új lengyel határokról, a diplomáciai kapcsolatok felvételéről a volt német szövetségesekkel (Magyarország, Finnország, Bulgária). Engedélyezték Magyarország, Csehszlovákia és Lengyelország számára a német nemzetiségűek kitelepítését.

egyik nagyhatalom érdekkörébe sem tartoznak. Ez a negatív megszerkesztése ennek a háborút eldöntő kérdésnek jellemzi legjobban, hogy mindhárom nagyhatalom milyen erősen érdekelt Délkelet-Európában, és hogy mindhárman legalább egyenlő érdekvédelmet követelnek ezen a területen. És az jelenleg kétségtelenül a Szovjet. A mosolygó második Anglia, és a komolykodó, de nevetését visszatartani alig tudó első Amerika. És aki elszenvedi a nevetés e skáláját: Délkelet-Európa és minden népe.

Közösségvezetés a H[ungarista] M[agyar] B[írodalom]ban az országépítés terve alapján, részletek itt találhatók:

R[ákosi] M[átyás] Amaj: A kérdés, hogy a régi elvet tényleg feladta-e a marxista iskola és az életre való elvet fogadta el, vagy csak taktikáról van szó. A kényszersztaktika alkalmazása azonban mindig azt mutatja, hogy a régi elv gyengébb az életre valónál, kénytelen taktikázni, nem mehet stratégiai hódításra. A legjobb taktika mindenesetre az, ha az életre való elvet gyökeresen átveszik, és azt az elvet, amellyel csak taktikázni lehet, elvetik, mert a vele való műveletek

sokkal több erőt fogyasztanak, mint ami eredményt ezzel szemben ki tudnak mutatni, és azonkívül lassan minden elvet kénytelen rövidebb-hosszabb időre félreállítani éppen a taktika kedvéért, ami erővesztést és állástvesztést [sic!] jelent, és a végén eltaktikázását az összes elveknek és erőknek.

Érdekes történelmi tény, hogy a marxizmus egyik válfaja sem tudott népi mozgalmakat létrehozni, hanem eltokosodott osztálymozgalommá, és itten a nincstelenek mozgalmává, népi mozgalommá nem tudott terebélyesedni. Éppen ezért volt rá nézve jellegzetes a konspirációs szervezkedés [és] az erőszak. Most szeretne népmozgalommá terebélyesedni. De vagy népmozgalommá lesz és elvész mint marxizmus, vagy marxizmus marad és elvész mint népmozgalom, kénytelen tovább konspirálni és erőszakot gyakorolni.

R[ákosi] M[átyás] munkája ezt a vajúdságot a marxizmusban tisztán és félreérthetetlenül kimutatja. A kérdés: Moszkva tudtával vagy csak R[ákosi] M[átyás] megérzésével, vagy mindkettővel. Roppant érdekes!

A marxisták bolsevista szárnya valószínűen át akarja vészelni az úgynevezett „demokrata konjunktúrahullámot”, és amikor bebizonyosodik, hogy a demokrácia sem tudja kielégíteni a népeket, fog újra síkra lépni bolsevizmusával. Addig azonban népi mozgalmakat kezdeményez kimondottan „fasiszta” módra, mert nagyon jól tudja – éppen úgy, mint mi tudtuk –, hogy a demokráciák képtelenek fegyelmezett népi mozgalmakra, képtelenek a nép politikai feszes megszervezésére, hanem megelégszenek a parlamenttel és a jel-szavak puffogatásával. R[ákosi] M[átyás]: Amaj. Tanulság.

R[ákosi] M[átyás]: Amaj. Egyáltalában nem fontos most, hogy R[ákosi] M[átyás] többséget kapjon a választásokon. Egy a fontos számára: hogy ő legyen az egyedüli, aki a népet egy mozgalommal átöleli, és szervezeteiben

vezetőgerincet tud a népnek adni. Amint azután a demokrácia megbukik, a nép úgy fog menni, ahogyan azt a fegyelmezett szervezetek számára kijelölik. R[ákosi] M[átyás] ugyanúgy nevel, mint a hungaristák. A kérdés, tudatos-e ez az eljárás Moszkva részéről, és így tudatosan készíti-e elő ideológiai változtatását elveinek, vagy pedig csak átmeneti taktika a demokráciák megnyugtatóására, időnyerés, amíg újra a tiszta bolsevizmus építhető be a népek életébe tiszta konspirációval és erőszakkal.

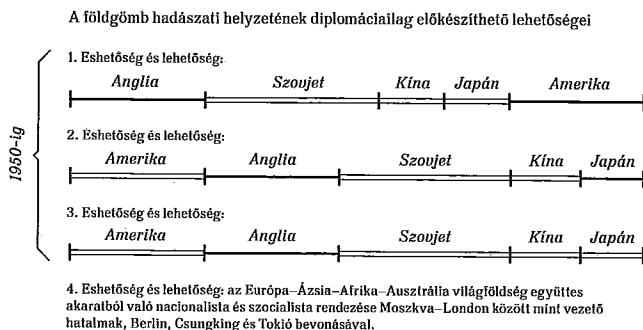
Úgy gondolom, igen mélyreható vajúdság és válság van a marxisták között is, és az ideológia a világvajúdsággal súlyos töréseket szenvedett, melyeket nem nagyon fog túlél-ni tudhatni.

A Hungarizmus hirdetése is a lelkiismereti szabadság alá tartozik, és elveinek gyakorlati elfogadása pedig a magyar nemzet szabad akaratmegnyilvánulásától [függ], semmi mástól. A szabad akaratmegnyilvánulásának törvénye fennáll most éppen úgy, mint bármikor a történelem folyamán a liberális rendszerek alatt. Vagy manapság ez felesleges luxus?! Jelenleg csak demokráciát szabad hangoztatni, de ha a demokratikus elveket, így például a szabad véleménynyilvánítást és a szabad akaratot, tényleg a gyakorlati életbe akarják ültetni, akkor már nem szabad semmit se?!

Úgy mondják, hogy az új rendszerek mind diktatúrák voltak, elnyomták a népet. Helyes. De bizzuk a népre, hogy le- vesse magáról, ne fájjon a fejünk miatta, megteszi ő ezt idegen segítség nélkül is, mint ahogyan minden lelkiismereti furdalás nélkül megbuktatta a demokráciákat, és tekintélyi vezetést követel, ha úgy látja, hogy csak ez segít rajta és életén. Ne hivatkozzunk tehát a népre, csak azért, hogy ezzel elkendőzzük nagyon is átlátszó szándékunkat, mely nem mindég a népért és a néppel van.

Az egypártrendszer nem lehet „náci intézmény”, különben ezzel kellene illetni az orosz pártrendszert is. Ez pedig nem egypártrendszer, hanem népvezetési szükség, mely meg fog szűnni, amint célját elérte: a nép egységes világfelfogásba való belenevelése. Ez joga és kötelessége viszont minden hatalomnak. Az egypártrendszer akkor veszedelmes, ha közben megtartja a többpártrendszer látszatát. Ez meggyőződésem.

Az angolszászok antifasiszta jelszavakat használt[ak] az elmúlt háborúban, hogy megnyerje [sic!] az oroszok teljes beállását, a szovjet vezetés viszont demokratikus jelszavakkal taktikázott, hogy az angolszászok teljes hadba állását elérje. Mindketten áldoztak valamit meggyőződésükből. De csak átmenetileg. És lesz, aki mint első félredobja ezt a taktikáját mint idejétmúlt lomot, és megy bátran a saját igazságának útján. Tény, hogy bejelentették angolszász oldalon, hogy nem minden európai mozgalmat lehet és szabad azonosítani a náciizmussal és a fasiszmussal. Ebben teljesen igazuk van, mert például a spanyol fallangizmus vagy a magyar Hungarizmus nem említhető egy napon velük. De úgy gondolom, hogy e mögött a megállapítás mögött más is rejlik. Gondolom, nincs olyan ostoba ember, akinek még bővebben kellene magyarázni, hogy mi.

1960-tól egy több nemzedéknyi békeciklussal lehet számolni, talán 2200-ig. Ez a béke jólétben és életbiztonságban az emberiség aranykora lesz. Zavarok Amerikában valószínűek csupán ebben a periódusban. Európa emberfeleslegét, túlnépesedését Afrika és valószínűen Dél-Amerika fogják felvenni. Ausztrália Ázsia túlszaporodását fogja felvenni, erre kénytelen lesz. Az életet minden szempontból irányítani fogják, és egy világszövetség és világalkotmány szükség egészen nyilvánvaló lesz. Gyermekünk nem fogják már megérteni tudni, hogy szüleik miért nem látták az ő idejüket előre, mikor minden kézenfekvő volt.

Világsszabadságharc a népek részéről, ha 1950-ig meddő minden kísérlet a hatalmon lévők részéről, 1950–60 között robbanhat ki, és állíthatja be az új földgömbrend alapjait.

Az emberiség a hosszabb háborús ciklusokból a hosszabb békeciklusok felé halad. A háború fenevadját a technika fogja mindig jobban gúzsba kötni. Lesz még háború, de már a szellem nemes fegyvereivel, és nem erőszakkal. A szellem nemes fegyvereivel vívott háborúban mindig az igazság győz, míg az erőszak háborújában az erősebb és szerencsésebb. Azért mondják most még helyesen, hogy nemcsak a háborút, hanem a békét is meg kell nyerni. A békét pedig csak a szellemmel és igazsággal lehet megnyerni, amelyhez csak az előfeltételeket szerezte meg a győztes háború, és nem az alapokat. Ezt illene mindenkinek már tudni. És illene tudni, hogy minden hatalom és dicsőség alapja a bölcsesség; amint emez megszűnik, amazok elmúlnak.

Egy népmozgalom vezetője nem zárhat ki mozgalmat tagjai sorából csak azért valakit, mert olyan pártból jön, amelyik neki nem tetszik. Ez teljesen hamis felfogás és eljárás. A népmozgalom mindenkit táborában gyűjt, és úgy szervezi meg, hogy ne kívánozzék többé vissza régi pártkerekébe. Ez a helyes.

A nemzettel még a népbíráóságokon keresztül sem lehet el-
híttetni, hogy a veréb feje nagyobb, mint a bagolyé.

Igen különös és elgondolkodásra késztető, ha a marxisták-
nak 25 évét meghaladó gyakorlati uralom után még mindig
a reakciótól kell tartaniok. Ez, valahogy úgy érzem, nem he-
lyes. Helyes inkább az, hogy új világnézet van diadalmas ki-
bontakozásban, és ezt nevezik reakciónak, hogy ellene a ha-
ladás és a fejlődés látszatjogosságával felléphessenek.

1944. március 19. után a magyar nemzet egyértelműen fog-
lalt állást a német nemzetiszocializmus ellen és a Hunga-
rizmus mellett, mert a németek részéről kívánt kormány
minden egyes nyilvános szereplése alkalmával teljes eluta-
sításra talált, míg az én országjárásomnál nem ezrek, ha-
nem tízezrek, a nemzet osztatlan akarata és egysége nyilvá-
nult meg, mely végeredményben a németek részéről kívánt
kormányzatot arra kényszerítette, hogy először gyűlésti-
lalmat, utána pedig a pártok feloszlátását rendelje el, mely
egyedül és kizáróan a hungaristák ellen irányult, mert csak
mellettük állott a nemzet, a többi párt csak névleges volt, és
csak a parlamentben voltak képviselői.

Ugyanez a kép volt 1944. október 15. után is. Országjá-
rásomnál, amelyet egyedül csak járási székhelyeken tartot-
tam, az egész járás és minden járás osztatlanul a Hunga-
rizmus mellett volt. Ilyen fogadásokat nem lehet „csinálni”
vagy „rendezni”. Ilyet csak feltétlen hit, bizalom és harc-
akarát tud létrehozni.

És ha a Hungarizmusnak meglett volna az ideje és tere,
hogy kibontakozhassék, mint ahogyan nem volt, úgy egé-
szben biztosan alkalma lett volna ellenségnek és jóbarátnak,
hogy megismerkedjék azzal, hogy a Hungarizmus minden
adott helyzettel meg tud és meg mer birkózni, mint aho-
gyan ezt addig is bebizonyította a jelenlegi halálosan súlyos

időben annak dacára, hogy 1945. május 5. óta vezetőit
fogságról fogságra hurcolják és meghurcolják.

A Hungarizmust többé kiirtani nem lehet nemzetünkben,
még akkor sem, ha összes vezetőit legyilkolják.

A népek és a nemzetek már kinőttek abból a korból, melyben
a gyámkodást még elfogadják. Annyira érettek már minden
szempontból, hogy nem engedik, hogy rájuk erőszakoljanak
rendszereket, melyeket nem kíván [sic!], és melyek egész mí-
voltának idegenek. Szabad akaratából, önálló elhatározásból
és független döntéssel akarja élete útját megszabni, megépi-
teni. Magyarországon ilyen céltudatos meglátásra és csele-
kedni akarásra a Hungarizmus nevelte nemzetünket, erre
mindig büszkéek leszünk és maradunk. Legbüszkébbek azon-
ban azért vagyunk, mert nemzetünk nemcsak mint nevelőt
és szervezőt fogad el bennünket, hanem mint egyedül ráter-
mett és hivatott vezetőit is. Ha pedig nem tud a mi vezeté-
sünk alatt élni, úgy megbűjlik akár az összes többi pártokban,
hogy átvészelhessen mindaddig, míg mi újra élére állhatunk.

Érdekes kérdés, melyet feltétlenül még behatóan tanulmá-
nyoznom kell, a következő: Miért van az, hogy a bolseviz-
mus mindazt fékezhetetlenül és gátlás nélkül gyűlöli, amely
nem bolsevizmus. Ez tűnik ugyancsak ki R[ákosi] M[átyás]
Amaj [című] munkájából. Minden beszédében, írásában ez
csendül ki. Mindenkit súlyosan vádol, kivétel nélkül. Senki
nem tesz eléggé kötelességének eleget. Csupa gyűlölködés
mindaz ellen, ami nem a bolsevizmus érdekében van. Ezt
a kérdést feltétlenül tanulmányoznom kell minden szem-
pontból. A legérdekesebb azonban, hogy utána, mármint a
propagandarész után, egyszerre hangot változtat, és utol-
só három beszéde¹⁸⁴ teljesen elüt majd négyéves propagan-

¹⁸⁴ Rákosi 1945. február 11-én az MKP debreceni nagygyűlésén Föld, Kenyér,
Szabadság címmel tartott előadást (*I. m.*, 320–337). Beszédében éltette a

damódszerétől. És itt van a legérdekesebb kérdés, ebben a hirtelen változásban rejtőzik maga a lényeg, amit még teljesen tisztára fogok hámozni.

Aki gyűlöletet vet, csak gyűlöletet arathat. Ha mást vár aratásra, olyan ember, aki csak a legteljesebb megvetést érdemi.

R[ákosi] M[átyás] tizenöt esztendő s kiesése a gyakorlati ideológia fejlődéséből vizsgálat tárgyát kell ugyancsak képezze könyvének helyes bírálatánál.¹⁸⁵ Talán ezért a végletek, melyek benne tapasztalhatók. Moszkvában talán megfogta az ottani gyakorlati lényeg, minálunk pedig kényszeríti az itteni gyakorlati szükség. Végletek között mozog, mintha talaját veszítette volna a régi marxizmusban, mint ha nem tartaná már elég szilárd és korszerű, korkövetelt

Magyar Nemzeti Függetlenségi Frontot, bírálta a reakciót, harcot hirdetett az ország újjáépítéséért, a földreformért, melyet „új honfoglalásnak” nevezett. Fontos feladatnak nevezte az új, demokratikus hadsereg felállítását is. Négy nappal később Budapest népéhez! címmel az MKP budapesti nagygyűlésén mondott beszédet (uo., 338–353). A legfontosabb feladatnak Budapest és az iparvárosok élelemmel való ellátását nevezte. Sürgette a népbíróságok működésének felgyorsítását, a vezető nyilasok felakasztását, a kisnyilasok munkásszázadokba tömörítését, valamint a földreform radikális végrehajtását követelte. Május 20-án az MKP országos pártértekezletén Harc az újjáépítésért címmel tartotta meg főtitkári beszámolóját (uo., 354–377). Ünnepelte pártját mint a legrégebbi, legkövetkezetesebb antifasiszta pártot. Méltatta a földreform eredményeit, javasolta a bányák államosítását. Követelte, hogy a népbíróságok ne csak a kisnyilasokat ítéljék el. Bírálta az 1919-es kommunisták egy részét, akik nem értik az MKP új irányvonalát, nem hajlandók a demokratikus pártokkal együttműködni.

¹⁸⁵ Rákosi Mátyást először 1925-ben ítélték el kilencévi fegyházra. 1934-ben, amikor szabadrábra kellett volna helyezni, ismét bíróság elé állították, és a Tanácsköztársaság alatti tevékenységéért életfogytiglani börtönre ítélték. 1930–1940-ig a szegedi Csillag börtönben raboskodott, tehát Szálasi jól emlékezett, Rákosi összesen valóban tizenöt évet töltött börtönben. Szabadrábra kerülése után Vas Zoltán kommunista pártmunkással együtt a Szovjetunióba távozhatott, „cserébe” a Szovjetunió visszaadta Magyarországnak az 1849-ben orosz kézre került honvédszászlókat.

eszmereendnek. A bolsevizmus így tényleg fejlődik. Először alkalmazkodik, azután átalakul, átvesz; amikor átvette, azt, akitől átvette, reakciónak bélyegzi, hogy szellemi sikon ne kelljen harcolnia, hanem csak az erőszak, akár a szellemi erőszak síkján is. A bolsevizmus az új világnézet felé fejlődik az én meglátásom szerint, és nem fordítva, ahogyan beállítani igyekeznek: az új világszrendet a bolsevizmus felé.

Ugyanez tapasztalható a marxizmus minden más nyílt vagy burkolt rendszerénél is. Ebből adódik a tétel: a marxizmus nevét mint fogalom meghatározást meg szeretnék tartani, de új tartalmat akarnak beléje önteni, és pedig az új világnézet tartalmát. Sikerülni nem nagyon fog, mert ilyen fogalomátmentések eddig egyetlenegyszer sem sikerültek társadalmi átalakulásoknál. A Hungarizmus megmarad, mert már az új világnézet magyar szemléletét jelenti. Még tanulmányozni!!

A plutokrata és a marxista rendszerek a liberalizmus világszemléletéből fakadt, felülről és alulról indult osztályharc anyagelvű kicsendülései, melyek hivatásukat és kötelességüket teljesítették az emberiség haladásának szolgálatában, és át kell adják helyüket az emberiség haladását tovább vivő és fejlődésének következő lépcsőfokát szolgáló új világnézetnek és koreszmének.

Vajon a bolsevizmus nem akarja megtisztítani a világot a pluto-demokratáktól? R[ákosi] M[átyás] Amaj 150.¹⁸⁶

¹⁸⁶ Nem érthető, mire céloz itt Szálasi. A hivatkozott oldalon Rákosi rövid, alig több mint háromoldalas, 1943. július 31-i cikkének egyik lapja található. A Tengelytörés című írás röviden összefoglalja a fontosabb fronteseményeket a Vörös Hadsereg kurszki diadalától Mussolini bukásáig. Bírálja a hirtelen az alapvető demokratikus értékek védelmezőjének magát feltüntetni próbáló Horthy-rendszert, de egyetlen szót sem ejt a nyugati demokráciákról, sem a plutokratákról, sem a (nyugati) demokratákról.

R[ákosi] M[átyás] Amaj: érdekességi sorrendje: 1945. három beszéd – Előszó – 1943 – 1945 – 1942 – 1944 – az eleje, az 1941-es csonka év. Ilyen sorrendben kell olvasni ezt a munkát, akkor kap csak a figyelmes olvasó tiszta képet a nagy belső változásokról.

Churchillt mikor fogják vajon antibolsevista magatartása miatt a reakciók, fasiszták és így a háborús bűnösök közé sorolni és felelősségre vonni. És az arabusokat minden sejkjükkal mikor fogják zsidógyilkolás miatt saját arabus bíróságaik elé állítani. És a földkerekségen levő összes internálótáborokban meglévő tényleges állapotokat mikor fogják felülvizsgálni, és a hibás kormányokat emiatt népbíróságok előtt felelősségre vonni.

Egy országot, egy nemzetet idegen segítséggel nem lehet felszabadítani. Egy nép, egy nemzet igazán csak önmagát szabadíthatja fel. Ha más nép teszi ezt helyette, nem szabad lesz, hanem annak a népnek alárendeltje, és nem kap szabadságot, hanem olyan kötelességeket, melyek a felszabadítónak jelentenek csupán erkölcsi, szellemi és anyagi hasznot. A magyar nép csak önmagát tudja felszabadítani, és ha megtette, tud csak ténylegesen szabad életet élni. Még ha a legjobb akarat is vezeti [sic!] egy népet, hogy a másikat szabadságába helyezze, így sem ér el semmit. A szabadságnak ugyanis csak abban az esetben van igazi belső értéke és lényege, ha harcolnak, véreznék érte, és kiharcolják saját véres, izzadságos erővel. Ilyenkor beszélünk és beszélhetünk csupán szabad népről, olyanról, amelyik szabadságra született. Ha nem így történik, nem becsüli meg a szabadságot sem az, akinek köszönhető, tehát aki hozta, sem az, aki kapta. Ezen az igazságon nem változtatnak a jelen idők körülményei sem, mert ez olyan igazság, mely mindaddig fenn fog állani s érvényes lesz, amíg népek lesznek a földgömbön. És még valami kis igazságot: a szabad népek a szó nemes

és igaz értelmében, minden időkből uralkodó népek is voltak, és nem a demokrácia volt a rendszerük, hanem a tekintélyrendszer, az a tekintély, amelyet azáltal nyertek, hogy saját erejükből verekedték ki szabadságukat és tartották is meg és védték is meg minden belső és külső támadás ellen.

A klasszikus demokrácia hazájában, az ókor Görögországában hány esztendőn át volt – demokrácia? A demokráciának adom fel a kérdést. És ha majd lelkiismeretesen áttanulmányozzák a görög történelmet, utána ijedt arccal el fognak somfordálni – a demokráciától. Mert a demokrácia, amit mai napság hirdetnek, és sok ember vele a száját televeszi – soha nem volt, nem is lehetett. Nem hiszik? Tessek tanulmányozni ezt a kérdést, ahogyan én tettem, és igazat kell mindenkinek adnia. Ami jelenleg van Amerikában vagy más demokráciákban, nem demokrácia, hanem legfeljebb népi szabadosság és – zsarnokság a legmagasabb hatványon. Mint az ókori Görögországban túlnyomó időközön át.

Az a meggyőződése, ha valami gonosz kéz kiirtaná az egész magyar értelmiséget és az összes hungaristákat, még ebben az esetben sem tudnák a magyar népre és nemzetre ránevelni a kommunista rendszert, mely a marxizmusból építi egész ideológiai és gyakorlati rendszerét. A magyar nép és nemzet teljesen más felépítésű, semhogy ezt a rendszert be tudná építeni testébe.

A nemzetünket nem a 25 éven át tartó reakció dolgozta meg, hanem a tíz esztendő óta végzett hungarista szervező és nemzetnevelő munka. A Hungarizmus pedig nem reakció, hanem világnézet, és pedig a javából. Felveszi bármelyikkel a versenyt, és ad olyan előnyt ideológiai nemes ellenfeleknek, amilyent akar, és mégis rövid időn belül behozza az előnyt, és előtte fut be a célba.

Semmi kifogásom nincs tehát az ellen, hogy a moszkvai marxizmust, a bolsevizmust akarják beépíteni nemzetünkbe, de csakis abban az esetben, ha ezzel párhuzamosan a Hungarizmus szervezhet és építhet és nevelhet – de úgy Magyarországon, mint Oroszországban. Ezt a kölcsönösséget megkérhetjük még akkor is, ha kinevetnek érte az egész kerek földgömbön. Hogy a végén ki fog azután tényleg szívből nevetni, nyitva hagyom.

A határesetek – limesek – mindenkor minden félnél ugyanazok értékben és értékelésben. Tehát erkölcsi megítélésük mindenkor és mindenhol egyazonos, egyforma. Ilyenek többek között: a szabotázs, a szökés, a hazaárulás, az ellenséggel való cimborálás, a szövetségi hűség, a katonai követelmények, köteleességteljesítés és a többi mind.

A magyar nemzet számára az igazi, tényleges, a szó nemes értelmében vett szabadságot, függetlenséget és önállóságot, sőt – el lehet ájulni! – igazi és nemes demokráciát egyedül és kizáróan a Hungarizmus jelentette és jelenti még ma is és a jövőben is. „A Nemzettel a Nemzetért!” Kell-e ennél tömörebb program és valóság. Ez pedig a Hungarizmus alapjelszava.

Az Úristen igen erősnek ítélte, hogy ilyen súlyos keresztet rakott vállaimra. Nagyon büszke vagyok, hogy erősnek találtattam, megpróbáltattam és méltónak találtatok, hogy halálosan szeretett nemzetem szolgálatában életemet áldozzam Krisztusért, Hungarizmusért és nemzetemért.

Azok az államiok, amelyek a háborús bűnösségben bíraskodnak, az ítéletekkel önmaguk szuverenitását adják fel. Indok: minden állam szuverén joga, hogy hadat üzenjen, békét kössön, nemzetközi, államközi szerződéseket kössön. Ha emiatt államférfit megbüntetnek, ezzel az illető állam

kifejezésre akarja juttatni, hogy többé ennek a szuverén jogkörével élni nem akar, tehát önként lemond szuverenitásáról. Anglia, Amerika és a Szovjet nem is csinálnak saját területükön ilyen pereket, hanem nagyon okosan vagy nemzetközi bíróságokkal intéztetik, vagy pedig nem mint háborús bűnöst kezelik, hanem a már fennálló büntetőtörvények szerint, tehát azok szerint, amelyeket saját szuverenitásukban hoztak. Nem prejudikálnak tehát magatartásukkal egy önkéntes önállóságlemondásra, ahogyan azt jelenleg Magyarország is csinálják.

XI. 6.

Nemzetünk sorsa nem [1944.] X. 15–16-[á]val dőlt el, hanem most, az elkövetkezendő öt esztendőben, tehát 1950-ig. X. 15–16-[á]val csak az előfeltételeket szerezte meg nemzetünk ahhoz, hogy sorsát erőteljesen saját kezébe vehesse, hősi életszemléletét és a Hungarizmusba vetett tántoríthatatlan hitét kifejezésre juttathassa. Jól és helyesen választott, gyümölcse nem fog elmaradni.

A jelenlegi kivizsgálás alatt mindent ugyanúgy adok elő, csak részletesebben, mint ahogyan azt [az] 1945. január havában megtartandó országos Pártnagytanács alkalmával elmondtam volna a magyar nemzetnek szóló igazoló jelentés formájában. A nagytanácsot a katonai események lehetetlenné tették, viszont én Budapesten akartam feltétlenül megtartani, mert Budapest egész magatartásában határozottan az új világ előképét láttam. Ma pedig éppenséggel ennek látom. Jogosan feltehető, hogy a vidék is ilyen képet nyújtott akkor is és ma is.

Az új világ, az új Európa, az új Magyarország minden akadály dacára jönni fognak, be fognak teljesedni, tényekké és valósággá lesznek minden gúny, lekicsinylés, irigység, féltékenység, aljasság, butaság és neveletlenség dacára. Azért

fognak jönni, pontosan és idejükre, se előbb, se utóbb, mert letagadhatatlanul itt van köztünk az új világnézet, az új világszemlélet, az új életrendezés minden parancsoló szűkségével. Ennek az új világnézetnek azonban semmi köze a faszizmusnak ahhoz a bűnös kinövéséhez, mely az antifaszizmust szülte, se a német nemzetiszocializmusnak ahhoz a részéhez, mely a bűnös és ocsmány nácizmust szülte, se ahhoz a reakcióhoz, mely egyképpen jelentkezik a marxizmusban éppen úgy, amint a többi világnézetekben.

Az emberiség öt alapfajtájának egymástól való idegenkedése biológiai tény, melyet nem lehet letagadni. Ez az idegenkedés idézi elő a fajkorcsosítást az egyes fajtaegyedekben kereszteződések eseteiben.

Magyarországon ebben az ideológiai harcban mindkét fél bűnhődött. Az egyik, mert az új világakaratot nem akarta mind ez ideig tudomásul venni, a másik, mert nem eléggé harcolt érte. A politikai, gazdasági és társadalmi béke csak abban az esetben fog helyreállni, ha az új világnézetet tudomásul veszik és minden megalkuvás nélkül hőiesen harcolnak érte, nem az átmeneti vereségek és visszavonulások szempontjából harcolnak, hanem a biztos és győzelmes jövő tudatában.

A magyar nemzet volt az első, amelyik az új világnézettért végigjárt és végigjár minden kálváriát, kinszenvedést a földgömb minden nemzetét megelőzve. De az övé is lesz minden dicsőség, nagyság és boldogság. Nagypénteket járunk most. Ez az igazi nagypéntekünk, melynek el kellett jönnie a magyar élet számára is, mert nagypéntek nélkül nincs és nem volt és nem lesz soha feltámadás.

Állami és nemzeti felségjogainkat még átmenetileg, még bírói tárgyalások formájában és még önkéntes közjogi

öncsorbítással sem adhatják fel, nemzetközi és államközi viszonylatokban a legkevésbé.

Az új világnézetet a Hungarizmus foglalta ideológiai rendszerbe és adta meg magyar gyakorlatát, egyszersmind a magyar nemzet nézetét, hogy hogyan látja helyesnek a világ új képe megvalósítását és az új világrendszert.

Magyarországon a Hungarizmus és Mozgalma döntötte meg véglegesen a feudális-reakciós magyar rendszert 1944. október 15–16-án, senki más. Ezt letagadni lehet, de bebizonyítani [az] ellenkezőjét nem lehet. A Hungarizmus pedig nem reakciós. A marxisták pedig nem buktatták meg Magyarországon a „fasiszta-náci”-rendszert, mert ilyen nem volt, legfeljebb az ő feltevésükben, hogy legyen mit megbuktatni, különben nem tudták volna a magyarországi rendszerváltozást mint ilyen beállítani. De a Hungarizmus sem fasiszta-náci, amint az ma már minden józanul gondolkodni tudó és merő ember előtt kristálytiszt. Egy szóval: a Hungarizmust illetően se jóindulatúan, se rosszindulatúan már nem lehet maszlagolni, mákonyozni, mert már mindenki tisztán lát benne, úgy a jóbarát, mint a konjunkturista, mint az ellenfele, mint az ellensége. És ha másért nem, úgy azért a történelmi igazságért volt és marad jó az a vizsgálat, melyet ellenem és eszmerendszerem ellen folytatnak jóindulatúan vagy fékezhetetlen gyűlölettel, aszerint, hogy ki és mi az illető.

Ötödik hete vagyok itt Magyarországon,¹⁸⁷ együtt szenvedek, hála az Istennek, most már nemzetemmel, de ez az öt hét elegendő volt, hogy ne csak azok győzödjének meg tételeim és a Hungarizmus igazságairól, akiknek közvetlen

¹⁸⁷ 1945. október 3-án szállították amerikai katonai repülőgéppel Budapestre Szálasit, többek között Bárdossy Lászlóval, Imrédy Bélával, Kunder Antallal, Endre Lászlóval, Szöllösi Jenővel, Jaross Andorral és Reményi-Schneller Lajossal együtt.

kapcsolatuk van velem, hanem nemzetem is, aki érzi, látja és tudja, hogy csak az igen nagy igazság feltétlen tudata adhat nekem olyan erőt, mely minden megpróbáltatást leküzd, és a végső nagy útra is lekierőt annyit tud adni, hogy belőle halálosan szeretett nemzetem is lebírhatalatlan hitet tud és mer meríteni történelmi elhivatottságának, hivatásának betöltésére. Ezt az igazságszolgáltatást már megkaptam. A többi már csak mellékes velejáró.

Krisztus Tana – Nacionalizmus – Szocializmus = Hungarizmus a történelmi Kommunizmus a Közösségi eszmrendszer =

Én + Mi.

A liberalizmusban = Formalizmus – Sovinizmus – Materializmus = *Én*-rendszer = *Én*-önzésből fakadó zsarnokuralom. Egyénközpont.

A marxizmusban = Ez talán inkább a bolsevizmus, amíg a marxizmus ugyanolyan összetételű, mint a liberalizmus, csak a *Mi*-rendszer felé eltolva és államközpontú = Formalizmus – Imperializmus – Materializmus a falanszter felé irányítva = *Mi*-rendszer = Állam-parancsuralmi rendszer.

Ez az ideológiai párhuzam adódik a három világnézet között, legalábbis az eddigi tájékozódásom szerint, mely különösen a marxizmus jelenlegi fejlődési fokában nagyon hiányos.

A liberalizmusban hiányzik teljesen a szocializmus ténye, azért torzul el képlete a fenti módon.

A marxizmusban hiányzik teljesen a nacionalizmus, azért torzul el képlete a fenti módon.

A bolsevizmusban úgy a nacionalizmus, mint a liberalizmus hiányzanak, ezért torzul el ennyire az anyagelvűségében. A bolsevizmus a marxizmus legszélsőségesebb hajtása.

Mindkettőnek az eltorzulása azonban még hatványozódik azáltal, hogy Krisztus Tanával szemben legfeljebb az anyagi érdek és az uralmi, hatalmi érdek szempontjából foglalnak állást, máskülönben teljesen függetlenítik magukat a Krisztus Tana által abszolút és minden időkre lefektetett erkölcsi világtörvénnyel és alapjaitól. Mindezek dacára a történelmi kommunizmus ideje be fog teljesülni.

Tévedünk, ha azt véljük, hogy csak a marxizmus áll a történelmi anyagelvűség vagy materializmus alapján. A liberalizmus, a demokráciák és az összes uralmi rendszerek földgömbünkön – még Marx fellépése előtt – ezt az elvet vallották. Már Plátó [sic!] felemeli szavát azok ellen, akik csak a valóság és tények világát ismerik el, de a szellemi és erkölcsi világot nem veszik tudomásul, mert kényelmetlen számukra. A történelmi materializmus éppen úgy, mint a liberalizmus, nem Marx találmánya, ő legfeljebb egy bizonyos oldalról nézte ezt a két szociológiai tüneményt, és pedig a gazdasági oldaláról.

A történelmi materializmus, mely évtizedek óta uralta az emberiséget ebben a világégésben, mely 1914-ben kezdődött, elégett, és helyt kell adjon a történelmi szellemelvűségnek és ennek gyakorlati kifejezőjének: a történelmi közösségelvűségnek vagy történelmi kommunizmusnak. A materia csak eszköz lehet. És igaz az, hogy a teremtető soha nem lehet alárendelve a teremtetettnek. A bálványimádó ember hosszú évezredek át tartó hatalmával elbukik, és az igaz Istenimádó embernek kell parancsra helyt adnia. A parancsot pedig maga az ember adja önmagának – és ez a gyönyörű benne –, mert rájött, hogy a rossz úton tévelygett; és pedig maga az anyagelvűsége és anyagimádata vezette a jó, a szép és az igaz útra. Az anyag csak bizonyos ideig és fokig tud úr maradni, azután mindig kiderül róla, sőt leleplezi önnönmagát mindenkor, hogy csak alázas szolgája

az embernek, olyan szolgál, aki addig fellázadt gazdája, a szellem egyedüli tulajdonosa, az ember ellen.

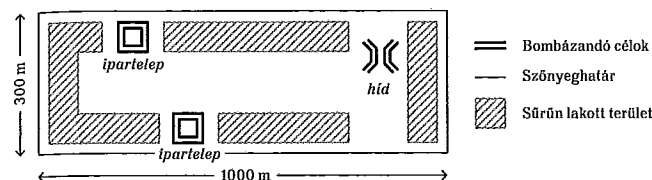
Az új világnézetnek ez az az igazsága, mely eljövételét el-mellőzhetetlenné és biztossá és győzelmessé teszi.

A bolsevizmus annyira szélsőségesen fekszik a marxiz-musban, hogy saját maga számára sajátos ideológiát is al-kotott, mely teljesen független a marxizmustól, és ennek tételeit csak ott fogadja el, amelyekben ideológiája alátá-masztást nyer. A II. és III. Internacionálé és a Trockij kö-zötti ellentéteket ugyanis csak taktikai okokkal magyarázni nem lehet. Lényegbevágó ellentétek vannak a három között. A Trockij-féle IV. Internacionálé marxi irányban követel-te a világforradalmat, a III. bolsevik irányban ugyancsak a világforradalmat, a II. evolúció útján a világ proletárjai-nak egyesülését. Több mint fél évszázada tart ez a küzde-lem benne, mely csak belső volt a kezdetben, a 20. század elején azonban külsővé lett, láthatóvá vált.

A hungarista országépítés részéről alkotott párttörvény-tervezetet már most végre lehetne hajtani a jelenlegi rend-szerben is. Meglátná legalább nemzetünk, hogy a Hungaris-ta Alkotmány mennyire szabad, de felelősségteljes politikai munkát követel a nemzet minden egyes tagjától, a politi-kai pártok miként élveznek közjogi hatalmat, és jelentenek közjogi akaratot a H[ungarista] M[agyar] B[irodalom]ban.

A szőnyegbombázás mögött a legsúlyosabb terrorcselek-ményt is el lehetett bújtatni. Szőnyegbombázást kaptak iparnegyedek. Ezeket a szőnyegeket azonban olyan nagy-ra lehetett szabni, ahogyan azt a vezetés éppen jónak látta. Ha az iparnegyed, vagy bombázandó célok egy négyzetki-lométernyi területen feküdtek, akár a kétszeresét vagy há-romszorosát is be lehetett fogni a szőnyegbe, hiszen nem volt előírás a nagyság kiszámítására.

Hogy mennyire el lehet bújtatni a szőnyegbombázás mögé a legvéresebb terrortámadást, az alábbi célösszeállítás bi-zonyítja:

A pontos mérőeszközök könnyen lehetővé tették volna, hogy a fenti példában megjelölt három célpontot három kö-telék együtt repülve, de külön támadva bombatámadással elintézzze.

Ami azután 1943-tól történt a városokkal, a szőnyegter-rortámadásokkal kapcsolatosan, az hajmeresztő. Már nem is titkolták szándékukat.

Amit én láttam Münchenben, Nürnbergben és Augsburg-ban, amellet a Budapesten látottak eltörpülnek és amit ott nem láttam, az Budapesten világtörténelmet csinált, éspe-dig: az első alatt a romokat értem, a másik alatt a hősi áldo-zatkészséget Budapest közössége részéről, mellyel még az igazi ellenséget is kényszeríti, hogy előtte levegye csodá-lattal fővegét, és tisztelegjen ilyen hősi magatartás és pél-damutatás előtt.

Az orosz katona mindig jó volt, mindenkor megállotta a he-lyét. A világtörténelem, és különösen a haditörténelem ezt a tényt mindig elismerte és bizonyította is. A jelenlegi hábo-rúban véghez [vitt] teljesítménye pedig olyan, aminőt nem minden nép tud kimutatni eddigi történelmében, egyedül-álló és a legteljesebben sikeres, amit egyáltalában nem ront le az a köztudomású tény, hogy a német vezetés 1943-tól a háború végéig a legteljesebb tehetetlenség képét mutatta. Ezekért a katonai értékes tulajdonságokért keresett tehát

Oroszország mint szövetségese, és nem csak nagyhatalmi és világhatalmi nagysága miatt. Oroszországot mindig mint szövetségest kell megnyerni és mint ellenfelet félni kell.

Érdekes hadtörténelmi tény, hogy különösen Oroszországban a veszített háborút mindig forradalom követi. De az érdekes ebben az, hogy az orosz forradalom mindig kihatott egész Európára, legutolsójá pedig az egész földgömbre.

Teljesen tisztázatlannak tartom az orosz nagyhatalomban a marxizmus, a bolsevizmus és a kommunizmus ideológiai elvi és gyakorlati kérdéseket. Ezért vallom azt a nézetet, hogy annak dacára, hogy Sztalin alkotmányt adott az orosz nemzetnek, elhunytá után benne igen nagy társadalmi krízis fog jelentkezni, mely az alkotmány dacára is Oroszország átmeneti lebénultságát fogja előidézni. Sztalin személyisége olyan hatalmas az orosz nemzetben és az orosz történelemben, hogy elhunytá tényleg – de facto és de jure – egészen hatalmas őr fog maga után hagyni, melybe sok ellentétes erő fog beszívódni, és hatalmas társadalmi vihart fog támasztani. Ezekben az időkben – gondolom – fog sok minden, és talán minden, az orosz katonától függeni, akiknek [sic!] sokkal nagyobb fog kelleni végrehajtania, mint 1942 telétől 1945. május 1-ig, vagy bármikor máskor már megírt vagy még megírásra váró történelmében.

Emlékszem: annak idején, ha jól emlékszem, 1941 folyamán, megboldogult hősi halált halt Wirth testvérünk feleségének mondtam, amikor könnyezve kérdezte, hogy férjének tényleg le fog-e kelleni ülnie a tizenöt esztendő fegyházat, hogy ha ez bekövetkezik, úgy velem együtt fogja a még hátra levő időt letölteni. De ha én még egyszer fegyházba kerülök, előzően a világnak feje tetejére kell állania, és engem megelőzően vagy velem együtt Hitlernek és Mussolininak is fegyházba kell kerülnie. Ez azonban csak abban az esetben fog bekövetkezni, ha – amint már mondtam – minden a feje tetejére fog állani. Be is következett. Minden a feje tetején áll, Hitler és Mussolini ha nem is a fegyházba, de

biztosan a „mennyházba” kerültek, én pedig tényleg – de Wirth [Károly] testvérünk nélkül – eljutottam, de tovább, mint a fegyház, a bitófa tövéig. És mégis: mindez rendben van, és jó, hogy így történt, mert ha nem így jön a végzet, még sokkal nagyobb katasztrófa zúdul az emberiségre. Boldog és büszke vagyok, hogy az új világnézet hirdetőjeként állhatok azok elé, akik a világot hivatottak döntésükkel a tényleges megbékélés útjára és révébe vezetni, de ezt nem tudják megcselekedni, csak úgy, ha az új világnézet követelményeinek megfelelően építik a világrendet. Új világot kell építeni, kell és ezerszer kell, mert a régi világ romokban hever, és a győzők oldalán a romok sokkal hatalmasabbak, mint a legyőzötteknél. Egyelőre azonban nem látni azokat annyira a győzelem jótékony mámorfátyla miatt. Igen, a pápa úrnak¹⁸⁸ igaza lett: a régi világ romokban hever, új világ van kialakulóban.

Ha egy eszme számára egy fegyházzárka vagy egy dolgozó szoba, vagy a nemzet nem elég erős eszköz, hogy megvalósulhasson, meg kell hódítania az egész világot. Eszmék pedig mindig képesek erre. Nem tudom megérteni, hogy nem akarják, vagy nem tudják felfogni, hogy a naplómban olyan körülményeket vettem fel, amelyek *akkoriban* számomra fontosak és lényegesek voltak, és nem olyanokat, amelyeket a jelenlegi vizsgálat tart vagy vél fontosnak, vagy én is annak ítélnék. Azonkívül a legfontosabb kérdésekről alkotott vélemény ezeket természetesen nem tartalmazza, mert ilyeneket senki nem bíz naplójára, hanem megtartja magának. Ez, gondolom, annyira világos és természetes, hogy csak rosszindulatú vagy bárgyúan buta ember előtt kell bizonygatni ennek az álláspontnak helyességét.

Tényvalóság, igazság között különbségek vannak. Ezt nem tudják egyesek megérteni. Igazán nincs időm arra,

¹⁸⁸ XII. Piusz.

hogy felnőtt és állítólag tanult embereket oktassak arra, hogy egyes fogalmak alatt mit kell érteniök.

Hogy egy naplóban mesék is vannak, természetes. Minden naplóban vannak ilyen mesedolgok, hírek, pletykák, tények, valóságok, igazságok. A napló, minden napló ezeknek a keverékéből adódik. A Hungarista Mozgalom naplója pedig nem hivatalos, párthivatalos napló, hanem az én magántulajdonomat képező magánnaplóm. Van egy pár nehézfejű, akiknek nem tud mindez a fejébe menni.

R[ákosi] M[átyás] Amaj: 213–216. Olvasás közben gyakran dörzsöltem a szememet, hogy nem kápráznak-e. A paraszt, a munkás, az értelmiségi összefogásáról ír R[ákosi] M[átyás] az Igaz Szóban¹⁸⁹ 1943. december 7-én. Viszont én 1942. október, november és december havában paraszt nagytanácson, munkás nagytanácson és értelmiségi nagytanácson ugyancsak lefektettem az ideológiai, elvi és gyakorlati alapokat a paraszt, a munkás és értelmiségi kérdéseiben, ahogyan azt a Hungarizmus akarja megvalósítani – de majd ugyanúgy, ahogyan R[ákosi] M[átyás] egy évvel később követeli a demokratáktól. Én tehát egy évvel előbb voltam demokrata, mint R[ákosi] M[átyás], aki akkor is csak a demokratáktól követelte, és nem a marxistáktól vagy éppenséggel a bolsevistáktól. Nagyon érdekes ez a hasonlóság, sőt egyes helyeken az azonosság a gondolatmenetben. De hát akkor miért vagyok a pincében, amikor egy évvel előbb voltam a leghangosabban demokrata, mint R[ákosi] M[átyás], aki csak egy évvel később lett az, mert előbb marxista volt. Érdekes, de tény.

¹⁸⁹ Az *Igaz Szó* a magyar hadifoglyok lapja volt, melyet szovjet emigrációban élő magyar kommunisták, Földes Pál, Bebrits Lajos és Orosz Nándor alapítottak és szerkesztettek. Rákosi Mátyáson kívül Révai József is rendszeresen publikált itt. 1942. október 10-től a háború végéig 71 száma jelent meg. Szálasi a *Mi a magyar demokrácia?* című Rákosi-cikket olvasta és jegyzetelte ki.

Ugyanilyen érzéseim voltak, amikor három beszédét olvastam, a debrecenit, a budapestit és az újjáépítésről szólót, még jó, hogy nem országépítésről beszél, mint ahogyan Teleki Pál úr sajátította ki [a] mi szavunkat. Nem akarom R[ákosi] M[átyás] érdemeit csonkítani, csak meglegegedéssel állapítom meg, hogy ő is tud abban az irányban fejlődni, amelyben a Hungarizmus halad, éppen úgy, mint Imrédy Béla. Számomra egészen biztosan megnyugtató.

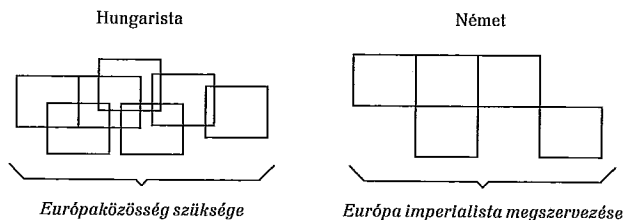
A Hungarizmus, úgy látszik, igen sok és nagy gondot okozhatott Moszkvának, hogy ennyire alaposan tanulmányoztatta, és nem is olyan ügyetlenül alkalmazta. Azért mondom, hogy nem ügyetlenül, mert nem a magyar kommunista párt felé mondta, hanem a magyar demokraták felé. A marxista ideológiát tehát védte az új ideológiával szemben, viszont a demokratákat serkentette vele, hiszen a magyar demokrácia úgyis ideológiailag teljesen üres volt. A marxista ideológiát viszont távol kellett a Hungarizmustól tartania, mert nem a Hungarizmus húzta volna a rövidebbet, mint ahogyan mai napon is lebírhatatlan ideológiájának minden alaptétele.

XI. 7.

Ma kezdem fogságom második félévét. Sok minden történt 1945. május 7.¹⁹⁰ óta. De mindez semmi ahhoz képest, ami még ezután a második félévben valószínűen történni fog.

Az élettér elnevezést és ideológiai elvét és gyakorlati megszervezését még a Hungarizmus kezdte jóval a német előtt. A különbség a kettő között az alábbiakban tűnik szembe:

¹⁹⁰ Helyesen: május 5.

Miért?

A Hungarizmusban végzett tanulmányaim folyamán – kiterjedtek geopolitikára, geoszociológiára, geobiológiára, geojurisztikára, geohistóriára, geoökonómiára – azt a törvényt mertem rögzíteni, hogy Európa minden népének egész Európára van szüksége mint lélettérre, tehát a magyaroknak éppen úgy, mint a finneknek, vagy oroszoknak éppen úgy, mint a németeknek vagy az angoloknak, vagy bármely másnak. Tehát – és ez a lényeges – Európát nem lehet részlelettérre feldarabolni és kiosztani az egyes népek között, mert az elosztás ilyen formája rossz. Ebből adódott a Hungarizmus nagy alapelve, hogy meg kell szervezni, ez parancsoló szükség, az élet-, társ- és sorsazonosság törvénye alapján nyugvó nacionalista és szocialista Európaközösséget, melynek minden erkölcsi, szellemi és anyagi jószágkészletét igazságosan, a szükségletet kielégítve, az igénylő népek és nemzetek számára rendelkezésükre kell bocsájtani Európaközösség vezetőségének. Tehát be kell állítani gazdasági síkon az Európaköltségvetést és az Európagazdálkodást.

A német ideológia nem ebből a szempontból indult ki, hanem abból, amelyet fentebb mint rosszat vázoltam, nevezetesen: minden nép számára egy Európarészt ki akart hasítani, ezt elnevezte az illető nép lélettérének, melyből annak önállótlan meg kellett volna élnie, ha pedig ez lehetetlen volt, egy másik néppel gazdaságilag összeállani. Ilyen elgondolás természetesen csak imperializmushoz vezethet, mint ahogyan oda is haladt. Hiszen minden nép egész Európára utalt. Ha tehát csak egy részét kapja, a hiányzó részt

ki kell könyörögnie a leghatalmasabb hatalomtól, ami Németország lett volna.

Ebből is látható a hatalmas különbség a hungarista és a német nemzetiszocialista felfogás között. A Hungarizmusban az egyes nemzetek és népek létterei csupán mint szervezésszaki egységek jelentkeznek, melynek politikai, gazdasági és társadalmi egységén keresztül szerveződik az Európaközösségbe, és ebben teljesül ki teljes szabadsága, önállósága és függetlensége. Ezért tehát össze vannak kapcsolva szükségből és természetes adottságból az egész Európaközösség önállóságával, szabadságával és függetlenségével. A Hungarizmus tehát gyakorlati és az általa annyira hangsúlyozott és hangoztatott életösszhangon építi az Európaközösséget, és benne az egyes népek közös politikai, gazdasági és társadalmi léttérét. Ezzel szemben a német nemzetiszocializmus feldarabolja Európát, még több részre, mint volt 1938 előtt, és a régi divide et impera elv alapján egy töle teljesen függő imperialista politikai, gazdasági és társadalmi széttagoltságot akart megszervezni azért, hogy az így széttagolt 500 millió lakosság között a Nagynémet Birodalom az ő 100 milliójával mindenkorra lebírhatatlaná váljék.

A Hungarizmusban az Európaközösség elve és benne a közös léttér gyakorlata tovább fejlődött, függetlenül a német ideológiától, és ezt ugyancsak újra megelőzve és szükségből beállította a nagytér elvét. Európa ugyanis csak Afrika és az Európaszomszédos Ázsia becsatolásával lehet csupán politikailag, gazdaságilag és társadalmilag önálló, szabad és független.

A mozgalmakban lévő és kimutatható törvényszerűségek a krisztusi mozgalomtól napjainkig. Felhasználni az 1938–1940-ig a fegyházban készített jegyzeteimet.¹⁹¹ A geoszo-

¹⁹¹ Szálasi itt a szegedi Csillag börtönben írott naplójára utal. Ennek szövegét apróbb kihagyásokkal közli: *Szálasi Ferenc börtönnaplója 1938–1940*,

ciológia – melynek szülőapjának vallom magamat nem kis büszkeséggel, és ugyancsak a geobiológiának –, mert tudományos alapjai ugyancsak a fegyházban készült vázlatok között kell legyen [sic!], különösen Európa geoszociológiai történelmének grafikus és már kiértékelést tartalmazó vázlata. A mozgalmakban rejlő azonos törvényszerűségek és törvények bizonyítására rendkívül fontos. De még fontosabb a geoszociológiai tény, hogy belőle magyarázható a németek és a zsidók hosszú évszázadokra visszanyúló, egymás iránti antagonizmusa és a belőle fakadó geoszociológiai állandósult, majdnem idültnek mondható Európafeszültség.

A nemzetek és közösségek vezetőinek szükségük van a politikai, a gazdasági és a társadalmi földrajzra, történelemre, nép- és fajrajzra és nyelvrajzra. Ezeket azonban még meg kell majd írni Európára nézve is, amint ahogyan a hungarista országépítés ezt alapjaiban a magyar elsődleges élettérre nézve már rögzítette is és ki is osztotta szakembereinek. Hogy most hol kallódik, nem tudom. Ezek a tudományok képezik alapját minden vezetői iskolának. Közösségvezető csak az lehet, bármilyen vonatkozásban, akinek ilyen felelős vezetésre jogosító képzettsége van. Ez nem jelenti egyáltalában azt, hogy ne méríthessünk az egész nemzetből vezetésre rátermetteket, tehát parasztot, munkást, sőt ifjút is. Sőt: egyenesen megköveteli, hogy az egész nemzet tehetségei mind rendelkezésre álljanak a legnehezebb feladatvégzésekre: a közösség erkölcsi, szellemi, anyagi vezetésére és hivatásának betöltésére.

Az emberiség elemi közösségei vagy építő sejtjei: a család, az üzem, a telephely, a laktanya. Az utóbbi csak Nagy Frigyes és Napóleon óta, újra el fog tűnni.

szerk. Csiffáry Tamás, Budapest, BFL–Filum, 1997, Sipos Péter bevezető tanulmányával: 9–46.

A család integrálódási folyamata a Hungarizmusban – de nem *evolúciós* –, mely meghatározza lényegét:

Család – nagycsalád – atyafiság – törzs – nép – nemzet – magasabb emberi közösségek – az emberiség. Ez a kultúrközösség képlete, alapja és lényege. Hordozója, gerince az erkölcsi világrend, tehát Krisztus tana.

Az üzem integrálódási folyamata:

Üzem – műhely – gyár – ipartelep – vállalat – gazdálkodás – gazdasági élet. Ez a technikagazdálkodás közösségének képlete, alapja és lényege. Hordozója, gerince az anyagi világrend, a szocializmus.

A telephely integrálódási folyamata:

Telephely – tanya – falu – község – város – nagyváros – világváros. Ez a civilizatorikus közösség képletalapja és lényege. Hordozója, gerince a szellemi világrend, a nacionalizmus.

A laktanya a fegyveres közösségbe integrálódik. Hordozója, gerince a hősi életszemlélet és a hősi életgyakorlat.

A család: cél, tartalom. Az üzem jóléteszköz, a telephely vezetési eszköz, a laktanya életbiztonsági eszköz a család mint cél szolgálatában.

Én ebben a vizsgálatban nem magamat védem, ezen már régen túl vagyok; évtizedek óta, hanem a Hungarizmust, az új világnézetet. Ezt azonban körömszakadtáig, utolsó lehetemig fogom csinálni. Vagy megvédem és belehalok, vagy megvédem és végrehajtom. Ha bele kell halnom, tudom, hiszem, hogy a dolgozó népek milliói meg fogják valósítani, mert egyedül csak benne van a szabadság, az önállóság és a függetlenség ténye a szó igaz és nemes értelmében.

Európa népei és nemzetei számára nem békediktátumokat kell szerkeszteni, melyet [sic!] úgysem lehet betartani, hanem az Európaközösséget kell megszervezni és építeni. Új világot kell megvalósítani, és nem a régi világot fenntartani

minden erkölcsi, szellemi és anyagi bajával. Ha ezt nem tudják vagy nem akarják Európa vezető hatalmai belátni és megérteni, úgy csak azt bizonyítják, hogy anyagilag nagyon csupán, hogy ilyen nagyságuk dacára nem tudják a kérdéseket még csak meg sem közelíteni, mert szellemileg túl kicsinyek és erkölcsileg túl érzéketlenek ennek a világproblémának a megoldására.

Nemcsak úgy kell imádkozni tudni: „Mi Atyánk” és „Üdvöz légy Mária” és „Hiszek egy Istenben”. Vannak még más imák is, melyek a felsoroltakkal együtt az ember legbenszejében, leglényegében, legtítkosabb mélységében vannak, ahová még az ember saját maga sem merészkedik alászállani, mert fél, hogy önmagát teljesen megismerve, megretten önmaga előtt, vagy nagy önmegismerésében eltávozik a világból, hogy minél előbb az örökkévalóságba juthasson. Itt rejlenek az igaz imák. A leszálláshoz nagy önmegtagadás és bátorság és hit kell. De minden vezető egyszer el kell végezze. Aki már elvégezte egyszer, csak egyszer, azt úgy ismeri meg, hogy többé életében nem ingadozik. Megjegyzem: a jó vagy a rossz úton, amit önmagában a nagy életmegismerésre talált. Ilyen kiválasztottak azonban legfeljebb minden százezredik emberből adódnak. De azért van a tény is, hogy a szellemnek van minden alárendelve, hogy egy és egyesek viszik és formálják mindenkor a történeéseket.

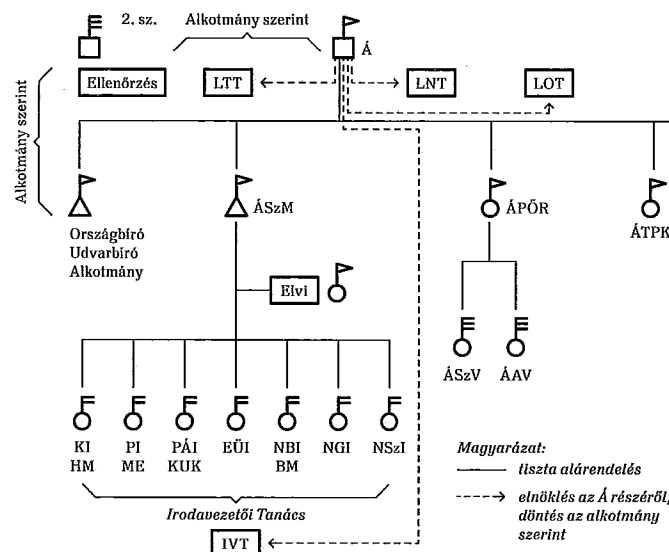
A legtöbben csak a valóságvilág szintjén mernek mozogni, innen mernek csak alászállni saját lényegükbe távolról. Ezért is anyagelvű majd minden ember, de azért is vágyakozik kimondhatatlanul az ideák után, és irigyl azokat, akik idealisták mernek lenni és ideáljukért mernek hidegen reális és realista harcot folytatni. Ilyen irigységen keresztül születik azután az engesztelhetetlen gyűlölet, bosszúvágy, mely ilyen, az anyagelvű számára elérhetetlen kincs hordozóját egyszerűen el akarja távolítani a közösségből, de teljesen és visszahozhatatlanul.

Remélem, nincs az az együgyű ember, aki azt véli, hogy ellenem azért folyik az eljárás, mert tényleg „háborús bűnös” vagyok és „népellenes cselekedetet” hajtottam végre. A vak is látja, hogy világpolitikai és európa-közösségi gyakorlati kérdések húzódnak meg mögötte, melyekben én is, a nép-bíróság is, az egész magyar kormányzat is csak eszközalakok a sakktáblán; melyeknek előre meghatározott játszmát kell végezniök. A Duna-medencében súlyosabb világpolitika folyik jelenleg, mint bárhol máshol Európában.

Nemzetszervezési és államszervezési elgondolások az országépítésben foglalt alapterv alapján:

I. Legfelsőbb állam- és nemzetvezetés

1. Nemzet, nép + államhatalom + vezetés = ország; közösség

Megjegyzés:

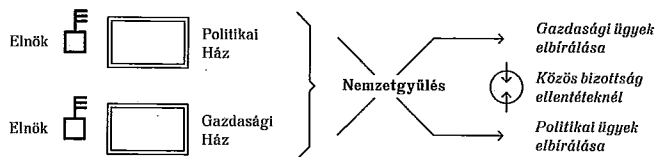
L[egfelső] T[örvényhozó] T[estület]; elnököl Á[llamfő]; tagok: az egyes népszemélyiségek vezetői, az Á[llam]Sz[ervezési] M[egbízott], az elvi V[ezető], az udvarnagyi bíró; vezető törvényjavaslatok, alkotmány, legmagasabb állam-, nemzet- és népügyek, béke, háború, nemzetközi szerződések, legfelsőbb lényeges óhajok.

L[egfelsőbb] N[emzeti] T[anács]; elnököl Á[llamfő]; tagok: mint a L[egfelső] T[örvényhozó] T[estület]ben, de hozzá még az összes miniszterek, azonkívül a nemzetgyűlés két házának elnökei. Elvi törvényhozás és végrehajtás, valamint ellenőrzés és felelősség kérdései.

L[egfelső] O[rszág]T[anács]; elnököl Á[llamfő]; tagok mint L[egfelsőbb] N[emzeti] T[anács]ban; ezeken kívül az Á[llam]Sz[ervezési] M[egbízott] összes irodáinak vezetői, az összes politikai pártok vezetői és az ellenőrzés felelős vezetője. Országépítő tervek ismertetése, törvényhozás és törvény végrehajtó terveinek ismertetése, tájékoztatás a helyzetről, felmerülő kérdésekre válasz, irányt adás a jövőre.

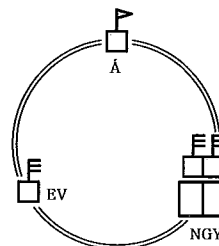
I[roda]V[ezető] T[anács]; elnököl Á[llamfő]; országépítő tervek megalapozása, előszámvetése, utószámvetése, a L[egfelső] T[örvényhozó] T[estület]ben hozott határozatok előmunkálása és kezdeményezés a törvényhozás, törvényvégrehajtás és ellenőrzés szempontjából.

3. Törvényhozás. Személyes felelősség

Törvényhozás, szentesítés, kihirdetés. Aláírja a törvényt Á[llamfő] és a két elnök, ellenjegyzik a L[egfelső] T[örvényhozó] T[estület] tagjai. Megkapja ellenőrzésre végrehajtás megtörténte szempontjából az ellenőrzés felelős vezetője.

4. Legfelsőbb állam- és nemzetvezetés háromsága

Az alkotmány rendezi és szabályozza a három legfelső vezető szerv egymáshoz való viszonyát, jogait és kötelességeit, valamint felelősségüket, úgymint meghatározza viszonyukat a nemzethez, az országhoz, az államhoz, az Európa-közösséghez és a törvényvégrehajtáshoz.

5. Nemzetfelsőjog, államfelsőjog, népfelsőjog, államfői felsőjog.

6. Az alkotmány. A kivételes hatalom.

II. Ellenőrzés. Kiterjed az állam, az ország, a nemzet, a nép – a család, az üzem, a telephely, a laktanya minden részére. Vezetőjét választja a N[emzet]G[yűlés] minden tagja, valamint az összes miniszterek és az I-ben¹⁹² felsorolt tanácsok tagjai három személy közül, akiket az Á[llamfő], a törvényhozás két elnöke és a M[iniszter]E[lnök] együttesen jelölnek, és akikből az egyik a N[emzet]G[yűlés] teljes

¹⁹² Szálasit itt az I. sz. mellékletre utal.

taglétszámának nyolcvan százalékát a szavazásnál elnyeri. Szavazás addig, amíg a nyolcvan százalék megvan az egyik személy számára. Kiesési eljárás alapján. Egyenlő eredménynél újra szavazás, utána a kevesebb kiesik. A megmaradó kettőnél a minőségi nyolcvan százalék követelmény.

Ellenőrzés fő irányai:

1. Világnézeti ellenőrzés.
2. Alkotmányos élet ellenőrzése.
3. Törvényvégrehajtás, rendeletvégrehajtás ellenőrzése.
4. Bíraskodás ellenőrzése.
5. Fejlődéskutatás és ellenőrzése.
6. Személyi ellenőrzés.
7. Anyagi ellenőrzés.
8. Miniszteri és bírói felelősség megállapítása. Politikai felelősség megállapítása.

Ellenőrzés alapján észrevételek és javaslatok. Különösen fontos az 5. pont ellenőrzése, terjedjen ki az egész földgömbre.

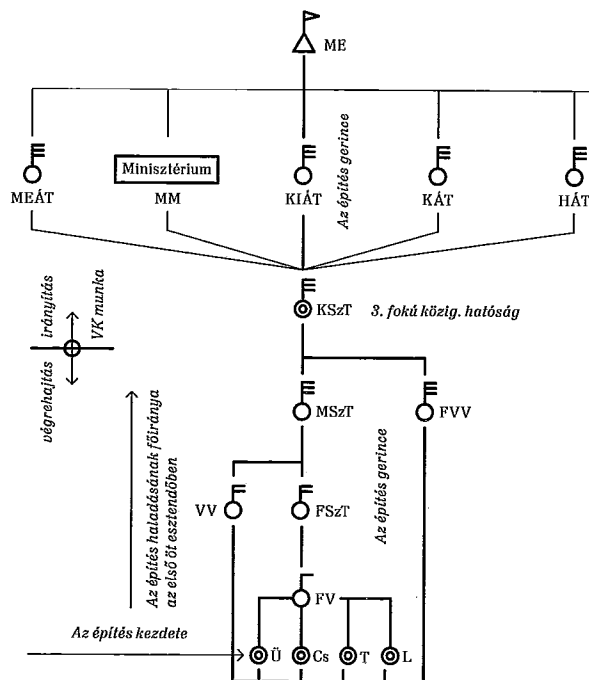
Ellenőrzés eszközei:

1. A pártok.
2. A közigazgatás.
3. Külön szakemberek.
4. Személyes ellenőrzés, vagy ellenőrzés felkérésre, vagy a törvények szabta ellenőrzés.

III. Törvényvégrehajtás Miniszterium [sic!] kezében.

1. A kezdet miniszteriuma. Tartama öt esztendő. Feladatok a hungarista országépítés szerint. Politikai pártokból erőaránynak megfelelően. Pártok szakembert állítanak. Visszahívhatják, de munkájában nem befolyásolhatják. Visszhívás esetén zárós időn belül utódot kell állítani, különben M[iniszter]E[lnök] gondoskodik róla. Kimondottan átmenet az alapokra. Öt év után alapvető miniszterium.

2. A kezdet miniszterium váza

a.) Csak a M[iniszter]E[lnök] miniszter, a többi mind államtitkár, Á[llam]T[itkár].

b.) M[iniszter]E[lnök]i Á[llam]T[itkár]: Népszemélyiség – Jogszabályalkotás – Összhangolás – Személyügyek – Tanácsok, követek fogadása – Nemzettájékoztató – Sajtó, film, rádió – Törvény, rendelet ellenőrzés – Intézetek, hivatalok – Tanácskozások.

c.) M[iniszteriumi]M[egbízott]: – Belügyi csoportfőnök – Népjólét – Népegészségügy – Igazságügy – Vallásügy – Nevelésügy – Kultúrügy – Néprend és rendészet – Népbiztonság.

– Gazdasági csoportfőnök: Földművelés – Energia – Bányászat – Ipar – Kereskedelem – Közlekedés – Munkaügy – Pénzügy – Adóügy – Bank és hitel – Közellátás – Ember-, erő-, anyag-, terület-, értékpolitika.

– Elvi csoportfőnök: Család – Üzem – Telephely – Lakatya – Nép – Nemzet – Közösségi rendszerek – Világnézet – Ego + Nas [sic!] = Vallás – Nacionalizmus – Szocializmus = Kultúra – Civilizáció – Technikagazdálkodás – Erkölcs világa – Szellem világa – Anyag világa = Tudományos intézetek – Laboratóriumok – Hivatalok.

d.) K[öz]I[gazgatási] Á[llam]T[itkár]: Közigazgatás – Tervezés – Szervezés – Irányítás – Vezetés – Kiképzés – Ellenőrzés – Központosított vezetés – Megosztott végrehajtás – Országos Szakhivatalok felállítása vasút + Posta mintájára.

e.) K[ülügyi] Á[llam]T[itkár]: külügyek.

f.) H[onvédelmi] Á[llam]T[itkár]: Honvédelem ügyei. Egy személyben vezérkar főnöke. Békében főparancsnok nincs, csak honvéd főfelügyelő, alája rendelve a honvéd felügyelők fegyvernem szerint és szolgálati ágaknak megfelelően.

g.) K[öz]I[gazgatási] Sz[ervezési] T[anács]: A végrehajtás legfelső vezetője, M[egye]Sz[ék]T[artó] és F[első] V[égrehajtó] V[ezetés] középső vezetés, F[első] Sz[ervezési] T[anács], V[égrehajtó] V[ezetés], F[első] V[ezetés], alsóvezetés, Cs[alád], Ü[zem], T[elephely], L[aktanya] alapelemek a közösségi rendben és rendszerben.

A vezetők teljes felelősséggel, teljes végrehajtó joggal felruházva. Szakemberekből álló törzsekkel, hungarista országépítés szerint.

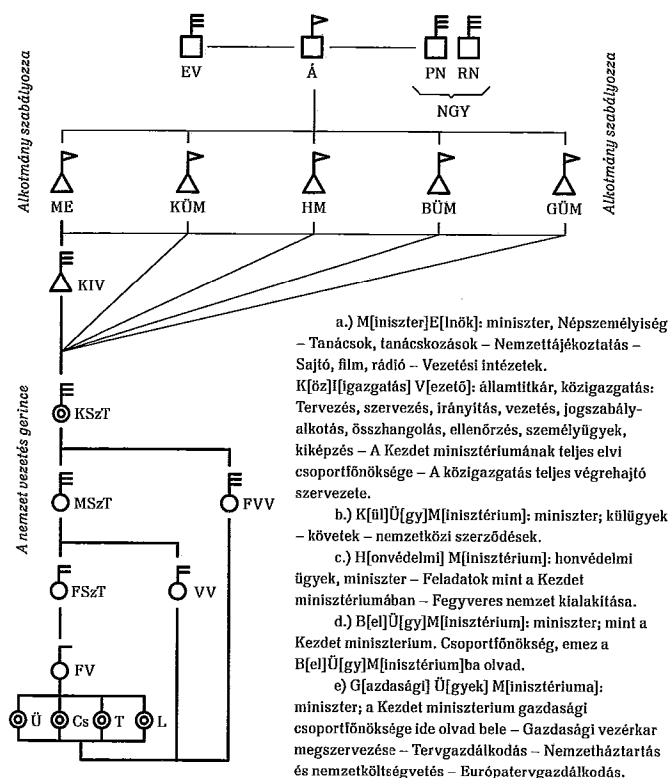
K[öz]I[gazgatási] Sz[ervezési] T[anács] központok: Budapest, Győr, Szombathely, Pécs, Székesfehérvár, Kecskemét, Szeged, Szolnok, Debrecen, Miskolc, Gödöllő.

Közigazgatási területbeosztás egységes.

III. Törvényvégrehajtás

3. Az alapvető miniszterium. A kezdet minisztériuma után, tartama öt esztendő. Feladatok a hungarista országépítés szerint. Politikai pártokkal, erőviszonyainak megfelelően. Szakemberek kiküldése általi szakmegkötés nélkül. Öt év után a célminisztérium, a végleges legfelsőbb nemzetvezetés.

4. Az alapvető minisztérium váza:

5. A célminiszterium. Végleges legfelsőbb nemzetvezetés. Szervezete, feladatköre, alkotmányépítése a hungarista országépítés szerint. Minden M[iniszter]E[lnök] választott munkatörzsével öt éven át marad hivatalában. Utána igazoló jelentés a N[emzet]Gy[űlés]nek, melynek bizalma után még három éven át marad. Bizalmatlanság esetében távozik, helyébe új jön. „Á[llamfő]” hívja meg és bízta meg. Az „Á[llamfő]” bármikor megvonhatja megbízását. Politikai pártok alakítják erőarányuknak megfelelően.

IV. 1960-tól kezdődően Magyarország újjáépítve; új társadalmi rendszerével megkezdheti új életét még akkor is, ha közben katasztrófák érik Európát, mert vezetése tudja, mit akar, hogyan akarja, milyen eszközökkel érheti el célját. 1965-ben – ahogyan a hungarista személyi vezetési számvetés is rögzítette – az összes vezetők leváltása, és a felnőtt és átnevelt ifjúságnak átadni a vezetést, 1965-tel megszakad a nemzet személyi, gátló összeköttetése a múlttal, és csak a szabad jövő és az új alap életfrissessége lüktet vezetésében.

XI. 8.

Egy eszmerendszeren belül dúló elvi harcok mindig kíméletlenek, meg nem alkuvók, engesztelhetetlenek, míg az egymáson kívül állóak akár szövetségre is képesek. Ezt látjuk például a jelenlegi háborúban az utána következő időkben. A marxizmus bolsevista szélsősége szövetséget köt a plutokráciával, mely ugyan demokratának vallja magát, de nem az. De viszont semmiképpen nem alkuszik a II. Internacionáléval, ez vele szemben, a III.-kal szemben a legélesebben harcol. Átmenetileg kötnek ugyan barátságot, de csak azért, hogy ezen keresztül taktikai előnyt szerezve a másikat végleg maguk alá tudják gyűrni. Ez ugyan egyáltalában nem nemes versengés egy eszme megvalósításáért, hanem elvi harc, mely tisztában van azzal, hogy egyedül a tisztán tartott elv tud tiszta gyakorlatot és tiszta eredményeket felmutatni, hozni, biztosítani és megtartani.

Ha utolsó utamra is kellene mennem, és éltem beteljesedne, Magyarország és nemzetem új életét az én nevemmel és a Hungarizmussal szentelnék meg. Ez teljes hitből fakadó meggyőződésem és hitvallásom.

A bölcsélet, az ideológia és a gyakorlat egymáshoz való viszonyát és szerves kapcsolatát az egyes mozgalmakban a következőképpen látom:

1. A marxizmusban Marx a történelmi materializmusban bölcséletet ad, kommunista kiáltványában gyakorlatot, ideológiát nem adott. Ezt akarta többek között pótolni és pótolta is a bolsevizmus, mely ideológia és gyakorlat is, de a marxi bölcselethől csupán annyit vett át, amennyire feltétlenül szüksége volt. A bolsevizmus ugyanis jellegzetesen a filozofikus, bölcsélet nélküli, mint minden anyagelvű rendszer. „Contradictio in adjecto”¹⁹³ lenne, ha az anyagelvűségben bölcséletet keresnénk vagy kutatnánk, mert csak a szellem és az erkölcs tulajdona az emberiség legértékesebb tudománya.

2. A fasizmusban Mussolini bölcsellettörmelékeket hozott, de erőteljesen nem tudhatta kialakítani bölcséletét, hiányzott az alap, mely „sine matre creatam”¹⁹⁴ lett volna. Gyakorlatot adott a fasizmusban, melynek sem bölcséleti, sem ideológiai alapja nem lévén, de az első gyakorlati viharban összeomlott. A bolsevizmus fennáll, igaz, több mint 25 esztendeje, de csak most került szembe a valóságos élettel, az életgyakorlattal, eddig mesterségesen, mintegy ösztönszerű védekezésben, elzárták a külvilágtól, tehát majd csak ezekben az időkben fog eldőlni, hogy a bolsevizmus mint életrendszer meg tud-e állani az élet gyakorlati viharai előtt.

¹⁹³ Latin: önellentmondás, olyan állítás, amely önmagában hordja cáfolatát.

¹⁹⁴ „Prolem sine matre creatam” – „Anyá nélkül született gyermeket” (latin). Montesquieu (átvéve Ovidius *Átváltozások* II., 553. gondolatát) *A törvények szelleme* című művéről írta, arra utalva, hogy eredeti munkáról van szó, nem voltak elődei.

3. A német nemzetiszocializmus, vagy helyesebben a Völkische Bewegung bölcséleti alapját kikölsönözte, tehát nem sajátja, nem saját születésű édesgyermek, hanem adaptált, és pedig Rosenbergtől. Ez a bölcséleti alap azonban teljesen téves bölcséleti tételekből indul. Ha pedig téves a tétel, téves a következtetés is. A bölcsületben – és ez törvénye – mindig egy már meglevő igazságból kell megindulni egy másik igazság felkutatására. Rosenberg nem így tett, hanem feltételezte, hogy a tudomány egyik tüneménye őso, legbensőbb ok – anyagi tünemény pedig soha nem lehet legbensőbb ok, mert nem teremtő, hanem csak teremtett, így mindig csak okozat és híd marad – és erre a feltevésére építette egész bölcsületi kutatását és megtalált igazságát, mely tényleg nem is lehetett más, mint egy mítosz. Így bosszulta meg magát a filozófia egy olyan emberen, aki hozzá nem értéssel nyúlt hozzá: gyereket szült neki, de halva. Rosenbergnek ezt a bölcsületét adaptálta a V[ölkische] B[ewegung], melynek politikai gyakorlata már megvolt a Mein Kampf[ban] és a 25 pontban.¹⁹⁵ Ideológiája azonban nem volt. Ezt pótolni akarták azzal, hogy a Mein Kampf [című] munkát ideológiává akarták előléptetni, ami végérvényesen nem sikerült, annyira nem, hogy 1943[-ban] vagy 1944-ben maga Goebbels, a propagandaminiszter, akinek viszont feltétlenül az ideológiai kellett volna hogy legyen, nagy hangon kijelentette, nem beszélünk most ideológiáról, ezt majd a háború utánra hagyjuk, most nincs rá szükség, az egyedüli fontos a háború megnyerése. Ez a teljes ideológiai hiányt és a csődöt mutatja, hogy ideológiát egyáltalában felépítsen. Az élet vihara és gyakorlata elsodorta.

4. A Hungarizmus épülete szervesen épült. Először bölcsületi rendszerben született, ebből ideológiai eszmerendszer fejlődött, és ebből a gyakorlat, melyet a Hungarista Mozgalom pártkeretei és szervezetei fognak megvalósítani.

¹⁹⁵ Szálasi itt az NSDAP 1920. február 24-én kiadott programjára céloz.

A gyakorlati élet legvadabb viharai sem tudják és fogják kiszakítani, az élet követelte tanrendet és gyakorlatot jelent.

5. A Krisztusi Mozgalom az egyedülálló mozgalom eddig a földkerekségen, mely a bölcsületet, az ideológiát és gyakorlatot egyetlen szerves egészben tudta adni az emberiségnek, amely még mindig nem tud a legnagyobb csodálattal leborulni e mű olvasásakor. A legjobb bölcsület, a legigazabb ideológia és a legszebb gyakorlat ölelkeznek benne egyedülálló egyszerűségben és örökérvényességgel. Igen, ez abszolút érték. És abszolút, mert az örök erkölcsi világrendet hozza, mely mindig minden felül áll és abszolút, mert az Abszolút Személyiség adta, Isten Fia, Isten maga. Ha pedig nem Ő, úgy az a négy férfi együttesen Isten, mert ily művelt emberi agy nem szülhet.

A „reakciós”, „fasiszta, náci, nyilasbitang” szavakkal illelne már elővigyázatosabban bánni, mert úgy gondolom, hogy a magyar nemzet[nek] kezd már újra kinyílni a szeme, és ma már nemcsak néz, hanem lát is. Ma már nem lehet nemzetünknek valamit mesélni. A rádió világában teljesen meddő dolog bizonyos igazságokat letagadni. Ma már mindenki tudja, hogy „a reakciós, a fasiszta, a náci, a nyilasbitang” már nem mindenki, akit ezekkel a megtisztelő szavakkal illetnek, sőt hogy ezeket a megjelöléseket már csak azért használják, hogy önmaguk létezését igazolják és szükségessé tegyék, hogy elleplezzék teljes tehetetlenségüket az eseményekkel szemben és a vezetés szempontjából. A jelenlegi uraknak már be kellene látniuk, hogy érdemes lenne a Hungarizmussal és vezetőivel másként is bánni, nem csak mint bűnre szolgáló alkalommal és közönséges bűnösökkel.

Meg vagyok győződve, hogy a volt ellenség egészen másként méri le a Hungarizmust, sokkal tisztábban lát benne és meg is becsüli inkább, mint itthon bizonyos olyan urak, akik csak saját politikai meggyőződésüket türik meg Magyarországon, legalábbis addig, amíg ebben győztes szuronyokra támaszkodhatnak.

R[ákosi] M[átyás] Amaj: Előszó. A történelem még senkit nem igazolt. Legfeljebb az eddigi történesek igazolták a feltevéseket. Ez azonban még nem történelem. Történelmi igazolás lehetséges majd akkor, amikor Európának ez a vajúdó társadalmi időtartama befejezést nyer és megkezdődhet az építőmunka, az új kultúrkör időszaka. Az Európavajúdás pedig kezdődött 1900-as évek elejével, és előre láthatóan csak 1960-as években fog lezajlani teljesen, és fogja beállítani Európa, és, reméljük, az egész földgömb új kultúrendjét. A népvándorlásról is – történelmi szemmel – csak a magyar honfoglalást befejező Szent István királytól kezdve lehet történelmileg írni, addig évszázadokon át senkit nem igazolt a történelem. 1960 után jöhetnek csupán az önigazolások a történelem előtt és a történelem bírálata a férfiak tetteiről az 1900-as évektől kezdődően 1960-ig. Ez akkor tényleg nyugodt igazolás és nyugodt ítélet lesz majd. Nagy igazoló jelentésemet nemzetünk előtt 1960-ra terveztem, és ha a Jóisten csak úgy segít és van velem, mint eddig, meg is fogom tudni szerkeszteni és meg is tenni.

R[ákosi] M[átyás] Amaj: Előszó. Hazánkban a viszonyok nem változtak még meg gyökerében, ahogyan állítja a szerző. Szó sincs róla. Gyökerében való változást idegen, mégoly jóhiszemű és becsületes szándékú, de idegen segítség semmiképpen nem hozhat. A nemzetet, a népet csak úgy lehet megmenteni, ha önmagát meg akarja és meg tudja menteni. Minden más orvosság számára halálos. A szabadságot, önállóságot, a függetlenséget, az élni akarást csak önerőből szerezheti újra vissza a nemzet, ha erőteljes életében átmenetileg elvesztette. Más segítség gyökereit rohasztja meg és kidűl a legerősebb törzs is. Ne segítsen idegen jóbarát nekünk, csak engedjen bennünket élni, dolgozni és cselekedni, ahogyan azt a magyar nemzet eddig is tette Európa népei történelmében anélkül, hogy imperialista szándékokkal veszélyeztette volna bármely nép dicsőségét, nagyságát és

boldogságát. És nemzetünknek nincsenek és soha nem voltak illúziói, mert mindig reálisan élte életét. Illúziói mindig csak olyanoknak voltak, akik benne olcsó eszközt láttak illúzióik megvalósítására. Nemzetünk volt mindig az, aki magatartásával ilyen illúziókat alaposan kigyógyított illuzionistákból. Aki pedig ilyenre képes, maga is illuzionista nem lehet.

R[ákosi] M[átyás] Amaj. Előszó. Mértéktelenül felnagyított szovjet–angolszász ellentétéről ír a szerző.¹⁹⁶ Tehát van ellentét, csak mértéktelenül felnagyítják. És spekulálnak ilyen angolszász–szovjet összeveszésre. A reakció. De ki a reakció. Valami mumus, vagy tényleg valami meglevő maffia. A kommunisták nem lehetnek. Talán a szociáldemokraták. Vagy talán a kigazdák. Vagy azok, akik egyik párthoz sem tartoznak, hanem tényleg békét, munkát, kenyeret akarnak. Vagy talán az a reakció, amely minden gátlás nélkül Horthy szerepét akarja tisztázni Horthy javára egy perben, amelynek mesterkéltége nyilvánvaló. De ha minden reakció, úgy az egész magyar nemzet az. Vagy pedig tényleg csak szólam már ez a szó, és már visszhangja sincs.

És ellentétek tehát mégis vannak. Hogy ezek csak alakiak és minden koalícióban előfordulnak, igaz. De helyese a megindulási alap, amelyből ezt az igazat kikövetkeztetjük. Egy igaz volt és van: Anglia eddigi történelmében nem nagyon tűrte, hogy Európában egy vezető szárazföldi nagyhatalom létesüljön, és uralja a többi európai népeket. Ez tény, és pedig történelmi tény. Hogy ez az angol szokás most hirtelen meg fog-e szakadni, nem tudjuk, lehet. De ha ez tény volt eddig, és eddig még nem mutatkoztak nyomai egy más angol szokásnak, úgy nem illúzió az angolszász–szovjet lehetséges viszálya, hanem egy realista, egy sokkal nagyobb, mint a német vereség előrelátása.

¹⁹⁶ Rákosi, *i. m.*, 4.

És hogy mennyire nem illúzió a „reakciók” illúziója az angolszász–szovjet ellentéteket illetően, bizonyítja maga R[ákosi] M[átyás] a következő bekezdésben. Ebben arról ír, hogy az újjáépítést csak gátolják és késleltetik, akik azt hirdetik, hogy sok százmillió amerikai kölcsön nélkül kár is hozzáfogni.¹⁹⁷ Talán csak nem azt akarja mondani ezzel, hogy itt van a szomszédságban a Szovjet, amely éppen úgy rendelkezésre tud állni, mint az amerikai tőke. Igen, ezt akarja burkoltan mondani. De ebből viszont kitűnik az óriási gazdasági ellentét a három világhatalom között. Mind a három külön-külön, tehát egyedül is képes Európa felépítésére, olyan óriásiak az erőforrás- és nyersanyag-készleteik. Erre is törekszenek, ezt akarják elérni egymás nélkül. Hiszen óriási üzletlehetőségről van szó, melynél az agyonbombázott Európa éppen olyan jól járna, mint a hitelt nyújtó. Ez pedig óriási ellentét csíráját hordja méhében, mely mögé mindent el lehet rejtteni, világnézeti ellentétől ellen-szenvig és hatalmi féltékenykedésig. R[ákosi] M[átyás] is tiltakozik burkoltan az amerikai tőke ellen, mely az egész világon felépítési piacokat keres, nehogy a nyakába zúduljon egy olyan munkanélküliség, ami páratlan lenne az eddigi történelemben. Kínát talán már elvesztette a Szovjet segítségével, Elő-Indiához, Dél-Ázsiához és Ausztráliához Anglia nem engedi, Európa 300 millió lelkéhez Anglia és a Szovjet 200 millióját pedig maga a Szovjet szeretné már egyszer rendesen ellátni, nehogy a 25 éves nélkülözés és Európa kultúrájának és civilizációjának megismerése után saját állampolgárai lázadjanak fel ellene ki nem elégített és 25 éve türelmesen várt igényeik nem teljesítése miatt. Ezek bizony igen komoly jelenségek, melyek egyáltalában nem a „reakciós illúziók”, hanem nagyon is „akciós tények”, amit R[ákosi] M[átyás] is nagyon is lát, csak mesterségesen le akarná kicsinyíteni.

¹⁹⁷ Uo., 5.

R[ákosi] M[átyás] Amaj. Előszó. Nem tudom, hogy R[ákosi] M[átyás] mit ért szörnyű szerencsétlenség[en], ami az országra szakadt. Felszabadították. Területeiből visszavették csak, amit „elrabolt hátba támadt szomszédaitól”. Bűntetik, mert egészen egyedülálló hősiességgel harcolt megölt igazságaért és meggyőződéséért. A szörnyű állapotokat nem a volt vezetők idézték elő. És ezen egy tollvonással lehetne segíteni. A megbékélést pár héten belül, a legeredményesebben végre lehetne hajtani. Csak tudni kell, hogy mit, hogyan, mikor és hol, kivel, milyen céllal kell elvégezni és végrehajtani. A háború mindig szörnyű. Elvesztett háború még szörnyűbb. A legszörnyűbb azonban a sopánkodás és a bűnbakkeresés. Mert vesztett háborúnál nincs bűnbak, és nyertes háborúnál nincs csak egy nyertes, aki mindent zsebre vág. A háborút teljes egészében a teljes nemzet nyeri is és veszti is. A nyeresért a teljes nemzet dicsősége, nagysága, boldogsága áll, vesztésért a teljes nemzet elesettsége, de csak addig, amíg erőre nem kap, és újrakezdi életét. A háborút már a megelőző rossz békében veszti el, és a győztes háborút a rákövetkező rossz békeépítésben. Egyelőre ezt a háborút is mindenki elvesztette. Nincs győztese, nincs vesztese ennek a háborúnak, minden romhalmaz, mind a két fél-nél, mert a régi világ romokban hever mindkét oldalon, és új világ van alakulóban, mely még sehol nem épült fel.

Földgömbinterregnum van, mely véglegesen tisztázódni fog, de a jelenlegi felek szerint csak egy új háborúval, melynek legfélelmetesebb előőrvényei éppen nemzetünk fölött kavarognak.

R[ákosi] M[átyás]: Amaj. Előszó. Földkérdés gyors, sikeres megoldása.¹⁹⁸ Ha 1948-at fogunk írni anélkül, hogy éhség-

¹⁹⁸ Uo., 6: „A fiatal magyar demokrácia el van szánva, hogy ezúttal mély és erős alapokra épít. Ezt mutatja a földkérdés gyors, erélyes és sikeres megoldása.”

hullámok voltak Délkelet-Európában, és általában Európában, úgy sikeres megoldásról talán beszélni lehet. A megoldás gyors volt, de semmi más. A Hungarizmus is kidolgozta a földkérdést, és nem mint földreformot, hanem mint földpolitikát, ami lényegesen más és egészen mélyenható. Az 1945–46, majd '46 és '47 esztendő fogják bebizonyítani, hogy érdemes volt-e gyors munkát végezni. Mert nem az a munka gyors, amely egy nap alatt intéz el egy kérdést, hanem amelyik jól intézi el. A földdel nem lehet forradalmat csinálni, mert kíméletlenül visszaüt. Visszaütött a Szovjetben az 1920-as esztendőben, visszaütött Magyarországon az 1920-as esztendőben. A hungarista parasztállam a földkérdéssel kap szilárd alapot. De éppen ezért roppant felelősség, hogy a földdel tényleg úgy sáfárkodjunk, ahogyan azt a nemzet összességének jóhaszna és jóléte követeli, nemcsak a földproletáré.

Vannak egyesek, akik azt bizonygatják, hogy milyen más lenne a helyzet, ha én október 16-án átvéve a hatalmat, 20-án megkezdtem volna a különtárgyalásokat a Vörös Hadsereggel. Ha ez megtörtént volna, nem lenne ez a sorsom. Érdekes kiszólások és elszólások ezek. A háborús bűnösség és a népellenes cselekedet ismérve tehát csak ebben csúcsoodik. Igen, itt a Duna-medencében most világtörténelmet írnak. Igaz, én jól fogom a tollamat.

A Hungarizmus a zöld asztalon a tökéletes rendszert dolgozta ki, hogy a gyakorlatban az elérhető leggyakorlatiasabbat kapja meg. Biztosan tudom, hogy a Kommunista Párttól kezdve végig az összes többi pártokon át egyiknek sincs országépítő terve, csak egy terve volt: hatalomra jutni, annak birtokában majd csak lesz valahogy, és csak egy terv van: a hatalom kényelmében maradni minden eszközzel.

Aki úgy véli, hogy a hungarista országépítés terveit csak úgy le lehet másolni, és minden további nélkül a gyakorlati életbe átvinni, roppant téved. Támpontokat csak azért adok, hogy a kormánzatnak segítsék jelenlegi súlyos helyzetében, amelyben rendszeresen nem tudnak és képesek gondolkozni.

„Mi is pontosan így akarjuk, függetlenül ettől hasonló utakon járunk!” Ilyen és hasonló felkiáltásokkal tisztában vagyok Gömbös Gyula óta. Másolják csak nyugodtan le mindazt, amit itt segítségükre adok. Nélkülem és ellenem úgysem tudják megcsinálni. Az utolsó tíz esztendő ennek fényes igazolása és bizonyítéka. Minden kormány megbukott, amelyik engem meg akart buktatni, én meg megmaradtam, és túléltem minden ilyen szándékot. Megbuktatni engem és az eszméimet már nem lehet. Engem csak meggyilkolni, eszméimet pedig csak ellopni lehet. De mindkető még a nemzedéken belül véresen megbosszulná magát. Én mindenre felkészültem, az ellenségeim semmire sem. Ez az én előnyöm még halálomban is, és ez az ő hátrányuk még életükben is.

Mi, hungaristák becsületesek maradtunk volt szövetségeseinkkel szemben, és becsületesek maradtunk volt ellenségeinkkel szemben is. Senki más nem mondhatja magáról ezt egész Európában. Ez bennünket értékessé tesz. Ez szolgáltatja az alapot arra, hogy a Hungarizmus tényleg építő alapja legyen és egyedüli reménye is Magyarországnak és nemzetünknek.

XI. 9.

Ha Amerika nem lép be a háborúba, úgy Németország kompromisszumos békét tud kötni. Ha a Szovjet nem lép be a háborúba, úgy Németország feltétlenül győz és diktál. Ha Németország megnyeri a háborút, biztosan imperialista

módon szervezi meg Európát. Az európai népek ez ellen megindították volna nacionalista és szocialista szabadságharcukat, melynek élére, már taktikai okokból is, a Szovjet állott volna abban az esetben, ha Németországgal nem kerül háborúba. Ezek mind letagadhatatlan tények.

Az eddig lakott táborhelyek rangsora a következőképpen alakul:

Fogságba esésem napja 1945. május 5-én délelőtt Mattseban, Salzburgtól 20 km-re északra, a Tó Szállodában, melyben 1945. április 1. óta laktam. Fogságom helye és időtartamai:

1. 1945. május 5.–május 7-ig: Mattsee
2. 1945. május 7.–július 31-ig: Augsburg – újtelep
3. 1945. július 31.–szeptember 18-ig: Salzburg, tartományi fogház, 13. sz.
4. 1945. szeptember 18.–október 3-ig: Salzburg-dél, Marcus Camp, amerikai büntetőtábor
5. 1945. október 3.–mai napig: Budapest, Hűség Háza, pincezárka 39. sz.

1. Rangsor étkezés szempontjából:

Augsburg
Hűség Háza
Marcus Camp
Salzburg

2. Rangsor szabad mozgás szempontjából:

Marcus Camp
Augsburg
Salzburg
Hűség Háza

3. Rangsor elhelyezés szempontjából:

Augsburg
Salzburg
Hűség Háza
Marcus Camp

4. Rangsor bánásmód szempontjából:

Hűség Háza
Augsburg
Salzburg
Marcus Camp

Adódik értékegység az én egyéni megbírálasom szerint középegységben: Augsburg 1,5, Hűség Háza 2,5, Marcus Camp 3, Salzburg 3 egység. Egység szerint a legjobb volt Augsburg, utána a Hűség Háza, a legrosszabb helyezését Marcus Camp és Salzburg folytatnak nemes versenyt. Szerintem Marcus Camp volt a legromdább. A számtani sorrend mellett azonban tényként itt a sorrend, ami a szívemben van: a legjobb hely minden szempontból a Hűség Háza pincezárkája, mert – itthon vagyok. És ez minden konzerv-csomaggal és minden szabad mozgással felér. Itthon vagyok, édesasszonyom közelében, és nemzetemben, akinek súlyos sorsában és szenvedéseiben minden körülmények között osztozkodni kívánok és akarok.

Melyik út lett volna számomra könnyebb, kényelmesebb, de felelőtlenebb is: hogy 1945. április végén kimegyek az arcvonatra és hősi halált halok, vagy pedig hogy vállalom minden eddigi tettemért a felelősséget, tudatosan kiszolgáltatam magamat a szenvedélyeknek, és tudatosan megyek a bitófa alá. Határozottan állítom, hogy az előbbi kényelmesebb lett volna, és sokkal nagyobb és hősibb elszántság kellett ahhoz, hogy valaki arra az útra lépjen, amelyet én választottam és járok. Ilyen magatartással és példaadással tudom a legfényesebben bizonyítani és igazolni a Hungarizmus igazságait, tudok erőt, elszántságot és cselekvési akaratot adni nemzetemnek jövőjének céltudatos megépítésére.

Most, november 4-én voltak a választások.¹⁹⁹ Nem tudom, milyen az eredmény. De a következőket kell megállapítanom:

1. A választások csonkák. Nem tükrözik vissza a nemzet szabad akaratát, mert egyrészt a Németországba menekült tekintélyes nemzetrész nem vett részt benne;

mert az ország megszállás alatt áll, és még azonkívül egy ellenőrző bizottság működik felségjogainkba való beavatkozás jogával;

mert a Nyilaskeresztes Párt – Hungarista Mozgalmat a választási harcból kizárták.

Ez a három körülmény annyira súlyos, hogy a választásokat egy szabad, önálló és független nemzet akaratmegnyilvánulásaként nem lehet figyelembe venni.

2. Meggyőződésem, hogy a választásoknál a Hungarista Mozgalom tagjai, hívei és a vele rokonszenvezők óriási tömege ugyancsak részt vett. Éspedig a parasztságunk és a középosztályunk hatalmas többsége a kisgazdapártban, a munkásaink és szegény testvéreink tömege a marxista pártokat duzzasztotta fel.

3. Meggyőződésem, hogy a Kisgazdapártnak éppen a hatalmas hungarista tömegeknek nála való leszavazása miatt abszolút többségben kellett bejönnie, habár ezt lerontotta, hogy munkástestvéreink és szegény testvéreink nem nála szavaztak.

4. Meggyőződésem, hogy a legtöbb konjunktúraszavazatot a Kommunista Párt kapott, mint párt így a leggyengébb, és ha novemberben újra megismételnék a választást, a kommunista párt óriási kudarccal kerülne ki, a szocdemek

legalább harmadállományukat elvesztenék, míg a független kisgazdák abszolút többségüket legalább jelenlegi összállományuk egyharmadával megtoldanák.

5. A Kommunista Párt számára ez a választás igen súlyos vereséget jelent. A magyar nemzet ezzel a döntésével elutasította a szovjet rendszert és a bolsevizmust.

6. A magyar nemzet elutasította az összes marxista rendszereket, és alapjukon való felépítését az országnak.

És kell mély hálával rögzítenem a félreérthetetlen tényt, hogy a magyar nemzet helyeselte ezzel a döntésével 1944. október 15–16-át, és szentesítette utólag elhatározását. Mert ha nem akarta volna megtenni, úgy a marxista pártoknak adta volna az abszolút többséget vagy külön a kommunistáknak. De nem ezt cselekedte. Tehát:

Győzött, ha burkoltan is, a Hungarizmus. És ha már az elkeseredett és nekidühödött ellenségeink ezt nem is akarják elhinni, el kell minden gyűlölködésük dacára ismerni, hogy ezeket a választásokat az döntötte el, hogy a Hungarista Mozgalom tagjai, hívei és rokonszenvezői hová állottak zömükben. És el kell ismerniök, hogy a Hungarista Mozgalom, a Hungarizmus úgy is tud győzni, ha teljesen megbéklyózzák, és vezetőit akár ki is irtják. A Hungarizmust már nem lehet kiirtani, elmellőzhetetlen, bármilyen kibontakozási lehetőségét keresnek és gyakorlatot szerveznek.

De ténye a választásnak az is, hogy döntésével nem szavazott bizalmat a debreceni kormánynak, és eddigi ténykedését nem szentesítette, nem azonosította magát velük.

Döntésével a nemzet az 1944. október 15–16-án adott bizalmát velem szemben megerősítette. Akkoriban nem tudta adni a körülmények miatt, most megadta. A népbíróság előtti felelősségre vonás tehát már egészen új alapot kell kapjon, mert az egész nemzetet igazán nem lehet népbíróság elé állítani. De bebizonyosodott, hogy a népbíróság előtti felelősségre vonás nem a nemzet akarata, hanem egy kis csoport erőszakoskodása.

¹⁹⁹ Az országgyűlési választásokon az FKGP 57,03%-ot, az SZDP 17,41%-ot, az MKP 16,96%-ot szerzett. A kommunisták baloldali parasztpártja, a Nemzeti Parasztpárt a szavazatok 6,87%-át, a Polgári Demokrata Párt 1,62%-át kapta. A kisgazdákat a megszálló erők támogatásával nagykoalícióra kényszerítették a baloldali pártok.

Dálnoki Miklós Béla és társai cselekedetei felett a nemzet félreérthetetlenül ítélte. Elítélte. Mennie kell. És örülhet annak, ha csak ennél az ítéletnél marad ügye.

A nemzet döntése a választásokkal teljesen elítélte Horthy döntését 1944. október 15-én, most de jure is elutasította, ahogyan azt megtette de facto, és de jure 1944. október 16-án, amikor elfogadta az én döntésemet.

És éppen mindezekért, amiket rögzítettem ezzel a történelmi nemzethatározással kapcsolatosan, a Hungarizmusnak, a hungaristáknak és nekem személyemre nézve erkölcsi, szellemi és anyagi jóvátételre és kármegtérítésre jogunk és igényünk van, ilyen nekünk jár minden körülmények között, még a síron túl is. És ezt az elégtételt meg is fogjuk kapni, de facto és de jure is, és megint attól, akit mesterségesen félre akartak vezetni, de aki bebizonyította, hogy már nem lehet ezt vele megcselekedni: a nemzetünktől.

Ha a felelősségre vonás 1918-ig visszamenően történik, ugyan mit szólnának a zsidók, ha európai népeink őket Krisztus meggyilkolásáig visszamenően vonnák felelősségre. Vajon mi szab itt határt. Mert jogilag tíz év múlva minden elévül, ami ellen bűnvádi feljelentés nem érkezik. És vajon mi az a „jogi” álláspont, mely ennél a kérdésnél mértékadó. Vagy ilyenekkel már nem törődnek? Úgy akkor meg miért követelik olyan finnyásan a másik féltől, amelynek csak egy hátránya van, éspedig az, hogy egyelőre le kellett tennie a fegyvert, ahogyan a japán császár mondotta igen találóan, „átmenetileg”.²⁰⁰ Itt valami nincs rendben, az egész felelősségre vonás kérdésében. És nemsokára ki is fog tűnni, hogy mi.

²⁰⁰ Szálasit megteveszthették: 1945. augusztus 14-én Hirohito japán császár rövid, négyperces beszédében megadóra szólította fel alattvalóit, szót sem ejtett arról, hogy a fegyverletétel csak átmeneti időszakra lenne érvényes. A beszéd angol nyelvű fordítását lásd <https://www.mtholyoke.edu/acad/intrel/hirohito.htm> (letöltve 2016. június 9.).

XI. 10.

Az igazak közül mindig az kerül börtönbe, aki a szabadságot helyesen hirdeti és parancsai szerint cselekszik, és érte tiszta, becsületes fegyverekkel küzd.

A Hungarizmus bölcséleti rendszerében az univerzalizmus nem más, mint a földgömb erkölcsi, szellemi és anyagi közösségi rendszere és rendje. Ennek ideológiai vetülete a történelmi kommunizmus, gyakorlati vetülete Délkelet-Európára a Duna-életterrendszer és a magyar nemzetre a Hungarizmus, mely így nem más, mint bölcséletének életvetülete a magyar nép részére a világról, ennek szerveztét mikor tartja helyesnek és viszonyát belső élettenyezői között, valamint ezeket a világtényezőkhöz hogyan akarja szabályozni a magyar nép, nemzet, az Európa-közösség és a földgömbközösség jóhasznára, jólétére és életbiztonságára.

XI. 11.

Érdekes, hogy az ember saját és mások szabadságáért bármilyen fogságot eltűr. Hiába: igen nagy és szent dolog a szabadság, és éppen ezért a legnagyobb hatalom is, amelylyel a hozzá nem méltók a leg súlyosabban visszaélnék.

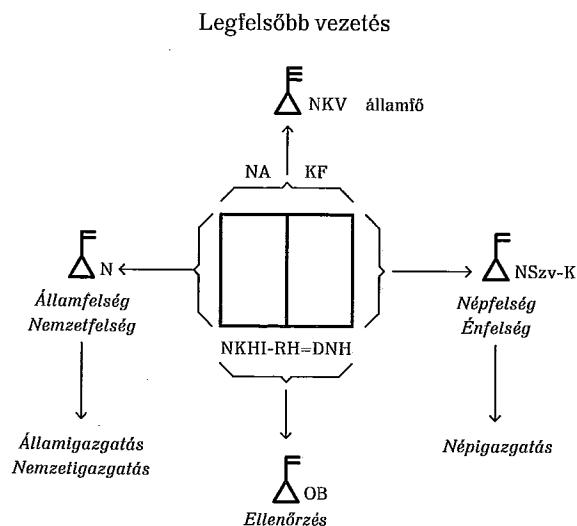
A Szovjetalkotmányt tanulmányozom. Amit eddig olvastam – még nem teljesen bíráló szemmel –, mondhatom, az összes alkotmányok között egyedülállóan különleges. Nem tekintélyelvű, de nem is demokrata, de tisztán anyagelvű és erőteljesen céltudatos. Ez világuralom.

Nép-közösségi alkotmány tartalmának alakszaki beosztása: rész – fejezet – cím – alcím – szakasz – bekezdés – mondat. Fontos az alaptörvények meghozatala miatt. Alkotmány – törvény – alaptörvény – törvény – rendelet – szabályrendelet – szabályzat – utasítás – szóbeli rendelkezés – parancs írásban vagy szóban – vezénylés.

Államfelség – nemzetfelség – népfelség – énfelség, jogok és kötelességek, egymáshoz való viszony, elválasztásuk és összehangolásuk = közösségi rendszer, felségrendszer. Eből az igazgatás és a szabadság és polgárjogok és kötelek, valamint a politikai jogok és kötelek. Ügyelni, hogy a H[ungarista] A[lkotmány]ban ne forduljon elő két helyen ugyanaz a feladat és felelősség, mert ez vezethet többnyire hatásköri összeütközésekre.

Törvényhozás áll a H[ungarista] A[lkotmány]ban: Törvényalkotás – törvényelfogadás – törvényszentesítés – törvényki hirdetés – törvényvégrehajtás – törvényellenőrzés – törvénymódosítás – törvényfelfüggesztés – törvénytörlés. Ez az életmenete a törvénynek. Más menet mesterkelt, így erőszakos.

H[ungarista] A[lkotmány]ból – N[ép]K[özösségi] A[lkotmány] célvezetése csak törvényt hoz

NKKT = Népközösség Közösségi Tanácsa választja országos nagytanácsban vagy országgtanácsban a négy legfelsőbb vezetőt, és pedig:
 NKV = Népközösségi Vezetőt
 N = Nádort
 NSzV = Népszemélyiség Vezetőket, jóváhagyja a népalkotmány alapján történt megválasztásukat
 OB = Országbíró
 A négy vezető feladata fent kivehető
 N[ép]K[özösség] K[özösségi] T[anácsa] Két Házból áll, és pedig:
 NKH = Népközösségi Ház
 HRH = Hivatás Rendek Háza vagy DNH = Dolgozó Nemzet Háza, vagy DKH = Dolgozó Közösség Háza

Mindkét házat általános, titkos egyenlő választással a N[ép]K[özösség] polgárai választják, és pedig N[ép]K[özösségi] H[áz] tagjait betöltött 18 esztendővel, H[ivatás] R[endek] H[áza] tagjait betöltött 14 esztendővel.

Választás menete teljesen eltér az eddigi szabványoktól, hozzásimul az életkövetelményekhez, és pedig példával és elvekkel magyarázva:

1. Népközösség áll négy népszemélyiségből, arányszámuk száz-as alapon:

magyar	80:100
német	10:100
szláv	6:100
zsidó	4:100

2. Választás a N[ép]K[özösségi] H[áz] tagjául a 100-as alapon. Tehát 100 alaptagja van a H[áz]nak, ebből esik a magyar népszemélyiségre 80 hely, a németre 10, a szlávra 6, a zsidóra 4.

3. A Közösségi Tanács háromféle ülést tart:

- a.) a legfontosabb törvények hozatalánál vagy döntéseknél országgtanácsot;
- b.) alaptörvények hozatalánál rendkívüli tanácsülést és zárt üléseknél;

c.) rendes ülésen szabvány törvényeknél rendes tanács-
ülést.

4. A N[ép]K[özösségi] H[áz]ban a tagok létszáma az ülések
fontossága szerint változik, éspedig:

a.) a 3. a. szakaszban a 100-as taglétszám vesz részt, te-
hát

magyar	80	
német	10	100
szláv	6	
zsidó	4	

b.) 3. b. esetben a háromszorosa az alapszakaszlétszám-
nak, tehát

magyar	240	
német	30	
szláv	18	300
zsidó	12	

c.) A 3. a. esetben a tízszerese az alapszakaszlétszám-
nak, tehát

magyar	800	
német	100	
szláv	60	1000
zsidó	40	

5. Minden induló párt tehát országos néplajstrommal indul,
éspedig 1000 jelölttel és még 1000 pótelőttel, tehát 2000
jelölttel a magyar népszemélyiség pártjai,

összesen 200 jelölttel a német,

összesen 120 jelölttel a szláv,

összesen 80 jelölttel a zsidó népszemélyiség, tehát a
népközösségi választáson minden népszemélyiség minden
pártja a fenti jelölti lajstromot állítja fel és beállítja a vá-
lasztás alá.

6. A magyar népszemélyiségben indul négy párt. Ebből

A párt lajstroma kap 60%-ot

B párt lajstroma kap 25%-ot

C párt lajstroma kap 10%-ot

D párt lajstroma kap 5%-ot.

Ennélfogva a magyar népszemélyiségre eső 800 N[ép]
K[özösségi] H[áz]-tagból

az A pártra esik 480

a B pártra esik 200

a C pártra esik 80

a D pártra esik 40

és ezenkívül a pótelőttekből ugyanennyi.

7. Aszerint, hogy a N[ép]K[özösségi] K[özösségi] T[anács]
a milyen tanácsot hív össze, küld be a Tanácsba a tényle-
ges tagokból

Az A párt	3. a. esetben 48 tagot
	3. b. esetben 144 tagot
	3. c. esetben 480 tagot

a B párt	3. a. esetben 20 tagot
	3. b. esetben 60 tagot
	3. c. esetben 200 tagot

a C párt	3. a. esetben 8 tagot
	3. b. esetben 24 tagot
	3. c. esetben 80 tagot

a D párt	3. a. esetben 4 tagot
	3. b. esetben 12 tagot
	3. c. esetben 40 tagot

8. Az egyes pártok és felelős vezetői jelölik mindig ki,
hogy a megválasztott képviselők közül a 3. c. eset kivé-
telével, a rendkívüli és a rendes tanácsokon felváltva, a

szakkérdéseknek megfelelően kik vegyenek részt, ezeknek azonban feltétlenül részt kell venniük.

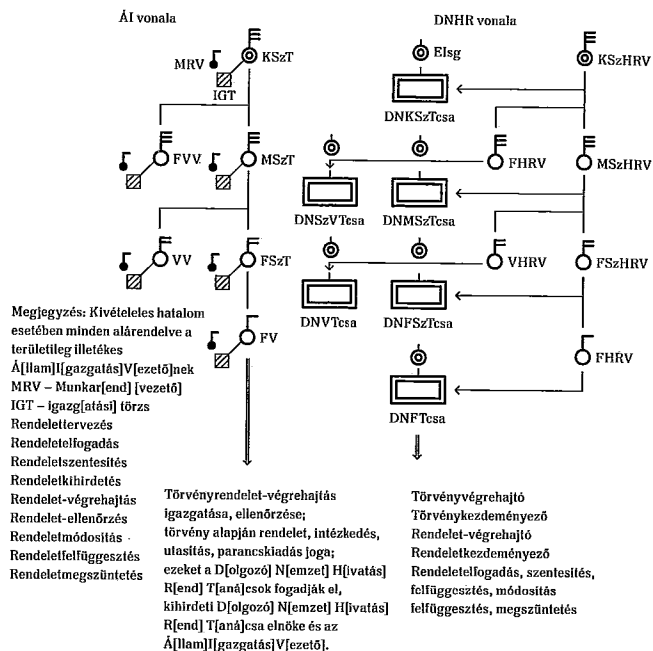
9. Ugyanilyen kiépítésű a H[ivatás]R[endek] H[áza], vagy a D[olgozó] N[emzet] H[áza] vagy D[olgozó] K[özöség] H[áza] tagjainak megválasztása is.

10. Az Országos Nagytanácsokon mindkét Ház mindenkor együttes ülést tart és csak tanácskozássra megy szét, döntése után újra együttes ülésen találkoznak és együtt döntenek, nem külön-külön.

Csak a lényeges alkotmánytételket ismertettem a választással kapcsolatosan a H[ungarista] A[lkotmány]ból.

XI. 12.

H[ivatás]R[end] gyakorlati beépítése a H[ungarista] M[agyar] B[irodalom]ban beállított igazgatásban mint ennek lényeges törzse a végrehajtás szolgálatában:

A két igazgatás összhangelása:

1. Az Á[llam]I[gazgatás]V[ezető]nek rendelkezésre áll egy munkatörzs szakigazgató emberekből. Ezt a munkatörzset a M[unka]R[end]V[ezető] vezeti, szervezi, egész munkáját az Á[llam]I[gazgatás]V[ezető] utasításai alapján, ennek első munkatársa, alá van rendelve neki, és a munkarend vonalán közvetlenül a közigazgatás V[ezér]K[ari] F[őnök]ének.

2. A D[olgozó] N[emzet] H[ivatás] R[end]jének tagozatai területükön a titkos általános választójog alapján Tanácsokat választ [sic!]. Ezek a tanácsok = T[aná]cs + állanak az elnökségből és a T[aná]cstagokból. Összetétele: az elnökség, a népszemélyiség, arányának megfelelően beállítható elnöklésre felosztva tíz esztendőre, minden népszemélyiségből egy-egy.

A T[aná]cstagok a terület hivatásrendi összetételének és arányszámának megfelelően.

a) A K[ormány]Sz[ék] T[aná]csa áll az elnökségből és a Tanácsból 300 taggal.

b) A M[egye]Sz[ék]T[artó] áll az elnökségből és a Tanácsból 180 taggal

c) A F[ővárosi] Sz[ék]T[artó] áll az elnökségből és a Tanácsból 100 taggal

d) A F[első]V[ezetők] T[aná]csa áll az elnökségből és a Tanácsból 30 taggal

e) A V[ezetők] T[aná]csa áll az elnökségből és a Tanácsból 180 taggal

f) A F[első]V[ezetők] T[aná]csa áll az elnökségből és a Tanácsból 300 taggal

3. Az Á[llam]I[gazgatás]V[ezető] és az El[nök]s[ék]ek alatti Ta[ná]csok úgy működnek össze, mint a legfelsőbb Nemzetvezetésben a N[emzet] és a két Ház.

4. Az egyes T[aná]csok soros elnökei úgy működnek, ahogyan azt a népigazgatásnál már lefektettem.

5. A T[aná]cs lehet rendes, rendkívüli és teljes T[aná]cs. A rendesnél a T[aná]cstagok 1/3-a, a rendkívülinél 2/3-a, a teljesnél a teljes létszám vesz részt a T[aná]cs-on.

6. Az Á[llam]I[gazgatás]V[ezető] a rendelettervező, a T[aná]cs az elfogadó, szentesítő az Á[llam]I[gazgatás]V[ezető]vel kihirdető, az Á[llam]I[gazgatás]V[ezető] szak-törzsével végrehajtó, az Á[llam]I[gazgatás]V[ezető] ellen-örző.

A K[ormány]Sz[ék] T[aná]c[s]a rendeletet, a M[egye]Sz[ék]T[tartó]intézkedést, a F[első]Sz[ervezet] T[aná]c[s]a utasítást, a F[első]V[ezető] parancsot, a V[ezetők] T[aná]c[s]a intézkedést, a F[első]V[ezetők] T[aná]c[s]a rendeletet ad ki a törvény alapján. A felsőbb hely joga, hogy az alá-rendelt végrehajtását megszüntesse és helyette mást adjon ki, ami kötelező az alsó hely számára. A K[ormány]Sz[ék] T[aná]cs rendeleteit csak a Közig[azgatás] V[ezető] sem-misítheti meg.

Ilyen közigazgatási menetnél az egész D[olgozó] N[em-zet] bevonása lehetséges az igazgatásba, ami végered-ményben a cél is legyen és maradjon.

A H[ungarista] M[agyar] B[irodalom] törvényeit minden Á[llam]I[gazgatás]V[ezető] megkapta, le a F[első]V[ezető]-ig, egyszerre, hogy azonnal megkezdhesse egymástól füg-getlenül a legsürgősebb parancsok, intézkedések és rende-letek kiadását, különösen a F[első]V[ezető], V[ilágnézeti] V[ezető] és F[első]V[ilágnézeti]V[ezető]. Addig ezek a ki-adott végrehajtási rendelkezések mértékadók, amíg a fel-sőbb helyről a végrehajtási rendelkezések lejönnek a legal-só végrehajtó szervhez. Törvénymagyarázat esetén, tehát kétes esetekben mindenkor a K[ormány]Sz[ék] rendelete a döntő, semmi más, K[ormány]Sz[ék]-rendeletet fellebbezni valamely legfelsőbb helyen nem lehet, legfeljebb annak mó-dosítást kérni indokolással a K[ormány]Sz[ék]T[aná]cstól. Amíg a módosítás nem történik meg, az eredeti rendeletet

kell végrehajtani, hacsak a K[ormány]Sz[ék] és T[aná]c[s]a másként nem dönt.

Izmus az elv, krácia az uralmi rendszer, amely az izmust végrehajtja, helyesebben megvalósítja, archia a vezetés, mely [a] kráciát igazgatja, vezeti az izmusnak megfelelően. Tehát: izmus a lélek, krácia a test, archia a cselekvő akarat.

Hung[arista] N[ép]K[özösség] Alkotm[ánya]: a legfelsőbb csúcsszervek, O[rszág]N[agy]ok tömény magyarázato-kat adhatnak ki, melyet a N[emzet] vezetése alatt összeütlő O[rszág]N[agy] Tanács[a] alkot. Ezek nem lehetnek ellen-tétben a hozott törvény szellemével, tartalmával és indo-kolásával. Ellentét esetén, vagy kétség fennforgása esetén az Ellenörzésvezető dönt fellebbezhetetlenül. Ellentét meg-állapítása és orvoslása iránti kérelem minden állampolgár elidegeníthetetlen joga. Az E[llenörzés]V[ezető] minden egyes észrevételre köteles záros határidőn belül hivatalos döntés hozására, melyet az összes államhatalmi tényezők és az egész nemzet tudomására kell hozni.

Az országnagyok elvileg csak törvényekkel igazgat-nak. Az ezekből folyó rendeletek kiadása már a K[ormány]Sz[ék]T[artó]k hatáskörébe tartoznak. Kivételes hatalom-ban irányelveket adnak, melyeknek törvényerejük van.

H[ungarista] M[agyar] B[irodalom] N[ép]K[özösségi] A[lkotmány]nak népigazgatását ugyancsak a Hivatás-rendek Tanácsain keresztül kell vezetni. Ennek az elnöksé-gében ugyanis tíz évre megválasztott olyan létszámú elnök foglal helyet, ahány népszemélyiség abban a közigazgató-si területben van, és ezek a tíz év alatt oly hosszú ideig so-roz elnökök, amilyen arányszámukban az egyes népsze-mélyiségek a kérdéses területben előfordulnak. Ha tehát a legfelsőbb vezetés egyik Népszemélyiség Vezetőjétől tör-vény vagy irányelv érkezik végrehajtásra, úgy azt mindig

az illetékes népszemélyiség elnök veszi át végrehajtás eszközésére. Ha történetesen nem soros elnök, ebben az esetben is ő. De minden esetben köteles a többi társelnökkel együttesen átbeszélni és a Tanáccsal elfogadtatni a kapott törvényre vagy irányelvre vonatkozó rendelkezést.

Ilyen tanács-közigazgatással összekötve a szakigazgatással minden igazgatási követelménynek meg lehet felelni, minden igazgatási szükségletet ki lehet elégíteni. Tehát: állam-, nemzet-, nép-, hivatásrendi-, honvédelmi- és szakigazgatások mind egyetlen csővezetéken át futnak, minden kérelem, panasz, népszükséglet, óhaj, követelmény ugyanazon a csővezetéken jut a legfelsőbb nemzetvezetés döntése elé. Az igazgatás tehát végtelenül leegyszerűsödik, de amellett az egész nemzetet, ennek minden rétegét és összetételét érdekeltettük az igazgatásban úgy, hogy az igazgatás nem bürokratikus, hanem kimondottan életgyakorlattá válik, és mindenki igyekezni fog, hogy a vezetés a közösségben tényleg az életszükségletnek megfelelően gyors, biztos és megbízható legyen, és minden követelménynek megfeleljen, és ezeket kielégítse. Ezt eddig nem találtam egyetlen alkotmányban sem.

A megjelenő új fegyverek fogják igazolni az egész világ előtt Hitlert és Mussolinit, hogy teljesen jogosan hirdették a biztos győzelmet. Viszont igaz az is, hogy győzelmük esetén ugyancsak egyedül a fegyverek győztek volna, és nem az új világnézet, és ugyanolyan imperialista hullám öntötte volna el Európát – ha nem még rosszabb –, mint amilyennek jelenleg vagyunk tanúi mint a vesztes oldalon állók.

Mindenesetre nagyon feltűnő, hogy az új fegyverek éppen akkor tűnnek fel a technika és a hadifegyverek terén, miután Németország kezéből kiűtötték a fegyvert, és nem előtte. Ebből még a legkorlátoltabb, a leg[egy]ügyibb lélek is megállapíthatja, hogy az új fegyverek [a] német szellem termékei. Fel is tételezem, hogy ellenszolgálatás nélkül

nem kapták meg az angolszászok a németektől az új fegyverek titkát. Hogy ez mi lehet, gondolom, a közeli jövő már meg is fogja mutatni.

Horthy maga is kijelentette, hogy a németeknek egy fegyverük van, mellyel legfeljebb hat hét alatt az angol szigetet el tudják pusztítani.

Veesenmayer is kijelentette még 1944. október 15–16. előtt, hogy olyan fegyverük van, mely négyzetkilométereket porrá tesz.

Hitler kijelentette 1944 nyarán – Basch és Goldschmidt hivatalos kijelentése szerint –, hogy a háború utolsó tizen-négy napja borzalmas lesz, rengeteg ártatlan ember fog elpusztulni, de utána győzött Németország, és reméli, hogy az Úristen meg fogja neki bocsájtani az új fegyver beállítását. 1943–44 telén japáni forrásból és szakirodalomból jött a hír, hogy a németek olyan új hadieszköz birtokában vannak, mely meg fogja változtatni a háborúviselés egész módját.

Portugál, spanyol, svéd, svájci szakemberek tollából a háború utolsó két évéből cikkek, amelyek ugyancsak teljes határozottsággal utalnak az új német fegyverek hatására, mely új eljárások azonban az egész technikát és a háborúvesztés egész módját is forradalmasítják.

Churchill beszédei a háború utolsó két esztendejében mind utalnak arra, hogy az angol vezetés előtt tiszta, hogy a németeknek tényleg van új fegyverük, és olyan sötét napokat jósolt Angliának, amelyek eddigi történelmében nem találhatók.

És nem legutoljára a német vezetés különös magatartása a háború utolsó két esztendejében. Érthetetlen volt. De érthetővé válik, ha jogosan feltesszük, hogy mindent az új fegyverekre tettek. Így minden érthetővé válik, még a zsidókérdésben tanúsított magatartásuk is. És érthetővé válik egész imperialista vonalvezetésük és a „Deutschland über alles” kiélézése és feltűnő kidomborítása.

És mégis helyes, jó és igazságos, hogy minden úgy következett be, ahogyan tapasztaljuk, mert az egyedül

győztesként kikerülő Németországnak vezetői a győzelem-től teljesen fékevesztetten hatalmas katasztrófába sodorták volna egész Európát, talán még nagyobbba, mint amilyenben van, vagy annál, amilyen felé jelenleg rohan.

Én eddig nyertem, hogy a német vezetés elvesztette a háborút, mert még élek. Német győzelem esetén már régen ki- végeztek volna a németek éppen az áthidalhatatlan ideo- lógiai ellentétek miatt, amelyek mindig fennállottak a Hun- garizmus eszmerendje és a német rapszodikus és folyton változó, csak német beállítású elgondolás között.

Az ember társadalmi és közösségi lény. Ha az egyik tulaj- donsága hiányzik, az ember nem ember, csak anyag, amely- ben ösztönök élnek.

Az ember

A társadalomban	A közösségben
egyén	személyiség
önző	megsegítő
egyedülálló	társas
soviniszta	nacionalista
anyagelvű	szocialista
istentelen, vallástalan	istenhívő, vallástudatos
különc	fegyelmezett
szélsőséges	kiegyensúlyozott

Ezekből a példákból is már megállapítható, hogy a társa- dalmi élethez egy közösségi életforma parancsolóan meg- követelt, mert nélküle az ember nem ember. A liberalizmus csak társadalmi életet hozott létre, de nem közösséget is. A marxizmus szeretett volna közösséget létrehozni, de nem az élet követelte alapokból, hanem egy elképzelésből indult ki, melyhez azután az egész életet hozzá akarta magyaráz- ni, mint ahogyan a marxizmus maga, legbensőbb meggyő- ződésem szerint, nem világnézet, hanem csak ellenhatás a

liberalizmus hatására. De maga a liberalizmus sem világné- zet, hanem csak kísérlet volt egy világnézet kialakítására. Krisztus világnézete óta az új koreszme felvetődéséig, tehát majd kétezer éve nem volt világnézet. És az új sem mond- ható újnak, hanem – véleményem szerint – nem más, mint a krisztusi tan gyakorlati megvalósítása és megvalósítása egy világnézeti rendszer keretei között.

A szakszervezetek nem közösség, hanem osztálytömörü- lés egy másik osztály elleni védekezés érdekében. Közössé- gen belül pedig semmiféle és semminemű társadalmi harc- nak helye nem lehet, mert akkor már nem közösség, hanem csak társadalom.

Természetes, hogy ezek a megdönthetetlen megállapítá- sok a Hungarizmusban fájnak a marxistáknak, a bolsevis- táknak és a belőlük jövő kommunistáknak. De hiába, jön fel- tartóztathatatlanul az idő, amikor visszavonhatatlanul el fog mindaz múlni, ami gátolja a további fejlődést, és helyt fog kelleni adnia mindannak, ami már felfedte lényét és meg- valósítását, és megvalósítását követeli véren, tűzön, romon át, akárhogyan is akarják gátolni győzelmes életét vérrel, tűzzel és romokkal.

Az élet rendszere nem a bacilusokhoz igazodik, annak da- cára, hogy emezek minden élőlényben ugyanazok, hanem a bacilusok igazodnak az életrendszerekhez annak dacára, hogy amazok minden élőlényben el tudnak hatalmasodni és le tudják teríteni.

Az anyagelvű ebből a bacilus-históriából természetesen arra következtet, hogy itt is egy harc folyik egymás ellen, mondjuk pontosabban: az anyagelvű újra kilyukad az impe- rialista elv törvényszerűsége mellett, ami hitvallása is. De nincs ebben sem igaza. A bacilus elvégzi csak azt a munkát, vagy megindítja azt a folyamatot, melyet az életnek alanya vagy tárgya nélkül nem tudna elvégezni vagy megkezdni

annak dacára, hogy szüksége van rá az életrendszer parancsának teljesítésére. A bacilus tehát csak eszköz az életrendszerben, és nem cél. Mert ha cél lenne, bacilus-életrendszert élne minden lény, így tehát eszköz volt, az is, és az is marad.

És ha egy életegyed mégis bacilusgyűjtővé válik és bacilusgazda lesz belőle, az élet maga vagy támadja, vagy pedig elhagyja, elfut előle és a bacilusok prédájának hagyja.

Úgy gondolják, hogy most már jönni fog az a kor, amelyben mindig béke, munka és kenyér lesz. Tudják-e a jó konjunkturisták, hogy hol van mindig béke? A temetőben. Mert az életben mindig harc is van, harc és béke. Tudják-e a jó konjunkturisták, hogy hol van mindig munka? A bürokráciákban. Mert az életben megérdemelt pihenés is van. Munka és pihenés. És tudják-e a fejbólogató konjunkturisták, hogy hol van mindig kenyér? A zsidók asztalán. Mert az életben eddig a magyar nemzet csak morzsákat kapott és élvezett saját tulajdonát képező erkölcsi, szellemi és anyagi jószágkészletéből.

Igazoló jelentés a nemzethez:

1.) Eredmények száraz felsorolása 1944. március 19-től. 2.) Az események háttere, ténymegállapítások. Kísérletek kormány és kormányzó felé. 3.) A bizonyítás. 4.) A jelen és jövő képe. 5.) A jogi alap. Vád és védelem. 6.) Véggövetkeztetés. 7.) A magyar nemzet célja, útja és eszközök. Helye az emberek közösségében.

Utolsó földi utammal az örök életbe indulok.

Végrendelet az ügyvéd útján, a nemzet, édesasszonyom, édesanyám²⁰¹ és a Hungarista Mozgalom számára. Alap: az igazoló jelentés, a napló és az országépítés.

²⁰¹ Id. Szálasi Ferencné sz. Szakmári Erzsébet.

Nem tudom, miért van az, hogy a szovjetrendszert mindig csak egy feudális, reakciós rendszerrel hasonlítanak [sic!] össze. Talán nem bír ki más összehasonlítást, vagy az egész földgömb csak feudális, reakciós rendszerekből áll, vagy mindaz, ami nem szovjet, tekintet nélkül tényleges állapotára csak reakciós és feudális lehet? Málnási szakállára mondom, ezt nem értem.

A társadalom mindig megtorolja a bűnt. Jól van, de először mossa saját magát büntetlenre. Az igazság a bűnt nem torolja meg, hanem olyan életrendet épít, amelyben a bűn megsemmisül. Az igazság tehát nem szennyezi be lényegét a bűn megtorlásával. Ezt a munkát átengedi az igazságtalanságnak, mely ebben már azért is örömet leli, mert nem őt érte utol a megtorlás végzete.

A magyar nép, a magyar nemzet megszervezésével és vezetésével Délkelet-Európa világítótornya, sziklabástyája, kardja és pajzsa lehet. A Hungarizmus és eddigi hősi küzdelme mind alap és érdem, hogy ezt a hivatását betöltsse, és történelmet alakító feladatát végre is hajtsa.

Hogyan mernek az államok és a nemzetek szabadságáról, önállóságról, függetlenségéről beszélni, ha a háborús bűnösséget ki merészelik mondani és még büntetni is merik. Minden szabadsága, önállósága és függetlensége az államoknak megszűnik ilyen erőszakkal szemben, mert hiszen a hadüzenet és a békekötés joga az állam legszabadabb, legönállóbb, legfüggetlenebb felségjoga. Háborús bűnösség nincs. Túl hamar és meggondolatlanul mondták ki, először csak propaganda miatt, most pedig nem tudják, hogyan visszakoztassák. Közben azonban tág lelkiismeretűek és gátlás nélküliek, visszaélnak vele, és kényelmes, az erőszak által diktált nemzetközi jogi erkölcs mögé bújtatott és bújtható eszközt látnak benne, hogy az összes kellemetlen politikai ellenfeleket és eszmehirdetőket olcsón és minden

lelkiismeret-furdalás nélkül elintézzenek [sic!] örökre. Ez ebben az aljas kérdésben az igazság, semmi más. Ne forgasuk tehát szemeinket a demokrácia torz tükrében.

XI. 13.

A marxizmusban nem lehet szocializmus és nacionalizmus, hanem csak szélsőséges materializmus. A materializmus ugyanis teljesen kizárja a szellemi és az erkölcsi léte tényezőket mint olyanokat, amelyek érzelmösségen nyugszanak, de más alapjuk nincs. Ez az óriási bölcséleti tévedés okozza azt is, hogy a bolsevizmusban, mely szerintem a történelmi materializmus bölcséletének – helyesebben léte tévedés – ideológiai vetülete a szláv lelkiségre, nem tudott nacionalizmust, szocializmust és erkölcsi alapot adni, hanem ezeknek csupán elanyagiasodott, anyagban bemerevedett alakot, így az imperializmust, a materializmus szélsőségét és az államdogmatizmust, [ezek] mind olyan formák, melyek az anyag erőszakát, merevségét, így hatalmas szociológiai törékenységét is adják.

Felfogásom, hogy nem a vas az értékes, hanem az ember. A vas csak elem, anyag és mennyiség, melyből érték az ember munkája szerint lesz. Az ember ad tehát erkölcsi és szellemi munkájával minden más léte tényezőnek értéket. Nem a vasban van a nacionalizmus, a szocializmus, az erkölcsi világrend, hanem az emberben, aki ezekkel az alaptényezőkkel alakítja ki a vasból azt az eszközt, mely az igazi nacionalizmus, az igazi szocializmus, az igazi erkölcsi világrend megépítését és valóságát, valamint tényét lehetővé teszi. Ha a vas cél, öncéllá válik egy materialista rendszerben, úgy az a rendszer győz egyenlő világnézet mellett is, amelyiknek több a vasa, mert imperialista, materialista és államdogmatikus erőszak elkövetésére állítja be a vasat. És így van ez minden anyaggal és anyagelvűséggel.

A Hungarizmus bölcsellete elveti a történelmi materializmust és a történelmi közösségelvűséget, a történelmi

kommunizmust állítja be a társadalombölcséleti rendszerének tényigazságaként és mint ilyent alapjának, gerinceként és lelkeként. Csak a közösségelvűség, a hungarista kommunizmus tudja kialakítani saját testében a nacionalizmust, a szocializmust és az erkölcsi világrendet. De még helyesebben csak ez az igazság vezeti rá az embert, hogy a nacionalizmus, a szocializmus, az erkölcsi világrend nemhogy nem kialakítandó tények, hanem az emberrel vele születő alapadottságok, melyeket az embernek meg kell látnia, fel kell ismernie, meg kell állapítania egymáshoz és saját magához való viszonyukat, feladatukat és hivatásukat, jogaikat és kötelességeiket, és ebből a vizsgálatból kell megalkotnia azt a világnézetet, ideológiát és gyakorlati államépítést, amelyek tényleg kielégítik az ember erkölcsi, szellemi és anyagi óhajlásait, vágyait és követeléseit.

A marxizmusból és a bolsevizmusból tehát soha nem adódhat kommunizmus, hanem egyedül és kizáróan csak az [a] rendszer, amelyet helyesen éreztek meg és neveztek is meg: proletárdiktatúra, tehát osztályuralom. A kommunizmus pedig közösségi uralom és nem osztályuralom, minőségi vezetéssel és nem osztályvezetéssel. A proletárdiktatúra nem tér el semmiben sem az arisztokrata-diktatúrától, legfeljebb alapjaiban: az arisztokrata-diktatúra felülről jövő osztályharc volt, és Isten kegyelmére hivatkozott. De Isten nem kegyelmezett meg nekik; a proletárdiktatúra alulról jövő osztályharc volt, és a nép kegyelmére hivatkozott. De a nép nem kegyelmezett neki. Mind a kettő tehát eltokosodott osztályuralom maradt, egyik sem tudott közösségi uralommá terebélyesedni. A Hungarizmus tehát tényleg alapjaiban fogja meg a kérdést és alapjaiban oldja meg. Jelszava: a Nemzettel a Nemzetért! mindent megmond.

Védelem a közösségnek, megbecsülés a meggyőződésnek.

Ahogyan a test mint biológiai közösség alapsejtekből épül, ugyanúgy épül a szociológiai közösség is. Ennek alapsejtjei a család, az üzem, a telephely és a laktanya. Nem közösség az az életrendszer, mely ezeket az alapsejteket nem ismeri, és nem belőlük és velük, hanem nélkülük és ellenük épül. Ez nem közösségi, hanem egyedi rendszer, mely már elbukott rövid évszázados zűrzavar után.

A biztos győzelem tudatát a múltban, a jelenben és a jövőre nézve is az alábbi erkölcsi, szellemi és anyagi tényekre alapoztam, alapozom és fogom alapozni.

1.) Erkölcsi alap: a földgömb minden nemzetének, népének megvan a természetes joga az életre olyan alapokon, amelyek más népek és nemzetek ugyanilyen jogát nem érintik, és amelyek lehetővé teszik, hogy a földgömb erkölcsi, szellemi és anyagi jószágkészletéből szükségletének megfelelően igényelhessen és kapjon is annak az erkölcsi, szellemi és anyagi közösségi munkájának ellenértékeképpen, melylyel az emberiség kultúrájának, civilizációjának és technikagazdálkodásának fejlődését, haladását elősegítette, jobbá, igazabbá és szebbé tételét lehetővé tette.

2.) Szellemi alap: a magyar nemzet és a magyar nép az általa megvallott Hungarizmusban olyan életalapokat kap, amelyek lehetővé teszik számára, hogy minden egyes tagjának jóhasznot, jólétet és életbiztonságot nyújtson, közösségének pedig szabad akarat, önálló elhatározás és független döntés kifejezését a parancsolóan szükséges nacionalista és szocialista Európaközösség létrehozatalában, felépítésében, szentesítésében, megtartásában és megvédésében.

3.) Anyagi alap: a ma már letagadhatatlanul német feltaláló szellemtől az emberiség számára adott új technikai eszközök sorozata, melyek háborúban a háborúviselés módját, békében a technikagazdálkodást forradalmasították, egészen új alapokra fektetik és lehetővé teszik, hogy mint eszközök, minden nemzet és nép kultúrigényeit még erőteljesebben és tökéletesebben és teljesebben kielégítsék anélkül,

hogy a kielégítésből egy másik nemzet vagy nép imperialista kizsákmányolása válnék szükségessé vagy indokolttá.

Ez a három alapigazság, amelyre a Hungarizmus különösen 1943 óta épített, épít, és fog építeni, mert megdönthetetlenek, a jelen parancsoló tényei, amelyek megszervezésüket és beszervezésüket az emberiség közösségébe átfogó, egyetemes rendszeresség és szervezettség alapján megkövetelik. Ebben az alapigazságban nem változtat az a tény sem, hogy a magyar nemzet és a magyar nép a háborút katonailag elvesztette, és átmenetileg kénytelen a fegyvertelenség állapotában mindazoknak az előfeltételeknek megteremtésére, melyek saját fegyverek és önálló védelem alatt tudnak csak tényleg úgy hatni, ahogyan azt az eljövendő gyakorlati élet a nemzet és a nép teljétől meg fogja követelni.

A háborúk eddig sohase az igazságokat döntötték el, hanem csak az erősebb kérdését. Az igazságot mindig a háború utáni béke döntötte el. Ezért: a háború katonai részét nemzetünk elvesztette, de a békét meg fogja nyerni a Hungarizmus igazságai alapján.

Egyesek gúnyosan kérdik, hogy úgy vélem-e, hogy a Hungarizmus fogja-e az új világrendet megépíteni. De hát miért ne? Fontos most egyszerre a név? Amikor a „Világ proletárai, egyesüljetek” jelszó kiröppent a marxizmus csatakiáltásaként, senki nem gúnyolódott, hogy egy személy után megnevezett mozgalom meg akarja hódítani a világot. Most egyszerre mindenki egészen odavan, hogy az igazság akkor is meghódítja a világot, ha Hungarizmusnak hívják, és a magyar nemzet történelmi, erkölcsi, szellemi és anyagi testében született meg. De igen, vallom, ha a Hungarizmus az igazságot tartalmazza, úgy ez az igazság, és marad mindenhol a földgömbön, ahogyan a méter, kilogramm, liter és óra is ugyanaz marad az egész földgömbön.

Vannak idők, amikor szentté nyilvánítanak. És vannak idők, amikor bolonddá nyilvánítanak. De mindkettő vagy megtiszteltetés, vagy túlbecsülés, vagy alábecsülés. Alábecsülése a szentté vagy bolonddá nyilvánítottak, túlbecsülése a szentté vagy bolonddá nyilvánító lelki és szellemi képességeinek, de megtiszteltetés minden körülmények között azok számára, akik ilyen szentté vagy bolonddá nyilvánításnak örülnek egyrészt, mert rájuk is esik valami a szentségből, de másrészt, mert nyugodtak afelől, hogy nem ők a bolondok. Csak a szentnek és a bolondnak közömbös, hogy ezzel nyilvánítják-e vagy sem, mert tudják, hogy enélkül is azok.

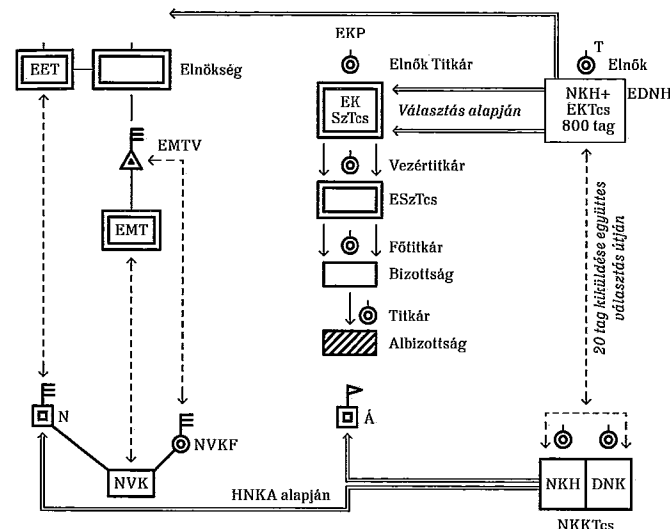
Azok, akik semmiképpen sem akarnak a tényekkel foglalkozni, szemet hunynak felettük, mert kellemetlenek, azt szokták mondani, hogy nem foglalkoznak jóslással, azoknak, akik figyelmeztetik őket a tényekre és közeli bekövetkezésükre.

A háború elvesztésével nem az igazság veszett el, hanem csak megvalósítása tolódik el egy kis időre. Az a nemzet és nép, amelyik ezt a kis időt a saját javára tudja fordítani, erőt tud benne gyűjteni, a kis idő eltelte után megnyerte a békét, és ha ezt megelőzően el is veszítette a háborút, ezt is újra visszanyeri, és sokkal nagyobb győzelmet arat, mint amilyent volt ellenség[e] aratott fölötte, aki csak a háborút nyerte meg.

H[ungarista] M[agyar] B[irodalom] országépítés É[szak-] A[merikai] E[gyesült] Á[llamok]: mezőgazdasági ipar – Hung[arista] Éléstár: HÉT – Állami élelmezési ipar: ÁÉI – Tiszántúl, Duna–Tisza köze, Dunántúl – Hung[arista] É[lés]t[ár] csárdák – csecsemő, kisded, gyermek, beteg, különleges étrend, szabvány fogyasztó – Lappföld, Szi-cília, Spanyolország, Iszlám, Észak-Afrika – Gazdasági

főirány kiegészítő nyersanyagokban: Oroszország, Románia, Bulgária, Görögország, Törökország – Állattenyésztés, minőségi mezőgazdálkodás, kertészet és belterjes gazdálkodás – Mezőgazdasági gépipar – Paraszthivatásrend – Hung[arista] tőke, 50 éves kisegítéssel – Paraszt teljes bekapcsolása a Hung[arista] É[lés]t[ár]ba mint paraszti termelő – Minőségi üzem – Üveg-, nemespléh- és nemesbádogipar – Megszállott területekből munkáspótlás, de letelepedési engedély nélkül – Pénz klíring – Nemzetközi szerződések: gazdasági, vámszaki, valutáris, kiviteli, beviteli, készáru, féláru, nyersáru, üzemtelepítés, beruházás mezőgazdasági vonatkozásokban. Kezdet 1950, megindulás 1955, ellátási kapacitás kerekén százmillióra 1960. Paraszttállam gerincét képezi. Törlesztés 1970-ig lehetséges.

A Hungarizmus Európa-közösségének szervezésszaki épületvázája:

Hung[arista] országépítés tervei szerint:

1.) Európa népei Európaközösségi Tanácsot hoznak létre mint Európa legfelsőbb tanácsszervét.

2.) Európa nagyhatalmai: Anglia, Franciaország, Itália, Németország, Oroszország a Tanácsba 80-80 főt küldenek ki = 400 fő.

3.) Európa többi államai összesen ugyancsak 400 főt, és-pedig.

a.) Európa középhatalmai 16-40 millió lakosig, így Lengyelország és Spanyolország 40-40 főt = 80 fő.

b.) Európa kishatalmai 15 millióig bez[árólag] 20-20 főt, így Svédország, Norvégia, Dánia, Írország, Hollandia, Belgium, Portugália, Svájc, Románia, Osztrákország [sic!], Csehszlovákia, Magyarország, Románia, Jugoszlávia, Bulgária, Görögország és Törökország, összesen 16 kishatalom²⁰² = 320 fő.

3.) Az összes államok miniszterelnökei vagy ilyennek számítható, ennek a tanácsnak hivatalból tagjai.

4.) Az E[urópa]K[özösségi] T[anács] két házra oszlik: a Nemzetközösség Házára és az Európa Dolgozó Népei Házára. Mindkét Házban 400-400 tag.

5.) A két Ház egy-egy Házelnököt és egy Tanácselnököt választ.

6.) A két Ház választ egy szaktanácsot, mely szakaltanácsokat, ez bizottságot, ez albizottságot bocsájt ki szerveztéből. Az E[urópa] Sz[ak]T[anács] élére és a többi altagozatok élére titkárok kerülnek választás útján.

7.) Az E[urópa] Sz[ak]T[anács] tagozódása: E[urópa]-igazgatási Sz[ak]a[l]T[anács]; E[urópa]-politikai, E[urópa]-gazdasági, E[urópa]-társadalmi, E[urópa]-védelmi és E[urópa]-zsidó Sz[ak]a[l]T[anács], ezekből megfelelő altagozatok szükség szerint.

8.) E[urópa]K[özösségi] T[anács] tárgyalja az Európaközösség közösségi, tehát közös ügyeit, ahogyan azt az Európaalkotmány, melyet Európanépszavazás szentesít, lefekteti.

9.) E[urópa]K[özösségi] T[anács] törvényelfogadó, törvényt szentesítő, törvényt módosító, törvényfelfüggesztő, törvényt megszüntető, törvényeit együttes üléseken hozza kétharmad szótöbbséggel, olyanokat, melyeknek elfogadása az egyes országokban kívánatos, háromnegyedessel olyanokat, melyeket el kell fogadni és végre kell hajtani.

10.) Háború az egyes európai népek között többé nem lehet.

11.) Minden európai hatalom kötelezően tagja az E[urópa]K[özösségi] T[anács]nak, belőle nem léphet ki. Aki mégis kilép, egész Európát maga ellen kell kapja.

12.) Az Európa Elnöki Tanács alakul minden európai hatalmi kormány elnökéből. Kebelében megalakul az öt nagyhatalom kormányelnökéből az Európaelnökség. Ezek évenként felváltva elnökölnek.

13.) Az E[urópa] E[lnöki] T[anács] törvénytervező, törvényjavasló, törvényki hirdető, törvényvégrehajtó és törvényellenőrző szerv az E[urópa]-törvényhozásban.

14.) Elnökségnek alárendelve az Európa-munkatörzs, mely az E[urópa]K[özösségi] T[anács] és a gyakorlatnak megfelelően van megszervezve. Munkatársai állandóak, ideiglenesek vagy meghívottak, Európa legkiválóbb szakemberei és tudósai.

15.) Az E[urópa] E[lnöki] T[anács], az E[urópa]E[lnökség] és az E[urópa]-M[unka]T[örzs] állanak közvetlen kapcsolatban az egyes európai államokkal, melyekhez való kapcsolatukat, mint a többi viszonyt is, az E[urópa]K[özösségi] A[lkotmány] szabályozza.

²⁰² Szálasi elszámolta magát: felsorolásában 17 „kishatalom” szerepel.

H[ungarista] O[rszág]É[pítés]: parasztállam – E[urópa] éléstára – E[urópa]-semlegesség – Honv[édség] csak az országban, kívül nem, csak öthatod szótöbbséggel mindkét Házban. Tíz éven át alapok, utána a parasztállam megvan, 1960-tól teljesen berendezve. Költségvetés súlya ezen legyen, nemzetközi szerződések szellemét ez hassa át, nemzettájékoztatásnak ez legyen a fő iránya, nevelési rendszernek a gerince ez legyen: szakképzett paraszt, szükséges eszközök, *belterjes* gazdálkodás rendben levő földben.

Felfújták a nagy hólyagot, és most nem tudnak mit kezdeni vele. Keresik a bizonyítékokat, hogy kikiabált feltevéseiket igazolják, és miután nem találják azokat, mint ilyenkor mindig, bűnbakokat keresnek és juszticmordok²⁰³ [sic!] sorozatát követik el. Úgy vélik, hogy a volt ellenségnek és a nemzetnek tesznek ezzel nem várt és nem kért szívességet. Pedig nagyot tévednek. A volt ellenség az egész felfújt ügyet a legszívesebben már sutba dobna, és alig várja már, hogy egyik bátor szövetségese meg is kezdje a sutba dobást, hogy precedensre hivatkozva ő is ugyanazt csinálhassa, viszont a nemzet nagyon jól tudja már, hogy nem azok a személyek valók a felelősségre vonás elé, akiket jelenleg nagy garral megvasalva elébe vezetnek, hanem egészen mások, akikre kezd már rámutatni.

Mert mi történt tulajdonképpen. Semmi más, mint hogy a nemzet teljes szuverenitásának birtokában, akaratának minden elszántságával védekezett egy gyáva cimboraság ellen, amely minden törvénytelen eszköz felhasználásával mélyen meg akarta sérteni és halálosan akarta csorbítani ezt a szuverenitását. Ezt a kezdeményezését annak a társaságnak megvetette és elvetette, és elfogadta a szuverenitását védő Hungarista Mozgalomnak a vezetését, és megadta hozzá minden hitét és bizalmát. A nemzet tehát nem

vette tudomásul a Horthy-cimboraság minden erkölcsi alaprendet legázoló lépését, mint ahogyan – nagyon helyesen – a volt ellenség sem veszi tudomásul, és felelősségre vonja olyan tetteiért, melyek a legteljesebben bizonyítják, hogy október 15-i lépése is – mint eddig minden lépése – csak konjunktúrából származott, és nem jelenti egyáltalában a nemzet akaratát, hanem csak egyéni kísérletét a felelősségre való vonás elől való menekülésre.

Az természetes, hogy a volt ellenség ezt a lépést nem bánta, sőt érte is dolgozott, hogy megtörténjék. Ez természetes is, mindenki így cselekedne, ha a lehetősége meglenne rá. De hogy az erkölcsi világrend szempontjából nem fogadhatta el, bizonyítja az, ahogyan a Horthy-kérdést a nemzetközi megítélés éles tükrében kezelik.

A magyar nemzet pedig az 1945. november 4-i választásában teljesen elítélte Horthy október 15-i lépéseit, és igazolta azokat, akik az új világ szükségszerű és parancsolóan megkövetelt új rendje szempontjából vették kezükbe a magyar nemzet sorsának és szuverenitásának ügyét. Ha nem így lenne, a magyar nemzet a felszabadító orosz vezetés által kedvezményezett kommunista pártnak adta volna bizalmát, ezzel is kifejezve, hogy tényleg érzi felszabadítását egy idegen, a testén élősködő rendszer alól. De nem tette, hanem az elmúlt tíz esztendő hungarista hősi küzdelmére visszaemlékezett, és taktikai szempontból azt a pártot választotta, mely legközelebb áll a Hungarista Mozgalom célkitűzéséhez: a hungarista parasztállam megvalósításához.

E[urópa]-gazdálkodásban a munkaválatát kell rendszeresíteni az egész E[urópa]-gazdasági területen. A többi kívülről gazdasági egységekkel és közösségekkel akár aranyalapon való megegyezés is lehetséges, habár felesleges lesz, mert E ebből a szempontból is teljesen önálló lesz, nem kell tehát piacutatásra indulnia.

²⁰³ Helyesen: justizmord (halálbüntetés téves bírói ítélet alapján).

A tízes számrendszer tíz számjegyével a mindenség minden számtani kérdését meg lehet oldani. A végtelen lehetősége megvan, hogy véges dolgokat viszonyba hozzunk egymáshoz. Ugyanez áll Krisztus Tanára is. Benne megvan minden igazság, minden szépség, minden jószág. Vele minden kérdését a gyakorlati életnek végtelen viszonyba helyezés gyakorlati lehetősége mellett, igazságosan, szépen és jól meg lehet oldani, és csak vele lehet megoldani és nem ellene, mint ahogyan a számjegyek ellenére és szemben azokkal nem lehet a világegyetemet átfogni átfogható és felfedezhető részében.

Elgondolásunk kell legyen a földgömbrendszeréről, vezetéséről és szükségszerű szervezetének mikénti felépítéséről, mert csak ennek ismeretében tudunk céltudatosan és öntudatosan állást foglalni, dönteni és cselekedni minden elszántsággal az életkérdésekben.

Sokan azt vélik, hogy a Hungarizmus túlméretezte a magyar nemzetnek kitűzött feladatot, ezzel túlterhelte, mert nemzetünk nem tudja végrehajtani erőforrás-adottságainak ki nem elégítő volta és kicsinyessége miatt a Hungarizmusban rögzített követelményt. Ez nem állja meg a helyét. A feladat nem túlméretezett. A feladat olyan nagy, amilyent maga az élet tár kíméletlenül nemzetünk elé. Tehát nem a Hungarizmus adja a feladatot, hanem az élet maga követeli. A Hungarizmus csak rendszert és szervezetet ad, amelynek birtokában és gyakorlatával nemzetünk minden körülmények között meg tud felelni életkötelességének, ha saját erejéből ezt meg akarja és meg meri tenni. Nem a feladat volt tehát túl nagy, és nem nemzetünk volt hozzá túl gyenge vagy kicsiny, hanem nem kaptuk még meg azt az időtartamot, azt a feltétlenül szükséges legalább tizenöt nyugodt esztendőt, mely a feladat szerves végrehajtásához feltétlenül szükséges. Nemzetünknek és kormányzatának jelenleg

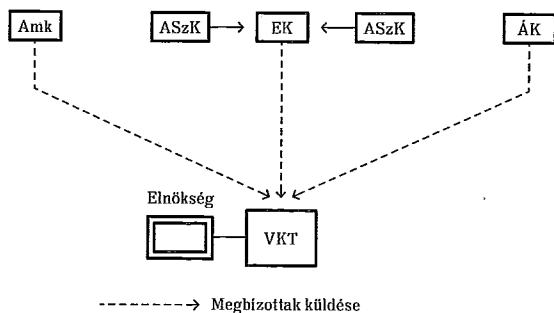
tehát nem lehet más feladata, mint hogy *megteremtse* ennek a nyugodt *esztendő*sorozatnak a politikai, gazdasági és társadalmi – pgt – előfeltételeit. Döntéseiben ez legyen mindenikre a mértékadó. Dolgozzék tehát a legszorosabban együtt azokkal az erőtenyezőkkal, amelyek ezt számára lehetővé teszik, és tartózkodjék azoktól, amelyek állandó nyugtalanságot hordanak magukkal.

Nagy volt egyes amerikaiak felháborodása, hogy az agyonkínzott és éhes Európa nem háborodott fel kellőképpen azon a „borzalmon”, hogy a dachau gyűjtőtáborban lévő az utolsó hónapjaiban a háborúnak naponta „csak” 250 gr – kettőszázötven gramm – kenyeret kaptak. Sőt az éhező Európa kijelentette, hogy nem bánná, ha ugyanannyit kapna naponta, és dachau ellátásban lenne része, „csak” dachauiban.²⁰⁴ Igen, ilyesmit a jóllakott ember nagyon nehezen tud megérteni. Európa túl van a csodálkozáson ilyen dolgokban, sőt túl van a felháborodáson is, hiszen az agyonbombázott Közép-Európa és az agyongyilkolt milliók éveken át való látványa minden érzékét elvette a felháborodásnak és a csodálkozásnak. Még azon sem háborodik fel és csodálkozik, hogy a háborús bűnösséget is a nyakába varrták még mindennek a tetejébe. Szemléli csendesesen, hogy tulajdonképpen mit is akarhat tőle az élet, hogy ennyi furcsaságot küld rája. És kezd most már mind tudatosabban rájönni arra, hogy mindez azért van, hogy még inkább, még hősiesebben, még elszántabban ragaszkodjék az új világnézethez, a nacionalizmus, a szocializmus és Krisztus Tanának egyedül győzelmes gyakorlati életösszhangjához. Meg is fogja tenni ez az agyonkínzott Európa. És talán rövid idő múltán már senki nem fog se csodálkozni, se felháborodni a volt ellenségek közül, hanem nagyon is meg fogják érteni

²⁰⁴ Szálasit megteveszthették, a dachau koncentrációs táborban is ezrével pusztultak éhen a foglyok a háború utolsó hónapjaiban, szó sem volt napi 25 dekagrammos kenyérfejadagokról. 1945 januárjától áprilisig, a tábor felszabadulásáig 13 158 fogoly halt meg Dachauban.

magatartásunkat, és ugyancsak abba a rendbe és sorba fognak állani, amelyben mi, európaiak állunk, mert rá fognak jönni, hogy teljesen igazunk van, életmeglátásunk helyes, és csak a mi döntésünk és cselekvésünk hozhatja meg a népek tényleges megbékélését és békéjét.

A H[ungarista] O[rszág]É[pítés] földgömbrendszerének alapváza a F[öld]g[ömb]V[ezetés] szempontjából az alábbiak szerint alakult még annak idején:

1.) A Világközösségi Tanács feladatai közé tartozik alapfeladatként:

a.) a földgömb erkölcsi, szellemi, anyagi jószágkészletének igazságos, a népek életszükségletének megfelelő elosztása;

b.) a földgömb egységes vezetésének és szervezetének kidolgozása;

c.) a földgömböt érintő világkérdések békés elintézése.

A feladatokból adódó kérdéseket átbeszélik, melyeknek saját hatáskörben való elintézése csak abban az esetben kötelező minden földrészközösségre, ha a határozatot egyhangúan hozták. Négyötöd szótöbbségnél azok a közösségek kötelezően végrehajtják a határozatot, amelyek mellette szavaztak, az ellene szavazó nem gátolhatja semmi

eszközzel, közös ellenséggé válik. Kétharmad szótöbbségnél nem kötelező a végrehajtás, ellene tiltakozni és fellépni szabad, megtorlás emiatt nem következhet be.

2.) A V[ilág]K[özösségi] T[anács]on a földgömb nagyhatalmainak kormányelnökei felváltva elnökölnék. A világ nagyhatalmai közé sorol: Európában Anglia, Franciaország, Itália, Németország, Oroszország. Képviseli egyúttal Afrikát és Ausztráliát, melyek egyenként 10-10 megbízottat küldenek, éspedig: Afrikában Egyiptom 2, Abesszínia 2, Marokkó 2, Dél-Afrika 4-et; Ausztráliában a földrész 2, Új-Zéland 1, Hátsó-India²⁰⁵ 1, Holland-India²⁰⁶ 1, Elő-India²⁰⁷ 3, Arábia az Iszlám nevében 2;

Amerikában: É[szak-]A[merikai] E[gyesült] Á[llamok], Mexikói E[gyesült] Á[llamok], ezenkívül küldenek még Kanada, Brazília és Argentína 1-1;

Ázsiában Japán, Kína.

3.) A V[ilág]K[özösségi] T[anács]ba minden nagyhatalom 20-20 tagot küld ki. A nagyhatalmak kiküldöttjeit a közösségi tanács tagjai választják. A V[ilág]K[özösségi] T[anács]nak hivatalból tagjai a nagyhatalmak kormányelnökei.

4.) A V[ilág]K[özösségi] T[anács] elnökségét az egyes nagyhatalmak kormányelnökei képezik. A V[ilág]K[özösségi] T[anács] és Elnökség megszervezése az ismert módon a legcélrányosabban.

5.) A V[ilág]K[özösségi] T[anács] akkor ülésezik, amikor közösségi tanácskozások az egyes földrészekeken nincsenek.

6.) A V[ilág]K[özösségi] T[anács]on átbeszélendő kérdéseket előzően le kell tárgyalni, és az összeülés csak akkor jöhet létre, amikor a tárgysorozatot már megállapították. A tárgysorozatot az egyes közösségi tanácsokkal legalább

²⁰⁵ Hátsó-India: Indokína vagy Indokínai-félsziget, a Kínától délre, Indiától délkeletre található terület, melyen ma Laosz, Kambodzsa és Vietnam található.

²⁰⁶ Holland-India: Holland Kelet-India, mai nevén Indonézia.

²⁰⁷ Elő-India: a Hinduszatáni-félsziget.

háromnegyed szótöbbséggel előzően el kell fogadják. Csak ebben az esetben tárgyalhatnak az egyes nagyhatalmak a földrész teljhatalmú megbízatásából. Ha ez a szótöbbség az egész tárgysorozatra nem kapható meg, úgy a tárgysorozat egyes kérdéseire kell külön-külön teljhatalmú megbízatást kérni, amelynek előfeltétele ugyancsak a háromnegyedes szótöbbség.

7.) A V[ilág]K[özösségi] T[anács] minden tárgysorozatát, a hozott döntéseket, a tárgysorozat létrejöttének tanácskörművényeit be kell jelenteni minden közösségi tanácsnak, egy példányt pedig hivatalosan át kell nyújtani a Vatikánnak úgy, hogy ideje maradjon a hozzászólásra, és hozzászólását még tekintetbe lehessen venni.

8.) A V[ilág]K[özösségi] T[anács]tól teljesen függetlenül fel kell állítani a V[ilág]Sz[ámon]K[érő]Sz[ék]et, a számonkérést. Ez minden földrészközösségben felállítja a földrész számonkérő bíróságát. Ez a bíróság hivatott büntetni azokat, akik a közösségi rendszerek részéről alkotott közösségi alkotmányok ellen vétnek. A bíróság alkotmányát, perrendtartását, büntető törvénykönyvét, működését és feladatát a V[ilág]K[özösségi] T[anács] szentesíti, de az egyes földrészközösségek hozzák külön kiküldött jogi szakbizottságok összetett munkája révén.

9.) A földgömbalkotmány megterveztetésének elfogadása legyen a legfőbb cél, melyet a V[ilág]K[özösségi] T[anács]nak el kell érnie és minden eszközzel szorgalmaznia kell.

Minden párttag egy alkotmányosnak és törvényesnek elismert országos-parlamentáris pártnak volt a tagja; azért csupán, mert nyilas párttag volt és merészelt lenni, senki nem vonható felelősségre.

A zsidók mindig a sikert nézik, és csak azt ismerik el, akinek sikere van. Érdekes, hogy Krisztus kérdésében, akinek a világtörténelemben a legnagyobb sikere van, kivételt

képez náluk, és irtóznak még csak a gondolatától is, hogy elismerjék.

Azt a nemzetközi jogi helyzetet és jogszokást, valamint gyakorlatot kell venni, amely 1939. szeptember 1.²⁰⁸ előtt volt elfogadott az egész kultúrvilágban, és amely teljesen tiszteltetben tartotta az egyes államok szuverenitását és elhatározásait. A jelenlegi háború után egészen más nemzetközi jogi gyakorlat fog szükségszerűen kifejlődni. Ez azonban nem jelentheti, hogy visszamenő hatályt adnak egy olyan joggyakorlatnak, amelynek szerkezete még azok előtt is ismeretlen és kiforratlan, akik hirdetik.

Az 1942 óta hangoztatott háborús bűnösség és megtorlás éppen olyan erkölcsi világbukáshoz fog vezetni, mint az 1918 után hangoztatott jóvátétel, [amely] teljes gazdasági világbukáshoz vezetett.

Az ellenőrzés az egyes miniszterek hatáskörébe tartozott és tartozik ma is. Tehát se a Nemzetvezető, se a Miniszterelnök nem ellenőrizheti a többi minisztertársának működését. A párt vezetését teljesen dr. Gera József vitte, mert nem volt sem időm, sem lehetőségem, sem alkalmam, hogy vele foglalkozzam. 1945 márciusában kezdtem csak az államgépzetet és a pártot is beállítani, mert addig mindig minden mozgásban és cseppfolyós állapotban volt. Ettől a hónaptól kezdődően számoltam nyugodtabb vezetésre és rendezettebb, szervezettebb, összefogó munkára, ami azonban csak a hónap első felében volt lehetséges. A második felében már újra az állandó mozgás²⁰⁹ jellemezte az egész állami veze-

²⁰⁸ Lengyelország lerohanása, a II. világháború kezdete.

²⁰⁹ 1944. november végén–december elején a nyilas kormányszervek, minisztériumok és a főbb nyilas vezetők a nyugati határszélre tették át székhelyüket. Szálasi Kőszeg mellett, Velem községben ültette föl főhadiszállását. A parlament két háza, a miniszterelnökség és a szakminisztériumok

tési gépezetet, ami azután a végén Magyarország átmeneti elhagyására is vezetett. A felelősségre vonás tehát a hajánál előráncigált valami, aminek semmi komoly alapja nincs, egyedül az erőszak kifejezése, amellyel az új világnézetet és megalkuvás nélküli harcosait ki akarják irtani. Mert még azt sem mondhatják, hogy reakciószok vagyunk, mint a kisgazdapárt, vagy fasiszták vagy nácik, mert mindez a korlátolt és egyedül a gyűlöletből és bosszúszomjtól diktált ostobaságig menő vád már most összeomlott, és nem maradt más utána bizonyos embereknel, mint a savanyú és tehetetlen kérdés: hát most mi legyen tovább.

Szov[et]alk[otmány]: állítólag 1936-ban jelent meg a Sztalin által adott alkotmány, még mindig „forradalmi” időben. Igen, emlékszem, ebbe az időszakba esett a katonai forradalom, melyet vérbe fojtottak. Ugyanazon a vajdácson esett át a Szovjet a hadsereg vezetőkarával kapcsolatosan, mint 1944-ben Hitler, aki azonban már nem tudta megakadályozni a belőle származó nagy megrázkódtatását egész vezetési rendszerének. Nem is tudhatta megcsinálni háborúban ezt az emberfeletti munkát. Sztalin nagy előnye az volt, hogy a nagy összeütközés előtt jó egynéhány évvel tudta a hadsereg vezetésének kérdését elintézni.²¹⁰

Sopronban, Kőszegen, Szombathelyen, illetve e városok környéki községekben rendezkedtek be. Szálasi a még uralma alatt lévő három nyugat-dunántúli vármegyében rendszeresen tartott „országjárásokat”, ám főleg a *Hungarista Napló* írásával, át- és megszerkesztésével foglalatzkodott.

²¹⁰ 1937–1939 között a Vörös Hadsereg tisztikarának jelentős részét, mintegy 40 ezer tisztet, köztük ötezer törzstisztet, legkiválóbb táborszereket, vezérkari tisztjeit Sztálin lemeszáróltatta. Szálasi téved: Sztálin ezzel csaknem végzetesen meggyengítette a hadsereget. Az 1944. július 20-án Hitler ellen elkövetett sikertelen merénylet után Németországban nagyságrendekkel kevesebb főtitest és tisztet végeztek ki, ennek pedig a háború további menetére semmiféle hatása sem volt, Szálasi ebben is téved.

Tehát a Szovjetben 1936-ban még „forradalmi” állapotok voltak. Tőlünk, hungaristáktól pedig megkövetelik, hogy úgy kellett volna dolgoznunk, mint az angyaloknak, pedig csak négy esztendő, és pedig háborús esztendő és statáriumos esztendő állott rendelkezésünkre, míg a bolsevistáknak 1848–1900 elejéig előszántottak a marxisták, 1900–1914-ig békében dolgozhattak, és 1917–1936-ig, tehát tizenkilenc esztendeig saját hatalmukban és uralmukban szervezhettek.²¹¹ És mégis „forradalmi” időkről beszélnek még mindig. És pedig olyanról, mely nekik ártalmukra lehetett volna, ha nem ügyelnek. Úgy vélem, hogy az igazság ott van, hogy a legyőzöttel szemben inkább helyénvaló lenne az elnézés, mint a győzővel szemben. Utóvégre a győztes sokkal többet bír el, mint a legyőzött, mert elnézőbb éppen győzelme fölött érzett és igen érthető örömeiben. De éppen az ellenkezőjét tapasztalom. Talán akkor mégsem annyira legyőzött a legyőzött, és talán mégsem annyira győztes a győztes.

A technika, mint mindig, de különösen jelenlegi szédületes iramában, vonzza is, de taszítja is az embereket. Az integrálódási, de egyúttal a differenciálódási folyamatnak egyik átható és le nem becsülhető eszköze. A felvilágosító munka, de elsősorban az egyes népek kultúrképeségének feladata, hogy a taszítást is, de elsősorban a vonzást, beállítsák az emberiség hasznos fejlődésének szolgálatába. Ha kultúrközösségek csak arra képesek, hogy a taszító erőt vesszik tudomásul, úgy ez csálhatatlanul annak az előjele és tünete, hogy ez a kultúrközösség kultúrciklusában befejezte hivatását, és bomlóban van. A technika vívmányainak kimutatható vonzó és taszító hatása az emberiségre olyan

²¹¹ Szálasi ezek szerint vajmi keveset tudott az önkényuralmi cári Oroszország történelméről, egyebek mellett arról, hogy a marxista vagy más baloldali pártok sem működhetek szabadon, nem „dolgozhattak” békében, tagjaikat, vezetőiket üldözték, letartóztatták, elítélték, Szibériába száműzték, emigrációba kényszerítették.

szociológiai anyagi tény, melyet a történelmi materializmus azonban egyáltalában nem vesz tudomásul, nem vett tudomásul, nem vett észre, nem is mutatott rá, mert vagy tényleg nem figyelte meg, vagy pedig igen kellemetlen ténynek ismerte fel azonnal, és mint idegen testet, mely csak ártott egész felépítésének, elmellőzte, maga mellett elhagyta, mint olyan sok más kellemetlent elhagy az út szélén a rossz bölcselelő.

A technikai vívmányoknak ez a vonzása és taszítása ugyanis szintén azt bizonyítja, hogy az emberiség mindig eszközt lát benne, tehát az anyag leglényegesebb funkciójában nem alapot, életlényeget, hanem életeszközt. Így vagyunk például jelenleg az úgynevezett „atombombával” is. Ennek vonzó és taszító hatása az emberiség további társadalmi fejlődésére ugyanis már most is tisztán érzékelhető, nem is kell olyan nagyon figyelembe venni az ezzel a fegyverrel kapcsolatos burkolt fenyegetések igazán le nem tagadható özönét.

A technikai forradalom bekövetkezik mindig akkor, amikor az anyagnak eddig nem ismert funkcióját fedezi vagy találja fel az ember, és állítja be életeszközei közé. Ez is, mint minden más meggondolás, a történelmi materializmus teljes csődjét és tarthatatlanságát bizonyítja.

A történelmi materializmus nagyon helyesen csak annak a népnek a fiában születhetett meg, mely a lelket mindig a vérben, tehát az anyagban látta, és akinek egy Nikodemus nevű fia Krisztusnak arra a válaszára, hogy újra kell születnie, meglepetten azt mondotta, hogyan térjen vissza ő, Nikodemus ilyen meglelt korban anyja méhében, hogy újraszülethessen.²¹² Ez a nép a zsidóság. Tehát mindebből is látható, hogy a zsidó nép fiai mind már születésüknél fogva, egész nevelésüknél fogva materialisták, így az egyedüli bölcselet, melyet évezredek óta át tudtak venni teljesen,

²¹² Vö. Jn 3, 4.

a már az ókorban a görögöknél is teljesen kudarcba fulladt materializmus. Ez lényegbe vágó megállapítás szociológia szempontjából, de az egész zsidókérdés, a marxizmus, a bolsevizmus és a szovjet államrendszer szempontjából is.

Az anyagelvű ember nem lelkes, hanem fanatikus. Nem hívő, hanem babonás, nem vallásos, hanem miszticizmusra hajlamos. Nem bátor, hanem kegyetlen. Nem nacionalista, hanem imperialista sovinizmusa van. Nem szocialista, hanem imperialista materializmusa van. Nem igazságot ültet a gyakorlati életbe, hanem felfogását rákényszeríti erőszakkal az életre. Egyszóval úgy cselekszik, mint az anyag: mennyiségi tételekkel dolgozik. Többet dolgozik erővel, mint értelemmel. És mindig gúnyol. És mindent. És ami tragédiája: még önmagának sem hisz.

Az anyagelvű nagy garra azt mondja, hogy nem hisz, hanem tud. Elfelejtí az ostoba, hogy minden tudásnak az alapja a hit. Aki nem hisz, az nem tud, hanem legfeljebb meg tudja állapítani, hogy valami van. Összefüggéseit azonban már nem tudja kihámozni, mert hiányzik benne a magas dolgok megértése.

A hit mindennek felett áll. A tudományok csúcsán. Az anyagelvű szereti a hitet összetévesztetni a hiedelemmel, de csak azért, hogy a hit tényét ne kelljen elismernie.

Európa éhezik, fázik és nyomorog. Sorsát talán meg is érdemli. Nem úgy viselkedett az utolsó esztendőkbén, ahogyan Európának viselkednie kellene. Új koreszmét hozott létre, de megtagadta. Ezért most mindenkinek fizetnie kell. Győztesnek és legyőzöttnek. De valahogy úgy látom, hogy a győztesek még több vért fognak ontani, még több romot fognak előidézni – de saját magukon, mint ahogyan és amennyit eddig a legyőzöttek szenvedtek. És Európa azért vajódik még most mindig éppen olyan erősen, mint 1938-ban, mert az új koreszmét megtagadta, a régi pedig már

csak arra jó, hogy letagadják, és valami reformmártással megfiatalítsák. Az éhező, fázó és nyomorgó Európa felett azonban már ott ragyog az égen a bethlemi [sic!] csillaga új eszmék igazságának. Csak még hiányzik a három bölc, hogy észrevegyék. De útban vannak, biztosan. És egészen biztosan újra a három életirányból fognak jönni: keletről, nyugatról és délről. És amikor történelmi találkozásuk megtörténik és észreveszik Európa egén a csillagot, Európában egyszerre, varázsütésre nem fognak éhezni, fázni és nyomorgni, de a nagy jövőben sem.

A három bölc neve: a Tiszta Szocializmus, a Tiszta Nacionalizmus és a Tiszta Tan. Anyag, Szellem és Erkölc fognak találkozni, fognak együtt Életegységet alkotni az egyetlen Csillagba fogott európai nemzetek és népek dicsőségére, nagyságára és boldogságára. És amikor ez a történelmi tény megszületik, fogja Európa megkezdeni tulajdonképpeni történelmi hivatásának betöltését az emberiség történetében, fejlődésében és a földgömb erkölcsi, szellemi és anyagi vezetésében.

Bosszúszomj és megsemmisítési vágy uralkodik mindaz ellen, ami a szűk és végítéletre érett anyagelvű világnézet ösztönkeretén kívül esik, és az igazi életet jelenti.

A demokrácia is, még ha fiatalnak vagy neo-nak is nevezik, alá van rendelve az örök törvénynek, hogy nem tud mást adni, mint ami lényege.²¹³

Ami a logikához csak az értelmén keresztül jut, az csak hideg elmélet marad. Ami a logikához csak az érzelmen keresztül jut, az csak fékét vesztett szenvedély marad. Ami a logikához csak az akaraton keresztül jut, az csak gátlás

²¹³ „Nem adhatok mást, csak mi lényegem” – Szálasi Lucifer mondatát idézi fel Madách Imre művéből, *Az ember tragédiájából*.

nélküli vakmerőség marad. Az élet igaz, jó és szép dolgai a logikához mindig mind a három emberi életmegnyilvánuláson keresztül jutnak. És ennek dacára a legnagyobb dolgokat mindig az érzelem juttatja a logikának, csak meg kell legyen az emberben a merészség, hogy az értelmet és az akaratot is beállítsa annak a szolgálatába. Ebből adódik, hogy minden nagy dolgot – és nincs nagyobb dolog az igazság meglátásánál – türelmetlen szenvedéllyel, de vaskövetkezetességgel és cselekvő akarattal kell képviselni.

Adódik mindebből az is, hogy úgy az érzelmi, mint az értelmi, mint az akarat élethez logika kell. Logika nélkül cél nélkülivé, út nélkülivé és irány nélkülivé válik az ember élete. Érzelmi logika szenvedély, logika nélküli érzelem babona. Értelmi logika elmélet, logika nélküli értelem butaság. Akarat logika vakmerőség, logika nélküli akarat becsvágy.

Mindezekből pedig következik az emberi magaviselet levezetése, megítélése.

A csak akarat ember vakmerő és becsvágyó.

A csak értelmi ember elméleti és utópisztikus.

A csak érzelmi ember szenvedélyes és babonás.

A csak akarat és értelmi ember hidegen számító, elméletének végrehajtásában vakmerő.

A csak akarat és érzelmi ember becsvágyának kielégítése céljából szenvedélyesen, meg nem gondoltan vakmerő, babonás szerencsevadász.

A csak értelmi és érzelmi ember csak elméleti síkon harcol eszméiért szenvedélyes és babonás hittel.

Az akarat, értelmi és érzelmi ember minden életmegnyilvánulásában kiegyensúlyozott, összehangolt, bölcs, bátor és igazságos. Eszméiért türelmetlen szenvedélyességgel, de átgondoltan és megfontoltan cselekszik, és a tiszta hit vezet minden lépését.

Igyekeztem az alaptípusú embereket rögzíteni, ahogyan a Hungarizmus bölcséleti rendszerében tisztáztam ezt az

életfontosságú kérdést. A hét alaptípuson belül van igen sok, számtalan fokozat, annyi, ahány ember él a világon. A hét alaptípus „veleszületett” típust jelent. Az ember születésénél a bölcsőben megkapja. A neveléstől függ, hogy az életben milyen irányban nyilvánul meg az emberben alaptípusa. Tompítható, fegyelmezhető, de megmarad, nem vethető le, csak nagy önneveléssel életfogytig tartó fegyelemkötelékbe verhető. Ezzel a fegyelmezéssel nem ront önmagán az ember, mert amint látjuk, csak az utolsó lévén tényleg jó, a többin ezzel az önfegyelmezéssel nem rontunk, hanem mindig és állandóan javítunk.

A hetedik, az utolsó típust eddig tisztán és eszményi viszonyban és arányban csak egyetlen Emberben találjuk: Jézus Krisztusban. A viszony és az arány és a tisztaság abszolút volt benne, azért hisszük és tudjuk benne Istent is.

A vakmerő élet szociológiai kifejezője a liberalizmus. A szenvedélyes élet szociológiai kifejezője a bolsevizmus. Az elméleti élet szociológiai kifejezője a dogma-Egyház. A kiegyensúlyozott élet kifejezője szociológiailag a Hungarizmus. Világosan látni, helyesen ítélni, gyorsan cselekedni: ebben a jelszavában tömörül egész hősi életgyakorlata.

Az abszolút Érzelem a Hit, Krisztus Tana; az Erkölc, a Szellem világ[a].

Az abszolút Értelem a Valóság világ[a], az Anyag.

Az abszolút Akarat a Mozgás, a Cselekvés világa.

Erkölc, Szellem, Anyag és Cselekedet. Erkölc a Cél, Szellem az Út. Anyag az Eszköz. Cselekedet a Mód. Cél, Út, Eszköz, Mód nyilvánul meg mindenben, ami él. Ezeknek tartalma, egymáshoz és az emberhez való viszonya jelenti a világnézetet, a korabeli kultúrát. Azt a fejlődési fokot és sítot, amit az ember érzelmi, értelmi és akarati ítélőképességénél fogva elérhet. Itélőképesség határozza meg felvilágosultságának fokát, műveltségének szintjét.

A Mód már nem alap, hanem legbiztosabb eszköz, ezért emelem ki külön. Adódik abból, hogy az akarati, értelmi és érzelmi élet hogyan végzi el a Cél, az Út és az Eszköz egymáshoz való viszonyba állítását, és melyiket fogadja el tényleg Célnak, Útnak és Eszköznek. Ez a legfontosabb feladata az emberi életnek. A Hungarizmus bölcséletében Célnak mindig az Erkölcöt tekinti, Útnak mindig a Szellemet, és Eszköznek mindig az Anyagot. A Mód, amit képvisel, így abszolút viszonyba állítást képvisel, a gyakorlati élet szempontjából pedig az igazságnak megvalósítását. Abszolútnak azért nevezi, mert a világmindenség épülete az Abszolút Világerkölc tényén nyugszik, mely le nem tagadható, és a legelvetemültebb lényben is határozottan megvan, csak átszövődött, átburkolódott, körülretegződött az aljasságtól, a butaságtól és a neveltlenségtől.

A fajbiológia egyik legelőkelőbb és legfontosabb kutatása és megállapítása az legyen, hogy az akarati, értelmi és érzelmi élet hogyan nyilvánul meg az egyes fajta alapkép-letekben, az ősváltozatokban. A fajlélektan ennek alapján óriási lépést tud majd előre tenni. Máskülönben is, az a véleményem, hogy a fajélettan, a fajlélektan és a fajantropológia egymástól függetlenül fognak az első időben fejlődni. Ugyanis mind a háromnak alapja; amiből származik, más és más, csak egymásra hatásuk van meg. A tudományos vizsgálatnál és elsősorban a bölcseletnél először mindig a tárgyat önmagát, annak önmaga valóságát kell félreérthetetlenül tisztázni már meglevő és elfogadott igazságok és törvényeik alapján, és csak ezután a felderítő, minden részre kiterjedő munka után kell, nemcsak lehet, de kell viszonyát megállapítani az élet többi tényezőihez, amellet azonban, hogy önmaga valóságán csorba esnék.

A fajtakutatás és a fajtanemesítés e három alaptudománya így egymástól függetlenül fogja megkezdeni tudományos épületének építését, de találkozni fognak viszonyba

állításukban, a fajtanemesítés tudományában és ennek szociológiai törvényeiben. És úgy vélem, hogy a fajtaélettan és a fajtalélektan a fajtaantropológiaival szembeni visszamaradottságuk dacára mégis sokkal hamarabb fognak célba és kimondottan tudományos rendszerbe jutni, mint harmadik testvérük, mert az alap, amelyből megindulnak, abszolút alap, tehát megváltozhatatlan élettörvényekből indíthatók meg, míg a fajtaantropológia relatív, változékony élettényezőkkel dolgozva nehezen tudja önmagát körülhatárolni és tudományos rendszerbe foglalni.

Ennél az érdekfeszítő kutatásnál újra csődöt fog mondani a történelmi materializmus. Ez az iskola, mely már úgyis végelgyengülés jeleit mutatja, az új világ tudományos és bölcséleti, valamint gyakorlati tüzenél, fényénél és világánál teljesen el fog pusztulni, tűnni és porladni, mint egy olyan bölcsélet, melyről hamarosan ki fog tűnni, hogy egyáltalában nem volt bölcsélet, mert nem az igazságot kereste egy már meglévő és el nem torzítható igazságból kiindulva, hanem egy anyagi tényből kiindulva a bölcséletre rá akart erőszakolni egy véleményt, melyet csak erőszakosan lehet bizonyítani. Újra be fog bizonyosodni, hogy az élet, az igaz, szép és jó élet célja az erkölcsi világrend, az út, amelyik oda vezet, a szellemi világrend, és az eszköz, amellyel meg kell valósítani az adott úton, az anyagi világrend; a mód pedig, hogy a három világrendet jó, igaz és szép életösszhangba hozza, az ember kiegyensúlyozott akarat, értelmi és érzelmi életgyakorlata. Ezt pedig egyedül csak az új világnézet tudja kiművelni az emberben, tudja ezt benne létrehozni. És ha ezt az új világnézetet Hungarizmusnak hívják, úgy ez lesz a neve, ha ideológiailag történelmi kommunizmusnak, úgy ez lesz a neve. De minden körülmények között büszke maradok, hogy a Hungarizmus bölcséleti felépítésében és kutatásában olyan igazságokat ismertem fel és fedeztem fel, amelyek nem utasíthatók vissza a földgömb egyik hatalmasságától sem. És ezzel itt is bebizonyosodott, hogy az erkölcs: az igazság és a

szellem, az igazság megismerése és megvallása sokkal nagyobb nagyhatalom, mint a földgömb minden jószágkészlete emberiségestül együtt, még akkor is, ha csak egyetlen ember ismerte meg és vallja meg. Mert az az egy ember az igazi és a valóságos nagyhatalom, senki más.

Az anyagelvűség évezredes kultúrköre és világszemlélete a jelenkor tüzeiben elhamvad, miután kötelességét teljesítette, és megismertette az emberiséggel a valóság világát. Felépül helyébe az igaz, az egyedül igaz világszemléleten alapuló kultúrkör: az erkölcselvűség, amely az örök igazságokon épül, és nem részvalóságon. Mert a valóság mindig csak része az igazságnak, melyet anyaggá változtatni csak legkisebb részében lehet, míg legnagyobb részét a szellem világában kell átélni.

Ez az a nagy fordulat, világtörténelmi fordulat, mely most beállott az emberiség életében. Ehhez hasonló csak az volt, amikor az ember lelke öntudatára ébredt, hogy ráébredése után mégis az anyagi világ karmaiba kerüljön, és évezredek keresztül, még „Isten kegyelméből” való uralkodásakor is rabszolgája legyen és bilincsben vergődjön.

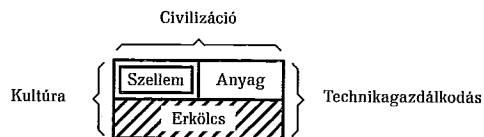
A Hungarizmus bölcslete nem más, mint az örök érvényű, abszolút erkölcselvűség fáradhatatlan úttörője, felfedezője, rendszerezője, és alap, hogy tudományosan kiértékelhető [legyen] és igazságai megvalósíthatók legyenek. Bölcsletét három alapra építi, belőlük indul ki, és hozzájuk is tér vissza: Isten, Ember, Élet mint megindulási alap, és visszatér hozzájuk már mint Krisztus, Hungarizmus és közösség.

A szellem mindig út, amely elvezethet az anyagelvűséghez és az erkölcselvűséghez. Tehát olyan alap, amely van, de [amelyet] az ember nevelési módszerével kialakíthat, irányíthat. Erkölcs és anyag azonban nem irányíthatók, nem alakíthatók ki, ezek mindig és állandóan egyértelmű törvényekkel vannak, nem változtathatók, csak jól vagy rosszul

értelmezhetők, magyarázhatók és így felhasználhatók éppen az ember nevelési módszerével alakítható szellem útján. Ez fontos alap a Hungarizmus bölceletében, mert a társadalmi történések és a világregend ténye, a kettő közötti összehangoltság vagy összhang nélküliség mással nem magyarázható.

Szellemelvűség nincs tehát. Ha mesterségesen kialakítják, menthetetlenül szabadelvűséghez, innen anyagelvűségbe zuhan, és csak véres vajúdasokon keresztül tudja újra megtalálni az élet egyedüli helyes alapját, az erkölcsöt és rendjét.

Erkölc, Szellem, Anyag viszonya és funkcionális összefüggésének alapja:

- Nem változó, maradandó mennyiségében, minőségében, alakjában
- Változó, nem mennyiségében, hanem alakjában
- Változó, nem mennyiségében, hanem minőségében

A Hungarizmus ideológiájának elméleti és gyakorlati tételeit ebből a bölceleti alaptételekből [sic!] veszi, mely nem más, mint bölceletén keresztül megismert igazság vetülete az irányítható szellemi életre, tehát: ideológia.

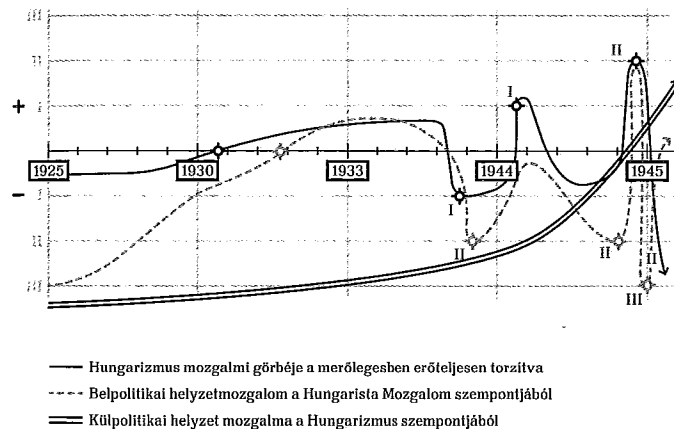
A szellem a delejtű, a nevelés a mágnes, az ideológia a delejes sarok. Így érthető talán a legjobban, hogy a szellem hogyan tud egyrészt anyagelvűen, másrészt erkölcselvűen építeni és vezetni. A bölcelet pedig az az erő, mely a mágnességet létrehozza.

Teremtés – Erkölcsi világregend – Paradicsom – Szellemelvűség – Tudás – Anyagelvűség – Krisztus – Anyagelvű egyházak – Szabadelvűség – Történelmi Anyagelvűség – Liberalizmus, Marxizmus, Bolsevizmus – A szellem csődje – A fasizmus a német kísérlet – A Katasztrófa – A Hungarizmus – Krisztus – Erkölcselvűség – A földi paradicsom, az elveszett paradicsom megtalálása – Isten, Ember, Élet harmóniája – Krisztus, nacionalizmus és szocializmus harmonikus gyakorlata, az élet szociológiai összhangzattana.

A hungarista szociológia az élet összhangzattana.

Isten bennünk van és mi Őbenne vagyunk. Isten tehát bennünk és rajtunk kívül is van. Ezért vagyunk mindannyian Isten fiai. Mindannyian, akik a belső és a rajtunk kívül levő Istent megismertük és törvényeiből eredünk, ezeket természetes módon mint igazságokat látjuk. Hiszen nem is tehetünk másképpen. Teremtmények vagyunk, tehát így alá vagyunk rendelve a teremtő erőnek és ezek tulajdonosának és alkotójának, örök forrásának: Istennek.

H[ungarista] M[ozgalom] mozgalmi életgörbéje

Az állandó javulást külpolitikai vonatkozásban azért merem feltüntetni, mert a természetellenes külpolitikai helyzet mesterkelt alapja feloldódóban van, és olyan természetes alapok lefektetését lehet sejteni, melyek a Hungarista Mozgalom erejét serkenteni fogják.

A belpolitikai javulás a Hungarista Mozgalommal szemben természetes, józan folyomány, mely a nemzet tisztánlátásából és egészséges ítéletképességéből fakad, melyet csak igen rövid időre homályosított el a katasztrófának vélt 1944–45 tele. Hogy ilyen rövid ideig tartott bénultsága a nemzetnek, ugyancsak annak a felvilágosító és nemzetnevelő, valamint nemzetszervező munkának köszönhető, melyet a Hungarista Mozgalom különösen 1940 tele óta folytatott szakadatlanul, fáradhatatlanul, és amint látható, eredményesen.

Ha valamire azt mondom, hogy hiszek benne, az annyit jelent egyúttal, hogy tudom is, hogy van. Hit és tudás mindig együtt jár. A tudás megvallása minden életkörülményes hitnek a lényege. Tudás nélkül nincs hit. És ha ez a tudás csak érzelmi életemen keresztül nyilvánul, akkor is teljes hittel állunk szemben. Hit nélküli tudás üresen, munka nélkül futó, dolgozó gép. Ha pedig van eredménye, csak erőszak útján van. Hit nélküli tudást ugyanis nem lehet természetes módon lelki összhanggal, lelki együttérzéssel átadni, ami a legfontosabb kelléke a tudás átadásának. Aki hittel vallja meg tudását, mindenkit vonz, hogy elsajátítsa azt a tudást, mely ilyen nagy hitre képesíti az embert, mert már évezredek óta tapasztalja az emberiség, hogy a hit a legnagyobb és a legcsodálatosabb erő és tény az emberben, és nem dajkamese.

Én nem hiszek, hanem tudok – olyan emberek szavajára, akik a dolgok legbensőbb lényegével nincsenek és nem is akarnak tisztába jönni. A tudás több, mint az, hogy hiszek csupán, hiszem, hogy ez vagy az így vagy úgy van. Nem helyes. A hitet ne tévesszük össze a hiedelemmel. A tudás

viszont csak eszköz, nem lehet cél. Többféle eszköz egy időben. A legjobb, a legigazabb, a legszebb eszköz azonban akkor válik belőle, amikor a hit eszközévé lesz, hogy még erőteljesebb, eredményesebb és cselekvőbb legyen.

A hit viszonya az emberhez ugyanolyan, mint a tudásé az élethez. Minél átfogóbban és összhangoltabban tudok, annál jobban értem az életét. Minél jobban tudok hinni, annál inkább vagyok ember. Ez tény. A tudatlan nem ért az élethez, a hitetlen nem ért az emberhez.

A történelmi materializmus a tudást helyezi a világtrónusra, elveti a hitet. Hit nem kell, tudás kell. Ezzel beállítja nagy életellentétet: tud bánni az anyaggal, de nem tud bánni az emberrel, így az emberből anyagot alkot, hogy uralhassa. Ez pedig a katasztrófájának kezdete és vége is.

A szovjet alkotmány meg fog változni, nem maradhat jelenlegi felépítésében. Oroszországból – közel huszonöt esztendő önkéntes elzárkózás után – legalább húszmillió ember került közvetlen tapasztalati érintkezésbe Európa legfontosabb területével, Közép-Európával. Itten sok mindent tapasztalt, amit jónak és szükségesnek tart Oroszországban is. A bolsevizmus merev dogmaideológiája fel fog, mert fel kell oldódnia, és helyt fog adni egy tágabb értelmezésnek, mely az élet minden megnyilvánulása számára igyekszik majd elegendő széles alapokat nyújtani. Nem tartom azt sem kizártnak, hogy a bolsevizmus mint életrendszer és jellegzetesen orosz vagy szélesebben szláv életgyakorlat 1945-ben megszűnik, megszűnt. Talán úgy merném felállítani a szociológiai tételt, hogy Oroszország megnyerte a háborút katonai síkon, de elvesztette ideológiáin. 1946 mindenesetre igen sokat fog jelenteni ebből a szempontból az orosz népnek.

A Szovj[et]alk[otmány] kimondottan tekintélyre épített rendszer – az ideológia tekintélyére és az ideológia hordozó

tekintélyére: a dolgozóéra. Ugyanis a bolsevizmus sem kerülhette el a tekintélyuralom parancsoló szükségét, mert ez – minden rendszerben megvan. Tekintély nélkül ugyanis nincs hatalom, enélkül nincs uralom, enélkül nincs rendszer. Tehát az összes demokráciák a legnagyobb ostobaságot követik el, midőn a tekintélyuralom ellen szónokolnak. Az ő uralkodó rendszerükben ugyanis a legszeszélyesebb tekintély uralkodik: a nép. Hogy ezt a szeszélyt valahogyan fékezzék és az uralkodás nehéz gépezetét tehermentesítsék az örökös fékezésektől, nagyon helyesen a vezetés és a nép közé beiktatták a „Tanácsokat” vagy a tanácsok egyik már lejárt és már nem nagyon népszerű alakját, a parlamentet. Ezzel az eljárással kielégítették a népet, mely abban a kényelmes hiedelemben él, hogy minden úgy megy, ahogyan maga választotta tanácsaiban akarja, mely hiedelmet a bölcs államvezetés minden körülmények között meghagy, viszont a vezetés minden tanács dacára mégis úgy vezet, ahogyan azt az élet követeli, és nem a nép. A nép és az élet követelményei ugyanis mindig ellentmondanak egymásnak. Mióta? Ádám és Éva óta.

Az új világnézet azonban szakít ezzel a felemás gyakorlattal. Teljes érettségnek ítéli már a népet arra, hogy a legteljesebben lássa, mit követel tőle az élet. Ezt minden kertelés nélkül megmondja, rögzíti, mit kell cselekednie és hogyan, erre kéri a nép bizalmát. Néppel cselekszik a népért, a népből és a néptől kapott erővel. Felépítésében tehát ugyancsak alkot. „Tanácsokat” és „Házakat”, de ezeket nem a fent vázolt célzattal állítja be, hanem felelősen beépíti vezetési rendszerébe, hogy a nép ténylegesen részt vegyen sorsának vezetésében, ügyeinek végrehajtásában, ne csak káromkodó vagy szitkozódó szemlélője legyen. Az új rendszer tehát magával a néppel igazgat, csak ügyel arra – és erre való a szakigazgatása –, hogy minden rendben és sűrűlődsmentesen menjen. A Hungarizmusban történik először az egész földkerekségén, hogy a Dolgozó Nemzet Hivatásrendjében az összes

kenyérkeresők és dolgozók össze vannak foglalva, és szervesen be vannak építve az államvezetésbe mint népigazgatás, tehát amelyen keresztül maga a nép igazgatja önmagát azok szerint a hozott törvények szerint, amelyeket ugyanez a végrehajtó szerv az élettől parancsolt követelmények alapján hoz olyan tervfelépítéssel, melyet hivatott, az élet minden mozzanatát lemérő, kiértékelő és hasznosító szakemberek szövetsége, munkaszövetsége hoz a nemzet és a nép jóhaszna, jóléte és életbiztonsága szolgálatában. Ez a szakmunkaszövetség: a nemzetvezérkar. Úgy vélem, hogy ez a hungarisztikus államkép mégis csak „demokratikusabb” a földkerekség bármely demokráciájánál. Megcáfolni nem lehet. Tagadni annál inkább, ami azonban nem akadályozza a Hungarizmus országépítését abban, hogy ne tartsa a továbbiakban is időszerűnek, korszerűnek és életkövetelménynek az országépítő tervezeteiben kidolgozott nagy építéseket.

A Szovj[et]alk[otmány]nak meg kell tehát változnia, de nemcsak beszúrások segítségével, hanem elejétől végéig. Ez az első kísérlet egy anyagelvű alkotmány létesítésére mindenesetre csak papiroson sikerült. Az élet sokkal többet követel.

A háborús bűnösség jogi, de különösen nemzetközi jogi beállítása lemérhetetlen erkölcsi kárára lesz az emberiségnek. Az emberiség zömét gyávává, szolgálva nevelheti és teheti. Kiöli belőle a természetes jogon alapuló legelemibb önvédelmi szükségésszetet [sic!], kiszolgál[tat]ja az erősebbnek vagy az erőszakosnak.

A népnek mindig megvan az ereje, hogy visszakövetelje a hatalmát attól a rendszertől, mely sáfárkodására méltatlannak bizonyult. Ezt megteheti békében, háborúban vagy háború után, akár megnyerte, akár nem. Itália 1918-ban megnyerte a háborút, de a rendszer elbukott mégis. Anglia 1945-ben egyelőre megnyerte a háború katonai részét, de a nép a háborúnyertes rendszert mégis elküldte. A nép mindig idejekorán von felelősségre, nem kell hozzá külföldi,

idegen biztatás vagy felbujtás, amivel egyenlővé kell tennünk a háborús bűnösség jelenlegi állapotát. Az Európaközösségben sem tűrheti egyik nemzet vagy nép sem, hogy előírják, milyen bűnösöket kell a bűnözők hierarchiájába mint újakat felvennie.

De még egy lemérhetetlen veszedelem van ebben. Egy erősebb hatalom ezzel a nemzetközi fegyverrel akár minden nemzedékben egyszer kiirtathatja veszedelmes szomszédjának vezető rétegét csak azért, hogy kénye-kedve szerint járhasson el az igazi vezetők nélkül maradt néppel, és olyan vezetőket ültethessen nyakába, amely teljesen kiszolgálja az erősebb érdekeit, melyek a legkritikább esetben fedik egy másik nép életérdekeit. És képzeljük el a következő lépést ebben a kérdésben: ha kimondják, hogy háborús bűnösségnek számít az is, ha valamely nép vagy vezetői a háborúba, a támadó háborúba való lépés szándékát, vagy egy háború előkészítésének szándékát árulják el vagy mutatják ki. Hát hová vezetne ez. A legteljesebb erőszakuralomhoz és látszatemberiesség mögé bújtatott népirtáshoz.

A háborús bűnösségben a leginkább bűnös az, aki ezt kiagyalta, és csak azért, mert mertek bátran új világot hirdetni, lelkiismeret-furdalás nélkül gyilkoltat, és ezt szép, törvény látszatával bíró eljárások mögé bújtatja. Kétezer év előtt volt a világ szemtanúja ilyen világot megrontó és igazságot megfeszítő farizeuskodásnak.

Az a nemzet vagy nép, amely szabadságáért, felségjogaiért, ezek csorbitatlanságáért nem tud és nem mer vért áldozni, harcolni, ne jajgasson, ha abba a sorba kerül, ahová való: a szolgálba. Ebben azután kedvére sírhat és jajgathat. Mert a szolga előjoga, hogy sírjon és jajgasson. A szabad ember harcol és dolgozik, cselekszik saját érdekében és nem sír, se nem jajgat, mert tudja, hogy mindez mit sem ér, és hogy egyetlen csepp vér többet tud tenni, mint évszázados sopánkodás és önsajnálát.

Ha a magyar nemzetnek aranytálcán szabadságot kínálnak, csinálja a meghajlást mélyen, de utasítsa el a szavakkal: „Ha már én magamat nem tudom megajándékozni az élet legnagyobb ajándékával, ugyan mit tudjak kezdeni az önével.” Ez a helyes gesztus. Mert ha ezt meg tudja tenni, a legjobb úton van akkor, hogy újra visszanyerje saját erejéből azt, amit saját hibájából elvesztett: a szabadságot.

A Szovj[et]alk[otmány] világuralmi célkitűzése félreismerhetetlen. Nem a célkitűzés ellen vagyok. Ez szép és szükséges és elérendő cél. Ellenben az ellen vagyok, ahogyan ezt a rendszert alkotmányába önti. Így nem lehet földgömböszszefogást csinálni, csak leigázás útján. Ez azonban megszűnik, amint a tekintély meghal.

XI. 16.

Győzelem nem jogosít fel senkit sem erkölcstelen eljárásra. Erőszakosan múlik ki, aki a győzelmet erőszakra használja fel. Nemcsak a hatalommal lehet visszaélni, hanem a győzelemmel is.

A győzelem kötelez. Kötelez az igazságra és annak az igazságnak végrehajtására, melyet háború nélkül nem lehetett az életbe ültetni útjában álló erőszakos akadályok miatt.

Erkölcstelen győző erkölcstelen békét parancsol. Amilyen a háború volt, olyan lesz a béke is.

Ez a három tétel történelmi igazság, és be nem tartásuk mindenkor történelmi igazságszolgáltatást von maga után.

Én nem vádolok és nem védek senkit. Én megállapítom az általam ismert tényeket. Az eljáró hatóság feladata, hogy ebből megállapítsa, mi a vád és mi a védelem, ami az eljárás alatt álló mellett vagy ellene szól.

A történelem igen hamar fog ítéletet mondani mindarról, ami jelenleg nemcsak Magyarországon, hanem Európában és az egész földkerekségen történik. És úgy vélem, hogy a

történelem ítélőszéke előtt igen számos helycsere lesz: vádlottból vádló, vádlóból vádlott. Az élet könyörtelenebbül ítél minden népbíróságnál, és ítélete még halálosabb akkor is, ha az elítélt emellett vígan tovább él.

A Szovj[et]alk[otmány] alkotmány vagy alaptörvény? Az alkotmány alkotmány, és nem csak törvény. Efölött áll. Alaptörvény az, ami mint első alapvetés már az alkotmányból mint jogforrásból származik. Ha a Szovj[et]alk[otmány] csak alaptörvény, úgy már eleve csak gyakorlati kísérletnek tekinthető, és semmiképpen sem már eleve elfogadott és az egész szovjet kultúrkört megalapozó életrendnek és életgyakorlatnak.

A Szovj[et]alk[otmány] megjelent a Magyar–Szovjet Művelődési Társaság kiadásában²¹⁴ olyan jelvény alatt, mely már eleve rögzíti, hogy Magyarországnak a helye a Szocialista Tanácsköztársaságok Szövetségében van mint tagállam. Nehezen tudom azonban elhinni, hogy az előttem fekvő alaptörvény alapján ez lehetséges lesz. Ha Lengyelország ugyanilyen alapon már tagja a szövetségnek, úgy nincs az a szabadsága, függetlensége és önállósága, mint volt 1939 előtt, hanem a szovjet test egyik szerves alkotórésze, mely mint oszthatatlan egész szabad, független és önálló, és védi ezeket a felségjogokat.

²¹⁴ A Magyar–Szovjet Művelődési Társaság 1945 januárjában alakult Magyarországon a magyar–szovjet barátság elmélyítése céljából. Tiszteletbeli elnöke Szent-Györgyi Albert, első elnöke Zilahy Lajos volt. A társaság aktivitása valójában a szovjet típusú kommunista rendszer propagálására irányult. 1948-ban vette fel a Magyar–Szovjet Társaság nevet, ettől kezdve kommunista tömegszervezetté alakult. A helyi szervezetek működése többnyire formális volt; az 1956-os forradalom idején szétesett, majd 1957 nyarán Magyar–Szovjet Baráti Társaság néven szervezték újjá, ekkor már tagság nélkül. A Kádár-korban sokáig Apró Antal volt az elnöke. A rendszerváltás idején széthullott.

Egy nemzet szabad, ha elhatározásaiban és döntéseiben nem akadályozzák. Független, ha vezetését és eszközeit önmagában tartja. Önálló, ha életszükségeit saját felségiségéből tudja biztosítani. Tehát a szabad akarat mint erkölcsi tényező, a független vezetési rendszer mint szellemi tényező, és az önálló ellátás mint anyagi tényező meg kell legyen a nemzetben, ha a szabad, a független és az önálló felségjogok birtokosának akarja vallani magát. Európa minden népe és nemzete de facto és de jure már eleve elismerhető, mint szabad és független, de egyik sem ismerhető el mint önálló, mert mindegyik függő viszonyban van a másiktól, egyik sem önellátó, csak a többi segítségével. De éppen ebből folyik a de facto és de jure valóság, hogy minden nemzet ezért relatív önálló, és ennek a felségjognak gyakorlására egyenrangúan jogosult. Az európai nemzetek tehát mind szabadok, függetlenek és önállóak. Ebben őket korlátozni nem lehet, de nem is szükséges, mert a nacionalista és szocialista Európaközösséget minden felségiségi korlátozás nélkül is meg lehet, de meg is kell valósítani. A Szovj[et]alk[otmány] alaptörvénye nem ebből a megállapításból és lételemből indul. Feltételezi, hogy minden nép el fogja fogadni a bolsevista ideológiát, és ennek az alapján felépítheti a Szovjet Világuniót. A gondolat nagyszerű, és meg is kell valósítani a világközösséget, de más életrendszer alapján, mert a Bolsevizmus erre képtelen túl szűk alapozása miatt. Hiszen már alig bírja ki jelenlegi hatalomállományának terhét.

A Világközösség – a világ kommuniója – egészen biztosan be fog következni, de már az új világnézet alapján, melynek lényegbeli és alapvető igazságait a Hungarizmus tárta fel és tárja az emberiség elé. Ezt irigyezni lehet, de letagadni nem. És hogy a Hungarizmus mint bölcséleti ideológia és gyakorlati életrendszer tudatosan munkálja ezt a célt, bizonyítja a legjobban az az elvitathatatlan tény, hogy minden törvényét és alapigazságát az abszolútból hozza, a földgömbre vetíti először, és csak utána – a legszélesebb

alapról kiindulva – veti meg a részalapokat, és ezeken belül a szakalapokat.

Az Internacionálé a connacionálében [sic!], a Komintern a komunionban [sic!] olyan ideológiai és gyakorlati versenytársakat kapott, akikkel való megküzdése igen nagy erőpróba elé helyez, de leküzdésük a lehetetlenséggel egyenlő.

Sz[ovjet] V[ilág]U[nió] vagy V[ilág]Sz[ovjetek]U[niója] és a V[ilág]K[özösségek]U[niója] olyan rövidítések, melyekkel nemsokára az egész emberiségnek és minden erőtényezőjének meg fog kelleni ismerkednie.

I. r[ész] 1. szakasz: A Sz[ovjet] T[anácsköztársaságok] Sz[övetsége] osztályállam. Osztálytekintély. Osztály-parancsuralom.

3. szakasz: contradictio az 1. szakasszal, tágabban formulázza az 1. szakasz alaptételét, mert általánosságban dolgozóról beszél.

1–3. szakasz helyes fogalmazása szerintem: A Sz[ovjet] T[anácsköztársaságok] Sz[övetsége] a dolgozók munkátlama, melynek alapját a dolgozók kiküldötteinek tanácsai alkotják. Ezek a tanácsok összességükben jelentik a Sz[ovjet] T[anácsköztársaságok] Sz[övetsége] politikai, gazdasági és társadalmi akaratát, hatalmát és cselekvését.

4. szakasz: magyarázó, de nem alaptételt tartalmazó szöveg. Szerintem helyesebb szövegezése: A Sz[ovjet] T[anácsköztársaságok] Sz[övetsége] minden jószágkészlete a dolgozóké, termelési és munka, valamint jóhaszon élvezeti rendje a dolgozókat szolgálja, elidegeníthetetlen tulajdonukat képezik.

Magántulajdon az, amit a dolgozó saját erejéből, embersegítség [sic!] nélkül alkot és munkál ki.

5. szakasz: az egész nép vagyona nem való zárjelbe [sic!], hanem fordítva, állami tulajdon való zárjelbe. A zárjel azonban mindig rossz törvényekben: ugyanaz, mint a

cella zárjele: akit magában foglal, az egyelőre nem érvényes az élet számára.

Felfogásom szerint az állam nem lehet tulajdonos, hanem csak sáfár, a nép tulajdonának sáfára, a nép jóhasznára és jólétére. Az állam mindig „jószágigazgató”, és nem lehet „jószágtulajdonos”, mert ezzel ugyanolyan rövidlító és kapzsi lesz, mint más tulajdonosok. Ő sáfár. Törvények útján kötelezi a népet, hogy tulajdonával úgy bánt, a leghevesebben, ha a tényleg tárgyilagosan dolgozó államhatalom törvényei szerint dolgozik benne. És maga a nép is azért adja át felségjogait az államhatalomnak, hogy egy tárgyilagosságot igazságos és jó élet gyakorlatát tegye lehetővé népi közösségében.

6. szakasz: már magyarázza az állami tulajdon fogalmát, és azzal tetézi, hogy nem zárójelben mondja: azaz az egész nép vagyona. Tehát vagyona, így tulajdona és birtoka. Tehát újra kiszélesíti a jogkört, tágítja. Érti, hogy nem lehet a tulajdonnál maradni csupán, tovább kell menni.

7. szakasz: Két tulajdonos van egy államban. Súlyos contradictio. Rendszerbuktató lehetőség. Jöhetnek tanácsok, amelyek minden tulajdont a 7. szakasz értelmében kívánnak, és a XIII. rész 146. szakasz alapján meghozzák döntésüket. Ezzel elbuktatják az egész bolsevista gazdasági rendszert. Ebben az esetben mi történhet: vagy új rendszer jön, vagy Szibériába vándorol minden tanácsstag, vagy a 7. szakaszt eltörlik és beolvasztják az egész tulajdonjogot az 5. szakaszba.

Mi az „artel”? Nem értem.²¹⁵ Miért csak a parasztnak, miért nem minden dolgozónak. Föld van elég, a nagy tömegű ember ellátása így lényegesen és klasszikusan leegyszerűsödne. A Hungarizmus ezt az ellátási kérdést, gondolom, mintaszerűen oldotta meg.

²¹⁵ Az *artel* és az *obszina* az orosz prekapitalista társadalom nevezetesen közösségi földhasználati formái voltak. Az *artel* szó szerint szövetkezetet jelent.

8. szakasz: lásd megjegyzéseimet a 7. szakaszhoz. E két szakasz alapján a Szovjet egész bolsevista állami és társadalmi rendjét fel lehet forgatni.

9. szakasz: lásd megjegyzéseimet 1–4. szakaszokhoz. 10. szakasz ugyanaz, mint 1–4-ig.

Egyszerűen a bolsevista gazdasági rendszer nem ismeri a magántulajdont, ellenben a személyes tulajdont elismeri. Vajon a kettő között mi a különbség. Nem vehető ki.

Minél több miniszteriumot kell egy országban felállítani, annál inkább van az az ország a szétesés állapotában.

I. rész 11. szakasz: a legsikerültebb szakaszok közé tartozik.

12. szakasz mint 11. szakasz. Nem tudom, hogy a szocializmusnak idézett elvét honnan veszik, mert ez alapelv volt és marad mindaddig, amíg emberek fogják népesíteni a földet.

Általában 1–12. szakaszig: a „szocializmus” és a „szocialista” meghatározásokat a marxizmusból származó rendszerek nem használhatják, mert használatuk nem fedti az általuk beültetett rendszer tényeit. A történelmi materializmusban ugyanis nem lehetnek sem szocializmus, sem nacionalizmus, sem más erkölcsi és szellemi erőtenyezők, mert az anyagi felépítés ilyeneket kizár. Helyettük ezekben a rendszerekben – szociológiai zűrzavar és gyakorlati államépítési szerkesztési hibák elkerülése érdekében – a „marxista” és „bolsevista” meghatározásokat kellene tenni. Tehát „A Bolsevista Tanácsköztársaságok Szövetsége”, vagy „bolsevista gazdasági rendszer”, „bolsevista gazdaságok”, „a bolsevista tulajdon” és így tovább. A szocializmusnak ugyanis egészen más életalapjai és élettörvényei vannak. Tartalmi rendszer, és nem alaki-szerkezeti.

X. rész: 118. szakasz: eddig is megvolt, még az előrelátó nem bolsevista államrendszerekben is. Munkabér vagy kultúrbér? Díjazás vagy haszonrészesedés? Az utóbbiak ugyanis az igaz szocializmus követelményei.

119. szakasz: ez is megvolt már a társadalmi rendszerekben. Népegészségügy keretén belül mint társközösségi kötelesség vagy csak magánlehetőség.

120. szakasz: mint az előző. Népbiztosítás keretében, kötelezően, vagy csak állami meg gondolás eredményeképpen. Munka-, munkaerő-, munkaérték-, munkafolyamatosság biztosítása vagy csak segély és segítség, melyet az állam a magánembernek nyújt.

121. szakasz: ez igen jó szakasz. Ez eddig minden állam állampolgári jogok keretéből hiányzott – kivétel a Hungarizmus. Csak hiányos, nem öleli fel az életet, hiányzik a kapcsolat kiemelése állam, nép és polgár között. Felelős államvezetés csak felelősségtudatos polgár nevelésén keresztül lehetséges, hung[arista] alapelv.

122. szakasz: ugyancsak igen jó szakasz. Szakítani kell a régi elavult felfogással ebben a tekintetben, de anélkül, hogy „emancipált” nőket kapjunk, mert ez „rettenetessé” teszi a társadalmi rendszert. A nőt nyugodtan be lehet állítani bármelyik élethelyre, csak nem lehet és nem szabad tőle ugyanazt az eredményt és munkabírást követelni, mint a férfitől, de ugyanakkor meg kell adni számára természetes alaptartalmát: a családot. Aki nő és család nélkül akar társadalmat szervezni, nem társadalmat, hanem bordélyházat szervez.

123. szakasz: igen érdekes szakasz. Mit szól a törvényhozó e szakasz alapján a magyarországi viszonyokhoz 1890–1945-ig? Melyik fajt vagy nemzetiséget részesítettek állandó közvetlen vagy közvetett előnyben a magyar néppel szemben. És ezt az évszázados, faji alapon történő kizsákmányolását a magyar népnek vajon milyen törvénnyel bünteti és fogja büntetni, mert ma ugyanaz megy tovább, ami eddig folyt, de most már egészen nyíltan és erőszakosan, vértanúglóriával a fej körül. De tanulni az elmúltakból nem tanultak. Folytatják, ahol abbahagyták. Nem gondolják-e meg, ha az oroszok egyszer kimennek ebből az országból, hogy akkor majd a zsidóknak is nagyon meg fog kelleni

gondolnoki, hogy mit cselekedjenek: együtt menjenek-e az oroszokkal, vagy inkább az amerikaiakkal.

124. szakasz: minden „reakciós” államban is így volt és így van.

125. szakasz: a., b., c. pontok a liberalizmus vívmánya, a d. pont pedig megvalósul akkor is, ha az alkotmány ezt külön nem is tünteti fel, vagy véresen leverik akkor is, ha az alkotmány írott betűje engedélyezi. Ugyanígy lehetne a forradalom jogát is biztosítani az alkotmányban. Ami felesleges, mert a forradalom joga természetes életjog, amit nem kell külön biztosítani, de amely ellen minden hatalmon levő rendszer kíméletlenül védekezik, akár bolsevista, akár demokrata, akár más.

126. szakasz: tehát csak egyetlen pártot engedélyez, csak társadalmi szervezkedés lehetősége mellett. Ez egypártrendszer. És demokratikus is?! Tiszta tekintélyállam egy párton épülve, mint a „náci” és a „fasiszta” rendszer. Ha három ugyanazt cselekszi és mondja, mégsem ugyanaz. Quod erat demonstrandum.²¹⁶

127–128. szakasz: ismert polgárjogok. Hol vannak azonban a politikai jogok. Hol van biztosítva, hogy mindenki politikai meggyőződését szabadon hirdetheti, hogy világnézeti és ideológiai meggyőződésének hangot adhat és felfogásának híveket szervezhet és a fennálló törvényes keretek között a hatalom birtokát tűzheti ki céljába. Jól megépített államban tényleg felesleges jogok, de éppen ezért a legszelesebben meg is adhatók. A Hung[arista] Alkotmány ezt teljes mértékben biztosítja és „Párttörvény” keretében határozza meg és szabályozza.

129. szakasz: vajon nekem menedékjogot nyújtott volna a Szovjet, ha történetesen a németek elől – egy győztes német háború esetén – menekülnöm kellett volna.

²¹⁶ Ezt kellett bebizonyítani (latin).

130. szakasz: az alkotmányra minden egyes polgárnak, aki a társközösségi munkába lép koránál fogva vagy állapotánál fogva, esküt kellene tennie, ahogyan Hung[arista] Alk[otmány] ezt rögzíti is.

131. szakasz: a „szocialista” szót is magyarázza a „társadalmi” jelzővel, és úgy is, hogy „a társadalmi, szocialista tulajdonság”. Ez nagyon érdekes. A „társadalmi” meghatározásnak ugyanis semmi köze a „szocialista” meghatározáshoz. A társadalom ugyanis közösséggé, társközösséggé nemesül, alakul, amint tényleg szocialistává válik. Az egész szakaszt nem egészen értem, nem eléggé csiszolt, hiányzik belőle az élet teljessége, csak gazdasági, anyagi vonatkozásai vannak, előttem tehát suta.

132. szakasz: természetes életjoga minden közösségnek.

133. szakasz: ez, remélem, minden államra egyformán érvényes élettörvény. Tehát Magyarországon is hasonló erkölcsi felfogás volt 1944-ben és 1945-ben. Az állam dönti el, hogy a polgár hol és ki ellen köteles harcolni, és nem egy hazaáruló. Vajon milyen ítélete lenne a szovjet polgárnak Vlaszovról, ha a Szovjet történetesen elvesztette volna a háborút. Remélem, hogy választások esetén a választások útján és döntésével éppen úgy kimutatná utálatát vele szemben, mint tette ezt a magyar nemzet a novemberi választásokkal kapcsolatosan Miklós Bélával szemben, aki még külön párttal indulni sem mert, nehogy túl szembeötlő legyen a személye elleni megvetése a nemzetnek.

XI. rész 134–137., 139–142. szakasz: hasonló a H[ungarista] Alk[otmány]ban lefektetett elvekhez.

A 138. szakasztól eltérően a H[ungarista] Alk[otmány] nem ad választójogot a hadsereg hivatásos tagjainak, de tényleges szolgálatot teljesítő, de nem hivatásos tagjainak ad, de nem ad választójogot a papoknak, szerzeteseknek, hivatásos részében és a felesküldött hivatásos bírónak sem. A katonát, a papot és a bírót a hungarista munkaállam mint legfelsőbb erkölcsi testületeket tekinti, amelyek nem

vehetnek részt a napi politikában, ellenben a „Hungarista Rend”-ben vezető szerepre hivatottak a hungarista világnézet fejlesztése, szilárdítása érdekében és szolgálatában.

XII. rész: 143. szakasz: a felirat talán rövidesen változni fog, és a „proletárjai” szó helyett az új világhelyzettel kapcsolatosan talán „dolgozói” vagy „dolgozó népei” fog szükségszerűen kerülni.

144. szakasz: ismert-e a Szovjet előtt, hogy a vörös csillagos internacionáléja mellett már kialakult, legalábbis jelvényében, a fehér internacionálé, a fehér ötágú csillag – az USA-ban. És hogy kialakulóban van egy – zöld internacionálé, zöld ötágú csillaggal. Mert az ötágú csillag sem szovjet jelvény, hanem majd minden olyan mozgalom használja, mely az egész földgömbre terjeszti ki szellemi mozgalmát. Ilyen mozgalmak visszatérően mindig majd ugyanazokat a jelzéseket is használják: a napot és az ötágú csillagot. A Hungarizmus színe a zöld, mint a Szovjeté a vörös. Duna-Kárpát viszonylatban hétágú csillagot visel, középen a H betű, mely legtöbbször körben van: a napban.

145. szakasz: ezzel a fővárosválasztással a Szovjet igen erőteljes nacionalista színezetet és zamatot adott önmagának, ami igen rokonszenvesse tette volna. De nacionalizmusát felszámolta, így szükségképpen az imperialista Moszkva történelmi képét festette Európa többi nemzetének életépületére, ami viszont teljesen elidegenítette Európától. Moszkva igaz, történelmi tartalmát érdemes lenne bevinni az orosz új életbe is, mely 1945-től egészen biztosan már megindult.

XIII. rész: 146. szakasz: a H[ungarista] A[lkotmány]-ban az alkotmányt népszavazás szentesíti. Alkotmánymódosítást is csak népszavazással lehet végrehajtani, ha a szavazásra jogosultakból 90 – kilencven – százalék leadja szavazatát, és ennek háromnegyede a módosítás mellett szavaz. A Szovj[et]alk[otmány]ban ugyanis e szakasz alapján megvan a lehetőség egy felülről megindítható puccs

előkészítésére és végrehajtására. Lásd Napóleon esete a francia alkotmánnyal. Vagy Horthy esete a magyar alkotmánnyal.

IX. rész: 102–112. szakasz: esküdtbíróságok, de még tágabb alakban, talán azóta újra szűkültek. A bírák választása – felfogásom szerint – határozottan visszaesés a jogi fejlődésben. Mintha félne az állam [a] jogtudós férfiaktól, akik az igazságot de facto és de jure képviselni merik is. A 103. szakasz ezen a hiányosságon akar – érzésem szerint – segíteni, de nagyon félszeg módon. A 104. szakasz igyekszik egy igen kényes kérdést megoldani. A H[ungarista] A[lkotmány]ban a legfelsőbb ellenőrzés vezetőjének kezében van az egész érdem, nemzet, nép és család ellenőrzése, választja a Népközségek Háza és a Dolgozó Nemzet Háza közös titkos ülésen titkos szavazással, minőségi szótöbbséggel – legalább 80 – nyolcvan százalék! – tíz esztendőre! Csak egyszer választható!

113–117. szakasz: ellenőrzés joga. H[ungarista] A[lkotmány]ban már kézben. Lásd fentebb. Megoldás ügyészi igazgatás szempontjából ügyes és jó. Kinevezési, illetve választási rendszer ugyanolyan gyengéje, mint a bíróságoknál mondtak. Ahogyan nem lehet egy vasesztergályost öt évre vasesztergályosnak megválasztani és utána nem tudom, mit csinálni vele, éppen úgy nem lehet bírót és ügyészt sem választani, mert szakember, és ha nem az, úgy nem viselheti a bírói és az ügyészi címet, mert közneveltség tárgya lesz. Vannak dolgok, melyeket választani lehet és kell is, de vannak dolgok, melyeket ki kell képezni, szaktudást kell adni nekik, és be kell állítani az állam rendszeres gépezetébe. Az egyes tanácsok sem fognak egy csöppet sem megharagudni, ha állandó, megbízható szakszemélyzetet kaphatnak az igazságszolgáltatásra és az ellenőrzésre.

A történelmi kommunizmus egyik ábrázolási lehetősége:

Megjegyzés: a három világszemet talán az ötágú csillag és a D[olgozó] N[emzetek] V[ilág]K[özössége] közé lehetne tenni, jobb is lenne. Talán ilyen alakban:

Magyarázat, megjegyzés:
TK
Történelmi Kommunizmus
Az egész Földgömbre kiterjedő mozgalom jele
DNVK
Dolgozó Nemzetek Világközössége
Három „Világ szem”; a középső az Erkölc, tőle jobbra a Szellem, tőle balra az Anyag világnézete és szemlélete, melyeket egységbe foglal és hasznosít a D[olgozó] N[emzetek] V[ilág]K[özössége]. Ez alatt a hősi élet jelvényecsoportja:

A nemzet tartalma	A kard	A biztosító, a védő, az igazság, a nagyság – a katona és az ifjú
	A pálmaág	a tudomány, a szép, a serkentő, a boldogság – az értelmiségi és a nő
	A babérág	a vezetés, a jó, a rendező, a dicsőség – az államhatalom
	A sarló	a föld, az őstermelés, a földbéke, a földmunka – a paraszt
	A kalapács	az átalakítás, a megváltoztatás, a munkabéke, az ipar – a munkás
Az alap, amelyen a földgömb nyugszik: Alaptégla az egész alap hosszában, fehér szín, az Erkölcsvilág – KT – Krisztus Tana. Ezen piros színű téglát a szocializmus színe, fölötté az N – nacionalizmus jelzése; szocialista nacionalizmus; mellette zöld színű téglát, a nacionalizmus színe, fölötté az Sz – szocializmus jelzése; nacionalista szocializmus		

Ebben a képletben benne van a Hungarizmus egész bölcsellete, világnézete és eszmerendje, amit együttesen ideológiának hív, és gyakorlata.

A földgömbön az Erkölc világszeme és a Kard között csak annak [az] országnak földrajzi képe – semmi más –, amely tagja a D[olgozó] N[emzetek] V[ilág]K[özösségének]. Tehát: ha Magyarország, úgy Magyarország képe egy színben, ha orosz, ennek, ha Anglia, ennek a képe, mert minden ország ezt a képletet viselné államfelségi zászlójának bal felső sarkában.

Nemzetem szolgálatának alapelve:

Ha az élet és a Gondviselés sorsa a válaszút elé állít, hogy választanom kell a nemzet és az Alkotmány, az élet és a törvény, az igazság és a jog között, mindig a nemzetet, az életet és az igazságot fogom választani, mert ezek az örökkévalók. Az alkotmány, a törvény és a jog szükséges, de múltó formák, melyeket a nemzet az új élet új igazsága alapján megszüntet, és új alakban újra saját szolgálatára kényszerít.

Horthy nem választotta sem a nemzetet, sem az alkotmányt, hanem egyedül önös, személyes érdekét; nem választotta az életet vagy a törvényt, hanem a nemzethalált legbecstelenebb alakjában; nem választotta az igazságot vagy a jogot, hanem a hitszegést.

Én azt választottam, amit a nemzet életének igazsága-ként elfogadott, amikor visszautasította Horthy október 15-én végrehajtott nemzetellenes, élettagadó, igazságrontó lépését, és a H[ungarista] M[ozgalom]mal a nemzet szabad akaratmegnyilvánulását tudomásul véve az életparancsolta igazságnak megfelelően cselekedtem, és a nemzet cselekedni akarását szerves rendszerbe fogtam és veztettem.

Árulók szolgálatát el kell fogadni. Ezen túl azonban nem szabad és nem is lehet menni. És különösen nem szabad egy országok közötti későbbi együttműködés erkölcsi alapjául és erkölcsi igazolásul elfogadni.

A nemzetnek és a népnek megvan a csálhatatlan érzelke, hogy mindig meg tudja állapítani, ki az áruló, ki a becsületes, az igaz. Még akkor is csálhatatlan és igaz ítéletet mond, ha az áruló a földi paradicsomot igéri árulásáért, viszont az igaz igazságáért vért és súlyos áldozatokat. Az igazi nemzet az utóbbit választja. A nemzet most is igaz nemzet maradt. Nem jár azon az úton, melyet egyesek jajongva, sopánkodva rimánkodnak tőle, nem az áruló és a gyáva útját, hanem az új életében meglátott új igazságának az útját,

mely súlyos, véres és golgotás, de céljában ott ragyog az új élet új szabadsága, új igazsága és új valósága.

Németországban a nép omlott össze rendszer hiányában, Angliában a rendszer nép hiányában. Anglia tulajdonképpen akkor győzött, amikor ennek a világegésnek rendszeroldalát igyekezett azonnal megoldani. Így Anglia a népet és a rendszert egybe tudta kapcsolni Európa történetének elkövetkezendő következő [sic!] legsúlyosabb öt esztendejére.

A második világháború első győzelme tehát megvan: fel tudta számolni Angliában a plutokrata rendszert jó időben, jó megoldással, társadalmi megrendülések felesleges sűrűldásai nélkül.

Érzem, hogy a Szovjet részről is igen nagy lépés van készülőben belső társadalmi életében. Anglia és a Szovjet igen erőteljes versenytársak, akik tudják, mit miért, hogyan, mi-
kor és milyen eszközzel kell végrehajtani.

A H[ungarista] B[ölcselet] a T[örténelmi] K[ommunizmus]ban rögzíti az elvét a T[örténelmi] K[ommunizmus]ban [sic!]: Az emberiség élete Istennel a közösségben, a közösséggel a közösségért.

A H[ungarista] B[ölcselet] alapeszmeköre: 1.) Egyistenhit: egyben a jó és a rossz, a félelmetes – Őszövetség. 2.) Dualizmus, kétlényegűség, kételvűség: egyik a jó, a másik a gonosz – Őszövetség kicsendülése, próféták könyvei. 3.) Trializmus, Háromlényegűség az igaz Egyistenben: mind a három jó, mert az abszolút csak pozitív életet, jelent ismer, negatívumot, múltot, mulandót nem ismer, tehát negatívumot sem. A rossz pedig negatívum, tehát a relatív, és nem az abszolút élet ismérve – Újszövetség, Jézus Krisztus.

1.) Erkölcs: örökalap. 2.) Szellem: örökút. 3.) Anyag: örökesszköz.

2.) Istenháromság: Atya: örökanyag – Jézus Krisztus örökerkölc – Szentlélek örökszellem.

3.) H[ungarista] B[ölcselet] megíró alapja: I. Bevezetés – Rendszerépítés ismertetése – Alapok – II. Isten – Ember-közösség – Élet – Az igazságok – 1/III. A jó és az erkölcs – Az igaz és a szellem – A szép és az anyag – A hármas építés a Jó, az Igaz és a Szép alapon 2/IV. Bölcselet, ideológia és gyakorlat – A rendszer körzárása – Befejezés, négy rész, megközelítően három könyvben: Elsőben: az első és a második rész, a másodikban: a harmadik rész, a harmadikban talán még a harmadik és a negyedik rész.

H[ungarista] B[ölcselet] anyaga sajnos szétszóródott. Remélem, minden részét újra megkapom.

Az egyszerűen nem igaz, hogy kevesebb rom- és véráldozatba került volna nemzetünknek nagy vajúdása, ha október 15-én beszünteti az ellenállást, és megadja magát. Ebben az esetben a németek ugyanúgy bántak volna el vele és legjobbjainkkal, ahogyan tették Csehszlovákiában a protektorátusi ötesztendő idő alatt, de sűrítve öt hétre.²¹⁷ Egyedül és kizáróan már csak a hősi elszántság segített, és helyesen választott, midőn erre az életútra lépett, és nem adta fel önmagát becsületének elvesztése árán. Budapest hősi harca, mely előtt egész Európának éppen olyan tisztelettel kell állania, mint Sztálingrád hős védői előtt, akár jó barát, akár ellenség, Európa történelmében a legtündöklőbb lap lesz, melynek végsora így fog hangzani: És mégis győztetek! Egy pár gyáva, sehonnai nyafogása nem zavarta meg a hősi kitartás tündöklő, példaadó mintaképének, Budapest hősi lakosságának hőskölteménybe illő harcát, mely

²¹⁷ Szálasi nem ismerte a náci megszállók által még 1939-ben létrehozott Cseh-Morva Protektorátus történetét. Mivel itt nem ütköztek komolyabb ellenállásba, nem voltak sztrájkok vagy szabotázscelemek, a németek nem romboltak, nem üldözték, öldökölték a helyi lakosságot, nem tizedelték meg az értelmiséget, mint tették azt például Lengyelországban.

méltóan zárt le egy évezredes rendszert, és alkotott alapkövet az új magyar jövő számára, nyitotta meg a kaput a Hungarizmus életrendszerébe.

Horthy elhatározása X. 15-vel már késő volt. Erre az útra Kállay miniszterelnökségének derekán, 1943 elején kellett volna lépnie ugyanolyan formák között, ahogyan azt a finn vezetés cselekedte.²¹⁸ A nemzetnek el kellett utasítania ezt a késő lépést, és – helyes érzéstől vezetve – rá kellett lépnie a kálvária útjára, amit meg is tett a legszentebb áldozatkész-séggel és legelszántabb tette vágyással abban a biztos tudatban, hogy történelmének legnehezebb nagypénteke után biztosan elkövetkezik feltámadása minden erkölcsi, szelle-mi és anyagi romhalmaza és vesztesége dacára.

Ha a nemzet nem érezte volna egészséges és tiszta ösz-tönével, hogy Horthy lépése nem késő, nincs az a hatalom, amely visszatarthatta volna attól, hogy a Horthy kezdemé-nyezte útra lépjen. De tudatosan érezte, hogy már csak a helytállás és az elszántság segíthet, mert irgalom nem volt az ellenség részéről, és megkezdte harcát az életéért, mely tényleg megmentette az életnek sokkal kevesebb rommal és áldozattal, mint abban az esetben, ha megadja magát. Minden ellenségnek meg kell becsülni a hősi elszántsággal, meggyőződéséért harcoló és akár el is vérző ellenfelét. Ez minden életpárhaj erkölcsi alapja. És ha az ellenség erre [a] megbecsülésre nem képes vagy nem hajlandó, úgy még in-kább jogosult a végsőig menő harc ellene.

Én most is folytatom a harcot, vagy énmiattam a háborút a bolsevizmus ellen, az ellen, amelyet én ismerek és saját

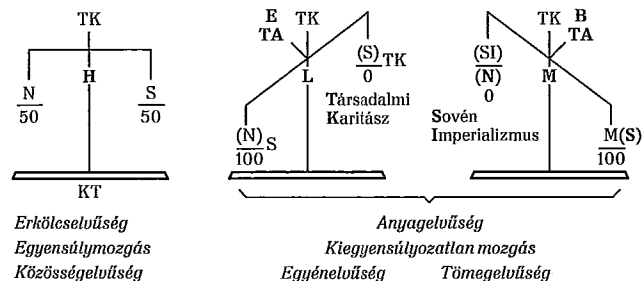
²¹⁸ Szálasi ismét nem hajlandó figyelembe venni a legalapvetőbb történelmi, sőt hadászati, földrajzi tényeket sem. 1943 derekán Magyarország határai-tól még messze zajlottak a harcok, 1944-ben, amikor a finnek különbke-tár-gyalásokat kezdtek a szovjetekkel, a Vörös Hadsereg már finn területre ért. Egy 1943-as különbke-próbálkozást a németek még sokkal könnyebben meghíúsítottak volna, mint tették azt 1944. október 15-én.

magam előtt rendszereztem, de a szellem fegyvereivel. Meggyőződésem, hogy ugyanezt cselekszi a bolsevizmus is. Nem tette le a fegyvert, de nem is teheti le öngyilkossági szándék nélkül. A háború ugyanis folytatódik minden arc-vonalon, csak más fegyverekkel. És folytatódik az ideológiai arcvonalon is, különösen Anglia és a Szovjet között. Mind a ketten mesteri taktikával. Anglia Attlee-taktikával, a Szov-jet demokrácia-taktikával. Amerika pedig anyagi hasznot igyekszik húzni ebből a párviadalból, és már előre leszámít-olja a harmadik világháború anyagi oldalát.

Jószárendszer az egyes ideológiákban:

	H[ungarista] M[ozgalom]ban	M[arxista] B[olsevizmus]ban	L[iberalizmus]- ban
Jószágtulajdonos:	közösség	állam	egyén
Jószággazgató:	állam	osztály	egyén
Jószágfelügyelő:	közösség	állam	állam
Kapitalista rendszer:	közösségi jóhaszon	állami	egyéni profit

A szociológiai mérlegképlet a H[ungarista] B[irodalom] rendszerében:

Szovj[et]alk[otmány] II. rész magát az államszervezet alapját taglalja.

13. szakasz: Sz[ovjet] T[anácsköztársaságok] Sz[övetsége] szövetséges állam, mely a közös ügyeket végzi legfelsőbb hatalmi és államigazgatási szervei útján – 14. szakasz.

16 szocialista tanácsköztársaságból áll. Oroszország maga is 11 tanácsköztársaságra oszlik.

Csak papíron – és [a] betű hatalom, mondjuk elvek rögzítése alaptörvény formájában, hasonlatos más országok alkotmányához. Megállapítja tulajdonképpen az államfelügyiséget, a szuverenitást, és jog-, valamint hatáskörét. Mondjuk: megépíti önmagát mint legelső jogforrást.

15. szakasz: a szövetséges tanácsköztársaság[ok]nak tulajdonképpen szuverenitásuk nincs éppen a 14. szakasz miatt. Az utolsó mondat viszont teljesen hatályon kívül helyezi a 17. szakasszal való gyakorlati élés minden lehetőségét.

16. szakasz: lehetőségei oly kicsinyek, hogy tulajdonképpen a Sz[ovjet] T[anácsköztársaságok] Sz[övetsége] alkotmánya egyúttal az egyes tagállamok alkotmányát is jelenti egész jelentéktelen, a helyi viszonyoknak megfelelő átültetések technikai, igazgatásszaki gyakorlatával kiegészítve.

18. szakasz: nagyon jónak tartom. Erősen kiküszöböli az egyes tagállamok közötti fegyveres súrlódásokat.

18. a.) és 18. b.) szakaszok: már ebben a háborúban jöttek létre egyrészt, gesztus a demokrata államok felé, másrészt minél több helybiztosítás és szavazatbiztosítás a béketárgyalásokon. Gyakorlati végrehajtásuk nem lehetséges, mert az alappontokat a 14. szakaszban nem módosították, hanem eredeti szövegezésükben meghagyták. Így csak írott lehetőség maradt és minden köztársaság úgy állhat csupán be a 18. a.) és 18. b.) szakaszok gyakorlati élvezetébe, ahogyan azt a Szovjet taktikai-diplomáciai gyakorlati követelményei jónak látják.

19. szakasz: lehetetleníti a 15., 16., 17. és 18. a–b.) szakaszok mindegyikét].

20. szakasz: kizárja a tagállamok bárminő alkotmánytörvényét, saját adottságok alapján.

21. szakasz: igen jó. De hiányzik a lényeg. A H[ungarista] A[lkotmány]ban benne van: Minden polgár honpolgár és állampolgár. A két polgárságból adódó jogaik és kötelességeik nem ütközhetnek, alap: az állampolgári jog és kötelesség.

22–29. b.) szakaszig: a területek felsorolása és megnevezése. Úgy látszik, a 29. a.) és b.) szakaszok is a mostani háború szülöttei. Ha igen, úgy nagyon érdekes.

III. rész: 30. szakasz: Sz[ovjet] T[anácsköztársaságok] Sz[övetsége] Legfelsőbb Tanácsa és legfelsőbb államhatalmi szerv. Érdekes megoldás: a dolgozók egy tanácsot kapnak minden hatalom nélkül, illetve olyannal.

31. szakasz: amilyent számára keretekben meghagy az alkotmány. Ezzel a szakasszal a Legfelsőbb Tanács ön maga szuverenitásáról, melyet a 14. szakasz szerint gyakorolnia kellene, önként lemond, amint ezt az alkotmányt elfogadta, helyesebben úgynevezett – és az alkotmányokban ismert jogfelfogást tapasztalunk itt is – öncsorbitást, önszűkítést hajt végre egy más államhatalmi szerv javára, mely úgyis tőle függ.

32. szakasz: Sz[ovjet] T[anácsköztársaságok] Sz[övetsége] L[egfelsőbb] T[anácsa] törvényhozó hatalom. Mint más országokban a parlament.

33–38. szakasz: a Sz[ovjet] T[anácsköztársaságok] Sz[övetsége] L[egfelsőbb] T[anács]nak igazgatásszaki megépítését és elvi összetételét tárgyalja. Nem alkotmányjogi kérdések tulajdonképpen.

39. szakasz: törvényfogadás, egyszerű szótöbbség. Nem ismer különbséget, mint a H[ungarista] A[lkotmány], törvény és törvény között fontosság, tehát minőség szem-

pontjából. H[ungarista] A[lkotmány]ban pl. a H[ungarista] A[lkotmány]t magát csak népszavazás szentesítheti, itt is igen magas szavazatarány, alkotmánymódosítás is csak népszavazással. Alaptörvények, melyek a H[ungarista] A[lkotmány]ból adódnak mint minőségi törvények, így a föld, a munka, a vezetés, a közigazgatás, a védelem, a család, az üzem, a telephely, a laktanya és így tovább törvényei, ugyancsak igen magas, abszolúttal sem megelégedő többséget követelnek. Ez helyesebb, mint a Szovj[et]alk[otmány]. Viszont a módosítás lehetőségét majdnem kizárja a XIII. rész 146. szakasza. Valahogy jellegzetesen Keresztes-Fischer Ferenc-i vonás van ebben. Talán csak nem őtöle kérék erre nézve tanácsot.

40. szakasz: igen jónak tartom.

41–47. szakasz: igazgatásszaki kérdéseket rögzít.

48. szakasz: a Sz[ovjet] T[anácsköztársaságok] Sz[övetsége] L[egfelsőbb] T[anács] Elnöksége, a Sz[ovjet] T[anácsköztársaságok] Sz[övetsége] L[egfelsőbb] T[anács]nak van alárendelve, ez választja. Valószínűen azért 16 elnökhelyet test, mert 16 szövetségi állam van. Az El[nök]s[é]g beszámol tevékenységéről a Sz[ovjet] T[anácsköztársaságok] Sz[övetsége] L[egfelsőbb] T[anács]nak.

49. szakasz: a szovjet területen az uralom tulajdonképpen az El[nök]s[é]g kezében van, illetve annak a kezében, aki az El[nök]s[é]gben a hangadó, az „erős kéz”. Jelenleg a titkár. Az El[nök]s[é]g úgy irányíthatja a Sz[ovjet] T[anácsköztársaságok] Sz[övetsége] L[egfelsőbb] T[anács]nak üléseit, ahogyan akarja, kimondottan tekintélyvel alapuló szervezet, amely ugyan ad jogokat a legfelsőbb államhatalomnak, de alkotmányosan el is veszi tőle, kifogás részemről nincs ellene, hiszen minden eddigi demokrácia így építette fel demokráciáját. Nyugodt lelkiismerettel megteheti tehát a Szovjet is. Meg is teszi.

50–55. szakasz: igazgatásszaki rendelkezések az állami munka folytonosságának biztosítására.

56. szakasz: Sz[ovjet] T[anácsköztársaságok] Sz[övetsége] Népbiztosainak Tanácsa mint a Sz[ovjet] T[anácsköztársaságok] Sz[övetsége] Kormánya. Sz[ovjet] T[anácsköztársaságok] Sz[övetsége] L[egfelsőbb] T[anács] választja, tehát független az El[nök]s[é]gtől. Végrehajtó szerv.

IV. rész: 57–63. szakasz: a tagállamok legfelsőbb államhatalmi szerveiről intézkedik. Teljesen és szervesen „gleichschaltolja”²¹⁹ az összes tagállamokat, különbség nincs az amerikai, a német és a szovjet államigazgatási rendszerek között ebből a szempontból.

V. rész: 64. szakasz: a Népbiztosok Tanácsa a legfelsőbb végrehajtó szerv. Tehát: a L[egfelsőbb] T[anács] a törvényhozó, az általa választott Elnökséggel mint szuverenitás, a N[ép]B[iztosok] T[anács] viszont a törvényvégrehajtó szerv. A liberális rendszerek minisztertanácsait szervezőszakilag összefogták és állandó államhatalmi szervet alkottak belőle, ahogyan a magyar alkotmány indult 1848–49-ben, amikor a „Miniszterium”-ot alkotta, benne az összes állami végrehajtó szervek, melyekből csak az idők folyamán alakultak az egyes, egymástól független m. kir. minisztériumok.

65–68. szakasz: igazgatásszaki rendelkezések a N[ép]B[iztosok] T[anács] számára.

69. szakasz: teljesen egy kézbe kerül a Sz[ovjet] T[anácsköztársaságok] Sz[övetsége] vezetése, ami egyáltalában nem hiba, nekem módfelett tetszik, csak nem demokratikus és túl merev. Hiányzik, ami rugalmasabbá tudná tenni a vezetését egy ilyen kolosszusnak. Nézetem ugyanis az, hogy minél hatalmasabb kiterjedéseiben egy államtest, annál rugalmasabb, sokcsuklós államvezetést kell adni, hogy az élet minden követelményéhez önmagától tudjon simulni.

70. szakasz: N[ép]B[iztosok] T[anács]nak összetételét szabályozza.

²¹⁹ Erővel, politikai erőszakkal egységessé tesz, egyesít (német).

71. szakasz: igen jónak tartom, különösen a három nap határidőt.

72–75. szakasz: igazgatásszaki rendelkezések. Talán az államigazgatás alapelveinek tekinthetők.

76. szakasz: a tagállamok megint mint teljesen önállóság nélküli függvényei a Sz[ovjet] T[anácsköztársaságok] Sz[övetségé]nek jelentkeznek. Érdekes a rengeteg contradictio a törvényben, ami azonban olyan következetes jogi formában és formulázásban jelentkezik, hogy feltétlenül céltudatosság van benne.

77. szakasz: igen érdekes államigazgatási kísérlet. A törvényalkotó érezte, hogy a régi minisztériumokkal már nem lehet dolgozni. Kísérletet tesz ebben a szakaszban „országos csúcsszervek” segítségével az élet követelményeinek megfelelni. A népbiztosságok tehát nem miniszteriumok, ahogyan én már sejtettem is, hanem „országos csúcsszervek”. A kísérlet azonban igen kezdetleges formában jelentkezik a Szovj[et]alk[otmány]ban. Merem állítani, hogy a H[ungarista] A[lkotmány] ebből a szempontból egészen kiforrott közigazgatási szervezést hoz, és vallom, hogy az életnek ezt az igen szép és nagyon is gyakorlati közigazgatási kérdését sikerült meg is oldania.

78. szakasz: a 77. szakasz tulajdonképpen az államigazgatást elválasztja hatáskörében a 78. szakasz öniszigazgatástól, ami nagyon helyes közigazgatási érzékre vall. A megoldása a problémának azonban határozottan rossz.

Megjegyzés: USA kultúrmérnöki határokat adott egyes államainak. Európa viszont kultúrtörténetit. Ezt a tényt nagyon is figyelembe kell venni a közigazgatás felépítésénél, különösen olyan államszervezeteknél, melyek több népet vesznek fel testükbe, és ezeket határok közé teszik.

VI. rész: 79–88. szakaszig: ugyanaz, mint a IV. rész 57–63. szakaszig. Párhuzamosított, majdnem azt mondanám,

„egyenjogúsított jogosulatlanság”. Igen érdekes máskülönben. A H[ungarista] A[lkotmány] másként oldotta meg ezt a fontos kérdést, különösen az Európaközösség szempontjából. Megoldásának alapelveit más-más helyen, ezeken a lapokon, már lefektette. Túl merev ez a párhuzamosítás. Az élet hihetetlenül hamar összetöri azt a közigazgatást, amely nem az életért, hanem egyedül csak önnönmagáért, értsd: az államért van. Ez az öncélú közigazgatás kapja azután a szép „bürokrácia” nevet, ami egész jó és talpraesett fordításban „hivataluralmat” jelent. Magyarország ebből a szempontból iskolapélda. A Szovjet ilyen rendszer mellett osztályparancsuralommal és államdogmatizmussal súlyosbított hivataluralom felé menetel, és pedig alkotmányosan. Ilyesmi is ritka eset szokott lenni.

VII. rész: 89–93. szakasz: lásd megjegyzéseimet a IV. és VI. részekhez.

VIII. rész: 94. szakasz: a helyi szervezetek tanácsait sorolja fel. Érdekes kísérlet a népek bevonására a gyakorlati államvezetésbe. De csak kísérlet, még igen kezdetleges alakban. A H[ungarista] B[irodalom] ezt a kérdést is – amely a legfontosabb közigazgatási kérdés, különösen a végrehajtás és az ellenőrzés szempontjából, amelyeken a közigazgatás vagy csődöt mond, vagy elhivatalosodik, elbürokratizálódik – sokkal célszerűbben és jobban oldotta meg, amennyiben az egész D[olgozó] N[emzet] H[ivatás] R[end] szervezetet beállította a törvényvégrehajtásba és -ellenőrzésbe, ami egy nemzet minden dolgozóját jelenti, és nemcsak egy tanácsot, mely végeredményben – szak tudás hiányában – ki van szolgáltatva a szakembereknek.

95–101. szakasz: igazgatásszaki rendelkezések, melyek párhuzamba vannak állítva a legfelsőbb államvezetéssel. Szervezésbölcséleti alapról kiindulva hasonlattal élve: a rajparancsnok ugyanolyan elvek alapján működik, mint a hadvezér. Van ebben valami igazság. A félős csak az, hogy a rajparancsnokokból ugyan nem nagyon fogok

kapni hadvezéreket, ellenben hadvezéreimből könnyen rajparancsnoki szemléletű embereket csinálók.

XI. 19.

Édesanyám névnapja. Erzsébet nagyasszony napja. Isten áldja meg őt. Ezen a napon kérem őt, hogy legyen nagy megértéssel harcommal kapcsolatosan, és árássa felém még sokáig azt az anyai szeretetét, mely eddig mindig segített a nagy vajúdasaim leküzdésében. Isten áldja meg mind a két kezével.

Ma tanúkihallgatáson voltam délelőtt 11:45-ig 11:15-től az Imrédy-perben. Ugyancsak nagy különbség a Bárdossy-tárgyalást vezető bíró²²⁰ és e között a bíró²²¹ között. Igen szépen vezeti, szaktudása és alaki tudása kétségtelen, nyugodt a tárgyalás menete. Egyszóval óriási haladás az elsőhöz képest. Ha ez így megy tovább, a bírói tárgyalások elé bizonyos higgadtsággal lehet nézni. A bíróság összeállítása is mintha más lett volna. Politikai perekben politikai szakbíróság kell és nem esküdtbíróság, melynek tagjai azt sem tudják megítélni, mi a politika és mi ennek útja, módja és eszköze. A mai tárgyalásból is következtetni lehet a belpolitikai helyzetre és alakulására. Igen érdekes.

Ma is megkereszteltek, de csak „Csirkefogó” és „Vérszopó” volt a nevem. Tehát [k]is haladás mutatható ki az elmúlt „Akasztófára! Áruló! Bitang! Pizsok!” és a többi keresztnevekkel szemben. Hiába, változnak az idők, és benne az emberek. Csak az én igazságom marad változatlan.

A győztes Anglia sem bírta ki az új világnézet nyomását, és rendszerváltozást kellett végrehajtania. A Szovjet sem tud kitérni az új világnézet következményei és ténye elől.

²²⁰ Major Ákos.

²²¹ Nagy Károly.

Hogyan tudna akkor egy legyőzött ország közömbösen maradni vagy a régi rendszerbe menekülni vissza. Ez a tanulság vonatkozik Magyarországra is. Nem lehet visszamenekülni a múltba, sem az átmeneti hatalomba, hanem tudatosan bele kell kapcsolódní az új, kialakulóban levő világnézetbe.

A népellenes cselekedetekre ugyanaz a megállapítás helyes, csak belpolitikai vonatkozásban, mint amit a háborús bűnösségre tettem külpolitikai vonatkozásban. Teljesen lehetetlenné teszi a szabad politikai megnyilvánulást, a gondolatszabadságot és a meggyőződés megvallását a nemzet előtt. Minden haladást a belső életben már eleve megköt, mert minden politikai ellenfelére ráfoghatja, hogy népellenesen cselekszik, és halálra ítéltetheti.

XI. 20.

Ha a felfedezett és vérrel megírt igazságokat vagy csupán elenyésző részét ugyanolyan módon ültették volna át a gyakorlati életbe, mint ahogyan a technikai vívmányokat és a gazdasági élet eszközeit, úgy az ördög már évszázadokkal ezelőtt nyugdíjba mehetett volna, a tisztítótűz összes tüzeit hamu alá tárolhatták volna, és Madách nem írhatta volna meg az „Ember Tragédiája” világművét, hanem helyette „Az Ember Dicsősége” született volna meg lángszívében.

Az emberek az igazsággal szemben, helyesebben az igazság iránt eddig kevesebb érzéket, fogékonyságot és szükségérzetet mutattak, mint az anyagi világ iránt. Nem is csodálatos, hiszen évezredek át nem csinált más[t] az emberiség, mint hogy harcolt az anyagi világ meghódításáért, annak a világnak maga alá való gyűrésével, mely mint tény, mint valóság van körülötte, melyben mint valami burokban, úgy mozog az ember. Szellemi erejének, értelmének minden tényezőjének latba vetésével folyt a valóságvilág meghódítása. Olyannyira, hogy ebben a harcában el

is tévedett – talán inkább eltévelyedett –, és a valóságvilágot, az anyagvilágot vette minden dolog kezdetének és végének, és önmagát is belőle származtatva – nem lehetvén a teremtmény, a teremtőnek, ebben az esetben az anyagvilágnak fölérendelve –, saját elhatározásából alárendelte önmagát az anyagvilágnak. Megszületett az anyagelvűség évezredes bölceleti iskolája és tévedése.

A valóságvilág meghódítása a 20. század első évtizedében nagy vonásaiban befejezést nyert. A meghódított értékek élvezetében azonban nem minden része az emberiségnek kapott olyan részt, mely szükségleteit az életre fedezte volna. Az anyagelvűség imperializmusa egészen könyörtelen gyakorlatokat vetett fel és törvényesített is. Mind hangosabb lett az emberi szellem követelése az igazságos elosztás, az élet javainak igazságos felosztása iránt. Az igazság igazi forrása azonban nem az anyag, de a szellem sem. Egyedül az erkölcs. Az erkölcsi világrend alapja az igazság. Hiába keresték tehát az igazságot anyagi és szellemi téren, nem találhatták. De a másik oldal felé is hibát [hibára] halmoztak, amint a meglátott igazságot csak az anyagi és legfeljebb a szellemi világba ültették át. Az anyagi világban belőle érdeket – akár egyéni, akár osztály –, a szellemi világban megalkuvást alakítottak és ezekre fogták rá, hogy igazság, és az életre ezeket erőszakolták.

Így mind nyilvánvalóbbá vált az emberek előtt, hogy valami kezdeti hibának kell lenni az emberi élet felépítésében. Az anyagelvűség, mely a marxizmusban kapta zsidó alakját, és a bolsevizmus, mely a szlávságban kapott sajátos táptalajt, az emberekből ösztönszerű idegenkedést váltottak ki olyan irányban, hogy általában mindenki érezte, hogy nem ez az, amit keresnek és ami kielégítené minden vágyukat. A szellemelvűség, mely a szabadelvűségbe torzult, már kielégítette, hiszen rendelkezésére parancsolta a valóságvilágot, és mégsem tudta számára azt hozni, amit várt és vár. Az emberiség érdeklődése kezdett az igazság felé fordulni.

A szabadság elvesztette azt az értelmét és értékét, melyet benne látott, mert rájött arra, hogy szabadságát tényleg csak úgy őrizheti meg, ha az igazság az alapja. Ahogyan a 19. században a szabadság utáni vágy és gyakorlat uralt minden életténykedést, ez a 20. században mindinkább elenyészett, és helyét mind hangosabban és a népektől mind követelőbben az igazság foglalta el kérielhetetlen értékítéletével. Az anyagelvűség és a szellemelvűség megkezdtek ez ellen élet-halál harcukat, amely eddig két menetben az ő anyagi győzelmükkel végződött, de a folyamatot végki-bontakozásában már csak ideig-óráig feltartóztatni, késleltetni tudják, de megállítani már nem, még saját hatalmi területükben sem. A népek már mind áttörték a szabadság aranykorlátait, melyeket az egyes anyagelvű és szellemelvű rendszerek társadalmi megcsíttításukra emeltek és vonta. Áttörték az igazság felé. Egyszerűen azért, mert a szabadság aranykorlátai között mindig és minden téren csak az erősebb vagy az erőszakosabb igazságait tapasztalhatták, és sokan az igazságot magát, mely egyedül képes csak közösségek, tehát a népek igényeit kielégíteni. Mondottuk azonban, hogy az igazság az erkölcsi világrend ismérve. A népek ezzel a lépésükkel megtették a hatalmas lépést az erkölcs felé, melyet eddig évezredek át figyelembe csak egyesek, az igazak vettek, míg a tömeg teljes egészében elment mellette, értetlenül, mint olyan béklyó mellett, mely szabadságának gyakorlatában csak gátolta és az unalomig bosszantotta. A népeknek ez a nagy és döntő fordulata az igazság felé képezi az alapját a H[ungarista] B[ölcelet]nek: az erkölcselvűség. Az a nézete, hogy ebben megtalálta azt, ami az emberiségben mint vágy megvolt, addig azonban üres maradt, és amelyet se az anyagelvűség, se a szellemelvűség nem tudtak tartalommal betölteni, olyannal, mely ezt a vágyat tényleg ki is elégítette volna.

Ebből a vázlatosan lefektetett szociológiai bölceletről kiindulva fektettem le a H[ungarista] B[ölcelet] alapjait, és

húztam fel az egész házat, melynek szelleme az ideológia, és lakója a H[ungarista] M[ozgalom] mint politikai, gazdasági és társadalmi gyakorlat.

Arra kell kérnem az alosztályvezetőt, hogy gondolataim jegyzékét küldje meg egy példányban az én ügyeimben eljáró bírónak és [a] bíróság tagjainak is, hogy betekintést nyerjenek belső énembe. Ez igen fontos, a tárgyalás menetét is közvetlenebbé és összhangosabbá tudná tenni.

Előfordulhat az, hogy a politikai bűnügyi tárgyalások folyamán az elnök tényleg kényszerül a terem kiürítésére. Ebben az esetben azonban – a tárgyalás ideiglenes berekesztésével párhuzamosan – a tárgyalásokon való további részvételre engedélyt kell adni

1.) az összes külföldi hivatalos és nem hivatalos hallgatóinak;

2.) külföldi újságíróknak, riportereknek;

3.) a parlament tagjainak;

4.) a kormány tagjainak és hivatalos kiküldötteinek;

5.) az összes szakembereknek, akik szakszempontból kísérik figyelemmel a tárgyalást;

6.) az összes ügyvédeknek;

7.) a belföldi újságíróknak, riportereknek.

Biztosra veszem, hogy ezek közül senki nem fogja a tárgyalás menetét és méltóságát, valamint megkövetelt tárgyi lagosságát megzavarni.

Nem politikai bűntett, hanem nemzetpolitikai taktikai döntés. Másként nem lehetett volna elkerülni a két oldalról jövő hatalmas csapást, sőt három világhatalom nyomásából eredő teljes népi és nemzeti katasztrófát. X. 15. előtti helyzetkép:

1.) Berlin – új fegyver – világhatalom kézben – imperialista megszervezése Európának – Horthy letétele és

protektorátus SS vonalon – Atombomba bevetése németek részéről USA-elképzelés szerint: megtorlás az ellen, aki nem akar meghajolni az új világhatalom előtt.

2.) Moszkva – M[agyar]O[rszág] Sz[ovjet] T[anácsköztársaságok] Sz[övetsége]-tagállam R[ákosi] M[átyás] vezetése alatt X. 15. nélkül – imperialista Európaszervezés – Nyugati határ Balkán – Fiume – Wien – Csehszlovákia – Elba – X. 16. nélkül nincs Csehszlovákia mai alakjában.

3.) London – Európa keleti határ Memel – Visztulai Bug – Dnyeszter – Közép-Európa és Kelet-Európa közé nagy egység létrehozatala Helsinkitől Varsón, Budapesten át Ankaráig.

4.) Roosevelt – Washington Moszkvával egyetértésben a földgömb kettévágása Washington és Moszkva között, beleértve az angol világbirodalom felszámolása a kettő között.

X. 15–16. szerepe – Roosevelt halálának jelentősége – X. 15. és 16. nélkül M[agyar]O[rszág] nincs – Ellenhatásként nem jön pol[itikai] bizottság Debrecenbe.

M[agyar]O[rszág] világpolitikai jelentősége – Fedezőterület Földközi-tenger felé, mely M[agyar]O[rszág]gal együtt kulcsterület Európa–Ázsia–Afrika–Ausztrália felé, közelébe esnek a legnépesebb területek és nem Szibériába – Rendes repülő- és hajójáráttal az emberiség háromnegyede fogható össze a kulcsterületen át. A nemzetnek tudnia kell, hogy a motornak a 20. században való szédületes irányú fejlődése révén csak Európa helyzetéből földgömbhelyzetbe került fekvése folytán. Már nem lehet üresen kongó frázisokkal szavalni a Kárpátokról, melyek megvédenek bennünket abban az esetben is, ha nem harcolunk, mert hiszen rajta kezdődik az ezeréves alkotmány, és az ellenség hasra fog vágódni előtte, mondván, itt aztán tényleg meg kell állanom, mert ezt az országot tényleg olyan valami védi, ami elől meg kell futamodnom, amiben nagyrészt óriási igazság is rejlik. – Alkotmány soha nem volt, csak hagyomány és szokásjog és törvények betartása, ami olyan távol esik

az alkotmánytól, mint az ábránd a valóságtól. – M[agyar] O[rszág]nak az Ural mentén és Európa bármely népének is, és az Atlanti partok mentén és a Földközi-tenger parterületében éppen úgy kell harcolnia, mint a Kárpátokon, ha élni akar és Európaközösségben akar élni.

London–Moszkva között vitás terület, tehát nemcsak M[agyar]O[rszág], hanem egész Európa. 500 millió ember sorsát kell irányítani, vezetni, 500 milliónak kell döntenie. X. 16-án a német és a bolsevista imperializmus között kellett dönteni, a kifejtett politikai tény szem előtt tartásával. 1945. november 4-ével a magyar nemzet 1944. október 15–16-i döntését még egyszer szentesítette és aláhúzta és jóváhagyta, de már nemcsak a dunántúli és Duna–Tisza közí részeiben, hanem a tiszántúliban is. Ugyanezek a sorskérdések vannak Romániában, Lengyelországban, Bulgáriában, Jugoszláviában, Görögországban és Ausztriában, valamint Csehszlovákiában és Törökországban, Finnországban. Ez összesen jelent kerekén egymásmillió embert a döntés, és pedig a közvetlen döntés előtt. Úgy fognak dönteni, ahogyan bánnak velük, és ahogyan a tényleges népi erőket maguk mellé tudják állítani olyan vezetők vezetése mellett, melyek a nép, és nem a hatalmasság bizalmát teljesen élvezik. A szurony hegyével hitet nem, csak vért lehet fakasztani.

Mindig ellensége maradok a plutokrata-marxista-judaista világszövetségnek, mert ez halálos veszedelmet jelent az emberiség számára. A földgömb kizsákmányolására létesült világ kft.

Történelmi anyagelvűség, bolsevizmus – történelmi erkölcselvűség, történelmi közösségrendszer, Hungarizmus mint délkelet-európai életgyakorlata és vetülete.

A kisgazdapárt majd' öt éven át igazán mindent elkövetett, hogy tagjai között bebizonyítsa, hogy a bolsevizmus már nem az, ami volt 1918–19-ben az Alföldön és a Duna mentén. 1944 decemberében pedig mégsem egyesült az MKP-val, hanem csak „Front”-ot alkotott vele, vélvén, hogy a „Front” jobb, mint az „arcvonal”. És jól is tette, hogy így taktikázott, mert különben nem kapta volna meg most azt az abszolút többséget, melyet a szavazók elsősorban önmaguk politikai érettségének köszönhetnek, mint a kisgazdapártnak, mely csak most döbbsen rá, hogy milyen hatalmas erők feszülnek a nemzetben, milyen hatalmas, a nemzet részéről hangosan ki nem mondott, de parancsoló követelményekkel áll szemben, melyekkel megbirkózni alig fog tudni ódon politikai nézetei, harcmódora és cselekvési elszántsága miatt. A kisgazdapárt minden fáradozása ellenére nem sikerült a parasztságot eltéríteni egészséges gondolkodásának és cselekvésének útjáról. 1944. október előtt és amíg a Hungarista Mozgalom fennállott, el is veszítette a kisgazdapárt majd' egész állományát és csak szétmállófélben levő keretei maradtak meg éppen azért, mert a Hung[arista] Mozg[alom]ban találta meg a parasztság azt az életerős és egészséges szervezettséget, mely a parasztság természetes követeléseit a legtermészetesebb módon ki tudta elégíteni. Ahogyan ez a lehetősége a H[ungarista] M[ozgalom] megszűntével ugyancsak elmúlt, visszament a kisgazdapártba, nem meggyőződésből, hanem szükségből és józan megfontolásból. Ennek kereteit pedig szét fogja végképp feszíteni, amint újra lehetősége nyílik a H[ungarista] M[ozgalom]ban való részvételre.

Az úgynevezett Nemzeti Parasztpártban ugyanez a helyzet. És ha a munkásságot vesszük, úgy ilyen igazságokat találunk náluk is. Régi vagy konjunkturális keretek közé húzódik, hogy átvészeltesse ezeket az időket. Teljesen igaza van. Igazi kereteit meg fogja kapni abban a Mozgalomban és Pártban, melyek ebből a hatalmas világégésből, a mi

vérünkkel és áldozatunkkal megszentelve fognak kivirág-zani, és egész nemzetünket harcsorba állítani, igazi nagy életének és történelmi hivatásának méltó és dicső betöltésére. Úgy érzem, ilyen tavasz előtti sejtéseik már erősen borzogatják a lelkeket és borzongatják a politikai meggyő-ződéseket.

Aki megnyeri a magyar népet, Délkelet-Európát nyer-te meg. Bizonyítsák? A negatívummal. Mert elvesztették a magyar népet a németek, veszítették el Délkelet-Európát is. Tehát Délkelet-Európa német szempontból tragikusan fejlődő leszakadása nem akkor kezdődött, amikor Románia, Bulgária hagyták el szövetségüket, hanem amikor a ma-gyar nemzet önhibáján kívül nem tudott hivatásának eleget tenni, ami nem volt és nem lesz más, mint Délkelet-Európa összhangolása az élet szükségleteinek megfelelően.

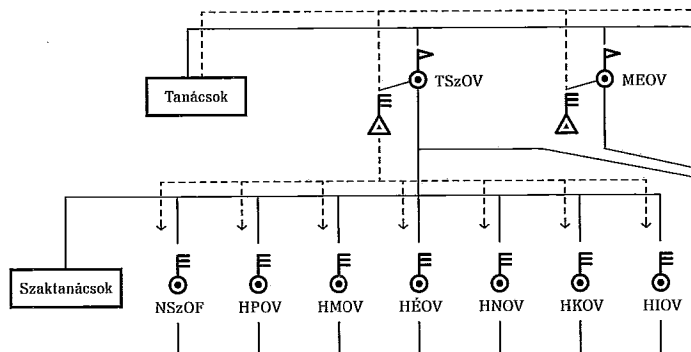
Ha egy nemzet érzi, hogy önmaga megmentésére, saját erőből való életre és a szabadságának megvédésére már képtelen, bűnös sugalmazásra igen gyakran hajlandó leg-jobb férfiainak és prófétáinak megölésére, hogy az önvád elől szabaduljon, és önmagát felmenthesse saját lelkiismerete előtt azzal, hogy jól választott, amikor sajátját, és nem [a] prófétáát választotta sorskérdésének eldöntésére. Elfe-lejti, hogy a rossz időkben a nemzet igaz lelkiismerete a pró-fétánál van, míg sajátjának azt látja, amit mesterségesen és mesterkéltén elébe vetítenek a nemzet „igazi atyái” és „meg nem alkuvó” vezetői. Hisz a nemzet az antikrisztusoknak és azoknak az álprófétáknak, akik nem az igazságot mond-ják neki, hanem azt, amit hallani és hallgatni szeret. A tör-ténelem azonban mind sorjában megbélyegzi ezeket a né-peket, és elrettentő példaként állítja őket az igaz népek elé, mint ahogyan Pontius Pilatus is mint elrettentő történelmi lény él a Credóban.

Aki életében még már a túlvilágból beszélhet embertársai-hoz, tartsa illendőségnek és előjogának, hogy csak az igaz-ságot mondja meg, akár a legbrutálisabban is. Ez az egye-düli kötelessége. Aki pedig az igazságért járt a túlvilágban és onnan visszatérhet, tartsa egész életén át kötelességé-nek, hogy mindig az igazság mellett maradjon, mert igazzá lett és lesz mindig az élettétel, igazságért nem lehet meg-halni, de örök életet nyerni csak vele lehet.

Lesznek egyesek, akiknek a győzelmi falat kissé túl zsíros lesz és lett. Milyen karlsbadi kúra fog segíteni ezeken?

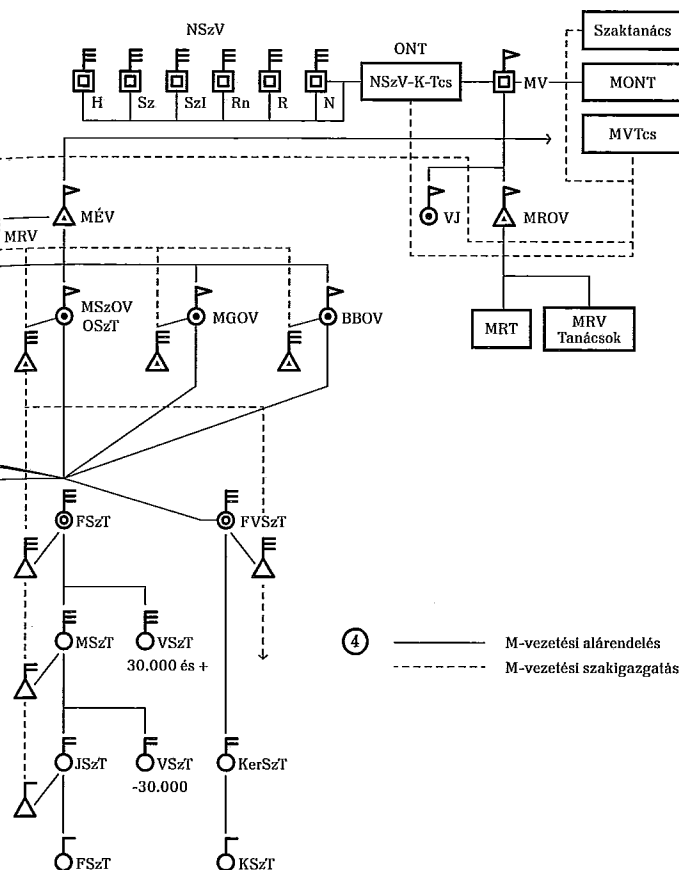
Döntés mi volt arra [a] két esetre, hogy 1.) A parlament a béke mellett dönt, 2.) az angolszászok a magyar élettér tő-szomszédságában kezdenek hadműveleteket egy partra-szállással. Kik tudtak róla és milyen formában. Veessenma-yer érdeklődése X. 16. előtt ezekben a kérdésekben.

Valahogy úgy érzem, hogy Mussolini, Hitler halála óta ne-kem kell egyedül és legteljesebb felelősséggel az új Európá-ért helytállanom.

Megjegyzések a felépítésre:

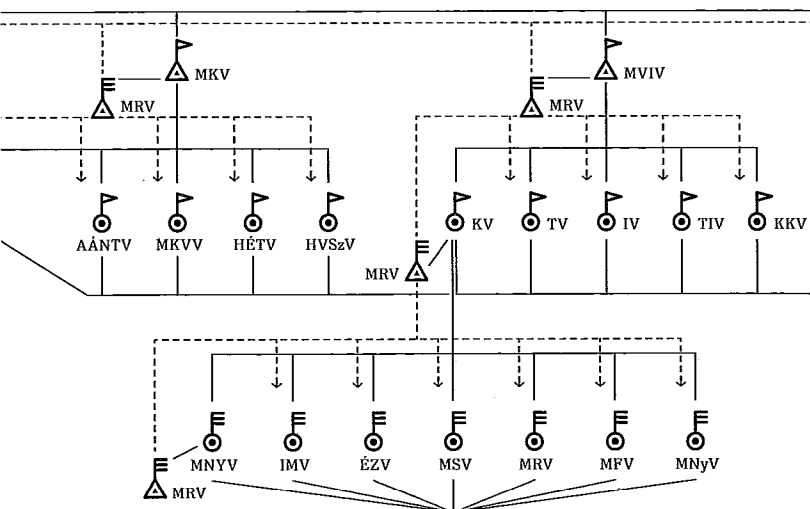
- ① Az egész M[ozgalom] felépítésben végig a legkisebb közösségi egységeig bezáróan tanács-felépítés, melyben – a tanácskozások befejezése után a tanácskozás tárgyát képező kérdésben a tanácskozást vezető dönt. Döntését végre kell hajtani. Ettől függetlenül fellebbezés lehetősége közvetlenül a M[ozgalom]V[ezető]höz.
- Tanácsstagok a végrehajtásban vezető tisztséget viselő m[ozgalmi] tagok.
- ② Rendes m[ozgalom]tagok véleménynyilvánítására a Tájékoztató értekezleteken kell lehetőséget adni.
- ③ Minden m[ozgalom]tag minden ügyével közvetlenül M[ozgalom]V[ezető]höz fordulhat.

- ④ ————— M-vezetési alárendelés
 - - - - - M-vezetési szakigazgatás

Folytatás a 3. sz. melléklet 229. c.) oldalán.

Tanácsok és M[unka]R[end]V[ezető]k felépítése mint H[ungarista] M[ozgalom] –
I-en, 1. sz. melléklet 229. a.) oldalán.

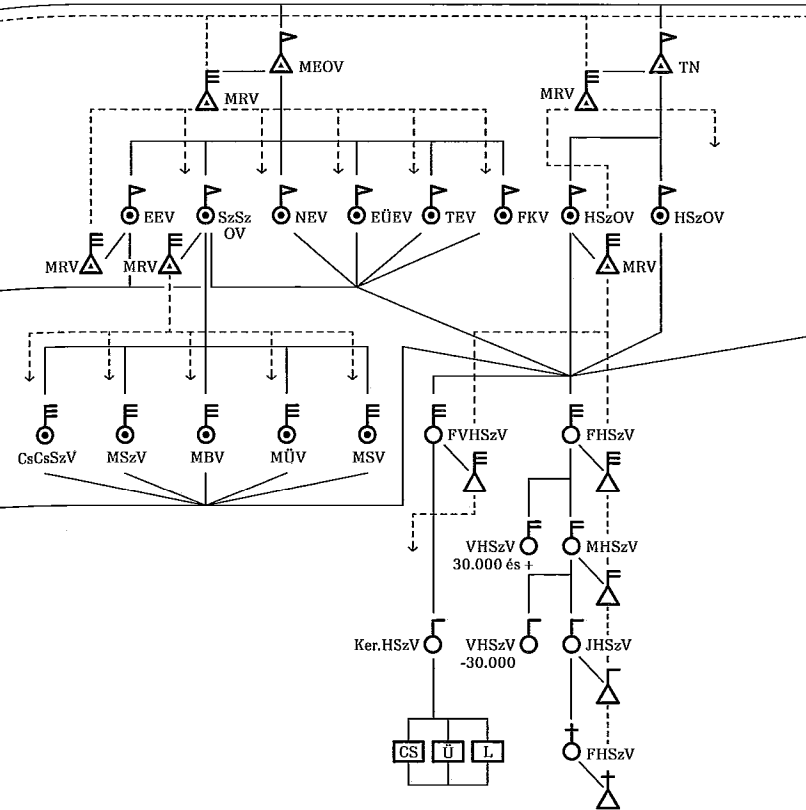
Tanácsok és M[unka]R[end]V[ezető]k felépítése mint H[ungarista] M[ozgalom] –
I-en, 1. sz. melléklet 229. a.) oldalán.

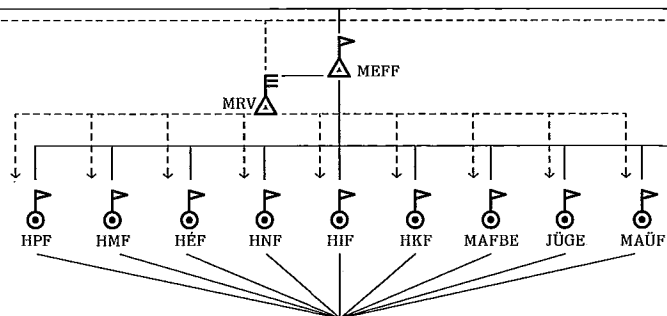
A Dolgozó Nemzet O[rszágos] V[ezető]je igazgatása alárendelve a
Sz[ék]T[artó]knak, vezetők a Sz[ék]T[artó]k szakelődői H[ungarista]
Sz[ervezet]-ügyekben.

Az Sz[ék]T[artó]k egyedüli vezetői a testületeknek, minden és mindenki a
területben alájuk tartozik. A Központ minden egyes beosztottja csak rajtuk
keresztül levelezhet az öttagú szakigazgatásával, aki a Sz[ék]T[artó]nak
szakelődője.

A Központ vezetői bármelyik Sz[ék]T[artó]val közvetlenül érintkezhet[nek],
közvetlenül kiadott rendeletének vagy utasításának másolatát köteles azonban a
F[ő]Sz[ék]T[artó]nak megküldeni.

HM - II.

7. M[ozgalom] E[llenőrzés] F[ő]F[elügyelője] az ellenőrzést alárendelt felügyelőkkel közvetlenül vagy a H[ívatás]Sz[ervezet] útján, vagy mindkettővel együtt gyakorolja. A M[ozgalom]ban történő választásokat a M[ozgalom] E[llenőrzés] F[ő]F[elügyelője] hajtja végre a kiadott rendeletek értelmében. Az eredményt hivatalosan mindig a M[ozgalom]V[ezető]vel közli, aki azt mint egy rendeletet kihirdeti.

M[ozgalom] E[llenőrzés] F[ő]F[elügyelője] ellenőrző munkájáról mindig közvetlenül M[ozgalom]V[ezető]nek tesz szóbeli vagy írásbeli jelentést.

M[ozgalom]F[ő]F[elügyelő] mindent ellenőriz a M[ozgalom] O[rszág]É[pítés] V[ezetője] és O[rszágos] E[lnöki] O[sztály] V[ezetője] kivételével.

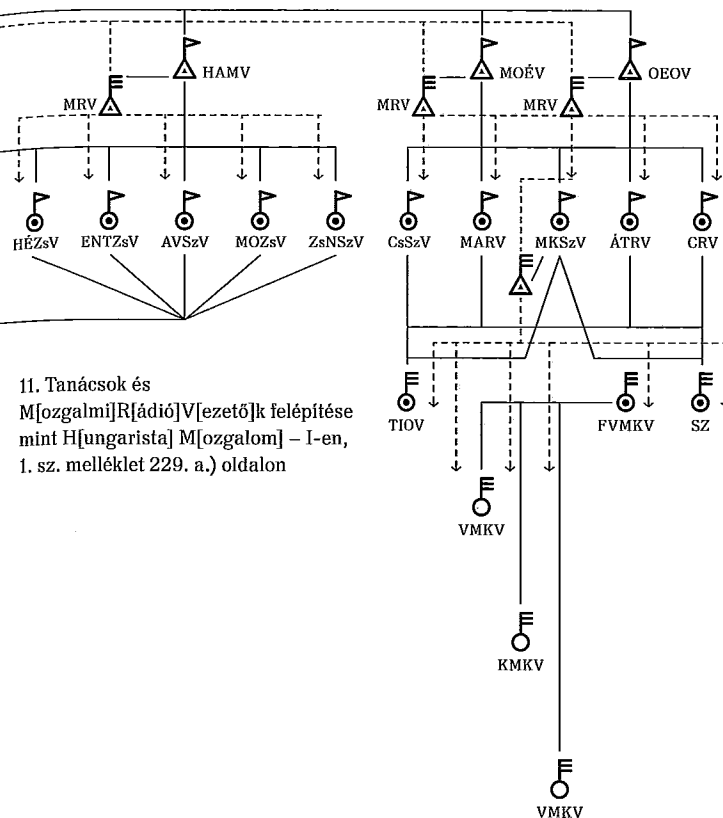
8. MAMV szakigazgatása a D[olgozó] N[emzet] O[rszágos] V[ezetője] szervezetein keresztül és a Zs[írdó] N[ép]Sz[emélyiség] V[ezető]n át a zsidó társadalmi és hitközségi szervezetei segítségével.

9. M[ozgalom] O[rszág]É[pítés] V[ezetője] – O[rszágos] E[lnöki] O[sztály] V[ezetője] közös, de a többi mozgalmi szakigazgatástól teljesen különálló igazgatással rendelkezik.

Cs[úcs]Sz[erv] V[ezetője]: Nemzetvezérkar, államvezérkar, közigazgatási vezérkar, szakvezérkarok; család – üzem – telephely – laktanya; terület – anyag – erő – érték; tér – táj – terület; paraszt – munkás – értelmiségi – nő – gyermek – ifjú – katonák; tervek felfektetése, átvizsgálása, előszámvetés, utószámvetés.

M[ozgalom] O[rszág]É[pítés] V[ezetője] és O[rszágos] E[lnöki] O[sztály] V[ezetője] ellenőrzése M[ozgalom]V[ezető] részéről történik.

10. $\xrightarrow{1} \xrightarrow{2}$ Elnézésből kapcsolódott, érvénytelen a mezőny kapcsolás!

11. Tanácsok és M[ozgalmi]R[ádió]V[ezető]k felépítése mint H[ungarista] M[ozgalom] – I-en, 1. sz. melléklet 229. a.) oldalon

Rövidítések:

1. sz. melléklet

MV	Mozgalomvezető
MONT	Mozgalmi Országos Nagytanács
NSzV	Népszemélyiség V[ezető]
Tcs	Tanácsa
ONT	Országnagyok T[aná]cs[a]
MROV	Munkarend O[rszágos] V[ezetője]
MRT	Munkarendtörzs
VJ	Vezetőjegyző
MÉV	Mozgalmépités V[ezetője]
TSzOV	Társadalmi Szervezés O[rszágos] V[ezetője]
NSzOF	Népszemélyiségek Orsz[ágos] Felügyelője
HPOV	Hungarista Parasztság O[rszágos] V[ezetője]
HMOV	H[ungarista] Munkásság O[rszágos] V[ezetője]
HÉOV	H[ungarista] Értelmiség O[rszágos] V[ezetője]
HNOV	H[ungarista] Nők és gyermek[ek] O[rszágos] V[ezetője]
HKOV	H[ungarista] Katona O[rszágos] V[ezetője]
HIOV	H[ungarista] Ifjúság O[rszágos] V[ezetője]
MEOV	Mozgalmi Elnöki személyügyi osztályvezető
MSzOV	Mozgalmi Szervezetek O[rszágos] V[ezetője]
OSzT	Országos Széktartó
FSzT	Főszéktartó
MSzT	Megyei Sz[ék]T[artó]
JSzT	Járási Sz[ék]T[artó]
FSzT	Faluszéktartó
FVSzT	Fővárosi Sz[ék]T[artó]
VSzT	Városi Széktartó 30 000 és + több lakossal vagy – 30 000-nél kevesebb lakossal
MGOV	Mozgalom Gazdálkodás O[rszágos] V[ezetője]
BBOV	Békéltető Biróság O[rszágos] V[ezetője]
KerSzT	Kerületi Sz[ék]T[artó] [a] F[ő]V[áros]ban,
KSzT	Körzeti Sz[ék]T[artó]
MEOV	Mozgalmi Ellátás O[rszágos] V[ezetője]
EEV	Egyházi Ellátás V[ezetője]
SzSzOV	Szocialista Szolgálat O[rszágos] V[ezetője]
CsSzSzV	Család- és Szomszédság Szolgálat V[ezetője]
MSzV	Mozgalmi Munkaszolgálat V[ezetője]
MBV	Mozgalmi Biztosítás V[ezetője]
MŰV	Mozg. Üdülés V[ezetője]
MSV	Mozg. Segélynyújtás V[ezetője]

NEV	Nevelési E[gyes]V[ezető]
EÜEV	Egészségügyi E[gyes]V[ezető]
TEV	Tervezés V[ezetője]
FKV	Fajkutatás V[ezetője]
DNOV	Dolgozó Nemzet O[rszágos] V[ezetője]
HSzOV	Hivatás Szervezetek O[rszágos] V[ezetője]
FHSzV	Főszék Hivatás Szervezet V[ezetője]
MHSzV	Megyeszék H[ivatás] Sz[ervezet] V[ezetője]
JHSzV	Járasszék H[ivatás] Sz[ervezet] V[ezetője]
FHSzV	Faluszék H[ivatás] Sz[ervezet] V[ezetője]
FVHSzV	Fővárosi H[ivatás] Sz[ervezet] V[ezetője]
VHSzV	Városi H[ivatás] Sz[ervezet] V[ezetője] 30 000 és + több lakosú vagy – 50 000-nél kevesebb lakossal
KerHSzV	Kerületi H[ivatás] Sz[ervezet] V[ezetője] a F[ő]V[áros]ban
Cs	Család
Ü	Üzem
L	Laktanya
HRV 1–14.	1–14. Hivatásrendek Vezetői
MRV	Munkarendvezető

Rendeletkiadás menete:

1. Rendeletalkotás
M[ozgalom]V[ezető] – O[rszág]N[agyok] T[anácsa] –
M[ozgalmi] O[rszágos] N[agy]T[anács]
2. Rendeletjavaslás
minden tag
3. Rendeletelfogadás
O[rszág]N[agyok] T[anácsa] – M[ozgalmi] O[rszágos]
N[agy]T[anács]
4. Rendeletszentesítés
O[rszág]N[agyok] T[anácsa] – M[ozgalmi] O[rszágos]
N[agy]T[anács]
5. Rendeletki hirdetés
M[ozgalom]V[ezető] – M[ozgalom]O[rszágos]F[ő]
F[elügyelő] – M[unkarend] O[rszágos] V[ezetője]
6. Rendelet-végrehajtás
országos vezetők az O[rszágos] Sz[ék]T[artó] útján

7. Rendeletellenőrzés
M[ozgalom]O[rszágos]F[ő]F[elügyelő]
8. Rendeletmagyarázat
M[ozgalom]O[rszágos]F[ő]F[elügyelő]
9. Rendeletmódosítás
O[rszág]N[agyok] T[anácsa] – M[ozgalmi] O[rszágos]
N[agy]T[anács]
10. Rendeletfelfüggesztés
O[rszág]N[agyok] T[anácsa]
11. Rendelettilrás
O[rszág]N[agyok] T[anácsa]

Legfelsőbb vezetés

M[ozgalom]V[ezető] – O[rszág]N[agyok] T[anácsa]
– M[ozgalmi] O[rszágos] N[agy]T[anács]
– M[ozgalom]V[ezető] T[anácsa]

Rendeleteket ad ki. Ezek alapján az összes közp. vezetők *utasításokat*, ezek alapján az összes területi V[ezető]k *intézkedéseket*.

Az előljáró V[ezető] *megküldi* alárendeltje számára rendelkezéseit, az alárendelt *előterjeszti* előljáró V[ezető]jének jelentéseit.

Az alárendelt *jelent, jelentést előterjeszt* előljárók V[ezető]jének.

Egymás mellé rendelt V[ezető]k *értesítést küldenek* egymásnak vagy *értesítenek*.

Megszólítás csak hivatalos cím!

2. sz. melléklet

MKV Mozgalmi Külgügyek V[ezetője]
ENTV Európai Nagytér V[ezetője]
AÁNTV Amerikai-Ázsiai N[agy]T[ér] V[ezetője]
MKVV Mozgalmi Képviselő V[ezetője]

HÉTV Hungarista Élettér V[ezetője]
HVSzV H[ungarista] Világszövetség V[ezetője]
MVIV Mozgalom Világnézet és Ideológia V[ezetője]
KV Kultúr V[ezető]
MNYV Megnyilvánulás V[ezetője]
IMV Irodalom-Művészet V[ezetője]
ÉZV Ének-Zene V[ezetője]
MSV Mozgalmi Sajtó V[ezetője]
MRV Mozgalmi Rádió V[ezetője]
MFV Mozgalmi Film-Fénykép V[ezetője]
MNYV Mozgalmi Nyilvántartás V[ezetője]
TV Tájékoztató V[ezetője]
MIV Mozgalmi Iskola V[ezetője]

Rövidítések 3. sz. melléklet

MEFF Mozgalom Ellenőrzés Főfelügyelője
HPF Hungarista Parasztság Felügyelője
HMF H[ungarista] Munkás F[elügyelője]
HÉF H[ungarista] Értelmiség F[elügyelője]
HNF H[ungarista] Nők és Gyermekek F[elügyelője]
HIF H[ungarista] Ifjúság F[elügyelője]
HKF H[ungarista] Katona F[elügyelője]
MAFBE Mozgalmi Alkotmány és Fegyelmi Bizottság Elnöke
JÜGE Jogügyek és Ügyészek Országos Elnöke
MAÜF Mozgalmi Anyagügyek Felügyelője
HAMV Hungarista Aszemita Mozgalom V[ezetője]
HÉZsV H[ungarista] Élettér Zsidóügyek V[ezetője]
ENTZsV Európai Nagytér Zs[uidóügyek] V[ezetője]
AVSsV Aszemita Világszövetség V[ezetője]
MOZsV Magyarország Zs[uidóügyek] V[ezetője]
ZsNSzV Zsidó Népszemélyiség Vezetője
MOÉV Mozgalom Országépítés Vezetője
CSSzV Csúciszerv V[ezetője]
MARV Marendszer V[ezetője]
ÁTRV Átmeneti Rendszer V[ezetője]
CRV Célszervezet V[ezetője]
MKSzV Munkaközösség Szervezet V[ezetője]
TIOV Tervigazgatás O[rszágos] V[ezetője]
SzIOV Személyigazgatás O[rszágos] V[ezetője]
FVMKV Fővárosi Munkaközösség V[ezetője]
VMKV Városi M[unka]K[özösség] V[ezetője]
KMKV Községi M[unka]K[özösség] V[ezetője]
OEOV Országos Elnöki Osztály Vezetője

H[ungarista] M[ozgalom] felségjelvények:

1. Lobogó: Hungarista színekben Árpád-házi lobogó; a mezőnyben: az egyik oldalon a Hétágú Hungarista Csillag, benne a Nyilaskereszt a H betűvel, a másik oldalon a Nyilaskereszt, benne a Hétágú Hungarista Csillag a H betűvel.

2. Zászló: vörös zászló, közepén a Ny[ilas]kereszt az egyik, a 7 ágú H[ungarista] Csillag a másik oldalon, mind-egyikben a H betű.

3. Mozgalmi jelvény: Napkorongban a Ny[ilas]kereszt a H betűvel; Napkorongot körül fogja a hungarista sávgyűrű piros-fehér-piros összesen kilencszer váltakozva piros a fehérrel; a lángövet a Ny[ilas]kereszt alatt összefogja a H[ungarista] Csillag a lángöv nagyságában, belőle fakad a társadalmi réteg felségjelvénye.

Négy fokozata van:

- a.) Fogadalmi Bronzjelvény, bronzból
- b.) Mozgalmi Ezüst Munkajelvény, ezüstműből
- c.) Mozgalmi Arany Harcos jelvény, aranyból
- d.) Mozgalmi Ékköves Hűségjelvény aranyból és Ny[ilas]keresztben, valamint H[ungarista] Csillagban elhelyezett ékkövek, melyek H betűt alkotnak.

Minden tag Fogadalmi Bronzjelvényvel kezd. Az ezüst- és aranyjelvényeket csak a bronz után és egymás utáni sorrendben lehet elnyerni eredményes Mozgalmi Munka után.

Az ékköves jelvényt függetlenül a többitől, sorrenden kívül is, kimagasló eredményért és vele vállalt áldozatos, példát adó magatartásért.

A bronzjelvényt a zubbonyhajtóka gomblyukában kell hordani, az ezüstjelvényt a zubbony középső gomblyukában, az aranyjelvényt a szív fölött, az ékköves jelvényt a [két olvashatatlan szó]. Minden jelvény ékköves legyen.

Minden jelvény a hordozó tulajdona marad, és örökölhető vagy visszaszármaztatható hordozójának halála után. Az ékköves jelvény eredeti példányát hordozójának

elhalálózásakor vissza kell szolgáltatni, helyette az örökös másolati, utánzati példányt kap. A további eljárás ezzel a jelvényrel úgy történik, mint a Nyilaskereszt Rend és a Hungarista Csillag Rend ékköves osztályánál már lefektetve.

4. Társadalmi rétegek felségjelvényei a H[ungarista] M[ozgalom] társadalmi rétegbeosztása alapján:

- a.) A parasztságé: sarló és búzakalász
- b.) A munkásságé: kalapács és pöröly
- c.) Az értelmiségé: két pálmaág
- d.) A nőé: két rózsza, közepén egy rózsabimbó
- e.) A gyermeké: szív öröklánccal és babérrel körül fonva
- f.) Az ifjúé: kard és fáklya
- g.) A katonáé: két kard

5. Világközösségi jelvény: a Gondolatok jegyzékének szövegközi részében már lefektetve. Az Európa-közösség ki-munkálásában ernyedetlen akarással, szívóssággal, kitartással, áldozatkészséggel részt vevő bármely mozgalmi tag és bármely külföldi, minden tagsági hovatartozandóságtól függetlenül.

H[ungarista] M[ozgalom] rendjelek:

1. Nyilaskereszt Rend: fegyveres Nemzet Rendje. Már lefektetve.

2. Hungarista Csillagrend: dolgozó Nemzet Rendje. Már lefektetve.

3. Kőrösi Csoma Sándor Érdemrend: a Kultúr-nemzet Rendje. Hasonló elvek szerint, mint a két előbbi, kiváló, át-törő kultuszmunkáért. Hat osztálya van.

- a.) Bronz É[rdem]R[end], a mellen, téglányszalagon hun-garista színekben.
- b.) Ezüst É[rdem]R[end], hordozója, mint 3-as.
- c.) Arany É[rdem]R[end], hordozója, mint 3-as
- d.) Nagyezüst É[rdem]R[end], hordozója, mint 3-as, vagy szív fölött

e.) Magyarany É[rdem]R[end], hordozója, mint 3-as, vagy szív fölött

f) Ékköves Magyarany É[rdem]R[end], hordozója a nyakban.

Kivitelezése: a címben megadott anyagból, töményen, vereten.

Alakja: kerek. Napkorong, közepéből hét, a szélek felé szélesedő Napsugár, H betűkből. Napsugarak pár millimétert túlmennek a Napkorongon. Alsó körirat: A Nemzettel a Nemzetért! – Hátlapján közösségi jelvény, mint a világgözüsségi jelvényen, az alsó felében körirat: A nemzet szolgálatában meg lehet halni, de elfáradni soha!

Alaki adományozás: az első két Rend adományozásának szellemében. Ugyanígy a bánásmód az ékköves osztállyal.

A Kultúrnemzetet képviselik az adományozásnál és az átadásnál a társadalmi rétegek legszebben kitüntetett tagjai közül egy-egy. Átadja egy gyermek, ha van sajátja, úgy ez, mint a Kultúrnemzet eredményét elsősorban élvező hálája jeléül. A gyermek 12 évesnél idősebb nem lehet. A gyermek mögött az édesanya, ettől jobbra a katona, balra a munkás, katonától jobbra a paraszt, munkástól balra az ifjú, a kitüntetést élvezőtől balra hátra az értelmiségi, jobbra hátra az államfő.

Folytatás a 229. oldal XI. 22. bejegyzés.

Évtizedek óta foglalkozom államszervezéssel, nemzetneveléssel, népmozgalmak gyakorlati vezetésével úgy, hogy az országban alig található illetékesebb személy, aki hivatottabb lenne eldönteni a nemzet sorskérdéseit, vagy bennük dönteni. A nemzet számára a legtöbbször nem az a jó, amit kíván, és nem az a rossz, amitől retteg. De ennek eldöntése annak a kezében kell legyen, aki a nemzet hitét és bizalmát bírja, akiről a nemzet tudja, hogy érdemének és becsületének hűséges és igaz sáfára. De a legkevésbé a

népbíróóság dönthet ilyen kérdésben, amely nem elébe való, hanem tényleg olyan szakférfiak elé, akik a nemzetszervezés és -vezetés terén, valamint a politikai gyakorlatban ott-honosak, és tudják, hogyan kell össznézetben vezetni egy közösség ügyeit.

Minden gépezetet úgy kell megszerkeszteni, hogy üresjárata, munka nélküli, munkát nem végző üteme ne legyen. Tudják-e ezt az államvezetés jelenlegi felelős vezetői Európában. Nem hiszem. Meggyőződése, hogy milliárdokra megy azoknak a munkaóráknak a száma, melyek így elvesznek. Meggyőződése, hogy Európának már jó részét romtalanítani lehetett volna és a normális élet felé hatalmas lépést lehetett volna tenni. De úgy vélem, hogy Európa most azzal foglalatokodik, hogy mutatja sebhelyeit, tetszeleg bennük, mert koldusnak lenni oly nagyon jó, amíg van „palik”, akik ezt a koldusságot megfizetik.

XI. 21.

Egy országos szervezet alapváza és szervezésszaki elvi felépítése. Lásd 229. a–f. oldalak, 1–3. sz. mellékletek, ide csatolva.²²² A gyakorlatban eddig a legjobban bevált.

XI. 22.

Ma ünneplem meghitt magányomban pinceárkafoogságomnak a H[űség] H[ázá]ban ötvenedik napját. Ugyanannyi nap, amennyit Budapest, a hősi kitartás városa, lakossága töltött el pincékben és a védőállásokban 1944. december 24.–1945. február 12-ig.²²³ Se az egyik, se a másik nem volt és nincs hiába. Belőlük kell megszületnie az új világ új igazsága parancsára az új, hősi Magyarországnak az ő új,

²²² Lásd a 490–495. oldalakon.

²²³ A főváros körüli orosz gyűrű bezáródásától Budapest ostromának utolsó napjáig (Buda 1945. február 13-án szabadult fel).

igazi, hősi és vérével megépített székvárosával. És hogy ez így lehetséges lesz, egyedül és kizáróan Budapestnek és a H[ungarista] M[ozgalom] nagy áldozatainak köszönhető. Tisztelet és becsület ezen a napon mindazoknak, akik belső hitből fakadó meggyőződésből áldoztak és haltak hősi halált, bármelyik oldalon küzdöttek is.

Úgy gondolom, hogy tárgyalásomat talán december 24. és február 12. közötti időben fogják megtartani, már a szükséges hangulatkeltés lehetősége miatt is.²²⁴ Nagyon vigyázanak, visszafelé is sülnet a puska. Már talán tapasztalhatják is a választásokkal kapcsolatban. A magyar nemzet már nem tömeg, melyet szenvedélyekkel lehet fűteni és tisztánlátásától megfosztani. A H[ungarista] M[ozgalom] évtizedes munkája legnagyobb részét felszámolta a tömegjelenségét nemzetünknek, és áldozatkészségével a nemes nacionalista és szocialista társadalmasítás útjára állította, amelyen már öntudatosan és céltudatosan jár. Azok az egyesek pedig, akik a tömegjelenségeket vissza szeretnék varázsolni a magyar életbe, nagyon vigyázzanak, hogy az öntudatosan és céltudatosan cselekvő nemzet mint nem kívánatos elemeket el ne távolítsa egészséges erkölcsi, szellemi és anyagi életet kívánó és követelő nemzettestéből.

Az igazságszolgáltatás az erkölcs gyakorlati szolgálata.

Megszállások végrehajtása, laktanyázás végrehajtása, F[egyveres] N[emzet]S[zolgálat] megteremtése, záróra beállítása, anarchia megakadályozása, első tűz és feszültség levezetése, annak dacára, hogy felesleges, mert eldőlt előtte.

Igazság az, hogy a plutokrata-marxista-judaista világ-szövetség külön-külön és együttesen le akart számolni a

²²⁴ A tárgyalás végül 1946. február 5–25. között zajlott. Ítélethirdetés: március 1.

fasizmussal és a német nemzetiszocializmussal, amint ezek uralomra jutottak, tehát 1922-től majd 1933-tól kezdődően, csak nem voltak még elég erősek megsemmisítésükre. Harcoltak időnyerésért, hagytak nekik előnyöket, melyeket úgyis visszaszerezhettek. A legbrutálisabban követelték mindhárom oldalról 1939-ig is a két államrendszer elleni fellépést. Ki akkor a háborús bűnös, ki az, aki a nép ellen cselekedett. Mindazok az indokok, melyek alapján ma eljárnak a háborús bűnösöknek nevezettekkel szemben, 1939 előtt mind nem állottak fenn, vagy pedig éppen azt az oldalt terheltek, amelyik most bűnöst és megtorlást kiabál. De gondolom, már hiába. Mert már egyetlenegy dolgozó népe ennek a földgömbnek, de még az állítólagos győztes népek sem hiszik már el először, hogy a verébnek a feje nagyobb, mint a bagolyé, és másodszor, hogy a fasizmus és a német nemzetiszocializmus állítólagos megsemmisítésével tényleg veszély nélküli béke terjeng a földgömbön, és harmadszor, hogy a két bűnbak a Hungarizmussal együtt lett volna oka a háborúnak, a bizonytalanságnak, a „szabadságszerető népek” miattuk kellettek, hogy borzongjanak 1922–1945-ig. Az igazi háborús bűnösöket máshol kell keresni. És a világ dolgozó népei keresik is már őket, és meg is fogják őket találni, de nem azok között, akik jelenleg el kell tűrjenek olyan bánásmódot, melyen egyedül és kizáróan a hit derűs nyugalma tudja az embert átsegíteni.

Oroszország két esztendőnyi nyert, hogy még erősebben felkészülve támadhassa meg Németországot rendszerének védelmében, amikor 1939. augusztus végén megkötötte Németországgal a megnemtámadási szerződést. Én viszont ebben a szerződésben óriási lehetőséget láttam az új világrend gyakorlati megvalósítására, és mint az erre irányuló első lépést a legnagyobb örömmel üdvözöltem a Csillag börtönben. Lélek Gábor börtönpap fel is háborodott emiatt, és megkérdezte, nem találom-e különösnek, hogy

Németország, amely eddig mindig az istentelen Szovjet és bolsevizmus ellen volt, most egyszerre csókolózik vele. Megkérdeztem tőle: és ha az angolszászokkal köti a szerződését a Szovjet, ugyanez a nézete marad fenn a Szovjetről. Erre kijelentette, hogy az angolszászok ilyen erkölcstelen lépésre soha hajlandók nem lesznek. Ez 1939-ben történt. Vajon mit mondana ma Lélek Gábor. Érdemes lenne a beszélgetést folytatni.²²⁵

Ha törvényt bontó válságos időkben valaki lelkiismerete szerint kötelességét teljesíti, akár parancsra, akár önkéntes elhatározásából, nem vonható felelősségre. Ilyen időkben, nem lévén törvény és rend, mindenkinek lelkiismerete, jó lelkiismerete szerint kell eljárnia. A törvényt és rendet újra helyreállító rendező hatalomnak ezért nem azt kell vizsgálnia, hogy törvény szerint járt-e el az illető, hanem hogy lelkiismerete szerint-e, akár jól, akár rosszul, de felelősségre nem vonhatja. Olyan törvényt sem hozhat, mely visszamenően büntet, tehát visszamenő hatállyal torol meg, mert ez határtalan lehetőségeket nyújt erkölcstelen államhatalmi ténykedésekre. Kimondhatja az így eljáró a jó szándékú tévedést, és a már fennálló és az előző rendszertől hozott törvények alapján jár el, ezeknek legenyhébb alkalmazásával. Ha viszont nem akarja a törvényességnek még a látszatát sem megőrizni, úgy gyilkoltassa le a más lelkiismereti nézeten levőket, ne teketóriázzon, hanem gyilkoljon, ne takargassa szemérmertlenségét jelszavakkal és buta szemforgató farizeuskodással.

²²⁵ Szálasi jól emlékezett, 1939. augusztus 26-án börtönnaplója tanúsága szerint örömmel fogadta a Molotov–Ribbentrop-paktum megkötésének hírére. Úgy vélte, hogy ennek következtében Oroszországban egy erős nemzetiszocialista mozgalom fog kibontakozni, és azt hitte, hogy ezek után már nagy háború bizonyosan nem lesz, legfeljebb „epizódyszerű”, gyorsan lezajló fegyveres viszály. *Szálasi börtönnaplója, 1938–1940*, id. kiad., 122–123.

A közösség szabadsága jelenti csupán az egyén szabadságát is. Megszállott ország nem szabad, a legjobb ellenséges szándék és akarat mellett sem. Így polgárai sem szabadok, és egyetlen cselekedetük sem szabad elhatározásból fakadhat. Az egyén szabadságát egyedül közössége szabadságának megvédésén át biztosíthatja vagy szerezheti.

Truman, az USA-elnök Potsdam után kijelentette, hogy Amerika a világtörténelem legnagyobb szerencsejátékát nyerte meg Németország előtt, mely nekik – USA-nak – kétezermillió dollárjukba került. Szerencsejáték? Így tehát Németország a legteljesebb bizonyossággal ültetett a kártyaasztalnál, akár mint Trumanék. És most háborús bűnösségről beszélni, amikor húszmillió halott dacára – szerencsejátékáról beszélnek.²²⁶

Minden halott után így kereken száz dollárt fizettek az USA részéről, hogy ezt a szerencsejátékot megnyerjék. Vagy talán csak nem az új német fegyverek, különösen az „atombomba” gyártási titkának megszerzése és a német vezetés részéről való nem alkalmazására céloz ezzel a kijelentéssel. Miért csak a németek leverése után használták a már készen volt atombombát; a már készen volt új energia- és hajtóanyagot és az egyezer km-es sebességgel közlekedő repülőgépet.

Mit fog majd mondani az elnök úr, ha, mondjuk, évszázados „amerikai béke” után, háború nélküli évszázadok után, egy szép reggelen minden különösebb bejelentés nélkül New York összes felhőkarcolói összebombáztatnak anélkül, hogy akár egyetlen ellenséges katona vagy repülőgép is megjelent volna a világváros közelében. Vajon milyen játéknak fogja ezt elnevezni. És tisztában vannak-e

²²⁶ Szálasi ismét téved, vagy tévesen tájékoztatták. Truman sem a potsdami konferencia előtt, sem utána nem mondott olyasmit, hogy szerencsejáték volt a II. világháború.

Amerikában a fanyar ténnyel, hogy 1945 óta nincs „háborúüres” tere a földgömbnek – hála az Istennek! –, és nem mindig Közép-Európának kell a háború minden borzalmát elszenvednie, ahogyan eddig évezredek óta így volt, hanem kissé enyhülni fog nálunk a helyzet, hogy máshol súlyosbodják.

A hasonlatok mindig sántítanak. Az elnök úr szerencsejáték-hasonlata azonban oly nagyon sántít, hogy már húszmilliárd dollár sem fogja tudni egyenesre állítani a következő – szerencsejáték alkalmával.

Az igazságot követelni kell és nem félni tőle. Aki fél tőle, ne is akarja szolgáltatni másnak, mert nem mint célt állítja be az igazság kiderítésére és megállapítására, hanem mint eszközt saját igazságtalanságának kiszolgálására vagy leplezésére.

Minden nemzet megállapítja államhatalmi akaratán keresztül, melyek azok a kötelek, melyeket minden személynek megalkuvás nélkül teljesítenie kell, ha az állam polgára, és így a nemzet tagja akar vagy kíván lenni. Minden ember természetes joga, hogy valamely közösség tagja legyen. És minden közösség természetes joga, hogy megállapítsa, milyen magaviselet káros és veszedelmes a közösségre az ember részéről elkövetve. Természetes jogok tehát nemcsak emberek számára vannak, hanem minden számára, ami az emberből származik. Ha tehát valaki természetes jogával visszaél a közösség természetes joga ellen, ne csodálkozzék, ha a közösség ezt semmi körülmények között nem tűri. A közösség törvényei mindenkor megszabják azokat a kereteket, amelyekben és amelyek között az ember erkölcsi, szellemi és anyagi életét élheti. Keretek közötti, „hézag közötti” életet csak addig tűrhet az állam, illetve a közösség, amíg az nem veszélyezteti a többi ember természetes jogait és a közösség természetes jogát, hogy létezik, és mint

ilyen hatalmi-jogi tény nem mellőzhető el. Akinek valamely közösség nem tetszik, és törvényei sem, túl erős korlátokat érez saját természetes jogait illetően: nagy a világ, uccu neki, keressen olyan területeket és közösségeket, amelyekben korlátlanul élheti egyénieskedő, a közösség törvényeit figyelembe nem vevő életét. Ha erre a lépésre képtelen, úgy ne csodálkozzék, ha a közösség ilyen lépés megtételére kényszeríti. A közösségárulás, a közösségrontás nem természetes jogok még akkor sem, ha a zsidók követik el, ilyen ellen pedig áll a jog, hogy természetes jogi alapon harcoljunk.

A törvényhozás minden állam és nemzet belső felségjogának egyik alapvető ismérve. Hozott törvények miatt eddig nem történtek diplomáciai kapcsolatok megszüntetésére irányuló lépések kisállamok részéről. Legfeljebb érdeklődések voltak. Belügyeinek intézésébe nem enged senki beleszólást. Vonatkozik ez a zsidótörvényekre is.

XI. 24.

A gyermek a nemzet szíve. Öröktűz és dicsőség. Ahogyan halkul a gyermekkacagás, ugyanoly mértékben halkul a nemzet élete. És öröktűz utolsó lobbanásával megszűnik a nemzet is minden dicsőségével.

XI. 25.

A kultúra az emberrel veleszületett erkölcsi, szellemi, anyagi felfogás a jó, az igaz és a szép életgyakorlatról, melynek megvalósítását követeli, érte értelmi, érzelmi és akarati erejével harcol. Megvalósítása, az igények kielégítése a civilizációs eszközökkel történik, emezeket viszont a technika-gazdálkodás termeli. Az ember célja így a kultúrkielégülés, tehát tisztán erkölcselvű, az út a civilizáció, tehát tisztán szellemelvű, az eszköz a technikagazdálkodás, tehát tisztán anyagelvű. E három tényezőnek együtt meg kell lennie az emberi életgyakorlatban, egyik a másik nélkül nem tud

életet és gyakorlatot jelenteni, az élet céltalanná, vagy úttalanná, iránytalanná és alapnélkülivé válna. Emberi gyakorlatról és életről beszélek, nem az abszolútról.

Ma Katalin-nap van. Édesasszonyom anyjának²²⁷ névnapja. Isten áldja meg minden lépését. De különösen azokat, amelyeket most tesz, midőn Édesasszonyomat, leányát látogatja. Legyen minden szava és tette serkentés feleségem számára, hogy erőt meríthessen belőlük nehéz napjainak leküzdésére. Grukinak²²⁸ is köszönöm, hogy hős lélekkel együtt van Édesasszonyommal, és mint Katalint áldja meg a jó Isten. Katalin anyámra, az én édes, jó és megérző Mimámra, újra és ismételten Isten áldása jöjjön, és most megint nagyon köszönöm neki, hogy lányát rám bízta hittel, és életem legsúlyosabb napjaiban nekem is adta, hogy életem legnehezebb döntésében életem legnagyobb serkentő erejét kapjam általa.

Viszony, okozati összefüggés Budapest–Nürnberg között; Göring, Horthy, Ribbentrop, Guderian, Keitel, Lakatos, Henney Gusztáv; sorrendi megállapítás, perrendtartási alapok, népbírósi perrendtartás kapcsolata és kapcsolása. Koronatanúk Veessenmayer, Winkelmann, összefüggésük Nürnberggel, Horthy, K+²²⁹ szerepe, Tasnádi Nagy András, Perényi br., országtanács szerepe, összeülése, írásbeli határozata. Egyoldalú megállapítások az ügyesség részéről koronatanúk hiánya miatt. Görcsös ragaszkodás a Naplóhoz, mely a legfontosabb döntéseimet és belső elhatározásaimat érthető okokból nem is tartalmazhatják, mert nem valók naplóba. Még nézni fognak. A parlament magaviselete dr. Szögi Géza előadásában, függetlenül a Nemzeti

²²⁷ Özv. Lucz Ferencné sz. Köhler Katalin.

²²⁸ Nem sikerült azonosítani.

²²⁹ Szálasi itt talán a nyilasok egyik fő ellenségére, Keresztes-Fischer Ferenc belügyminiszterre céloz.

Szövetségtől.²³⁰ Budapesten és Nürnbergben van keresni valóm, utóbbi helyén sokkal nagyobb „jogosultsággal” mint „háborús bűnös”, mint Budapesten ugyanezzel és népellenes cselekedettel vádoltan.

Amennyiben megítélésem szerint túl rövid, vagy rövid időt kapnék a vádirat áttanulmányozására, úgy kérné fogom ügyem elnapolását, míg érdemlegesen fel tudok készülni a tárgyalásra. Ha nem kapom meg, elvi kijelentés megtétele után, lemondok a védekezés jogáról, a kapott kérdésekre nem adok választ, a jelenlegi magyar törvények és igazságszolgáltatás előtt nem érzem magam demokratikusan egyenjogúnak. Nem tudom megérteni, miért ez a kapkodás ebben a komoly kérdésben. A népiügység számára 1945. május 5. óta dolgozott három volt ellenséges nagyhatalom minden felderítő szerve, hogy az anyagot összehordja, kihallgatásokat eszközöljön, és mégis nyolc hónap kellett, hogy valamit össze tudjanak állítani, ami mint vádjogilag elfogadható és a legkisebb mértékben hordja magán csupán a vádaskodás minden bosszantó és ronda ismérvét. Nekem pedig, aki ugyancsak május 5-től el vagyok teljesen zárva a külvilágtól, legfeljebb két hetet akarnak adni, hogy egy nedves, csöpögő, villanylámpától egész napon át világított, napfényt és nappali világítást soha nem nyelő pincezárkában készüljek életem legfontosabb ténykedésére: nemzetemnek szóló igazoló jelentésemre. Ez – igen enyhén szólva – rendkívül furcsa. Vagy talán nagyon is érthető. Sőt, ha gondolkodom fölötte, nagyon is megtisztelő. De ilyen megtiszteltetésből nem kérhetek akkor, amikor az egész ügyet, úgy látszik, csak én veszem halálosan komolyan, és tartom nemzetem legszentebb ügyének.

²³⁰ Szálasi itt a Törvényhozók Nemzeti Szövetségére utal, amely zömmel jobboldali és szélsőjobboldali képviselőkkel állt, és fő céljának azt tekintette, hogy a politikai nyomásgyakorlás eszközeivel visszatartsa a Lakatos-kormányt és főként Horthyt attól, hogy különbékével próbálkozzon. A Szálasi-per vádirata mértéktelenül eltúlozta ennek a szövetségnek a jelentőségét.

Úgy vélem, hogy rövidesen ebben a kérdésben is döntés fog beállni. Előtte legyen még Kiss Ferenc színész, Rajniss Ferenc újságíró, Bakó László képviselő és dr. Endre László államtitkár ügye. Az enyém pedig – ahogyan már más helyen jeleztem – jönne azokban a hetekben, melyek évfordulóját jelentik Budapest ostromának és hősi áldozatkészségének, hogy hangulati megfelelő alap és előfeltétel meglegyen a tárgyalásomra. De itt e helyen újra ki kell jelentenem: visszafelé is sültet a fegyver, mint ahogyan [a] kiadatásomból folyó propagandalehetőség is visszafelé sült el.

Várom így az én karácsonyi ajándékomat, melyen az Igazság született meg és a Világosság. Az én karácsonyi ajándékom sem fog elmaradni. És hogy ez e kettőből fog állani elsősorban, biztos, nem kételkedem benne.

A spektrum, a színek igen érdekes következtetést enged meg. A színeképből ugyanis nemcsak az van meg, amit szememmel érzékelni tudok, hanem a látható részen túl is vannak színen túli sugarak. A kérdés csupán az, hogy ezek a sugarak tényleg „sötét” sugarak-e, vagy csak azért fény nélküliek, mert az ember szeme éppen úgy, mint füle, csak bizonyos rezgésskála tudomásulvételére képes. Ami ezeken túl van, süket fülekre és vak szemekre talál. Egyáltalában nem tudom tehát csak egyszerűen elfogadni a „sötétséget” az éterben, és a zajtalanságot. Ha valamit érzékszerveim nem tudnak érzékelni, még távolról sem jelenti, hogy valami azért nincs. Érdemes lenne annak a megállapítása is, hogy milyen az arány az egyes színek rezgésszáma és színekphelye, valamint a fehér összetett szín rezgésszáma között.

Newton energiamegmaradásának és nehézkedési törvényének felfedezésekor az egész emberiség egyetlen dicsőhimnusz volt, még ma is az. Nagy jelentősége kétségtelen. De viszont miért nem ünneplik azt az „Embert”, aki a világmindenség leghatalmasabb energiájának megmaradását

Newton előtt sok-sok évszázaddal már kimondotta: a lélek halhatatlanságát és megmaradásának nagy törvényét. Ez elől az „energia” elől menekülnek az emberek. Mintha ösztönyszerűen éreznék, hogy az ehhez való hasonlítást nem bírná ki se Newton, se más felfedezőnek egyetlen igaz megfigyelése sem. Az energia szerintem – ha ezt a sántító hasonlatot megtehetem – nem más, mint az anyagvilág „lelke”. Így tehát egyáltalában nem beszélhetünk „lelkes anyagról”, mely már a kezdettől volt és vala, hanem csak anyagról, melynek vele-tartozéka, tőle elválaszthatatlan: az energia. És ebből folyik Jézus-ember megfigyelése: a tudatos embervilágban az ember elválaszthatatlanul együtt van lelkével, melynek legnagyobb erő kifejtése: a hit. És ahogyan az energia nem vész el az energiahordozó elváltozásával, úgy a lélek sem, hordozójának elváltozásával.

Érdekes, hogy a világtörténelemben eddig két ideológia nem tudott az emberiségben gyökeret verni. A zsidó ideológia az Ószövetségben, és a bolsevizmus ideológiája. Ez letagadhatatlan tény. Az emberiség mintegy veleszületett ösztönös idegenkedéssel utasítja el magától, nem tudja befogadni. Eltokosodásra is ítélték mind a kettőt, és így mind a kettő – ez is nagyon érdekes tény – csak a kezdetleges társadalmi, szociológiai megmozdulásig jutottak el: a konspirációig, amiben tökélyre is vitték, de ennél tovább nem is jutottak. Nem tudtak népi mozgalommá, népi szükség-gé fejlődni. Még tanulmányozni kell ezt a szociológiai tény.

XI. 26.

A bolsevizmus látszólag a szlávokat hódította csupán meg, mert minden szláv és pravoszláv legnagyobb elragadtatással beszél róla. Ebben a kérdésben azonban a látszat csal. A szlávok egész Európában azt teszik, amit Moszkva tesz. Moszkva a delejes sarok, amely felé minden szláv iránytű beáll, mint a németiség Berlin felé. Amilyen rendszer

tehát Moszkvában van, olyan alakul ki a többi szláv vagy pravoszláv államban is. A szlávtság számára a bolsevizmus nem más, mint eszköz arra, hogy népi és állami egységüket, a pánszláv ideológiai eszméjüket valóra váltsa. Ebben igazságuk is van, mert ha a németek, az olaszok, az angolok és a világ bármely népe az egységesítést akarja, azt óhajtja, csak minden tagja egyetlen kultúrközösségben éljen, úgy a szlávoknak ilyen életjoguk éppen olyan elvitathatatlan. De ez a joguk, melyet elismerek, nem csorbíthatja más népek jogait, vagy olyan szláv népszemélyiség jogait, amely nem kíván részt venni a szlávtság bolsevista századában vagy a bolsevizmus szláv évszázadában, és ezek kultúrkörében. Tehát: a szláv imperialista törekvések éppen úgy el fognak bukni, el kell bukniuk, mint a németeké, vagy mint a Balkánon az első jugoszláv állam Sándor²³¹ alatt. A népeket éppen úgy nem lehet már kényszeríteni, mint az embereket. Ahogyan az egyénből öntudatos személyiség lett, aki közösségben akar élni, de teljes személyiségének öntudatával, éppen úgy a népből, mely eddig csak ösztönéletet élő tömeg volt, személyiség lett, tehát tudatos közösségi belső és külső életet élni követelő népközösség, mely azonban ugyancsak teljes személyiségének öntudatos szabadságában, önállóságában és függetlenségében akarja ezt az életét gyakorolni.

A bolsevista szláv imperializmusnak vagy a szláv bolsevizmus imperializmusának tisztában kell lennie tehát a fenti életkérdéssel, mely elsősorban az ő számára életkérdés. A legnagyobb kérdés azonban az, hogy képes-e egyáltalában a szláv etnikum arra, hogy az emberiség egyik kultúrciklusát vezesse mint vezető, megtartó és kultúraalkotó hatalom. Erre a kérdésre a múltból következtetve 1924-ig csak negatív választ lehet adni. 1924-től mostanáig is azonban olyannyira kiismerhetetlenné vált a szláv lelkiség, hogy a feleletet neki magának fog kelleni megadnia, mert

²³¹ I. Sándor király.

másvalakinek az állásfoglalása egyelőre meddő és elfogult lenne. A szláv életválasz erre a követelő életkérdésre pedig nem késhet már sokáig. Az idő kisürgeti. De hogy ez a válasz nem mozoghat egyoldalúan csak egy imperialista és szláv-bolsevista vagy bolsevista-szláv síkon, ez is biztos. És hogy nem adhatja a világfejlődésnek a csupasz anyagelvű alapot, ez a legbiztosabb, ami feltételezhető. Egy bukott szociológiai-bölcseleti alapra, mely ha bukik, magával rántja a belőle származó ideológiai rendszereket is, nem lehet felépíteni a gyakorlati életközösséget meghatározó kultúrát és ennek alapján azt a civilizatorikus közösségi rendet, mely az emberi élet erkölcsi, szellemi és anyagi kíváncsalmának eleget tud tenni.

XI. 27.

Tényleg annyira korlátoznak és ostobának tartják a magyar nemzetet, hogy azt hiszik róla, hogy nélkülem nem izzadta volna ki saját erejéből, vérrel és verejtékkel a Hungarizmust, vagy azt a rendszert, melyet mint Hungarizmust tudatosítottam előtte. Ha anyám történetesen nem szül a világra, úgy gondolják ezek a törpe anyagszellemek, nem tör ki a rendszerváltozás utáni követelés a nemzetből. Nem vagyok más, mint a nemzet hangos követelése, mint visszavonhatatlan követelésének egyedül jogosult képviselője, lelkiismeretének hangos szava, és vagy végre is hajtom akaratát, vagy belehalok. Nemzetem tőlem nem megalkuvást követel, hanem rendületlen helytállást és képviselést, akaratának végrehajtását az ő szolgálatában, az ő érdekében, és minden tagjának jóhasznára, jólétére és életbiztonságára. Minden más csak „tehénvásár”, „lókupeckedés”.

H[ungarista] O[rszág]É[pítés] nemzetellátásának életszükségleti termelvénye egy országra, melynek 15 millió lakosa van, 15 millió hold termőföldje, a háborút súlyosan harcolta végig, ipara megszűnt.

A 15 millió lakosban benne van: az ország lakossága, egymillió megszálló hadsereg, a Németországba menekült nemzetiségű, a hadifogságban lévő személyek, a területre rászüremlyő más felségterületből jövő magyarok és idegen-honosak, külföldiek.

Irányelvek az életellátásra:

1. Ötéves tervet kell megépíteni. Alapja a mezőgazdálkodás és a paraszt.

2. 1950. október 1-ig összetett gazdálkodás: kötött és kötetlen. 1950-től, a nyert tapasztalatok alapján: irányított, kötetlen, úgynevezett szocialista szabadgazdálkodás.

3. 1950-ig az egész dolgozó nemzet a paraszt munkáját támasztja alá íróasztalmunkától egészen kohó- és bányamunkáig.

4. 1950-ig minden államközi vagy nemzetközi szerződés a paraszt-termelést kell előmozdítsa. Öt éven át csak politikai megnyugvást biztosító szerződések köthetők.

5. 1950-ig a földpolitika első nagy fejezetét be kell fejezni, a földet osztatlanul a paraszt kezébe kell adni, a munkásság és az értelmiségi családi földeket kell kapjon saját családi szükségletének fedezésére, szakkiképzését meg kell kapja a házi kertészgazdálkodásban, paraszt a gépkezelésben. A tagosítást be kell fejezni. A parasztság mint hivatásrend kell álljon, és a nemzet földjének felelős sáfáraként. A teljes föld a nemzet közösségtulajdona.

6. Első öt év szükséglet táblája: kenyér, liszt, burgonya, hús, zsír, olaj, gyümölcs, só, cukor, ecet, szesz – ruha, fehérnemű, cipő, bakancs, csizma – lakás, fűtés, világítás, villany, gáz, víz, köztisztaság, kórház – gyufa, petróleum, üzemanyag, patkó, szappan.

7. Első öt év ellátandók számvetése: 15 000 000 személy látandó el étellel, itallal, ruházattal és fedéllel. Ez a négy alapszükséglet. Ebből a 15 millióból:

a) élelem szempontjából önellátó 7 millió, ellátásra szoruló 8 millió;

b) a többi alapszükségletből ellátandó 15 millió vagy már meglevő alapokból, vagy termelendőből;

c) ellátási sorrend és minőségi osztályozás:

Elsősorban paraszt, bányász, gyermek, áldott anya és ajánrózók [sic!] 1. osztály

Másodsorban: a többiek. Ezek osztályozása

2. osztály: kétkézi munkás, ifjú, katona.

3. osztály: szellemi munkás, nő.

4. osztály: különleges ellátásra szoruló: munkaképtelenek – eü. intézetek – betegek – menhelyek – otthonok – fegyházak, büntető intézetek – aggok.

Az egész nemzetet ellátás szempontjából ebbe a négy osztályba kell sorolni.

8. Az 1950-ig teljesítendő termelést szigorúan és tervszerűen kell végrehajtani. Éspedig: nyolcmillió hold az ellátatlanokra, 7 millió az önellátókra dolgozik. Nemzeti igénybevétel tehát 55%.

9. Az igénybe vett területen a tervgazdálkodás szükségleteit lehet csupán termelni kötött áron, az igénybe nem vett, akár egészben a „fekete” piacra vihető a parasztól.

10. Az igénybe vett terület egész termés eredményét az állam egy központi szerve veszi át és adja át közvetlenül az ellátandóknak meglevő szövetkezetek és beállított kereskedők útján megszabott áron.

11. Ipari üzemeket, textil-, bőrgyárakat és a többi kisegítő gyárakat az állam veszi kezelésbe és megszabott mennyiségben és minőségben gyártatja az előírányzott mennyiséget. Ugyancsak a 10-ben említett szerv vagy kereskedő adja át az igényjogosultnak megszabott áron.

12. Parasztnál munkába áll az egész nemzet, és nála megtanulja a kisgazdálkodást a kertben. A parasztot gépesíti a munkás, és megtanítja őt a gép uralására. Öt év után a földnek átlagban háromszor kell így termelnie, hoznia, mint eddig.

13. Öt év alatt a paraszt és a befogott ipar és személyek semmi adót nem fizetnek. Visszafizetés, helyesebben a

hátralék törlése 1950. október 1-től vagy húsz esztendőn át minden kamattól mentesen, vagy meghatározott kulcs szerint elengedése részben vagy egészben az elmúlt öt esztendő alatti teljesítmény alapján.

14. Pénzt lepecsételni nem szabad! Legnagyobb ostobaság lenne. Megint csak a nemzet zöme fizetne rá! Ahogyan felverték az árakat, éppen úgy le is lehet verni, és ráfizetni a gazember fog csupán.

15. 1946-ban a kötött terület az egésznek 55%, 1947-ben – tapasztalatok alapján a kötöttség lazítható 5–10%-ig – 50–45%. 1948-ban 45–40%; 1949-ben 40–35%-ig; 1950-ben 35–30%-ig. A 30%-os kötöttség vagy megmaradna még egy pár esztendeig, vagy pedig teljesen törölhető, ahogyan a tapasztalatok éppen megengedik.

16. Nemzetközi és államközi gazdasági szerződések vetőmagra, gépekre, állatra, trágyára 1946. március 1-ig már hatályosak kell legyenek, ha nem, úgy a nagy termelési csata csak 1947-ben veheti kezdetét, és 1946–47 éhínséget fog hozni az országra. Tekintetbe jönnek elsősorban: Románia, Oroszország, Németország, Anglia, Argentína, nem fontosági és sürgősségi sorrend.

17. A tervet se demokrata, se bolsevista rendszer végrehajtani nem tudja, mert hiányzik hozzá egyrészt az érzelme – demokrata rendszer vagy túl merev, államkapitalista-bolsevista rendszer.

18. Erő, anyag, terület, érték, képesség, forgalom elő- és utószámvetés. Nem minisztérium kell, hanem csúcs. Ha ez nem alakítható ki, egyetlen felelős férfi, aki teljhatalmat kap az öt éves terv végrehajtására a nemzettől népszavazással.

A jelenleg összeülő parlament és kormány ezt a tervet kell végrehajtsa, ha azt akarja, hogy egyáltalában komolyan vegyék a nemzetben, a külföldön, és ha önmaga előtt komolyan számítani akar. Minden más program humbug, nincs reális alapja. A realitás fenti ellátótérben és pedig minimál-programban van, semmi másban.

A H[ungarista] O[rszág]É[pítés]nek ez a terve a régi határok között, de a legsúlyosabb rongálásoknak kitett ország felépítésére vonatkozott, mert számolt azzal, hogy a kivonuló oroszok mindent el fognak pusztítani, embert, állatot, házat, életet, tehát úgynevezett „Null-terület” fog előtte állani. Így is készült fel erre egy olyan területen, mely az akkori országnak legfeljebb egyötöde volt, tehát olyan erőforrás-adottságokkal, amilyenekkel jelenleg rendelkezik az ország. Hogy a debreceni politikai bizottság részéről aláírt fegyverszüneti szerződés végrehajtása szempontjából 1950-ig mit kell cselekedni, annyira kézenfekvő, hogy ennek a tárgyalásába szégyellnék belefogni.

Faluközösség a termelésben – Faluközösség termelése adómentes, az ellátandóké – Földbirtokreformmal földhöz jutottak faluközösségi megsegítése, adómentesség – Meny nyiség gépesítéssel, vezetőség paraszti neveléssel – Paraszti gépesítése, a gépesített paraszti kötelességei – A munkás, az értelmiségi, a gyermek, az ifjú, a nő, a katona feladatai a paraszti megsegítésében. – A paraszti és a föld törvénye – A mezőgazdasági ipar – Oroszország, Románia, Anglia, Délkelet-Európa mint ellátó tér kerekén egymásmillió lakos számára, Duna–Tisza kulcshelyzete. A semlegesített magyar paraszti. – Teher életszükségletben, egy holdra burgonyában, kenyérben, lisztben, húsban, zsírban, olajban, cukorban, teher az iparban egy üzemre az életszükségletekben. – Az ellátó hónapok: október, november, december, január, február, március. – A tárolás felépítése – A paraszti hivatásrend – A paraszti hitel és bank – A munkás, az ifjú, a gyermek, a nő, a katona, az értelmiségi paraszti megnevelése – A családi ház és gazdálkodás – Gyümölcs- és zöldség-, főzelékkertészet – A városövezetek az öt esztendőben – Budapest – Győr – Sopron – Szombathely. – Kőszeg – Pécs – Miskolc – Ipari munkásság – 1950. október 1-től 1955. október 1-ig előszámvetés előkészítése, utószámvetés előmunkálatainak elvégzése 1945–1950 termelési tartamra.

Rettenetes elnézni a kormánynak azt a tehetetlenségét, amikor a legnagyobb válságunkban a Jóisten aranytálcán hozza a remekebbnél remekebb tényeket, csak tisztán kellene látniok, helyesen ítélniök és gyorsan cselekedniök. De úgy látszik, minden hiányzik. Jelenleg mindenki el lehet az-zal foglalva, ugyan mit fog a másik csinálni, hogy jó alaposan meg lehessen kritizálni, és lehetőleg lehetetlenné tenni.

A kultúrnemzetek világközösségét csak egyszerűen Világközösségnek vagy Földgömbközösségnek kellene nevezni, ez jönne legközelebb a lényeghez.

1944. október végétől kezdődően az egész meg nem szállott országrészt hadműveleti területté nyilvánítottam a háborús helyzetnek megfelelően, mely azonban igen lényeges köz-igazgatási kihatásokat idézett elő, melyek alapján a katonai követelmény lépett az előtérbe és homloktérbe, ez vezetett, irányított és szabott meg mindent, tehát a katonai követelmények szabtak mindennek határt, tehát olyan követelmények, melyek az egész világon egyformák, akár ellenség, akár jó barát is hajtja végre. A totális háborúba való beállás, mely minden katonai követelmény kielégítését jelentette, jellemzi az összes háborús felek magaviseletét 1942-től kezdődően. Ez lényeges kérdés, gondolom, a nemzetközi bíróság előtt a legsúlyosabb probléma lesz, amellyel nem fog tudni semmiképpen sem megbirkózni. Ez ugyanis az egész „bűnösség” kérdését megsemmisíti, ahogyan beállították.

XI. 28.

A bolsevizmus és a marxizmus merész fordulatot vesz az általunk hirdetett új világnézet felé. Mindkettő leplezni igyekszik ezt a fordulatot. A marxizmus bizonyos nacionális szocializmusról beszél, a bolsevizmus viszont taktikáról és arról, hogy ideológiájában nem ismert dogmatikus me-revséget, hanem mindig rugalmas volt és alkalmazkodott.

Mindegy, hogyan magyarázzatják. Egy a tény: kénytele-nek alkalmazkodni az új világszemlélethez, az új ideológiá-hoz, így a Hungarizmushoz is, mert ezek az erősebbek, az életképesebbek, jelentik a korszerű gyakorlatot. Kényszerítve vannak tehát, hogy új utakra térjenek. Nevezzék ezt bár átmenetinek, mindenesetre nem ők kényszerítették az új világnézetet, hogy a marxizmus és a bolsevizmus felé ka-nyarodjék, hanem amaz kényszerítette emezeket erre a tör-ténelmi lépésre. És a következő lépések is fognak jönni. És meg fogjuk élni a tréfás és jóízű tényt, hogy pár hónap múlva marxizmus és bolsevizmus alatt ugyanazt fogják hirdetni, mint amit mi a Hungarizmus alatt, mert annyira rugalma-sak, hogy mindent kicseréltek bennük, és a Hungarizmus, illetve az új világnézet tartalmával töltötték meg a kerete-ket, csak a rím maradt ugyanaz. Kíváncsi vagyok rá, hogy a II. és III. Internacionálé közül melyik lesz a győztes ebben a nagy átlényegülési versenyben.

Egyszáz esztendőre visszatekintve megállapítható teljes tárgyilagossággal, hogy nem a marxista ideológiának és válfajainak voltak sikerei, tehát nem az ideológia ültetődött át a gyakorlati életbe, hanem az egyes vezető férfiaknak voltak gyakorlati sikereik, melyeket annak köszön-hettek, hogy a gyakorlati életet nézték elsősorban, és az ideológiát hagyták az iskolákban és az elméleti nevelésben.

Elhiszem, hogy van taktika benne, amit a bolsevista ideo-lógia és gyakorlat művel azáltal, hogy az új világnézetet igyekszik magába olvasztani és mint sajátját beállítani. De úgy vélem, hogy ez a taktika inkább saját hívei ellen szól, hogy ezeket megnyugtassa abból a szempontból, hogy ez még távolról sem jelenti az ideológiai alapok elárulását vagy elhagyását, mert jogosan félhet attól, hogy fanatikus hívei felforgatnák azt a rendet, melyet megépíteni teljes siker-rel még nem nagyon lehetett. Pedig ahányszor taktikázik,

annyiszor alkuszik meg, és ahányszor megalkuszik, annyszor bizonyítja be önmaga előtt, hogy ideológiája mindig kénytelen visszavonulni, amikor a gyakorlati élet követelményeivel szemben találja magát, kénytelen „taktikázni”. Meglehet, hogy ez primitív lelkeknek tetszik, ilyen taktika, hiszen azt sem tudja, mi van ebben a szóban és mit jelent, valami misztikus csodaszert lát mögötte és benne, és nem is veszi észre, hogy a végén teljesen eltaktikázódott maga az ideológia is.

Az, aki meg fogja végleg oldani a zsidókérdést mint világkérdést, de úgy, hogy mindkét fél békésen élhet majd egymás mellett, mert becsületesen akarta és csinálta is, az bele fog pusztulni ennek a kérdésnek még nagyon is várható viharos forgatagában [sic!], de a népek viszont örök hálával fognak neki tartozni, de elsősorban a zsidóság.

Az MKP felkészülése a hatalom átvételére igen hézagos, hiányos, rendezetlen, lehet, tervszerűtlen, vagy pedig ők is belejöttek már a bolsevizmus életparancsolta és követelte átállítás-vajúdásába, és a régi iskola elavultsága nem engedi már meg észokoknál fogva és célszerűségi szempontok miatt a vezetőségnek, hogy régi, elavult elveket kényszerítsenek rá a rohanó világra, mely a bolsevizmust és általában a marxizmust már szintén túlrohanta, de – hála a Jóistennek – még mindig csak a Hungarizmus mögött lohol. Itt lesz a baj, gondolom. Roppant érdekes idők ezek. És nekem itt kell ezt az időt töltenem négy nedves fal között. Habár úgy vélem, nem tudhatom, mire való majd ez a rossz is, mert nincsen olyan rossz, melyből jó ne származnék. Mint javíthatatlan optimista, tehát ebben is csak jót látok a Hungarizmus számára.

Az államvezetés szervezetét akarom rögzíteni, ahogyan a H[ungarista] O[rszág]É[pítés] nagy tervében már

rögzítettem. Mint 4. sz. mellékletet fogom csatolni, amint meglesz.

A nagyhatalmak mindig borzasztóan ügyelnek a formaságokra, amikor a kishatalmakkal játszanak. Amikor a játékot megunják, mert a kicsi, mint már megtette kötelességét, úgy vagy szerződésszegéssel vádolják és elintézik, vagy egyszerűen felrúgják, vagy pedig olyan szabadságot, önállóságot és függetlenséget engednek számára alkotmányosan, amelyet hangoztatni kötelesség, de amellyel gyakorlatilag élni is szerződésszegést jelent. A kishatalmak úgy cselekszenek a leghelyesebben, ha ugyanúgy viselkednek, mint bármely nagyhatalom: tudomásul veszi őket, hogy vannak, hogy ki fogja őket használni, és bölcsen ezek szerint állítja be életét, hangoztatva, hogy szabadsága, önállósága és függetlensége pontosan annyit ér a gyakorlatban, mint a nagyhatalomé.

Ma, XI. 28-án az est folyamán Ihász ör[na]gyot arra kértem, hogy a nagy igénybevételekre való tekintettel, testi állapot feljavítása céljából étkezési feljavítást kérek, különben nem tudnék úgy rendelkezésre állani, ahogyan szeretnék. Nézetem szerint szükségem lenne: naponta 500 gramm kenyérre, 100 gramm zsiradékra, 100 gramm krumplicukorra vagy nyerscukorra, és hetente két nagy darab édes nyers hagymára. Elfelejtettem megemlíteni, hogy még sót, és hetente elosztva a napokra egy kiló burgonyát bőrében ropogósra sütve. Majd még megemlíttem. Ihász ör[na]gy ígéretet tett, hogy utánanéző. Kértem, hogy ha más nem lehet, úgy legalább a kenyér és a két hagyma jöjjön.

Ez nem jelenti, mintha az ellátás rosszabbodott volna. Talán hígabb lett az ebéd és a vacsora, mert nagyon sokan vagyunk, de tekintettel a helyzetre künn az országban, igazán kielégítő, és összehasonlítva a salzburgi ellátáshoz [sic!], melyben augusztusban és szeptemberben részesültem,

bőséges. Igen, de ez nem jelentette és jelenti, hogy elégséges is. Különösen nekem, akinek olyan óriási szellemi munkát kell végezni már május 5. óta, melyhez képest a jelenlegi magyar kormány minden egyes tagjának együttes munkája még közelébe sem jut. Most pedig éppenséggel tárgyalásra is kerül az ügy, tehát teljes testi felkészültséggel is szeretnék rendelkezésre állani, és nem folyton korgó gyomromra gondolni, ami elvonja a lehetőségét az összpontosított gondolkodásnak.

A legjobb megoldás lenne, ha egyáltalában azt engednék meg, hogy a kiegészítésről én gondoskodom. Ha pedig ezt nem tehetik meg, úgy az összes eljárás alatt álló foglyok számára amerikai ellátást kérjenek, nehogy az a kínos helyzet adódjék a kormány számára, hogy a bíróság előtt valamelyik megtagadja a vallomástételt azzal az indokolással, hogy annyira éhes, hogy gondolatait nem tudja összeszedni, adjanak először ennie, csak utána tud rendelkezésre állani.

Eddig akarattal nem kértem, mert az ötven napot, amit Budapest hősi lakossága végigharcolt 1944 karácsonytól február közepéig, így akartam legalább végigélni. Most azonban már a gyakorlati élet követelményeinek megfelelően szeretném intézni még az ellátásom ügyét is. Remélem, menni fog, az eddigi nagy megértés és tárgyilagos kezelési mód biztosíték arra nézve, hogy kérésemnek valamilyen formában eleget fognak tenni.

Nemcsak a háborúnak vannak bűnösei, hanem a szabadságnak is, akiket éppen úgy és éppen olyan joggal lehetne a vádlottak padjára ültetni, mint az előbbieket. Az a nép, amely a legcsekélyebb szuverenitás-csorbitást külállamtól megtűr, képtelen szabadságának megvédésére, tehát háborúképtelen még abban az esetben is, ha történetesen a világ erőforrásokban leggazdagabb területe.

A szabadság bűnösei nem szabadságot, hanem szabadságát hoznak, nem önállóságot, hanem tehetetlenséget,

és nem függetlenséget, hanem zűrzavart, mely állapotnak csak egyetlen következménye lehet: erőszakuralom bármely alakja.

XI. 29.

Ma reggel hivatott maga elé az o[sztály]v[ezető]²³² és meghallgatta kívánságaimat. Engedélyezte: egy lepedőt a zárkába sajátomból; séta az udvaron, amint a sötétség beáll és nem ismernek fel; egy nappali szoba, amelyben nappali világ mellett tudok dolgozni, itt lent ugyanis állandó villanyvilágítás mellett szemeim kezdenek könnyezni és romlani. Az étkezésfeljavításra vonatkozóan megígérte: mindent megtesz, hogy kérésemet teljesíthesse. Azonnal kaptam 500 gr krumplicukrot. A kenyér, a két hagyma és a só már biztosnak is vehető. A krumppli megsült állapotban fog lekerülni hozzám. A zsiradék a legnagyobb probléma, de azt is valahogyan meg fogja oldani. Mindezt nagyon hálás vagyok.

Még meg fogom kérni, hogy szalmazsákot, meg egy pokrócot adjon be a zárkamba. A rózsafüzérem beadását is szorgalmazni fogom, hogy előttem legyen ne csak az örök Igaz és az örök Fájdalom, hanem Ő is, akitől Mattseban kaptam május 7-én reggel 10:15-kor a legfájdalmasabb búcsúm alkalmával: az én örök Édesasszonyom.

Osztályv[ezető]-helyettes²³³ hivatott maga elé, és ingerült hangon a következő kijelentést tette: tudomása van arról, hogy olyan kijelentéseket teszek, melyek nem tűrhetők, különösen a politikai rendőrségen. Ezek a következők voltak:

1. Kijelentettem, hogy csak a zsidókérdéssel foglalkoznak, semmi mással a politikai rendőrségen.

2. Kijelentettem, hogy a sztalini alkotmányt tanulmányoztam, és benne a zsidók gettózását találtam meg.

²³² Péter Gábor.

²³³ Fehér Lajos.

3. Vajnatól²³⁴ „kitartás!”, Winkelmanntól „Durchhalten!” szavakkal búcsúztam, és nem akarom tudomásul venni, hogy rendszerváltozás van Magyarországon.

4. Éppen ezért a kedvezményeket, melyeket ma reggel kaptam [az] o[sztály]v[ezető]től, megvonták, amíg nem változtatok magaviseletemen.

Válaszom: 1-re: fenntartom, amit már az amerikaiaknak is megmondtam, hogy a háborús bűnösség kérdésében a zsidókérdés a fontos, semmi más. Azt azonban nem mondtam, hogy a budapesti politikai rendőrségen csak ezzel a kérdéssel foglalkoznak, mert ezt a kijelentést nem tettem, teljesen félreértettek. Máskülönben fenntartom ezt a nézetemet, és a bíróság előtt is hangsúlyozni fogom, mert ez az én jogom.

2. Nem azt mondtam, hogy *most* tanulmányoztam a sztalin alkotmányt, hanem csak általánosságban, hogy tanulmányoztam, mert az o[sztály]v[ezető] kérését betartottam, mely szerint, ha kérdeznék tőlem, hogy mikor volt módomban azt tanulmányozni, mondjam, hogy már több mint egy esztendeje. Nem azt mondtam, hogy gettózzák őket, hanem hogy külön autonóm területük van.

3. Kitartás! és Durchhalten! szavak akaratlanul csúsztak ki számon, midőn olyan férfiaktól vettem búcsút, akiket részben már évek óta ismerek, és egy harcban voltak velem.

4. Bejelentettem, hogy a kedvezmény megvonása miatt nem tudok rendelkezésre állani kihallgatásom szempontjából, mert testileg annyira leromlottam, hogy szellemi megérőltetést nem bírok ki, és nem tudok úgy felelni, ahogyan azt lelkiismeretem is előírja számomra.

O[sztály]v[ezető]-h[elyettes] bejelentésemet tudomásul vette.

A Hungarizmus mint ideológia egyáltalában nem szűnt [meg]. Nem szűnhetett még meg, mert nincs, ami helyette-

sítse, mert elmellőzhetetlen, és nem állítható félre, tudomásul kell venni.

Ha valaki életét áldozza egy eszméért, igazán már nem számít, hogy egy csirkefogó végez-e vele az utcán, vagy törvényesnek, jogosnak és illetékesnek általam el nem ismert eljárással kell utolsó utamra indulnom. Mindkét esetben egyformán szent az áldozatom.

Rendőri zárkában nem hatvan napig tartanak valakit, hanem legfeljebb egy hétig. Kijelentették, hogy ugyanolyan az eljárás, mint volt eddig. Ebben azonban nem. Ha tehát ötven napi pincezárka után valamit kérek, és azt teljesítik, már nem áthágása a fennálló rendeleteknek, ha teljesítik, hanem betartása azoknak a rendeleteknek, melyeket az ügyészségen lévő foglyokra alkalmaznak.

Én lelkiismereti kérdést csinállok az egész perből, tehát úgy is viselkedem. Senki bizalmával nem élek vissza, mert ezt életemben nem tettem. Ellenben a mai magatartás az o[sztály]v[ezető]-h[elyettes] részéről előttem teljesen értelmetlen. Ehhez nem vagyok hozzászokva. Hogy ilyen türelmesen viselkedtem, tényleg annak köszönheti, hogy kifogástalan volt eddig a magatartása. A mai ellen azonban a legélesebben tiltakoznom kell és benne jogaim, különösen védelmi jogaim csorbításának kísérletét kell látnom mindaddig, amíg ki nem jelenti, hogy ez nem volt és nincs szándékában. A bíróság előtt erre feltétlenül ki fogok, mert ki kell térnem. Nem tűrhetem és nem tűrtem eddig senki részéről, bármilyen helyzetben is voltam, hogy minden előzetes ténymegállapítás nélkül ilyen sértő magatartást tanúsítson valaki velem szemben. Egyoldalú megállapítások alapján eljárni, ez határozott véleményem – senkinek nem lehet, ezt senki nem köteles eltűrni.

XI. 30.

Európában, de általában az egész földgömbön úgy a győztesek, mint a legyőzöttek csak úgy vélik, hogy győztek és

²³⁴ Vajna Ernő.

legyőzték. A győztes csak gondolja, hogy győzött, a legyőzött is csak úgy érzi, hogy legyőzték. De egyik sem biztos ebben. A győztes nem bízik győzelmében, a legyőzött nem hisz leveretésében. Mindketten azon vizsgálódnak jelenleg, hogy vajon milyen furcsa vihar lehetett az, mely nagy hirtelenében a győzelem pálmáját a győző lába elé sodorta, csak le kellett érte hajolnia, és ugyanakkor a másik fél kezéből nagy hirtelen kicsavarta a fegyvert. A belső okok nagy kutatása folyik jelenleg. Ennek következményei egészen biztosan lesznek. Különösen a győztesek között, akik rá fognak jönni arra, hogy még egyáltalában nem győztek. És rá fognak döbbsen arra, hogy igaz győzelmük csak abban az esetben lesz, ha önmagukat fogják legyőzni, értem rajta: ha teljesen elavult állami, népi és vezetési rendszerüket lebontják és az új világnézet alapján építik meg. Ha ezt megcselekszik, nemcsak ők győztek, hanem az egész emberiség és a vér nem hiába folyt sem 1914–25-ig [sic!], sem 1938–1945-ig.

A fura helyzet ma az, hogy mindkét fél jogosan vehető győztesnek is és vesztesnek is egyaránt. A különbség csak az, hogy az egyik fél e félszeg tény dacára mégis békét szeretne diktálni. Csak nincs kinek. Mert a régi világ kimúlt, romokban hever. Hullának pedig nem lehet életelőírásokat tenni, tőle csak örökölni lehet. Meg is van: az európai romhalmaz. Itt pedig új életet kell teremteni, új Európát, és nem a régit visszaállítani akarni a vélt győztes joga alapján, a vélt legyőzött kiszolgáltatottságának tudatában. Ma békeszerződéseket gyártani, pofon az élet komoly arculatának kellős közepébe, melyet az Élet vissza is fog adni környéklenül ugyancsak arcok kellős közepébe.

Egész Európában és Távol-Keleten is egyelőre csak azt tudják, de egészen homályosan, hogy a politikai és világnézeti ellenfelekkel, az úgynevezett háborús bűnösökkel mit csináljanak, hogy kényelmetlen jelenlétüktől, mely egyedül elegendő, hogy vádolja őket, ne juttassák mindig eszükbe az

élet kíméletlen igazságait. Ez mindig mindenkinek és mindenhol igen kellemetlen volt és lesz. A mi világnézetünknek is, amikor majd eljött az ideje, hogy kitűnjön a fejlődés nagy színpadáról. De hogy Európával magával mit kezdjenek, halvány sejtelmük sincs. Csak azt tudják, hogy ahogyan jelenleg van, az csapnivalóan rossz a sebtében végrehajtott választások dacára is, mert a népek nem nyilváníthatták sehol sem szabad akaratukat.

A H[ungarista] A[lkotmány] az állampolgár és a honpolgár köteleességteljesítési kötelezettségét jogélvezete ellenében elnevezte „Nemzetszolgálatnak” vagy „közösségszolgálatnak”. Ezzel kifejezésre akarja juttatni, hogy minden jog ellenében áll a köteleességteljesítés kötelezettsége, és ilyen [sic!] szemben áll a jogélvezet természetessége. Egyén és közösség között így gyakorlati életösszhang jön létre, melyet a H[ungarista] A[lkotmány] nagy irány- és alapelvekben rögzít is.

A H[ungarista] M[agyar] B[irodalom] államformájára és alkotmányára nézve szabad, önálló és független polgárainak önkéntes, szabad, önálló, független közösségi államrendszere, amelyben az államvezetés, a közösség és a személyiség erkölcsi, szellemi és anyagi jóhaszna, jóléte és életbiztonsága a krisztusi Tan, a nacionalizmus és a szocializmus tényeinek és valóságának gyakorlati életösszhangján nyugszik, és melyet népszavazás szentesít.

Minden negyvenedik esztendőben kell az alkotmányra népszavazást elrendelni. Társadalomtörténeti tény, hogy új rendszerek beállításával kerekén ötven esztendőre mutatkoznak az első vajúdó repedések, ezeket megelőzően pedig már tapasztalni azokat a feszültségeket, melyek előidéznek.

A H[ungarista] M[agyar] B[irodalom]nak lehet államfője: mint Nemzetfő, ha az alkotmány a népszavazáson az igen szavazatok 95 – kilencvenöt százalékát – kapta;

mint Nemzetvezető, ha 80–95% között kapott, mint Nemzetelnök, ha 51–80% között kapott.

A Nemzetfő tíz évig marad hivatalában, a Nemzetvezető hét évig, a Nemzetelnök négy évig. Mindenki választható erre a méltóságra, de csak egyszer. A nemzet politikai, gazdasági és társadalmi akaratát, közösségét és egységét a Szent Koronázási Ékszerek juttatják kifejezésre. A Szent Korona az akaratot, a Szent Jogar a közösséget, a Szent Alma az egységet.

Az államfő jogai változók, aszerint, hogy mint milyen választották meg. Méltóságuk idejének lejártá után visszatérnek foglalkozásukba, a nemzettől megkapják a „Nemzet Munkása” nemességi méltóságot, mely a társadalmi életben számára a hatalomban lévő államfő utáni második helyet minden körülmények között biztosítja még akkor is, ha nem jelenik meg az ünnepélyen vagy a társadalmi megnyilvánuláson. Személyét ilyenkor a dolgozó nemzet bármelyik általa küldött dolgozójával helyettesítheti. Halálakor államfőnek kijáró méltósággal kell eltemetni. A lemondó államfő ezeket a jogokat csak úgy nyeri el, ha lemondásának körülményei nem ütköznek az alkotmányba és az erkölcsi világfelfogásba, illetve világerkölcstörvényeibe.

Az egyes államfői jogkörök a H[ungarista] A[lkotmány] alapelvei alapján főirányaiban:

I. A Nemzetelnök jogköre mint államfő.²³⁵

XII. 1.

Ma Rajniss Ferenc főtárgyalása a Zeneakadémián. Tanúkihallgatásra vittek Veessenmayer és Winkelmann társaságában, akiket a bíróság ugyancsak mint tanúkat idéztetett.

²³⁵ A fejtegetés itt megszakad.

Benyomás: az elnöklő bíró igen jó benyomást tett, kimondottan szakbíró.²³⁶ A politikai ügyész²³⁷ lehetetlen viselkedésű. Fogalma nincs a politikáról, a közjogról, a per anyagáról, kimondottan hatásvadász. Éppen olyan mélyen sértő a magatartása, mint a Bárdossy-per elnöklő bírójának.²³⁸ [Úgy] [k]ezelt engem, mintha én lennék ebben a tárgybán is a vádlott. A külföld felé mindenestre igen rossz benyomás születik meg, ha ilyen férfiak meggondolatlanságukkal zavarják a tárgyalás szakszerű menetét. Az ülnökök,²³⁹ mint eddig, teljesen laikusok. Nem is tudom, hogyan merészelnek ezek a férfiak ítéletet mondani.

Szokott megkeresztelésem ma elmaradt. Az utcán – vizszamenet a Hűség Házába – kiabált valaki a gépkocsiban felém valami „gyilkos” összetételű szót.

XII. 2.

Abból a fegyverből is csorba fegyver lesz, melyet sokszor használnak. Hatástalanná válik éppen gyakori használata miatt, kicsorbul, vagy már védekezni tudnak ellene, ami a támadó fegyver egyik kicsorbulási módját is jelenti. De a diplomácia fegyverei is ki vannak téve ilyen sorsnak. Egy szóval minden, ami ténylegesen vagy képletesen fegyvernek használható és mondható.

Az egyén a legjobban, a legigazabban és a legszebben az önként választotta közösségében tudja a leginkább megvédeni szabadságát, önállóságát és függetlenségét. Az egyén ilyenkor már közösségi lénné, tehát személyiséggé változik. Igazi szabadsága, önállósága és függetlensége tehát nem az egyénnek, a közösség nélküli lénynek, hanem a személyiségnek van.

²³⁶ Pálosi Béla.

²³⁷ Katona Jenő.

²³⁸ Major Ákos.

²³⁹ Szálasi a „laikus” népbírákra, az egyes pártok küldötteire gondol itt.

De ugyanez vonatkozik a népre is. Csak a magasabb közösségben, tehát a politikai, gazdasági és társadalmi közösségét jelentő nemzetben élő népnek, melyet így népszemélyiségnek neveznek, van meg az igazi, a jó és a nép szabadsága, az a természetes élettéré, amelyben ilyen életet élhet, ilyen életét a legtermészetesebb módon megvédheti, biztosíthatja. A közösséget vele együtt alkotó népszemélyiségek ugyanis egymás erkölcsi, szellemi és anyagi biztosítékai, hogy együttesen tudják megvédeni és fenntartani szabadságukat, önállóságukat és függetlenségüket.

Az Európaközösségben összefogott nemzetek lesznek mindaddig egymáshoz való viszonyukban is a legszabadabbak, legfüggetlenebbek és legönállóbbak, amíg közös erkölcsi, szellemi és anyagi tervszerűséggel és akarattal tudják az Európaközösség szabadságát, önállóságát és függetlenségét létrehozni.

Még 1933-ban hozott döntésemet, hogy e nehéz útra lépек, szentesítették a feleségem²⁴⁰ és az anyám²⁴¹ könnyei, az apa²⁴² komoly tekintete és megindult férfiölelése, nemzetem hite és sok ezer hungarista testvérem véres áldozata és áldozatkészsége. És ha utolsó utamra is mennék, ez számomra természetes út lenne, mely bekoronázná a könnyeket, a férfi ölelését, a nemzetem hitét és a sok ezer hungarista véres áldozatát. A Cél tiszta, mely előttünk áll. Az Út szent, melyet testünkkel burkoltunk és vérünkkel építettünk, az Eszköz természetes: a magatartásunkkal örökké megmutatott példaadás. Az én golgotám nemzetem golgotája is, és a szégyenfán csak a testem lesz, de a nemzet szabadsága, önállósága és függetlensége is ott fog függeni szégyenszemre, mert lelkem már az új Magyarországért fog

²⁴⁰ Lucz Gizella.

²⁴¹ Id. Szálasi Ferencné sz. Szakmári Erzsébet.

²⁴² Id. Szálasi Ferenc.

harcolni, a hungarista Magyar Birodalomért, mert a Hungarizmus győzni fog. Engem ki lehet irtani, meg lehet semmisíteni, de a Hungarizmus igazságát már nem, ez eltulajdoníthatatlanul a magyar nemzeté, kiirthatatlan, mert magát a magyar életet jelenti, a magyar élet fejlődését az emberiség természetparancsolta erkölcsi, szellemi és anyagi közösségében.

Ha az államfő esküjét nem tartja be, úgy az eskü visszaszáll oda, ahonnan kapta, hogy más személyeket eskü révén magához kössön: az országgyűlésre, mely ebben az esetben mindaddig gyakorolja az államfői jogokat egy tanácsa révén, egyszerű szótöbbséggel, míg az államfő személyének kérdését megoldotta. 1944. X. 15-én is ez történt. A közjogi megoldása a kérdésnek tehát nem lehet az, amit jelenleg tapasztalunk, hanem csak az, hogy a közjogilag érdekelt két fél ezt a kérdést egyetértésben, függetlenül és önállóan az egyes hatalmi érdekektől megoldja, és közös elhatározással teremti meg az új alapokat Magyarország felépítésére. Az az érzésem azonban, hogy jelenleg éppen úgy el fogják szalasztani a kedvező történelmi alkalmat, az országnak egészen új rendszeralapokra való átépítését, ahogyan 1918 után elszalasztották. Éppen úgy vissza akarják forgatni az időket 1938-ra, vagy talán éppenséggel 1919-re, mint ahogyan 1921-ben 1913-ra kapcsolnak vissza. Ez meg fogja magát bosszulni.

A népnek mindig az igazat kell mondani, mert a hazugságot azonnal eltaszítja magától. A tömegnél fordítva van. Hazudni kell neki, mert az igazságtól nemcsak hogy irtózik, hanem feldühödik. A népnek soha ne hazudjunk, a tömegnek azonban mindig vágjuk az igazságot az arcába, ne féljünk dühöngésétől. Az igazság a tömeggel szemben az a korbács, mely a tömeget mindenkor meg tudja fékezni és indulatát le tudja vezetni.

Hogy minden népnek műveltségének megfelelő élete van, ez rendjén lenne. De hogy egy kultúrkörnek neki meg nem felelő nép legyen a vezetője, az csak kultúrkatasztrófába vezethet.

Európa népei jelenleg súlyos történelmi vajúdáson esnek át: az egyik kultúrkörből, mely megtette kötelességét, dobják át magukat a másikba, helyesebben egy másikba. Ugyanis kettő között kell választaniok – a harmadikat, a régit, elavultsága miatt nem választhatják –: az anyagelvű vagy az erkölcselvű közösségi kultúra között, ahogyan eddig az anyagelvű egyéni kultúrkörben éltek, mely felváltotta hosszú évszázados küzdelemben az erkölcselvű egyéni kultúrkört, a lovagkort, évszázados uralmát. Európának ez a súlyos fordulója a 20. század eleje óta tart, a jelenlegi háborúval második vajúdasát éli át. Úgy látom, hogy még egy harmadik, nagyon rövid, de borzalmasan erős vajúdása hátravan még, és utána egészen biztosan beállítja hosszú időkre az építő békét Európában.

Ázsiában és Amerikában a vajúdasok tovább fognak tartani, mint nálunk. Különösen Amerikában lesznek hosszantartóak, nagyon véresek. A zsidóság Amerikában fogja megélni történelmének legnagyobb és legvéresebb meglepetését. 1960-tól kezdődően egészen új kultúrkör alapján fog rendeződni a földgömbélet, és talán tényleg beáll ilyen hosszú időkre a Pax terrestris,²⁴³ a világbéke.

Ennek a hatalmas vajúdasnak egyik kulcsterülete a mi Hazánk, kimondottan a Kárpátok övezte Duna-medence. És mégis azt mondom, amit oly gyakran hangsúlyozok ezekben a napokban: aranytálcán hozzák elének a legnagyobb-szerűbb lehetőségeket, csak érte kell nyúlnunk. Aki ezeket a lehetőségeket elszalasztja, az joggal fogja hordani a „béke bűnöse” címet. Mert sokkal nagyobb bűn a békét elrontani, amikor mindent nyugodtan át lehet gondolni, meg lehet

²⁴³ Földi béke (latin).

fontolni, mint a háborút elveszteni, amikor az események forgatagában nem állanak rendelkezésre mindazok az eszközök, melyek a háború győztes befejezését tényleg lehetővé tennék.

Nemzetem lelkiismerete és hangosan kiáltó szava akarok lenni, és maradni ebben a politikai, gazdasági és társadalmi, valamint világnézeti, ideológiai és rendszerváltozási bábepokoli zűrzavarban. A Hungarizmus pedig égő fálya, világítótorony, mely biztos célt, biztos utat és biztos révet jelent mindazok számára, akik a biztonságot merik és tudják választani a szerencsejáték helyett.

Mi a nagyobb dolog? A legbátrabbnak lenni csupa bátor között, vagy a legkevésbé gyávának csupa gyáva között. Mert biztosan nem érdem, hogy a gyávák seregében bátor vagyok. Sőt, megszégyenítő mindkét félnek: a gyáváknak, mert ráeszmélnek, milyen gyávák, a bátornak, mert ráeszmél, milyen könnyen arat babért.

Folytatás a 248. oldalról:

I. A Nemzetelnök jogköre mint államfő.²⁴⁴

1. Apostoli és főkegyúri jog, ha római katolikus, ha más felekezet tagja, úgy ezt a jogkört az Apostoli és Főkegyúri Szék (1) gyakorolja.

2. Felekezetének legmagasabb méltósága, legmagasabb jogkörét tölti be.

3. Legfelsőbb Hadúr jogköre a hadüzenet, (2) a fegyverszünet, a fegyvernyugvás és a békekötés jogai nélkül.

4. Kegyelem joga.

5. Kitüntetés joga.

6. Rendjelek, kitüntetések, érdemjelek alapításának joga.

7. Kinevezés és címadohányozás joga.

²⁴⁴ Lásd az 530. oldalon (ugyanezt a sort ott is leirta! – K. L.).

8. A minisztérium²⁴⁵ elfogadásának joga. (3)
9. A törvényki hirdetés joga a Törvényhozók Háza két elnökének ellenjegyzésével.
10. A Törvényhozók Házának feloszlatása és összehívásának a joga a kormányfő és a minisztérium kilencven százalékanak javaslatára.
11. A magyar nemzet felségiségének alaki képvisellete kül-államok államfőinél teendő személyes érintkezések alkalmával.
12. A sérthetlenség joga és felelősségre nem vonható.
13. Adómentesség.

Mindazokat az államfelségi jogokat, melyeket sem a Nemzetelnök, sem a törvényhozók háza nem gyakorolnak, az Országgyűlés Tanácsa (4) gyakorolja.

(1) Az Apostoli és Főkegyúri Szék tagjai: az Elnök: a rangban legidősebb országgyűlési és miniszter; az összes római katolikus országgyűlési és miniszterek tagjai a Széknek; szakelődő: a legmagasabb magyar római katolikus főpap részéről a felmerült tárgy alapján kiküldött magyar római katolikus pap. Döntés: A titkos szavazás teljes ülésen elvi kérdésekben hetven százalékos többség, alaki és nem elvi kérdésekben egyszerű szótöbbség. Elvi kérdésben mindaddig kell ülésezni, míg a döntés a megkövetelt szótöbbséggel hozható.

(2) A Törvényhozók Házát illeti a hadüzenet és a békekötés joga; a fegyverszünet és a fegyvernagyvadás jogkörét az Országgyűlés Tanácsa gyakorolja.

1. A hadüzenet vagy a háború megüzenése úgy törvényes, ha a Törvényhozók Háza teljes ülésén titkos szavazással a Ház kilenczted része a hadüzenet mellett van. Ha ennél kevesebb, de öttizednél több, úgy az Országgyűlés Tanácsa dönt, hogy milyen mértékben kíván élni [a] nem semleges

állapotban számára kínálkozó nemzetközi lehetőségekkel, de hadiállapot bejelentése nélkül.

2. A békekötés joga azt jelenti, hogy abban az esetben, ha a Törvényhozók Háza kétharmad szótöbbsége teljes ülésen a békekötés mellett döntött, az Országgyűlés Tanácsa egy napon belül el kell döntse, hogy a kormánynak milyen lépéseket kell megtennie a békekötésre, vagy pedig csak egyszerűen utasítja a kormányt a béke megkötésére irányuló lépések haladéktalan megtételére. A kormány az utasítást végre kell hajtsa. Ha meggyőződésével ellenkezik, lemond. Ezért felelősségre nem vonható.

3. A fegyverszünet és a fegyvernagyvadás kimondása a Legfelsőbb Hadúr javaslata alapján történik az Országgyűlés Tanácsán kétharmad szótöbbséggel. A döntést végrehajtja a legmagasabb katonai parancsnok vagy az a katonai személy, akit erre a célra kijelölt és kinevez az Országgyűlés Tanácsa.

(3) A kormányfőt és a minisztériumot nem a Nemzetelnök bízza meg, hanem a Törvényhozók Háza választja titkos teljes ülésen egyszerű szótöbbséggel a kormányfőt a három közül, akiket javasol: a Törvényhozók Házának két Háza külön-külön és az Ellenőrzés Vezetője a Nemzetelnöknél tett előzetes bejelentés alapján. A választás négy évre szól, a Nemzetelnök idejének lejártával ez is megszűnik. A két másik résztvevő közül a legtöbbet kapott miniszterelnök-helyettes, a legkevesebbet kapott a Törvényhozók Házának elnöke lesz. Ezek megbízatása is négyéves.

Tehát egy cikluson át együtt haladnak a Nemzetelnök, a kormányfő, ennek helyettese és a Törvényhozók H[áza] elnöke.

(4) Országgyűlés Tanácsa: Elnök: a Nemzetelnök, tagok: a Népszemélyiség Vezetője, a Kormányfő, a miniszterek és esetenként olyan szakértők, akiket a kormányfő javaslatára a Nemzetelnök a Tanácsba arra az alkalomra elfogad. Határozat: elvi ügyekben kétharmad, egyszerűekben egyszerű szótöbbség.

²⁴⁵ A minisztérium jelentése a korabeli szóhasználatban: kormány.

(3)-hoz: A kormányfő megválasztása utána saját belátása szerint, de a Törvényhozók Háza elnökének tudomásával és egyetértésével, valamint az egyes pártokkal való megbeszélés alapján állítja össze a minisztériumot és terjeszti elő a Nemzetelnöknek elfogadásra. A Nemzetelnök el kell fogadja a kormányfő minisztériumát minden megjegyzés nélkül. Egész minisztériuma négy évig marad vele együtt. A kormányfő másodszor is megválasztható. Harmadszori megválasztása már nem lehetséges. Az egyes miniszterek bármelyik minisztériumba meghívhatók a váltakozó kormányfők részéről.

XII. 3.

II. A Nemzetvezető államfői jogköre:

Ha tényleg azt akarom, hogy senkit ne lehessen kizsákmányolni, mindenkinek annyi magántulajdont kell adnom, hogy önellátó lehessen. Ha viszont elveszem a magántulajdont azért, hogy a kizsákmányolás egyéni lehetősége megszűnjön, úgy az lesz a kizsákmányoló, akinek érdekében elveszem, így a marxizmusban és a bolsevizmusban az állam. Nem is lehet másként, észszerűen csak ez következhet belőle. A jószágtulajdonosnak tehát – akárhogyan is nézzük a dolgokat – mindig a nemzetnek magának kell lennie, aki minden egyes tagjának olyan életteret biztosít, amelyben egyéni és közösségi kizsákmányolása lehetetlen.

Az élet csak úgy dicsőség, ha az örök élet megdicsőülés lehet.

A H[ungarista] B[irodalmi] alkotmányban az eskü nem az államfőre, hanem az örökkévalóra: a nemzetre történik. Esküsáfár: a Törvényhozók Háza. Aki esküjét megszegi, megszökik, annak jogai mind a Törvényhozók Házára mennek át, vagyona pedig a Szent Koronára szállnak [sic!] vissza,

melynek sáfára ugyancsak a Törvényhozók Háza. Kincstárnok, nemzetkincstartó. A közösségre száll minden, ami rendezve nincs vagy rendezetlen, törvénytelen állapotba kerül. A Törvényhozók Háza dönt, hogy a vagyonrészt, a közösségi tulajdonrészt ki kapja meg mint új sáfár. Bizottsági jelentés alapján egyszerű szótöbbséggel rendes ülésen.

Milyen állami és társadalmi rend felforgatásának büntetést követhettem el a jelenlegi viszonyok között. Jelenlegiek alatt értem a viszonyokat 1944. július hónaptól – [Dálnoki] Miklós Béla németországi kiküldetésétől Hitlerhez Horthy részéről²⁴⁶ – a mai napig. Milyen rendszert véd a jelenlegi az én vád alá helyezéssel.

XII. 4.

Az évszázados feudalizmust a H[ungarista] M[ozgalom] számolta fel véglegesen 1944. október 15–16-ával, azt a feudalizmust, mely legveszedelmesebb hátramaradt csökevénye volt egész Európának, mert szimbiózisban élt a liberalizmussal. Senki más nem volt és nem lett volna erre képes, csak a H[ungarista] M[ozgalom], mert szervesen felépített, alapjaitól legfeljég [sic!] új és szilárd és átgondolt életrendszert jelent. Csak ilyen rendszer volt képes arra, hogy felvegye a harcot a feudális liberalizmus vagy a liberális feudalizmus részéről beültetett életrendszer ellen. A jelenlegi átmeneti rendszer nem csinál mást, sőt nem is tud mást csinálni, mint hogy igyekszik a saját javára betakarítani azt, amit a H[ungarista] M[ozgalom] szántott, vetett, gyomlált, termelt és aratott. A H[ungarista] M[ozgalom] arató marokszedője lett. Nem is tud továbbmenni ennél. Szedte marokra, amit a H[ungarista] M[ozgalom] a nagy küzdelemben aratott, de megcsépléséhez, kiörléséhez és a kenyérsütéshez, a kenyérnek a nemzet asztalára való tételéhez úgy,

²⁴⁶ Erről lásd a 180. jegyzetet.

hogy mindenki áldja és meg is kapja a mindennapi kenyerét, már nem ért. Ezt a munkát már újra a H[ungarista] M[ozgalom]nak kell elvégeznie, és el is fogja végezni. Nagyon helyes, hogy minden így van. Hiszen marokszedő nélkül nem jutna el természetes körforgalmába a mindennapi kenyér.

Mely [Dálnoki] Miklós [Béla]-féle jogszabályokat erősített meg a behívások alapján összeült nemzetgyűlés, és melyeket az 1945. november 4-ével megválasztott. Mindegyiket-e vagy nem, melyeket igen, melyeket nem, melyeket akarják újratárgyalni. Mi van [Dálnoki] Miklós Bélával és egész cimboraságával. Miért nem hagyták meg legalább honvédelmi miniszternek. Vagy talán elmegy újra főhadsegédnek – Horthy Miklós úr mellé –, de egy külön berendezett zárkába. És miért nem lett Vörös János honv[édelmi] miniszter. Vagy talán a vezérkar főnöke maradt.

Az országgyűlés két Háza alkotmányosan és törvényesen megerősítette cselekedetemet, törvénybe iktatta a H[ungarista] M[ozgalom] érdemeit. Mint bűntárs mégsem mutatkozik egy sem a vádlottak padján. Egyetlen képviselő kiadatását sem kérték emiatt. Fura egy „bűnügy” ez. Nagyon. Amilyen fura a helyzet, olyan fura ez a per is. Helyzetet pedig emberek teremtenek. Így – miután mindenki csak azt adhatja, ami lényege – a fura helyzetet csak fura emberek fura magaviselete hozhatta létre. A legfurább azonban, hogy komolyan veszik önmagukat. De nem is csoda, a hulla soha nem tudja önmagáról megállapítani, hogy már hulla. Nem is tud önmagától elmenni. Itt van, el kell takarítani. A nemzet ezt a munkát is el fogja végezni, meg vagyok győződve, hogy minden népbíróság, háborús bűnösség és népellenes cselekedet nélkül. Meg fogja tenni, mert életérdeke ezt így kívánja. És hogy az eszköze ebben többek között és a leghatékonyabb a H[ungarista] M[ozgalom] lesz, olyan biztos, mint hogy itt ülök a H[űség] H[áza] pincezárkájában.

1918 óta mesterségesen bontották szét nemzetünket, laztották erkölcsi, szellemi és anyagi ereszéteikeiben. Ez a munka, mely páratlan rombolásában a történelmünkben, mutatja most, helyesebben 1938 óta, rothadt gyümölcsseit. A nemzet minden rétege teljesen értetlenül állott a világesemények előtt, és midőn forgatagába került, elvesztette egyensúlyát, céltalanná vált minden kezdeményezése, mert nem tudta, mit, miért kell cselekednie. Maga a vezetése sem volt jobb. Éppen oly kevésbé tudta megérteni a korszakfordulót az egész emberiségben, mint maga a nemzet. A H[ungarista] M[ozgalom] hősi erőfeszítése meg tudta szervezni a nemzetet hitében, de értelmi életével még nem tudhatta befogni, hogy teljes önfeláldozásra van szüksége, ha pusztta életét át akarja menteni a jövő nagy életébe: az emberiségnek világot átfogó kultúrközösségbe. A háborús bűnösök tehát nem a H[ungarista] M[ozgalom]ban keresendők, hanem az 1918 óta kormányon levő vezetők között, akik gátlás nélkül, minden lelkiismeret-furdalás nélkül vitték nemzetünket arra az útra, amelynek a végén csak az a katasztrófa állhatott, melynek nemzetünk legnagyobb eredményét köszönheti, önmagára ébredését, tisztánlátását. E nélkül a katasztrófa nélkül még mindig nem tudná felfogni, hogy mi az igazság, nem tudná megismerni, mi a különbség igazság és konjunktúra, hűség és megalkuvás, hősi elszántság és nagyképűsködés, igaz cselekedet és vakmerő kalandorság között. 1945. májustól napjainkig mindezt világosan megmutatták, és nyugodtan elmondhatom, minden alacsonyrendű gúny és izléstelen élcélődés dacára, hogy a H[ungarista] M[ozgalom] igenis megállta a helyét úgy az erkölcsi világrend, mint a nemzet, mint az élet, mint az igazság előtt.

A jelenlegi rendszereknek Európa-szerte és világszerte semmi erkölcsi jogosultságuk nincsen meg, hogy az új világnézetet elvesseék, vagy akár csak a fasizmus és a náciizmus ellen a legcsekélyebbet is mond hassanak, mert eddig

semmi jobbat, igazabbat, szebbet adni a világnak, tehát még saját népeiknek sem tudtak, mint az agyonócsároltak. Sőt. Minden rosszabbak [sic!] és halálosabban betegebb lett.

A népek nem azért csendesek, mert a jelenlegi rendszer valamelyike uralkodik, hanem mert végtelenül örülnek kivétel nélkül annak a ténynek, hogy vége van a háborúnak. Ez minden népnél így van. Az örömbe azonban már súlyos ürmöm vegyül. A háború befejezését élvező népek kezdenek mind rájönni arra, hogy távol, nagyon távol vannak még attól, hogy megkezdhezzék a békét, mert tudatukba jön lassan, de borzalmas biztonsággal, hogy ez a háború még egyetlen kérdést sem tudott közelebb hozni a megoldáshoz és elintézéséhez, hogy a háború minden borzalmaságával csak most kezdődik igazán, hacsak valami furcsa csoda révén a világrendet eldöntő férfiak rabjai nem lesznek az olyanynyra várt és óhajtott bölcsességnek, és anyjának, az igazságnak.

Az új világnézet elhalkult 1945-ben. De 1946-tól kezdődően már mind hangosabb lesz, és vagy 1950-től, vagy legkésőbb 1960-tól beállítja a nagy valóságot: Világközösség! Ebben tényleg minden nemzet és nép szabadon, önállóan és függetlenül fog tudni élni, mert az élethez szükséges eszközöket a világközösség magas erkölcsi, szellemi és anyagi vezetőségétől meg fogja természetes módon kapni minden irigység, féltékenykedés és erőszakoskodás nélkül.

Az a viszony, amely fennáll mindenkor Moszkva és London között, fogja meghatározni a gyakorlati viszonyt Magyarországon a kormánypárt és a szocdempárt között. És az a viszony, amely fennáll mindenkor Moszkva és Amerika között, fogja meghatározni a viszonyt Magyarországon is a szocdempárt és a kommunisták között. Ebből tanulság: a magyarországi pártok viszonyukat illetően elsősorban a külállamok viszonyához kötik és a nemzethez. A H[ungarista] M[ozgalom]

ebből fogja legnagyobb eredményét elkönyvelni, mert a jelenlegi pártok ugyanazt a taktikai hibát követik el politikájukban, mint a voltak, amelyek Berlinhez kötötték magaviseletüket, és nem a nemzetben kerestek szilárd alapot. A harcot szilárd alapról kell vezetni. A H[ungarista] M[ozgalom] ezt tette, meg is volt, meg is van, és meg is lesz az eredménye.

Világhelyzet 1945 végén, utolsó hónapjával:

1. Amerika: az 1945. évben minden piaclehetőségét elvesztette. Kezd a háború egyetlen vesztese lenni.

a.) A kínai ötszázmillió piact a kínai kormány maga üti el Amerika kezeiből.

b.) A Szovjet segíti Kínát, hogy roppant mennyiségű feltáratlan természetes kincseit minél előbb a Szovjet segítségével feltárja, a világ legnagyobb parasztállamából a világ legnagyobb iparosított mezőgazdasági államát csinálja, és megteremtse Európa–Ázsia egységét Kína kimeríthetetlen és nagyon jó emberanyagával.

c.) Japán a kelet-ázsiai helyzet mérlegén a nyelvet jelenti és a túlsúlyt. Első menetében nem tudta megvalósítani, amit a b.) pontban mondottakban a Szovjet akar most megcsinálni. Ázsia összefogását japán vezetés alatt az angolszászok egyelőre szétverték, de alaposan ráfizettek: Japán helyett a Szovjet óriási túlsúlyát kapták. Amerika Kínát veszítette el. Anglia viszont Elő-Indiában olyan kedvezmény megadására kényszerült, mely kihatásaiban beláthatatlan. Japán tehát kezdi megnyerni háborúját.

d.) Ausztrália nem fogja feladni Angliához való domíniumi viszonyát ennyire bizonytalan helyzetére Amerikának Ázsiában. A holland gyarmatokkal egyetemben erős meghosszabbítása Anglia kezdeményezési lehetőségének a Csendes-óceán bármely területére.

e.) Európában Amerika mindent elvesztett: piact, rokonszenvet. Európa szegény, nem tud vásárolni. Amerika nem előlegez. Anglia előnyomulása Európában Amerika

hátrányára kezd kibontakozni. Az „Oké-demokrácia” nem kell Európának, de nem sokára Amerikának sem.

f.) Afrikában Anglia tartja a gyepőt.

g.) Magában Amerikában a munkanélküliség réme mind nagyobbá válik, mert nincs piac, ahová le tudnának adni. Amerika munkatermelvényeket akar kiadni, a világ viszont legfeljebb pénz- és anyaghiteleket akar.

Krizislehetőség megvan, elsősorban Amerika és a Szovjet között. Ide fejlődtek tehát a dolgok 1945. április 1. óta: a Szovjet–Amerika életszövetségből Anglia nagy veszedelmére ugyanolyan mély és elkerülhetetlen ellentét fejlődött Anglia mérhetetlen javára. Amerika ezt az esztendőt nem zárhatja politikai, gazdasági és társadalmi sikerrel. A karácsony és az újév különös érzelmek és tépelődések között fogja találni őt, és nem nagyon fog ahhoz az Amerikához hasonlítani, mely győzelmi mámorában az egész világot megfenyegette az atombombával. Erősebb minden atombombánál a szellem.

Amerika krízisének megoldása pedig végtelenül egyszerű. Meglátjuk, hogy ő mit fog cselekedni. A háború következő fordulóját döntése szerint fogja megnyerni vagy elveszíteni. Megnyerés vagy veszteség alatt nem értek csupán katonai győzelmet vagy vereséget.

2. A Szovjet erősen és szilárdan tartja politikai, gazdasági és társadalmi előnyeit, melyeket az eddigi háború eddigi menete számára biztosított, vagy melyből előnyeit kiverelkedte minden érzelgősség nélkül. Előbbre vinni szándékait Európában nem tudta, Ázsiában azonban annál inkább. Európában tehát vagy átmeneti, vagy állandó megszállásával lehet számolni, melyet az angol kezdeményezés alaposan ki fog használni saját javára. Szovjet kezd látszólag úgy dolgozni, ahogyan azt Anglia számára tanácsolja. A Szovjet–Amerikai ellentétben benne van Angliának a keze is, és pedig mindkét lében kanál.

Óriási erőfeszítéseket kell tennie a Szovjetnek, hogy a nagy mérkőzésben tarthassa állásait és előnyeit. Japánnal

való bánásmódja az első és igen súlyos hibapontja eddigi igen jó diplomáciájának. Japánnal mindent el tudott volna érni. Ázsiában, még a feltörekvő és a kezdet kezdetén lévő Kínával legfeljebb egy nemzedéknyi idő után, 1970-től. Addig azonban minden kezdeményezését minden évtizedben egyszer meg lehet semmisíteni. A japáni diplomácia hallatlan rugalmassága talán meg fogja akadályozni, hogy az orosz hiba valahogyan ne éreztesse hatását és kihatását egész Ázsiára, ha Moszkva mellett dönt. Ha London és Tokió, amelyek között a legkisebb ellentét van a Távol-Kelet kérdéseiben, azonban megegyezik, úgy az egész földgömbre kiterjedő körülzárása a Szovjetnek van előkészülőben, melynek első tünete talán 1946-ban már észlelhetők lesznek.

Kínában a helyzet igen megromolhat, ugyancsak a Szovjet hátrányára, ha az orosz diplomácia szokott rugalmasságával hirtelen fel nem számolja a kedvezőtlenülé fajulható diplomáciai helyzetet Kínában, a Csungking kormányánál.

A Szovjet 1946-ban történelmi válaszütt elé fog kerülni minden szempontból, tehát ideológiailag is. Ma még erős a helyzete. Ma. De hogy a közeli holnap mit jelent számára. Gondolom, ő tudja a legjobban. A közeljövőt tekintve a Szovjet még hatalmasabb krízis felé halad, mint Amerika.

Amerika egyelőre kénytelen a Szovjetnek szállítani azt, amit a Szovjet kér, hogy munkanélküliségén enyhítsen. A Szovjet ezt tudja, és valószínűen – nagyon helyesen – ki is fogja használni. Történelemben páratlan esemény, hogy az egyik ellenség kénytelen az ellenségének szállításokat eszközölni, melyekről tudja, sőt, annak dacára, hogy tudja, hogy belőlük saját maga ellen kovácsol fegyvert.²⁴⁷

²⁴⁷ Úgy tűnik, Szálasi nem értesült arról, hogy az Egyesült Államok az európai hadműveletek befejezése után négy hónappal, egyébként minden előzetes figyelmeztetés vagy tárgyalási javaslat nélkül, leállította a Lend Lease (Kölcsönbérleti Szerződés) keretében zajló szállításokat. Szeptemberben a Szovjetunió felajánlotta az Egyesült Államoknak, hogy hajlandó tőle hatmilliárd dolláros kölcsönt felvenni, azzal az „indoklással”, hogy ezzel

Ennek dacára 1946-ban a Szovjetnek óriási lehetőségei vannak, hogy ezt az esztendő, mely alapvetőnek és döntőnek készül, kimondottan mint nyereséget könyvelhesse el.

3. Anglia 1938–1945. május 1-ig mindent feladott, hogy utána mindent megnyerhessen. Hét éven át adott fel tudatosan minden pozíciót, de úgy, hogy bármikor visszanyerhette. Ez egyedülálló a diplomácia történetében és egy nép vezetésének történelmében. Első sorban áll a győzelmi listáján, hogy első átalakulását meg merte csinálni a legveszedelmesebb időben, és hogy nem kapta el a győzelmi mámor. Az első volt, aki belátta, sőt, aki már a háború alatt látta, hogy a Németország elleni háborúja csak előjáték. Politikai és társadalmi átállásával megmentette, átmentette az egész angol világbirodalmat. De ez is volt az előfeltétele annak, hogy már egy fél év után ennyire megerősödve és iramot parancsolva álljon újra a világpolitikában. Az az érzés teljesen jogos, hogy Anglia lesz az, amelyik először fog az új világnézet gyakorlati alapjain elrendezkedni, mint ahogyan ő volt az első a liberalizmus gyakorlati elfogadásában is. 1945 végén Anglia kezd kibontakozni Moszkva mellett. Európában határozottan angol levegő van. Még talán a Szovjetunióban is. És ha a Szovjet nekiakaszkodik Amerikának, Anglia beleegyezése nélkül nem fogja tehetni, vagy pedig hatalmas harapófogóba kerül.

1946-ban Anglia erőteljes előnyomulásával kell számolni úgy Európában, mint Ázsiában. Európa számára döntő lesz, hogy a Berlin–Róma–Budapest erőháromszög részéről lefedett terület hozzá hogyan fog viszonyba állani, Ázsiában viszont döntő lesz, hogy a Delhi–Sidney–Tokió háromszög milyen álláspontot tud magáévá tenni Anglia világpolitikájában. Ez mind 1946 méhében van, mely előképe lesz 1947-nek és az utána következő esztendőnek. Hacsak...

tulajdonképpen Amerikának segít elkerülni a gazdasági válságot. Truman elnök válasz nélkül hagyta a „nagytelekű” szovjet ajánlatot.

Hacsak az új fegyverek legyártása már 1945–46 telén be nem fejeződik, és ezek nem kerülnek a diplomácia kényes zöld asztalára. Minden lehetséges. Csak egy nem. Hogy a régi világ feltámadjon, bármilyen formájában, akár plutokrata, akár marxista, akár judaista alakjában külön-külön vagy együttesen életszövetségben. Ez már nem lehetséges. Ez már elhamvadt az 1938–1945-ös világégésben.

Milyen égbekiáltó bűn már most, amikor még semmi nincs lezárva, még minden vajúdasban van, a háború teljes nemtelenségében és borzalmaiban még előttünk áll, már háborús bűnösségről, népellenes cselekedetéről beszélni. Már most ítélkezni merni befejezetlen ténykedésekről, befejezetlen tények alapján. Ez meg fogja magát rettenetesen bosszuszulni. Ilyen erkölcstelenség nem volt még az emberiség történelmében.

II. A Nemzetvezető államfői jogai: Folytatás a 253. oldalról.²⁴⁸

XII. 5.

1. Mint I. 1. pont.

2. Mint I. 2. pont.

3. Legfelsőbb Hadúr jogköre, a hadüzenet és a békekötés jogai nélkül. Alapelvek máskülönben mint I. 3. pont (2) alatti megjegyzés.

4–7. Mint I. 4–7. pontig.

8. A kormányfő kinevezésének joga és a kormányfő részéről bemutatott minisztérium elfogadásának joga. A kormányfő kinevezésének jogát előzetesen lefolytatott megbeszélések alapján eszközli a szükséges vezetői tényezőkkel, de okvetlenül az egyes pártok vezetőivel, a Törvényhozók Házának Elnökeivel és az Ellenőrzés Vezetőjével. A kinevezés megvonásának joga.

²⁴⁸ Lásd az 535. oldalon.

9. Törvényki hirdetés joga az illetékes szakminiszterek el-
lenjegyzésével. Törvény-visszautasítás joga egy ízben két
héten belül.

10. Törvényhozók Házának feloszlatása, összehívása, el-
napolása legfeljebb három hónapra, bármilyen ülőszakra
való összehívása.

11. Mint I. 11. pont.

12. Mint I. 12. pont.

13. Mint I. 13. pont.

14. Kivételes hatalommal való élés joga legfeljebb egy
esztendőn át. Ez alatt miniszterelnök is, és helyettest biz-
hat meg. Bejelentés kötelessége, hogy miért, fennáll. A II.
12. pont csorbitatlan marad, nem vonható felelősségre, és
sérthetetlen itt is.

15. Népszavazás elrendelésének joga egyszer a bizalom
kérdésének felvetésénél a nemzet előtt.

16. Ellenőrzés joga függetlenül a többi ellenőrzésektől
a családban, az üzemben, a telephelyen, a laktanyában, a
népszemélyiségeknél ugyanígy.

17. Politikai irodák felállításának joga. Országépítő ter-
vek készítésének, törvényhozási úton való megvalósításá-
nak joga.

III. A Nemzetfők államfői jogai:

1. Mint I. 1. pont.

2. Mint I. 2. pont.

3. A Legfelsőbb Hadúr jogai a hadüzenet joga nélkül. Béke-
kötés jogával csak így élhet, ha ezzel való élest előzően be-
jelentí a kormányfő útján a Törvényhozók Házának teljes
ülésén, titkos ülésen.

4. Mint I. 4. pont.

5–6. Mint I. 5–6. pont.

7. Kinevezés, címadományozás, nemesség adományozás
joga. A nemesség nem örökölheto, személyre és életre szól,
érdem után kapja, melyet személyesen harcolt ki.

8. A kormányfő és minisztériumának kinevezési és fel-
mentési joga.

9. A törvényszentés joga.

10. A Törvényhozók Házának elnapolása egy esztendő-
re, feloszlatása, összehívása, ülőszakra való egybehívása,
népszavazások, választások elrendelése.

11. A politikai, gazdasági és társadalmi élet irányítása,
vezetése és ellenőrzése. Irányítása közvetlenül a Nemzet-
vezérkarral, vezetése közvetlenül a minisztériummal, ellen-
őrzése közvetlenül az Országbíróval, aki neki teljesen alá
van rendelve.

12. Követek küldési és külállamok követeinek elfogadá-
si joga.

13. Utódajánlási joga, helyettesítésének meghatározásá-
nak joga. Ha utódlásra nem tesz javaslatot, az államfő meg-
választásáig az Országnagyok Tanácsa gyakorolja jogkörét
egyszerű szótöbbséggel. Ha helyettesítésére nem tesz ja-
vaslatot, a mindenkori helyettesítési sorrend: első helyet-
tese az Országbíró, második a Törvényhozók Házának el-
nöke, harmadik a kormányfő.

14. Mint I. 12. pont, a 11. pont fennforgása esetén is.

15. Mint I. 13. pont.

16. Családi bíraskodás joga.

17. Mint II. 17. pont.

A I–III-ig mondottakból adódik, hogy az államfői jogok,
melyek a H[ungarista] A[lkotmány]ban államfelségjogokat
jelentenek, nagysága attól függ, hogy a nemzet milyen szó-
többséggel fogadta el az alkotmányt. Az alkotmány ugyanis
biztosíték arra, hogy senki nem élhet vissza törvényesen a
nemzet hitével, bizalmával és cselekvőkészségével.

Az alapnépszavazással és eredményével egy időben meg-
választott Legfelsőbb Vezető elhunyt vagy akadályoztatá-
sa, vagy idejének lejártá esetén a következő irányelvek
mérvadók a következő Legfelsőbb Vezető megválasztására:

1. Teljes és titkos gyűlésen kell a Törvényhozók Házában

végrehajtani a választást három jelölt között. Az egyik, akit a Legfelsőbb Vezető ajánl, a másik a Népközösség, a harmadik a Dolgozó Nemzet Házának ajánlata.

2. Ha mind a három ugyanazt a személyt ajánlja, úgy egyhangúnak kell a választást minősíteni, az országnagyok tanácsa szentesíti és kihirdeti a választás eredményét. Ez esetben a megválasztott Legfelsőbb Vezető nemzetfői, tehát harmadfokú teljes államfői jogokat gyakorol, helyesebben, az állami felségjogok birtokosa tíz esztendőre.

3. Ha a három jelölt közül az egyik abszolút szótöbbséget kap úgy, hogy legalább hetven százalék rá esik, a megválasztott a Nemzetvezető, másodfokú jogokat gyakorol.

4. Ha a három jelölt közül az egyik abszolút szótöbbséget kap, de ez 51–69 százalék között mozog, úgy a megválasztott az elsőfokú jogokat gyakorolja.

6.²⁴⁹ Az utódválasztást egy hónapon belül kell végrehajtani. Az utód megválasztásáig az országnagyok tanácsa viszi a jogokat olyan mérvben, amilyen a Legfelsőbb Vezetőt megillette, akit az országnagyok tanácsának helyettesíteni kell az utód megválasztásáig.

7. Minden eskü a nemzetre történik Isten megvallásával. Az eskü tehát egész életre szól, kötelez, független a személyek változásától. Az alkotmányra és a nemzetre tett eskü alól csak egy új alkotmánynak népszavazással való elfogadása old fel, de csak átmenetileg, mert egy héten belül az új alkotmányra kell letenni az esküt. Szabad és teljes magánvagyonnal való kiköltözködés jogát kell megadni annak, aki esküjét tartani meggyőződésből nem tudja, külföldre való elköltözködésének útjába akadályt gördíteni nem szabad, hacsak közönséges büntény esete nem forog fenn.

8. Egy negyven esztendőt felölelő tartam után megejtett népszavazás az alkotmányra eltérő százalékarány eredményt hozhat, szemben az alapnépszavazásával. Ebben

²⁴⁹ Az 5. sorszám kimaradt.

az esetben mindig az éppen érintett Legfelsőbb Vezetőtől függ, hogy elfogadja-e az alacsonyabb államfői jogokat vagy nem. Ha elfogadja, megmarad L[egfelsőbb] V[ezető] nek, ha nem, mennie kell.

9. Az alkotmányt megerősítő negyvenes ciklusú népszavazás idejére a L[egfelsőbb] V[ezető]nek le kell mondania a népszavazás idejére. Jogkörét az országnagyok tanácsa látja el. A megerősítő népszavazásnál a személye éppen úgy eldől jogkör kérdésében, mint az alapnépszavazásnál.

10. Legfelsőbb Vezetőt, egyetlen személyt, együttesen ajánlanak alap- és megerősítő alkotmány népszavazásnál a Törvényhozók Házának Elnökei a Házak Titkos üléseinek döntése alapján, az Országbíró, a Népszemélyiségek Vezetői legfelsőbb törvényhozó testületük megkérdezésével és a kormányfő minisztériumának vezetőinek megkérdezése után.

11. Megerősítő alkotmány-népszavazáskor mindig és kivétel nélkül a népszavazás időpontjában kormányzó Legfelsőbb Vezetőt kell az összes tényezőknél jelölőnk azzal a megszorítással, hogy újbóli helyén már csak a hátralévő időtartamot töltheti be, utána a törvény szerint új Legfelsőbb Vezetőt választanak.

12. A Legfelsőbb Vezetőt csak egyszer lehet megválasztani.

13. A Legfelsőbb Vezető bármikor lemondhat minden indoklás nélkül, újra nem jelölhető, nem választható meg. Eljárás ebben az esetben úgy, ahogyan azt a L[egfelsőbb] V[ezető] elhunyt vagy idejének lejártá előírja.

Szociológiai tanulmányban párhuzamot vonni az anyagi világ felépítésével, ahogyan a természet tárja a szem elé: elektrontöltés nélkül – egyén; töltési elektron – személyiség; atom – család; molekula – népszemélyiség; test – nemzet; szervezet – nemzetközösség; anyagi közösség – emberiség. Átgondolni és rendszerbe szedni a Hungarizmus

Bölcséletének „anyag” főfejezetéhez és a történelmi anyag-
elvűség és a történelmi közösségelvűség megvitatásánál.

Európában és az egész világon három jellegzetes szó van forgalomban: oké – karassó²⁵⁰ – well. Melyik fog végleg megmaradni, és melyik fogja az új kultúrvilágot jelenteni, még bizonytalan. Jelenlegi megnyilvánulási formájában azonban egyik sem, mert egyiket sem fogják elfogadni a népek, ahogyan jelenleg mutatkoznak a gyakorlati életben.

A jelenleg folyó háborús bűnösök és népellenes cselekedetek pere nem más, mint a régi világ és a régi rendszerek felszámolásának eszközei. Tehát velük nem bennünket, az új világszemlélet és világrendszer harcosait számolnák fel, hanem saját magukat, a régi, elavult és alapjaiban már teljesen hasznavehetetlen rendszert és világot. És miután annak büneiért ők nem akarnak felelősséget vállalni, úgy felelősségre vonják mint bűnbakokat a régi világ vezetői részéről elkövetett bűnöket az erősebb és az erőszakosabb jogán az új világ hirdetői, mert ilyenképpen szabadulnak meg a legkényelmesebben és az erkölcs minden látszatával a nekik kellemetlen úttörőktől, és állíthatják be saját magukat mint az új világ és rendszerének feltalálói és egyedül hivatott vezetőit. Ez is még keservesen meg fogja bosszulni magát.

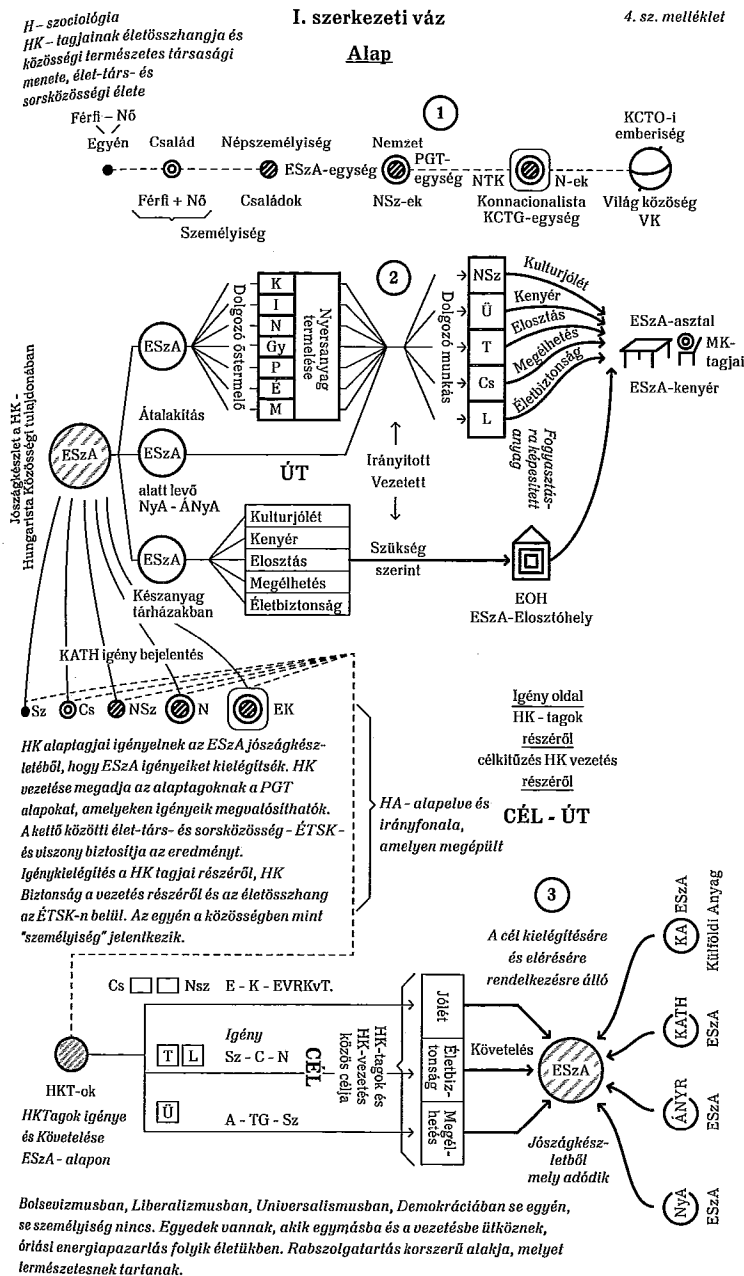
Igen fura a helyzet. Akik felszámolnak bennünket, tudják, hogy tulajdonképpen önmagukat számolják fel. De kerülük még a látszatát is ennek. Különösen áll ez Amerikára nézve, mely eddigi elég kiegyensúlyozott történelmére igen veszedelemes, halálos csírákat magában hordó vajúadás elé menetel. Az 1938–1945 világégésben meghalt, elhamvadt egy embertípus is, melyet nagyon jól ismertek, szellemét is: a yankee. Ez talán furcsán hangzik, de a tények bizonyítani fogják a kijelentés igazságát és tényét és időszerűségét.

²⁵⁰ Karassó a. m. *harasó*, 'jól van' (orosz).

I. szerkezeti váz

4. sz. melléklet

Alap

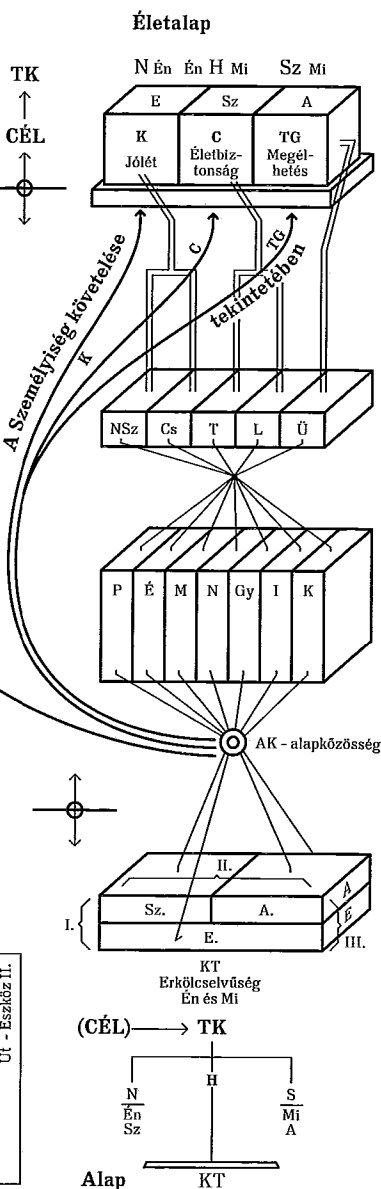

- 4
- TK
- Az **ÉN** három megnyilvánulása, élettermészete, vele születik
- 1.) Egyének N
 - 2.) Személyiségek Sz
 - 3.) Közösséghez KT

Ételalap + Eszköz

Világméret - Ideológia - Társadalmi
Történelmi - Hungarista - Cél és Út
Közösséghez vezető nem Eszköz
alap
Történelmiség
Erdőcsesség

Társadalomban Ételalap - Cél I.
Út - Eszköz II.

teleológia

Természetes Célkitűzések a Személyiségek és Közösségek részéről

Természetes alapeszközök a cél elérésére

Természetes közösségi rétegződés, egyenlő feltételek, egymás közötti közlekedés lehetősége - életösszhang

Természetes

Erdőcselvűség:

- I. Kultúra KrT
- II. Civilizáció N
- III. Termékgazdálkodás Sz

Ideológia

Világnézet

Az É és Gy ideológia legfontosabb egyenlőtlensége

TK

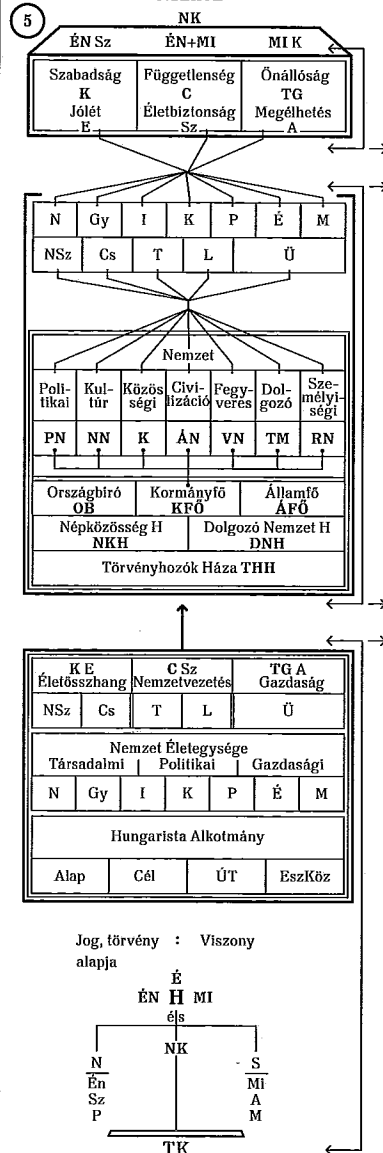
Ideológia

Elmélet

Bölcséleti ideológia

A Hungarizmus bölcséletének rendszeres felépítése a történelmi erkölcseivel

Eszköz

NK	Népközösség
Sz	Személyiség
K	Közösség
THH	Törvényhozók Háza
NKH	Népközösség Háza
DNH	Dolgozó Nemzet Háza
OB	Országbiró
KFŐ	Kormányfő
ÁFŐ	Államfő
PN	Pártnagy
NN	Nemzetnagy
K	Kancellár
ÁN	Államnagy
VN	Vezérnagy
TM	Tárnokmester
RN	Rendnagy
K	Kultúra
C	Civilizáció
T	Technikagazdálkodás

263. c. oldal számára:

HKFI	Hungarista Közösségi Felségjog
HKV	Hungarista Közösségi Vezetés
HKIG	Hungarista Közösségi Igazgatás
SzMK	Szakvezérkar
ÁVK	Államvezérkar
JVK	Jogi vezérkar
NVKF	Nemzetvezérkar Főnök
NVK	Nemzetvezérkar
VKF	Vezérkar Főnöke
OV	Országos Vezető
KSzT	Kormányszéktartó
ELSz	Elnökök Széke
KGVKF	Közigazgatási vezérkari főnök
SzKH	Székközösség Háza
vk	vezérkari
VK	Vezérkar
csop	csoport
MSzT	Megyeszéktartó
MKH	Megyeközösség Háza
oszt	osztály
FSzT	Faluszéktartó

FKH	Faluközösség Háza
Vkt	vezérkari tiszt
FV	Faluvezető
FHElg	Falu Háza Elnöksége
FH	Falu Háza
ÖvKt	Önigazgatási vezérkari tiszt
SzVKt	Szakvezérkari tiszt
H	Háza
VV	Városvezető
FVV	Főváros Vezető
NSzV	Népszemélyiség Vezető

Megjegyzéseket lásd a 263. f. oldalon!²⁵¹

²⁵¹ Lásd az 568. oldalon.

Vezetés tartalmi alapjai
a III. Váz vízszintes folytatása

Személyi- ségvezetés	RN DN HR ÖVKF	NSzV NVVKF	Népvezetés		THH NSzT HA szerint HA szerint	AN – NSzT KSzT-k OV + -k KOVKF ÁVK + ek I-VII.	Állami vezetés	Nemzetvezetés	THH NT-KFÖ PN NSzV-k RN OB AN NVK ÁFÖ-KFÖ-ONT	I. A Világközösségeit alkotó nemzetek és népek közötti igazságos elosztása, a földgömb jószágkészletének tervelő-készítése, végrehajtása a HK-et illetően. II. A HK beépítése az EK-be, ennek kulturális – civi-lizatorikus – technikagazdálkodási életegységébe, a HK-re eső közös részfeladat végrehajtása. III. HK leépítése DK Európában. IV. A magyar nemzet politikai, gazdasági, társadalmi érdekeinek megfelelő tervpépítés és vezetés. V. A magyar nemzetet alkotó NSz-ek erkölcsi, szellemi, anyagi igényeinek kielégítése. VI. Az alközfösségek jólétének, életbiztonságának és megélhetésének kielégítése a társadalmi rétegek gyakor-latí összhangolásával. VII. Közösségi védelem
									A NV részéről hozott elhatározások és döntések részki-dolgozása, szakkidolgozása, végrehajtása. Köztes terület NV és Népvezetés között. Igény kielégítője, követelés behajtója Legfelsőbb végrehajtó hatalom. Csak irányító – vezető – vezérkari munka csúcsozeve-tők, országnagyok, országos vezetők és kormánysozékta-rtók szervezősszaki felépítésének segítségével. Legfelsőbb végrehajtó vezérkari munka és ügyrend, va-lamint szakiigazgatás legfelsőbb vezetése	
									Legfelsőbb gyakorlati végrehajtó hatalom. A KSz-re vo-natkozó minden életénykedés vezetése, mely a NV-ből és az ÁV-ből adódik. Önigazgatás legfelsőbb hatalma a vég-rehajításban.	
									A Népszemélyiségek jóléte, életbiztonsága, megélhe-tése összhangban a HK-vel és a NV és ÁV részéről kiadott jogszabályok alapján. Népigazgatás vezetése a HKIG-ba beépítve a III. ház szerint.	
									Legfelsőbb népi végrehajtó hatalom. Népi tagozo-tok és alközfösségi sejkék fellebbezési közvetlen joga az OB-hoz, minden megkötés nélkül. Népfelső legfelsőbb sáfára. Népszavazás, választás, honvédség, anyanyelv.	
									Önigazgatás legfelsőbb végrehajtó szerve. A Dolgozó Nemzet és a HK alközfösségeinek sáfára. En-felség – Személyiség jogvédője	

Mint a NV, de az ország szempontjából – Minden életadat birtokában, teljes belső népi és bármely életterjesztésmetszet megadására bármikor készen – Alkotmány, életszabályok; szentesített nemzetközi, állami közti, népközi szerződések, törvények alapján Szabályadás, Szabályzatadás, Szabályrendelet adás, Szolgálati könyvek, nemzetszervezési, állanszervezési, népszervezési utasítások, ezek nemzetek szerint a Törvényadással – Államtel-ségfog gyakorlása – kivételes hatalom végrehajtása.	Ember, anyag, erő, terület munka – közös-ségi alapjeltek: NSz, Cs, T, L, Ü – Közös-ségi alapjeltek: nemzet, P, M, E, N, Gy, I, K. Személyiség, közösség, vezetés viszonya, jo-gaik és köteleseik, összehangolásuk, a ki-vételes hatalom – A felségjogok – Életszabá-lyok – Törvényadás – Szabályrendeletadás – Ellenőrzés – Törvényadás – Törvényja-vaslat, Törvénytervezés – Törvényhozás – Törvényszentesítés – Törvénykiírdetés – Törvénymagyarázat – Törvénymódosítás – Törvényindokolás – Törvényelfüggesztés – Törvénymegsemmisítés, Törvényförlés – Felségjogok szűkítése, tagítása.
KSz-t, K. Budapest, Pápa, Zalagerszeg, Pécs, Kecse-mét, Gyula, Kiskunfélegyhá-za, Nyíregyháza, Eger	NSzV – Rendeletkiadás joga a NV és ÁV részéről ki-adott jogszabály alapján – Néptörvények hozása, menete mint Törvényadás, az Alkotmány, Életszabályok és Törvé-nyek alapján, nem lehetnek ellentétben a jogszabályokkal Fellebbezés OB-hez Intézkedéskiadás a jogszabályok alapján terület és táj-keresztmetszet vezetés
Összhangban a NV és ÁV-val minden jogszabály, amely a NSz, Cs, Ü, T, L és P, M, E, N, G, I, K munkáját és eredményét szentesíti, biztosítja, megvédi.	

Magyarázat és megjegyzések folytatása a 263. d. oldalról:

A 263. c. oldal III. Váz-hoz:

I. Átnyúlás

III.

Követeli tulajdonképpen a kivételes hatalom biztosítását az alkotmányban, az államhatalom javára

I. Nemzetvezetés és Államvezetés egymáshoz való viszonyát a H[ungarista] A[llkotmány] szabályozza. Elv: a nemzet a tulajdonos, az állam a sáfár, a nemzet a cél, az állam az eszköz, a nemzet az akarat, az állam a végrehajtója, a nemzet jólétben, életbiztonságban, megélhetésben, az állam ennek biztosításában, védelmében, megtartásában. A nemzet a test, a Törvényadás, a Lélek, az állam az akarat a cselekvésre.

NVK Nemzetvezérkar

NVKF Nemzetvezérkar Főnöke, egyben az államvezérkar főnöke is – ÁVKF, az államvezérkar – ÁVK – tagozása:

II.

- I. PVK – politikai
- II. KVK – kultúr[vezérkar]
- III. HVK – honvéd [vezérkar]
- IV. KGVK – közigazgatási [vezérkar]
- V. DVK – diplomáciai [vezérkar]
- VI. GVK – gazdasági [vezérkar]
- VII. ÖVK – öngazgatási [vezérkar]
- VIII. JVK – jogi [vezérkar]
- IX. SVK – szak[vezérkar]

Vezérkar, mindegyik élén a vezérkar főnöke – VKF –, akik közvetlenül vannak alárendelve a NVKF-nek

OV-k Országos Vezetők, akik hivatalok élére állanak mint gyakorlati csúcseztetők, hivatalaik, intézeteik, üzemek az egyes K[ormány]S[zék]T[artó] területeken; szervezési megépítés mint a MÁV és posta-távbeszélő jelenleg, de más elvek alapján, ez természetes.

Országgyűlés: Legfelső nemzetvezetési felelős csúcseztetők, nem hasonlíthatók össze azonban a jelenlegi miniszterekkel, mert sokkal többet jelentenek. Ezek: a T[örvény]H[ozók] H[áza] Elnöke, a N[ép]K[özösség] H[áza] Elnöke, a D[olgozó] N[emzet] H[áza] Elnöke, az Á[llam]Fő, a K[ormány]Fő, a N[ép]S[zemélyiség]V[ezető]k, az O[rszág]B[író], a P[árt]N[agy], a N[emzet]N[agy], a V[ezér]N[agy], az Á[llam]N[agy], a K[ancellár], a T[árnok]M[ester] és a R[end]N[agy].

III. A Népvézetés vagy az öngazgatás legmagasabb szerve a KSz – kormánysszék.

IV. Az Öngazgatás ténybeli kezdete és legmagasabb szerve.

V. Az Én-felsőigazi területe, a személyiségvezetés legjellemzőbb területe.

- H[ungarista] A[llkotmány] részéről szabályozott törvényes viszony
- Az államvezetés gerince
- ===== A vezérkari vezetés gerince
- } Az államigazgatás gerince
- ***** } Az államigazgatás mint felügyeleti hatóság
- Népigazgatás, népvézetés
- Ellenőrzés

ELSz Elnökök széke, összeállítás és működés már egy másik helyen rögzítve.

- (1) Felépítés mint a K[ormány]S[zék]T[artó]é, de kizáróan az Ö[nigazgatási] V[ezér]K[ar]ból és H[ivatás]R[end]ekből, mint személyiség öngazgatás.
- (2) Felépítése mint M[egyei] S[zék]T[artó]é, megjegyzés mint (1)
- (3) Felépítése mint F[alu]S[zék]T[artó]é, megjegyzés mint (1)

A 263. e.) oldal rövidítéseinek magyarázata:

ONT Országgyűlés Tanácsa
 NT Nemzettanács
 KT Kormánytanács
 NSZT Nemzeti Szék Tanács vagy OSZT – Országos Szék Tanács
 NSzT Népszemélyiségi Tanács
 NVKF Népvézetés vezérkari Főnöke
 DNHR Dolgozó Nemzet Hivatásrendje

1. NT – Nemzettanács. A Nemzetvezetés legfelsőbb vezetési szerve, a nemzetfenség, az államfenség, a népfenség és az Én-felső vezetője, biztosítója, alakítója, első és legfőbb sáfárja. Szerkezete: A törvényadás szerve:

- a.) Elnök: mindenkor Á[llam]Fő az Alkotmányban meghatározott jogkörrel, valamint, hogy Nemzetelnök, Nemzetvezető vagy Nemzetfő.
- b.) Másodelnök – x-elnök: N[ép]S[zemélyiség]V[ezető]k a népszemélyiségüknek megfelelő szá-
 zalékarány sorrendben és rangsorban.
- c.) Tanácsvezető Elnök: K[ormány]Fő, aki az egész N[emzet]T[anács] menetét, tárgysorozatát vezeti, a vitát rendez, a döntéseket rögzíti.
- d.) O[rszág]B[író] mint a felségjogok őrzője és legfelsőbb ellenőrző.
- e.) A N[emzet]V[ezér]K[ar] F[őnöke] mint a Nemzetvezetés közös igazgatásának vezérkari vezetőgerince.

f.) A P[árt]N[agy] mint a nemzet politikai akaratának, az R[end]N[agy] mint a nemzet dolgozó és munka tagozatának, az Á[llam]N[agy] mint a Nemzetvezetési és biztonsági akaratának kifejezője.

A H[ungarista] A[llkotmány]ban rögzített irányelvek és az eszerint a K[ormány]Fő részéről összeállított és a T[örvény]H[ozók] H[áza]tól szentesített N[emzet]T[örvény]hozás Rendje alapján folyik a tanácskozás és ennek működése.

g.) A T[örvény]H[ozók] H[áza], valamint a N[ép]K[özösség] H[áza] és a D[olgozó] N[emzet] H[áza]-elnökök csak abban az esetben (tanácsstagok, ha népszavazásról és alkotmánymódosításról vagy egy már meglévő törvénymódosításról vagy ennek a törvénynek indokoláskibővítéséről és magyarázatáról van szó, és csak addig vesznek részt rajta, amíg a rájuk tartozó tárgysorozat napirenden van. Szavazati joguk is csak a rájuk tartozó tárgyakban van.

2. ONT – Országgyűlés Tanácsa. N[emzet]T[anács] után legmagasabb tanácsa. A N[emzet]T[anács]ban hozott elhatározásoknak törvényhozási úton való megvalósítása után a hozott Alkotmány, Életszabály, Törvény alapján szükséges Szabályrendelet, Szabályzat vagy más szükséges rendelkezés, mely a nemzet összességét érinti, átbeszéltése nagy irányelveiben és tervbeépítése az egyes ÖN-ok – Országgyűlés – feladata szerint, melyek a hozott jogszabályokból folynak. A törvényvégrehajtás szerve.

a.) Elnökök: felváltva az Á[llam]Fő és a N[ép]S[zemélyiség]V[ezető]k a H[ungarista] A[llkotmány]ban lefektetett elvek szerint. Ha az Államfő, Nemzetfő vagy Nemzetvezető a tárgyalásokon nem elnököl, hanem csak a N[ép]S[zemélyiség]V[ezető]k.

b.) Tanácsvezető elnök a K[ormány]Fő, mint 1. c) alatt

c.) Tagok: az O[rszág]B[író] kivételével az összes O[rszág]N[agy]ok, a N[emzet]V[ezér]K[ar] F[őnöke], aki egy személyben az Á[llam]V[ezér]K[ar] F[őnöke] is.

d.) A tanácskozás rendje és a tanács működése a N[emzet]T[anács]ban szerkesztett és egyhangúan elfogadott, a H[ungarista] A[llkotmány]ban rögzített irányelvek alapján történik, melyeket [az] O[rszág]N[agy]ok T[anács]i Rend szabályrendszerben írásban kell rögzíteni, és a N[emzet]T[anács] minden tagja részéről oda kell írni és ki kell adni.

3, 6. stb. Képességvizsgák, lélektani, fajbiológiai megfigyelések főszakai
I. II. III. Fejlődési alapkorok

A Nemzetvezetés alaprendszere a H[ungarista] A[llkotmány]ban lefektetett elv alapján: lásd 263. a)–h) oldalak 4. sz. mellékletének I–V. szerkezeti vázát.²⁵²

d.) Folytatás a 265. oldalon, 2. bekezdéssel.

Megjegyzések:

A havi Munkanaptárak megszerkesztése és a munkaterv betartása hihetetlenül megkönnyíti a munkát, különösen az irányítást és a vezetést.

A napi Munkanaptárak lelkiismeretes vezetése, felhasználása, a benne foglaltak elintézése tökéletes rendszerességet biztosít, az ellenőrzésszaki munkát a lényegre tudja fektetni.

Ez a két Munkanaptár első és legfontosabb segédeszköz a legfelsőbb Vezető munkarendjében. Segítségükkel az egész nemzetvezetést biztosan kezében tartja és uralja, meglepetések a szervezésszaki részen nem érhetik.

Ez a két Munkanaptár nem pótolja azonban a tehetséget, a rátermettséget, a tudást, a cselekvés akaratát, egyszóval a személyi kellékeket, amelyek nélkül nincs jó vezetés. Ezek már veleszületett kellékek kell legyenek, melyeket ez a két Munkanaptár alátámaszt, felesleges megterhelésektől megóv, a vezető minden erejét tényleg az alkotó munkára összpontosíthatja anélkül, hogy a vezetés szervezésszaki fontos része kisíklana a kezéből.

Ilyen Munkanaptárak mellett – saját tapasztalatom szerint – közel 50 – ötven! – egymás mellé szervezett ténykedést, melyek mindegyike külön csúcsvezetőt kapott alárendelési személyi nehézségek miatt, tudtam több éven át összhangolni. A tanácsoknak megfelelő szervezésszaki megépítése és beállítása a vezetésbe elképzelhetetlen előnyöket rejt magában. Ilyen tanácsszaki szervezéssel egy éven át *teljesen egyedül* vezettem a Pártot és a Mozgalmat

anélkül, hogy lelki, szellemi vagy testi fáradságot észleltem volna magamon. A falu- és szakvezetőtől egészen az országos vezetőig mind tölem kapták a feladatokat, a kérésekre a felvilágosítást, és még ellenőriztem is, hogy végrehajtottak-e mindent, én személyesen az országjárások alkalmával.

A havi Munkanaptárt is a Naplóban kell elhelyezni végleges lezárása után.

Mind a két Munkanaptárt és a belőlük szerkesztett Naplót olyképpen kell vezetni, hogy a Történetírás számára kútfők lehessenek. Mind a kettő nemcsak hivatalos okmány, hanem történelmi okmány is.

Mindkét Munkanaptárt szigorúan bizalmas, titkos ügydabként kell kezelni. Velük való visszaélést a legkíméletlenebbül kell megtorolni hűtlenség és hazaárulás büntetéig.

Minden napi M[unka]N[ap]T[ár] mellékleteit kell képezzék azok az írásbeli beadványok, amelyeket az előadók dolgoznak ki a Vezető meghagyásaképpen, amit előadásuk napján ilyen alkalommal a vezetőtől kapnak. Ezen rajta kell legyen a végleges elintézés és az elintézés ellenőrzésének módja, kelte és helye, valamint az érintett személy neve is.

A munkahónap lejártával a havi Munkanaptárt el kell helyezni saját napi Munkanaptár lapjai mellé. Utánszámvetést kell csinálni, hogy az előre elkészített havi Munkanaptár munkatervét mennyiben lehetett a gyakorlatban betartani, milyen módosítások váltak szükségessé, ezek kiértékelése a következő hónapokra.

Folytatás a 265. oldalon

²⁵² Lásd az 553. skk oldalakon.

Havi Munkanapló

5. sz. melléklet

Év		Évszak		Hónap		Állatév		Év		Hét	
Nap	Nap	Nap	Nap	Nap	Nap	Nap	Nap	Nap	Nap	Nap	Nap
1. Hétfő	2. Kedd	3. Szerda	4. Csütörtök	5. Péntek	6. Szombat	7. Vasárnap	8. Hétfő	9. Kedd	10. Szerda	11. Csütörtök	12. Péntek
13. Szombat	14. Vasárnap	15. Hétfő	16. Kedd	17. Szerda	18. Csütörtök	19. Péntek	20. Szombat	21. Vasárnap	22. Hétfő	23. Kedd	24. Szerda
25. Csütörtök	26. Péntek	27. Szombat	28. Vasárnap	29. Hétfő	30. Kedd	31. Szerda	32. Csütörtök	33. Péntek	34. Szombat	35. Vasárnap	36. Hétfő

Megjegyzés: Minden hónapra egy-egy készül. Az év elején kell megállapítani minden hónapra előre az egész esztendőre a munkatervet.

Német–angol unió; északi blokk Svédország – norvég–dán unió; délkelet-európai unió; szláv unió; ibériai unió; a német–angol unióban belga–holland részvétel. Európaközösségi kérdés megoldásában kifejezni. Délkelet-európai unióban Törökország és Görögország szerepe, valamint Bulgária, Románia, Jugoszlávia, Horvátország lehetőségei – Magyarország, Ausztria és Csehszlovákia blokk-kérdése.

XII. 6.

Élesen tiltakozom az ellen, hogy az 1944. október 16-tól 1945. április 1-ig terjedő időszakot hungarista vagy nyilas jelzővel illessék, mert ez hazugság. Ez az időszak a koalíciós kibontakozás időszaka volt, melynek forradalmi és interregnumszerű állapotokkal kellett megküzdenie, mely feladatának az elképzelhetetlen súlyos katonapolitikai, bel-, külgazdasági és társadalmpolitikai helyzet dacára becsületesen és eredményesen eleget is tett. A hungarista rendszer a tényleges kibontakozásában talán csak tíz-tizenöt év múlva következett volna. De hogy záros határidőn belül, és jóval előbb a mondott időpontnál a magyar nemzet népszavazással szentesítette volna az első írott, Hungarista Alkotmányát és Európa jövő fejlődése szempontjából ezzel óriási kezdeményezés megindítója lett volna: az biztos, mert életem legnagyobb célja volt és marad is, hogy nemzetemnek olyan alkotmányt adjak, mely tényleg nemzetünk erkölcsi, szellemi és anyagi érdekeit tartja szem előtt az emberi fejlődés legmesszebbmenő figyelembevételével, mely alkotmány minden család és a hungarista közösség minden tagja számára biztosította volna és fogja is biztosítani az új világnézet kultúrájának jólétét, civilizációjának életbiztonságát és technikagazdálkodásából adódó megélhetését. Ezért pedig harcolni kell. Ma még elszántabban, lelkebben, szívósabban, meg nem alkuvóbban, mint a múltban. Az idők a magyar hősök előtt állanak, és északról, nyugatról, keletről és délről kopogtatnak ajtaján. Ajtót kell nyitni.

Nem lehet alvást tettetni, hogy a történelmi ajtónyitást el lehessen odázni, amíg „biztosra” lehet menni, mert ha mi ki is szeretnénk várni a helyzet tisztulását, a kopogtató nem várhatja, és ránk törhet. Állást kell foglalnunk éppen olyan kímélefllenül, mint tettük: vagy itt, vagy ott. De amit választottunk, amellet hűségesen és becsületesen és szabad akaratból kell állanunk a vértanúságig, mert az új idők egészen biztosan csak a hűséget, a becsületességet és a szabad akaratból folyó cselekvést fogja [sic!] elfogadni az új élet alapjainak megteremtéséhez. Ne vezessen félre bennünket a siker vagy a sikertelenség, melyek most átmenetet jelentenek. Tartsuk mindig szem előtt, hogy a siker az új élet oldalán mutatkozik-e vagy nem. Mert csak az időtálló, ami az új életet támasztja alá. Ami nem ezt cselekszi, lehet ugyan siker, de csak átmeneti, utána még nagyobb a zuhanás a megsemmisülésbe, a régi világgal való együtt elpusztulásba. Ez az igazság. 1944. X. 16. nem volt sikertelenség, és 1945. május 1. még nem siker. Az idők gyorsan örölnék, és hamar meg fogják mutatni az élet igazi arculatát, amelyet most sokan kendőznek, de elkendőzni végleg nem lehet.

1944. október 15-ével az fekélyesedett ki, ami 1920 óta, de leginkább 1900 óta vajúdott a magyar életben, különösen 1942 novembere óta porlasztották a magyar életet. 1944. március 19-ével felrúgták, 1944. október 15-ével elárulták. És csodálkozni mertek, hogy a H[ungarista] M[ozgalom] mindezt a becstelenséget nem tűrte, mert meg volt róla győződve, hogy a magyar nemzet nagy sorskérdéseit 1942 novembere óta becsületesen is meg lehetett volna oldani. Ha ebben a becsületes megoldásban a német erőszak akadályozta volna a magyar vezetést, nem tett és tett volna semmit, mert tisztán állott volna az élet és nemzet a világ erkölcsi ítélőszéke előtt. De a vezetés becstelenséget akart követni, ami azonban a magyar nemzet érettségén

és tisztánlátásán elbukott, aki pedig ezt előidézte, maga is a világ erkölcsi ítélőszéke előtt áll, és várja azt az ítéletet, melyet a magyar nemzet már 1944. október 16-án mondott rá, amikor otthagya.

XII. 7.

Az amerikaiak valószínűen azért kürtölték teli a világot, hogy ők találták fel a németek előtt az új energiaforrást és romboló eszközét, hogy a Szovjet felé ne kellessen osztozkodniok a találmányban. Valószínűen megállapodás áll fenn a szövetsége[se]k között a tekintetben is, hogy az ellenség minden találmánya és felfedezése, bármely életsíkon mozogjon is, közös zsákmány, melyen osztozkodni kell megállapodásszerű elvek alapján. Azzal, hogy az amerikaiak magukra vállalták ezt a dicsőséget, elesett a Szovjet a részesedés lehetőségétől, az amerikaiak pedig olcsón jutottak dicsőséghez és olyan technikai eszközökhöz, amelyhez hasonló az emberiség tudatos életében eddig még nem fordult elő, és amely teljesen új alapokra, helyesebben az új világnézet alapjaira tudja helyezni az emberiséget, sőt kényszeríti rá, hogy ezt megcselekedjék.

XII. 8.

Elkészítettem a legfelsőbb vezetés és vezető két legfontosabb segédeszközét, a munkanaptárakat, melyeket eddig is a legnagyobb sikerrel alkalmaztam a gyakorlati Párt-, mozgalmi és államvezetésben: lásd csatolva mint 5. sz. melléklet I–IV. táblázatok a 265 a–d) oldalain.²⁵³

XII. 10.

A Hungarizmus erkölcselvű, közösségelvű és személyiségelvű.

²⁵³ Lásd az 568. oldalon.

Krisztus Tana, magatartása és példaadása legyen mindenki számára mintakép. Hősi életszemlélet és életgyakorlat nélkül és ellene nincs, csak mellette és vele. Az élet minden része Őt követeli. Az emberek ezt az egyszerű élettételt és életkövetelést még nem látják, de ösztönszerűen már átérzik. A Hungarizmus egész erkölcsi, szellemi, anyagi felépítése, politikai, gazdasági és társadalmi rendje, de kulturális, civilizatorikus, technikagazdálkodási rendszere is nem akar más lenni – de ha az életigazságot jelenti, ahogyan önmagáról tudja és állítja – nem is tud [más] lenni, nem lehet, mint Krisztus Tanának megismeréséből adódó és fakadó hősi magatartás és példaadás.

A fegyvereket könnyű letenni, de annál nehezebb újra kézbe kapni. Aki fegyverétől megválik, mert inkább megadja magát, semmint harcoljon, jogtalanná és törvényen kívülivé teszi önmagát. Ne is csodálkozzék, ha így is bánnak vele. A győztes mindig csak kényszerből, szükségből és önérdékből nagylelkű, mert haszna van belőle. Ha ezzel a nagylelkűségével tudná a leginkább ellenségét megsemmisíteni, ezt tenné meg leghatásosabb fegyverének. A népek vezetői még túl keveset tanultak a történelemből, hogy rádöbbenjenek, milyen kevés bölcsességgel vezetik a rájuk bízott népek sorsát.

A népbíróági intézmény megbírálása, elbírálása, törvényessége, alkotmányossága – a Hungarista Mozgalom beépítése, megindítása kényszerszünet után – nemzetközi, belpolitikai, gazdaságpolitikai, társadalompolitikai, katonapolitikai, pártpolitikai, megszálláspolitikai helyzetkép, a fegyverszüneti szerződés, nemzetközi szerződések, külállamok részéről elismerés – kül-, belföldi újságírók, a szövetségek közti bizottság, Vatikán, nemzetközi bíróság, politikai pártok vezetői, képviselőház elnöke, miniszterelnök, újságíró egyesület, ügyvédi egyesület, Kúria, Tábla-törvényszék

elnöke – Világközösség, Európaközösség, hungarista közösség: paraszt, munkás, értelmiségi, nő, gyermek, ifjú, katoná az ismert nagy alapokon és feladatokkal, célkitűzéssel.

A jog minden napon újra és újjászületik. Az az állam elpusztul, amely nem tud belső meggyőződésből a mindig új arculatot mutató jogra építeni és visszamarad, vagy belső tehetetlenség miatt, vagy kényelemszeretet miatt, vagy az időszerűtlenhez való görcsös ragaszkodás miatt. A demokráta rendszerek Amerikában, a plutokrata rendszerek Angliában és a marxista rendszerek a Szovjetben már elhamvadtak az 1938–1945-ös világegyezésben. Aki még mindig ezekhez az elavult, elbukott, elüszkösödött rendszerekhez menekül vissza, ne képtelenedjen el, ha váratlanul meztelenül találja önmagát az élet olyan forgatagában, melyet megérteni sem tud maradiságánál fogva. Az új élet követeli új igazságát, új szabadságát, új valóságát és megvalósítását. Hogy a Hungarizmusban ennek teljesen megfelelő rend és rendszer született meg, lehet irigyelni, de letagadni és különösen ellopni nem lehet.

Egyesek azt vitatják, hogy a marxizmus és a bolsevizmus nem dogmamerevségű ideológiák, hanem rugalmasak. Megjegyeztem erre, hogy bekövetkezhet az eset, hogy a bolsevizmus minden régít, minden tartalmát kiönti magából, és kereteit feltölti az új világnézet minden tartalmával, de ő továbbra is bolsevizmusnak fogja címezni magát. Nézetem szerint ez olyan világcsalás lenne, melyet még a legoktalanabb és leggyermekdedebb lélek is átlátna, és nemhogy nem követné, hanem az igazat ennek a révén ismerné meg leginkább. Nem fogják a Hungarizmus igazságait marxizmusnak vagy bolsevizmusnak nevezni Magyarországon, ez biztos.

A Nagytérvezetés és a Földgömbvezetés nagy alapvázát ismertetni és összefoglalni kell, ahogyan azt a H[ungarista] O[rszág]É[pítés] már megtervezte. Mint a 6. sz. melléklet fogom csatolni.

Azért, mert valaki irháját akarja menteni, nem kell azért még nemzete becsületét odadobnia.

XII. 14.

A H[ungarista] B[ölcselet] és a Mi Atyánk párhuzamba állítása a tartalmi részben és feldolgozásban. Szociológiai szétbontása a földkerekség és a világtörténelem legszebb, legigazabb és legjobb fohászának, mely gyönyörű gyakorlati összhangba hozza a Teremtőt, az életet és az embertársat egymással, még nem történt meg. Ennek a kísérletét a bölcséleti munkában nem szabad elfelejteni, meg kell csinálni mondatról mondatra, gondolatról gondolatra és összefüggésről összefüggésre, és feltétlenül párhuzamba kell állítani vele a H[ungarista] B[ölcselet]nek tartalmi felépítését is, mert akkor nem felejt ki semmit bölcséleti rendszerében.

Népet nem lehet másvalakinek vagy egy más népnek felszabadítani, legfeljebb részt vehet, vagy részt kérhet az érdekelt nép szabadságharcában. Nem a saját vérrel és izzadsággal, hanem más kézből kapott szabadság nem más, mint ékköves aranyserlegben elfogadott és belőle kiivott keserű ital. Ezt illene mindenkinek tudni. De elsősorban a nemzetnek. Másodsorban minden anyának, aki tényleg félti gyermekét és hitvesét. Illene tudnia ennek a kettőnek, hogy a vérrel szerzett szabadság mindig sokkal kevesebb áldozatokba és romokba kerül, mint az ajándékba kapott. Minden népnek olyan szabadsága van, amilyent saját erejével kiharcol és megérdemel.

XII. 17.

Még a legelhivatottabbak és a leghivatalosabbak sem tudták eddig eldönteni a világkérdéseket, melyek nem 1938, hanem 1900 óta vannak, és a magyar népbírószám már el akarja dönteni, sőt ítéletet is akar mondani olyan ügyben, mely a legszorosabb kapcsolatban áll a még eldöntetlen világkérdésekkel és az eldöntetlen nürnbergi perrel. Ez a jogi élet és az erkölcsi világrend teljes csődjét jelenti, melyet az új világnak fel kell számolnia az új élet új igazságának, új szabadságának és új valóságának tényei alapján.

Még mindig a „romok”-ról sopánkodnak kolduslelkek és békaszemléletet vallók. Azt nem látják, hogy ezek a romok, amelyeket látunk, csak tartozékai azoknak a romoknak, amelyeket nem látunk, de egész életünkkel tapasztalunk. Az egész régi világ romokban hever mind a győztesnél, mind a legyőzötnél. Az egész régi világ, minden politikai, gazdasági és társadalmi tényezőjével a múlttá lett, visszahozhatatlanul elmúlt, nem használ semmi érzélgősség, sovánkodás és lelki feketepiac, se pedig politikai inflációja a jelszavaknak. Minden, ami régi volt, értéktelen, pelyva, homok, hamu, hideg, holt, nincs az az erő, mely újra tudná életté telíteni, az a csoda, mely újra vissza tudná forgatni az időt vagy megállítani.

A régi világ romokban hever. Új világ alakul bennünk, körülöttünk, az egész földgömbön. Minden új értelmet és értéket kap, új helyet, új elrendezést, minden lételemző új viszonyba kerül egymáshoz és az emberhez és a közösségekhez. Új világot kell kialakítanunk magunkban, körülöttünk és a földgömbön. Ha nem tesszük, a katasztrófák még sokkal borzalmasabb kiméretben fognak megisméltódni, és gyorsabb egymásutánban, mint eddig, 1900 óta. A régít fel kell számolni még vér, áldozat, romok révén is, mint ahogyan a betegséget is csak így lehet felszámolni, vagy belepusztulunk.

A nő, gyermeknek életet adva, romokban hagy vissza mindig valamit abban az ágyban, melyet az új élet érintése életszentté tett. Istenáldása, gyermekáldása, nevezzük ennek dacára az új életet. És ahányszor új áldás költözik a házba a gyermekén át, annyiszor marad vissza látatlanul vagy nagyon is láthatóan a romnyom az anyán. De eddig még nem találtak olyan erkölcsi testületet, amely emiatt akár az apát, akár az anyát felelősségre merete volna vonni. Vannak egyesek, akik ezt is meg szeretnék csinálni. Egyelőre azonban nem mernek a világosság elé kerülni. Az anyának a láthatatlan és látható szépség, báj és üdeség romjaira pedig parancsolóan, természetből megkövetelten szükség van, mert nélkülük nem építhető fel a legszilárdabb élet-, társ-, sorsközösség: a család, a legszükségesebb élet-, társ-, sorsközösség: a nép, és a legfontosabb élet-, társ-, sorsközösség: a nemzet. Az igaz anya nem sopánkodik romjai látán, hanem tekintete az új életen csüng, mely minden romot ezerszeresen kárpótol az igazi anya kezei között növekedve.

De ha mindez így is van, miért vannak felelősségre. Mert a régi világ egyik rendszerét számoltam fel, azért, amely már 1914 óta romokban hever, csak senki nem merete meglátni a hullát, úgy vélvén, ha szem nem veszi észre, úgy nincs is.

XII. 21.

Minden új rendszer véres, naiv és türelmetlen. Mindig túltesz önmagán, túloz abbéli félelmében, hogy egyrészt más-képpen nem vennék komolyan, másrészt hogy elvételadással ne vádolhassák, és harmadszor, hogy az általa megbuktatott régi rendszer reakciós lehetőségeit már eleve lehetetlenné tegye. Pedig minden erőlködése hiábavaló, mert a rendszerváltozásoknak megvannak élettörvényei, melyektől nem függetleníthető, és nem függetlenítheti magát. Át kell esnie a szülés vajúadásán, a gyermekbetegségeken, az ellentámadás visszaverésében, új alapokra való helyezésén,

ami talán összehasonlítható az érett férfi család- és otthon-alapításával, beállítja gyakorlati életrendszerét és saját ké-pére faragott szalonját, bemerevedik, megmerevedik, el-csontosodik és összetörik. És jön az új. És újra jön az új. Az élet ezt egyszerűen így követeli.

Minden új rendszer azért jön törvényszerűen, és építi meg az új élet új igazságának megfelelően az új valóságot és ennek új szabadságát, mert jobb, igazabb, szebb, mint a régi, sőt, a régi már csak rossz, hazug és ocsmány tud lenni. Ha az új rendszer a felsorolt ismérvet nem hordja magában, és nem tudja így ezeket átadni az embereknek, az emberek sem fogadják el ezért: nem új rendszerről van szó és lehet beszélni, hanem csupán egy erőszakkiérletről, mely magát az erőszakot, a hatalmat teszi célnak, és nem csupán eszköznek a jó, az igaz, a szép kívánt gyakorlatának megvalósulását és megvalósítását.

Nem igaz, hogy politikai meglátásaimban tévedtem, hanem előre láttam és látok olyan eseményeket, amelyeknek be-következését az emberek nagy része nem tudja elképzel-ni vagy előre látni. Az események eddig mindig engem, el-határozásaimat és döntéseimet igazolták, és nem a tömeg sopánkodásait és tömegösztönét, mellyel már „előre tudta és érezte”, hogy ez vagy az a jó vagy rossz fog bekövetkez-ni. Igazolásom most sem maradt el, és még fényesebb lesz, mint az eddigiek voltak.

H[ungarista] A[lkotmány] szerint célszerű és időszzerű – kö-vetelménye az egész új világrendnek –, hogy a következő polgárságokat állítsák be az egyes nemzetek, megállapít-va a vele járó jogokat és kötelességeket a közösséggel és a személyiségekkel kapcsolatosan: honpolgár, állampolgár, Euróapolgár, világpolgár. A H[ungarista] A[lkotmány]ban erre vonatkozóan irányelvek vannak, melyek már mint jo-gok szerepelnek a személyiség javára, de meghatározzák

azokat a kötelességeket is, amelyek teljesítését a H[ungarista] A[lkotmány] megköveteli attól a polgárától, akit egyoldalúan, de az összes hatalmakat értesítve, az Európapolgár és világpolgár jogcímmel egyelőre felruház, illetve külképviseletei útján az egyes hatalmaknak jóindulatába ajánl.

Az országjárások tervezetének összeállításánál alap legyen: G[yár], Ü[zem], L[aktanya], T[elep] és N[ép]Sz[emélyiség]. Ez alkalommal P[araszt], M[unkás], É[rtelmiségi] és K[atona] családoknak a K[ultúra] C[ivilizáció] T[eknika]G[azdálkodás] állapotát kell a gyakorlatban megismerni és megsejteni, hogy a törvények és egyáltalában a kiadott jogszabályok mindegyike kihatott-e az alapsejtekre. A H[ungarista] A[lkotmány] szerint csak az a jogszabály jó, amely végeredményben kihat az alapsejtekre, és ezek jólétét, életbiztonságát és megélhetését szilárdítja, alátámasztja és fokozza. A közigazgatásnak megfelelő vezetési gyakorlati személyi része részt kell vegyen ezeken a megbeszéléseken. Személyiségi részében:

Cs[alád] – országjárás: anyák minden telephelyről a P[árt] N[agy], N[emzet]N[agy], Á[llam]N[agy] igazgató szervei
Ü[zem] – országjárás: dolgozók minden telephelyről, az Á[llam]N[agy], T[árnok]M[ester], R[end]N[agy] igazgató szervei

L[aktanya] – országjárás: ifjúk minden telephelyről, az Á[llam]N[agy], V[ezér]N[agy], K[özösség] igazgató szervei

T[elephely] – országjárás: Á[llam]N[agy] és az összes többi O[rszág]N[agy]ok igazgató szervei minden telephelyről, ez vezetési szemle

N[ép]Sz[emélyiség] – országjárás: anyák, dolgozók, ifjúk, összes igazgató szervek összefogva

Minden évben mind az öt, de öt évenkénti ismétlődéssel – így például:

1946-ban: I., II. Cs[alád]; III., IV. Ü[zem], V. N[ép]-Sz[emélyiség]; VI., VII., VIII. Ü[zem]; IX. N[ép]Sz[emélyiség]; X. L[aktanya]; XI., XII. T[elephely]. Az országot így ennek megfelelően kell felosztani. Alap: a közigazgatási beosztás, nagyság, a megye. Járásokat székhelyeiken közbeiktatva lehet beállítani csak mint látogatást.

1947-ben: I. II. és így tovább, mint 1946-ban, de más területen a Cs[alád]–Ü[zem]–L[aktanya]–T[elephely]–N[ép]Sz[emélyiség] országjárások. A legcélszerűbb az országot a következő lejárési területekre osztani: Dunántúl, Duna-Tisza köze, Tiszántúl, Felvidék. Minden területen minden szempontból tartsunk országjárást, hogy az érintettek ismerjék meg az egész élet keresztmetszetét, és közvetlen kapcsolatba kerüljenek az államhatalommal.

Az országjárások nagy tervét már az előző év végén kell kiadni. Cél, hogy tényleg készüljenek az érintettek a szemlére. Ne legyen ellenőrző képe csupán, hanem nevelés, oktatás, magyarázat, helyszíni bajorvoslás és tapasztalatgyűjtés, valamint közvetlen kapcsolatteremtés a nemzet minden rétegével. Ilyen lejárásoknak, ha lelkiismeretesek, lemérhetetlen értékük van, különösen a hit, a bizalom a hatalom és a vezetett között válik olyan szorossá, hogy utána nyugodtan lehet beszélni az élet-, társ-, sorsközösségről a nemzetben, a nemzet és a vezetése között.

Vannak dolgok, melyekben csak az élet ítél, és ítél is, melyeknél tehát minden más bíróság elnémul, melyhez senki másnak köze nincs, népítélet nincs, csak tömegítélet, címer, melyhez sem az életnek, sem a népnek semmi köze nincs, csak a véres bosszúállásnak, tömegdühnek. A tömeg nem vonható felelősségre, így tehát bírói jogokat sem gyakorolhat, mert nincs ítélőképesége. Bíró csak az lehet, aki ugyancsak felelősségre vonható. Tehát aki nem vonható felelősségre, nem is ítélkezhet, nem ítélhet.

H[ungarista] O[rszág]É[pítés] gyakorlati munkamenetében fel kell állítani és párhuzamba kell hozni egymással, hogy szervesen egymásba kapcsolva lehessen a tervépítést végrehajtani az egész nemzet testében:

P[araszt]-M[unkás]-É[rtelmiség]-N[ő]-Gy[ermek]-I[fjúság]-K[atona]-Ü[zem]-L[aktanya]-T[elep]-O[rszág]-N[ép]Sz[emélyiség] felépítési munkatörzs mint gyakorlati csúcstörzsek az egyes öngazdagításokban bent helyet foglaló összekötőkkel, akik meghatározzák, hogy az egyes szakigazgatásoknak mit kell, mely időpontra végrehajtaniok.

Alaptörzs: H[ungarista] A[lkotmány] – felépítő törzse, mely ezekkel párhuzamosan épít, és mint első adja be törvényjavaslatát. A többiek addig felhatalmazás alapján rendeletekkel intézkednek, míg ezek lassan nem pótolhatók megfelelő, a H[ungarista] A[lkotmány]ból fakadó alaptörvényekkel.

H[ungarista] A[lkotmány]: T[örvény]H[ozók] H[áza] négyet jelöl az állami főtisztviselők: Á[llam]Fő, K[ormány]Fő, O[rszág]B[író] és T[örvény]H[ozók] H[áza] elnöke. Nép-szavazás dönt, hogy a négy jelöltet milyen szavazásarány-nyal fogadja el a nemzet. Ahogyan már lefektetve más helyen.

Ellátás és munkabér, ár- és bérkérdés, lizst- és pénzérték, index jelentősége.

1. H[ívatás]R[end]-ek kiszámítják minden cikknek az alapárát, gyári, termelői, iparosi ár. Nem kereskedői! Ezt az állam tartja kézben, és irányítja magánrészét is.

2. Szükségletszámítás öt éven át, hogy a nemzetháztartás nagy és részletes alapja a gyakorlatból szerzett tapasztalatok alapján meglegyen.

3. Alapszükséglet, erő, anyag, munkaképesség és termelőképeség megállapítása, a 100-as index rögzítése.

4. Minden év decemberében az index megállapítása a következő gazdálkodási évre a nemzetháztartás és a nemzet-költségvetés alapjául.

5. Minden év elejétől a megállapított index-viszonyból lineáris ár- és béremelés vagy -csökkentés az egész gazdasági életben.

6. Ennek beállítása után árdrágítókkel és bérspekulánsokkal szembeni kíméletlen eljárás.

Infláció lehetősége: *nulla!!*

XII. 24.

Szenteste. Együtt vagyok szeretteimmel, nemzetemmel, Édesasszonyommal, Édesanyámmal, minden szerettemmel, és együtt örvendek és szenvedek velük. Örvendek, hogy az 1945 karácsonya a Világosság karácsonya minden új ember számára. Jelenti ez a Világosság az Új Élet kezdetét, az Új Igazságot, az Új Szabadságot és az Új Valóságot.

A karácsonyfa zöldje: megvalósuló reménység a Hungarizmusban. Fénye: a világos cél – Krisztusban és Tanában. Ajándék alatta, amit adni tudok mindenkinek: a Hungarizmus igazsága. A dísz rajta: a Hungarizmus hősi életgyakorlata. Az 1945. év karácsonya fogadalom. Harc az Új Világosságért Krisztusban, a Hungarizmussal nemzetünk és minden tagjának dicsőségére, boldogságára, nagyságára.

Én élő lelkiismeret és hangos szó akarok maradni, ahogyan azt a kisded Krisztus szent akarata jónak, igaznak és szépnek tartja.

Igen: dicsőség mennyben az Istennek, és békesség a Földön a jóakarátú embernek.²⁵⁴ A jóakarátúnak és nem mind-egyiknek. A rosszakaratú hamvadjon el karácsony éjszakájának Szent Világosságában és tündöklő fényében. Jóakarát, tiszta szándék és hősi élet: ez a három volt, marad és legyen mindenkor a Hungarizmus harcának és harcosainak

²⁵⁴ A katolikus mise egyik eleme: *Gloria in excelsis Deo*.

alapelve és gyakorlati életelve. Isten, Krisztus és Sz[en]t Lélek velünk van, mellettünk állanak a harcban. Minekünk pedig hűséggel, hittel és tántoríthatatlanul Velük kell maradnunk a győzelemben. Így legyen, így is lesz. Amen.

Így kívánok mindenkinek szent karácsonyt és megvilágosodást ezen az éjszakán 1946-ra.

XII. 25.

Legszebb, legigazabb, legjobb nemzetszolgálat a legfelső vezetésben részt vevő felelős tényezőknek: Gyermekszoba, anyák hivatásrendje, N[emzet] V[ezér]K[ar] és államszervezés, nemzetvezetés, gyakorlati ideológiája alapján legfelsőbb tanácsokban, H[ungarista] B[irodalom] kialakítása és lefektetése a közösség számára és a H[ungarista] A[lkotmány] megteremtése, kezdeményezése egy Európaközösségi Alkotmánynak és Életszabály-irányelvek rögzítése a földgömbvezetés számára. Segítség, különösen Anyák hivatásrendjében É[let]A[lkotmány], élettársként. Gyönyörű lesz. Gyermeknapok legyenek XII. 24–25., gyermekőnapok június, július, augusztus.

XII. 26.

Az ezekben a napokban velem beszélő két pszichológus²⁵⁵ – az igazságügy-minisztertől²⁵⁶ kaptak engedélyt magánbeszélgetésre: lásd eseménynaplóban a megfelelő napon előjegyezve²⁵⁷ – közül az egyik – a vezető – azt a jellemzést vetette oda beszélgetés közben, hogy én ultraidealista

²⁵⁵ Szirmai Rezső újságíró és Gartner Pál pszichológus engedélyt kapott arra, hogy a háborús főbűnösökkel pincezárkáikban hosszabb beszélgetést folytasson az Andrássy út 60.-ban. A beszélgetések szövegét lásd Szirmai Rezső, *Fasiszta lelkek. Pszichoanalitikus beszélgetések a háborús főbűnösökkel a börtönben*, Budapest, Faust, 1946; 2., bővített kiadás: Budapest, Pelikán, 1993.

²⁵⁶ Ries István.

²⁵⁷ Lásd az 592. oldalon.

vagyok. Nem lekicsinylően vagy lenézően mondta, hanem mintegy osztályozott világnézeti belső életemet illetően. Nem válaszoltam erre az odavetett megjegyzésére, mert nem nagyon értett volna meg. Megjegyzésem erre a megállapítására a következő:

A technika mai – és különösen mai állapota és fejlődési lehetőségei, be nem látható, de már nagyon is járható – távlatai a gazdasági életet minden vonatkozásában úgy termelési, mint megmunkálási, mint gazdálkodási és fogyasztási-értékesítési főrészeiben annyira forradalmasította, ugrásszerűen annyira előrevitte, hogy az emberiség minden népe minden kívánságát teljesíteni tudja erkölcsi, szellemi és anyagi vonatkozásaiban egyaránt. Nincsen tehát már olyan ultraidealisztikus terv vagy utópista elképzelés, mely végrehajtható nem lenne segítségével.

Ultraidealisták, utópisták csak addig voltak, amíg a technika elképzeléseik után kullogott. Amint megtalálta azonban az eszközt is, hogy a tervek végrehajthatókká váljanak, megszűnt az ultraidealista vagy utópista tüneménye a társadalomtudományoknak. Tehát mindebből következtetés:

Nem én vagyok ultraidealista és kergetek utópista terveket, hanem a felettem ítélők, és a jelenleg vezetők meg annyira visszamaradtak a tényleges politikai, gazdasági és társadalmi helyzet felismerésében, hogy bennem [sic!] valami nem földön járó lénynek tekintenek, akinek szép álmai vannak, és kár érte, hogy nem látja a rideg tényeket. Pedig nagyon tévednek: csak én látom a rideg tényeket: 1. hogy az emberiség eddigi évtizezredes történelmének és életének leghatalmasabb átalakulásához, válaszútjához és új életéhez érkezett, mely még erejében le sem mérhető, földgömböt átfogó, hihetetlen és véres vajúdásokhoz fog vezetni; 2. hogy párhuzamosan ezzel a szociológiai ténnyel, de tőle függetlenül, de őt szervesen mégis kiegészítően a technikában ugyanilyen óriási méretű forradalom van kialakulóban; és 3., hogy új évezredek meghatározó és megalapozó

világnézet gyakorlati megvalósítása szükséges, mely eddig csak elvi és elméleti részében állott fenn, de már ezzel a pusztá jelenlétével is megdöntötte teljesen a régi világot, szentségeit szétfeszítette, és összeomlasztotta; valamint 4., hogy mindezek dacára egyetlenegy élettényező érintetlen maradt, ezzel bizonyítva, hogy az új világ kialakításának egyedüli elmellőzhetetlen tényezője: Krisztus Tana. Társadalmilag világszabadságharc, gazdaságilag technikai világforradalom, politikailag világrendszervajúdás van. Ez a tény. A cél pedig nem lehet más, mint a világközösségben rendezett népek és nemzetek nagytérközössége, melyben minden nép és nemzet megtalálja erkölcsi, szellemi és anyagi jólétét, életbiztonságát és megélhetését.

Nem az ultraidealista felé való elhajlástól kell tartani, hanem az ultramaterialista [sic!]. Félő, hogy a technikának ez a szédületes iramú és váratlanul egészen új lehetőségeket feltáró fejlődése ugyanolyan torz és elfogadhatatlan, az étellel szemben meg nem álló bölcséleti elvet fog felvetni, mint ahogyan azt tette Marx Károly a 19. század technikai forradalma alkalmával. Egy 20. századbeli marxizmus- és anyagelvű felépítés nemhogy végzetes, hanem végleges katasztrófába dobná az emberiséget. Amerikából pedig hallhatók már ilyen hangok. A technika soha nem lehet cél, csak eszköz. Éspedig eszköz az emberiség kultúrigényének kielégítésére. Ha ez az eszköz varázslat is, bűvészerejű, vagy bármilyen csodálatos is, mégis csak eszköznek kell maradnia, mely az emberiség magas erkölcsi életcélkitűzéseit kell szolgálja, és mint eszköz kell alázatosan meghajolnia az emberi szellem és a világmindenség erkölcsi alapja előtt.

Az új technikai világ véget kell vessen a materialista világgyakorlatnak, és szilárd alapját kell képezze az újnak, az erkölcselvűsége felépülő világrendnek.

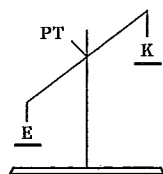
Letagadhatatlan tény, hogy igen sok rossznak kell bekövetkeznie, hogy a jót megsemmisítse. De így is minden

rossznak az a tragédiája, hogy csak átmenetileg tudja a jó uralmát félreállítani. Egyetlen jó cselekedet a rossznak egész sorát tudja mindenkorra megszüntetni. Ez történelmi tény. És történelmi tény az is, hogy az emberiség ezeken a hallatlan vajúdasokon keresztül mindinkább közeledik egy békeciklus felé, melynek kezdetét talán már 1960-ra lehet tenni. A rossz mindinkább megsemmisül úgy az emberben, mint a külvilágban. De különösen megsemmisülnek azok a források, melyekből az úgynevezett tévedések fakadnak, a legnagyobb rossz, melyet az ember magában hord, mert nem rajta kívül van, hanem benne, tehát természetének egy részét képezi, melyet levetni és kivetni magából eddig azért nem tudott, mert egész nevelése és életnézete anyagelvű volt. Az erkölcselvű gyakorlat fogja az embert megtisztítani legnagyobb szellemi betegségétől, a tévedéstől annyiban, hogy készséggel be fogja ismerni és belőle le is fogja vonni azokat a hasznos következményeket, amelyek az élet gyakorlati szempontjából eddig is szükségesek lettek volna, ha tévedésének be nem ismerése ebben nem gátolta volna.

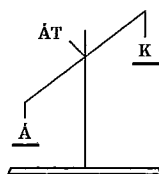
XII. 31.

A kizsákmányolásfogalommal és a gyakorlati életben való alkalmazásával és felhasználásával igen sok visszaélés történik mindkét oldalon. Az egyik oldal nem ismeri el a kizsákmányolás tényét, ha csak munkabért fizet, tehát éppen csak annyit, amennyi a munkaerő erőképes állapotában való tartását éppen hogy biztosítja, tehát úgy kezeli a munkaerőt adót, mint az állatot: eteti, hogy dolgozzék, de belőle csak a munkaadó lássa a hasznót. A másik oldal viszont megállapítja ezt a tényt a vele ellentétes oldalon állónál, de a saját rendszerében nem hajlandó ugyanezt a hibát észrevenni. Ugyanis eddig minden rendszer kizsákmányoló, akár plutokrata, akár marxista, mert az már egyre megy, hogy az egyén vagy az állam-e a kizsákmányoló, legalábbis mindig a munkás, a dolgozó, tehát a munkaerőt adó részéről.

Ha felállítjuk a H[ungarista] B[ölcselet] alapján a mérlegképletet [a] tőke három eszközlehetősége szempontjából, a következő mérlegszerkesztés lehetséges:

E - Kizsákmányolás
Plutokrata rendszerek

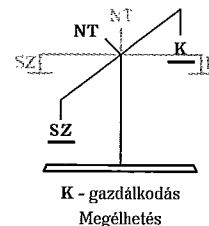

Á - Kizsákmányolás
Marxista rendszerek

E - egyén
K - közösség
Á - állam
PT - profittőkerendszer
ÁT - állami tőkerendszer

A mérlegből világos, hogy nem rendszerváltozás állott be a közösség életében, hanem csupán az E[gyén] helyébe az Á[llam] lépett azzal a szándékkal ugyan, hogy a K[özösség] en akar segíteni, azért váltotta le az E[gyén]t, de ugyanezt mondta mindaddig az E[gyén] is, hogy a szabad gazdálkodás biztosítja a K[özösség] legmagasabb fokú gazdasági jólétét és biztonságát. Mind a ketten azonban ott végzik, ahol szükségszerűen végezniök kell: a K[özösség] kizsákmányolásánál. Mind a kettő profitrendszer, így kizsákmányoló rendszer.

A H[ungarista] O[rszág]É[pítés] ebből a szempontból is rögzítette nemcsak bírálatát, hanem megoldását is. Ebből adódik a szocialista szabadgazdálkodása és a közösségi tőkerrendszere, melyet nemzeti tőkének, nemzettőkének, tehát a közösség hatalmát képező tényező gazdasági közösségi tulajdonaként állapít meg. Ideológiájának gazdasági felépítéséből adódik azután a mérlegkép is, mely a következőképpen szerkeszthető meg:

Sz - Személyiség
K - Közösség
NT - Nemzeti tőkerendszer

A mérlegképét szándékosan kibillentve egyensúlyhelyzetből szerkesztettem meg, hogy ezen keresztül is bebizonyíthassam, hogy kibillentés esetén is, sőt, ennek dacára sem lehetséges a kizsákmányolás, míg a többi kettőnél a gazdasági mérleget állandó kibillentett helyzetben tartja vagy az E[gyén], vagy az Á[llam]. A kizsákmányolást már Sz[emélyiség] jelenléte is lehetetlenné teszi, mert Sz[emélyiség] nem más, mint közösségrész, hiszen a K[özösség] nem más, mint az összes Sz[emélyiség]ek summája, míg E[gyén]-summa és Á[llam]-tény egyáltalában nem jelent közösségkifejezést, azzá időről időre felmondható, kétes értékű törvények vagy jogalapok teszik csupán.

A mutatott mérlegkép az N[emzeti] T[őkerendszer] békeállapotát jelenti, amelyben Sz[emélyiség] felé tolódik el a súly, tolóddhat el minden visszahatás nélkül. Háború esetén K[özösség] felé tolódik el, és a Sz[emélyiség] teljesen feloldódik K[özösség]ben, míg a nagy erőfeszítések ideje el nem múltott. A természetes egyensúly nem azt jelenti, hogy mindig egyforma magasságban áll a két serpenyő, hanem azt, hogy a kilengések egyensúlyban maradnak, lengésben vannak, és nem felborító kilengések vagy túllengések.

Mindezeknek a kihatása a pénz-, ár- és bérrendszerre a H[ungarista] O[rszág]É[pítés]ben rögzítve, egyszer majd mint mellékletet csatolni fogom.

Hamis az a beállítás, hogy a munkában alkalmazott a kizsákmányolt, a munkaadó pedig mindig a zsákmányoló, a magántulajdon pedig mindig csak zsákmány. Vannak esetek szép számban, amikor az alkalmazott a zsákmányoló, és a munkaadó a kizsákmányolt. Minden eset tehát két szempontból is érvényes. Amint vége lesz az emberiség gazdasági történelmében és életében a zsákmánygazdálkodási rendszernek, amely még napjainkban is folyik, csak művészi módon tökéletesített és elkendőzött eszközökkel, és az emberiség rá fog térni a tervgazdálkodásra, helyesebben a közösségi, gazdasági életgyakorlatra, meg fog szűnni a kizsákmányolás minden plutokrata és marxista gyakorlati rendszerlehetősége, és be fog állni a kultúrjólét, az életbiztonság és a megélhetés ténye mindenki számára, aki a közösségi gazdasági rendszernek is alkotó elemét, gazdasági és munkaszemélyiségét jelenti.

Minden vértanú próféta is. De nem minden próféta lesz vértanú. A próféta a célt jelenti, a vértanú az utat feléje, de a cél elérését is éppen azáltal, hogy érte vérével tanúskodik, mintha már a cél tulajdona lenne, és vérével tudja csak el-tulajdonítását megvédeni.

Csatolom az Események naplóját 1945. október 3-tól december 31-ig, 1945. II. (1)–(18) jelzés alatt. Külön mellékletszámot nem kap, beilleszthető mint rendes oldalszám a gondolatok jegyzeteinek oldalsorszámába is. A rendezésnél a megfelelő napokat – eseményeit és gondolatait – össze kell vonni. Megjelöltem 276. a-s oldalszámokkal.

A H[ungarista] A[lkotmány] és H[ungarista] O[rszág]É[pítés] szerint a H[ungarizmus]t népszavazással kell szentesíteni, ugyancsak O[rszág]É[pítés] tervét is, különösen ezt egy társadalmi rétegek jogai és kötelességei, valamint a közösségi jogai és kötelességei szempontjából, amely a

H[ungarizmus]-terv szellemi alapjait képezi. H[ungarizmus]-terv és H[ungarista] A[lkotmány] összeforrt egészet képez. Ez természetes is, hiszen a terv egyetlen alapgondolatból kell megszülessen, ami viszont a H[ungarista] A[lkotmány]ban van.

Kis szociológiai és történelmi szójáték: a két Ural – hegység és folyó – ural Európában és Ázsiában. Magyarázat: Nagytér – Élettér – Vezetőnép tanulmányban,²⁵⁸ azonkívül Európa hadászati élettere a katonai eszmemenetben. Az, aki kelet felől jön és a két Uralt uralja, meg is teremtette háborús iparát és ellátása alapjait egész Európa lerohanására. Az, aki nyugat felől jön és a két Uralt uralja, az Ural és az Ob, valamint az Altáj területi ipari és gazdasági kulcsterületeket hatásosan tudja támadni, és egy szibériai rendezését az Uraltól nyugatra megvert ellenfélnek lehetetlenné teszi. Az új fegyver azonban még a két Uralt is uralja, mert hatni tud kulcsterületére anélkül, hogy egyetlen katonának is abban a területben lenni kellene. És hogy a két Ural mit és kit ural, gondolom, 1946-nak lesz a kérdése, melyre a válasz talán még 1946-ban meg is jön, ha – addig elkészülnek az új fegyverek.

1945. II.

1946. Eseménynapló. 1–3.

Lásd: 1946. I. 1.²⁵⁹

1945

Esemény-Napló 10–12.

39. sz. pincezárka [a] H[űség] H[ázá]ban

²⁵⁸ Szálasi Ferenc, *Nagytér, élettér, vezetőnép, 1943. június 15–16.*, Sydney, A Hungarista Mozgalom Kiadása, 1978.

²⁵⁹ Lásd a 676. oldalon.

ESEMÉNYNAPLÓ

1. Indulás reggel repülőgépen Marcus Campből – Salzburg-tól délre 4-5 km – Budapestre. Budapestre érkezés, fogságba vetés a Hűség Háza pincéjében. Este első tájékoztató kihallgatás a politikai rendőrség vezetője előtt.²⁶⁰

2. Egész nap fényképezés.

3. Délelőtt első lényegbevágó kihallgatás. Este második lényegbevágó kihallgatás. Mindkettő a politikai rendőrségen.

4. Délután fényképezés. A budapesti szövetségek közti bizottság orosz tagozatának egyes tisztjei megtekintenek a pincezárkában. Utána tolmács segítségével beszélgetés az orosz tisztekkel, a Vörös Csillag orosz katonai szaklap tudósítói. Lényegében ideológiai és katonapolitikai kérdések. Igen érdekes volt.

5. Délelőtt folytatódó lényegbevágó kihallgatás a politikai rendőrségen. – Kora délután vezető kommunista személyiség²⁶¹ látogatása nálam is a pincezárkában. Beszélgetés igen érdekes volt. Lényegében ideológiai és gyakorlati politikai vonatkozású.

6. Kihallgatásom népgyógyászok előtt Bárdossyhoz való kapcsolataim tárgyában.

Délután 15 h kezdettel gépbe diktálom Hitlernél tett látogatásomat és Oshimával való beszélgetésemet.²⁶²

²⁶⁰ Péter Gábor hallgatta ki Szálasit (és más, vele együtt Budapestre szállított háborús főbűnösöket is), erről a korabeli filmhíradó is felvételt készített.

²⁶¹ Ismeretlen személy.

²⁶² Hitler 1944. december 4-én fogadta Berlinben Szálasit. Ugyanezen a napon találkozott Szálasit Hiroshi Oshima berlini japán nagykövettel is.

7. Délelőtt: kihallgatás Kassai szerepére vonatkozóan a Pártban, Mozgalomban, Hatalomban.

Délután: Kihallgattak Szöllősi Jenő szerepére vonatkozóan a Pártban, Mozgalomban, hatalomban.

Ma újra állítólag 18-an – tizenhatalomban – érkeztek.

X. 10.

Délután: Újra fényképezés.

X. 11.

Délután: Szakvály Emil, Rátz Jenő, Bakó László szerepe a Pártban, Mozgalomban, Hatalomban.

X. 12.

Délelőtt: Újra rajzolnak, gúnyrajz.²⁶³

Délután: Leváltották a pártpolitikai őrséget a Hűség Háza pincefogdájában rendőrséggel és rendes fogházőrszermélyeztetel.

X. 13.

Délután: Kihallgatásom Pálffy Fidél szerepére nézve a Pártban, a Kormányban, Hatalomban.

Angolszász interjú a pincezárkában, amerikai kérelem hozzá: ne csak büntény után nyomozzanak, hanem lássák meg az új világnézetet is, mert ha nem látják meg, az emberiség még nagyobb büntényt fog elkövetni, mint tette állítólag most. Az újságíró kérdésére, mi az új világnézet, felelet: Jézus Krisztus tanának, a nacionalizmus és a szocializmus tényeinek gyakorlati életösszhangján épülő új földgömbrend. Feljegyezte mindkét megjegyzésemet.

²⁶³ A rajzoló személye és a rajzok egyelőre nem ismertek.

X. 14.

Pszichológiai orvosi vizsgálat a délután folyamán, tartalma kerekén három órán át.

X. 15.

Délelőtt kihallgatásom dr. Csia Sándor és dr. Gera József szerepére vonatkozóan a Pártban, Mozgalomban és Hatalomban.

Kihallgatásom Bakay-ügyben, október 15-ével kapcsolatosan, Veessenmayer, Winkelmann ügyében, a hatalom átvételének sürgetése részemről, a német segítés állandó kérése.

X. 16.

Délelőtt kihallgatásom dr. Budinszky László szerepére vonatkozóan a Pártban, a Mozgalomban és a Hatalomban.

Délelőtt, délután, este kihallgatásom orosz úr előtt női tolmács jelenlétében. Magántermészetű, melynek semmi köze nincs a magyar hivatalos nyomozáshoz.

X. 17.

Délelőtt mozielőadás a német kegyetlenkedésekről, az úgynevezett haláltáborokban.

Délelőtt, délután, este, kihallgatás folytatása, az orosz úr előtt női tolmács jelenlétében.

X. 18.

Délelőtt orosz úr előtt kihallgatás folytatása.

Délután kihallgatás az 1944. szeptemberi eseményekkel kapcsolatosan az ügyész²⁶⁴ részéről.

Este orosz úr előtt kihallgatás folytatása.

²⁶⁴ Szálasi ügyében ekkor még Mándi Nagy István ügyész folytatta a vizsgálatot.

X. 19.

Délelőtt kihallgatás folytatása az orosz úr előtt. Délután kihallgatás folytatása orosz úr előtt. Este beszélgetés ideológiáról egy ezredessel. – Kihallgatás folytatása és vége orosz úr előtt. Igen érdekes volt.

X. 20.

16:10–17:10 zárt gépkocsiban Budapest rom részeinek megtekintése az osztályvezető²⁶⁵ és az alosztályvezető²⁶⁶ kíséretében. Útvonal: Andrássy út – Károly király körút – Múzeum körút – Vámház körút – Ferenc József híd – budai Duna-part – Hunyadi János út – Vár – Halászbástya – Királyi Vár – Dísz tér – Szent György tér – Széll Kálmán tér – Margit körút – Margit híd budai hídfő – budai Duna-part – Ferenc József híd – és vissza a Hűség Házába, mint induláskor.

X. 21.

Délután újra jöttek hungaristák Németországból – X. 20–21-re éjszaka is jöttek több csoportban, de úgy látszik, Magyarországból, mert nem az én pincerészemben helyezték el őket. A ma délután érkezettek az én lakónegyedembe kerültek, 19-en jöttek.

X. 22.

Délelőtt kihallgatásom Szögi Géza, Temesváry László, Albrecht főherceg szerepére vonatkozólag a Pártban, Mozgalomban, hatalomban.

Délután a délelőtti kihallgatás folytatása, azonkívül kihallgatás, Collas Tibor, Mohay Gyula, Horváth Sándor, Zöldi Márton szerepére vonatkozóan a Pártban, Mozgalomban és a hatalomban.

²⁶⁵ Péter Gábor.

²⁶⁶ Fehér Lajos.

X. 23.

Délután kihallgatásom fajantropológiai szempontból és Bolváry István szerepére nézve a Pártban, Mozgalomban és a hatalomban.

Éjszaka orosz úr előtt, aki alezredes, kihallgatás női tolmács jelenlétében.

X. 24.

Dél előtt kihallgatásom a faji, zsidó és zsidók elleni atrocitások kérdésében.

Délután a fényképfelvételek utáni személymegnevezések folytatása.

X. 25.

Délután fényképek után személyek megnevezése. Érdeklődés Matolcsy Mátyás személye felől és szerepéről a Pártban és a Mozgalomban.

X. 26.

Dél előtt kihallgatásom Imrédy szerepére vonatkozóan a Párt, a Mozgalom, a hatalomátvétel szempontjából.

Délután kihallgatásom gróf Serényi Miklós és Matolcsy Mátyás szerepére vonatkozóan Pártban, a Mozgalomban és a hatalomban. A kihallgatás alatt egy orosz ezredes jelent meg rövid időre Péter Gábor vezérőrnagy kíséretében. Újra érkeztek Németországból hungaristák, kereken tízen vagy tizenketten.

X. 27.

Délután megmutatja nekem Péter Gábor vezérőrnagy a budapesti körutunk alkalmából készített fényképfelvételeket. Mindegyik – mint felvétel – igen jól sikerült.

X. 28.

Dél előtt kihallgatásom dr. Strache Gábor, dr. Kiss Károly, dr. Kiszely Alajos, Bártfay, Brinzey György szerepére vonatkozóan a Pártban, a Mozgalomban, a hatalomban – fényképek után személyes ismerősök megnevezése.

Délután Péter vezérőrnagy értesít, hogy jövő héten kedden vagy szerdán Bárdossy László bírói tárgyalása lesz, melyen mint tanú részt fogok venni. Kér egy inget egyik politikai detektíve számára emlékül, nem baj, ha zöld színű is. Nincs ellene kifogásom. – Kihallgatásom dr. Málnási Ödön szerepére vonatkozóan a Pártban, a Mozgalomban és a hatalomban.

X. 29.

Délután újra hoztak Németországból vagy 10-15 testvért. – Felvilágosításkérés egyes személyekről, akiket Németországból hoztak. Eddig vagy nyolcvan személyt hoztak haza Magyarországra Németországból. Ezek közül vajon hányan érezték, hogy őt kiadták az amerikaiak a magyar kormánynak. Mert én nem éreztem. Én csak azt éreztem, hogy hála az Istennek, újra itthon vagyok. Hazajöttem volna ugyan is akkor is, ha nem adnak ki. De magammal hoztam volna a Németországba települt egész nemzetrészt is.

X. 30.

Dél előtt tanúvallomásom a Bárdossy László dr. perben a népbíróság előtt. A tárgyalás a Zeneakadémián, fél ház mellett. Kihallgatásom talán 15-20 percet vett igénybe. Velem voltak még mint tanúk Antal István dr. és Bakó László. Zárt tehergépkocsival vittek oda és hoztak vissza. – Péter osztályvezető úrnál kihallgatásom Bárdossy-perrel kapcsolatos benyomásaimról.

Folytatás a II. 5-ön! 1945.

II.

Eseménynapló 1946. 4–6. Lásd: 1946. I. 1.

Délután fényképek után személyek megnevezése.

X. 31.

Délelőtt beszélgetés két idegen úrral Imrédyről és politikájáról Pártommal és Mozgalmammal kapcsolatosan az osztályvezető jelenlétében.

Délután kihallgatásom Ruszkay Jenő szerepére vonatkozóan a Pártban, a Mozgalomban és a Hatalomban.

Este beszélgetés amerikai kiküldöttekkel ellátásomról és a velem szembeni bánásmódról az osztályvezető jelenlétében. Panaszra mind ez ideig ok nincs, ellátás a viszonyokat tekintve jó, bánásmódra panasz nincs, eddig nem bántalmaztak egy ujjal sem.

XI. 1.

Délelőtt kihallgatásom folytatása Ruszkay szerepére vonatkozóan. – Osztályvezető hívat, aki egy Stöckler nevezetű úr adatait akarja ellenőrizni. Stöckler ismer engem, én nem tudom egyelőre, hová tegyem. Közös ismerőst nevez meg, így sem tudom emlékeim között előidézni.²⁶⁷

XI. 2.

Délután újra hoztak Németországból testvéreket. Így már körülbelül százhatvan-egyszázötven hozhattak el. – Kihallgatásom egyes érkezett személyek felől az alosztályvezetőnél.

XI. 3.

Délelőtt személyek megnevezése fényképek után.

²⁶⁷ Lehetséges, bár nem valószínű, hogy Szálasitól Stöckler Lajosról, a nyilas rezsim idején a Központi Zsidó Tanács utolsó elnökéről, ekkoriban már az újjászerveződő neológ PIH elnökéről akartak volna a PRO-n információkat szerezni.

XI. 6.

Délután személyek megnevezése fényképek után.

XI. 7.

Délután személyek megnevezése fényképek után – érdeklődés a következő személyek után: Mosonyi Győző, Bodonyi, Omelka Ferenc, Rátz Erzsébet, Rajniss Ferenc. Csak szóbeli felvilágosítás volt. Érdeklődés még dr. Jancsuskó Gábor és Gömbös Ernő kiküldetése iránt.²⁶⁸

XI. 8.

Délután személyek megnevezése fényképek után. Érdeklődés Bogár nyilas képviselő után csak szóbelileg. – Viszontláttam a csomagjaimat, kivehettem szappant, törülközőt, egy inget, egy rövid alsónadrágot, egy zsebkendőt, egy pár hosszú férfiharisnyát, amerikai WC-papirost.

XI. 9.

Délelőtt igen érdekes és lényegbevágó kihallgatásom ideológiai, gyakorlati politikai kérdésekben és pártmúltammal kapcsolatosan. – Kihallgatásom Lengyel Gyula r. k. pap szerepére vonatkozóan a Pártban, Mozgalomban, Hatalomban.

²⁶⁸ Szálasai 1945. május 1-jén memorandumban tájékoztatta az angolszászokat kormánya alkotmányjogi helyzetéről, összefoglalta a hungarizmus lényegét, és figyelmeztette Angliát, hogy Európában tradicionális befolyását Oroszország veszélyezteti, továbbá felajánlotta szolgálatait az angolszászoknak. Felhívta figyelmüket azokra a Németországba menekült magyar csoportokra, amelyek a Szovjetunióval szemben az angolok oldalára állhatnának. Gömbös Ernő a PRO-n először azt állította, hogy a memorandum egy példányát Jancsuskó Gábor a zágrábi pápai nunciushoz, Giuseppe Ramiro Marconéhoz juttatta el azzal a kéréssel, hogy továbbítsa az angoloknak. A népbíróság előtt már úgy emlékezett, hogy az előterjesztést Vlatko Maček horvát parasztvezérhez, Dragoljub Mihailović szerb tábornokhoz és Aloysius Stepinac zágrábi érsekhez kellett (volna) elvinniük, hogy ők juttassák el az angolszászokhoz.

Délután kihallgatásom Deák Ferenc [sic!] vezérőrnagy szerepére vonatkozóan a Pártban, Mozgalomban és a hatalomban.

XI. 10.

Délután beszélgetés R[ákosi]M[átyás]ról az osztályvezetővel az alosztályvezető jelenlétében. R[ákosi] M[átyás] alkalmas-e miniszterelnöknek. Én nem jöhetek tekintetbe, mert már egyszer elrontottam. Oszt[ály]v[ezető] nagyon meg van hűlve.

XI. 11.

Délután rendkívül érdekes beszélgetés egy amerikai újságíróval ideológiáról, politikáról, jelenlegi politikai helyzetről, saját kilátásaimról az osztályvezető, még egy idegen úr és egy tolmács – ügyész – jelenlétében. A beszélgetés két órán át tartott.

XI. 14.

Délelőtt részletes kihallgatás családi vonatkozásban, szülőkről, nagyszülőkről, testvérekről, család származásról, családban elforduló betegségekről, halálokokról, tulajdonosságokról lélektani kivizsgálás szempontjából. – Megint hoztak testvéreket, de bizonytalan, hogy amerikai vagy angol kiadatás-e. Ha angol, úgy az angolok is elismerték a kormányt, ami lényeges helyzetváltozást jelent. Felfogásomon a kormányt illetően ez azonban a legkevésbé sem változtat.

Délután kihallgatásom Hain Péter szerepére vonatkozóan a Pártban, Mozgalomban és a hatalomban.

XI. 16.

Délután érdeklődés a kormányzó környezetében volt [Josef] Dietrich vagy Dittrich nevezetű tiszt felől. – Kihallgatásom Bogár László és Meggyes Kálmánné szerepére vonatkozóan a Pártban, Mozgalomban és a Hatalomban.

XI. 19.

Délelőtt tanúkihallgatásom az Imrédy-perben a Zeneakadémián. Láttam Veessenmayert, Csiát, Gerát és Gál Csabát, valamint dr. Walton Ágostont. Szembesítés dr. Walton Ágostonnal eredménytelen, megmaradok a Naplóban lévő tény mellett.²⁶⁹

Délután az egyiket zöld ingeim közül az osztályvezető kérelmére elkértem a bűnügyi múzeum számára. Természetesen odaadom, rájuk bízom, melyiket veszik el. Ráírhatják majd: ebben hajtották rajta végre a halálos ítéletet. A nemzet mást fog ráírni, ezt: Miattunk, értünk, velünk. – Kihallgatásom dr. Szeredy Mihály szerepére vonatkozóan a Pártban, Mozgalomban és a hatalomban. – Hivatalos beszélgetés br. Kemény Gábor dr.-ról és Doroghi Farkas Ákos dr.-ról jegyzőkönyv nélkül.

XI. 21.

Délután megint igen sok testvért hoztak Németországból, talán százan is lehetnek. Eddig X. 3. óta talán kettő-száz-kettőszázhusz személyt hozhattak. Ez[ek] mind háborús bűnösök? Nevetséges.

²⁶⁹ Szálasit Veessenmayer után hallgatták ki Walton Ágoston népbíróági tárgyalása első napján, december 18-án. Részletesen elmondta, hogy neki Budinszky László mutatta be az ügyvédet; első találkozásuk alkalmával, a német megszállás után Walton közölte vele, hogy kapcsolatot tud létesíteni Szálasit és Veessenmayer között. Szálasit szerint Walton arról is beszámolt, hogy „hat-nyolc héttel korábban” (a valóságban 1943 novemberében) sor került egy bizalmas, zártkörű összejövetelre Szentirmay Félix lakásán, ahol Imrédy Béla, Rátz Jenő, Kunder Antal, Hubay Kálmán és más szélsőjobb oldali politikusok találkoztak Veessenmayerrel, és a magyar belpolitikai helyzetről beszélgettek. Walton saját népbíróági tárgyalásán tagadta, hogy Szálasival másról, mint a Veessenmayerrel tervezett találkozóról beszélt volna, csak a német feljuthatalmú megbízott üzenetét adta át. Szembesítésük eredménytelen volt. BFL-VII-5-e (Fővárosi Bíróság i.)-16.332/1949. Walton Ágoston pere; lásd még *Imrédy Béla a vádlottak padján*, szerk. Sipos Péter, Budapest, Osiris-BFL, 1999, 300–301.

XI. 23.

Délután kihallgatás Karl Lajos²⁷⁰ t[artalékos] százados szerepére vonatkozóan németországi utammal kapcsolatosan.

Mosásra kiadtam: 3 zöld inget, 2 alsónadrágot, rövidet, 1 készlet (2 darab) hálóöltözet, 1 darab Jägering, 1 darab térdkendő, 1 darab zsebkendő, 1 pár fekete hosszú férfi-harisnya, 1 pár drapp rövidharisnya, 1 pár kapca = összesen 13 darab.

Ma este esett le az első hó Budapesten. – Hajnírás.

XI. 24.

Délután kihallgatásom Teras²⁷¹ szerepére nézve a Pártban, a Mozgalomban, a Hatalomban. A tanúvallomást egy munkás külsejű férfi kérte és kapta meg jegyzőkönyvben. Célja ismeretlen.

Este osztályvezető rendel maga elé. Értesít, hogy cipőjavításon engedélyezi, erősebb villanykörte beszerelése a zárkavilágításra engedélyezve. A Szovjetunió története, a Bolsevista Párt története és Sztalin titkári beszámoló engedélyezve. Közli, hogy jövő héten Kiss Ferenc és Rajniss Ferenc tárgyalása lesz, utána az enyém következik, de lehet, hogy ezt meg fogja előzni Baky László és dr. Endre László tárgyalásai. Megmondom, hogy vádiratot mind a mai napig nem kaptam. Készülni nem tudok, így kénytelen leszek megtagadni a vallomáson az előkészületi lehetőség túl rövidsége miatt. Ígéri, hogy segít ezen.

XI. 25.

Este osztályvezetőnél, érdeklődik hogylétem iránt, mutat egy levelet, melyet egy hungarista írt neki, melyben megköszöni neki, hogy jól bánik velem. Érdekes tünet. Egy ismeretlen hölgy és férfi voltak még jelen a beszélgetésnél.

²⁷⁰ Ismeretlen személy.

²⁷¹ Ismeretlen személy.

XI. 26.

Délelőtt oszt[ály]v[ezető] értesít Ihsász őrnagy révén, hogy a tárgyalásom időpontját kitolták, nem úgy és olyan sorrendben fogják elővenni, ahogyan tervezték, hanem időt adnak elegendőt, hogy komolyan felkészülhessek rá. Ezt a hírt igazán nagy örömmel vettem. A pol[itikai] rendőrség igen derekas munkát végezhet. – Oszt[ály]v[ezető] előtt egy Barcsay Álmos Zoltánnak írt levelem ügyében, melyről egy ismeretlen, jelen lévő tiszt érdeklődött.

Este kihallgatásom Jobbágy Lajos, Nagy Emil²⁷² és Becreczy szerepére vonatkozóan a Pártban, a Hatalomban és a Mozgalomban.

XI. 27.

Délután kihallgatásom a zsidók munkába állítása tárgyában és N[émet]O[rszág]ba való küldésük munkaszolgálatra dr. Pál őrnagy előtt Vajna Gábor belügyminiszter és Winkelmann jelenlétében. Alapom a XI. 17-i jegyzék.²⁷³ Vajna:

²⁷² Ismeretlen személy.

²⁷³ Szálasi 1944. november 17-én kiadott rendeletével, amelyet itt tévesen „jegyzéknek” nevez, hat fő kategóriába osztotta a magyarországi zsidókat: 1. a külföldi védőútlevelel rendelkező zsidók; 2. a német kormánynak kölcsönadott zsidók. Állandó bizottságot akart küldeni Németországba, ennek feladata lett volna a munkaszolgálatot teljesítő zsidók nyilvántartása. Rendelete szerint ebben a bizottságban helyet kaptak volna az „érdekelte” külképviselők” delegáltjai és VKNB képviselője is. A 3. csoportba sorolta a „visszamaradó”, tehát nem munkaképes zsidókat. Őket négy alcsoportra (3./a-b-c-d.) osztotta: ide tartoztak többek között az öregek, a betegek, a gyerekek, a „nem gyaloglóképesek”, például a terhes anyák és a keresztény vallású zsidók. A 4. csoportba kerültek a magyar hatóságoktól különféle címeken, I. világháborús érdemekért, sebesüléseiért kitüntetettek, a Horthy kormányzó által mentesítettek közül azok, akiknek mentesítési igazolványát Vajna belügyminiszter átvizsgálta és elismerte (több mint 3500 fő mentesítését ismerték el a nyilas hatóságok). Az 5. csoportba kerültek a zsidó származású papok, szerzetesek és apácák, a 6. csoportba pedig azok a külföldi állampolgárságú zsidók, akiket a KEOKH-nál november 17-én délután 2 óráig nyilvántartásba vettek (tehát a „szabályos”, még a németek által is legálisan külföldi állampolgárnak elismert zsidók). Nekik azt a feltételt szabta

nem küldünk ki többet. Himmler kijelentése Vajának, hogy a zsidókkal való bánásmód kifogástalan.

XI. 28.

Egy ismeretlen úr az oszt[ály]v[ezető] kíséretében megjelent a zárkám előtt, benézett a zárkamba kívülről, meglógatta a fejét és odébbállott. Úgy látszik, az oszt[ály]v[ezető] valamilyen előjárója lehetett.

Délelőtt kihallgatásom Finta József altábornagy szerepéről a Pártban, Mozgalomban és a Hatalomban hadbírói kiküldött előtt.

Délután kihallgatásom Gömbös Ernő, Szögi Géza, dr. Serényi Miklós gróf és Basch Ferenc szerepére vonatkozóan a Pártban, a Mozgalomban és a Hatalomban.

Este Ihász őrnagy útján étkezésjavítást kértem. Ígéretet tett.

XI. 29.

O[sztály]v[ezető] felvette kérésemet és a lehetőség határain belül fel fogja javítani az élelmezésemet. Egyelőre ígéretet kaptam naponta 500 gr kenyérre, hetente 2 darab nyers édes hagymára, sóra, és kaptam már 500 gr krumplicukrot, aminek a leginkább örülök.

Délelőtt o[sztály]v[ezető]-h[elyettes] maga elé rendel és éles hangon kioktat magatartásom miatt dr. Pál előtt: lásd bejegyzésemet a gondolatok jegyzékébe XI. 29. alatt 244–246. oldalig.²⁷⁴ Ezért – hivatalos sérelem fennforgása – panaszt tettem Ihász őrnagy révén az o[sztály]v[ezető]nél magánál. Elintézés még nincs.

Szállási, hogy december 1-ig el kell hagyniuk az ország területét. Erre persze módjuk akkor lett volna, ha megkapják a német megszállóktól a kiutazási engedélyt.

²⁷⁴ Lásd az 525. oldalon.

Ellátási táblázat 1945. XII. 31-ig.

XI. 29 – K[enyér] c[irka] 500 gr naponta 100 gr

XI. 30 – H[eti] 2 darab hagyma, kenyér, só

XII. 1. – Két zsíros szelet kenyér

5. – 30–200 gr K[enyér] és + H[agyma]

7.

XII. 8. – Továbbiakat lásd eseménynaplóban

12.

13. – H[agyma] 4 darab

XII. 15 –

19. – 2000 gr kenyér, margarin 100-150

XII. 22. – 1000 gr kenyér zsiradék nélkül

K[enyér] c[irka] 5000 gr?

26 – H[eti] 1000 gr kenyér, 150 gr margarin

XII. 29. – Kg

XII. 31. –

I. 12. – 2000 gr kenyér

XI. 30.

Délután o[sztály]v[ezető] előtti kihallgatásom panaszom tárgyában. Elintézés még függőben.

Este kihallgatásom egy tiszt részéről Bodor [Márton] és Kudar Lajos tisztek szerepére vonatkozóan a Pártban, Mozgalomban, Hatalomban, valamint nyomozó részéről Vajna Gábor szerepére vonatkozóan a Pártban, Mozgalomban és Hatalomban.

XII. 1.

Délelőtt folyamán Rajniss Ferenc főtárgyalásán mint tanú.

– A kenyéradag ma délelőtt egyharmadra csökkent, talán 50-60 gramm. – Megtudom, hogy a november 28-án reggel folyamán a pincesorban hivatalos látogatást tett ismeretlen úr, aki az oszt[ály]v[ezető] kíséretében jött és tekintett zárkamba is, a belügyminiszter Nagy Imre volt.

Kijelentette, hogy nagyon szépen rendbe hoztak a H[űség] H[ázá]ban mindent. Érdekes és tanulságos kijelentés.

XII. 3.

Délután kihallgatásom Gyertyánfy Kornél szerepére vonatkozóan a Pártban, Mozgalomban és a Hatalomban. Kihallgatást félbeszakították, mert kijelentettem, hogy fizikai képtelenség miatt nem vagy[ok] szellemileg abban az állapotban, hogy vallomást tudjak tenni. Oszt[ály]v[ezető] étkezési javítást ígért, és megkérdezte, mit szeretnék. Fel-soroltam mindazt, amit már egyszer megmondtam. Zár-kámba szalmazsákot kaptam, úgyhogy hónapok után újra puha fekhelyem van. Testileg leromlottam, de még bírom, remélem mindaddig legalább, amíg a főtárgyalásom lesz. Igen komolyan készülődöm rá.

Este népgyűlési kihallgatás. Népgyűlés²⁷⁵ tájékoztatása szerint e hó közepéig elkészül a vádirat, január közepe táján lesz a főtárgyalás. Iratokba, az összesekbe betekinthelek a Markó utcában, oda fognak mindig vinni, ügyvédet is vehetek. Bíró állítólag a Bárdossy tanácsbírája²⁷⁶ lesz, ügyész dr. Vincze²⁷⁷ és még egy népgyűlés. – Pótlék: 300 gr kenyér, belőle két szelet margarinnal megkenve, egy darab hagyma.

XII. 4.

500 gr kenyér reggel pótléknak. Délután 4 darab közép nagyságú sült krumpli pótlékként. – A fehérnemű visszajött a mosásból. Szépen mosták! Új mosásra leadok 1-1 darab zöld ing, 2 alsónadrág, hálóing, dörzstörülköző, lepedőzsák, 2 zsebkendő, 1-1 pár fekete hosszú férfiharisnya és drapp rövid gypjúharisnya.

²⁷⁵ Mándi Nagy István.

²⁷⁶ Major Ákos.

²⁷⁷ Szálasi valószínűleg félreértett valamit. Végül népbíróvási tárgyalásán Nagy Vince lett a népgyűlés.

Délután kihallgatásom Angyal István szerepére vonatkozóan a Pártban, Mozgalomban és a Hatalomban, jkv.

XII. 5.

Étkezési pótléknak egy hétre 2000 gr kenyér, naponta 285 gramm és pár deka margarin.

XII. 6.

Pár nap óta a rendőr őrszemélyzet fegyelmében határozott rosszabbodás, lazulás és szétesés jelei mutatkoznak. Hangosak, éjjel-nappal fütyülgetnek, dalolgatnak, énekelnek, topognak, tánc lépésben mennek, csettintenek, dzsiggelenek órák hosszat őrhelyeiken, nincsenek tekintettel, hogy őrhelyen vannak és elsősorban az ő magaviseletük döntő az új demokrata rendszer megítélésénél. Már éjszakákon át alig alszom hangoskodásuk miatt, nappal viszont nem tudok miatta dolgozni. Ma szóltam az ügyeletes nyomozónak, hogy belátom, hogy az urak unatkoznak őrhelyeiken, de úgy gondolom, hogy ez nem hatalmazza fel őket, hogy szabályellenesen viselkedjenek, mert úgy gondolom, hogy jelenleg is érvényben kell legyenek szabályok az őrszemélyzet számára is, nem csak a rabok magatartására nézve. A nyomozó teljesen megértette jelentésemet, egyetértett vele, és ígérte, hogy rendezni fogja ezt a kérdést. Nézetem: nagyon rosszul, zűrzavarosan és rendezetlenül mehetnek künn a politikai életben a dolgok, ugyanilyen szétesésben, lazulásban lehetnek, ami aztán kihat az egész életre, a rendőrségre is, és így szolgálatukra. Ha javulás nem fog mutatkozni, egyenesen az oszt[ály]v[ezető] elé megyek, hogy a fennálló rendeleteknek minden irányban és vonalon szerezzen érvényt.

Délután engedéllyel rendbe szedtem a bőröndöm tartalmát, és mindent újra elrendeztem. Most legalább tudom, mennyi maradt meg a nagy katasztrófa után eddig. Szegényebb anyagiakban sem lettem, mert eddig is szegény és

igénytelen voltam. De gazdag lettem. A földkerekség leg-gazdagabb embere. Élni is fogok vele.

A német őrizetesek szalonnát, sajtot, vaját, kenyeret kapnak. Forrás ismeretlen.

XII. 7.

Ma újra kértem délelőtti folyamán az ügyeletes nyomozót, hasson oda, hogy az őrszemélyzet részéről megnyilvánuló állandó dudorászás, füttyölgetés, topogó tánclépések, csetintések megszűnjenek, mert nem tudok dolgozni. Megint ígéretet kaptam. A demokráciában ilyen fegyelmezetlenség, figyelmetlenség és nevelatlenség, úgy látszik, a rendes életforma. Szokványos, és ez a szabadság lényege is. Undorító!

Délelőtti kihallgatásom Schreiner és Szalkay Günther szerepére vonatkozóan a Pártban, Mozgalomban és a Hatalomban. Jkv. csak Szalkayra nézve. Összetűzésem dr. Molnár őrnaggyal, pol[itikai] rendőr, akinek megmondtam, hogy nevetséges a demokráciának ez a magatartása, hogy mindenki gyanús, akire árnyékom esett. Kikérte magának, hogy a demokráciára ilyen megjegyzéseket tegyek, ő nem tett az én meggyőződésekre. Megállapítom, hogy nagyon is tett. Kifogásolta, hogy utóbbi időben nem úgy viselkedem, mint az előző hetekben. Idegenek voltak ott, így nem tettem megjegyzést. Hogy azonban ennek folytatása lesz, az bizonyos. Legalábbis részemről.

Délután 20 perces séta a H[űség] H[áza] udvarán Ihász őrnagy társaságában.

XII. 8.

Étkezési pótlék egy hagyma. – Este 19–19:10'-ig séta a H[űség] H[áza] udvarán. Idő csöndes, mérsékelt hideg, ritkán szállingózó hóhelyezés [sic!]. Egy nyomozó felügyelt, és egy fegyveres rendőr.

XII. 9.

Délután 10 perces séta két nyomozó felügyelete alatt a H[űség] H[áza] udvarán.

XII. 10.

Délelőtti a Zeneakadémián Budinszky László dr. főtárgyalása a népbíróság előtt, mint tanút hallgat ki a bíróság. Csendes, gyér látogatottságú tárgyalás. Elnök erélyes szakbíró.²⁷⁸

Ma nem kaptunk az étkezéshez kenyeret. Sztrájkolnak a pékek, megélhetést követelnek. A sztrájkot biztosan az MKP kezdeményezte. Politikai és nemzetközi politikai háttére lehet. Nagyon erőteljesen mennek neki Tildynek, hogy megbuktassák, hogy a Délkelet-Európa kulcsterületét jelentő Magyarország olyan kormányt kapjon, amilyen Moszkva világpolitikai kezdeményezésének a legjobban megfelel. Az események minden nappal fényesebben és erőteljesebben igazolják a Hungarizmust és személyemet.

XII. 11.

Tegnap este 20 h–12 h-ig és ma reggel 4 h utántól a szolgálatban levő nyomozó olyan hangos és kíméletlen magaviseletet tanúsított, hogy megint nem tudtam aludni. Reggel 6 h után kikopogtam, és megmondtam az ajtóm előtt álló rendőrnek, hogy mondja meg a nyomozónak, hogy Ihász őrnagynak meg fogom jelenteni, hogy nem tudtam a láрма miatt aludni. A nyomozó a zárka ablakához jött, és félrevágott sapkával a fején beszólt durva hangon a zárkamba: Mi baja van?! Csak annyit feleltem: Majd Ihász őrnagy úrnak jelentem meg. A nyomozó „Jól van” megjegyzéssel a zárka ablakot bevágta, nem tört össze az ablak, mert fából van, és nem üvegből. Nem tudom megérteni, hogy egyes emberek nem tudják, hogy szolgálatukban hogyan viselkedjenek,

²⁷⁸ Gálfalvy István.

vagy legalább átérezzék, hogy az én jelenlegi helyzetemben különösen nekem van szükségem, hogy testi, lelki és szellemi erőm teljes birtokában legyek. Hiszen tanúvallomásaim nagy részétől függ talán sok ember élete-halála. Maga ez a tény elegendő kellene legyen, hogy különösen éjszakai nyugalmam és nappal előkészületi, nyugodt és csendes lehetőségem meglegyen. Szolgálatban pedig éppenséggel így viselkedni nem lehet. Igazán vigasztalan lehet a helyzet künn a szabad életben, ha a szigorúan kötött életben ilyen durva neveletlenségek és fegyelemlazulások lehetnek. A rendőr őrszemélyzet magaviselete teljesen kielégítő, úgy látszik, csak bizonyos nyomozókat nem lehet fegyelemre és hasznos szolgálattételre tanítani. Jelentésemet meg fogom tenni Iház őrnagynál. Ha nem tudják számomra a fogházak fegyelmét és lehetőségeit itten biztosítani – ahol tényleg megszoktam már a környezetet, sőt a nedves pincezárkát és állandó villanyvilágítást a doh- és penészszag mellett –, úgy helyezzenek el [a] Markóban vagy a Gyűjtőben, vagy a Pestvidékiben, ahol szakszemélyzet van, aki tudja, hogyan kell az őrizetéseket és előzetes letartóztatásban levőket olyan állapotban tartani, hogy a törvényes eljárás ellenük ne szenvedjen késedelmet csak azért, mert a fogházban lelki, szellemi és testi romlásuk következett be.

Délelőtt magához rendel az oszt[ály]v[ezető], és újra kér di egy idegen nő és férfi jelenlétében, milyen kívánságaim vannak. Újra előadtam kérésemet kenyér, zsiradék, hagyma, burgonya, krumplicukor iránt, amit megígért.

Bejelentettem nála a tegnapi esti és a ma hajnali lármás esetet a nyomozóval, orvoslást ígért. Az oszt[ály]v[ezető] egy angol képeslapot mutatott, a Picture Post egyik számát, amelyben megjelent rólam két fénykép: a megérkezésemkor való megbilincselés a repülőtéren, és amint a pol[itikai] rendőrség o[sztály]v[ezető]jének szobájába lépek. O[sztály]v[ezető] megjegyzi, hogy az angol lapok is foglalkoznak velem. Figyelmeztet, hogy holnap talán

tanúkihallgatásra kerülök a bíróság elé, készüljek fel rá, hozzam magamat rendbe.

Délután kihallgatásom a Párt és Mozgalom elvi szervezősszaki felépítése és tartalmi része szempontjából.

Pótlékként 4 darab sült burgonya, 1 hagyma.

XII. 12.

Reggel készülnöm kellett bíróság előtti tanúkihallgatásra, valószínűleg Pálffy Fidél ügyében, de fél óra múlva lemondták azzal, hogy egyelőre tárgytalan.

Délelőtt újra fel kell készülnöm bírósági tanúvallomásra. Talán mégis megtartják Pálffy tárgyalását.

A városban és az országban éhség [kell hogy] legyen. Itt is érezzük nagyon is. Kapok néha valami pótlékot az igen tartalmatlan étkezéshez, mely áll reggel egy üres zupából, rántott leves, délben kb. 150 gr kenyér és burgonyaleves, este burgonyaleves, mindkettő igen hosszú lében, némelyikben alig pár burgonyaszelet. Az étkezés maga nagyon ízletes. Ellenben semmi tartalom benne nincs. Én így vagyok. Fogolytársaim azonban még rosszabbul. Ők reggel kapnak zupát, utána már csak este burgonyalevest és egy szeletke kenyeret, mely talán 100 gr súlyban [van]. A legjobban vannak ellátva a németek, akiket, úgy látszik, külön látnak el igen kíváncsatos pótlékokkal. Ennek alapján tényleg meggondolás tárgyát kellene már képezze, hogy a tárgyalásokat tovább folytassák-e, vagy pedig nem lenne-e célszerűbb felfüggeszteni azokat mindaddig, míg az ellátási viszonyok megjavulnak, és a vádlottak teljes védekezési állapotba kerülnek. Állandó éhségérzet és fogyás teljesen lerontja az embert nemcsak testileg, hanem ezen át szellemileg és lelkileg is. Nem tudja gondolatait védelmére összpontosítani, mert állandóan elvonják onnan gyomorkívánságai és kimondottan igen kellemetlen éhségérzetei. A kormánynak – minden tehetetlensége és gyámoltalansága dacára – igazán már meg kellene tennie a szükséges

lépéseket a szövetségközi ellenőrző bizottságnál, hogy függeszék fel a fegyverszüneti tárgyalásból eredő jóvátételei szállításokat Magyarországból, továbbá az itten állomásozó Vörös Hadsereg-részek ellátására mindaddig, míg az ország megfelelő anyagi állapotba kerül. Így csak elpusztulhat minden, amiből se megszállónak, se senkinek a világon semmi haszna nem származik. Az angolok állítólag azzal válaszolnak, hogy a magyar hadsereg is segített kifosztani Ukrajnát. Ez tény. De Ukrajna nem egész Oroszország, és nem a magyar hadsereg csinálta, hanem legfeljebb egyezred részét az egésznek, és nem ment túl azon a sajnálatos tényen és határon, ami más háborúban és eddig minden háborúban megtörtént. Ezt mindenkinek be kell látnia. A Szövetségesek bizalmatlansága Magyarországgal szemben olyan nagy, hogy ezért sem akarnak engedni és segíteni. Ez viszont a kormány[nak] kimondottan hibája, mert olyan kedvező világpolitikai helyzetben van, amelyből soha nem szabadna éhínségnek következnie. Egész történelme alatt nem volt a magyar nemzetnek ilyen konjunktúrális jó helyzete, csak igaz férfiak és vezetők kellene, akik tudják, hogy mit akarhatnak, mi a cél, amit el kell érniök, és ezt hogyan lehet a legnagyobb eredménnyel elérni a legteljesebb élet-, társ- és sorsközösségben a nemzettel. Erre a feladatra azonban képtelen. Kimondottan konjunktúrális politikai képlet.

Meg fog szűnni, fel fog pukkadni, mint egy hólyag, amint a világhelyzet végleg és egyértelműen kitisztázódik, amire nem fog kelleni már oly sokáig várni, mint amennyi ideig a második világháború tartott. A kormány önmagára veszen, ha mindezek az események belső vajúdásához fognak vezetni. A pékek sztrájkja is erre vall. Kormánybuktatás itt a cél, és nem a megélhetés biztosítása. Emaz csak eszköz a cél elérésére.

Étekezési pótlékként: 2 kg kenyér egy hétre, 4 darab hagyma egy hétre, 100-150 gr margarin egy hétre.

Tanúkihallgatásomat újra lemondták a mai napon. Nem tudom, mi lehet az oka. Talán nem tudnak úgy végezni az egyes tanúkihallgatásokkal, amelyek az enyémet megelőzik, ahogyan tervezték, ezért ez a bizonytalanság.

Kihallgatásom Hellebronth Vilmos szerepére vonatkozóan a Pártban, a Mozgalomban és a Hatalomban, jkv., honv[édelmi] min[inisztériumi] nyomozók, katonai nyomozók. Érdekes beszélgetés az általános helyzetről.

Étekezési pótlék 4 darab sült burgonya.

XII. 13.

Reggel fel kell készülnöm bírósági tárgyalásra. Valószínűen a tegnap elmaradt tanúkihallgatásomra kerül sor a Pálffy-ügyben. Bírói tárgyalás. Dél előtt tanúkihallgatásom a népbíróság előtt Pálffy Fidél tárgyalásán. Nagyon gyér és gyenge közönség, legfeljebb ötvenen. A tárgyalásvezető bíró a legteljesebb elfogultsággal vezeti a tárgyalást, engem is nem mint tanút, hanem mint vádlottat hallgat ki. Pár éles összecsapásom volt vele.²⁷⁹ A bíró magatartása még a jelen lévő politikai vezető rendőröknek is feltűnt.

²⁷⁹ Szálasi tanúkihallgatása elején foglalkozásaként „nemzetvezetőt” mondott. Ekkor László Dezső tanácsvezető bíró figyelmeztette, hogy a magyar törvény nem ismer ilyen méltóságot. Amikor Szálasi a szűkszavúságig röviden annyit közölt Veessenmayerral történt első találkozásáról, hogy az „csak ismerkedés volt”, László dr. felvetette: „Bizonyára nem azért ment fel, hogy feketét igyék és cigarettával kínálják meg.” Szálasi gúnyolódásnak érezhette, amikor a tanácsvezető bíró felszólította, hogy „értelmesebben mondja el”, mire szolgált az a névjegyzék, amelyet az egyes politikusokról készítettek még a német megszállás előtt. Az elnök szinte hitetlenkedve tette fel a kérdést Szálasinak: „Önök tehát hittek a feltétlen győzelemben akkor, amikor már ezer és ezer kilométeren hajszolták végig a német csapatokat, akkor is, amikor átlépték a magyar határt, amikor az oroszok elfoglalták Budapestet és Bécset és amikor már bentjártak Németországban.” Ekkor Szálasi a közönség „nagy derűltége közben” kijelentette, hogy „vezérkari tudására” alapította hitét a németek végső győzelmében. László a tanúkihallgatás végén kijelentette: „Ha Ön bitófa alá akar menni, akkor büntudata van.” Szálasi erre kijelentette, hogy nincs büntudata, csak „az igazság legteljesebb átérzése”

Délután étkezési pótlék 3 darab sült burgonya. – Kihallgatásom dr. Thoma Józsefné szerepére vonatkozóan a Pártban, Mozgalomban és a Hatalomban. Jkv. – Séta 17:15'–17:30'-ig a H[útség] H[áza] udvarán egy nyomozó és egy rendőr felügyelete alatt. – A Pálffy-tárgyaláson tanúként megjelent Veesenmayer és Winkelmann is, valamint láttam Baký Lászlót is.

A Pálffy-féle tárgyalásról igen lesújtó kép maradt vissza bennem. A politikai népgyész²⁸⁰ mint „privát ember” szólt hozzám olyan dolgokban, melyek nem tartoztak a tárgyhoz, az elnöklő bíró nem kifogásolta, hogy bírói tárgyalás alatt nincs „privát” mondanivaló.

Ma Luca-nap. Ki milyen székre fog vajon ülni ezen a napon és milyen szék mellé fog ülni a világpolitikában.²⁸¹ Erre igen kíváncsi vagyok, 1946 erre a kérdésre valószínűen érdekes feleletet fog adni.

XII. 14.

Délután kihallgatásom Grynaeus Dezső szerepére vonatkozóan a Pártban, Mozgalomban és a Hatalomban, jkv.

Tegnap óta vacsorára csak üres rántott leves. Ezzel az ellátás igen erősen visszaesett, és számomra, aki még pótlékot is kapok és délben levest, elérte azt a szintet, amit a

munkál benne. Majd Jézus Krisztusra hivatkozott, akinek szintén igaza volt, mégis a keresztfán végezte. Az elnök erre figyelmeztette, hogy nincs joga sem neki, sem a hungaristáknak Jézus Krisztusra hivatkozni, mert ők „a keresztből bunkót csináltak”, majd figyelmeztette Szálasi, hogy e megállapítás ellen sincs joga tiltakozni.

²⁸⁰ Szálasi téved: voltak a népbíróági tárgyalásokon politikai ügyészek és népgyészek, de politikai népgyész nem volt. A Pálffy-perben a népgyész Kádár Pál, a politikai ügyész Rónai Mihály András volt. Valószínűleg utóbbi lehetett az, aki „magánemberként” is szólt Szálasihoz. A jegyzőkönyv szerint amikor Szálasi azt állította, hogy nem tudott a budapesti gyilkosságokról, közölte vele: „...ő mint újságíró látta [...], hogy az embereket viszik ki a téglagyárba. Apja, anyja, öccse és apósa itt vannak eltemetve a Zeneakadémia előtt.” Szálasi erre sajnálkozását fejezte ki.

²⁸¹ Célzás a Luca-napi népszokásra.

Marcus Campban kaptunk, többi fogolytársamé pedig éppenséggel alája süllyedt a salzburgi tartományi fogház szeptember, augusztusi ellátási szintje alá, tehát ahol ki-mondottan éhezünk, és csak az augusztus közepe után-tól engedélyezett csomagbeadásokkal tudtuk a lelket egymásban tartani. Ebből katasztrófa lesz, ha a külső helyzet ugyanilyen mértékben romlik. Érzem, hogy én is gyengülök, pedig sokat kibírok, és lelkileg töretlen vagyok. A 10'-es sétára ma nem mentem.

Este kihallgatás Taby Árpád szerepére vonatkozóan a Pártban, a Mozgalomban és a Hatalomban, jkv.

A napszakok beosztása az eseménynaplóban: reggeli előtt reggel; reggeli és ebéd között délelőtt; ebéd és vacsora között délután; vacsora után este. Reggeli 9 h felé, ebéd 12 h–12 h 30' között, vacsora 16 h 30'–17 h 30' között. A kenyeret mindig elteszem, és 20 h felé eszem meg meg-szóva.

Napi beosztásom, amit eddig kialakíthattam: ébresztő reggel 5 h és 7 h között aszerint, hogy mennyien vagyunk [a] pincezárkában; utána egy óra szobatorna, ledörzsölés; lazító gyakorlatok, munka, felváltva sétával, a Hungarizmuson és gondolatok jegyzése, esetleges kihallgatások, bírói tárgyalások; ebéd után séta, utána zárkatakarítás egy órán át; munka, felváltva séta vagy kihallgatások; vacsora után munka vagy kihallgatások, séta. 20 h-i váltással lefekvés. Reggel, délben, este és minden étkezés előtt és után ima, amit összeállítottam a helyzetemnek megfelelően.

Borotválkozás alkalom szerint, vagy bírói kihallgatások napjait megelőzően. Minden hétfőn a ruháimat hozom rend-be, minden kedden zárka-nagytakarítást rendezek, különö-sen a nedves falak és a penészgombák eltávolítása és letör-lése. Minden pénteken önmegtartóztató fegyelmezés, hogy az állandó éhségérzésemet valahogyan fegyelmezzem, ami azonban igen nehezen megy.

Az eseménynaplómat az esemény megtörténte után, lehetőleg közvetlenül utána egészítem mindig ki.

XII. 15.

Reggel mosakodás után még a mosdóhelyen hirtelen nagyon rosszul lettem, azt gondoltam, azonnal elájulok. Hamar visszamentem a zárkamba. Itt kivet a hideg. Egész délelőtt rázott, utána erős lázt kaptam. Az orvos megvizsgált, nem szólt semmit. Ultraszeptilt és eucarbont rendelt. Ágyban maradtam. Nagyon jólesett az ágy.

A nap folyamán háromszor kerestek kihallgatásra. Betegségemre való tekintettel elmaradt. Egész nap egyszer kaptam két eucarbont. A többi elmaradt. Hogy miért, nem tudom.

Délután az oszt[ály]v[ezető] volt zárkában egy polgári ismeretlen úrral, akit államtitkárnak szólított. Ez érdeklődött a bánásmód iránt, amit változatlanul kifogástalannak minősítettem. Felvetette a kérdést, mit szólok a demokráciához mindezek után. Válaszom: véleményt mondani még nem tudok, mert eddig csupán négy nedves falból álló pincezárkát láttam és kaptam belőle. Válaszom nem tetszett. Távol állott tőlem, hogy ilyen kérdésre tetszetős választ adjak.

Étvágyam rendes. Sőt. Nagyon is rendellenes, mert igen nagy az éhségem. Étkezési pótlék három sült burgonya.

XII. 16.

Igen erős fejfájásom van. De úgy érzem, el fog múlni. Reggel és délelőtt ágyban maradtam. Jólesett nagyon. Étkezési pótlék három sült burgonya.

Délután felkeltem. Éreztem, túl vagyok a bajon. Zárkarendet teremtettem. Délelőtti kenyéradagomat elkérték, hogy odaadják egy fogolytársamnak, akinek elfelejtettek adni, holnap, hétfőn vissza fogom kapni. Odaadtam. Várom a hétfőt.

XII. 17.

Reggel varrótűt, fehér-fekete cernát, körömmollót és köröm-ráspolyt kértem, ezenkívül kihallgatást az oszt[ály]v[ezető]nél személyes, szóbeli kérelmek előadására. Szeretném magamat rendbe hozni a karácsonyi és az újévi ünnepekre. Remélem, sikerülni fog. Betegségem, úgy látszik, amilyen hamar és gyorsan jött, éppen úgy el is múlt. Friss vagyok. Ma már újra tornáztam.

Délelőtti kihallgatásom folytatása és befejezése Vajna Gábor szerepére nézve a Pártban, Mozgalomban és a Hatalomban, jkv.

Délután idegen polgári egyének tekintettek be kíváncsiskodva a pincezárkám kémlelőablakán, Csillag r[endőr] százados vezetése alatt voltak. – Értésítést kapok, hogy holnap reggel 8 h-ra legyen készen bíróság előtti tanúkihallgatásra a Zeneakadémián, hogy kinek a tárgyalásán, nem mondták meg. Majd megtudom legkésőbbben a tárgyalóteremben. – Étkezési pótlék három sült burgonya.

Este 18h 45'–19 h szokványos séta.

XII. 18.

Délelőtti tárgyaláson a Markó utcában a népbíróságon, igen gyér látogatottság mellett, a dr. Walton ügyvéd elleni perben mint tanú. Velem van Veesenmayer is. Abban a szobában várakozunk, amelyben 1938. augusztus 27-én 14 h-kor búcsúztam szeretteimtől, amikor a Csillag börtönbe vittek Szegedre háromévi fegyházbüntetésem letöltésére. Walton dr. egészen különösen viselkedett, habár másra nem is voltam felkészülve és elkészülve, mégis meglepett.²⁸²

Délután étkezési pótlék három sült burgonya.

Kértem Ihász ör[na]gyot a következőkre: a sált hordhasam a zárkában; XII. 24-én 17 h–19 h-ig együtt lehessek édesasszonyommal; XII. 25-én édesasszonyommal együtt

²⁸² Waltonról és peréről lásd a 269. jegyzetet.

hallgathassak nagymisét, XII. 27–31., valamint 1946. I. 1.–I. 7. között közös gyónást-áldozást misével egybekötve édesasszonyommal; XII. 24.–I. 13-ig egy zöld karácsonyfagally és három karácsonyfagyertya égetését a pincezárkában, valamint rózsafüzér használatának engedélyezését ugyanerre az időtartamra. Ihász előjegyezte, ígérte, hogy megjelenti az oszt[ály]v[ezető]nek, de nem ígérheti, hogy minden kérésem teljesíthető. Kértem, hogy legyen szószólóm, hogy minden kérésemet teljesítsék.

Este rendes 15'-es séta. Idő enyhe, száraz, derült.

XII. 19.

Dél előtt kihallgatásom Pálkás András és Tarján Béla szerepére vonatkozóan a Pártban, a Mozgalomban és a Hatalomban, jkv. – Közérzetem nem jó. Valami gyengeség mutatkozik bennem. Kimondottan gyengének, kimerültnek érzem magamat, mintha szédülnék. Nem fekszem le. Csak átmeneti lehet, el fog múlni. Reszketés van rajtam gyengeségem miatt.

Délután étkezési pótlék: 1000 gr kenyér egy fél hétre, 3 darab hagyma egy hétre, négy darab sült burgonya, a másik 1000 gr kenyér a másik fél hétre egy-két napon belül jön, zsiradék egyelőre nincs, majd megsürgetem, hogy legyen. – Újra hoztak Németországból magyarokat, talán 6-8-an lehetnek.

Esti sétát eső miatt nem vettem igénybe.

A H[űség] H[áza] pincefogdájának több mint százas magas létszáma lefogyott talán harmincra, hála az Istennek.

XII. 20.

Délután beszélgetés két pszichológussal,²⁸³ akik az igazságügy-minisztertől²⁸⁴ engedélyt kaptak, hogy velem mint magánemberek, nem hivatalosan beszélgethessenek.

²⁸³ Gartner Pál pszichológus és Szirmai Rezső újságíró, lásd a 255. jegyzetet.

²⁸⁴ Ries István.

Megmondtam nekik, ha nem hivatalosan jönnek, úgy az az én legszemélyesebb jogom, hogy rendelkezésükre állok-e vagy sem, és velem akkor senki nem rendelkezhet. Megkértem őket, hogy a velem lefolytatott beszélgetésről csak az én engedélyemmel közölhetnek a nyilvánossággal bármit. Ígérték, hogy a sajtóban nem fog semmi megjelenni, de sejtetni engedték, hogy tudományos feldolgozásra és így kiadásra is fog kerülni. Erre is azt mondtam, hogy előzően engem kérdezzenek meg, hogy állást foglalhassak. Ígérték, hogy még visszatérnek erre a kérdésre. A beszélgetés igen érdekes volt, felölelte a lélektani vizsgálat minden területét. A beszélgetésnek ezekben a napokban folytatása lesz.

Az oszt[ály]v[ezető] maga elé rendelt, és újra felvette a karácsonyi ünnepekre vonatkozó kéréseimet, melyeket Ihász őrnagynak már előadtam. Ígéretet tett, hogy a belügyminiszternél eljár, hogy édesasszonyommal szentestén találkozhasam és vele beszélgethessek.

Esti sétát eső miatt nem vettem igénybe.

Este már megkaptam a rózsafüzért, édesasszonyom fényképét, a zöld sált. Nagyon nagy az öröm bennem.

Étkezési pótlék 1000 gr kenyér, 150 gr margarin, 4 darab sült burgonya.

Megint hoztak N[émet]O[rszág]ból kiadott magyarokat. Talán tízen lehetnek. Kíváncsi vagyok, meddig fog ez még tartani, ez a játék a háborús bűnösökkel és ezekkel a kiadásokkal.

Nagyon kíváncsi vagyok, meg fog-e valaki emlékezni rólam karácsony és az évforduló nagyünnepein úgy, hogy az hozzám is eljusson, le a pincezárkamba.

XII. 21.

Dél előtt étkezési pótlék 3 darab sült burgonya. – Megkaptam a tút és a fekete cernát, a fehérét keresik, és ígérték. Rendbe hozom dolgaimat az új esztendőre.

Este rendes séta 18 h 30'–18 h 45'-ig. Olvad.

XII. 22.

Dél előtt szóbeli kihallgatásom Olasz Sándorra nézve, szerepe a Pártban, a Mozgalomban és a Hatalomban. – Megkapom a karácsonyfagallyat, szépen díszítve vattával, piros-fehér vékony szalaggal egy cserépbe erősítve. Nagyon boldog vagyok. Ráakasztottam azonnal Édesasszonyomtól kapott rózsafüzért és alája támasztom ugyancsak a tőle kapott fényképét. Három viaszgyertya is van rajta, ahogyan kértem: Apa,²⁸⁵ Tita,²⁸⁶ Bélu²⁸⁷ világossága. Nagyon örülök. I. 13-ig marad így a zárkában az Örök Élet, az Örök Igazság és az Örök Világosság. – Étkezési pótlékként kaptam talán 500 gr krumplicukrot. Legalább valami édesség is van karácsonyra. Idő derült, szép.

Délután étkezési pótlék 3 darab sült burgonya. Kértem ötöt, ahogyan ezt már oszt[ály]v[ezető]vel megbeszéltem. Ígérték. Kértem, hogy ne mindig hidegen és egészen elégségesek legyenek. Ígérték. A szakács, úgy látszik, eleget tesz a rendelkezéseknek, de akinek érte kell mennie és el kell hoznia, nem tördök vele, és úgy hozza, ahogyan éppen eszébe jut.

Este újra hoztak Németországból fogoly testvéreket. Nem tudom, mennyit, de nem jöhettek sokan.

A sétát nem vettem igénybe, el voltam foglalva a zárka karácsony előtti megtakarításával.

XII. 23.

Ma még a sötétség napja, holnap már az Örök Világosság napja.

A reggeli leves ma feltűnően sűrű és tartalmas volt. Úgy látszik, az országban dúló nagy éhínségre és ínségre nem tudnak mindennap egyenlő és előírt adagot kiutalni a konyhának. Az ellátás változatlanul igen ízletes, csak roppant

²⁸⁵ Id. Szálasi Ferenc.

²⁸⁶ Ismeretlen személy.

²⁸⁷ Szálasi Béla, Szálasi Ferenc testvére.

tartalmatlan. A pótlékok dacára állandóan a legnagyobb üresség érzése van bennem. Ezért is van az, hogy minden nap evésről álmodom, és hanem foglalatostokodom, azonnal elővesz az éhség érzése, és minden gondolatom az evés. – Étkezési pótlék öt darab sült burgonya.

Este a rendes séta. Idő igen kellemes, enyhe, kissé ködös.

XII. 24.

Karácsony előnapja. Sokan, nagyon sokan panaszkodnak ezen a napon. Én nem. Még soha annyira élesen nem volt tudatomban, mint ma, hogy az igaz Élet, a nagy Igazság és a tiszta Világosság van mindabban, amiért mi szenvedünk. Ma újra világosodik. Újra a világosodás és a teljes világosság felé halad a természet, de az emberi világ is. Hála az Egek Urának és az Örök Világosságnak, hogy az Új Életnek ezt a kezdetét megélhettem.

Dél előtt Péterfi Gábor²⁸⁸ r. k. pap jött lelki vigaszt adni, aki a papnövelde gondnoka. Nagyon megörültem neki. Nálam volt a zárkában. Felhasználtam az alkalmat, és meggyóntam. Talán ¼ órán át beszélgettünk lelki dolgokról. Nagy megvilágosodás is lett bennem. Péterfi ugyanis kijelentette, hogy a zsidó nép Krisztus megölése óta már nem választott nép, mert kijelentette, hogy nekünk nincs királyunk, csak császáruk, és a zsidó nép nem más, mint antitézise a keresztény tézisnek, hogy mindig figyelmeztesse a kereszténységet, mikor van az igazság útján. Ez nagyon fontos. Fontos az a kijelentése is, hogy az Őszövetségnek csak a Krisztus részéről elfogadott részek tartoznak a Törvénybe. Nagyon, roppant sokat tanultam ebből a beszélgetésből. Tőle megtudom, hogy az új hercegprimás október óta Mindszenty Gábor [sic!], a veszprémi püspök, akivel kapcsolatosan el kellett járnom még mint Nemzetvezető-

²⁸⁸ Helyesen: Péterffy Gedeon. A továbbiakban Szálasi többször rosszul írja a nevét.

nek.²⁸⁹ Ismert Ottó-párti legitimista. Érdekes, hogy a Vatikán személye mellett döntött. Kértem P[éterffy] G[edeon]t, adjon be nekem Újszövetséget és pár r. k. könyvet. Meg is ígérte. A karácsonyest délelőttje igazán szép, jó és igaz kezdete lett a nagy ünnepeknek.

A kenyéradagot újra a felével csökkentették nálam. Fogolytársaim pedig egyáltalában nem kaptak semmit. Ezt egyszerűen nem tudom megérteni. Valami itt nincs rendjén az ínségen kívül. Kincstári üzemek mindig megkapják a követelt mennyiséget. Ihász őrnagy rendelkezett, amikor megmondtam, hogy a második napja kapok már, csak fél adagot, hogy a hiányzót pótolni kell.

Ihász őrnagy értesít, hogy a feleségemmel való találkozás nem lehetséges az oszt[ály]v[ezető]n kívül álló okok miatt. Tudomásul veszem a döntést. Nagyon fáj. Mindenhol és mindenki együtt lehettek ezen a napon a szeretettek, csak éppen ezen a karácsonyon ez az egyedüllét. De hiszem és tudom, hogy 1945 karácsonya az utolsó lesz abból a szempontból, hogy keserű mellékiize legyen csak azért, mert egyes felelős emberek nem mernek felelősséget vállalni egyszerű, emberi tettekért. Ennek dacára ez a karácsony, az 1945-ös, az egész emberiség, de különösen a magyar nemzet [számára] az első igaz karácsony Jézus Krisztus születése óta, mert ezen indult el tényleg és visszaparancsolhatatlanul az Igazság, a Világosság és az Élet, hogy birtokba vegye az egész földgömböt, és végleg elkergetse a Hazugságot, a Sötétséget és a Halált évezredes hatalmukból.

Édesasszonyom, az Úr Jézus Krisztus legyen Veled ezen a Szentestén, adjon Neked is Világosságot, lelki erőt és kitaratást, hogy velem együtt lásd és élvezd mindazt a jót, igazat

²⁸⁹ Mindszenty József veszprémi püspököt, mivel tiltakozott az ellen, hogy a püspöki palotában, ahol akkor éppen apácák is menedéket találtak, katonákat szállásoljanak el, Schiberna Ferenc nyilas főispán internáltatta. Szálasi a püspök ügyében úgy döntött, nem helyezteti szabadrábrára. Mindszenty a háború végéig házi őrizetben maradt.

és szépet, amit a Hungarizmusban megláttam és börtöneimen keresztül meg akarok valósítani Isten, a Nemzet és a Család dicsőségére, nagyságára és boldogságára. Amen! – Étkezési pótlék öt darab sült burgonya.

Délután karácsonyi vacsora, két tál étel: rántott leves és hosszú lére eresztett krumplileves, vagy inkább főzelékféle. Mindkettő igen ízletes volt.

Este rendes séta, utána karácsonyi gyertyagyújtás a zárkában. Három viaszgyertyát meggyújtottam. A karácsonyfán a rózsafüzér, alatta legszebb életajándékom: édesasszonyom fényképmása. Mindenre gondolok. Elsősorban és utolsósorban édesasszonyomra és mindazokra, akik velem együtt szenvednek az igazságért és velem együtt ebben a tudatban boldogok. A karácsonyfa alatt meghocsátottam minden ellenségemnek. És a karácsonyfa alatt kívánom, hogy halálosan szeretett nemzetem megkezdje útját az új Életbe a karácsony örök igazságába az örök Világosság segítségével. Békesség legyen minden jóakarátú embernek, és dicsőség legyen az Úristennek azok részéről, akiket igazságuk miatt üldöznek. Magamnak nem kívánok mást, mint bölcsességet, békességet, bátorságot és Istennek nem több segítségét, mint amennyit eddig kaptam tőle, és akkor a Hungarizmus el fogja vezetni nemzetemet megérdemelt céljába.

XII. 25.

Reggel 9 h 30' kezdettel Péterfi Gábor misét mondott a földszinti zárkafolyosó 13-as zárkája előtt. Mise alatt szentáldozás volt. Én is megáldoztam, és majd mindannyian. Részt vettek az összes r. k. őrizeteseek. Szentbeszéd igen tartalmas és szép volt. – A villany – amióta itt vagyok, tehát hónapok óta – mindig rosszul működik, de eddig komolyan nem láttak hozzá, hogy megjavítsák. A karácsonyi ünnep alatt botrányos volt már. Vagy itt, vagy ott kialudt, vagy újra felgyúlt. Úgy látszik, nincs egész Budapesten valamirevaló

szakember, aki meg tudná csinálni. Idegeskednek miatta, de a baj megszüntetésére látható eredménnyel nem cselekszenek semmit. Ez is érdekes tünete ennek az érdekes rendszernek ebben a szegény országban, mely úgy látszik, mostan bőven termeli az erkölcsi-szellemi-anyagi, valamint politikai-gazdasági-társadalmi szegénylegényeket.

A H[űség] H[áza] pincezárkájában reggel, délben és este a következő imákat mondom, amióta itt vagyok: Édesasszonyom kitartásának megerősítésére! Mi Atyánk, Üdvözlég, Hiszek egy; Igazságom, hitem, kitartásom megerősítésére! Mi Atyánk, Üdvözlég, Hiszek egy; Ellenségeinkért és bírámért, hogy megvilágosodjanak! Mi Atyánk, Üdvözlég, Hiszek egy; A „háborús bűnösök” kitartásáért és ennek megerősítésére! Mi Atyánk, Üdvözlég, Hiszek egy. Ezt a négy fohászt és imát mindig összefoglalom a végén a következő fohászokkal: Úristen, segítsd Édesasszonyomat, Szeretőmet, feleségemet, kislánykámat, Amen! Erzsébet anyámat,²⁹⁰ Katalin Anyámat,²⁹¹ szeretteimet, Amen! Nemzetemet, hungaristáimat, híveinket, a velünk rokonszenvezőket, és mindazokat, akik jóakarattal és tiszta szándékkal akarják velünk együtt megvalósítani az új világot, Amen! Úristen, adj Magyarországon mindenkinek annyi ételből, italból, ruházatból és hajlékból, amennyit nekem juttatsz, hogy ebben az országban senki ne éhezzen, ne szomjazzon, ne fázzon és ne legyen hajléktalan. Amen. Úristen, segíts engem, és adj nekem bölcsességet, békességet, bátorságot, Amen. Édes jó Apa, édes jó Titá, édes jó Bélus, édes jó Anyika, segítsetek, és járjatok közbe, hogy a Hungarizmus célkitűzései megvalósuljanak, és ezeket én valósítam meg Isten, a Nemzet és a Család dicsőségére, nagyságára és boldogságára, Amen. Amen, Amen. Úristen Jézus

²⁹⁰ Id. Szálasi Ferencné sz. Szakmári Erzsébet, Szálasi anyja.

²⁹¹ Özv. Lucz Ferencné sz. Köhler Katalin, Szálasi anyósa.

Krisztus, Szent Lélek és Szűz Mária, segítsétek Édesasszonyomat és engem, adjátok, hogy kettőnk boldogsága jelentse egyúttal nemzetünk boldogságát is és hogy kettőnk boldogtalansága jelentse egyúttal nemzetünk boldogtalanságát is. Amen, Amen!

Az egyes étkezések előtt a következő fohászt mondom el: Úristen, mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és adj Magyarországon mindenkinek ételből, italból, ruházatból és hajlékból annyi, amennyit nekem juttatsz, hogy ebben az országban senki ne éhezzen, ne szomjazzon, ne fázzon és ne legyen hajléktalan, Amen! Az egyes étkezések után ugyanazt, mint előttük, de megelőzően: Úristen, köszönöm Neked a reggelit – ebédet – vacsorát!

Ezek a mindennapi imáim és fohászaim, és ténylegesen nagyon jólesnek és végtelenül megnyugtatók, de igen nagy erőt és serkentést adnak sorsom elviselésére.

A reggelit 12 h felé kaptuk délelőtt. Nem tudom, miért. Már csak langyos, sőt majdnem hideg volt. Ez talán külön karácsonyi meglepetés akart lenni, vagy hirtelen olyan hatalmas akadály merülhetett fel, melyet elhárítani előbb nem tudtak. Mindenesetre érdekes. További karácsonyi ünnepi meglepetéseket várom. Nem hiszem, hogy ez a reggeli meglepetés egyedülálló maradna. Hogy mennyi tehetetlenség tud az emberekbe szorulni.

Délelőtt újra már fél adag kenyér, egy karéj. Étkezési pótlék öt darab sült burgonya. A konyha körül valami nincs rendjén.

Délután étkezési pótlék öt darab sült burgonya.

Este rendes séta. – A nap folyamán rendbe hoztam a kabátom bélésfésleseit és a beszakadásokat. Munkámmal meg vagyok elégedve. Még sorra fogom venni az öltönyömet, a fehérneműből a hálóinget, melyeket ugyancsak rendbe akarok hozni úgy – még az óévben, hogy az Új Évre teljesen rendbe hozott ruházattal tudjak megindulni. – Péterfi Gábor paptól el fogom kérni a ma mondott, helyesebben felolvasott

szentbeszédének teljes másolati szövegét, és az esemény-naplóba fogom mellékelni. Nagyon megtetszett nekem egyszerűségében, tartalmasságában. Remélem, megengedik.

XII. 26.

Étkezési pótlék 2000 gr kenyér és 3 darab hagyma egy hétre.

Az 1945. évben volt tartózkodási helyeimnek összefoglalása:

- Az év elejétől – március elejéig Brennbergbánya Sopron mellett a bányaigazgatóság egyik kincstári épületében.

- Március elejétől március 27-ig Kőszeg mellett a Szabó-hegyen egy improvizált faépületben.

- Március 2.–április 1-ig Semmeringen, majd érkezés a végleges tartózkodási helyemre Mattseeba, a Seewirt szállodába, Mattsee 8.²⁹²

- Május 5-én önkéntes őrizetbe adás az USA hadsereg abban a területben működő seregrész parancsnokának.

- Május 7-én Augsburgba szállítás Kurt Haller német követségi tisztviselő, Szögi Géza dr. me. államtitkár, Bolváry István jegyző és Horváth Klára társaságában és Szénássy Zoltán detektív, valamint Pajtás Ernő százados.

Május 8.–július 31-ig Augsburgban mint fogoly, előzetes kihallgatások.

- Július 31-én szállítás Salzburgba a tartományi fogdába a következő személyek társaságában: Imrédy, Bárdossy, Szögi, Bolváry, Kassai, Kerekes [Béla], Reményi-Schneller, Szöllősi, szállítás gépkocsin.

- Július 31.–szeptember 18-ig Salzburg, tartományi fogda, földszint 13. sz. zárka.

- Szeptember 18-án szállítás gépkocsin még vagy harminc fogolytárs kíséretében Salzburg[tól] délre fekvő

Marcus Camp büntetőtáborba. A fogolytársak között mind-azok velem, akik Augsburgtól is már társaságomban voltak.

- Szeptember 18-tól október 3-ig Marcus Camp. Itt gyűjtőhelye a magyaroknak, akiket el tudtak érni. Gyűjtés és válogatás teljesen rendszertelen, úgy, ahogyan jött.

- Október 3-án szállítás repülőgépen Budapestre. Társaságomban Imrédy [Béla], Bárdossy [László], Reményi-Schneller [Lajos], Hellebronth [Vilmos], Gömbös Ernő szds, Jaross [Andor], Szöllősi [Jenő], Endre László, Kunder Antal, Kassai [Ferenc].

- Október 3-tól a mai napig, tehát azóta Budapest, Andrássy út 60., Hűség Háza pincezárkában, zárkasám 39.

Délelőtt ebédre újra csak egy fél adag kenyér. Kérni fogok két teljes adag kenyeret, mert négy nap óta csak fél adagot kapok, vagy pedig naponta ebédhez és vacsorához öt-öt darab sült burgonyát.

Este a rendes séta. – Étkezési pótlék öt darab sült burgonya ebédre. A karácsonyfám három viaszgyertyáját megnyújtottam XII. 24., 25., 26-án az esti séta után. Még megfogom gyűjtani XII. 31-én, 1946. I. 1., 6. és 13-án, I. 14-vel visszaadom a karácsonyfagallyat.

XII. 27.

Megkérem az oszt[ály]v[ezető]t, hogy valamit csináljon az őrszemélyzettel kapcsolatosan. A rendőrök fáznak, így egész nap topognak-kopognak csizmáikkal, bakancsaikkal, de egész éjszaka is, úgyhogy számomra majdhogyan teljesen kizárt a szellemi munka, mert ezek az ütemes zajok mindig elvonják figyelmemet a tárgykörömről. Remélem, tud segíteni. Éjszakai nyugovásom ezek miatt megromlott. A rendőrök is már elégedetlenek ezzel a szolgálattal, mert nem kapják meg azokat az eszközöket, amelyek rendes ellátását lehetővé tennék. Egy esztendő után igazán jobb állapotoknak kellene uralkodnia ezen a téren is.

²⁹² Mai címe: Hotel Seewirt, Mattsee, Seestrasse 4.

Délelőtt kihallgatásom Antal István dr. szerepére vonatkozóan a Pártban, a Mozgalomban és a Hatalomban, jkv. – Ebédre krumpplileves, benne kettő kis szeletke krumppli, kenyér nem volt, majd pótolják. Étkezési pótlék öt darab sült burgonya.

Délután a mai kenyéradag egy része kiosztásra került. A kenyér még egészen meleg volt, amikor kaptuk. Két egész és egynegyed kenyéradag hátralék van, melyet kapnunk kell. Kérni fogom.

Este a rendes esti séta. Igen szép téli napok vannak. Bár maradna így, de por és köd nélkül, mert ha ezek jönnek, félős, hogy olyan influenzajárvány jön, mint 1918–19–20-ban, hasonló a spanyolnáthához. Az emberek kis ellenállóképessége miatt ez katasztrofális hatású lenne. Adja a jó Isten, hogy ez ne következzen be, és ez a nagyon nehéz 1945–46-os tél rendesen fog elmúlni. Talán az 1946–47-es lesz még nagyon nehéz, de remélem, hogy akkor már mindenki szeretetei körében töltheti az év legszebb ünnepeit. Így legyen.

XII. 28.

Tanúkihallgatásom a bíróság előtt a délelőtti folyamán a Jaross [Andor]–Endre László–Baky László ügyben. Az elnöklő bíró mániákusnak nevezett, mert foglalkozásként nemzetvezetőt adtam meg. A bíró neve Jankó Péter. A tárgyalás lapos volt, a bíró és az esküdtek nem uralták az anyagot. Baky László viselkedése nagyon jó volt. A Zeneakadémián volt a tárgyalás igen kis érdeklődés mellett, legfeljebb fél terem. Feltűnő, hogy ilyen nagy perben, mint a Jaross–Endre–Baky-féle, melynek a főanyaga a zsidók deportálása lehetett, ilyen kis érdeklődés nyilvánul meg. Az egész tárgyalás teljesen lapos volt. A bíró, Jankó, elvitatta tőlem a jogot, hogy bírálatot mondhassak a jelenlegi állapotokról. Válaszom: az elnök nem engedi meg, hogy olyan választ adhassak mint tanú, amelyet lelkiismeretem előtt is

képviselni tudok, és ahogyan lelkiismeretem tőlem megköveteli. A bíró meghökkent erre a kijelentésemre. Baky támogatását a németek részéről ugyanis párhuzamba akartam hozni Moszkva támogatásával egyes személyek felé a jelenlegi kormányban. Főtárgyalásomon erre még vissza fogok térni. Máskülönben is olyan bírói kijelentések hangzottak el, melyek a legteljesebb elfogultságot jelentik Jankó úr részéről a perben állókkal szemben. Remélem, hogy a Jaross–Endre–Baky-védők mindezt fel fogják használni semmisségi okok szempontjából.

Délelőtti kérésemre megkaptam a hiányzó két adag kenyeret, ami abból keletkezett, hogy négy napon át csak fél adagot kaptam. – Ma éppen nyolc hónapja, hogy édesasszonyomat oltár elé vezettem, és hogy a menyasszonyi csokrot letettük ketten a Zell am Hof-i kegykápolna oltárára. Ez volt ugyanis a nászutunk: a mattseei Stiftskirchéből a Zell am Hof-i Gnadenkirchébe, gépkocsin, talán öt percre a tó másik oldalán.²⁹³

Esti sétára nem mentem. – Étkezési pótlék öt sült burgonya. – Létszámunk a pincezárkában örvendetesen apad. Remélem, vége van már ennek a kiadatási komédiának, mely csak azért van, hogy legyen valami. Égbekiáltó igazságtalanságok vannak. Éppen ilyen nagyok az igazságok is, melyekkel szemben megnyilvánulnak.

XII. 29.

Az őrszemélyzet közül és a szolgálatban levő nyomozók közül egyesek a kiadott parancsok dacára tovább fütyülnek, dudorásznak, egész éjszakán át, hangosan és nevetgélve beszélgetnek. Úgy látszik, a magyarországi demokráciában nem szabad a parancsok végrehajtását megkövetelni, mert

²⁹³ Szálasi valószínűleg a Mattseetől nem messze fekvő helysége, Zellhofra gondolhatott. Az úgynevezett Salzburgi Tóvidéket három tó alkotja: Mattsee, Obertrumer See és Grabensee.

ebben az esetben a követelő, a fegyelmet tartani akaró nem demokrata, és a népbíróság elé kerül. Meg fogom minden-esetre jelenteni illetékeseknek.

Melegítőt kapcsoltak be az őrsemélyzet számára. Nagyon helyesen, habár én 24 órán át vagyok melegítő nélkül nap mint nap. De helyes, hogy megtették. Ez azonban annyira legyengíti a villanyfény erősségét, hogy nem látni zárkámban semmit, és nem tudok dolgozni. Kérni fogom, hogy segítsenek valahogy ezen a dolgon is. Nagyon kezdetleges itt minden. Ellátástól kezdve a legegyszerűbb szervezési kérdésig és életkövetelményig minden annyira máról holnapra való élelét tár a figyelő elé, ami egészen megdöb-bentő kép kikövetkeztetését engedi meg a jelenlegi rendszer politikai, gazdasági és társadalmi tehetetlenségére és zűrzavarára nézve. Nekik fájjon a fejük, ők fogják ezt a levest megenni utolsó cseppig. Utóvégre ők is főzték, senki más nem segített benne, sőt mindenki mást féltékenyen, irigyen és mohó hatalomvágyukban kizártak ebből a főzőcskéből. És hogy mindennek mi köze van a demokráciához, csak ők tudnák megmondani.

Este a rendes séta. – Étkezési pótlék négy darab sült burgonya.

XII. 30.

Délelőtti étkezési pótlék a rendes sült burgonya adag.

Este a rendes séta. Idő nyirkos, enyhe, mintha nem is december lenne.

XII. 31.

Délelőtti rendes adag sült burgonya mint étkezési pótlék.

Este rendes séta. Idő igen szép, hűvös.

A magyarországi népbíróságok szervezésszaki felállításánál súlyos hibát követtek el azáltal, hogy a bíróság tényleges elnöke egy szakbíró. Tehát egy olyan személy, akinek

hivatása folytán már minden párt fölött kellene állani. Így a bíróságot bevonták a legsúlyosabban a napi politikába, sőt azáltal, hogy ennek bírójává tették, politikust faragnak belőle, és magára a bíróságra hárítják a teljes erkölcsi felelősséget minden felszámolásnál. Ez alap teljesen erkölcstelen állapotokat szül. A bíró nem mer csak bíró lenni, viszont a politikai esküdtek dörzsölik a kezüket örömeikben, hogy nem kell nyilvánosan felelősséget vállalniuk a felelőtlen játékért, melyet egy szakbíró háta mögé bújva végeznek. A magyar bíróság tekintélyén súlyos csorba esik. Ezenkívül súlyos sérelem esik azon a szent komolyságon, amelyet nemzetünk tanúsít ezekben a sorsdöntő napjaiban, és amellyel viseli átmeneti vajúdásait és ideiglenes fegyvertelenségét.

A Tildy-féle kormánynak olyan ideiglenes és átmeneti állapotot kellett teremtenie ebben az országban, melyet London és Washington, velük együtt pedig a többi semleges vagy más érdekeltségű államok is elfogadhattak, de csak mint ideiglenest és átmenetit. Ez természetes is. Hiszen az egész földgömb ideiglenes és átmeneti állapotban van, tehát kizárt, hogy éppen minálunk legyen a véglegesség és a megállapodottság paradicsoma. A [Dálnoki] Miklós [Béla]-féle kezdeményezést, melyet orosz tanácsra indított és orosz segítséggel hajtott végre, fel kellett számolni egyrészt, mert [az] áruló áruló marad az ellenség szemében is, így erkölcsi alapot nem jelenthet az új rend beállítása szempontjából, másrészt se London, se Washington, se az egész többi világ nem voltak hajlandók elfogadni ezt a kibontakozást, még csak ideiglenesnek és véglegesnek sem. A végleges állapot rögzítésénél a Hungarizmusnak döntő szava lesz, mint ahogyan volt eddig is minden fontos belpolitikai eseményben, akárhogy is szeretnék egyesek ezt a tényt mint nevetéséges ábrándot vagy beképzeltést feltüntetni. A Hungarizmus nemhogy jön, hanem már itt is van, bármilyen görcsösen is szeretnék ezt a tényt kiirtani a nemzet akaratából,

és győzni is fog, de jure is, nemcsak de facto. A Hungarizmusból nyugodt lelkiismerettel megállapítható, hogy hatalmon van, csak eddig uralmon nem volt. Hatalmon van 1938 óta, mert azóta bírja nemzetünk hitét, de uralmon még nem volt 1944. október 16-tól sem, mert nem voltak meg azok az eszközök kezeiben, melyekkel egy uralmi rendszert fel lehet építeni, gyakorlatba lehet állítani és meg is lehet védeni. 1946-ban a Hungarizmus olyan drága és értékes lesz nemcsak Magyarország, hanem egész Európa számára, mint volt a kenyér 1945-ben.

A Tildy-féle kormány tehát feladatát abban kell lássa, hogy az országot átmeneti állapotában is kezdeményezőképpé tegye minden eshetőségre és „minden eszközzel”. Ez a jelenlegi kormány is érezheti ezt, mert a jelenlegi súlyos politikai, gazdasági és társadalmi viszonyok legnagyobb-részt arra vezethetők vissza, hogy nem mer egyik politikai párt sem döntő országépítő tervvel jönni, nehogy – sikertelenség esetén – lejárja önmagát, és a végleges állapotok beállításaánál kimaradjon az annyira keresett és végre nagy keservesen és idegen hatalom segítségével megtalált hatalomból. Önmaguk életét nem hiszem, hogy többre becsülnék három esztendőnél, utána új rendszernek kell jönnie. Megjegyzés népiügyszek – bizonyosak – részére: önmaguk életét nem a személyekre nézve, hanem a rendszerre nézve értem.

Aki tud, mulasson jól 1945 szilveszterének éjszakáján. Aki nem tud jól mulatni, gondolkozzék, hogy miért nem. És ha gondolkodott, rá fog jönni, hogy teljesen igazam van, ha a sopánkodás ellen vagyok. 1946-ban építeni kell. De új alapokra. Ha a régi alapok még megvannak – és még igen sok helyen megvannak –, ezeket kell kiméletlenül kiszántani 1946-ban, és csak azután az épület felhúzását az új alapon megkezdeni.

Hálát adok az Úristennek, hogy 1945-ben segített. Nem kérek tőle több segítséget, mint amennyit eddig kaptam, 1946-ra is. A többit bízza a nemzetre és énreám, mert ketten mindazt el tudjuk és el fogjuk intézni, ami Isten, a nemzet és a család dicsőségét, nagyságát és boldogságát szolgálja.

Édesasszonyomat és édesanyámat, valamint szeretteimet ne hagyja el lelki erejük.

Úristen, adj az emberiségnek, nemzetemnek és szeretteimnek jobb, igazabb, szebb új esztendőt. Add, hogy 1946-ban a Hungarizmus célkitűzései megvalósuljanak, és hogy alapvetésüket én végezhessem Isten, a nemzet és a család dicsőségére, nagyságára, boldogságára.

Édesasszonyom, köszönöm életed eddigi esztendeit, köszönöm serkentéseidet, és kérlek, maradj tovább mellettem, bármilyen nehéz is lesz életünk útja. Az Úristen erősítsen meg, és ezt az erőt add nekem tovább és serkentsd nemzetem szolgálatára, mint ahogyan eddig tetted.

Nemzetünk szolgálatában meg lehet halni, de elfáradni – soha!

GONDOLATOK JEGYZÉKE

1946

Január

I. 1.

Isten áldása kísérje azokat a kezdeményezéseket, amelyeket az új világrend megalapozására indítanak Krisztus Tanna, a nacionalizmus és a szocializmus tényeinek gyakorlati összehangolása és végrehajtása alapján.

Nemzetünknek – éppen úgy, mint 1939-ben – választania fog kelleni ebben az esztendőben is a biztos nagyszerűség és a biztos közepszerűség között. Remélem, amit elmulasztott 1939-ben és nem választott, pótolni fogja hét esztendő roppant tanulsága alapján 1946-ban, és a biztos nagyszerűséget fogja választani. Ennek az alapja a Hungarizmus.

Augsburgban 1945. május 7.–július közepéig – akkor megtiltotta az amerikai tiszt gondolataim tovább jegyzését, mert „unalmasak” – 1–180. számozott fél hasáb volt a jegyzetek terjedelme.

Budapesten 1945. október végétől, amikor engedélyt kaptam gondolataim jegyzésére, október 3-tól kezdődően vezetve 1945. december 31-ig a jegyzetek terjedelme 1–278. számozott lapoldal, ezenkívül többoldalas 1–5. számozott mellékletek kereken 20 oldal terjedelemben és 1–18. számozott lapoldal terjedelemben az eseménynapló, úgyhogy kereken 340 számozott lapoldal a terjedelme. Augsburggal együtt, ha az augsburgi terjedelmet egyharmaddal kevesebbre veszem, hogy a budapestivel egy nevezőre hozzam, ami a terjedelmet illeti, $340 + 120 = 460$ számozott lapoldal a terjedelem.

Újra kijelentem, hogy minden szellemi termékem tulajdonosa halálom után a feleségem, édesasszonyom, született Lucz Gizella, aki csinálhat vele, amit akar. Értékesítése esetén minden ellenérték az övé, vele elszámolni senkinek nem köteles. Szellemi termékem kiadása esetén az eredeti kéziratokat át kell adni a magyar történelmi levéltárnak azzal a megkötéssel, hogy bűvárkodásra bárkinek hozzáférhetővé kell tenni. Egy teljes másolati példány hivatalos másolatban és nyomtatásban legyen mindig édesasszonyom birtokában és tulajdonában. Halála után, ha gyermekkel nem áldana meg az Úristen, ezt a példányt is a magyar történelmi levéltárnak kell örökségül hagyni. Ez az én akaratom, melyet már Augsburgban nyilvánítottam dr. Szögi Géza és Bolváry István előtt, és Salzburgban a fogságban, dr. Szögi Géza, Szöllősi Jenő előtt, amelyet más alakissággal most kiegészítettem. Budapest H[űség] H[áza] pincezárka 39. sz. zárkában.

A magyarországi népbíróságok – eddigi tapasztalataim szerint – visszaélnék a nép nevével, a bíróság tekintélyével, jogtudásával és törvénytiszteletével. Az egésznek szervezésszaki megépítése hihetetlenül rossz, célszerűtlen, és nélkülöz minden elfogadható józan és természetes jogi alapot.

A zsidóság – de nemcsak itt a Magyarországon élők, hanem a teljes világzsidóság – vagy elfogadja a Hungarizmus gyakorlati megoldását életkérdésükben, úgy a végleges, mint az átmeneti állapotát, vagy pedig ki fogják őket irtani az egyes országok. 1944. március 19. után jajgatva jöttek a Hűség Házába, hogy a nyilasok segítsenek rajtuk, tudják, hogy mi igazságosan akarjuk a kérdést megoldani, csak bennünk bíznak. Azok jöttek jajveszékelve, akik egy évtizeden keresztül a legocsmányabb módon, a legaljasabb eszközökkel harcoltak ellenünk, és minden törvényes és törvénytelen eszközzel meg akartak semmisíteni bennünket.

Mindezt elfelejtették, és jöttek, amikor már késő volt. És mégis: még itt is megkapták a segítséget, amit adni lehetett részemről. Most pedig elég vakmerők, hogy a múltból egyáltalában nem okulva engem tegyenek felelőssé azért a sorsért, amelyért elsősorban ők maguk felelősek. Mindenhol keresi a zsidóság a hibát, csak önmagában nem. Amint elmúlik a veszély feje felől, még ha csak átmenetileg is, mindent elfelejt, nem hajlandó tanulni az eseményekből, és folytatja, ahol abbahagyta, és amiért sorsa beteljesült. Ez a zsidó tragédia legbensőbb oka, mert már évezredek óta így van. Ezt viszont a zsidóság belátni nem tudja. Hogy ez a tragédiajárása már egyszer megszűnjön és Ahasvérus pihenéshez is jusson, kell okvetlenül elfogadnia a Hungarizmus megoldását ebben a kérdésben.

A H[ungarista] A[lkotmány] szabatosan rögzíti a kivételes hatalom ismervét, minden alkotóelemét és tényezőjét, hogy vele csak élni, míg visszaélni csak a legnagyobb rosszakarattal és alkotmány sértéssel lehessen. Az államfő, a kormányfő, a népszemélyiségek vezetői, az országbíró és a Törvényhozók Házának elnöke azok a személyiségek, akik igen felelős szerepkört kapnak benne aszerint, hogy az alapnépszavazásban milyen minőségi eredményt tudtak elérni.

A népszemélyiségek vezetői kérhetik a kivételes hatalmat népszemélyiségüket illetően. Sőt: az egyes felelős legmagasabb nemzetvezetési szervek vezetői is hatáskörükben mutatkozó kérdések megoldása szolgálatában. Az országnagyok és a kormányszéktartók azok, akik ebben a rendkívüli hatalomban még részesíthetők meghatározott keretek és esetek között.

O[rszág]B[író] – O[rszág]N[agy]ok mint felügyelők, K[ormány]Fő – az összes vezérkarok, alárendelve a N[emzet]V[ezér]K[ar] F[őnök]ének és a N[emzet]V[ezér]K[ar]nak, ezeknek a főnököknek – az összes országos vezetők

szakvezérkaraikkal. Az egész igazgatás az Á[llam]N[agy] kezében, aki közvetlen —————> a K[ormány]-Főnek.

Az O[rszág]B[író]nak nincs –, de a K[ormány]Főnek a továbbiakban alárendelve az Á[llam]N[agy], a K[ancellár], a V[ezér]N[agy]. A NT – Nemzettanács, a legfelsőbb szerv és kivételes hatalom gyakorlására, végrehajtó a K[ormány]-Fő. N[emzet]T[anács] összeállítása erre a célra már, mint a rendezett viszonyok között működő, hatásköre is más. Minden rendelkezése törvényerővel bír. T[örvény]H[ozók] H[áza] tovább működik, ha éppen ülészaka van, de nincs beleszólási és bírálati, elutasító vagy elfogadó joga a kivételes hatalom idejére és ennek tárgykörére.

A H[ungarista] A[lkotmány] felsorolja az eseteket, amikor a kivételes hatalom gyakorlása megengedett, és meg is kell adnia a T[örvény]H[ozók] H[áza]nak, sőt, hogy mikor lép automatikusan érvénybe, és csak tudomásul kell adni a T[örvény]H[ozók] H[áza]nak, hogy életbe lépett.

A kivételes hatalom adása a nemzet részéről vezetői számára a legnagyobb bizalom megnyilvánulása a nemzet részéről azokkal a személyekkel szemben, akik sorsát irányítják. Az ezzel a bizalommal szemben való visszaélés tehát a legsúlyosabb megsértése a nemzetfenségnek és a felelősségre vonás a H[ungarista] A[lkotmány]ban meghatározott elvek szerint nem is szabad hogy elmaradjon. De fel kell vetni a felelősségre vonás kérdését abban az esetben is, ha a kivételes hatalom szükségének esete nyilvánvalóan fennáll, és vele a legfelsőbb nemzetvezetés nem él és a késedelem miatt vagy nem élés miatt hátrány és kár származik. A felelős vezetőknek viszont meg kell kérnie a kivételes hatalommal való élés lehetőségét a nemzettől, mert tapasztalati tény, hogy nélküle nem lehet vezetni. Éppen ezért kell ezt az életkérdést [az] alkotmány elveiben rögzíteni, és nem szabad nyitva hagyni semmilyen irányban sem. A H[ungarista] A[lkotmány]ban rögzített eljárási mód lesz egészen

biztosan a legalkalmasabb, a leggyakorlatibb és a legszabatosabb, hogy ezt a fontos hatalmi kérdést minden tényező érdekének megfelelően megoldja.

A kivételes hatalom mindig nemzetfelségjog, melyet a legfelsőbb nemzetvezetés gyakorol az államfelség jogának eszközével. Ez a jog – amint már fentebb megemlítettem – korlátok közötti, melyeket a H[ungarista] A[lkotmány] szab meg, leadható az O[rszág]N[agy]oknak és a K[ormány-]Sz[ék]T[artó]knak. A H[ungarista] A[lkotmány] intézkedik abból a szempontból is, hogy a legfontosabb végrehajtó szerv: a falu, a város és a hivatásrendek az Én-felségjog kereteiben mikor, hogyan és milyen jogokat gyakorolhatnak a kivételes hatalom alkalmával a kivételes hatalmat gyakorló feladatának elvégzése alátámasztására.

Az országos vezetők a kivételes hatalom – KH – gyakorlása esetén közvetlenül a K[ormány]Főnek vannak alárendelve minden részükben. A K[ormány]Sz[ék]T[artó]kkal és minden más vezetési szervvel, bármely felségjog végrehajtója is, a K[ivételes] H[atalom] gyakorlásának idejében egyedül és kizáróan a K[ormány]Fő rendelkezik, mely rendelkezési jogát átruházhatja a neki alárendelt bármely vezetőjének olyan hatáskörrel, amilyent a K[ormány]Fő lát jónak, hogy a sajátjából leadjon.

A K[ivételes]H[atalom] végrehajtására szükséges közigazgatás lényege a mondottakból adódik. Nem kell új közigazgatást felállítani, hanem a H[ungarista] M[agyar] B[irodalom] alapvezetését és igazgatását kell csupán zártabbá tenni, nyitott formáját kell összevonni a mondottak értelmében.

I. 8.

Az év eleji világhelyzet-megítélésem a következőben foglалható össze:

1. Anglia mindaddig fog és kénytelen háborút viselni Európában is és Európa ellen, amíg Európát maga mellé nem

tudta állítani. Amint ezt megcselekedte, Európa számára megszűnt a háborús veszély, mely mindig Anglia részéről fenyegette, aki világhatalmát egyetlen erős európai hatalom megszilárdulásától féltve, ezt az erőt egy hosszú háborúval mindig térdre kényszerítette. Anglia mindig ezért rendezkedett és rendezkedik be hosszú háborúra, míg ellenfelei szeretnék mindig rövid idő alatt befejezni.

Anglia világhatalmi birtokállománya teljes egészében több ezer kilométeres távolságra fekszik a vezető államtól. Ezenkívül éppen a távolság miatt nőtt ezeknek a birtokrészeknek a vágya és az óhaja, hogy önállóakká lehessenek. A ma technikája ezeket az óriási távolságokat egészen törpékké tette. Lehetővé teszi, hogy akár az egész földgömböt minden népével együtt egyetlen célhoz vezesse, egyetlen akarat alá rendelje és egyetlen nagy erkölcsi, szellemi, anyagi egységbe és ebből folyó tervszerű életbe állítsa. A különállóságra szóló törekvések, habár meg is maradtak, és még meg fognak maradni ebben az új kultúrkörben is, de egészen új irányt és gyakorlatot kaptak már, vagy fognak egészen biztosan kapni. Ezt Angliának tudnia kell, amikor most, 1946-ban tulajdonképpen újra kell meghódítania egész világbirodalmát, és biztosítani óhajtja épségét. Ehhez már neki egész Európára szüksége van, és nemcsak hajtámpontokra, mint ahogyan a liberalizmus kumuláló gyakorlata – amilyenel egy hadihajó- vagy hajótámaszpont bevehető –, tehát gócosító gyakorlata feloldódik az új világnézet területszervező és rendező gyakorlatába. Csak egy példa: A Földközi-tengeren már nem elegendő Gibraltár, Málta, Ciprus, Szuezi és a két külső szárny, Azori- és Korzika szigetek birtoka vagy diplomáciai biztosítása, hanem a teljes terület védelmére van szükség. Tekintettel a technika mai állására, a Földközi-tenger védelme – ez pedig Anglia világhelyzetének kulcsa – legalább a Nyemen–Dnyeper vonalnál kezdődik, és egész Afrika egységes rendezésével végződik, nem is szólva az egyéb irányú területrendezések.

Ezt azonban a régi eszmerend és világnézet alapján elvégezni képtelenség. Anglia tehát elsősorban kényszerül világnézeti állásfoglalásra.

Anglia örökösei a Szovjet és az USA akarnak lenni. Meg is lenne a kettő közötti érdekelosztás lehetősége. Ami elválasztja a kettőt: a világnézet. Az amerikai és a szovjet zsidóság mindent elkövetett és elkövet most is, hogy ezt az áthidalhatatlan szakadékot áthidalni segítse, eddig azonban nem nagy siker koronázza erőfeszítéseit, különösen amióta a Szovjet határozottan kiszorította USA-t a kínai piacról, és az északi japán szigetgyűrűt birtokába véve mint hatalmas és félelmetes versenytárs jelenik meg a Csendes-óceán peremterületében. Anglia ezt a feszültséget a kettő között feltétlenül fel kell használja világhatalmi helyzetének megerősítésére és megdönthetetlené tételére, tehát új világnézet és USA végleges megnyerése: ez az a két alaptétel, amelyeket az angol diplomáciának meg kell nyernie 1946-ban.

Angliának 1946-ban még messzebb kell látnia. Be kell ugyanis látnia, hogy nem a régi világhatalmát kell feltétlenül birtokban és területi sértetlenségben tartania, mert a régi világhatalma éppen úgy, mint a régi világ maga, és éppen ezért, ugyancsak romokban hever. Angliának új világhatalmát kell megépítenie. Adódik tehát 1946-ra három alaptétel Anglia számára: új világnézet, USA, új világbirodalom. Ezzel a hármas óriásproblémával kell győzedelmesen megküzdenie Angliának. 1950-ig, de legkésőbbben 1960-ig ez az új világhelyzet gyakorlati részében egészen biztosan már érvényesülni fog.

Kérdés, milyen lehet ez az új angol világbirodalom. Nézzem: Angliában véglegesen elmúlt a gyarmatrendszer minden lehetősége. Ázsia teljesen magára ébredt. Az iszlám, az indusok, a malájok, a kínaiak, a japánok már nem játszhatók ki egymás ellen. Ma már ott tartunk, hogy ők játszanak Európával és Amerikával, ami igen helyes, mert nemcsak Európának és Amerikának van ilyesmihez előjoga. Ázsia

nemcsak felébredt, hanem tudatosan cselekszik is. Ázsia mint gyarmatterület elveszett Európa számára, de mint szabad szervezetű közösség nyeresége az emberiségnek, így nekünk is. Ázsiából tehát ki kell vonulniok a gyarmathatalmaknak, és mint szövetségeseknek kell visszamaradniok. Angliának tehát elsőrendű érdeke, hogy a legszorosabb szövetségi viszonyban tudjon maradni Ázsia vezető hatalmaival, így Japánnal, Kínával és Indiával, valamint a földrészeket kötő-választó iszlámmal.

I. 9.

Ázsia erő- és életterületének egészen új alapokon való megépítésénél Angliának világtörténelmi szerepe lesz. Helyes út részére – véleményem szerint –, ha Indiának tényleg megadja az önállóságát, és hosszú időre politikai-gazdasági-társadalmi szövetséget köt vele, melynek alaphangját az ausztráliai érdekeinek biztosítása kell képezze. Ha nem adja meg az önállóságot, úgy India ezt ki fogja harcolni, de nem egyedül, hanem egész Ázsia segítségével, melyben segítségére lesznek vagy cselekvően, vagy közvetve az Anglia ellen hangolt európai hatalmak is. India helyett Angliának az új világhatalmát kell beállítania, melynek beltengere az Atlanti-óceán, és melyben vezetése és erre való hivatottsága az USA-t is melléje tudja állítani. Az egység, amelyet vezetnie kellene, a még tekintetbe jövő nagyhatalmakkal állana:

1. a keleten a Nyemen–Dnyeper vonalig terjedő Európa-közösségből;
2. az Indusig, Ceylon és a peremszigetvilág Elő-India nyugati határáig, az iszlám közösség;
3. a rendszerbe fogott Afrika-erőtér, mely nélkül Európa nem önellátó, és ha lehet – hiszem, hogy lehet.
4. a latin-amerikai közösség és, ha lehet – amiben már nem tudok ennyire hinni,
5. az ausztráliai erőter szigetvilágával.

Ez volna az az elsődleges közösség, amelyet ki kellene alakítani és melyre nézve az előmunkálatokat már most meg kellene csinálni. Ázsia és Európa között feküdne a szovjet nagytér, mely teljesen önálló, és olyan területek felett rendelkezik, melyek a jelenlegi népességnek háromszorosát bírják el, és megvan ehhez az erőforrás lehetősége is. Amerikában az USA ugyanolyan helyzetbe kerülne, mint a Szovjet Euráziában, tehát önmagát fejleszteni lenne képes legalább 200-250 éven át. Az USA és az első tényleges és de jure földgömbközösség – melyet Anglia vezetne – között parancsoló szükségből a legszorosabb érdekkapcsolat kellene létrejöjjön, melynek alaphangját az ázsiai erőterben levő érdekek is adnák.

Az ausztráliai erőter abban az esetben tudna a legszorosabban kapcsolódni ebbe az Európa vezette világközösségbe, ha ez évszázad végéig ugyanolyan rohamosan benépesíthető lenne Európa népfeltelegeivel, mint történt ez annak idején Amerikával. Európa számára adódnak mint telepítésekre alkalmas területek, de céltudatos településekre: Afrika, Ausztrália és Dél-Amerika, valamint ezek megfelelő szigetvilága. Ezt fel kell és ki kell használni, mert végeredményben a földgömbközösség megépítésének és megszerzésének minőségi tartalmát, célját és irányát az áldott anya és dús gyermekáldása fogják eldönteni. Európai és ázsiai anyák sokkal hatalmasabb történelmet hordanak áldott ölükben, mint a földkerekség minden lángeszű férfiája minden életeszközzel egyetemben. És ez a két anya sokkal kíméletlenebb harcot is folytat egymás ellen, mint bármelyik csatában a legvéresebb tusaember. Csak hang nélküli a harc, de kimenetelében annál eredményesebb és meg nem alkuvóbb.

Anglia Európában mindezekkel a nagy kérdésekkel csak abban az esetben fog tudni megbirkózni, ha az európai népeket, amelyek így tekintetbe jönnek, maga mellé tudja állítani olyképpen, hogy minden, e szándékot ellenségesen

áthúzni akaró kezdeményezést meg tudjon törni. Anglia egyedül erre képtelen. Szüksége van Európára. Jelenleg az a helyzet, hogy Anglia teljesen egyedül áll Európában, tekintetbe jövő vetélytársa, a Szovjet viszont olyan hatalmas ellenfél, akivel szemben egyedül nem tud fellépni. Angliának e célból tekintetbe vehető segítőitársai, mint Franciaország, Németország és Itália jelenleg olyan lehetetlen általános helyzetben vannak, melyek segítségadásra teljes[en] képtelenek, sőt segítségre szorulnak. 1946-ban tehát igen erőteljes szovjet kezdeményezést is várhat. Törökország jelenlegi helyzetében egyelőre csak mint villámhárító és első ütés levezető jöhet tekintetbe. Hogy ezt a szerepet megmeri-e játszani – a jövőben való biztos remény tudatában –, kétséges, mert Törökország eddigi vezetése erélyes állásfoglalásokat lehetőleg mellőzött. Lehet, hogy ebben az esetben erélyesen fog dönteni!

Mindebből talán kialakítható Anglia számára a nagy lehetőség, mely gyakorlatban elvezetne egyrészt egy London–Washington-, másrészt egy Tokió–Moszkva-tengely kialakulásához, mely alapját képezné 1946 vagy '47-től kezdődően az új világhatalmi helyzet kialakulásának, 1948-tól legkésőbbben beálló világkatasztrófa-krízissel. Az új fegyver azonban talán még hamarabb meg fogja oldani ezt a 20. századbeli gordiuszi csomót.

Rögzítenem kell újra Anglia szempontjából is, hogy Európát az a nagyhatalom fogja Európaközösségbe állítani és benne vezetni, aki megnyeri a Berlin–Róma–Budapest erőközpontok részéről uralt és vezetett európai színterületben élő kettőszázmillió lakost. A német nép számánál és minőségénél fogva a legkiválóbb alapanyagot és magát az alapját képezheti ennek az Európaközösségnek. De bebizonyosodott az is, hogy vezetésre még képtelen, még önmagát sem tudja vezetni. Így tehát külső vezetés alá kell kerülnie, akár London, akár Moszkva is jelentse ezt a külső vezetését. Európaközösségi vezetés szempontjából tehát mint

tartalom és mint végrehajtó szerv jöhet csupán tekintetbe. A tervezés, szervezés és vezetés, irányítás nem az ő kezében lesz, hanem – amint már megjegyeztem – Londonéban vagy Moszkváéban.

Az első földgömbközösséget valószínűen Anglia fogja vezetni. Valószínűbben, mint Moszkva vagy Washington, amelynek lehetősége egy amerikai évszázad gyakorlati megvalósítására Roosevelttel halálával együtt sirba hanyatlott. De máskülönben is véleményem az, hogy amerikai és szovjet évszázadok csak abban az esetben lesznek, ha ez a két hatalom felfogását, gyakorlatát és hatalmi módszereit az erkölcsi világrend szempontjából és ennek elmellőzhetetlenségének figyelembevételével igen erőteljesen revízió alá veszik.

Kétségtelennek látszik, hogy a német nép fog a háborúból a leghamarább magához jönni, és fogja a legértékesebb segítőtársat jelenteni annak, aki feléje bizalommal és megértéssel közeledik, és akit bizalmával és segítségével megajándékoz. Berlinnek most már nem kell döntenie, hogy Londonnal vagy Moszkvával akar-e továbbhaladni. Az élet megadta számára az egyedüli helyes utat: azzal kell haladnia, aki az összes európai népek számára meg tudja építeni azt az Európaközösséget, melyben Németország és a német nép nem játszhat csak másodrangú szerepet.

Anglia mindig arra törekedett történelme folyamán, hogy európai vagy bármely más földrészen végbemenő háború esetén a háborúból – akár részt vesz benne, akár nem –, csak egyetlen fél kerüljön ki győztesen, de ez is Anglia legyen. Ez mind ez ideig majdnem minden esetben sikerült is neki. Most az egyik fél háoromból áll. Nem hiszem, hogy ezt a háromságot a győzelemben, mely még nem az éppen háromsága miatt, el fogja Anglia túrni. 1946 Anglia számára roppant életforduló. A lenni vagy nem lenni kérdése dől itt el alapjaiban. Az előmunkálatainak tehát igen átgondoltaknak, megfontoltaknak és igen jól megalapozottaknak kell

lenniök, ha meg akarja nyerni az új világrend alapépítésének legfontosabb előfeltételeit.

2. A Szovjet helyzete Anglia helyzetétől függ, és belőle adódik. De kezdeményezhet is abból a szempontból, hogy vagy jelentkezik mint vetélytárs, Európában Angliával szemben mint Európaközösséget építeni és vezetni akaró; vagy mint vetélytárs Ázsiában Amerikával szemben, mely esetben talán ideiglenesen megegyezik Európára nézve Angliával;

vagy pedig Csungkingra és Tokióra támaszkodva mind a két fél ellen fel tud lépni. 1946-ban a Szovjet is történelmi elhatározások előtt áll, döntések előtt, melyek egész hatalmi rendszerét érintik.

Az ellentét jelenleg Anglia és a Szovjet között sokkal kiterjedtebb, sőt kiélezettebb, mint utóbbi és Amerika között. Még mindig nem tartozik a fantázia birodalmába annak a lehetősége, hogy a Szovjet és az USA összefognak az angol világbirodalom megosztására nézve, és átveszik azt a központi vezetésének háború révén való megbuktatásával. Úgy vélem, hogy a szovjet diplomáciának elsősorban itten kell mindent elkövetnie, hogy az USA-t megnyerje a régi roosevelti célkitűzések érdekében. Miután eddig Amerika már jelentkezik mint a háború első igazi vesztese – hiszen gazdasági földgömbrendezési terve teljesen meghiúsult, minden nagy világpiacot elvesztett –, a szovjet diplomácia Ázsiában persze megnyitási lehetőséget ajánlhat neki, de nem Kínában és Japánban, hanem Indiában, Ausztráliában és Malajziában. Ezek mind igen kézenfekvő, reális tények, melyekkel Angliának a legsúlyosabban számolnia kell, és a megfelelő ellenlépéseit meg kell tennie, elsősorban – az én véleményem – Japánban, és ezzel párhuzamosan az USA-ban.

A szovjet diplomácia első hibáját akkor követte el, amikor az északi japán perem szigetsorozatát hatalmába és felségisége alá vonta. Feltehető, hogy csak politikai vagy

diplomáciai taktikáról van szó, hogy legyen mit viszonzás-képpen visszaadnia Tokiónak egy szövetség érdekében. Ez azonban ilyen kétélű lehetőség, mert Japán ezt egy háborúban is megkaphatja, melyet egy szövetségben harcol végig – a Szovjet ellen. Tokió elbírálás szempontjából sokkal közelebb esik egy Angliával való szövetséghez, mint egy Szovjethez vagy USA-hoz először.

A Szovjet elővágási lehetőségei mind csekélyebbek lesznek. 1946 nyaráig katonapolitikai szempontból előnyben van, ettől az időponttól kezdődően kezdeményezési lehetőségei csökkenni fognak. Ezért fontos számára, hogy nagy elhatározásait még ez év elején hozza, s ennek megfelelően már cselekedjen is. 1946-ban az lesz a fontos, hogy ki nyeri meg az időt: Szovjet-e vagy Anglia. Aki elveszti az időnyerést, vagy idejekorán lépésre kénytelen, vagy pedig a kezdeményezés, vagy sikerre vezető fellépés lehetősége hosszú időkre kicsúszik kezéből, melyet a másik fél természetesen nem fog kiaknáztatlanul hagyni.

I. 16.

A Szovjetnek éppen úgy, mint Angliának, szüksége van Közép-Európa kettőszázmillió lakosára és erőforrásaira, ha egyrészt fel akarna lépni Angliával szemben, másrészt meg akarja építeni az Európaközösséget. Közép-Európa az Európaközösség szívterülete, kulcsa, ahogyan megszerveződik és beszerveződik, fejlődik egész Európa kulturális, civilizatorikus és technikagazdálkodási élete. Ezt a feladatot csak így tudja a Szovjet minden kezdeményezésének előfeltételeként megoldani, ha, bár taktikából, de gyökeresen szakít eddigi hatalmi, uralmi módszereivel és a bolsevista rendszerrel.

A Szovjet politikailag, gazdaságilag és társadalmilag, valamint katonailag is kimondottan a belső vonalon harcol ennek minden hatalmas előnyeivel. Külső szárnyaival ellentétben pólusokra támaszkodik. Keleti szárnyát mind ez ideig

biztonságosan tudja támasztani Kínára, habár Japánnal szemben tanúsított hatalmi eljárása erős gyengülését vonta maga után. Kína még nem életképes, nem támogató erő, Japán viszont nem leverte fél, és készen van bármikor, hogy bármilyen irányban fellépessen. Talán az első hiba a szovjet diplomácia részéről, amikor az ismert indoklással²⁹⁴ indította meg a háborút Japán ellen, és utána bekebelezte az északi japáni szigetöveget. Háborút kellett üzennie Japánnak, ez kétségtelen, helyes is volt, de más indoklással. A háború után pedig úgy kellett volna viselkednie, mint Bismarck tette 1866, Königrätz után a Hohenzollernokkal [sic!]: szövetséget kötött vele. Ezt az óriási keleti előnyt, hogy Japánnal együtt mutatkozik a Csendes-óceán vizein, mint egymást támogató nagyhatalom, elvesztette, elejtette – legalábbis átmenetileg, és felvette, megkapta – Anglia. Nyugati szárnya teljes bizonytalanságra támaszkodik minden szempontból. Közép-Európában az általa megszállt területeken vele szembeni hangulat alakult ki hatalmi módszerei miatt, amelyeket az alatta küzdő zsidóság-rész még élesebben kialakított, mint ahogyan azt a háborús követelmények követelték. Erre a bizonytalan és vele szemben nem rokonszenvező Közép-Európára támaszkodik Anglia, amely teljesen átlátja Közép-Európa sorsdöntő szerepét az elkövetkezendő esztendőkhöz. Korábban látta meg, mint a Szovjet. Már Churchill-örökség, amit ebből a szempontból átvett Attlee és igen erőteljesen fejleszt.

²⁹⁴ Molotov szovjet külügyminiszter 1945. augusztus 8-án nyújtotta át a hadüzenetet Szato moszkvai japán nagykövetnek. Ennek bevezetője megállapította, hogy Japán a hitleri Németország veresége után sem volt hajlandó a feltételek nélküli megadásra. Utalt arra, hogy a szövetségesek – az Egyesült Államok, Nagy-Britannia és Kína – javasolták a Szovjetunióval, hogy csatlakozzon a Japán agresszió elleni háborúhoz, a Szovjetunió pedig szövetséges kötelezettségéhez híven elfogadta a javaslatot. A szovjet hadüzenet teljes szövegét lásd <http://avalon.law.yale.edu/wwii/s4.asp> (letöltve 2016. július 14.).

A Szovjet belső életében egészen biztosan igen hatalmas belső vajúdasok vannak. Nem is lehet másként. Hiszen negyedszázados tökéletes bezártság után megnyitlak a kapuk nyugat felé, és több millió szovjet polgár került közvetlen érintkezésbe a Nyugattal és kultúrájával, és meg kellett alapítania, hogy az európai ember életszintje, ennek kielégítése összehasonlíthatatlanul magasabb, mint az övé, annak dacára, hogy nem él bolsevista rendszerben. Ez gondolkodásra késztet. A Szovjet ezzel szemben beállítja tételét: igen, ez mind igaz. De viszont letagadhatatlan, hogy a volt cári rendszer hihetetlen mélységeiből és nyomorából a bolsevista rendszer mégis ki tudta emelni a szovjet polgárt, tehát felmutatható az óriási haladás belsőleg, csak még külső összehasonlítást nem bír el, mert túl sokat kell pótolni, hogy az elmúlt cári rendszer évszázados nyomorát meg lehessen szüntetni, amit huszonöt év alatt sem lehetett elérni a Szovjet más irányú, még fontosabb életfeladatainak minden mást megelőző megoldási kényszerűsége miatt. A háború után azonban minden meg fog változni. Ez mind helyes. De nem sokáig maradhat fenn mint bizonyíték. A közép-európai életszintet és életgyakorlatot látó szovjet polgár jogosan megkérdőjelezheti vezetését, vagy legalábbis felvetheti a kérdést: hogyan lehetséges, hogy a szovjet terület kimeríthetetlen nyersanyaggazdasága és munkáskéz-gazdagsága dacára sem tudták a feladatok végrehajtását párhuzamba állítani és a kulturális fejlődést és igényt is szolgálni, hiszen a tervgazdálkodás helyes megszervezésével és megtervezésével el lehetett volna mindent érni. Egy kérdés, mely csak azért jöhetett 1945-től, és nem jött már 1924-től, mert a szovjet vezetés elzárta teljesen a külvilággal való érintkezés lehetőségét polgáraiktól. Ez azonban jelenti jelenleg azt az óriási belső vajúdasokat [sic!], mely egészen biztosan már jelentkezik is a Szovjetben és bolsevista rendszerében, különben nem hallanánk azt a bolsevista meggondolást, hogy igen, a bolsevizmusban reformokat kell életbe léptetni, és

hogy a bolsevizmus nem merev dogma, hanem mindig alkalmazkodik a gyakorlati élet követelményeire: átveszi tőle a szükség esetet, és így halad tovább útján.

1946-ban a Szovjet válaszára érkezik úgy politikailag, mint gazdaságilag, társadalmilag és katonailag. A nyara sok mindent meg fog érlelni, és az ősze sok mindent fog betakarítani, de eltakarítani is – ha meg akarja tartani nagy előnyét Angliával szemben.

3. Az Egyesült Államok – ezentúl csak Amerika – teljesen kezdenek kibontakozni, mint a háború[ban] első és veszedelmes vesztes fél. Hogy a legyőzöttek a vesztesek, mondjuk anyagelvű gyakorlat szempontjából, ez tiszta sor. Az igazi vesztes mindig az a fél azonban, aki magát győztesnek tekinti, de győzelmének semmi eredményét felmutatni nem tudja. Kikerült Európából, Ázsiából, még tudja magát tartani egyes helyeken. Magatartása eddig is skrupulus nélküli volt. Most is az lesz, hogy nyilvánvaló veszteségét helyrehozza már azért is, hogy a munkanélküliség rémét kezelje. Árulni fogja az új fegyvert: Angliának is, Szovjetnek is. 1946-ban tehát Amerika mint a legnagyobb háborús termelő fog jelentkezni. Ezzel az eljárásával tud magának átmenetileg piacokat biztosítani, hogy nagy termelőképességének valamiképpen felvevő-fogyasztó területeket tudjon biztosítani. De ez csak átmenet lesz. Amerika a világtörténelem legnagyobb társadalmi átalakulásának küszöbén, sőt, már előterében van. Ez a nagy átalakulása talán olyan gyorsan fog bekövetkezni, hogy már nem fogja tudni lebonyolítani nagy üzletét se Angliával, se Szovjettel. Meglehet, hogy megszületik az amerikai nagy Napóleon vezér, aki az új fegyvert saját maga is hasznára és az amerikai társadalmi válságnak és átalakulásnak külsőleg való levezetésére fogja felhasználni. De hogy Amerika nem fog megmaradni jelenlegi társadalmi szerkezetében, bizonyos.

Az amerikai társadalmi forradalom oka ugyancsak tudatos elzárkózása Európa és a földgömb többi része elől. Míg

azonban a Szovjet ezt az elzárkózást anyagi síkon ténylegesen el is végezte, addig Amerika nem anyagelvű gyakorlattal zárkózott el, hanem mindazzal a gögös, hányaveti lenézésével, ami nem amerikai. Minden maradi volt számára. Minden megmozdulást feleslegesnek tartott, a [olvashatatlan szó] társadalmi igényt az európai vagy a földgömb más emberei részéről elutasított mint nem demokratikust, mint túlkövetelést, amit le kell nyesni. Egyszerűen úgy viselkedett, mint ahogyan a jóllakott ember állandóan dúsan-gazdagon terített asztal mellett szemléli a világot. A háború után millió amerikai állampolgár tér haza, hozza Európából az új szellemi áramlatokat, nem óhajt munkanélkülivé lenni, de dolgozni sem nagyon kíván, hiszen mint amerikai katona napi 5000-6000 kalóriájával nem léphet most – béke idejében – egy munkanélkülinek 1000 kalóriájába le. Még fogja követelni jó tartását dolog nélkül is, melyet azzal tud indokolni, hogy nem saját, hanem az államvezetés hibájából van dolog nélkül.

1946-ban Amerika egyik válságévét fogja átvészelni, ha meg tudja fogni a kérdéseket úgy, ahogyan azt a rohamosan fejlődő élet megkívánja. Az élet ugyanis rohamosabban fejlődött, mint Amerika technikája. Európa szellemi felkészültsége, az élet gyakorlati követelményeinek a meglátása és belátása az európai népekben olyan óriási helyzeti és időbeli előnyt adtak Európának, melyet semmiféle atombombával nem lehet utolérni.

Amerika ezt érzi és kutat[ja]. Európa már megtalálta az új évszázadok alapjait, csak még nem gyakorolja, mert előtte még sok más előfeltételt kell megoldania. Amerika így újra visszamaradt Európa mögött, egészen hatalmasan, technikagazdálkodása dacára, mely egyedülálló a földkerekségen. Ez megint azt bizonyítja, hogy az erkölcs és a szellem nem pótolhatók anyaggal.

Összefoglalásként a következők állapíthatók meg 1946 elején nagy elvi tételekben:

1. A régi világ összeomlott az egész földkerekségen. A régi világba tartozik az amerikai plutokrata rendszer és a marxizmus és a bolsevizmus rendszerei is.

2. Az új világ van kialakulóban. Alapjai hármasság: Krisztus Tana, a nacionalizmus és a szocializmus.

3. Az új földgömbrend megszervezése életszükség. Alapja: a földgömb erkölcsi, szellemi, anyagi jószágkészletének igazságos elosztása a földgömb dolgozó népei között.

4. Az új földgömbrend egyedül felelős kialakítója Anglia, Szovjet és USA. Minden történelmi felelősségen túl van Isten, népek és az élet örök erkölcsi törvényei előtt.

5. Anglia előnyben van, mert az idő jelenleg neki dolgozik. Maga mellé tudja állítani egész Európát, különösen azért, mert saját belső életében végre tudta hajtani a nagy átalakulást államfőtől, vagy egész társadalmi életében egyszerre és egységesen, és így mint az új világnézet előharcosa jelentkezhet.

6. Szovjet vajúdasban, ennek bevezetésére időre van szüksége. Ha nem akar időt nyerni, diplomáciájának egészen hatalmasan rá kell feküdnie USA-ra, és megnyernie az angol világbirodalom felszámolására Ausztrália, Óceánia, India és Dél-Afrika piaci ígéretével.

7. USA vajúdasban, levezetésére időt nem tud kapni, mert az idő kimondottan ellensége. Válaszúton áll: vagy Anglia ellen, vagy Szovjet ellen, de a lehető legsürgősebben.

8. Az orosz nép elmellőzhetetlen élettényező Európa és Ázsia összeforrasztásának.

9. A német nép elmellőzhetetlen élettényező az Európa-közösség kialakításában, ennek szilárd, sőt legszilárdabb alapját képezi.

10. Az európa-amerikai nagytérkialakítás problémája teljesen érett, meg kell oldani az új földgömbrendszer keretében. Ezzel párhuzamosan az orosz-ázsiai nagytér kialakításának szüksége, ugyancsak 1946-tól kezdődően.

11. Japán, Kína, India és Ausztrália sorsa 1946-tól kezdődően fog eldöntésre kerülni parancsoló szükségből, mert eldöntésük nélkül nem kezdetők meg az építő munkálatok.

1946-os év krízisesztendő az egész emberiség számára. A krízis tartamát az új fegyverek fogják megszabni. A tér, a terület elvesztette jelentőségét, minden négyzetméternyi terület az egész földgömbön hatásuk alá kerülhet. Új élet kezdődik, de a réginek – örök törvény – teljesen el kell pusztulnia. Csak egyetlen törvény marad érintetlen: Krisztus élő Törvénye, Tana.

A jelenlegi állapot hasonlatos a római világbirodalom bukásának idejéhez. A különbség, hogy most a földkerekség minden világbirodalma romokban hever előttünk, egész új élet van kialakulóban, mely egészen más arculatot mutat alapjaiban is, mint a megelőző tízezer évben. Minden világhatalom csődben van mind a három életükben: úgy politikailag, mint gazdaságilag, mint társadalmilag. Ezt a csődöt vagy fel tudják önmaguk, belső erejükből számolni, vagy pedig külső erők fogják felszámolni. De éppen úgy kényszerhelyzetben vannak, mint bármely más népe földgömbünknek.

A jelenlegi helyzetet talán egyetlen szóval úgy lehetne jellemezni, hogy az emberiség most éli át az első világinterregnumot, és az első, ökológia alapuló átmeneti kényszerrendszert.

A régi világot csak úgy lehet felszámolni, ha eltakarítjuk romjait. Nem lehet béketárgyalásokat lefolytatni, mert nincs kívül, nincs mivel, nincs miért. Megszűntek a régi élet alapjai, új élet mutatkozik és követeli helyét, tehát új rendet kell kialakítani, és nem béketárgyalásokat játszani. Aki az új természetkövetelte és életparancsolta életrend és gyakorlat kialakítása ellen van, félre kell állítani az útból, és nélküle kell megkezdeni a nagy munkát. A népek ezt határozottan követelik. És ha ebbeli határozott és jogos követeléseiknek nem lesz eredménye, fel fognak támadni a jelenlegi urak

ellen is, mert nem fogják tűrhetni, hogy meddőség és tehetlenség miatt erkölcsi, szellemi és anyagi nyomorban éljenek. És ez lesz az első világszabadságharc, melyet a népek vállalva, egymással szorosan összekapcsolva harcolnának végig, és állítanak be az új élet új igazságának megfelelő új rendeket és új valóságot régi vezetőik és hatalmuk sáfárainak megkérdése nélkül.

A zsidóknál a hála elévül, még mielőtt kifejezésre juttathatnák, a bosszú nem, még kielégítése után sem.

I. 17.

A kishatalmak és kisépek mindig valamelyik nagyhatalomra támaszkodnak. Ez történelmi, gyakorlati és természetes tény, mondjuk, egy kisép természetes joga. Ebből adódnak azután a súrlódások is a kisép életében. Egyik vezető rész az egyik, a másik a másik, a harmadik megint egy másik nagyhatalom támasztékát keresi, mert így véli a leginkább megvédeni népe életérdekeit. Viszont a nagyhatalmak egymás közötti vagy egymás elleni erőjátékában ugyancsak kisépeket állítanak be, sőt elsősorban ilyeneket, és harcukat elsősorban velük vívják, mert a kisépen át tudják leginkább bizonyítani harcuk erkölcsi alapjait. Magyarország történetében ilyen harcok mindig voltak és lesznek is, már azért is, mert világhatalmak nagy életútjának keresztezésében fekszik, így kulcsterületet birtokol, szívtérületet, melyben meg kell állania helyét minden körülmények között.

Ebben a háborúban tűnt ki fenti gyakorlati igazság a leginkább. Az áramlatok, amelyek mindegyike egy-egy nagyhatalmat választott saját és a nemzet érdekeinek megfelelően, az alábbiak voltak lényeges kifejezőikben:

1. Német nagyhatalom felé való beállás. Teljes politikai, gazdasági és társadalmi csatlakozással, az egyes magyar nemzetiszocialista vagy hozzá idomuló pártok.

2. A szovjet nagyhatalom felé való beállás teljes politikai, gazdasági és társadalmi csatlakozással, az egyes kommunista vagy hozzájuk idomuló pártok.

3. Az angolszász nagyhatalmak felé való beállás, politikai és társadalmi önállóság, de gazdasági teljes beállás mellett, a középpártok, ezekben a szocdem is.

4. Teljesen önálló, független, szabad közösségi magyarországi rendszer gyakorlati felépítése a nacionalista és szocialista Európaközösségben Krisztus Tanának világerkölcsei alapján, a Hungarizmus részéről.

Ez a négy lényeges áramlat volt 1945. május 1-ig. Utána az 1. alatti kivételével, mely a német vezetés hibájából elbukott, és egyelőre nem is állítható be újra, a többi három lényegében megmaradt.

Ilyen belső áramlatokat nem lehet hatalmi szóval elintézni, még a nagyhatalmak részéről sem. Az érdekelt feleknek kell összeülniük, egyeztetni kell az érdekeket a nemzet szempontjából, és ennek megfelelően kell a belső rendezést végrehajtani. Ilyen belső rendezéssel szemben, melyben minden egyes áramlat megtalálja megnyugvását a nemzet minden rétege és érdeke szempontjából; egyik nagyhatalom sem léphet fel erkölcsi jogosultsággal. Az bizonyos, hogy ez a megoldás is csak ideiglenes, és elsősorban függ az érdekelt nagyhatalmak egymáshoz való életviszonyától. Amint ezek megváltoznak, felborul a köztük fennálló mesterséges vagy természetes egyensúly is, amely elsősorban kihat, vagy még inkább gyakorlati kifejezést kap azáltal, hogy az érdekelt kishatalmak belső életének egyensúlyát borítják fel a nagyhatalmak minden rendelkezésre álló eszközzel, úgyhogy a belső rendezés a kishatalomban idejét múlja, és új rendeződés kell helyet adjon neki. Ez örök mozgása egy kishatalomnak, ez természeti és természetes törvény, melyet ismerni kell, és mindezt tudomásul véve be kell állítani a kishatalom gyakorlati életébe.

A 20. századig a Rajna–Rhône területe volt Európa erőjátékának súlyterülete. Ettől az időponttól kezdődően ez a súlyterület eltolódott a Duna-medencébe, ennek is a Kárpátok övezte középső vidékére, tehát hazánkba. Svájc semlegessége tehát a 20. századig volt veszélyeztetve, de semlegesíteni éppen a fent mondottak szerint kellett. Történelmi tanulság adódik ebből. Ez az eltolódás bekövetkezett 1917-tel, a szovjethatalom mozgásterének kezdő évével, és legkésőbb bekövetkezett volna 1922-ben, a fasiszta Itália megszületésével. A Rajna–Rhône súlyterület megjárta és kijátszta szerepét Európában az 1914–18-as világháborúban, az elsőben, melyet azért vívtak, hogy az Európarendezés alapja megmaradhasson a Rajna–Rhône súly mentén. 1914–18 ezt az alapot azonban teljesen szétporlasztotta olyannyira, hogy az Európarendezés szempontjából fellépő és el nem mellőzhető új erőalakulások már nem is vették figyelembe rendszereik kialakításánál, hanem a Duna erőterületére összpontosították minden fejlődési alapjukat. Így lett világkulcs helyzete a középső Dunának és a Balkánnak, Itáliának, Németországnak és a Szovjet rendszerek kialakulásánál, és veszítette el súlyát a Rajna–Rhône nyugati területtől. Ebben a hatalmas eltolódásban elsősorban azonban Anglia volt az érdekelt fél, mert a Földközi-tenger keleti medencéjében, mely ideggóca ennek a tengernek, és az ő életűterének legsebezhetőbb területe, egyszerre három erőteljes vetélytársat kapott. Anglia így parancsoló szükségből ki kellett tolnia és ki is tolnia európai szárazföldi érdekhatárait a Rajna–Rhône területéből a Nyemen–Dnyepri területébe.

Magyarországnak hatalmas szerepe ebben a világhelyzetben szembeszökő, igen felelősségteljes és rátermett férfiak vezetését követeli. A jelenlegi rendben mindezt nem látja, nem érzékeli és értékeli kellőképpen. Ha megtette volna, egy év után nem szabadna az országnak, a nemzetnek és az államhatalomnak ilyen politikai, gazdasági és társadalmi tehetetlenségben sínylőnie, és ilyen erkölcsi, szellemi és

anyagi céltalanságban és tudatlanságban vergődnie. Paradicsom vagy pokol: ez lehet Hazánk. A Hungarizmus tudja csak a Paradicsomot biztosítani.

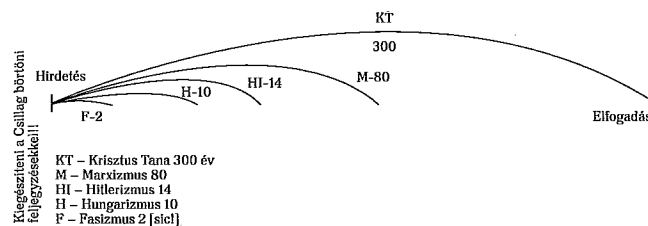
A világtörténelem egyes mozgalmai mind, kivétel nélkül azonos törvények alapján fejlődnek. Ennek kapcsán érdemes lenne már egyszer rögzíteni azokat az élettörvényeket, amelyek mindig ugyanazok maradnak, nem változnak, hanem csupán az eszközüik, amelyekkel ezeket az élettörvényeket meg kell valósítani. Ismerjük a hadászatból a háborúvezetés, a háborúvezetés módjának és eszközeinek minden alaptörvényét, a kétszer kettő négyét. De eddig nem foglalkozott senki, hogy beállítsa a békevezetés, ennek módjának és eszközeinek alaptörvényeit. Megírták gyönyörű kutatómunkával a hadtörténelmet, több nevezetes író egész életét csak ennek áldozta. Miért nem írták még meg és nem állították még össze az emberiség történelmében a béketörténelmet, amelyet ugyancsak úgy kellene kiértékelni a legfelsőbb nemzetvezetés szándékát nevelt legfelsőbb nemzetvezetésnek, mint ahogyan a világ összes hadiskolái a hadtörténelmet az egyes országok vezérkarainak gyűjtéményes munkáival teszik. Egyedül a H[ungarista] B[ölcselet] az, amelyik ezzel az alapvető kérdéssel foglalkozott, értékelte ki és állította be gyakorlati rendszerébe.

A békére éppen úgy kell nevelni, oktatni, tanítani és kiképezni az embereket, a népeket, az emberiséget, éppen úgy van vezérkarra szüksége, mint a háborúra. Eddig azonban csak a háború kapta meg minden tekintetben a segítséget. A békét elhanyagolták. A rosszul nevelt gyerek is csak addig fél a testi fenyegetéstől, ameddig ténylegesen kapja. Amint megkapta, megy tovább rakoncátlan útján, a fájdalmakat elfelejti, és tovább neveletlenkedik és érdemi ki az új testi fenyegetést még kevesebb eredménnyel magaviseletére.

Ez nagy és fontos kérdése az emberiségnek, különösen most, amikor a műszaki fejlődés annyira törpévé tette

földgömbünket, hogy egy nap alatt bárhol lehetünk, új tapasztalatokat pár napon belül szerezhetünk bárhol földgömbünkön, és ezeket hihetetlen gyorsasággal tudjuk beültetni saját nemzetünk életébe. A háború kérdése és gyakorlata tehát addig marad a legteljesebben nyitott, amíg a béke kérdésével nem foglalkozunk éppen olyan széles és mindent átfogó síkon és alapokon, mint a háborúéval.

A mozgalmi kezdeményezések időgörbéje

A H[ungarista] B[ölcselet] alapvető megállapításában a fenti rajzot mértékben kell megszerkeszteni. Belső fejlődésben és gyakorlati harcában mindegyik ugyanolyan törvényszerűséggel fejlődött, csak az egyes időtartamok változtak. K[risztus] T[ana] és H[ungarizmus] igazi, valódi világnézetek, míg a többiek csak részei az egésznek.

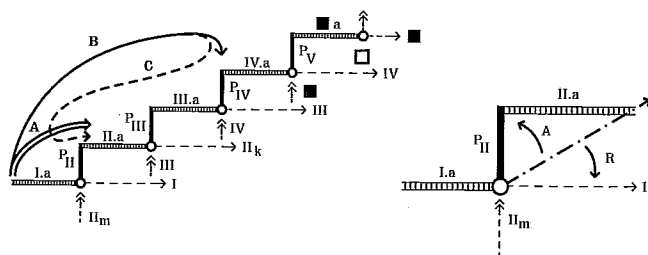
Minden életmozgalomban kimutatható a három negatívum is, amelyek kísérik és sorsát pecsételik: az áruló, az ingatag és a hitetlen. Erre a háromra minden mozgalomnak szüksége van, mert próbakövei, hogy a gyakorlati élettel szemben meg tud-e küzdeni legnagyobb belső vajúadásában is vagy széttörik rajta. Mind a három negatívum tehát tulajdonképpen pozitívum a mozgalom szolgálatában. Minden mozgalom elbukik, ha önmagát árulja el, stagnál, ha ingatag és fejlődőképtelen, ha hitetlen. De életképességének megerősítésére mégis szüksége van az árulóra, fejlődőképességének

megtartására az ingatagra, és belső meggyőződésének acélosítására a hitetlenre.

A vallást nem tudom és nem lehet magánügynek tekinteni, mert a közösség szempontjából nem mindegy, hogy a megváltozhatatlan erkölcsi világrend alapján áll-e a tagja, vagy pedig valami önmaga csinálta és önmaga szentesítette, torz erkölcsi felfogást alakított ki magában. Aki magánügyet lát csupán a vallásban, az saját magánügyének a legnagyobb ellensége. Mindaz, ami a közösségre kihat, ami a közösségért van, és a közösség alapját képezi, már eleve nem lehet magánügy. A nacionalizmus és a szocializmus sem magánügy, nem is lehetnek. Még kevésbé lehet a vallás, mely a közösség mindenkor erkölcsi gyakorlati életét kell jelentse. Ez jelszó, mely ellensége minden józan ítéletnek, elbírálásnak, melyet neveléssel ki kell irtani az emberekből, mert a liberalizmus és a marxizmus nevelése nevelte az emberekbe. Az ember természeténél fogva vallásos, de neveltetésénél fogva tekinti magánügynek.

I. 18.

A H[ungarista] B[ölcselet]ben az emberiség fejlődésének törvényszerű alapja – kimutatható az eddigi eszmemozgalmakban, ahogyan születtek, fejlődtek, célba értek és elhanyagoltak, elmeredtek, összetörték, elmúltak – az alábbi vázlatos kifejezésben fogható össze egészen durván és csak a lényegét tekintve:

Megjegyzések, magyarázat:

Bevezetésül: vázlatban rögzítettem, hogy a lényeg előttem legyen, ha a kísérő szövegmagyarázatban nem is térek ki minden lényeges szempontra.

I – Eszmeáramlat, mely világnézetet alakít ki az emberben, egész erkölcsi, szellemi, anyagi gyakorlati életére hat, fejlődési folyamatot idéz elő.

II m Az eszme megindulása.

II k Az eszme kicsendülése.

Az új fejlődési fokozatot parancsoló és természetes szükségből hozó új eszme ütközése a hivatalos államhatalommal; a nem hivatalossal és a magánérdekekkel már előtte történik, de miután nem tudják legyűrni az újat, az államhatalom hivatalosan lép fel.

Az új eszme megindulásának hatóiránya. Minél élesebben keresztezi a kicsendülő régi eszmerendszer gyakorlati alapjait, annál tisztább, félreérthetlenebb, szükségesebb egész felépítése és gyakorlati beépítése, megvalósítása.

A kicsendülő régi eszme gyakorlati rendezésének hatóiránya. Minél élesebben keresztezi az új élet gyakorlati megvalósítására irányuló új eszmekezdeményezését, annál reaktívabb.

P II Az új eszme által alkotott fejlődési fokozat meredek parancsuralmi, vérző oldala, véroldala. Minél élesebb a jövő és a múlt eszmék kereszteződése, annál véresebb a lépcsőfok meredélye, a parancsuralom az új eszmerendszerben annál tovább áll fenn, átcsapása egy zsarnokságba annál inkább lehetséges. P II csak eszköz, amint célt csinálnak belőle, osztályuralom jön létre egy zsarnok vezetése alatt bármilyen eszmerendszerben és gyakorlatában.

II a Az új eszme részéről kialakított életalap, mely új kultúrkört, új gyakorlatot jelent, melyen a gyakorlati élet teljessége folyik, kultúrsík. Alkotmány. Időben, térben, cselekvésben, eszközben, módban rendezett, kulturális, civilizatórikus, technikagazdálkodási élet, ahogyan azt az új eszme bölcséletében, ideológiájában és gyakorlati programadásában más harcában rögzítette, és ezeknek az embereket megnyerte.

A A fejlődésben megtett, parancsoló, de természetes lépés akár evolúciós, akár revolúciós, akár mindkettő együttesen. Reakció lehetőségei a legkisebbek. A forradalmak a legvértelenebbek. A fejlődés a legtermészetesebb. Eddig csak Anglia és Japán történelmében mutatható ki.

B A fejlődésben megtett parancsoló, de túlugró lépés akár evolúciós, akár revolúciós, akár mindkettő együttesen. Reakció lehetőségei a legnagyobbak. A forradalmak a legvéresebbek, az evolúciós kezdeményezéseket utópiának nevezik, elvetik. Eddig a krisztusi mozgalomban volt csupán kimutatható gyakorlati emberi szempontból.

C A túlugró lépésre következő visszakanyarodás a természetes fejlődési fokozatra, akár evolúció, akár revolúció, akár mindkettő révén. Ellenforradalmak, reakciók igen erőteljes fellépése, eszmebukások, megtorlások, bosszúállások, megalkuvások. Eddig csak a marxizmusban mutatható ki bizonyos mértékben. Legtöbbször azoknak az eszmeáramlatoknak a sorsa, melyeknek nincs életbekötöttségük, életalapjuk, tehát mesterkéltek, a természetes és parancsolóan szükséges fejlődéshez semmi közük, vagy ezt tévesen rendszerezik. Visszakanyarodásukban meg is szűnik, és helyt ad az egészségeseknek, természetesnek.

II m és I ütközéséből adódik a mozgalom lázvonala, melyet az *A* (akció) és az *R* (reakció) határoznak meg irányában, mozgásában, nagyságában, tartamában.

Az eddigi történelmekből kihámozható minden egyes eszmeáramlat visszavezethető a lefektetett szociológiai alaptörvényekre. Eltérés nincs egyikben sem. Részletes feldolgozása, feltárása és a törvények szabatos meghatározása, megalkotása a *H*[ungarista] *B*[ölcsélet]ben kerül megbeszélésre.

I. 19.

A zsidóság még úgy látszik, nem döbbsen rá, nem fogta fel ésszel, vagy egyáltalában, nem akarja megérteni, hogy a Hungarizmus egész ideológiai, elméleti és gyakorlati rendszere a zsidóságot komolyan meg akarja menteni az életnek, végpusztulását, amely felé most már rohan, és nemcsak menetel, fel akarja tartóztatni, és meg akarja akadályozni; hogy a Hungarizmus megvalósítása jelenti számára az utolsó mentsvárat, jelenti, hogy egyedül benne bízhat csupán, mert tényleg végre akarja hajtani, amit a zsidókérdés megoldásával kapcsolatban rögzített. De a Hungarizmusnak ez a fáradozása éppen olyan meddőségre ítélt, mint minden eddigi, évezredekben át gyakorolt fáradozás a zsidóság megmentésére. A zsidóság nem akar tanulni se múltjából, se jelenéből. És mert nem tanul belőlük, nem is okul. Ezért történelme nem más, mint elhurcolás sorozata egyik számkivetésből a másikba. Rómától Dachauig tanulhatott, de nem tette, pedig jó 2500 esztendő választja el a kettőt egymástól, amelyben minden nép a földkerekségen már megkísérelte a vele való békés együttélést. De hiába. Hiába, pedig nemcsak a gazdanép miatt, hanem elsősorban a zsidóság miatt, amely eddigi egész történelmi életén át nem volt más, nem tudott más lenni, mint az örök erkölcsi világrend és a világerkölc rendjének tagadása. Aki mindent megtagad, mindent el is veszít, és amit megtagad, az ellene fordul.

A Hungarizmusról nyugodt lelkiismerettel állíthatom, hogy az emberiség utolsó kísérlete, hogy a zsidókérdést békés úton meg tudja valósítani. Ha ez a kísérlete sem fog sikerülni, a zsidóságot meg fogja semmisíteni, el fogja törölni a föld színéről, ahogyan tették a punokkal. Ez nem fantasztikus megállapítás, hanem tény, melyet már a zsidóság józanabbik, helyesebben lelkileg átszerveződött parányhánnyada is vérző szívvel lát.

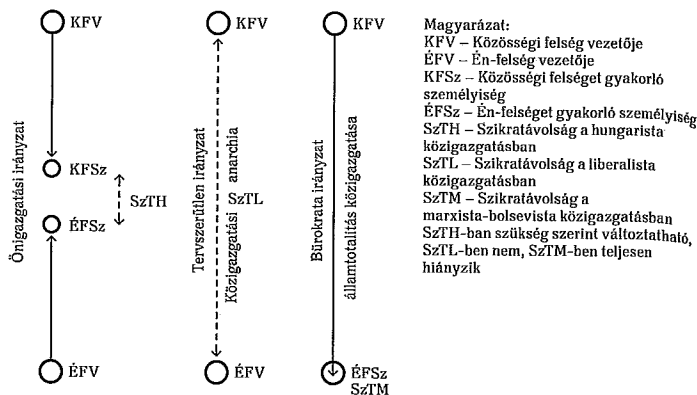
A dolgok mai állását tekintetbe véve az a meggyőződés, hogy a zsidókérdést a legvéresebben – összehasonlíthatatlanul véresebben, mint ahogyan Németországban tették állítólag – Amerikában az USA-ban, és a Szovjetben fogják elintézni.

Egyesek azzal védik a zsidóságot, nem tehetnek róla, amit cselekszenek, ilyen a természetük, ez velük született, nem is veszik észre, mennyire kiütözköznek az egész emberiségből. Helyes. De akkor helyes az a nézet is, hogy az emberiség védekezik ellene úgy és olyan eszközökkel, ahogyan jónak látja, és az emberi természetben van, és amilyenek éppen rendelkezésére állanak. A zsidóság addig húzhatta életkérdésének parancsolóan szükséges megoldását, ameddig csak egyes népek testében, tehát elszigetelten jelentkezett mint kérdés és megoldandó államfeladat. Ez a szűk kényszeralap azonban az évszázadok, de különösen az utolsó évtizedek alatt – éppen a technikai fejlődés hatalmas ütemű irama miatt – mindinkább szélesebbé vált, míg 1933 óta világkérdéssé nem növekedett, földgömbkérdés nem lett belőle. Most már nem tud kibúvót a zsidóság sem találni, sem olyan népet, amely odaadná magát eszközül, hogy ez a kérdés a továbbiakban is függőben maradjon, és ne kerüljön az élet napirendjére. Napirendre került visszavonhatatlanul, meg kell oldani, akár tetszik ez a zsidóságnak és az emberiség egyes tagjainak, akár nem. A Hungarizmus komoly tanulmányok után hozta megoldásának egész építményét, tehát nyugodtan képezheti a tényleges, becsületes, minden

érdeket és szempontot szem előtt tartó alapot. A Hungarizmus elleni harcával a zsidóság önmaga ássa sírját, akár tudatosan, akár tudatlanságból is cselekszi. És amikor majd újra késő lesz, újra fognak rohanni hozzánk, hogy segítsünk. És amikor majd a leghetetlenebb körülmények között a segítség valamilyen lehetőségét megkapják – újra –, utána, a veszély elmúltával vagy átmeneti csökkenésével újra akasztófára fogják cipelni a Hungarizmust, mint teszik ezt jelenleg. Igen: Rómától Dachauig az egész zsidó történelem nem más, mint segítségkérés és utána a segítő kéz akasztófára juttatása.

A H[ungarista] M[agyar] B[irodalom] közösségi közigazgatását az Én-felség és a Mi-felség gyakorlati összhangjára építette. Ezért igen messzemenő és beható tanulmányozás tárgyát képezte ennek a két felségnek közigazgatási viszonyba állítása és egymásba kapcsolódása. Ez a tanulmányozás és eredménye szülte tulajdonképpen meg a hivatásrendek szükségét, mint egy Én-felség gyakorlati kifejezőjét és összesítését, összefogását a korszerű állam szerkezetében és szervezetében. A hivatásrendeket közösségi rendeknek, életrendeknek is hívhatjuk. A legjobb talán még a közösségi rend elnevezése, vagy talán még inkább közösségi hivatásrend.

Ennek a kérdésnek tanulmányozása során igen érdekes közigazgatási alaptény merült fel. Szociológiai-közigazgatási „Szikratávolság”-nak elnevezett tényre bukkantunk. A tény is, a nevet is én állítottam be. Lényege: vázlatban. Szövegrész vázlat szerint, belőle kiolvasható:

I. 20.

A Hungarizmus könyvsorozatának elvi felépítése, ahogyan elkészült és rendelkezésre is áll az anyag, hacsak egyes részeiben meg nem semmisült:²⁹⁵

I. rész: A Hungarizmus bölcsellete.

1. könyv: Isten. Erkölc, világa, rendje, rendszerei, elmélete, törvényei, gyakorlata.

2. könyv: Ember. Szellem, világa, rendje, rendszerei, elmélete, törvényei, gyakorlata.

3. könyv: Föld. Anyag, világa, rendje, rendszerei, elmélete, törvényei, gyakorlata.

4. könyv: Élet. Közösség, világa, rendje, rendszerei, elmélete, törvényei, gyakorlata. Isten – Ember – Föld szintézise.

²⁹⁵ Szálasi könyvterveiből egyet sem tudott megvalósítani. Ennek csak egyik oka volt, hogy 1946. március 12-én kivégezték. A fontosabb ok az volt, hogy egész életében csak viszonylag rövidebb eszmefuttatások, politikai beszédek megírására tudott vállalkozni.

II. rész: A Hungarizmus ideológiája.

5. könyv: A Cél. A H[ungarista] B[ölcsélet]ből adódó törvények és indokolásuk.

III. rész: A Hungarizmus gyakorlata.

6. könyv: Az Út. A Hungarista Mozgalom és egyes pártalakulásainak mozgalmi harca a nemzet megszervezése, felvilágosítása és cselekvési készségének felébresztése szolgálatában.

7. könyv: Harc a hatalomért.

8. könyv: A rágalom könyve.

9. könyv: A Napló.

10. könyv: A magány könyve.

11. könyv: Két per.

12. könyv: Személy- és tárgymutató.

13. könyv: Hősi áldozat.

A 7. könyvnek fő beosztása: Harc 1938. augusztusig. Harc 1939-től 1944. október 16-ig. Harc 1944. október 16-tól 1945. május 1-ig. Harc 1945. május 1. után. A II. és III. rész teljesen készen van, csak a kinyomtatásra kell előkészíteni, az I. rész jegyzetekben mint gondolathalmaz ugyancsak készen van, csak rendezésre szorul. A 13 könyv összesen talán 15-20 kötetet fog kitenni. Életem egyik vagy talán legboldogabb pillanata lesz, amikor a végpontot tehetem az utolsó kötet utolsó mondata után és a kötetek, helyesebben a könyvek mindegyike fölé írhatom e mondat egy-egy betűjét: Nem hiába éltem.

Az államvezetés úgy jó, ha az élet célját, a közösség célját és az egyén célját párhuzamba vagy éppenséggel egymásba tudja fektetni, közigazgatása pedig akkor jó, ha mint eszköz a mondott célt szolgálja, annak szerződésmentes elérését, és a belőle fakadó feladatokat meg tudja oldani mindhárom – az élet, a közösség, az egyén – jólétére, biztonságára és megélhetésére.

A közigazgatás felülről nézve [jelentí] sok millió lény és ugyanennyi érdek hihetetlenül érdekes egymásba fonódását és kereszteződését, és azért van, hogy e felülnézetből adódó tárgyilagossággal minden érdeket egyeztetni tudjon a másik kárvallása nélkül. Az ember alulról néz fel a közigazgatásra, és rendet, sikert, valamint megsegítést követel. Az egyes világnézetek gyakorlati megépülésüknél eddig azért nem voltak képesek egészséges közösségek létrehozására, mert a legfontosabb vezérművet, a közigazgatást vagy elhanyagolták, vagy túlméretezték, vagy pedig bürokratizálták, ahogyan élő példaként előttünk állanak a liberális rendszerben, a náciizmusban és fasizmusban és a bolsevizmusban. Az egyes államok közigazgatási gyakorlatát éppen úgy nem lehet lemásolni, rabszolga módra átvenni, mint az egyes gyakorlati szociológiai részleteket, vagy az egészet. A legkevesebben tudják, hogy a közigazgatás a legelőbb szerv kell legyen a közösség életében, a leginkább kell alkalmazkodnia a közösség és az ezt alkotó elemek összes élettulajdonságaihoz és életadottságaihoz.

A legszebb tudomány, mesterség és gyakorlat, de a legnehezebb művészet is a közigazgatás. Hiszen nem más, mint az állam gyakorlati vezetése, amibe beletartozik a tervezés, a szervezés, az irányítás, a jogszabályalkotás, az összehangolás, az ellenőrzés, a személyi kiválasztás, a kiképzés és az ügyrend. Lelkét az alkotmány képezi, az Út és Cél és az Eszköz népszavazással szentesített hármassága. Alkotmány – de írott és törvénybe szedett alkotmány nélkül nincs közigazgatás, vagy legalábbis amit ilyennek kell nevezni. Azért is nem volt Magyarországnak eddig rendes és elfogadható közigazgatása, hanem mindig csak bürokratizmus, mert nem volt és nincs alkotmánya. A Hungarizmus az első történelmi lépés az egyedüli helyes útra, mert a nemzet számára Alkotmányt ad, azt, amire már ezer esztendeje eddig mindig hiába vártunk. Az alkotmány elfogadása után meg fog születni az egészséges magyar közigazgatás is.

A H[ungarista] B[ölcselet] szerint a Cél, amely felé az emberiség halad, Krisztus Tana. Ez elvitathatatlan. A technika nagy fejlődése ezt minden vonalon elősegíti. Az anyagelvű emberből kényszerből – a technika kényszeréből – erkölcselvű kultúrember lesz. Az új világnézet, a Hungarizmus is ezt állította be célként: a kultúrember gyakorlati kinevelése, a gép beállítása a kultúrember szolgálatába. Kiváló pap, kiváló tudós, kiváló katona, kiváló dolgozó: ez a négy kultúrahordozó fogja vinni az életet. A gép kevés kiváló dolgozóval ellátja a többiekét, hogy mindazt, ami jó, igaz és szép az életben, a kultúrember szolgálatába állítsa, aki ennek elvezetésében, az élet számára megvalósítja az erkölcselvűségen épült kultúrrendet. Igen, van Paradicsom a földön, tőlünk függ csupán, hogy megvalósítsuk. Földi Paradicsom nélkül nem lennénk méltóak az igazi Paradicsom számára.

Krisztus Tana segítségével, és mert ez a lényege is, az Egyház már kétezer év óta célban van, és innen tekint a vérző, izzadó, gomolygó emberiségre, mely tömegénél fogva nem tudja a nagy lépést az egyedüli helyes célba egy ugrással megtenni. Lassan halad. Minden lépéséhez évszázadok keltenek. A technika ezt is hatalmasan lerövidíti. A háborúk és az élet többi közösségi megpróbáltatásai pedig mind jobban nevelik az eszményre. Az Egyház gyakran türelmetlen a tömeggel szemben, különösen azért, hogy a célt, amely anynyira természetes, nem tudja még elérni az emberiség. Az emberiség tömege viszont türelmetlen a türelmetlenkedő Egyházzal szemben éppen türelmetlenkedése miatt, mert joggal elvárhatja tőle, hogy nagyobb megértést fog tanúsítani nagy harcával szemben, melyet fejlődéséért és célba éréséért vív. Ez a két türelmetlenség volt gyakran legbensőbb oka, hogy az Egyház és az emberiség szétváltak egymástól, s addig-addig duzzogtak egymásra, amíg csak újra egymásra találtak. Hogyan is mondja, ha jól emlékszem, Wilhelm Tell: „Vom sicheren Port lässt sich's gemächlich

raten.”²⁹⁶ Ilyen biztos révben van az Egyház, mert már célban van. És még egy komoly megállapítás: az emberiség mindig Krisztus céljába menetelt, csak eddig mindig az volt érzése – és jogosan –, hogy az Egyház hibájából ez a cél mindig fut előle. H[ungarista] B[ölcselet]: Krisztus és az emberiség, az Egyház híd és szakadék a kettő között.

I. 21.

Az úgynevezett béketárgyalások, melyeket a potsdami szerződés értelmében az azt aláíró hatalmak külügyminisztereiből álló bizottság készít elő, és melyek már 1945 nyarán ez évben kezdődnének [sic!] nem a volt ellenséggel való békekötést jelentik, hanem tulajdonképpen béketárgyalások a három volt szövetséges nagyhatalom között annak a kérdésnek tisztázására, hogy a földgömbrendezés lehetséges-e egyáltalában, és ez a rendezés lehetséges-e egy új háború nélkül, de most már a volt szövetségesek között. Ez az esztendő sok mindent el fog dönteni. Kíváncsi vagyok, hogy Magyarország visszakapja-e azokat a területeket, melyek Anglia, Franciaország, Németország és Itália közös eljárásával a területi kérdésben érdekelt felek beleegyezésével kerültek vissza 1938-ban Magyarországhoz.²⁹⁷

²⁹⁶ Friedrich Schiller *Tell Vilmos*ának első felvonásában a viharban a tóra kimerészkedni nem hajlandó Ruodi, a halász (révész) mondja az öt csónakba szállásra biztató Tell Vilmosnak: „Biztos helyen tanácsolgatni könnyű.” (Harsányi Zsolt fordítása)

²⁹⁷ Szálasi rosszul emlékszik: a történelmi Felvidék egy részét Magyarországnak visszajuttató, úgynevezett első bécsi döntés (1938. november 2.) meghozatalában csak a náci Németország és a fasiszta Olaszország vett részt. Ez esetben nem volt szó az érdekelt felek, vagyis Csehszlovákia és Magyarország megegyezéséről: Németország és Olaszország döntőbíráskodására éppen azért került sor, mert a két fél nem tudott megállapodni, mely területek kerüljenek vissza Magyarországhoz. Anglia és Franciaország távol tartotta magát a két ország vitájától, a döntőbíráskodást ráhagyta Németországra és Olaszországra.

A 20. század nagy, történelemalakító és Európát új alapokra helyező nagy csatáját még nem vívták meg. Ugyanis minden igazi életváltozás és rendszerváltozás nagy csatákban csendül ki. A hatalommentő ütközet előtt állunk közvetlenül, még egyáltalában nem vagyunk utána. Ennek a csatának színtere azonban Közép-Európa lesz, és nem Nyugat-Európa, mert ebbe a területbe tolódott el természetes módon egész Európa súlya.

Érdekes tény, hogy a jelenlegi demokrácia felruházta önmagát a „népi” jelzővel, és népi demokráciának nevezi egész rendszerét. De ezt a jelzőt kisajátította az új világnézettől, mely önmagát már kezdettől fogva „népi”-nek vallotta. Itt ugyanis igen érdekes ideológiai éretlenségről van szó a demokráciák részéről. Ugyanis minden demokrata népi is, hiszen – pluralizmus. Ha nem az, úgy zsarnokság. Tehát felesleges még a népi jelzőt is eléje biggyeszteni. Az új világnézet azonban ezzel a megkülönböztető jelzővel kifejezésre akarja juttatni, hogy nem arisztokratikus vagy diktatorikus alapon akarja az a világnézetét a gyakorlatba átültetni és beépíteni, hanem – demokratikusan, népi alapokon. Ugye milyen érdekes ez az új világnézet szempontjából, és milyen szomorú – a régiéből, mármint az új demokrácia szempontjából.

A földgömbhelyzet taglalásainál és megítéléseinél 1943 óta nem szabad a Vatikánt figyelmen kívül hagyni. Hatalmasan megnőtt a szerepe 1945 óta. Átérzi teljesen, hogy az új földgömbrendezésért ő viseli teljesen az erkölcsi felelősséget, mert az erkölcsi világrend őre, melyet 1945 óta el kellett ismerjen minden világi hatalom is. A Hungarizmus ebből a szempontból már 1937-ben rögzítette elvi álláspontját, melyet meg is küldött a Vatikánnak, választ nem kapott rá, éppen ezért megy tovább a rögzített útján tekintet nélkül az elmaradt válaszra. Habár az is válasz, hogy nem érkezett állásfoglalás vagy észrevétel elvi alapjainkkal

kapcsolatosan. A Manrézába²⁹⁸ kérttek egyszer – ha jól emlékszem, 1938 kora tavaszán, és érdeklődtek a Hungarizmusról és viszonyáról az Egyházhoz. Meglehet, hogy ez az érdeklődés részéről nem volt spontán, hanem Róma részéről elrendelt. Célzás azonban nem történt ilyesmire.

1943 januárjában Kállay Miklósnak ajánlatot tettem, hogy országos választásokkal tisztázzuk, hogy a nemzet mit akar. 1942 decemberében a volt kormányzóhoz²⁹⁹ juttattam el egy írást, hogy fogadjon a történelmi kérdések tisztázása céljából. Az angolszászok partraszállása Afrika északi területében, valamint a Szovjet téli offenzívája új helyzetet mutatott, amelyben a magyar nemzetnek felvilágosítása után döntenie kellett volna további magaviseletéről, ennek alapvető irányelveiről egy választással kapcsolatosan. Ezt a választást azonban a Nyilaskeresztes Párt új választójogi törvény alapján akarta, tehát általános, titkos, egyenlő, mindkét nemre kiterjesztően, minden megkötések nélkül. A törvényt 1942–43 telén meg kellett volna hozni és 1943 tavaszán a választásokat végre lehetett volna hajtani.

A zárkámiban engedélyezett karácsonyfaágot benn tartottam engedéllyel 1946. január 14-ig, ahogyan azt a Koppány utcában³⁰⁰ és otthon³⁰¹ csináltuk. A három gyertyát meggyújtottam december 24., 25., 26-án, 31-én, január 1., 6.

²⁹⁸ Manrézának nevezték a jezsuita lelkigyakorlatos házakat. Az első Manrézát 1927-ben hozták létre Budapesten a Zugligetben. Szálasi maga is gyakorta elvonult rövid, néhány napos lelkigyakorlatokra. A szerzetesrendek feloszlátásakor a Rákosi-rezsim a Manréza-házakat is feloszlatta.

²⁹⁹ Horthy Miklós.

³⁰⁰ Lucz Gizella 1910-ben költözött édesanyjával a IX. Koppány utca 7. fszt. 1. sz. háromszobás lakásba; Szálasi időnként menyasszonya lakásán is dolgozott, és könyvei egy részét is itt tartotta.

³⁰¹ Szálasi állandó lakása a Csillag börtönből való szabadulása, 1940 szeptembere után a XIII. Visegrádi (ma: Röntgen) köz 6. sz. házban volt.

és 13-án este. Alatta és rajta voltak: Hitem, Tudásom és Szerelmem. Hitem az ágon csüngött a rózsafüzérrel, melyet Édesasszonyomtól kaptam 1945. május 7-én 10:15-kor, amikor az amerikai politikai rendőrség őrizetbe vett, és bizonytalan sorsomba vitt. Ez alkalommal mondtam búcsúzóul Édesasszonyomnak, amikor ő zokogva borult rám, és többször ismételte fuldokló hangon: ugye, hogy még találkozni fogunk, azt a választ, hogy: igen, egész biztosan. Vagy itt, vagy ott – és az Egekre mutattam. De a következőket is mondtam neki: Édes Magyarország túl kicsi volt arra, hogy az eszmét, melyet hirdettem, megvalósítsa. Meg fogom tehát nyerni a világot, hogy az Eszme megvalósulhasson. Ez a hitem: a viszontlátás és a beteljesülés egybefonódott hite van a rózsafüzérben. Tudásomat kettő jelenti mindenkor: a mindennapi kenyér, melyet mindig alatta tartottam, jelezte, hogy tudok mindennapi kenyeret biztosítani egész nemzetemnek kivétel nélkül, és a ceruzám, melylyel e sorokat is írom, jelezve, hogy minden szellemi életem és tudásom napvilágot kell lásson, mert tudás csak az, amit tovább tudok adni a köz jóhasznára. Szerelmemet jelképezte Édesasszonyom fényképe, melyet magammal vittem rab-ságomba. Ha létezik egyáltalában életszerelem, Édesasszonyom iránt érzett nagy belső indulatom és érzelmem csak az lehet. Kell-e ennél a háromnál szebb ajándék és egyben szebb áldozat is értük, mint amit számomra jelentenek. Nem. És újra meg újra le kell írnom: ebben a hitemben, ebben a tudásomban és ebben a szerelmemben tényleg boldog vagyok itt, ebben a pincelyukban csuromvizes falaival, dohos-penészes levegőjében. Milyen érdekes, és mégis milyen természetes.

A Hungarizmus a kibontakozásban ugyanolyan megoldást akart alkalmazni, ahogyan azt az angolok 1945-ös választásuk alkalmával csinálták. Míg azonban ottan az állampárttól le minden állampolgár egy test, egy lélekként tudott

cselekedni, addig nálunk az államfő kimondottan a nemzet érdekei ellen volt, nem akarta tudomásul venni az új világ megépítésének óriási szükségét, és egy érdekcimboraság karmaiban nemcsak az országot, hanem majd egész Európát a végveszélybe sodorta, melyet egyedül a Hungarista Mozgalom tudott csak megakadályozni bátor és előrelátó fellépésével. Nemsokára eljön az idő, amikor mindenki be fogja ezt látni, és elégtételt fog adni a Hungarizmusnak, mozgalmának és harcosainak.

Az összeütközés a szegény zsidó és a gazdag zsidó között küszöbön áll. És itt nemcsak az anyagiakban, hanem a lelkiekben és szellemiekben szegényre és gazdagra gondolok. Ez az összeütközés sok mindent fog tisztázni. És ami a legfontosabb: a Hungarizmust fogja ezen a téren is igazolni.

Ez az új demokrácia! De sok rejtett neveletlenséget tudott kiobbantani az emberekből.

I. 22.

Jézus Krisztus emberi lényege biztosíték, hogy az emberiségnek tényleg gyakorlati erkölcsi, szellemi és anyagi megváltozhatatlan törvényeit és alapjait adta, mert mint ember, a leginkább tudta, hogy az embernek mi kell. Isteni lényege viszont biztosíték, hogy a rögzített törvényeiben és alapjaiban nem tévedhetett, mert az örökalapokból, az öröktörvényekből, az abszolútból hozta és vetítette végrehajtható rendszerben az ember gyakorlati életére.

Dogma nem változtatható meg, mert megváltozhatatlan törvényeket tár az ember érzelmi, értelmi és akarati élete elé. Ezek a törvények nem semmisülnek meg soha, mert mindenkor érvényesek, akár van tudatos élet, akár nincs, örökalapok, így a dogma sem szűnhet meg, nem változtatható. Ha pedig megváltoztatják, úgy nem örök érvényű

törvény rögzítéséről volt és van szó, így nem volt az eredeti foglalat sem dogma, hanem legfeljebb egy élettétel, mely az élet haladásával változásnak van kitéve.

Élethaladás. Nem az élet halad, hanem az emberek fedeznek fel mindig újabb-újabb erőtenyezőket, amelyet azután jól-rosszul szolgálatukba állítanak vagy elmellőznek. Tehát: emberhaladás, emberi fejlődés jobb, helyesebb. A mozgó életben, amely örök, vándorol az ember és lesi el az élettől, amit ez szűk marokkal mutat neki, de itt is csak a kiválasztottaknak. Ezeknek kötelességük, hogy az élet adta kincset a közösség számára jó, igaz és szép alakjában átadják. Viszont joguk, hogy a közösségben vezető szerepet töltsenek be. Ez természetes joguk és kötelességük, független minden más hozzájárulástól. A dogma soha nem mellőzhető el, minden[t] be kell állítanunk, és pedig nem jól-rosszul, hanem mindig jól. Rosszul beállított dogmák vezetnek belső, a természetes fejlődést gátló szakadások[hoz], a jól beállítottak tudják csak ezeket a gátló tényezőket megszüntetni vagy kifejlődésüket megakadályozni.

Aki merev dogmákról jelszavaskodik, és büszkélkedik azzal, hogy az ő szellemi életében ezt eleve elveti, és ideológiája sem ismer ilyesmit, és csak a gyakorlati élet követelményeinek megfelelően állítja be az alaptörvényeket, annak halvány fogalma nincs arról, mi a dogma, mi az ideológia, mi a gyakorlati élet és követelménye, és a legjobb úton van, hogy hangos vagy halk csirkefogója legyen a politikai, gazdasági és társadalmi életnek. Dogma és életelv, életgyakorlat egymástól el- és szétválaszthatatlanok. Hit, törvény, gyakorlat: ez a három egymásból születik, egymásért van, a legmagasabb eszközök az igaz, jó és szép élet elé[ré]sére. A legmagasabb mindig a hit marad. A tudás és minden tudás fölött áll.

Horthy Miklós képviselte a gyakorlatban azt a reakciót, mely minden előrehaladást eleve elutasított, bármely oldalról is jött, és az egyikkel vagy másikkal csak azért kötött kompromisszumokat, hogy a másikat segítségével megsemmisíthesse, és a reakciót erősítse vele. Őt és rendszerét tehát minden körülmények között, minden haladó és az emberi fejlődést szolgáló irányzatnak és mozgalmainak fel kellett számolni, és erre ugyanolyan eszközöket vehetett igénybe, amilyeneket a reakció vele szemben alkalmazott. A Szovjet és a bolsevizmus felé tett lépését is csak a fenti szempont vezette. Mondják: a Szovjetnek az volt a fontos, hogy Horthy ezt a lépést megtette, és nem a szempont. Helyes. Viszont a magyar nemzetet elsősorban a szempont érdekelte és érdekli, mert a szempont, amit világnézetnek is hívnak néhanapján, dönti el a jövőt. Ezt a szempontot viszont megkapta a Hungarizmusban, amit elfogadott, a Hungarista Mozgalom ezt az elfogadást tudomásul vette, ami kötelezi őt arra, hogy mindenkor a magyar nemzet érdekeinek szem előtt tartásával állítsa be cselekedeteit. Ezt így tette a múltban, cselekszi a jelenben, és fogja mindenkor cselekedni a jövőben is.

Angliában többek között azért is bukott meg a reakció, mert a Szovjettel szövetség, habár ez a szövetség szükséges volt, szükségét a gyakorlati élet kényszere miatt el is fogadták, de erkölcsi lehetetlenségét már az első pillanattól kezdve teljesen átérezték. Ez vezetett azután odáig, hogy a győzelmet ígérő és vívó Churchillnek mennie kellett. Churchill kijelentette a háború elején, hogy fejét adja oda, ha Anglia elvesztené a háborút. És Churchill fejét tényleg elvesztette, mert Anglia azért váltotta le hirtelen Churchillt vezető állásából és tett helyébe egy másik férfit,³⁰² hogy ne veszítse el a háborút, melyet csak katonailag nyert meg számára

³⁰² Clement Attlee.

Churchill, tehát háborúnyerésről magáról még szó sem lehet. Churchill tehát egyelőre még nyakán hordja a fejét. Attleetől függ, hogy rajta fog-e maradni, mégpedig sikerétől a vezetésben vagy balsikerétől. Ha nem sikerül megmentenie az angol világbirodalmat, úgy Churchill úr feje lekerül nyakáról, ha sikerül, úgy kegyelemből rajta marad, de újra olyan késhegyre menő diplomáciai játékot nem fog egy angol felelős vezetés végrehajtani, mint tette azt Churchill. Angliát eddig határozottan és letagadhatatlanul az új világnézet felé és irányába való elkanyarodása mentette meg attól, hogy mint győztes ennek a háborúnak igazi és egyedüli vesztesévé váljon. Ugyanolyan helyzetben van, amint volt 1918-ban Itália, vesztese volt a háborúnak, és pedig az egyedüli vesztese. És megkapta érte Mussolinit, akit azonban nem érdemelt meg. Ki lesz vajon Anglia Mussolinije, és megérdemli-e majd az angol nép.

A bolsevizmus felé való határozott lépés a Horthy-cimboraság részéről józan ésszel és az akkori viszonyokat tekintve véve nem lehetett az az elfogadható eszköz, melyet a magyar nemzet is magáévá tehetett volna. Csak önmagát akarta ez a cimboraság átmenteni, a nemzettel egyáltalában nem törődött. Először egy háborúba vitte, melynek célját és értelmét maga sem látta, mert egész rendszerének nem volt célja és értelme, utána pedig éppen ilyen céltalanul és értelmetlenül a becstelenség útjára akarta vinni, amelyen ez az egész cimboraság már hosszú éveken át menetelt, hogy egyedül önös célkitűzéseit valósítsa meg, melyeknek természetesen mindig megadta a nemzetérdek látszatát. Horthy Miklós úr huszonöt éves rendszere a magyar történelem legcéltalanabb, legértelmetlenebb és legértéktelenebb korszakát fogja jelenteni.

Semmi kifogásom nincs az ellen, hogy a bolsevizmus és a szláv kommunista gyakorlat számára propagandát fejtenek

ki Magyarországon, és meg akarják a magyar népet neki nyerni. De viszont csak kölcsönösség alapján. Mi majd ugyanolyan eszközökkel, ugyanolyan mértékben kérni fogjuk, hogy a Hungarizmus és az új világnézet érdekében fejthessünk ki propagandát a Szovjet egész felségterületén. A szellem mindenhol egyenjogúan nyilvánuljon meg. Ne legyen lehetősége függővé téve attól, hogy győztes vagy legyőzött hozza-e, hogy erőszakkal hajtják végre csak azért, mert a hatalom erre is előjogot formál magának, vagy mert az egyik szellemi irányzat hirdetője több százmillió lelket tud felségterületében, a másik csupán egyedül áll, és történetesen egy pincében van.

A Hungarizmus ugyanezt az álláspontját képviselte a német nemzetiszocializmussal szemben is, melyből kifolyóan azután bizonyos ellenségeskedő kultúrharc támadt a német náciizmus részéről ellenünk, amit közömbösen fogadtam, mert igazam volt. És mert igazam volt akkor, úgy ez az igazságom egyformán érvényes az élet minden helyzetében és minden körülmények között.

Óriási előnye a Hungarizmusnak a bolsevizmussal szemben, hogy utóbbit meg kell reformálni, míg a Hungarizmust nem kell, marad eredeti felépítésében, elméleti és gyakorlati részében egyaránt. De ezenkívül még nagyobb jelentőségű az a tény, hogy a bolsevizmus megreformálását a Hungarizmus szárnyában kell végrehajtani, különben elvetik a népek, még az orosz nemzet is. Kisajátítani már nem lehet a Hungarizmust, mert a turpisságot észrevennék hamarosan, csak átvenni lehet tőle alapokat és elveket. Ezzel azonban maga a név, a cím is megszűnik, és nem bolsevizmusnak nevezhető már az új ideológiai alakulás, hanem más név alatt is kell bemutatkozni. Taktikázni már nem lehet ezzel a lépéssel. Ez nem tűr meg csak taktikai felhasználást. Az eszköz olyan erős, hogy legyőzné a taktikai módszert, és nem ez használná fel fegyverként, hanem fordítva történnék.

Az eszmék mindig egyenjogúak és egyenrangúak a harcban, akárhogyan is szeretnék egyes emberek ennek ellenkezőjét, hogy kényelmesen sétálhassanak az új életbe. Az az eszme, amelyik győzött, megengedheti a fényűzést, hogy hagyja, hogy a legyőzött összeszedje a csatatéren maradt és pozdorjává lett és tett romhalmazát, és kezdjen ezzel, amit akar: eldobhatja végleg önnönmagát, felhasználhatja önnönmagát olcsón, eladhatja. Úgysem vonzó már, és a győztes eszme veszedelmet benne igazán nem láthat, még akkor sem, ha folyton lábatlankodik és gáncsoskodik, ami minden bukott rendszer és eszme tulajdonsága.

Az eszmék nem akkor buknak meg, amikor erőszakkal leverik. Az eszmét mindig az élet fogadja el vagy utasítja el, és sohasem az emberi erőszak.

ESEMÉNYNAPLÓ

Január hónap

I. 1.

Isten segítségével.

Délelőtt étkezési pótléknak a szabványos adag sült burgonya.

Este a rendes séta. Idő nagyon szép, derűs, csillagos ég. Nagyon jólesett a kis séta.

I. 2.

Délelőtt kihallgatásom dr. Radó György³⁰³ szerepére vonatkozóan a Pártban, a Mozgalomban, a Hatalomban. – Étkezési pótlék 1000 gr kenyér, 3 darab hagyma, öt darab sült burgonya.

Délután rendkívül érdekes beszélgetés az igazságügy-miniszter³⁰⁴ részéről kiküldött két úrral,³⁰⁵ akikkel már karácsony előtt is beszélgetést folytattam, és akik lélektani oldalról vizsgálják ügyemet. – Fehérneműmet visszahozták a mosásból. – Beszélgetés egy hollandus újságíróval, aki pinceszárkában látogatott meg.³⁰⁶ Érdeklődött a bánásmód, a zárka állapota, az étkezés felől. Az igazságnak megfelelően válaszoltam: bánásmód korrekt, zárka állapota nedves és dohos, egészségtelen; étkezés hiányos, éhes vagyok. Politikai kérdésére, hogyan látom a helyzetet, feleletem: háború még nem ért véget, talán csak most kezdődik igazán;

³⁰³ Ismeretlen személy.

³⁰⁴ Ries István.

³⁰⁵ Szirmai Rezső újságíró és Gartner Pál pszichológus; lásd a 255. jegyzetet.

³⁰⁶ Ismeretlen személy.

egyik világkérdést sem intézték el ezzel a háborúval, csak még jobban kidomborították. A kérdéseket el lehet intézni bölcsességgel vagy fegyverrel. Én bölcsességgel gondolom elintézhetőnek, amire az újságíró élénken helyeselt, de nem hiszem, hogy ez be fog következni. Inkább a fegyveres elintézését látom előtérben, mire megjegyzi, hogy Goebbels is így látta a helyzetet. Nézetem független Goebbelsétől. Érdekes, hogy már hollandus újságíró is jön. A beszélgetés német nyelven folyt, egy hölgy is volt a háttérben.

Este a rendes séta. Igen szép száraz, derült, kellemesen hideg idő, csillagos ég.

I. 3.

Délelőtt kihallgatásom gr. Eszterházy Miklós,³⁰⁷ Eugenio Ricioni és dr. Koszmovszky Tibor szerepeire vonatkozóan a Pártban, a Mozgalomban, a Hatalomban, jkv. – Étkezési pótlékként 9-ig 1000 gr kenyér, 150 gr margarin. Rendes napi sült burgonya adag.

Este rendes séta. Idő igen szép, enyhült, száraz, kissé borús, talán hó fog esni.

I. 4.

Délelőtt étkezési pótlék, sült burgonya. – Este rendes séta. Csillagos, derült este, hideg.

I. 5.

4-ről 5-re éjszaka az egyik rendőrőr 20 h–24 h-ig végigcsozogta egész szolgálati idejét a zárkam közelében, ugyan csak az ajtó előtt az előtérben álló – valószínűen fázott –, és egy harmadik a folyosó túlsó végében végigtopogta az egész éjszakát bakancsával. Reggel 4–8 között ugyanez megismétlődött. Alvásról alig lehetett szó. Szólni egyelőre még nem akarok, mert egyrészt már többször kértem az

³⁰⁷ Helyesen: Esterházy Pál.

illetékeseket erre, másrészt pedig teljesen meddő. Ugyancsak a dudorászás, fütyülgetés, tánclépések üteme folyik zavartalanul. Mintha eddig senki nem szólt volna. Nem is szólva az éjszakai beszélgetésekről, melyek egész éjszákán át tartanak. Sok neveletlenség van mindebben. És úgy látszik, hogy az érintettek között egyiknek sincs gyerek-szobája, vagy megfelelő kioktatása, vagy pedig ez a világot, országokat és népeket szabadító demokrácia egy a gyerek-szoba nevelési kincsét, mint a fegyelmet már egyszerű megjelenésével is elfújja, aminek következményeit aztán az egész nemzet viseli. A nemzet valószínűen ugyanezt tapasztalja testén, vetítve ezt a pincecsöndéletet az ő politikai, gazdasági és társadalmi életére, amit én itt, és valószínűen ugyanúgy áldja, mint én.

Délelőtt kihallgatásom Somssich [Béla] soproni alispán szerepére nézve a Pártban, a Mozgalomban és a Hatalomban, jkv. – Péterffy Gedeon³⁰⁸ r. k. pap újra nálam volt, meggyóntam. Megkaptam az Újszövetséget. Holnap csak énhozzám jön, és meg fogok zárkámban áldozni. Nagyon boldog vagyok, mert éppen születésnapomon lesz. Megkértem, küldjön be könyveket és a Szent István-naptárt. Meg is ígérte. Kértem arra is, hogy feleségem, valamint Bajorországban levő édesanyám és Vilma³⁰⁹ számára is teremtsen meg a lehetőségét, hogy lelki vigaszban részesüljenek éppen úgy, mint én. Megígérte, hogy utánajár a dolgoknak. Biztos vagyok abban, hogy ígéretének eleget is fog tenni. Az Újszövetségnek roppantul örülök, mert egy pár igen fontos, lényeges és jelenlegi gyakorlati életkérdés vizsgálata szempontjából akarom behatóan áttanulmányozni.

Étkezési pótlék rendes adag sült burgonya.

Este rendes esti séta. Idő hűvös, derült, száraz, csillagos éj, nagyon szép téli est.

³⁰⁸ Innentől a helyes névalakot írja.

³⁰⁹ Szálasi Vilma, Szálasi Ferenc nővére.

I. 6.

49. születésnapom. Isten segítségét, nemzetem szabad akaratát és édesasszonyom szeretetét kérem erre az életestendőmre is. Édesanyámnak legmélyebb gyermeki és fiúi hálámat küldöm. Reggel – a tegnapi gyónás után – megáldoztam a zárkámban. Péterffy Gedeon adta át a Szent Testet. Előtte beszentelte és megáldotta a zárkámat. Nagyon, de nagyon jólesett. Megkértem, adja át karácsonyi szentbeszédének egy másolati példányát nekem, hogy az eseménynaplóhoz csatolhassam. Ezenkívül kértem, hogy olyan feloldozásban is részesítsen, mely az utolsó kenet elmaradása esetén lelki nyugalmamat megóvjá. Tegnap kértem meg őt arra, hogy tekintettel január 6-i születésnapomra, a miséjében emlékezzék meg rólam, mondjon rövid imát vagy fohászt értem mise közben. Megígérte, készségesen eleget tesz kérésemnek. Ma már leadott egy könyvet számomra, előzetes cenzúrára odaadta, meg fogom kapni.

Délelőtt étkezési pótlék a rendes sült burgonya adag. Kértem, hogy a hetente adagolt 2000 gr kenyeret, 4 darab édesdagymát, 150 gr margarint egyszerre, egy napon, a szerdai napra kapjam, hogy jobban be tudjam osztani az ellátásomat. Megígérte.

Az 5-ről 6-ra éjszaka 0 h után újra botrányosan hangos volt. Az őrk újra állandóan járkálnak, a bakancsok koppanása reggeltől reggelig hallható, semmi lehetőség a pihenésre vagy a gondolatok összpontosítására. A világ egyetlen fogdájában nem csinál olyan zajt az őrszemélyzet, mint éppen itt, meg vagyok erről győződve. Az embereknek fogalmuk sincs a fogdafegyelemről, mi a fogda, mi az őrizetes és a fogoly, mi az őr kötelessége és hogy a fogoly legteljesebb joga, hogy megkövetelje – megkövetelje! – a rendet és a fegyelmet a fogdában vagy bármely büntetőintézetben. Sehol nincs kiakasztva a fogdarend, a jogok és a kötelességek, melyeket minden őrizetesnek ismernie kell, de az egész őrszemélyzetnek is. Elfelejtik, hogy az őrszemélyzet van a foglyokért, és

nem fordítva. Egész ferde felfogás uralkodik feladatukról az őrszemélyzetten belül. Ezek a megállapítások csak egyesekre vonatkoznak, akik egyszerűen nem akarnak tudomásul venni rendelkezéseket az előljáró hatóságok részéről.

Este a rendes séta. Idő hideg, derült, száraz, csillagos ég, igen szép téli nap. A tudom csak úgy szívja befelé a gyönyörű levegőt.

I. 7.

A délelőtti folyamán megkérdezte a pincefogdában szolgálatot teljesítő nyomozó, hogy mikor kerültem ide a pincezárkába. Megadtam a felvilágosítást: 1945. október 3. délelőtti folyamán. Úgy látszik, valami kimutatás-féle készül. – Étkezési pótlékként a rendes sült burgonya adag.

Délután értesítés, hogy szombaton délelőtti, január 12-én a Markó utcában Gömbös Ernő százados főtárgyalásán a népbíróság előtt tanúként fognak kihallgatni. Az értesítés szóbelileg jött. Fogamatja volt tehát abbeli kifakadásomnak, hogy bírói eljárásoknál szokatlan, hogy csak a tárgyalás előtti közvetlen órában, vagy éppenséggel csak a tárgyalóterembe való vezetésem előtt tudom meg, kinek az ügyében fognak kihallgatni mint tanút. Ezt a legkomolyabb alaki kifogásnak és hibának minősítettem, mert felfogásom szerint legalább nyolc nappal a bírósági kihallgatás előtt tudomására kell hozni a tanúnak, hogy ki fogják hallgatni és milyen ügyben. Ennek dacára az én főtárgyalásom alkalmával ezt a furcsa bánásmódot be fogom jelenteni már a vádlott-társaim érdekében is. És még sok mást is, ami történt ügynevezett tanúkénti kihallgatásaim során.

Este a rendes séta. Igen szép téli idő. Száraz, derült, csillagos ég, kellemes hideg.

I. 8.

Délelőtti kihallgatásom népügyész részéről Mosonyi Győző és dr. Haála Róbert szerepére vonatkozóan a Pártban,

Mozgalomban és a Hatalomban, jkv. – Étkezési pótlék rendes adag sült burgonya.

Délután értesítenek, hogy holnap, I. 9-én délelőtt meg kell jelennem a bíróság előtt tanúkihallgatás céljából Grassy József alt[á]b[orna]lgy úr ügyében. Érdekes, hogy ilyen fontos ügyben alig egy nappal előbb értesítenek.

Este rendes esti séta. Idő nagyon szép téli est, száraz, derült, holdas, hideg, ilyen pincetüdejű embernek, amilyen én kezdek lenni, valóságos tüdőtisztító és izmosító idő. Ropantul élvezem.

I. 9.

Délelőtti oszt[ály]v[ezető] értesít, hogy főtárgyalásomat január 15-vel akarták megtartani. Ő azonban kijelentette, hogy ez nem fog menni, mert még a vádiratot sem kaptam meg. Kijelentésére elhalasztották főtárgyalásomat a hó végére, amit ő ugyancsak fenntartással vett tudomásul. Én megkértem arra, hogy adja a népbíróság tudomására, hogy nekem *legalább* két – kettő – hónapra van szükségem, hogy az összes iratokat áttanulmányozzam, sőt jogom van arra is, amivel élni akarok, hogy az összes iratokat másolatba vegyem, és ezek birtokában készítsem elő magaviseletemnek alapjait. Védöm sincs még. Ezért ha ilyen lehetőséget nem kapok, a bíróság előtt megfelelően meg fogom mondani véleményemet, és teljesen elállok a védekezés jogától, mert feleslegesnek fogom tartani, hogy a népbíróság furcsa eljárásának statisztáljak. Az oszt[ály]v[ezető] megértését, hozzáértését és segítségét kértem ebben is, amit készségesen meg is ígért. Egészen hallatlan ez az eljárási mód a népbíróság részéről.

Ihász őrnagyot arra kértem, hogy megkaphatnám-e már a teljes 500 gr napi pótlék kenyéradagot, amit annak idején kértem, de egyelőre csak 330 gr-ot kaptam azzal, ha változnak az ellátási viszonyok, pótolni fogják. Ihász kijelenti, hogy még mindig változatlanul súlyos a helyzet, hiszen ők is

200 gr-ot kapnak csupán naponta. Válaszom az volt, hogy ha majd én is készen leszek, csak 200 gr-ot fogok fogyasztani kenyérből, de itten a pincezárkában csak ez képezi a fő eledelemet, mert a napi háromszori leves, mely igen ízletes, és legalább $\frac{3}{4}$ liter étkezésként, csak átszalad rajtam, tartalma nincs, ezt pedig pótolni kell. Kértem, ha ez nem lehetséges, úgy kérek a vacsorákhoz is öt darab nagy sült burgonyát, és nem négy, hanem öt darab nagy hagymát hetente. Ígéretet tett, hogy utánanézz, megjelenti az oszt[ály]v[ezető] nek. Kértem, hogy már ma adja a vacsorához is a sült burgonyát. Ígéretet kaptam.

A Markó utcában Grassy József altábornagy főtárgyalásán mint tanút hallgat ki a népbíróság. Elnök³¹⁰ jól vezette a tárgyalást. Elnök a kijelentésemre, hogy nemzetvezető vagyok, megjegyzi, nem akarok-e fölhagyni a komédiázással a nemzetvezetői bemonddással kapcsolatban. Válaszom: kértem az elnököt, használjon más kifejezéseket válaszaikkal kapcsolatban; máskülönben nem tudok róla, hogy Magyarországon olyan közjogi állapotok lennének, melyek az őt megelőző rendszer alaptételeit magyarázhatnák, módosíthatnák, felfüggeszthetnék vagy megsemmisíthetnék. Elnök nem utasít rendre, ami jó érzést vált ki belőlem. Egyik népbíró kérdezi, ha oly nagyon szeretem nemzetemet, miért nem jöttem Budapestre és védtem a várost a többiekkel. Válaszom: erre már más tárgyalás alkalmával választ adtam, nem tartozik ide, tanú vagyok, és nem vádlott, máskülönben pedig vegye tudomásul, hogy szerintem még nagyobb bátorság kell ahhoz, önkéntesen, tudatosan és felelősséggel telten a nemzet szolgálatában a bitó alá lépni, mint hősi halált halni. Egy hang a közönségből: Nem jött önként. Én: De önként jöttem. Ugyanaz a hang: Nem. Egy másik hang a közönségből: De igen, önként jött. Utána csend. Az elnök nem szól közbe. Másik népbíró kérdi: Nem tartom-e furcsának,

³¹⁰ Lukácsy Sándor.

hogy magyar állampolgárok mint SS-isták harcoltak. Válaszom: Nem. Világnézeti harc folyt és folyik, a túloldalon is harcoltak magyar partizánok becsületesen meggyőződésükért. Csend. Harmadik népbíró és népjogász is kérdezi: Egyetérték-e az újvidéki mézszárlásokkal. Én: Nem, elítélem. Tovább kérdi: Szerintem ki a felelős. Én: Aki erre a parancsot adta, Grassy ezt végrehajtotta. A további kérdés: Kíméletlen végrehajtásról volt szó, ez azonban nem jelenthetett vérengzést. Én: A rendelkezést Horthy Miklós úr adta a vezérkar főnökének,³¹¹ hogy kíméletlenül kell végrehajtani. És hogy a végrehajtás módjával meg volt elégedve, bizonyítja az a levél,³¹² melyet Fekete-halmi-Czeydnernek írt az elintézésről kapcsolatban, és melyben teljes elismerését fejezte ki neki. Ez a levél Fekete-halmi-Czeydner birtokában van. Érdekessége a tárgyalásnak, hogy alig kezdődött meg, ha jól tudom, velem kezdték, tanúkihallgatásom után az elnökbíró felfüggesztette, és szünetet rendelt. A bíróságnak halvány fogalma nincs katonai dolgokról, és mégis ítélni merészel. A közönség kis létszámú. Megjegyzéseket kíséreltek meg, de az elnökbíró erősen leintette ezeket. 9 h 45'-kor már újra pincezárkámban voltam.

Egyheti élelmezési pótlékként kaptam: 2000 gr kenyeret, már öt darab hagymát és 250 gr körüli margarint, pótlás benne, ami december 29-től margarin elmaradt. Ezenkívül megkapom vagy a sült burgonyát vacsorához is, vagy pedig hetente pótlékként a kért 3500 gr teljes kenyéradagot. Már máttól kezdve kérem. A ma délelőttre esedékes sült burgonyát elfelejtették elhozni, megsürgettem.

Délután megkaptam az ebédhez járó és most már a vacsorához is járó rendes sült burgonya adagomat, de a kető együtt majdnem kevesebb, mint volt eddig egy adag. Ugyanis öt-öt nagy darab burgonyát kértem. A szakácsok,

³¹¹ Szombathelyi Ferenc.

³¹² A levél lappang vagy megsemmisült.

úgy látszik, félreértették a rendelkezést, és most két részben adják az egy részt. Amennyiben ez megmaradna, a félreértés megszüntetését fogom kérni, mert így nem kapok többet, hanem legfeljebb ugyanannyit. Ihász őrnagy az eseménynaplómnak Grassy perére vonatkozó bejegyzésem másolatát kérte magánhasználatra, amit meg is adtam aláírva a mai keltezéssel. Különösen érdekelte a magyar partizánokra vonatkozó megállapításom, amit ugyancsak szórol szóra másolatba vettem. A mai peren elhangzottak, úgy látszik, gyűrűznek megfelelő politikai körökben.

Este rendes séta, idő igen szép, száraz, hideg, borús, holdfény átszövődik a felhőkön, talán inkább köd lehet. Köd havat hoz télen, így mondják.

I. 10.

Ebédhez, vacsorához rendes adag sült burgonya. Ma ebédre babfőzelék. Roppantul megörültem. A burgonya nem is nagyon ízlett, de mégiscsak leves, lé, nincs olyan tartalma, mint a babnak. Bár pár héten át bab lenne. – Este a rendes séta, igen szép, téli est, porhó szemerkélt, úgy látszik, hideg keleti szél van.

I. 11.

Századik napot töltöm a pincezárkában. Több mint egynegyed év. Ez is bizonyos tehetetlenséget bizonyít a jelenlegi magyarországi rendszer részéről.

Dél előtt bejelentettem az oszt[ály]v[ezető]nek, hogy általános érdekű kérdésekben igen komolyan szeretnék vele beszélgetni, ezért kihallgatást kérek tőle. Üzenete: Ihász őrnagy jelenleg nincs itt, elutazott, kéri, nagy vonásokban írásban fektessem le kérésem tárgyát. Válaszom: nem adom egyelőre írásban, még csak szóbeli lefektetésre érett az egész, de ennek ellenére kért kihallgatásomat fenntartom. Viszontválasz eddig még nem érkezett. – Az étkezési pótlékokat ezentúl csak grafikonban, az Eseménynapló

Naptáránál fogom előjegyezni, itten csak abban az esetben, ha változás állana be mennyiségében vagy napi adagolásában. – Újra küld hozzám az oszt[ály]v[ezető] egy urat, aki kérdi, milyen ügyben akarok vele beszélni. Válaszom: csak az oszt[ály]v[ezető]nek mondom meg, általános érdekű ügy, nem belső ügy.

Délután 13 h 30'-kor az oszt[ály]v[ezető] elé kerülök kéresem alapján. Nála vagyok vagy egy félórát, és előadom mondanivalómat. Lásd eseménynapló e napjának végén.³¹³ – Értesítenek, hogy holnap nem 9 h-ra, hanem 10 h-ra legyenek készen bíróság előtti tanúkihallgatásra a Gömbös Ernő-féle perben.

Este rendes séta. Idő enyhe, csillagos ég, olvad, holdsütés.

Péter Gábor oszt[ály]v[ezető] és v[ezér]őrnaggyal folytatott beszélgetésem lényege: jelen vannak: P[éter] G[ábor], én, egy nyomozó százados, ha jól tudom, és egy kisasszony, a titkárnő, aki állandóan a szobában tartózkodik. A lényege előadásomnak a következő:

1945. május 1. óta tapasztalatokat gyűjtök amerikai fogságomban, a Hűség Háza fogságában, beszélgetéseimből, kihallgatásokból, bírói tárgyalásokból és minden más adódó és lehetséges alkalomból. A jelenlegi általános és a magyarországi különös és részletes helyzet megítélésem szerint arra kötelez, hogy a magyar nemzet létérdekeinek megfelelően kezdeményezzék még a pinceodúból is. Ez kötelességem. Úgy látom, hogy a nemzet nem most von felelősségre személyeket, hanem még csak ezután fog tényleg bekövetkezni igazi felelősségre vonás – ha tovább is tapasztalja, hogy a jelenlegi uralmi, hatalmi és kormányzati rendszer nem tudja nagy politikai, gazdasági és társadalmi bajaiból kivezetni. Nem óhajtok így azok között lenni, akiket a nemzet azért von felelősségre, mert tudtak volna segíteni, de nem tették

³¹³ Lásd a 690–691. oldalon.

meg, nem kezdeményeztek a nemzet létérdekeinek megfelelően, függetlenül jelenlegi sorsuktól. A kezdeményező lépést az oszt[ály]v[ezető]n keresztül teszem, mert benne teljesen megbízom, mint előrelátó, igen megfontolt, meggondolt, megértő és hozzáértő embert, és ami a fő, ideológust ismertem meg. Kérem, továbbítsa beszélgetésünket Magyarország jelenlegi legfelelősebb három vezető személyiségének: Tildy, Rákosi és a szocdemek részéről állított államminiszternek. Ez a kezdeményezésem teljesen független a jelenleg ellenem folyamatban levő üggyől, összefüggésben egymással nincsenek. Akármilyen is lesz a válasz, én tovább fogok kezdeményezni minden eszköz igénybevételeivel, mert erre jogom van, és amint már említettem, kötelességem is nemzetem szolgálatában.

A mondottak előrebocsátása után a magyarországi és a rá vonatkozó helyzetképet három alapvető pontban foglaltam össze:

1. A magyar kormány jelenlegi rendszerének nem sikerült a magyar nemzetet ellenem és az általam képviselt eszmerendszer ellen hangolnia, ahogyan azt egyes hangadók ebben a rendszerben szerették volna elérni azáltal, hogy a választásokat megelőzően kértek ki és kaptak meg az amerikaiaktól azzal a céllal, hogy kiadatásunk elérésével a nemzet túlnyomó többségét a választások alkalmával saját oldalukra tudják állítani az ellenünk lefolytatott propaganda segítségével. Az 1945. november 4-i választások bebizonyították, hogy ez az elgondolás teljesen csődbe került, a Hungarizmus munkája nem volt meddő, a magyar nemzet benne nem látja ellenségét, és nem hajlandó arra az útra lépni, melyet egyesek számára megkérdezése nélkül előkészítettek.

2. Bebizonyosodott, hogy a népbíráóságok nem alkalmas eszközök arra, hogy kellemetlen és kényelmetlen politikai ellenfelektől a törvényesség látszatával megszabaduljon a jelenlegi rendszerben részt vevők egy része, mert a kellemetlen személyek legyilkolása sem fogja kitéphetni a

nemzet tagjainak lelkéből a beléje ültetett új világnézetet, a Hungarizmust. Ideológiai harc van, melyet nem lehetett eddig ezen személyek megölésével vagy láb alól való eltételével eldönteni.

3. A jelenlegi rendszer minden vezető személyisége és rajtuk kívül az egész nemzet meg van győződve róla, hogy a jelenlegi helyzet a legteljesebb átmeneti állapotot jelenti csupán, lezárva még egyáltalában nincs semmi, a végleges szilárdulás még nem tapasztalható egyik életszelvényében sem. Éppen ezért van az, hogy a vezetésért felelős személyek és az egyes politikai pártok cselekvéseikben, kezdeményezéseikben, kijelentéseikben teli vannak gátlásokkal, a sürgősen, tervszerűen, de gyökeresen megoldandó politikai, gazdasági és társadalmi kérdésekhez nem mernek hozzányúlani, mindent kitolnak, nehogy túl sok hibát kövessenek el, és így a hibapontok miatt ne tudják önmagukat átmenteni a véglegesen kialakuló új életbe.

A három pontba összefoglalt kép lehetetlen állapotot tár elénk, melyben egyedül a nemzet fizet rá. Ezért arra kérem az oszt[ály]v[ezető]t, járjon közbe, hogy az említett urakkal eszmecserét folytathassak az alábbi gyakorlati megoldásról:

1. A múlt politikai, gazdasági és társadalmi felszámolása.

2. A jövő szilárd alapjainak lefektetése.

3. A két feladatból adódó politikai, gazdasági és társadalmi orszáépítő terv megszerkesztése.

Ezt a kibontakozást véleményem szerint még a nyár előtt kell megcsinálni, mert az az érzésem, hogy ettől az időponttól kezdődően oly súlyos lesz az általános európai helyzet, mely ki fog hatni teljesen a mi politikai, gazdasági és társadalmi helyzetünkre is. Nem szabad megtérni, hogy a nemzet ez elé a súlyos vajúdas elé ugyanolyan készületlenül, megalapozatlanul és tudatlanul menjen és nézzon, mint 1938-ban, ami csak abba az átmeneti súlyos helyzetébe sodorta, melyet jelenleg a legszentebb komolysággal elvisel, de nem hajlandó meddő vezetés miatt eltérni, eltekintve

attól, hogy az ez évi felkészületlensége, mellyel a jelenlegi vezetőket teljes joggal és okkal vádolhatja, sokkal nagyobb és halálosabb végveszélybe tudja vinni, mint az elmúlt.

Az oszt[ály]v[ezető] figyelmesen végighallgatott. Utána lényegében a következőket mondotta:

1. Kiadatásunkkal kapcsolatosan rögzítette, hogy nem volt egészen szoros összefüggés a választás és a kiadatás időpontja között. Még szeptember 3-án akarták a tárgyalást in contumaciam³¹⁴ lefolytatni. Ő azonban ellene volt. Miután az amerikaiak kiadatásunkat megígérték, a vádlott jelenlétében való tárgyalás lefolytatásának már nem látta semmi akadályát. Hogy kiadatásunkat minden politikai párt célkitűzéseinek megfelelően felhasználta a választások alkalmával, természetes. Ezért mondja, hogy egészen szoros összefüggés nincs a kettő között.

2. A népbíróságok azért hoznak ilyen szigorú ítéleteket, hogy a nép szenvedélyét kielégítsék, ami abból fakadt, hogy belevitték egy veszített háborúba. Ő mindig azt a nézetet vallotta, hogy Amerika, Anglia és a Szovjet ellen nem lehet háborút nyerni anyagi fölényük miatt annak dacára, hogy a német hadsereget kiválóan és nagyszerűen felszereltnek tartotta, csak rosszul alkalmazták. Azonkívül az a felfogása a felelősségre vonásokról, hogy ezt nem 1944. október 15–16-ával kell kezdeni, hanem Horthy Miklóssal 1919-től.

3. Ő is átmenetinek tartja a jelenlegi helyzetet, átmenet alatt értve, hogy mindig javítani kell a helyzeten, így a megelőző rossz helyzetben állandó javulás fog mutatkozni, tehát tényleg egyik helyzet a másikhoz viszonyítva átmeneti.

Az oszt[ály]v[ezető] gondolatmenetére akarattal nem válaszoltam.

Az oszt[ály]v[ezető] arra kért, hogy adjam írásban a mondottakat. Válaszom: addig írásban nem adom, amíg elvi

³¹⁴ In contumaciam (latin): eljárás, ítélet a tárgyaláson meg nem jelenő vádlott ügyében.

választ nem kapok, tehát amíg szóban nem tisztázódtak a lehetőségek. Elvi hozzászólást kérek én is szóban az érdekeltektől. Írásban egyelőre már azért sem akarom adni, mert ha megtenném, az írást nemcsak az érdekeltekhez juttatnám, hanem másoknak is, ezt pedig mindaddig el szeretném kerülni, amíg elvi szóbeli megállapodás létrejön. Az oszt[ály]v[ezető] kérdésére kijelentem, hogy a mások alatt a külföldet értem. Én ugyanolyan eszközöket akarok igénybe venni, mint amilyent a jelenlegi rendszer alkalmaz ellenem. Oszt[ály]v[ezető] kér, hogy mindig a nemzet szempontjait tartsam szem előtt. Válaszom: nyugodt lehet afelől, hogy van olyan képzettségem és ítélőképességem, hogy meg tudjam bírálni, meddig mehetek, de menni fogok, és fel fogom nyitni a magyar nemzet és a nemzetközi élet szeméit is, ebben nem fog engem senki sem gátolhatni. Utóvégre nemzetközi bűnös vagyok, nemzetközi szerződés alapján folyik ellenem az eljárás, és valószínűen a nemzetközi felelősségre vonó fórum elé is fogok kerülni, tehát jogom van rá, hogy ebből a szempontból állítsam be egész magaviseletemet. Vegye mindenki tudomásul, hogy én mindenkor és mindig a nemzet létérdekeinek megfelelően viselkedtem, nem úgy, ahogyan jelenleg egyesek cselekednek itten csak saját önös, önző, politikai-egyéni célkitűzéseik és ambícióik kielégítésére. A bíróság előtt lesz még nagyon is bőven alkalmam, hogy erre nézve véleményemet rögzítssem, meggyőződésemet, hogy ez teljesen fedi a nemzetnek a kérdésben elfoglalt nyílt vagy óhajtott véleményét. Az oszt[ály]v[ezető] megjegyzi, hogy a fejlődés nem lehet retrógrád, visszafelé haladó, mire megjegyzem, hogy a Hungarizmus soha nem jelent visszafelé haladást, sőt annyira előrehaladt, hogy a többi világnézet még csak nyomába sem tud járni.

Oszt[ály]v[ezető] ígéretet tesz, hogy mindezt a kért személyeknél elő fogja adni, engem az eredményről értesíteni fog.

Ezt az alkalmat felhasználtam még a következők előadására:

Az igazságügy-miniszter úr még közvetlenül a karácsonyi ünnepek előtt két pszichológusnak engedélyt adott, hogy velem érintkezhessenek, és engem tanulmányozhassanak mint magánemberek, tehát nem hivatalosan. Annak idején a két úrnak kijelentettem, ha nem hivatalosan jönnek, az én legszemélyesebb jogomhoz tartozik, hogy beleegyezem-e ebbe a magánvizsgálatba vagy sem. A két úr teljesen elfogadta álláspontomat, és azt is, hogy az én előzetes megkérdezésem és jóváhagyásom nélkül a beszélgetésről és az eredményről nyilvánosan sehol nem számolhatnak be, se szóban, se írásban, amit meg is ígértek.

Az első kimerítő beszélgetés közvetlenül karácsony előtt volt. Benyomásom tényleg az volt, hogy mint pszichológusok érdeklődnek. A második beszélgetés közvetlenül újév után volt, ugyancsak hatszemközt, ellenőrzés nélkül. Ez alkalommal azonban már előkészített, írásban rögzített kérdéseket adtak fel, melyek kiterjedtek az egész politikai, gazdasági és társadalmi helyzetre úgy Európában, mint Magyarországon, és kimondottan konkrét álláspontok nyilvánítását akarták elérni személyemnél. Összefüggés tehát nem volt egy lélektani vizsgálódással, vagy pedig csak igen laza volt. A beszélgetés végén két olyan kérdést kaptam, amely tulajdonképpen oka annak, hogy az oszt[ály]-v[ezető]nek erről említést teszek.

Az egyik úr, az idősebbik, Gartnernek hívják, ha jól jegyeztem és értettem meg a nevét, azt kérdezte, ha halálra ítélnének, és utána a zárkamba méregpoharat tennének, kiinnám-e, hogy a kivégzést elkerüljem. Válaszom: Soha! Az én utam a bitó alá természetes út, mellyel csak bekoronázom sok ezer hungarista testvérem hősi vér- és életáldozatát. Ez számomra éppen olyan magasztos dicsőség, mint a halálos ítéletet hozó rendszer számára alacsonyrendűségéből származó dicstelenség. Máskülönben is ilyen eljárással, hogy

öngyilkos leszek, és nem merem a hősi gyakorlat és tett útját végigjárni, teljesen megsemmisíteném a hitet a nemzetben és híveimben a Hungarizmus és személyem iránt, és teljesen megsemmisíteném az erkölcsi alapokat, amelyeken álllok. És mint Krisztus-hívő, Isten-szerető és meggyőződésből vallásos férfi az öngyilkosságot soha nem választanám életkérdések megoldásának eszközeként. Az oszt[ály]v[ezető] kijelentette, hogy ő is így ismer.

A másik úr, akinek nevét nem tudom, fiatalabb, megkérdezi erre tőlem, mit szólnék, ha engem beszámíthatatlannak, bolondnak nyilvánítanának. Az oszt[ály]v[ezető] közbeszól: Ez kellemetlen lenne. Válaszom: Ezzel csak azt bizonyítanák, hogy én vagyok az egyedüli józan ember ebben az országban. Oszt[ály]v[ezető] mosolyog.

A két esetet hosszas töprengés után hozom csak tudomására, mert az a véleményem, hogy a két úr nem saját kezdeményezésből tette fel a kérdéseket, hanem sugalmazásra, mely mögött én hivatalos tapogatózást látok. Ezt az esetet is fel akarom és fel fogom használni, amikor az elvi szóbeli döntés kezdeményezésemre a másik oldalról is megjön, és annak megfelelően fogom vagy kapcsolni a két kérdéscsoportot, hogy az utóbbinak átlátszó élet vegyem, vagy pedig szét fogom a kettőt határozottan választani, hogy erőteljesen kiélezhessem így a politikai kezdeményezésemet, mint a két úr hivatalos tudakozódását várható ítéletlehetőségről. Az oszt[ály]v[ezető]t csak arra szeretném figyelmeztetni, hogy bármilyen is lesz a válasz az érdekelt urak részéről, én tovább fogok kezdeményezni, megállani nem fogok, mert ezt követeli tőlem lelkiismeretem és a nemzet életérdeke.

Az oszt[ály]v[ezető] csak annyit jegyez meg, hogy régebben a felsőbb tízezerhez tartozó bűnözőknél azt a gyakorlatot alkalmazták, hogy összekötötték fogva bolonddá nyilvánították, hogy a büntetésén enyhítsenek, vagy büntetlenséget biztosítsanak. Megismétli, hogy a

beszélgetésünket meg fogja mondani az illetékeseknek, eredményről engem értesít.

I. 12.

Gömbös Ernő százados tárgyalása a Markó utcában a nép-bíróságon délelőtt. Erősen látogatott. Kijelentéseimre, hogy nemzetvezető vagyok, a bíró³¹⁵ csendesen megjegyzi: volt nemzetvezető. Más megjegyzést nem tesz. A tárgyalás érdekesebb mozzanata: Bíró felteszi a kérdést, hogy abban az emlékiratban, amelyet Gömbös vitt az angoloknak, lényegében mi volt. Válaszom: az utolsó csonka minisztertanács jegyzőkönyvének másolata, melyet dr. Szögi Béla [sic!] szerkesztett az azon a minisztertanácson elhangzott elvi kijelentéseimről, melyekkel rögzítettem a mindenkori hivatalos magyar kormány és a magyar nemzet álláspontját és cselekvési alapját az új helyzetben, valamint a Hungarizmus eszmerendjének változatlansága és megmagyarázása az angolszászok felé. Lényege az álláspontnak az volt, hogy a mindenkori hivatalos magyar kormány és a magyar nemzet mindig az antibolsevista táborban lesz, itten van a helye. Élesen szétválasztom a bolsevista rendszert az orosz néptől, nem a nép ellen, hanem a bolsevista rendszer ellen harcoltam és harcolok még ma is, és vagyok antibolsevista, mint ahogyan a túloldalon antifasiszták vannak. Bíró: Tehát össze akarta veszíteni az angolokat a kommunista rendszerrel. Én: Összeveszhetnek ők nélkülem is. Nagy felzúdulás egyesek részéről. Az elnökök leinti a lármázókat. Népügyész³¹⁶ firtatja a hatalomra jutásomat és nemzetvezetővé való megbízásomat, kényszer alatt létrejöttek minősíti, amire megtagadom a választ az-
zal, hogy nem tartozik ide, majd az én főtárgyalásomon

³¹⁵ Bartha András.

³¹⁶ Aczél Endre.

beszélünk róla. Egy másvalaki a bírósági emelvény előtt ugyancsak firtatja, hogy miért éppen az angolszászok felé tettem kezdeményező lépéseket, mire kijelentettem, hogy ez sem tartozik ide, de már megmondtam, hogy antibolsevista vagyok, tehát úgy tudom, hogy az angolok is azok. A másvalaki: Csak egy kis része, egy töredéke. Én: De van, akkor ennek a kis résznek a megértését keresem, máskülönben is nem tartozik ez a kérdés ennek a tárgyalásnak keretébe. Hang a közönségből: Micsoda hangnem, szemtelen. A bíró nem int rendre se engemet, se a közbeszólót. A bíró higgadtan vezette a tárgyalást. Csupa laikus van a bíróságban is, meg a hallgatóságban is. Elképesztő.

Este rendes séta. Idő nagyon enyhe, borús, hold átsüt.

I. 13.

Este rendes séta. Idő igen szép, enyhe, derült, erős holdsütés.

I. 14.

Délelőtt újra hoztak testvéreket a pincefogságba. Hogy mennyit, nem tudom, talán tízet. Azt sem tudom, honnan. Talán csak vidékről. Ihász őrnagy pár napig távol volt gépkocsin, talán útjának eredményét hozták most be.

Este rendes séta. Igen szép idő. Kissé felhős. Hó szemerkélt, mintha csak karácsony estjére készülődne az idő.

I. 15.

Este rendes séta. Idő igen szép, száraz, felhős, holdsütés, hideg. Sétát nagyon élveztem.

I. 16.

Délután kihallgatáson egy Bíró [Sándor] nevezetű volt kaszai rendőrtiszt magaviselete tárgyában egy 1943 őszén tartott pártértekezlet alkalmával, jkv.

Este rendes séta, idő igen szép, száraz, hideg.

Pár nap óta ebédre újra babot kapunk, hála az Istennek. Igaz, lehetne több bab benne, de így is tartalmasabb, mint a máskülönben ízletesen elkészített burgonyaebéd és burgonyavacsora majdnem minden burgonya nélkül.

I. 17.

Este rendes séta, idő igen szép téli este. Kevés hó van az udvarban. Száraz, hideg, kissé felhős.

I. 18.

Este rendes séta. Gyönyörű téli est. Csillagos, derűs, száraz, hideg.

I. 19.

Este rendes séta. Gyönyörű téli est. Csillagos, derült, száraz hideg.

I. 20.

Este rendes séta. Havas eső lehetett a nap folyamán, lucskos hó van az udvarban. Idő enyhe, borús, havazásra hajlamos.

I. 21.

Este rendes séta. Idő enyhe, száraz, borús. Kellemes volt a séta.

I. 22.

Délután 15 h 30' körül hirtelen elvittek a Markó utcába a népbírószákhoz, ahol a III. emelet 13. sz. hivatalos helyiségében egy Jahner Bálint³¹⁷ dr. nevezetű népbíró átadta nekem a vádiratot azzal a megjegyzéssel, hogy a főtárgyalást január 31-re tűzi ki. Átvettem a vádiratot. Először nem akartam átvenni, ez volt a csendes, ki nem mondott

szándékom, de ettől a gondolattól elállottam, és átvettem. Így legalább a legteljesebb erkölcsi csődbe tudom kergetni az egész népbírószágot és mindazokat, akik a háttérből mozgatják az egészet. A szobában a hivatalos ténykedés alatt, még ott és jelen és szem- és fültanúk voltak: Ihász őrnagy és még egy nyomozó, a raktáros, a bíró segítőtársa, jegyzője valószínűen, és még egy ismeretlen hölgy egy ismeretlen polgári ruhás férfi társaságában. Igazi demokratikus elintézés ez is. Az oszt[ály]v[ezető]től Ihász őrnagy útján sürgős kihallgatást kértem, hogy ezt a hihetetlen jogtiprást szóvá tegyem. Egy hetet adnak nekem ahhoz az ügyhöz, amelyhez nekik kilenc hónapnál több kellett. Ezt az eljárást nem fogom semmi körülmények között eltérni. Semmi lehetőségem eddig nem volt, hogy saját és a tanúk irataiba betekintsek, hogy ügyvéddel érintkezésbe lépjek, hogy egyáltalában érdemlegesen készülhessek, mert teljesen és légmentesen vagyok elzárva minden ilyen lehetőségtől. És most ez az eljárás! Szégyene minden jognak, törvénynek, bírónak, ügyésznek és bíraskodásnak, igazságszolgáltatásról nem is szólva. Drágán fogom magamat adni, majd meglátják.

Este a séta elmaradt kérésemre, mert a zárka-nagytakarítással a népbírószági közjáték miatt megkéstem, és már nem akartam sétára menni, inkább lefeküdtem. Délutáni idő igen szép, derült, napsütéses, száraz hideg volt.

I. 23.

Sürgős kihallgatást kértem az oszt[ály]v[ezető]től főtárgyalásommal kapcsolatosan.

Dél előtt az oszt[ály]v[ezető] kihallgatáson fogadott. Csak a titkárnője volt jelen. Előadtam a következőket:

1. A vádiratot 1946. január 22-én vettem át 15 h 30' körül a Markó utcában, ahol egy Jankó – kiderült az oszt[ály]v[ezető] távbeszélő érdeklődése kapcsán, hogy dr. Jankó fogja tárgyalni esetemet –, tehát dr. Jankó népbíró átadta azzal, hogy a főtárgyalást január 31-re tűzi ki. Ezt

³¹⁷ Szálasi félreérthette a bemutatkozáskor dr. Jankó Péter nevét.

lehetetlennek tartom. Még hatan vannak velem együtt vádlottak,³¹⁸ tehát kollektív felelősségre vonásról van szó. Ezeknek a tanúvallomásait is át kell tanulmányoznom, saját irataimat mind le akarom másoltatni a főtárgyalásra, az összes tanúvallomásokat át kell tanulmányoznom, védőm nincs, és így tovább, tehát az előfeltételek egy komoly tárgyalás szempontjából számomra egyáltalában adva nincsenek. Ebben a perben jut először kifejezésre a kollektív felelősségre vonás, tehát a legkomolyabban és a legrészletesebben kell lefolytatni, de fel is készülni rá, hiszen lehetséges – miután prejudikál –, hogy a jelenlegi rendszer vezetői is közös felelősségre vonás alá kerülhetnek igen könnyen, sőt kihatása a kollektív felelősségre vonásnak, közjogilag különösen, még beláthatatlan távlatú. Kérem, járjon el, hogy legalább május 1-ig kapjak időt. 1945. december első hetében a népgyűlés részéről egy úr kijelentette, hogy a következő héten már megkapom a vádiratot, nyugodtan készülhetek, minden iratba betekinthetek, lesz elegendő időm, mert csak január közepe táján lesz a főtárgyalás. 1946. január 9-én viszont maga az osztl[ály]v[ezető] intette le a január 15-re tervezett főtárgyalást éppen az idő rövidsége miatt, ezt el is halasztották. Kérem tehát újra, hogy legalább május 1-ig adjanak lehetőséget, különben kénytelen lennék a lehetőségekhez mért magatartást és indokolást tanúsítani és előadni a bíróság előtt.

Osztl[ály]v[ezető] válasza: Megérti. Intézkedni fog, hogy Timár dr. ezredes felmenjen az igazságügy-miniszterhez és vele beszéljen, mert csak ő segíthet. A törvény szerint ugyanis a vádirat kézbesítése után a nyolcadik napon kell a főtárgyalást megtartani.³¹⁹

³¹⁸ Vádlott-társai Vajna Gábor, Szöllősi Jenő, Csia Sándor, Gera József, Kemény Gábor, Beregfy Károly voltak. Valamennyiüket halálra ítélték és kivégezték.

³¹⁹ Péter Gábor nem mondott igazat, megtévesztette Szálasit, ilyen előírást a népbírói törvény nem tartalmazott.

2. Védő kirendelését kértem, és pedig választott védőt. Ezzel kapcsolatosan kértem az osztl[ály]v[ezető]t, lépne érintkezésbe a Markó utcában letartóztatásban és velem együtt vád alá helyezett olyan terhelt védőügyvédjével, aki választott, és akivel megegyeztek védő tisztségére nézve. Ettől az embertől kérnék tanácsot, különösen védő személyére nézve. Azonkívül: a védővel való tárgyalásom titkos kell legyen, ebbe nem tekinthet senki belé. Ellenben arra kérem, miután ilyen súlyos kezdeményezéseim vannak, hogy őt én személy szerint ezekről a kezdeményezéseimről tájékoztathassam mint azt a férfiút, aki a legmagasabb szempontból tudja nézni a dolgokat, és nem a bosszúállás és a megtorlási vágy, valamint hangulati hullám alapján, ahogyan nézetem szerint ez a vádirat is elkészült. Átnyújtottam osztl[ály]v[ezető]nek a vádiratot is.

Osztl[ály]v[ezető] válasza: Intézkedni fog. A vádiratot el fogja olvasni, majd visszaküldi. A védővel való tárgyalásom természetesen titkos. Tudomásul veszi személyére vonatkozó előadásomat.

3. Olyan szoba kiutalását kértem, mely természetes napfényt kap, mert szemeim az állandó és nem egészen megfelelő mesterséges fény miatt annyira megromlottak, hogy már nagyon kívánják a természetes fényt.

Osztl[ály]v[ezető] válasza: Intézkedni fog.

4. Étkezésem feljavítását kértem ezekre az időkre, amíg a főtárgyalásra készülök és az tartani fog. És pedig: a jelenlegi ellátás mellett még kérek:

- a) a rendőrségi konyháról egy csajka tésztát,
- b) naponta 5-10 dkg szalonnát,
- c) cukrot.

Ezt mind itt szeretném megkapni, ebből a szempontból nem akarnám a védőt igénybe venni.

Osztl[ály]v[ezető] válasza: Intézkedni fog.

Felhoztam még a védőválasztásnál azt is, hogy a tiszteldíj szempontjából még a feleségemmel is tárgyalni kell,

mert neki ingatlanjai vannak, amelyekre talán be lehet ruházni a tiszteletdíjat is, ha a védő is ezt így akarná és belegegyezne. E célból azonban feltétlenül beszélni kell a feleségemmel, lévén az ő tulajdonáról vagy a család közös tulajdonáról szó. Oszt[ály]v[ezető] tudomásul vette.

Délelőtt 10 h óta Ihász őrnagy dolgozószobáját utalták ki számomra, melyben teljesen szabadon munkálkodhatok ügyemben. Ebben a szobában azonban ugyancsak mesterséges fény van, úgyhogy az oszt[ály]v[ezető]vel történt beszélgetésem ezen úgyszólván változtatni fog, remélem. Így Ihász őrnagy rendelkezett még a beszélgetés előtt.

Kértem még, hogy az itt szerkesztett irataimat, melyeket Tímár dr. ezredesnek adtam le, rendelkezésemre bocsátásának már most. Oszt[ály]v[ezető] ígérte, intézkedni fog. Három segédletet kaptam tőle: A Népbíráskodásról rendelet szövege és magyarázata, dr. Ries István, dr. Major Ákos.³²⁰ A népbíróági rendelet és a népbíróág joggyakorlata, dr. Szűcs János, dr. Fenesi Ferenc, dr. Káldi István.³²¹ A népbíráskodás jogszabályainak gyűjteménye, igazolási eljárás, dr. Róth Jenő.³²² Mindhármát alaposan át fogom tanulmányozni. Nagyon érdekesnek ígérkeznek. A fontos az ügyvéd, hogy a külvilággal már egyszer érintkezésbe kerüljek. Innen kell sok alapot nyernem a főtárgyalásomra.

³²⁰ A népbíráskodásról szóló 81/1945. M. E. számú és az ezt kiegészítő 1440/1945. M. E. számú rendelet szövege és magyarázata, magyarázatokkal ellátta dr. Ries István, a Népbíróágok Országos Tanácsának tanácsvezetője, az előszót írta dr. Major Ákos, a Budapesti Népbíróág vezetője, Budapest, Politzer Zsigmond és Fia K., [1945.]

³²¹ A népbíróági rendelet és népbíróág joggyakorlata. A 81/1945 M. E. számú alaprendelet és az 1440/1945. M. E. számú novella egységes szerkesztésbe való foglalása a magyar igazságügyminisztérium munkája, előszó: dr. Szűcs János, a Budapesti Népbíróág tanácsvezető bírása, összeállították: dr. Fenesi Ferenc budapesti néppügyész és dr. Káldi István budapesti ügyvéd, Budapest, Békeffy Könyvkiadó Vállalat K., 1945.

³²² A népbíráskodás jogszabályainak gyűjteménye a Népbíróágok Országos Tanácsa joggyakorlatával, összeállította és jegyzetekkel ellátta dr. Róth Jenő budapesti ügyvéd, Budapest, felelős kiadó: dr. Róth Jenő, 1945.

Délután Tímár r[endőr] ezredes dr. rendelt maga elé. Értesített, hogy megkapta a v[ezér]őrnagytól az utasításokat. Értesít, hogy most 14 h 30'-kor el kell mennem a Markóba, ott dr. Jankó kérdéseimet, melyeket v[ezér]őrnagynak elmondtam, meg fogja hallgatni, és ha lehet, teljesíteni. Többet nem tehet. Az élelmezésekre vonatkozó rész nem alája tartozik. Tudomásul vettem azzal, hogy élelmezési részt Ihász őrnaggyal fogom átbeszélni.

Ihász őrnaggyal az élelmezést illetően abban történt megállapodás, miután nincs mindennap tészta, hogy főzelék és tészta legyen. Ahogyan éppen a konyhák számukra is főznek. Arra kértem, hogy holnaptól kezdve lépjen már érvénybe. Ígéretet tett.

A Markó utcába mentem Ihász őrnagy és még egy nyomozó kíséretében gépkocsin. III. 13-as sz. szobában dr. Jankó, aki tanácselnöke is lesz a népbíróági tanácsnak, mely ügyemben ítéletet fog hozni, kéréseimre az alábbi felvilágosítást adta:

1. A főtárgyalás napját elhalasztani nem lehet, törvény szabta határidő.

2. Az iratokba csak a mai nap folyamán lehet betekinteni, máskor – túlszűfolttság miatt – nem lesz rá alkalom. Későbbben úgy módosította rendelkezését, hogy a főtárgyalás alatt, ha valaki kérni fogja az iratokba való betekintést egyes kérdések felvetésénél, engedélyezni fogja.

3. Az I. 22-én általam kért és általa megígért ügyvédi lajstromot elhozta. Ebből védőt választhatok.

4. Engedélyez beszélgetést, de csak ügyvédválasztás beszélgetési tárgykörrel, feleségemmel. Ugyanis megmondtam, hogy választott ügyvédet akarok, ennek tiszteletdíját és más ügyvédi költségeit fedezni én nem tudom, ellenben feleségemmel meg kell beszélnem, hogy ingatlanjaira betáblázható-e ez a költség, és azonkívül, hogy nem vett-e már feleségem számomra ügyvédet, aki védelmemet is ellátja. Ezt az engedélyt dr. Jankó kereken visszavonta,

miután Ihász őrnaggyal egy másik szobában beszélt. Azzal indokolta, nem tudta, hogy internálási eljárás alatt álló személyről van szó. Rám bízta, hogyan intézem el a dolgot Péter G[ábor] v[ezér]őrnaggyal.

Kereken három órán át voltam a Markóban és néztem át az iratokat, választgattam az előttem teljesen ismeretlen ügyvédek között. Az ott felügyelő titkár elszólta magát, és kijelentette, hogy Imrédy Béla heteken át volt itt, külön gépírókisasszonya és szobája volt, végezte az iratok másolását. Megjegyeztem. Az iratokba való betekintést rögzítő jegyzőkönyvben felvételtem, hogy idő hiánya miatt nem tudtam érdemlegesen betekinteni az iratokba, és ezt a körülményt megfelelő időben és helyen be fogom jelenteni. A titkárt kértem, hogy Beregfy Károly, Csia Sándor, Kemény Gábor, Lakatos Géza, Vajna Gábor, Veress Lajos, Veessenmayer Edmund és Winkelmann vallomásait hivatalos másolatban kapjam meg, a költségeket fedezni fogom. Elhárította azzal, hogy nincs elegendő munkaerő. Megkértem, hogy akkor a politikai rendészeti osztályról valaki lemásolhassa, meg fogom kérni az oszt[ály]v[ezető]t, Péter G[ábor] v[ezér]őrnagyot. Ez ellen egyelőre nem hozott fel kifogást.

Este rendes séta. Igen szép, száraz, hideg, derült est. Csillagos ég.

I. 24.

Reggel sürgős kihallgatást kértem az oszt[ály]v[ezető]höz, az ügyvédválasztás, bűnügyi iratok másolatba vétele, étkezés kérdéseiben. Csak délután fog sor kerülhetni kihallgatásomra, v[ezér]őrnagy a belügyben van. Kérni akarom, ha már feleségemmel nem tudok egyáltalában beszélni, úgy kérem, hogy dr. Kiss Károllyal beszélhessek az ügyvédválasztás kérdésében. A következő ügyvédekkel választottam ki a lajstromból:

dr. Arányi Ernő, VIII. Szentkirályi utca 8.

dr. Famady Károly, II. Hunyady János út 17.

dr. Cserényi Tibor, VI. Andrásy út 21.

dr. Körössy János, II., Ostrom utca 15.

dr. Albrecht Ferenc, IX. Ráday utca 43. – 1925.

dr. Ángyán Béla, V. Alkotmány utca 16. – 1922.

dr. Czakó Zsigmond, XI. Horthy M. utca³²³ 45. – 1934.

dr. Diner Gábor, IV. Kaas Ivor utca³²⁴ 5. – 1941.

dr. ifj. Heday Aladár, IX. Bakáts tér 5. – 1939.

dr. Scheidl Miklós, IV. Kecskeméti utca 2. – 1933.

dr. Schirilla György, V. Kossuth Lajos tér 18. – 1938.

dr. Zajzon Béla, VIII. Múzeum körút 15. – 1934.³²⁵

Kérésem lesz még:

1. Bocsásson munkaerőt rendelkezésemre, aki legépeli a következők tanúvallomásait és hivatalosan megerősíteti a másolatot: Beregfy Károly, Csia Sándor, Kemény Gábor, Lakatos Géza, Vajna Gábor, Veress Lajos, Veessenmayer, Winkelmann. A választott védőmmel az összes iratokat másolatba vétetem, és hivatalosan megerősítettem ezeket.

2. Kérni fogom az összes jegyzeteimet, melyeket Augsburgban és itt a H[űség] H[ázá]ban készítettem, bocsássák rendelkezésemre, ha máskülönben nem lehet, úgy fényképmásolatokat kérek. A tanúvallomási jegyzőkönyvekről és az összes iratokról is fényképmásolatot fogok kérni, a filmet el kell tenni az ügyvédnek.

3. Ideológiai és országépítő irataimat is kérni fogom. Ezek is mind perdöntőek. A tájékoztató értekezlete[ke]n, beszédeimben, országjárásaim alatt tett és feljegyzett kijelentéseim másolatba vételét.

³²³ Ma XI. Bartók Béla út.

³²⁴ Ma V. Nyáry Pál utca.

³²⁵ A Szálasi névsorában szereplők közül Arányi Ernő, Albrecht Ferenc, Ángyán Béla, Czakó Zsigmond, Scheidl Miklós, Schirilla György és Zajzon Béla ügyvédek szerepeltek az 1943. januári fővárosi távbeszélőnévsorban.

4. Az igazságügyi zsebtörvénytár negyedik kiadását.³²⁶

5. Az étkezésjavításnak azonnali hatállyal való beállítását.

6. Imrédy Béla készülési lehetőségét megjelentem mint precedenst, hogy nem nyolc nappal előtt tudott csak betekinteni.

I. 23. óta külön szobát kaptam Ihász őrnagy csoportjánál. Nagyon jó, csak az a baja, hogy villanyvilágítása van. Igaz, százaz égője van, de szemeimet nagyon bántja, túl vannak úgyis erőltetve a pince ki nem elégtő villanyvilágítása miatt. Ma értesítettek, hogy más szobát nem tudnak kiutalni, az összes csoportok elhelyezése annyira túlszűfolt, hogy számomra külön szoba kiszorítása nem lehetséges. Tudomásul vettem.

Érdekes, hogy először úgy volt, hogy dr. Major Ákos, a bpesti népbíróság vezetője fogja az ügyemet tárgyalni. Ez megváltozott, és dr. Jankó tanácselnök kapta meg, aki reám egy dr. Töreky [Géza]-féle bírótypust juttat eszembe. Határozottan okos embernek tartom. Gondolom, talán politikai háttére lehet ennek a bírói elnökcserének.

Dél előtt folyamán értesítés, hogy ma délután átszállítanak a Markóba az én érdekemben; hogy ott érintkezhessem mindazokkal, akik ügyemmel kapcsolatosan tekintetbe jönnek. Alföldi alezredes az, aki az ottani ügyeket intézi, ő fogja a továbbiakban intézni a dolgot. Kértem, hogy az itten beadott iratokat, melyeket Tímár dr. ezredes őriz, megkaphassam az átszállítás dacára. Felvilágosítottak, hogy minden egyes irat velem együtt megy. Tudomásul vettem. Kértem, hogy a v[ezér]őrnagy még fogadjon. Felvilágosítottak, hogy ez több, mint valószínű meg fog történni. A v[ezér]őrnagy máskülönben is tájékoztatni fogja Alföldi alez[redes]t

³²⁶ Dr. Téry Gyula, *Igazságügyi zsebtörvénytár. Hatályban lévő igazságügyi törvények és rendeletek gyűjteménye egységes szerkezetben, kiegészítve a m. kir. kuria elvi jelentőségű határozataival*, Budapest, Grill Károly Könykiadó, 1940.

személyemmel kapcsolatos minden egyes dologról, tehát el-látásomról is. [S]ajnálom, hogy el kell mennem.

Délután maga elé rendelt az oszt[ály]v[ezető], közölte velem hivatalosan átküldésemet a Markóba. Megköszöntem neki és a nála beosztott uraknak a velem szemben tanúsított kifogástalan bánásmódot és magatartást. Alföldi alezredes, a Markó utcai fogház politikai fogházának parancsnoka és Ihász őrnagy kíséretében gépkocsin átmentünk a Markóba. I. 24-én 16 óra óta a Markó II. emelet 14. sz. zárka kü-lönszobás lakója vagyok. Újra nappali világosság vesz kö-rül életem válságnapjaiban. A Hűség Háza pincefogdájában október 3. óta pontosan 113 napot töltöttem. Holnap Saul-ból Pál lesz, ennek előestjén kerülök ide.³²⁷ Vajon belőlem mi lesz. Közvetlenül Német őrmester úrnak vagyok aláren-delve, aki viszont minden kérdésemben közvetlenül Alföldi alezredesnél tesz jelentést. Alföldi alezredesnek már meg-jelentettem a védő iránti kérelmem tényanyagát, holnap-ra velem való beszélgetéssel ígérte a megoldást. Azonkí-vül bármikor betekinthelek az irataimba, csak szólnom kell, semmi akadálya nem lesz. – Idő igen szép, száraz, kissé kö-dös, talán hóra van kilátás, és a szokványos februári hóvi-harokra. A cserének nagyon örülök, dacára, hogy sajnálom, hogy a Hűség Házát ott kellett hagynom.

I. 25.

Alföldi alezredes engedélyével és jelenlétében a dél előtt fo-lyamán zárkamban beszélhetek dr. Kiss Károly testvérem-mel a védőválasztás kérdésében. Felolvastam, kit gondolok a lajstromból. Véleménye az volt, hogy egyiket se, hanem vegyem Gömbös Ernőnek védőjét, aki Gömbös szerint igen lelkiismeretes, komoly, a részletekbe menő, ami ezekben a perekben igen fontos. Elfogadtam. Az illető dr. Zboray

³²⁷ Szent Pál apostol megtérését (a „pálfordulás”-t) a katolikus egyház ja-nuár 25-én ünnepli.

[Sándor]. Alföldi alezredes az Ügyvédi Kamarától kérni fogja, úgyhogy talán már holnap meglesz az első beszélgetésem. Végre összeköttetésbe kerülök a külvilággal majd kilenc hónapi teljes és levegőmentes elzárás után.

Dél előtt közölte velem Alföldi alezredes, hogy főtárgyalásom napját január 31-ről február 5-re halasztották. Tehát elhalasztható május 1-ig is. A védővel ezt fogom első sorban átbeszélni.

Délután kihallgatásom a népi ügyészségen mint tanú dr. Terray, Lenkey és dr. Hermann miskolci párttagok szerepére vonatkozóan a Pártban, a Mozgalomban, a Hatalomban, jkv. Érdeklődés jkv. nélkül Pütkösti, Gyarmathy párttagokról. Miskolcra érkezett népi ügyész – Ágoston – hallgatott ki. – Idézést kaptam dr. Mohay Gyula I. 28-án tartandó főtárgyalására mint tanú.

Hivatalos napirend a Markóban: 6 h ébresztő, 6 h 30' – 8 h-ig rend és rendbehozatal, reggeli, 8 h-tól készen lenni, hogy bármikor kihallgatásra vihetők legyenek az őrizeteseink; 12 h–14 h ebéd: utána mint 8 h után reggel; 17 h–19 h vacsora, utána zárás, 20 h-kor takarodó, villanykioltás. Saját napirendemet ebbe a keretbe csak pár nap múlva fogom beleilleszteni, amíg mindent kitapasztaltam. Addig nagy takarítást csinálok zárkámban, ami szörnyen ráfér. A zárkám a pincezárka négy négyzetmétere után nagy teremnek tűnik. Ma láttam majd harmadévtől újra a pirkadatot, hajnalt, reggelt és napsugarat, majd estszürkületet és estet és felcsillanó csillagokat. Idő nagyon szép, derűs, száraz hideg. Séta nagyon ritkán van, ahogyan felvilágított a kulcsos, mert az előállítások – naponta kerekén 120-an – teljesen igénybe veszi az őrszemélyzetet. De nem is hiányzik egyelőre.

Ma szeretetcsomagot küldtek nekem a testvérek – csak ezek vannak velem ezen az emeleten, így látom –, melynek roppant megörültem. Szilvabefőtt, kenyér, szőlőcukor, libavagy kacsaszíros kenyér, rántás a levesek számára, délután

újra kenyér, kávé, pogácsa, só. Mindezt Omelka Ferenc küldte szobatársaival egyetemben. Tehát mégis van önellátás, be lehet szerezni, én is megkaphattam volna a rendőrségen, ahol azonban mindig azt mondták és azzal utasították el erre irányuló kérésemet, hogy nem lehet semmit se beszerezni, ők majd ellátnak. Betegre ettem ma magamat, annyira ki vagyok éhezve, hogy egy darab kenyér kivételével mindent bekaptam. A rendes ellátást is melléje, a vacsora kivételével, amit már nem bírtam magamba gyömöszölni, pedig az éhségérzet és ürességérzet a teli gyomor, a túlfeltöltött gyomor mellett is tovább kínoz és megvan. A vacsora pedig ugyancsak kedvencem: kukoricakása. Pár kanállal ettem, nagyon finom volt. Többet nem mertem, ellenben holnapra eltettem, nagyszerű kenyérpótló lesz megfagyott állapotában.

I. 26.

Dél előtt Omelka révén a mosatásra kerülő fehérneműt elküldtem. Éspedig 1 zöld ing, 1-1 alsónadrág, hálóing, meleg gyapjúing, szalvéta, nagy náthazsebkendő, 2 színes férfi-zsebkendő, 1-1 pár hosszú, rövid fekete férfiharisnya, gyapjúkapca, 1 darab törülköző, összesen 12 darab. – Jelentkezett egy dr. Lázár Imre nevezetű ügyvéd, akít az Ügyvédi Kamara kirendelt védőmül küldött. Megköszöntem neki jóindulatát, de nem fogadtam el, indokoltam, hogy Zborayt szeretném, már be is jelentettem. Az illető ennek nagyon megörült, ahogyan mondotta, neki sem volt kellemes ez a kirendelés. Majd sürgősen intézkedik, hogy Zboray jöjjön. Már elvénuult, rugalmasság nélküli, kávéházi és éjjeli mulatóhelyeken adomázó és cicomázó, kiöregedett ügyvéd benyomását tette rám.

Délután már jelentkezett dr. Zboray Sándor ügyvéd, így helyettest is hozott magával, dr. Latkóczy a neve, ha jól értettem, neve már jó pár évvel ezelőtt mint ismert ügyvéd előtttem is ismert volt. Nagyon jó benyomást tett rám mind a

kettő. Érdemleges megbeszélést holnap, a délelőtti folyamán tartunk. Átadtam a vádiratot, megmondtam, hogyan induljanak el az iratokat áttanulmányozni. Javasoltam, járjanak el, hogy a főtárgyalást május 1. utáni időre halasszák, hiszen ha elhalaszthaták I. 31-ről II. 5-re, májusig is el tudják tenni. Nem lehet ilyen rövid idő alatt komolyan felkészülni. Zboray megjegyzi, hogy dr. Jankó, a tárgyalásvezető is panaszkodik, hogy eddig még nem volt ideje a hatalmas iratanyagba betekintnie, mert mindig másnak kellett. Népbíróság elnökénél, ig[azság]ü[gy-]m[iniszter]nél és b[el]ü[gy]m[iniszter]nél való közbelépésre kértem őket, feljegyezték. Feleségem felkeresését kértem tőlük, mert a felmerülő költségeket meg akarom téríteni, de én teljesen szegény maradtam, míg feleségemnek megvannak a lehetőségei, hogy a költségeket ingatlanjára betáblázza. Zboray kijelenti, mindent fedez, ha megkapja, jó lesz, ha nem kaphatja meg, az sem lesz baj.

Újra érkezett szeretetcsomag. A gyomrom sem akarja elhinni. Jött borsófőzelék-püré, burgonya, húskolbász, abált szalonna, kenyér, pogácsa, kávé, vaj, pár harisnya. Az egész egy szörnyű meglepetés, hozzá az ebédet a fogházból. Vacsorára megint kukoricakása volt. Ebédre pedig – főtt tészta!!! Grízes tészta! Isteni jó volt, már majd egy esztendeje nem ettem főtt tésztát, pedig rettenetesen szeretem és kívánom. És ma a fogház konyhája megújította ezt a csoda ételt.

Az idő nagyon szép, derült, felhős, kissé száraz, hideg. Zárkamat lassan teljesen rendbe hozom.

I. 27.

Délelőtti első kimerítő megbeszélés az ügyvédekkel 10 h–13 h 30'-ig. A beszélgetés lényegét legépelve megkapom kedden,³²⁸ szükségem van rá, hogy én is készülhessek a védőbeszédemre. A per irataiba együtt fogok betekinteni az

³²⁸ 1946. január 29-én.

ügyvédekkel, hogy kérdéseikre azonnal felvilágosítást tudjak adni. Kértem, lássanak el kenyérrel, zsiradékkal, cukorral, tésztával, cigarettával, amit megígérték. Feleségemet holnap meglátogatják, kérni fogják az ig[azság]ü[gy-]m[iniszter]t, hogy bocsássák el a toloncból – tehát ott van –, és helyezték rendőri felügyelet alá.

Idő: igen szép, téli, derült, száraz hideg.

I. 28.

Délután kihallgatás a népbíróság előtt a Markó utcában mint tanú dr. Mohay Gyula és Doroghi Farkas Ákos főtárgyalásán. Mérsékelt érdeklődés. A népbíróság tagjai között egy nő is jelen van.³²⁹ – Kihallgatásom dr. Voigt Ede szerepére nézve a Párthban, a Mozgalomban és a Hatalomban, jkv. Megtudom, hogy Voigt még mindig az amerikaiak fogságában van, még mindig beteg.

Idő igen szép, téli, száraz, hideg, kissé borongós, majd napsütés.

I. 29.

Délután pótvádiratot vettem át dr. Jankó tanácselnöktől. Át fogom adni az ügyvédeknek. Pár beszédemet teszi még vád és vádbizonyítás tárgyává.

Idő igen szép, száraz hideg, borongós és napsütéses felváltva. Dr. Jancsuskó [Gábor] tárgyalása állítólag holnap lesz. Csodálom, hogy nem kaptam idézést mint tanú. Talán a Gömbös Ernő százados főtárgyalásánál mint tanútól már eleget hallottak Jancsuskó külön megbízatásáról, így nem kíváncsiak rám. Vagy pedig nem akarják, hogy újra megmondjam, miért küldtem az angolszászok felé csupán, és a szovjet felé nem, egy meghatalmazottat.

³²⁹ Szálasi téved, a január 28-i főtárgyaláson részt vevő népbírák között a jegyzőkönyv tanúsága szerint nem volt nő.

Az események közé bevezetem azokat, amelyeket naplóvezetés-tilalom miatt annak idején nem tudtam rögzíteni. Ez vonatkozik 1945. július közepétől 1945. október elejéig, míg Budapestre nem érkeztem, és az engedélyt újra megkaptam. Az események röviden: Salzburgban augusztus 3-án kihallgatás egy amerikai³³⁰ részéről, aki különösen a Vatikánnal kapcsolatos dolgaimra kíváncsi.

Augusztus 8.: kihallgatásom Salzburgban a magyar kormány kiküldöttei³³¹ előtt. Magatartás minősíthetetlen.

Augusztus 11.: kihallgatás a kormányzó személyét és vele való tárgyalásaimat [illetően] egy angol előtt, aki magyarul is tudott.

Augusztus 14.: kihallgatás magyarok előtt, fényképezés. Magatartásuk minősíthetetlen.

Augusztus 16.: kihallgatás a magyar kormány és a Szovjet kiküldöttei előtt. Római k. pap,³³² aki felveti a kérdést majdnem parancsoló formában: De meggyőzni csak lehet, hogy eddig rossz úton járt. Feleletem: ha meggyőznek, elmegyek erről az útról. Amíg nem tudnak meggyőzni, ezen maradok, jobbat, igazabbat nem ismerek. Megtudom, hogy Serédi hercegprímás meghalt.³³³

Augusztus 19.: kihallgatás amerikaiak előtt, fényképezés. Megtudom, hogy a Szent Jobbot Salzburgba hozták, és átadták az érseknek megőrzésre.

Augusztus 22.: kihallgatás a naplóm alapján.

Augusztus 27.: Az USA–CIC egyik zsidó tisztje meglátogat a zárkában, melyben együttesen 14-en voltunk, és minősíthetetlen hangon rám támad. Búcsúszavai ezek voltak:

³³⁰ Ismeretlen személy.

³³¹ Ismeretlen személyek.

³³² Ismeretlen személy.

³³³ Serédi Jusztinián 1945. március 29-én halt meg. Furcsa, hogy Szálasi erről csak itt és most tesz említést, hiszen utódáról, Mindszenty Józsefről már 1945. december 24-én írt a naplójában.

Kár, hogy nem lehet eddelül a kutyák elé vetni! Szó nélkül hagytam ezt a kirohanást. Szégyene ez annak a hadseregnek, amelyikben ilyen lelki beállítottságú tisztek vannak.

Augusztus 31.: dr. Kerekes Béla felesége és lánya meglátogatnak. Óriási az öröm. Először kerülök újra érintkezésbe a külvilággal.

Szeptember 7.: Testvérnők látogatása. Enni-innivalót hoznak. Fehérneműmet kéri mosatásra, javításra. Megtudom, hogy édesasszonyomat akarata ellenére Gladbach irányába elvitték Mattseeből, és át is adták a szovjet hatóságoknak június 27–30. közötti időben. Isten legyen vele, vigyázzon minden lépésére.

Szeptember 14.: Testvérnők látogatása. Minden héten egyszer el fognak jönni, átadnak nekem csomagot, és rendbe hozzák a fehérneműimet. Oly hálás vagyok ezért. Nem maradtam magamra. Anyámról és Vilmusról³³⁴ jó hírek, régi helyükön vannak, az amerikaiak oltalmát élvezik. Isten segítse őket.

Szeptember 18.: Elvitelem Marcus Campba a salzburgi tartományi fogházból. Salzburgtól talán 4–5 km-re délre Hallein irányában. Büntetőtábor. Szégyene minden kultúrának.

Szeptember 21.: Amerikai tisztek, túlnyomórészt zsidók, magyarul beszélők fényképezési rohama az ott addig összegyűjtött magyar politikai foglyok ellen.

Szeptember 29.: Utazásra való készenlét elrendelése. Út-irányom célja ismeretlen. Meggyőződése, hogy kiadnak, Budapestre visznek.

Október 3.: Reggel 9 h 30'-kor riasztás, gépkocsiszállítás a repülőtérre.

Innen indulás repülőgépen körülbelül 10 h 30' körül. Egészen biztosan Budapestre, a gép keletnek tart. Amikor ezt

³³⁴ Nővére, Szálasi Vilma.

megállapítottam, megkönnyebbültem, és jót aludtam majdnem Budapestig.

Folytatását lásd az Eseménynapló 1945. II. legvégén.³³⁵

Megtudom, hogy dr. Bárdossy Lászlót a Szovjet nyomására január első felében a Markóban kivégezték, agyonlőtték.³³⁶ Halálával nyert. Isten nyugosztalja. Felesége³³⁷ állítólag öngyilkosságot követett el, ami nem sikerült. – A Vilmos császár útból lett a Bajcsy-Zsilinszky körút [sic!].

Délután tanúkénti kihallgatásom a Markó utcában a népbíróságon Temesváry László főtárgyalásán. Igazi forradalmi törvényszék. Minden hangulatra megy, a kérdés lényegéről senkinek halvány fogalma a bíróságon. Kijelentem, hogy mi, hungaristák kergettük el a reakciót, és nem ők – akik most a népbíróságon keresztül hangoskodnak –, továbbá hogy a háború még nem ért véget, csak most kezdődik igazán. Mind a két kijelentés vihart idézett elő a vizespórhárban.

Dr. Jancsuskó Gábor főtárgyalásán nem hallgattak ki tanúként. Ő fog megjelenni az enyémen mint tanú.

Idő szép, hideg téli nap, apróhó-ésés és szállingózás.

Hallom, köztársasági elnököt fognak választani pénteken, február 1-jén, farsangban. Így már meg is van, mit fog a fejére kapni. Egész furcsa közjogi játék folyik a kulisszák mögött, pedig nagy iramú kezdeményezések a Duna-medencében a végleges birtokáért Moszkva–London között. Így már nincs is szükség a Szent Koronára, maradhat nyugodtan külföldön.³³⁸

³³⁵ Lásd az 590. skk. oldalakon.

³³⁶ Bárdossyt 1946. január 10-án végezték ki.

³³⁷ Belatini Braun Marietta.

³³⁸ A koronát 1944 késő őszén Szálasi magával vitte a nyugati határszélre, majd Ausztriába. Az ország határát 1945. március 27-én lépték át a korona szállítói. Az amerikai hatóságok kezére került, 1978-ban szállították vissza Magyarországra.

I. 31.

Délután kihallgatásom Csoór Lajos szerepére vonatkozóan a Pártban, a Mozgalomban, Hatalomban, jkv. Szóbeli felvilágosításkérés Ráttkay R. Kálmán és Trettina Jenő felől, negatív. – Idézést kapok dr. Szőgi Géza február 15-én tartandó főtárgyalására mint tanú.

Idő igen szép, napsütéses téli, száraz nap.

Február hónap

II. 1.

Ma iktatják be a köztársasági elnököt méltóságába. Tildy Zoltán a köztársaság új első elnöke. Református. Kíváncsi vagyok, mikor fogják kezdeményezni, hogy Magyarország mint köztársaság kérje felvételét a Szocialista Tanácsköztársaságok Szövetségébe. Hogy ezt kezdeményezni fogják, egész biztos.

Délelőtt beszélgetés az ügyvédekkel. A védelem irányelveinek rögzítése. Az iratokba betekinteni még nem tudtak, csak ma tette át az ügyészség a tanácselnökhöz. Hihetetlen, hogy itt milyen előre átgondolt, bűnös játék folyik ellenem és védekezési lehetőségem ellen. Holnap újra hosszú megbeszélés lesz a védőkkel. Felhatalmazást adtam, hogy feleségemet felkeressék az ügyvédi költségek fedezete céljából. Eddig édesasszonyomról annyit tudtam meg az ügyvédek útján, hogy a toloncházban van internálva, beszélgetési engedélyt a nevemben jelentkező ügyvédeknek Réthi nevezetű ezredes, a toloncház vezetője³³⁹ nem adott, azt elutasította. Ezt sem tudom megérteni, hogy miért ez az elutasítás. Az eljáró ügyvéd azonban látta édesasszonyomat, az udvarban sétált Hain Péter feleségének³⁴⁰ kíséretében vagy társaságában, melegen volt felöltözve. Kértem az ügyvédek,

³³⁹ Réthi Miklós.

³⁴⁰ Hain Péterné sz. Sándor Gizella.

hozzanak számomra a testi tisztálkodást előmozdító eszközöket. Megígérték.

Délután újra kaptam kis szeretetsomagot fogolytársaim egyikétől. Nagyon jólesett.

Idő: napsütéses, enyhe, száraz.

II. 2.

Délután a Magyar Nemzet napilap, ha jól értettem, Geréb nevezetű munkatársa keresett fel, és a fogházvezető engedélyével nyilatkozatot kért. Kijelentettem, szívesen adok, de a főtárgyalás előtt nem akarok nyilatkozni. Kijelentettem, hogy nyilatkozatom csak az ítélethirdetés után fog megjelenni. Tudomásul vettem, kikötöttem még, hogy mielőtt megjelenne nyilatkozatom az egyes feltejt kérdésekre, az általam mondottakat át akarom nézni, hogy nincs-e benne félreértésből származó hiba. Először szabadkozott, de utána megígérte. Általános politikai kérdésekről volt szó. Semmi sem a hazai viszonyokkal kapcsolatosan.³⁴¹ Ha tudná Geréb úr, hogy ebből én mi mindent következtettem! Tőle megtudom, hogy hivatalosan megállapították angol kivizsgálás eredményeként is, hogy Hitler öngyilkos lett! Még mindig nem tudom elhinni! Ha ez igaz, úgy ő nem érdemelte meg a német népet, ez viszont nem érdemelte meg őt! Még az emlékéit is el kell törölni. Gyávaság és aljasság! Ez nem hősi életszemlélet, hanem legfeljebb skorpió-életszemlélet, de még ezek is tiltakoznának ellene, hogy Hitlert velük egy sorban emlegessék. A beszélgetés több mint másfél órán át tartott. Érdekes volt.

Pár nap óta rossz a közérzetem. Fáradt, bágyadt vagyok. Úgy látszik, lázas meghűlés lappang bennem. Aszpirint kaptam az orvostól. Más nincs. Az ügyvédektől ultraszeptil

³⁴¹ Geréb vagy ehhez hasonló nevű munkatársa nem volt 1945–1946-ban a *Magyar Nemzet* című napilapnak. Szálasitól sem ítéletének kihirdetése (március 1.) előtt, sem a következő hetekben nem jelent meg nyilatkozat a lapban.

beszerzését kértem, megígérték. Ez a gyógyszer használnálam egyedül. Bal homloküregem is gyulladásos lehet. A reuma pedig változatlan közvetlenséggel és heves szeretettel kínoz. De kedélyemet, derűmet, javíthatatlan optimizmusomat egyik sem tudja kikezdeni.

Idő napsütéses, enyhe, csurgós. A tél tehát most fog, úgy látszik, igazán kezdődni, negyvennapos tartalommal, mert a mackó biztosan visszamenekült odújába, amikor ezt a nevető koratavaszt megérezte és árnyékát meglátta. Majd meglátjuk. Luca szerint a február enyhe. Kíváncsi vagyok, kinek lesz igaza, Lucának-e vagy a mackónak. Vagy talán becsületesen, fele-fele, kiegyeznek.

Ma lefekvéskor észreveszem, hogy mind a két lábam egészen meg van dagadva. Ezért van ez a bágyadság a lábaimban. Nem tudom, mi bajom lehet, meg is mutattam az oszt[ály]v[ezető]nek. Holnap orvost kell hívatni. Az aszpirinszedést beszüntettem egyelőre, mert nem a meghűlés az én bajom oka.

II. 3.

Ma reggel megnéztem a lábamat, a dagadt puffedség enyhült, visszament, úgy látszik, pihenés jól tesz a lábaimnak. A fáradtság a lábamban azonban újra megvan, estére talán újra dagadt lesz. Megállapítottam, hogy az ágyék körül az inakban csomók vannak mindkét oldalon. Az orvosnak meg fogom mutatni, de csak hétfőn³⁴² lehetséges, előbb nem jön be.

Idő borongós, későbbben napsütés.

II. 4.

Tegnap este megnéztem lábamat, újra fel volt dagadva mind a kettő, és pedig nagyon csúnyán. Ma reggelre megint lelohadt. Nem tudom, mi lehet a baj. Talán túlöröltetés

³⁴² 1946. február 4.

a tornában. Mintha lúdtalpam is képződne, legalábbis úgy érzem, mintha a lábfejem boltozata megpuhult volna. Feliratkoztam ma is – már harmadszor – orvosi vizsgára, de még nem jött senki.

Délután kihallgatáson egyik néppügyésznel. Pártról, Mozgalomról, Horthyról érdeklődött. A holnapi főtárgyalással kapcsolatos. – Ügyvédek jöttek, egy órán át beszélgettünk a holnapi főtárgyalásról. Mint tanúkat még előjegyeztem a védőkkel: Horthy Miklós, Kállay Miklós, Henney Gusztáv, [Dálnoki] Miklós Béla, Vörös János, Ribbentrop, Guderian.³⁴³

Idő napsütéses, enyhe. Bár maradna ilyen.

II. 5.

Dél előtt főtárgyalásom első napja. Tanácselnök dr. Jankó. Magaviselete minősíthetetlen, a bírói joggyakorlat nyílt, durva, gátlás nélküli arcucsapása. Mai főtárgyalás lényege:

Vádirat felolvasása. A főtárgyalás megindulása az én kihallgatásommal. 1944. március 19. napjával kezdte. Veesenmayerrel való április 3-i, a kormányzóval történt május 3. és augusztus 29-i beszélgetés. Kérésemre, hogy a naplóból olvassa fel az elnök a vonatkozó részeket, durva megjegyzésekkel eleget tett, de csak az ellenem szóló részeket. Elutasította ugyancsak durván a kérvényemet, hogy mindent olvasson fel, azzal, hogy majd a bizonyítás kiegészítésénél kérhetem. Főtárgyalás első napjának tartama 9 h 30'–14 h.

Szegyene ez az igazságszolgáltatásnak. Szegény magyar nemzet, hogy ilyen bíraskodása és bírása van, mely egészen biztosan egyedülálló az egész földkerekségen.

Idő enyhe, napsütés.

Holnap főtárgyalás folytatása 9 h-kor. Kihallgatásom folytatása. Minden megvetésem és undorom dacára állom

³⁴³ Az említett személyek közül végül senki sem tanúskodott a perében.

ezt a durvaságot, hogy így hasznára lehessen nemzetem becsületének, érdekének és jövőjének.

Vörös János, Sztójay Döme és Rátz Jenő tanúkénti kihallgatását kérni hivatalosan, az én jelenlétemben meg kell állapítani, hogy minden irat megvan-e abban aládában, melyet az amerikaiak átadtak, vagy hiányzik-e valamelyik.

II. 6.

Dél előtt 9 h 45'–14 h-ig főtárgyalásom 2. napja. Csak engem hallgattak ki mint vádlottat. Bíró, ügyészek és a közönség jellegzetes egyes részének magatartása minősíthetetlen. Becsmérlés, becsületsértés, gúny, trágárság, ami csak elképzelhető személyemmel kapcsolatosan. Az Úristent csak arra kérem, adjon erőt, hogy ezt a szörnyű vesszőfutást higgyadtan és hideg fejjel, vérrel kibírjam, és mindent nemzetem szolgálatának és szenvedésének, jövőjének és új életének áldozhassak. Még ezt a szörnyű lelki megkínzást is. Október 15-ig jutottunk. Lényege: alap nálam, hogy a német segítség kérése nélkül, saját erőből készültem a hatalom átvételét [sic!], ha a szövetségi viszonyt Németországgal bármely oldalról is törvényellenesen meg akarják szüntetni. A bíró és az ügyészek – az a benyomásom – nem tudják, és nem is tudhatják ennek ellenkezőjét bizonyítani, ezért is ez a becsületsértő és minden képzeletet felülmúló személyeskedés. Háromnap sötétzárkára ítélte a tanácselnök, mert a néppügyész³⁴⁴ egyik otrombán és sértőn megszerkesztett kérdésére éles hangon válaszoltam. Ügyvéd útján kértem a tanácselnököt, hogy a fegyelmi büntetésem csak a tárgyalássorozat befejezése után töltsen ki, mert most a tárgyalás alatt ez engem annyira kimerítene, hogy védekezésemet fizikailag befolyásolná. A tanácselnök helyt adott kérésemnek, elhalasztották a fegyelmi fenyítés végrehajtását.

Idő enyhe, napsütéses.

³⁴⁴ Frank László.

II. 7.

Főtárgyalásom harmadik napja. Ugyanaz a minősíthetetlen hang, bírók, tanácselnök, népügyészek, közönség egyes részei részéről, melyet [sic!] a megelőző napokon. Hihetetlen. Vérig gyaláztak és sértettek. A védők együttesen – tehát az összes velem-vádoltak, akik jelen vannak ezen a tárgyaláson – dr. Zboray ügyvéd útján semmisségi panaszt jelentettek be. A tanácselnök magatartása ezzel kapcsolatosan kifejezhetetlenül minősíthetetlen volt, a védőmet teljesen megfosztotta védelmi jogában, nem engedte előadni a semmisségi panasz indoklását. Emiatt újra semmisségi panaszt jelentett be. Főtárgyalás tartott 9 h 45'–14 h 30'. Holnap 9 h-ra elnapolták. Holnap már Kemény Gábor is jön. Úgy látszik, az én kihallgatásomat (?) befejezik a holnap nappal.

Délután a Markóban a népbíróság dr. Keresztes [Ferenc] tanácsa első tanúkihallgatáson, dr. Kiss Károly főtárgyalásán 15 h 30'–17 h-ig. Dr. Keresztes az első tanácselnök bírő, aki a legteljesebb bírői tárgyilagossággal vezeti a tárgyalást. Az összes eddigi bírák között a legjobban tetszik nekem, és toronymagasan felettük áll bírői etika és tudás tekintetében. Az egyik népbíró gyávának nevez,³⁴⁵ a tanácselnök igen erélyesen leinti, hogy nincsen jogában, hogy engem becsületemben megsértsen. Nagyon jólesett a háromnapos lelki vesszőfutás, megaláztatásom, a legteljesebb becstelenségbe való sértésem után. Az Úristent újra és újra csak arra kérem, hogy adjon erőt, hogy ezt az utolsó aljas megaláztatásomat eltűrjem, és a szenvedésem is hozzájáruljon nemzetem dicsőségéhez, nagyságához és boldogságához a Hungarizmus örök igazságainak megvalósításával. Ámen.

Idő enyhe, napsütés.

³⁴⁵ A rendelkezésünkre álló, géppel írott tárgyalási jegyzőkönyv ilyen népbírói megjegyzést, illetve ennek következtében tanácsvezető bírói rendretartást nem tartalmaz. BFL-XXV-1-a-4386/1945. Dr. Kiss Károly iratai.

II. 8.

Főtárgyalásom negyedik napja. Ugyanolyan, mint az előzőek. A tanácselnök bírő egyáltalában nem uralja az anyagot, nem is ismeri, és nem uralja a tárgyalás menetét. A főtárgyalás második felében már br. Kemény Gábor vádlottkénti kihallgatása kezdődik. Jól megállja a helyét, csak bizonytalankodik pár helyen, pedig félreérthetetlen és tiszta a helyzet, amelyben voltunk 1944. októberben, előtte és utána. Az egyik népügyész indítványt tesz Horthy Miklós és Vajna Gábor jegyzőkönyveinek beszerzésére az amerikai hatóságoktól, hogy belőlük az én kihallgatásomra nézve kiegészítő adalékot kaphassanak. A bíró hozzájárul. Én tegnap kértem és jeleztem, hogy Horthy Miklós urat tanúként fogom meghívni a tárgyalásomra. Úgy látszik, ennek a bejelentésemnek kapcsán történt ez a lépés. A főtárgyalás 10 h-kor kezdődött, tartott talán 14 h 15'-ig. Elnapolták hétfőn reggel 9 h-re, szombaton és vasárnap tehát szünnap. Lehet pihenni.

Idő enyhe, esős.

II. 9.

Idő enyhe, borongós.

Este hozzám jön polgári ruhában egy r[endőr] őrnagy, és ideológiai vitát kezdeményez.³⁴⁶ Roppantul megörültem neki. Holnap folytatjuk. Marxista. A jövőt a marxizmusban látja. Nagyon szép beszélgetés lesz, ha egyáltalában folytatása lesz.

II. 10.

Idő napos, szeles, hűvös, futó felhőzet.

II. 11.

Főtárgyalásom ötödik napja. Kemény br. további kihallgatása folyik. Vallomása eddig teljesen fedi az enyémet.

³⁴⁶ Ismeretlen személy.

Igazán nem mondhatja senki, hogy ezek a gaz nyilasok összebeszéltek. A zsidókérdés tárgyalásánál felhossa Kemény, hogy milyen intézkedéseket tett érdekükben a nálam tett előzetes vagy utólagos jóváhagyás alapján. Néma csend lett a teremben. Lassan rájönnek a zsidók, hogy tényleg nekem köszönhetik életüket azok, akik az elmúlt zsidótragédiából élve visszajöttek vagy élve maradtak. A főtárgyalás kezdődött 9 h 45 és tartott 14 h 30'. Holnap reggel 9 h-kor folytatás, következő vádlott Beregfy Károly honvédelmi miniszter, főparancsnok, vezérkar főnöke.

Délután a Magyar Nemzet munkatársa felkeres, és bemutatja az interjút feldolgozva. Teljesen eltorzítva adja. Meg is mondom neki, és nem nézem át az egészet, csak az első hat oldalt. Azzal búcsúszom tőle, hogy csináljon, amit akar, engem nem érdekel, elbírom ezt is, mint ahogyan a főtárgyalást is elbírom minősíthetlensége dacára. Pirul a munkatárs, azt akarja, hogy javítsam át, de természetesen ebbe az átlátszó csapdába nem esem. Megvan a véleményem újra az újságírók bizonyos fajtájáról.

Idő enyhe, borúsán ködös, magas köd.

II. 12.

Főtárgyalásom folytatása, hatodik nap. Kezdődik 9 h 30', befejeződik 15 h 15'. Beregfy Károly v[ezér]ezredes H[onvédelmi] M[iniszter], főparancsnok, V[ezér]K[ari] F[őnök] főtárgyalása vádlottként. Népbíróság magatartása a már ismert, minősíthetetlen. Beregfy magatartása nagyon szép, némelykor elveszti idegeit a minősíthetetlen kihallgatási mód miatt. A védelem részéről hozzá intézett kérdésekkel – már a vége felé a tárgyalásnak – minden hangulati előnyét a bíróságnak és a hallgatók hangulati, érzelmi magatartását behozza, illetve maga felé fordítja megállapításaival, hogy miért hitt a német győzelemben. Különösen Vörös Jánossal kapcsolatos megállapításai keltettek igen mély nyomot és bosszúságot a népbíróság minden tagjában. Vörös

Jánosnak lesz még mit felelnie a magyar nemzet előtt. Főtárgyalás folytatása holnap 9 h-kor, Szöllősi Jenő jön kihallgatásra mint vádlott.

Idő hűvös, napsütés.

II. 13.

Főtárgyalásom hetedik napja. Kihallgatják mint vádlottat Szöllősi Jenőt. Főtárgyalás kezdődik 9 h 30', tart 14 h 45'. A hangulat csendesedett, magatartás azonban ugyanolyan minősíthetetlen, mint eddig. Szöllősi – az ő megszokott elővigyázatosságával beszél, őszintén megmondja, hogy mai szemmel nézve másként cselekedne, mélyen sajnálja a rombolásokat. Ezt a népbíróság és a népügyészség felhasználja, de Szöllősi ellen, és őt erkölcsileg teljesen lehetetlenné akarja tenni, nem is szólva énrólam. Szöllősi észbe kap, belátja, hogy ilyen társaság nem érdemel őszi szót, és a végén már nagyon szépen két lábra áll, és mint harcos férfi viselkedik. Holnap folytatása a főtárgyalásnak 9 h-kor. Csia Sándor kerül kihallgatásra mint vádlott. Nagyon kíváncsi vagyok reá.

Idő hűvös, borús, itt-ott napsütés. Úgy látszik, készül a jég, hogy legyen Mátyásnak 24-én mit törnie.³⁴⁷

II. 14.

Főtárgyalásom nyolcadik napja. Kezdődött 9 h 45', tartott 14 h 30'. Kihallgatták mint vádlottat Csia Sándort, megkezdtek Gera József kihallgatását. Helyzet mint az előbbi napokon. Minősíthetetlen. Csak bosszú vezeti a népbíróságot és népügyészeket. Várják mindig a tapsot a közönség részéről. Tárgyalás után az első sorokból egy zsidó ököllel a bal lábamra mért erőteljes ütést. Nem rúgtam orrba, pedig hajszálon múlt. Hál' Istennek, fegyelmeztem indulatomat. Disznóság. Felakaszthatnak, nem bánom. De ne alázzanak

³⁴⁷ Mátyás apostol tél végi ünnepéhez köti a néphagyomány az olvadást.

meg, és ne bántalmazzanak. Népügyésznek megmondtam az esetet. Jelezte, hogy már le is tartóztatták az illetőt. Főtárgyalás folytatása holnap 9 h-kor. Gera József kihallgatásának folytatása.

Idő derült, hűvös, szeles.

II. 15.

Főtárgyalásom kilencedik napja. Kezdődött 9 h 45', tartott 14 h-ig. Mint vádlottat kihallgatták Gera Józsefet, utána Kemény Gábor védője tett bejelentést Kemény br. nevében, hogy védeence az ellentéteket szeretné megmagyarázni, és deklarációt akar tenni. Nagy várakozással várta mindenki a deklarációt, mert úgy gondolták, hogy Kemény meg fogja változtatni eddigi vallomását, visszavonja. Nem ez történt. A tanácselnök félbe is szakította, hogy mindezt már mondta. Kiváltotta belőle mindezt a Függelenség október 19. és 22-i száma közötti fennálló látszólagos ellentét.³⁴⁸

³⁴⁸ „Az Országépítés első terve” (*Függelenség*, 1944. október 19., 1.) több ponton jelentősen különbözött a három nappal később közzétett változattól. Jankó Péter a sorszámkokat és a betűjeles pontokat nem említve szó szerint a következőket olvasta (az eredetiben „I. Alap 2. a)”) ponttól): „A kormányzó 1944. október 16-án a kora reggeli órákban német védelem alá helyezte magát Lakatos miniszterelnökkel egyetemben; b) a Kormányzó szóbeli kijelentése és felhatalmazása október 16-án reggel, melynek alapján sürgősen intézkedni kellett az ország felelős vezetésének megalkotásáról, nehogy egy pillanatra is vezetés nélkül maradjon a magyar Nemzet ezekben a válságos időkben; c) a Kormányzó október 16-án délelőtt szóbelileg visszavonja mindazt, amit reggel kijelentett; indokolása: nem ura szabad akaratának, így nem folyhat az ügyek további intézésébe; államfőnek tekinteni magát, aki nem tud ténykedni; d) a Kormányzó 1944. október 16-án este írásban visszavonja október 15-én 13 órakor a harc beszüntetésére vonatkozó deklarációját; e) a Kormányzó írásban 1944. október 16-án este beadja lemondását és a kormányzati ügyek vitelével a Pártvezetőt bízta meg.” A *Függelenség* október 22-i számában már csak a 3. lapon jelent meg „Az ország újjáépítésének terve”, amelynek nemcsak a címe, az I. fejezet is teljesen megváltozott: „Alapok”. Ebben már nem szerepeltek arab számok és betűjeles sorszámozás sem, Horthy lemondásáról és Szálasi állítólagos kinevezéséről pedig csak ennyi állt: „Az egykori Kormányzó Horthy Miklós 1944.

Kemény máról holnapra ingadozóvá lett, ellentétekbe keveredik, pedig ha megmaradna a tények alapján, a felesleges lelki kínoktól a legkönnyebben mentesülne. Eddig a tényeket mondta, most már kombinál a hallottak szerint. Én fenn tartottam eredeti vallomásomat, mert a tényeknek megfelelő, és az ellentét csak látszólagos, annak számára ellentét, aki nem ismeri az összefüggéseket. Folytatás holnap reggel 9 h-kor. Megkezdték Gera József után, a szünidő után Vajna Gábor kihallgatását, ezt folytatják holnap reggel. Vajna G. magatartása eddig egészen kifogástalan, nem befolyásoltja meggyőződését a tanácselnök erőszakos és rapszodikus magatartásától. A bíróság, ügyészek, a hallgatóság egy részének magatartása a továbbiakban is minősíthetetlen.

Idő havas, majd borongós, hűvös.

Dr. Szögi Géza főtárgyalását, melyet mára tűztek ki, és melyen mint tanú szerepelek, elnapolták március 5-re. Úgy látszik, arra az időre az én főtárgyalásom befejeződik.

II. 16.

Főtárgyalásom tizedik napja. Főtárgyalás kezdete 10 h tájban, vége 14 h 15' körül. Elnapolás hétfőig, 9 h-ig. Folytatták Vajna Gábor kihallgatását. Vajna példaadóan viselkedik. Bírák, tanácselnökök, népügyészek, közönség egy részének magatartása mint eddig: minősíthetetlen. Nem kell külön megjegyeznem, hogy a közönség túlnyomó többsége zsidó fajú. Olyan hírt hallottam, hogy Lakatos Gézát, a volt miniszterelnököt letartóztatták.³⁴⁹ Az az érzésem, hogy sor-

október 16-án *sem*misnek nyilvánította az 1944. október 15-én alkotmányellenes körülmények között létrejött kiáltványát. [Kiemelés az eredetiben.] Október 16-án este új kormány alakításával bízta meg a Pártvezetőt, *lemondott kormányzói tisztéről* és ezzel [a Pártvezető] azonnal átvette a kormányügyek vezetését és megtette a szükséges intézkedéseket az új helyzet alkotmányos konszolidálására is.”

³⁴⁹ Szálasit félretájtákoztatták, Lakatos Gézát 1945-ben a szovjet hatóságok letartóztatták, de 1946 januárjában szabadlábra helyezték. Több nagy politikai perben tanúként szerepelt a népbíróság előtt, többé már nem tartóztatták le.

ra fog kerülni az egész garnitúra: [Dálnoki] Miklós Béla,³⁵⁰ Vörös János,³⁵¹ Faragho Gábor³⁵² letartóztatására. Meg is érdemelnék, mert magaviseletük általában és jellemzőkölcs szempontjából Horthyval egyetemben csak undort, megvetést tud kiváltani egyféleképpen ellenségnél és jó barátnál. Hétfőn valószínűen Vajna kihallgatását folytatják és fejezik is be. A további menetrend, ahogyan sejtem: jövő héten a tanúk, a rákövetkezően bizonyításkiegyesítésre indítványok, perbeszéddek, és a mi felszólalásaink az utolsó szó jogán. A perem tehát előreláthatóan legkésőbb március 3-ig befejezést nyer, ítéletet is már tudni fogom.

Idő enyhe, napsütés, olvadás.

Fertőtlenítésre kellett készülnöm, de elmaradt. Nagyon örültem, mert legalább megfürödhettem volna. De elmaradt ez az élvezet. Talán jövő héten.

Megkértem az osztályvezetőt, hogy vasárnaponként a római katolikus istentiszteletre nyissa ki a zárkaajtó-vasabla-kocsát, hogy legalább így hallgathassam a szentbeszédet. Nem vehetek részt ugyanis az istentiszteleten; hogy miért, azt nem tudom, és nagyon szeretném azonban legalább hallani az evangéliumot és a hozzá fűzött szentbeszédet. Ígéretet kaptam, hogy megteszi.

II. 17.

Délután dr. Zboray és társa voltak nálam a bizonyítékkiegészítés átbeszélésére. Összefoglaltam számukra 76 pontban. Megjegyezték, hogy br. Kemény Gábor külön kihallgatást

³⁵⁰ Dálnoki Miklós Bélát nem tartóztatták le, csak félreállították, kiszorították a politikai életből.

³⁵¹ Vörös Jánost 1949. március 25-én tartóztatták le, koncepció perben kémkedés vádjával életfogytiglani börtönrre ítélték, 1956-ban helyezték szabadlábra.

³⁵² Faragho Gábor, miután közellátási miniszteri posztjáról a baloldali pártok nyomására leváltották, előbb több nagy politikai perben tanúként szerepelt a népbíró előtt, majd kitelepítették, Kecskemét környéki tanyáján ténylegesen házi őrizetben kellett élnie.

kért a bíróság előtt, mert gátlása van, ha előttünk kell vallo-mást tennie. Deklarációt akar tenni, hogy mennyire befolyásom alatt állott, hogy kritika nélkül fogadott el mindent, ami tőlem jött. Kijelentettem dr. Zboraynak, mindez nem fog eltéríteni eredeti utamról, a továbbiakban is megmaradok az igazság és a tények mellett, és nem érdekel, hogy egyes rémült és megrémült személyek idegösszeomlásukban mi minden tücsköt-bogarat hordanak össze, hogy megmentsék életüket, vagy legalábbis úgy vélik, hogy talán megmenthetik. Máskülönben br. Kemény G[ábor] volt az, aki a tárgyalások előtt kijelentette, nem akarja, hogy a felakasztás mellett előzően még erkölcsileg is lehetetlenné tegyék és ki is nevéssék. Úgy látszik, önmaga felett mondta ki az ítéletet. Nem tudom megérteni, hogy tulajdonképpen mi is történt vele. Igaz, fel kellett volna erre is készülnöm, mert az 1942. februárban történt Ruszkay–Hubay-kizárás alkalmával³⁵³ br. Kemény nagyon ingadozott, nem döntött magatartására nézve, hanem – elutazott és megnősült, így időt nyert, amíg a helyzet teljesen tisztázódott, és ő hátránya nélkül dönthetett. Talán most is harcot folytat, időnyerésért. Nem tudom elképzelni, hogy aljassá váljon, és csak azért állított valót-lant, hogy a bőrét mentse. Majd meglátjuk.

Holnap állítólag a tanúkihallgatások kezdődnek. Sorra kerülne [Dálnoki] Miklós Béla, Lakatos Géza, Vörös János és Veress Lajos és talán Faragho Gábor, mindannyian vezérezredek.

Idő napsütéses, enyhe, kissé borús.

A ma reggeli szentbeszédben a pap beszédjében megemlítette, hogy minden szem Róma és a pápa úr felé néz, mert a pápa úr összehívta a bíborosi konszisztóriumot, ami

³⁵³ 1942. február 23-án Szálasi a pártban viselt minden tisztségétől megfosztotta és kizárta pártjából két alvezérét, Ruszkay Jenőt és Hubay Kálmánt. Kizárásuk fő oka az volt, hogy Baký Lászlóval együtt ők is a németekkel való feltétel nélküli együttműködés, és a fő magyarországi bizalmi emberükkel, Imrédy Bélával való megbékélés hívei voltak.

igen nagy jelentőségű. Kíváncsi vagyok, hogy Magyarország részéről meghívást kapott-e Mindszenty. Ez tényleg igen nagy horderejű esemény, mert elvi kérdésekben dönt, ami azután kötelező az egész katolikus-keresztény közösségre, világra.

II. 18.

Főtárgyalásom tizenegyedik napja. Vajna kihallgatása ért véget. Br. Kemény Gábor pótkihallgatása különösen október 15–16-át illetően, németek szerepe. Megköveti a nemzetet, belátja, hogy hibázott. Érdemlegesen nem mondott. Fenntartotta a már előzően mondottakat, úgyhogy a várt szenzációs fordulat egyelőre nem következett be. A tanácselnök felháborodottan hordta le Keményt, hogy máskor ne álljon elő és ne színészkedjen. A végén pedig természetesen rajtam ütött gorombán, sértőn rágalmazóan, amennyiben dühében, hogy Kemény nem ugrott be átlátszó szándékának, engem ordítva „a nemzetgyilkos mefisztója” névvel tisztelt meg. A mai nappal lezáródott mind a hetünk kihallgatása. Végeredmény: az igazság tiszta, hogy nem a németek segítségével, de a kormányzó akaratából is vettük át a hatalmat, és hogy sziklaszilárdan meg voltunk győződve mindannyian, hogy a háborút meg fogjuk nyerni a németek oldalán. A tanácselnök kezdi idegeit elveszíteni, mert látja, hogy az a feltevés, amire a vádat építik, nem felel meg a tényeknek. Ezért dühös és szidalmaz bennünket, de egészen alpári módon. A tárgyalás és egész menete – mint eddig is – egészen minősíthetetlen. Főtárgyalás kezdete 10 h körül, tartott 16 h 15'-ig. Holnap folytatás reggel 9 h-kor. Valószínűen már a tanúk kihallgatása.

Délután fertőtlenítés és fürdés. Paradicsomi volt.

A tegnapi ügyvédi beszélgetés alkalmával értesített engem az eljáró ügyvéd, hogy maga a belügyminiszter³⁵⁴ uta-

³⁵⁴ Nagy Imre.

sította el az engedélyt édesasszonyommal való beszélgetésre. Nem értem, miért, mi értelme ennek. Péter Gábor, a politikai rendőrség vezetője pedig azt mondta neki, hogy túl erősen exponálja magát védence ügyében, és ezért rosszalását fejezi ki. Az ember esze megáll. Ügyvédnek megmondtam, talán hogyan tudna kapcsolatot teremteni feleségem anyjához, ezen az úton próbálkozzék. Megkísérli. Igen furcsa dolgok ezek.

Idő változékony, erős szélvihar, orkánszerű.

II. 19.

Főtárgyalásom tizenkettedik napja. Kezdődött 9 h 30', végződött 15 h 30'. Megkezdődtek a tanúkihallgatások. Első tanú Lakatos Géza, az utolsó miniszterelnök. Vallomása teljesen kiegészíti az én és a vádlott-társaim vallomását. Lényege: 1. a kormányzó puccsszerűen akarta a fegyverszünetet végrehajtani; 2. a kormányzó önként adta át magát a németeknek, önként kérte a német védelmet; 3. a kormányzó a németeknek adta át a hatalmat, hogy ezek jelöljenek ki egy miniszterelnököt; 4. kormányzó lemondása kényszer nélkül történt. Lakatos vallomása oly visszatetsző volt, hogy mélységes undor vett rajtam erőt. Ha én hatalomban lennék, azonnal letartóztatnám a többi általa felsorolt tanúkkal együtt, és a vádlottak padjára ültetném!³⁵⁵ Hogy

³⁵⁵ Szálasit valószínűleg az dühítette fel, hogy Lakatos vallomásában felidézte első személyes találkozásukat: 1944. szeptember 7-én a miniszterelnök magához hívatta, és óvatos formában felvetette előtte a különbsége lehetőségét. Lakatos szerint erre válaszul „Szálasi Ferenc először egy hosszú elméleti előadást tartott a világmegváltó ideákról, amit – megmondom őszintén – nem értettem. (Élénk derűtség a hallgatóság körében.)” Majd Lakatos arról is beszámolt, hogy amikor közölte Szálasival, hogy egész mozgalmát és harcának célkitűzését egy nagyhatalom, a Vörös Hadsereg gyorsan meg fogja dönteni, a nyilas vezető felugrott és távozott. Hosszú tanúvallomásában Lakatos tételesen cáfolta Szálasit itt, a naplójában is kifejtett állításait, beszámolt a németek fegyveres fellépéséről, a kormányzó fiának elrablásáról, az államfő megzsarolásáról stb.

nem süllyed a föld alá, hogy mindezt a mocskot el meri mondani, mégpedig olyan hangnemben, annyira fölényeskedve, mintha ezért már életében is szobor járna neki. A tárgyaláson részt vevő külföldieknek szép véleményük lesz a magyar nemzet felelős vezetőiről 1944. október 15. előtt. Utána Ambrózy, a volt kormányfő kabinetirodájának főnöke jött sorra. Kezet foghat Lakatossal. De már mint jogász beszél. Tekergőzik, mint a féreg, de lényegében ugyanazt mondja, mint Lakatos. Mind a két tanút a bíróság megesketteti. Közönség és a többi már említett részek magatartása minősíthetetlen.

Idő derült, hideg, szeles.

II. 20.

Főtárgyalásom tizenharmadik napja. Kezdődött 9 h, végződött két szünet közbeiktatásával 16 h 15'. Tanúkihallgatások folytatódtak. Kihallgatták Lázár [Károly] altábornagyot, a volt testőrparancsnokot, Csontos Balázst, a vezérkari hírközpont vezetőjét, Veesenmayer volt német követet és Winkelmann. Mindegyik lényegében alátámasztotta a tényeket és előadásomat. Veesenmayer nem emlékszik, hogy azt mondtam volna, hogy a kormányzó szóbeli megbízatást adott, csak írásban nem, hanem határozottan azt állította, hogy én kudarcról számoltam be neki. Szembesítés természetesen eredménytelen maradt. Veesenmayer hatalmasan téved, mint ahogyan téved abban is, hogy 1944. október 17-én vagy 18-án adta át a kormányzó aláírásával ellátott nyilatkozatot. Összetéveszti a napokat. Be is jelentette ezt megelőzően, hogy akkor már három napja nem aludt. Nem lenne értelme ennek az eljárásomnak, mert Vajának, Keménynek, Beregfynek a kérdéses kihallgatás után azonnal megmondtam – Beregfynek külön a másik kettőtől –, hogy a kormányzó szóbelileg megbízott, de írásba nem adta megbízatását. Ezt így is foglaltam írásba 1944. október 19-én, aminek ugyancsak nem lenne értelme, ha nem így

történt volna. Winkelmann, mint a legilletékesebb, kijelentette, hogy semmiféle támogatást nem kértünk tőlük se személyekben, se anyagban. Lázár kijelentette, hogy a lövöldözés tényleg akkor kezdődött, amikor a kormányzó már elhagyta a Palotát, és német védelem alá helyezte magát, tehát a kormányzó ellentállást beszüntető parancsa dacára. Ezzel ugyancsak az én állításomat bizonyította. Csontos a hírközpont működésével kapcsolatosan olyan emeletes ostobaságokat mondott, hogy elképesztő. Főtárgyalás folytatása holnap, tanúkihallgatások folytatása. Kezdeté 8 h 30'.

Idő borús, ködös, esős, hűvös.

II. 21.

Főtárgyalásom tizennegyedik napja. Kezdődött 9 h, végződött 16 h 15'. Tanúkihallgatások, éspedig: Vörös János, v[ezér]ezredes, Pogány Imre v[ezér]k[ari] ezredes, Klár Zoltán dr., Ferenczy cs[en]d[ör] alez[redes], Hajnácskő cs[en]d[ör] ezredes, Domonkos Miksa és társa, Valló vagy Balló³⁵⁶ Dezső, Baky László. Az eredményen ezen a tanúvallomások sem változtattak. Utána beszüntette a tanácselnök a további tanúkihallgatásokat, mert ügyészi indítvány szerint már bizonyítottnak vehetők a vádak. Bíróság ügyészi indítvány alapján dönt. Bizonyításkiegészítés politikai ügyész és a védők részéről. Népbíróság az összes indítványokat elutasítja. Holnap perbeszéd. Védők semmisségi panaszt adnak be a bizonyítás kiegészítésének elutasítása miatt. Hihetetlenül hajszolják az ügyet. Állítólag a nemzetközi nürnbergi bíróság elnöke³⁵⁷ itt legyen Magyarországon és tanulmányozza a népbírósági eljárást. Jankó dr. ma szokatlanul szelíd hangon kijelenti, hogy

³⁵⁶ Valló Dezső volt a tanú neve.

³⁵⁷ A brit Sir Geoffrey Lawrence, a Nürnbergi Nemzetközi Katonai Bíróság főbírája, a tárgyalást vezető elnöke 1945–1946-ban nem járt Magyarországon.

megadja mindenkinek a legtágabb védekezési lehetőséget. Egy jó félóra után azonban kiesett megint szelíd szerepéből, és mindent visszautasított. Minősíthetetlen az eljárás ezen a tárgyaláson. Az a hír érkezett br. Kemény G[ábor] útján, hogy tíz napon belül négyünket kivégeznek, éspe dig: én, br. Kemény, Vajna G[ábor] és Beregfy K[ároly]. Teljesedjék Isten szent akarata. Emelt fővel akarom életem utolsó lépéseit megtenni. Lelkiismeretem tiszta. Isten előtt bármikor meg merek jelenni. Főtárgyalás folytatása holnap reggel 9 h.

II. 22.

Főtárgyalásom tizenötödik napja. Frank dr. népügyész és Nagy Vince politikai népügyész tartották a vádbeszédet. Mocskos és piszkos volt. Ezekben ismertem meg igazán a bosszúálló zsidót. Szegény anyám talán csak most tudja meg, hogy milyen piszkos, aljas, hitvány csirkefogót szült a világra, most tudja meg, hogy a dal szerint is „...minden jó családban kell egy rossznak lenni”,³⁵⁸ és ez én vagyok. És szegény édesasszonyom: a világ legnagyobb gazembere a férje. A vigasztaló ebben az, hogy mindketten, úgy édesasszonyom, mint anyám mégiscsak jobban, és éppen ezért másként ismernek. Jogi felépítés szempontjából nagyon gyenge és kezdetleges volt mind a két beszéd. Annál ügyesebb volt hangulatkeltés szempontjából. A puffogó frázisok özöne zúdult a hallgatóságra, reám pedig rikácsolva szórták a legbecstelenebb sértéseket. A legteljesebb megvetés és undor van bennem. Sor került a védőbeszédre is. Az én védelmemben meglepetésemre nem Zboray szólt fel, hanem Latkóczy, a helyettes. Roppantul gyenge beszéd volt. Az a határozott érzésem, hogy a védelem szájára lakatot tettek. Holnap a védelem beszél, és talán már mi is,

³⁵⁸ Szálasi egy ismert népdalsort idéz, lásd például <http://www.kjnt.ro/bal-ladatar/ballada/az-aradi-fegyhas> (letöltve 2016. augusztus 2.).

az utolsó szó jogán. Semmi alkalmam nem volt a készülésre. Isten segítségével túl leszek ezen is.

Idő hűvös, Mátyás jeget kap, hogy megtörhesse; napos, derült, száraz.

Délután Deák v[ezér]őrnagy³⁵⁹ főtárgyalásán mint tanút kihallgatnak. Megesketnek. Beregfy, Szombathelyi és Gál Csaba tanúskodnak még.

II. 23.

Főtárgyalásom tizenhatodik napja. Kezdődött 9 h 15', végződött 13 h 15'. Elhangzottak az összes védőbeszéd. Mindegyik fél órát tartott. Ma megtudtam, hogy Zboray védőmet a miniszteriumba hívták pár nappal ezelőtt, és emiatt volt az, hogy nem ő mondta el a védőbeszédet, hanem Latkóczy. Kényszer hatása alatt áll, mely védőügyvédi jogkörének gyakorlását lehetetlenné teszi. Kiss [Aladár] dr., Gera József védője érdekes bejelentést tett a finnországi háborús bűnösök ítélete tárgyában. Eszerint Tanner, aki a háborút megindította, 6 – hat – évi, Linkomies 5 – öt – évi és Ryti, az államfő 10 – tíz – évi fegyházat kaptak.³⁶⁰ Mindenestre érdekes tény. A védőbeszéd elhangzása után a főtárgyalást felfüggesztette az elnök hétfőn 8 h 30' -ra. Bennünket megkérdezett, mennyit akarunk beszélni. Én kettő órát kértem. Vajna testvér is kettőt kért, a többiek fél-fél

³⁵⁹ Helyesen: ezredes.

³⁶⁰ Szálasi pontosan tájékoztatták, bár arról informátora valószínűleg nem tudott, hogy a bíróság a szovjetek nyomása ellenére hozott a finn „háborús bűnösök” (Risto Ryti, Johann W. Rangell, Edwin Linkomies, Väinö Tanner, Toivo Kivimäki, Henrik Ramsay, Tyko Reinikka és Antti Kukkonen) ügyében viszonylag enyhe ítéletet, de a finn közvélemény így is joggal meg volt győződve arról, hogy a vádlottak ártatlanok, és csak Sztálin bosszújáról van szó. Az államelnököt, a népszerű Carl Gustav Emil von Mannerheim marsallt, aki a szovjetek által megindított „téli háború” (1939–1940), majd a II. világháború idején a hadsereg főparancsnoka volt, még a szovjet diktátor sem merte bíróság elé állítani, meglegedett lemondatásával, és abban sem akadályozta meg, hogy Svájcban találjon menedéket.

órát. Beregfy egy órát. Várni lehet, hogy hétfőn vagy legkésőbbén kedden vége lesz a főtárgyalásnak, és a következő héten már ítélethozatal is lesz. Utolsó szó jogán elsőnek valószínűleg én szólok fel.

Idő valamit enyhült, úgy látszik, Mátyás már tőri a jeget, amit ezen a héten csinált; derűs, napos, száraz.

Három nap óta az egész fogház zár alatt kiütéses tifusz alapos gyanúja miatt. A tárgyalások folynak azért tovább. Hogy ennek mi értelme van, nem tudom. Mert ezzel tetűt lehet kiadni és behozni.

II. 24.

Istentisztelet elmaradt a zár miatt. Nagyon hiányzik. A beszédek, melyeket zárkámban hallgatok végig, mert nem szabad közlekednem többi fogoly testvéreimmel, mindig nagyon tartalmasak. – Keveset havazott a reggel.

Idő a nap folyamán napos, derűs, szeles, valamit enyhült.

II. 25.

Főtárgyalásom tizenhetedik napja. Utolsó szó jogán felszólaltunk a felszólalás sorrendjében: én 9 h 20'-tól negyedórás szünettel 13 h-ig; utánam furcsa módon újra a két népügyész kapott felszólalásra engedélyt. Szapultak és csepültek egész borzalmas módon. Viszontválaszra kaptam engedélyt, de csak egy mondattal válaszoltam: Igen nagy lehet az igazság, melyet hirdetek, hogy ilyen vak és fékezhetetlen gyűlöletet vált ki!³⁶¹ Ezután felszólalt röviden, pár perccsel br. Kemény Gábor, utána Szöllősi Jenő. Mindketten megkövették a nemzetet, belátják, hogy tévedtek. Különösen Kemény Gábor tört össze lelkiileg, és talán testileg is.

³⁶¹ Szálasi szó szerint a következőket mondta: „Az utolsó szó jogán kifejtetem nézeteimet a dolgokról, amelyeket fenntartok, csak azt akarom megjegyezni, hogy igen nagy az az igazság, amit én hirdetek, ha itt ilyen nagy és fékezhetetlen gyűlölet nyilvánul meg velem szemben. (Derűtség a hallgatóság soraiban.)”

Folytatás holnap 8 h 30'. A többi vádlott-társam kerül szólásra. Befejeződött ma 14 h 45'-kor. Ügyvédem megelégedett beszédemmel.

Idő derült, száraz, szeles, hűvös.

II. 26.

Főtárgyalásom tizennyolcadik napja. Kezdődött 9 h tájban, végződött 14 h 30'. Felszólaltak az utolsó szó jogán dr. Gera József, dr. Csia Sándor, Beregfy Károly és Vajna Gábor. A Hungarizmust megvallotta Vajna Gábor egyedül. A többiek mind megtagadták vagy nem foglaltak állást, mint dr. Csia Sándor. Kemény, Szöllősi, Gera, Csia, Beregfy, Vajna: ez a minőségi sorrend azzal a hozzáadással, hogy Vajna testvéremet nem is lehet a többivel egy sorban említeni, mert óriási, utolérhetetlen magasságban áll a többiek felett. Beregfy nagyon ügyesen adta elő mondanivalóját. Szigorúan katonai szakterületen mozgott mindvégig, amiben teljesen igaza is volt, más területen nem mozgott a hatalomban. Csia színtelen és ügyes volt. Gera, Szöllősi és Kemény megtagadott személyemben. Gera az ügyvédnek kijelenti: Ledült előttem a bálvány, és az ügyvéd előtt majdnem sirt. Ezután Gera nekem kijelenti, hogy az ügyvédje svihák, mert nem hatalmazta fel, hogy ezt nyilvánosan megmondja, de nem is így mondta. Én: A védőügyvédek mindent felhasználnak védencük érdekében. Gera az utolsó szó jogán megtagad. Utána hozzám jön, elnézést kér. Én: Nagyon jó volt a felszólalása. Gera: Csak azt akarja mondani, hogy én olyanmaga magasan, toronymaga magasán állok mindenki és az események felett, hogy hozzám nem ér fel semmi. Én: Mindenki úgy cselekszik, ahogyan azt lelkiismerete parancsolja és lelkiismerete előtt képviselni tudja. Gera kijelenti zárkájában: Szálasi becsapott, a konzekvenciákat ezért le kell vonnia. A zárka lakói majd megverik. Nagyon helyesen mondta az egyik zárkatársa: és ha hazudott, ezt is a szent cél érdekében tette. Erzsébet asszony is hazudott, amikor

a kötetnyében rejtve vitt élelemre azt mondta, hogy rózsát visz.³⁶² A csendes és mindenkor szolgálatkész és alázatos Gerát most ismertem meg igazán. Szöllősi – érzésem szerint – színházat játszott a népbíróság előtt. Beszéd közben mindig imbolygott, előre-hátra, előre-hátra, ezzel jelezni akarva valószínűen megrendültségét, összetörtségét. Ezért, ahogyan néztem, majd beleszédültem. Kemény teljesen összetört. Hiányzik számára a lehetőség, hogy időben kivárhassa az eseményeket, hogy ezek tudatában dönthessen. Az utolsó szó jogán elmondott beszédek a maguk nemében mind ügyesek voltak. Érdekes, hogy a nagyon gyengén viselkedő Kemény, Szöllősi és Gera Veessenmayer vallomásaiba kapaszkodnak, hogy ez győzte meg őket arról, hogy én becsaptam őket. Tehát Veessenmayernek mindent elhisznek, nekem semmit, pedig csak a kettő között választhattak. Veessenmayer vallomásaiba való kapaszkodásuk – meggyőződéseim – csak ürügy és olcsó, kényelmes lehetőség volt számukra, hogy engem megtagadhassanak, és egészen csúnya módon. Ítélethirdetés március 1-jén, pénteken, 10 h. Halálos ítéletet várok azonnali, két órán belüli végrehajtással. Emelt fővel megyek utolsó utamra, és tiszta lelkiismerettel állok az Úristen ítélőszéke elé. A Hungarizmus pedig győzni fog, és a magyar nemzetem az én nevemmel fogja megszentelni új életét, fogja felépíteni a Hungarista Magyar Birodalmat. A keserű poharat azonban utolsó cseppig kell kiinnom, mert Édesasszonyomtól, Édesanyámtól, Vilmostól, Karcситól³⁶³ és Rudítól³⁶⁴ nem tudok elbúcsúzni. De legyen meg Isten szent akarata. Lelkem és szellemem mindig velük marad és nemzetemmel. Szent ölelésben és csókkal búcsúzom Tőletek. A viszontlátásra! Isten legyen és maradjon Veletek és nemzetemmel.

³⁶² Utalás Árpád-házi Szent Erzsébet rózsacsodájára.

³⁶³ Szálasi Károly, Szálasi Ferenc testvére.

³⁶⁴ Szálasi Rezső/Rudolf, Szálasi Ferenc testvére.

Idő napos, kissé hűvös, szeles, száraz. Február hónap tényleg enyhe volt, feltűnően enyhe. Luca szerint is enyhének kellett lennie.

II. 27.

Idő borús, hűvös, száraz.

Este hallom, hogy Imrédy Bélát holnap reggel 8 h-kor kivégzik, agyonlövik a Markóban. Megrendítő, mint Bárdossy kivégzése. Isten legyen vele utolsó útján. Az ő vére se jöjjön a nemzetre, hanem csak gyilkosaira. Szent Pál apostol mondja valahol egyik levelében, lényegében, hogy légy hideg vagy meleg, mert ha langyos vagy, kiköplek.³⁶⁵ Bárdossy, Imrédy: miért voltak langyosak. Isten békéje legyen veletek, a nemzet jó emlékében fog tartani benneteket, ez biztos.

II. 28.

Idő kezdetben borús, azután napsütés, száraz, hűvös.

Este több mint egy órán át két úr és egy hölgy jött a zárkamba tanulmányozni engem.³⁶⁶ Kommunisták voltak. Ideológiai és lélektani kérdések kerültek megvitatásra. Az ismeretleneket Alföldi alezredes kísérte fel, a mi parancsnokunk a Markóban. A beszélgetés igen érdekes volt. A baj az, hogy mindig csak röviden lehet ezekről a fontos életkérdésekről beszélgetni, pedig beszédsorozatok kellenének, hogy megértsük egymást. Sokat tanultam. Nézetem: ha újra az életbe kerülhetnék, igen rövid időn belül újra hatalmas népi mozgalmat tudnék életre hívni. Nagyon érdekes lehet a helyzet künn. A látogatók egyike csodálkozott, hogy ilyen nyugodt vagyok annak dacára, hogy holnap ítélethirdetés lesz. Kérdezte, milyen ítéletet várok. Válaszom: csak halálos ítéletet. Igen meglepődött, hogy ezt ilyen természetesnek veszem.

³⁶⁵ Lásd a 28. jegyzetet.

³⁶⁶ Ismeretlen személyek.

Ma délután beszélgetésem volt Zboray dr. ügyvéddel. A holnapi ítélethirdetéssel kapcsolatosan beszélgettünk át egyes dolgokat. Megkértem, hogy végrendeletem összeállítására csinálgasson számomra tervezetet. Megígérte. Az utolsó szó jogán megtartott beszédem vázát odaadtam az ügyvédnek.

Budapest, Markó utca, II. emelet 14. sz. zárka.

MÁRCIUS

GONDOLATOK JEGYZÉKE

III. 1.

Január 23-tól a mai napig, tehát több mint egy egész hónapra át nem jegyeztem semmit. Oka: főtárgyalásom. Erre kellett készülnöm. Minden időmet lefoglalta. Egész február hónapban nem jutott időm, hogy csak egy rövid gondolatot is bejegyezzek.

A mai nappal lezáródott a főtárgyalásom. Ítélet: kötéltálgalál. A mai naptól kezdődően az Úristen előtt állok. De összehasonlíthatatlanul nyugodtabban, mint dr. Jankó tanácselnök, aki az ítéletet hozta. Nem akarok se vele, se az ítélettel foglalkozni, annyira tele vagyok undorral és megvetéssel.

Ez a bíróság nem ítél, hanem gyilkolt.

Halálosan szeretett nemzetem rövidesen fel fog menteni. Meggyőződés, hogy haló poraim elégtételt fognak kapni.

Ma megcsináltam végrendeletemet is. Politikai végrendeletet külön nem csinálok. Egyrészt az utolsó szó jogán megmondtam, másrészt pedig feleslegesnek tartom, mert a csatamezőkön fogják írni embervérrel.

III. 2.

A hitetlenek tragédiája – ha egyáltalában lehet ennek nevezni –, hogy Isten van, ha nem is hisznek benne és létezésében. A minap beszéltem egy ilyennel. Zárkában engedéllyel meglátogatott. Kérdeztem tőle, ő mit tud az összes dolgok legbensőbb lényegéről, és mit tart annak. Felelete: a változás. És egy verset szavalt, melyben a változást énekelte meg ismeretlen költő, és tette minden élet

magyarázatának. Kértem, magyarázza meg, mi a változás. Összevissza beszélt. Megmondtam neki, nekem eleget Isten, mert egyszerűbb, érthetőbb számomra, mint az általam [sic!] megmagyarázott változás nagy „V”-vel.

Mindegy, hogy ki hirdeti az igazságot, pojáca, bohóc vagy ripacs. Nem a hirdető a lényeges, hiszen csak eszköz, hanem az, hogy amit hirdet, az tényleg az igazság.

Vajon mit tett volna a Magyar Kommunista Párt tagjaival egyetemben, ha a Szovjet történetesen elveszti a háborút. Megtagadta-e volna? Elszakadt-e volna tőle? Nem hiszem. Hanem hűségesen vele tovább harcol, és ezt természetesnek is vette volna, és csodálkozott volna, hogy ezt még kétségbe is lehet vonni. Ha pedig megtagadja, nincs erkölcsi jogosultsága, hogy a bolsevista eszme alapján építhessen az országban. Ez mind természetes és egyformán érvényes minden világnézeti alapon álló pártra és mozgalomra. Hangsúlyozom, világnézetire. A világnézet nélküli pártok nem számítanak a nemzet életében, különösen, ha döntő elhatározásokról van szó a nemzet életében.

Élete és ereje csak az igazságnak van. A konjunktúra alkat-eleme a látszatsiker és az erőszak.

Minden körülmények között a vádlottak padjára kerültem volna mint úgynevezett háborús bűnös, akár meggátolom az úgynevezett fegyverszüneti kezdeményezést, akár nem. A vak gyűlölet és bosszú vezet ma mindent, semmi más. Igazság nincs. De nem is lehet. Mert az igazság felismeréséhez elsősorban az szükséges, hogy az ember mind az öt érzékszervének birtokában legyen, és ezeket hatalmában is tartsa. Ezt ma nem tapasztaljuk. A zsidóság újra gátlás nélkül cselekszik, és valószínűen újra csodálkozni fog, hogy a népek és a nemzetek nem fogják megtérni gátlás-nélküliségét.

Én soha nem fogom megtagadni azokat a holt és élő hőso-
ket, akik meggyőződésből és szent kötelességteljesítésből
harcoltak, még akkor sem, ha az ügy, amiért harcoltak, át-
menetileg vagy teljesen meg is bukott. Legalábbis jobban
kell őket megbecsülni, ahogyan azt a győző becsületes el-
lenség mindenkor meg is teszi. Nem vagyok hajlandó, amit
az én főtárgyalásomon a népbíróság és a népügyészek tet-
tek, hogy a gyávaságnak, a megalkuvásnak, a szolgai meg-
hajlásnak zengtek dicshimnuszokat.

A népbíróság és a népügyészek együttesen kilenc tagja³⁶⁷
közül négyen biztosan zsidók voltak, kettő bizonytalan. Ez
tehát az az arányszám, mellyel a magyar nemzet és ma-
gyar nép érdekeit védik. Jellemző ez erre a „magyar” de-
mokráciára.

Amíg a háború lehetősége megvan, fennáll, nincs meg sen-
kinek az erkölcsi jogosultsága, hogy háborúban való bűnös-
ségben mondjon ítéletet. Határozottan az az érzésem, hogy
a háborús bűnösséget csak mint propagandát elrettentés-
ként állították be, még annak idején nem gondolták, hogy
ennek ilyen véres és vérlázító következményei lesznek. Ez
most eszköz lett bizonyos emberek kezében, hogy kellemet-
len politikai ellenfeleiktől kényelmesen megszabadulhassan-
nak – és még az igazság és jogosság és emberiség köntő-
séiben is tetszeleghetnek.

³⁶⁷ Szálasi nem számolt pontosan. Jankó Péter tanácsvezető bíró a követke-
ző népbírósági tanács elnöke volt: Bolgár Menyhért és Lészay Béla (Füg-
getlen Kisgazda Párt), Korbasits Pál és Aranyos István (MKP), Mérő József
és Garamvölgyi Sándor (SZDP), Horváth István és Sótornyai László (Nem-
zeti Parasztpárt), László Adolf és Ilosvay Hollósy István (Polgári Demok-
rata Párt), Sipos Ignác és Peresztegi Dezső (Országos Szakszervezeti Ta-
nács). Frank László népügyész és Nagy Vince politikai ügyész képviselte a
vádát. Ez összesen 15 fő.

Háború mindaddig lesz, amíg a földgömb jószágkészletét igazságosan szét nem osztják az egyes népek szükséglete szerint. Amíg ez be nem következik, mindig lesznek fegyveres viszályok, melyek át fognak harapózni az egész földgömbre a technika vívmányai miatt. A háborúra pedig kényszerülnek mindig azok a népek, amelyeket kirekesztenek a javak élvezetéből valamilyen oknál fogva. A háborút mint öncélt egyik nép sem akarja. Aki ilyent állít, nincs tisztában az emberrel és az élethez való viszonyával.

A háborúnak más célja nem lehet, mint annak az igazságtalanságnak erőszakos eltávolítása, mely a nép természetes életigényét veszélyezteti, és más eszköz eltávolítására már nem áll rendelkezésre. A háború tehát mindig a meglevő igazságtalanságot akarja megszüntetni, míg a béke a meglátott igazságot akarja beépíteni a nép életébe. A háború így negatív eszköz a pozitív cél szolgálatában. Nincs az a hatalmas nemzetközi szervezet, amely visszatartani lenne képes a legkisebb népet is a háborútól, ha ez a nép az igazságtalanság béklyóját le akarja vetni magáról, illetve ha addig a hadseregek az új fegyverek szempontjából átszerveezhetők, átképezhetők és beállíthatók. Ez mind 1946 érdekes problémája, mely ha nem is fog talán még abban az évben megoldódni, de feléje vezetni egészen biztosan fog. Súlyos krízisév tehát 1946, melynek logikus folytatása 1947–48-ban a problémák megoldása lesz „minden eszközzel”. És vajon ki lesz a háborús bűnös, ha azokat csak a fegyveres erőszak bevetésével lehet megoldani. Vajon megint a vesztes. Vagy talán új jelszót fognak kitalálni. 1918-ban a jelszó: jóvátétel. 1945-ben a jelszó: megtorlás, és 1946-tól kezdődően: ?!

Dogma szerintem olyan élettörvény, mely megváltozhatatlan, és kivétel alóla nincs. Így tehát az erkölcsi világrend törvényei Jézus Krisztus tanításában dogmák.

Életszabálynak neveznék olyan törvényt, mely alól ugyan vannak kivételek, de ezek megerősítik az életszabályt.

Törvény az, ami az érvényesen fennálló és elfogadott kultúrfokban a mindennapi életet szabályozza, értéktényezőinek egymáshoz és az emberhez, valamint a közösséghez való viszonyát meghatározza és kötelezővé teszi. A kivétel nem erősíti, hanem gyengíti, módosítja. Ha a kivételek sokasodnak, meg is szüntetik, és új törvénynek adnak helyt. Ezek a törvények az élettel változnak.

A dogmák és az életszabályok nem változnak az élettel, hanem magát az élet végső célját jelentik törvényeiben, amely felé az emberiség halad, folyton változó, de a nagy cél felé mutató emberi véges törvényeivel.

A demokrácia magatartását az erkölcsi világrend örökérvényű törvényeihez viszonyítsa, és ne ahhoz a rosszhoz, amit az úgynevezett „nácik” és a „nyilasok” követtek el. Így könnyen ugyanolyan rossz és megvetendő lesz, mint amilyenek ezek voltak. Vagy pedig gyanúba keveredik, hogy már csak a rosszhoz tudja viszonyát beállítani, a jó iránt viszont nem fogékony, elidegenedett attól.

III. 4.

A közös felelősség és közös felelősségre vonás elve legújabb keletű találmány. Eddig ismeretlen volt. Földgömbünk egyetlen íratlan vagy írott erkölcsi alaptörvénye sem ismerte eddig. Nem is állhat meg az erkölcsi világrend örök törvényei előtt. És nem is fog megmaradni és fennmaradni. Jelenleg jól jön a győztesnek, hogy a legyőzöttön kitombolhassa minden szeszélyét a jogosság és a törvényesség látszatával. Ha ez így fog tovább menni, mint eddig csinálták, egész népeket és nemzeteket fognak felelősségre vonni, és ugyancsak nem az igazság alapján, hanem az erősebb és az erőszak alapján. Egész népek fognak majd bíróság elé kerülni, a vádlottak padjára, és fogják majd ítélettel megterhelni, kiirtani. Egész szép kilátások a jövőre minden levert és legyőzött nép számára. Égbekiáltó.

Vezetésért felelősségre vonni és megbüntetni képtelenség. Hiszen minden vezető jót akar, ennek megvalósítását tűzi célba. A rossz vezetés nem azt jelenti, hogy rosszat akart a vezetés vagy a vezető, hanem csak azt, hogy a jó, amit el akart vezetésével érni, nem sikerült. Csak betegesen gyanakvó és betegesen gyanúsító természet tud másként látni ebben a dologban.

Ez idő szerint a gyávák írják a bátorság kódexét és a hősi élet elveit. A gyávaságnak, az árulásnak emelnek szobrot, a bátorságot és a hűséget megvetik, eldobják mint felesleges terhet. Hiszen ezért gyávák. Érdekes ellentétek is fedezhetők fel bennük, így: milyen kicsinyek és patkánylelkűek elkövetett tetteikhez képest, mellyel a történelem igazságát és a kérlelhetetlen sorsot hívják ki maguk ellen. Talán úgy áll a dolog, hogy minél kisebb valaki – szellem és erkölcs szempontjából –, annál [több/nagyobb] bűn vagy bűnre való hajlam szorul belé. Így kerülnek csak egyensúlyba bensejükben. Tehát nem ellentét, hanem törvényszerűség van ebben. Nemzetemnek és népemnek mindehhez hál' az Istennek, semmi köze nincs. A gyávák tülekedését legfeljebb ideig-óráig fogja megtűrni, és azután lerázza őket magáról.

A 20. század háborúinak, különösen a két világháborúnak érdekes jellemzői, hogy befejezésük után nincs győztes vagy legyőzött, hanem csak az dől el, hogy melyik fél volt az erősebb, az ügyesebb, és melyik fél volt a gyengébb, és követte el a legtöbb és legnagyobb ostobaságokat. A legnagyobb jellemzőjük azonban az, hogy a kérdés, amiért kitörték, nem oldódott meg, hanem nyitva maradt. Eből pedig csak egyre lehet következtetni: a földgömb társadalmi rendszerei mind gyökérükig romlottak, és idejüket múlták, új társadalmi rendszereket kell a gyakorlati életbe ültetni.

A H[ungarista] A[lkotmány]ban a népszavazások alkalmával három válasz lehetséges: igen – nem – a vezetés döntön. Utóbbi esetben a törvényhozás dönt minőségi többséggel. A vezetés dönt mindenkor, hogy a közvetlenül ráeső szavazatokat az „igen” vagy a „nem” szavazatokhoz kapcsolja és számolja-e.

Az igazságnak nincs szüksége ordító hangra, hanem higgadt érvre. Sőt: még érvre sincs szüksége. Az igazság önmaga is mindenkor megáll, minden ordítás, hangoskodás és érvelés ellenére és dacára is.

Rendszerek, tehát világnézeti alapon álló közösségek közötti háborút meghosszabbítani nem lehet. Ezek a háborúk addig tartanak, amíg az egyik rendszer el nem bukik. És háborúban állanak egymással, nemcsak harcban, fegyverrel a kézben, hanem békében is, csak más fegyvereket alkalmaznak egymás megsemmisítésére, de éppen olyan elkeseredéssel vívják, mint a fegyveres alakját.

Legteljesebb meggyőződésesem volt, hogy nemzetem és népem Németország oldalán egészen biztosan győzni fog, meg fogja nyerni a háborút. Minden más lépésben nem láttam mást, mint bűnös és vakmerő kezdeményezést, hogy nemzetünket és népünket a biztos pusztulásba kergessék tudatosan idegen érdekekért.

Idő borús, esőre hajlamos, reggel gyenge eső, enyhe.

III. 6.

Délelőtt dr. Latkóczy keresett fel. Előadta, hogy a végrendeletet nem adják ki politikai tartalma miatt. Én készítsek egy másikat, mely vagyoni jogi végrendeletet tartalmaz. Kijelentettem: nem vagyok hajlandó más végrendelet megírására. Legszemélyesebb jogom legdurvább megsértését

láttam ebben, mert egy végrendeletben azt írhatom, amit akarok, ebben engem senki nem korlátozhat. Úgy látszik, hogy betegesen félnék tőlem, és egyáltalában nem érzik biztonságosnak azt a széket, amin ülnek, és amit saját maguk csináltak. Ez az ítélet úgyis politikai gyilkosság marad, bármiképpen is szeretnék a jogosság és törvényesség látszatába öltöztetni egy egészen minősíthetetlen főtárgyalási eljárással és bírói ítélettel. A magyar nemzet ezt mindig gyilkosságnak fogja bélyegezni, és a vért ezekről senki és soha nem fogja lemosni tudni. Nem írok tehát új végrendeletet, ellenben arra kérem őt, hogy Zborayval együtt halálom után, helyesebben legyilkolásom után pereljék be a hatóságot, mely a kiadatását a végrendeletnek megtagadja, a feleségem nevében, aki általános örökösöm, és egyedül csak ő. Az ügyvéd erre nézve ígéretet tett. Őt is megkértem, hogy feleségemmel ne csak utolsó pillanatban, hanem még halálom előtt több időn át beszélhessek, azonkívül papot is kértem. Esetemet rendkívülinek minősítette, nem tudja, mit lehet csinálni, de megteszi a szükséges lépéseket. Tájékoztatásul közölte, hogy kegyelmi kérvényemben is már döntöttek, hogy mit, nem lehet tudni, mert titkos. A nürnbergi nemzetközi bíróság döntése azonban még nem érkezett le.³⁶⁸ A városban összevissza beszélnek, ki milyen kegyelmet kapott és ki nem kapta meg, erre azonban nem lehet adni semmit, mert csak találgatások. Megígérte, ha lehet, még egyszer eljön Zborayval együtt. Egyetértettem.

Egészen hallatlan, felháborító, ahogyan velem szemben viselkednek. Merészelik végrendeletemet visszatartani. Ez az igazi demokrata jogrend. Heteken át a legmocskosabb jelzőkkel illették egy főtárgyalás keretében, mely örök szégyene marad a magyar történelemnek. És mégis félnék

³⁶⁸ A népbíróság köteles volt megkérdezni a nürnbergi illetékesektől, hogy szeretnék-e kihallgatni valamelyik halálraíteltét. Ha igen, akkor kihallgatásáig a kivégzését elhalasztották.

tőlem, reszketnek. Úgy látszik, mégsem érték el céljukat. A fegyver visszafelé sült. Senki sem adhat mást, mint ami lényege. A mocskok csak mocskot, a piszok csak piszkot, az aljasság csak aljasságot tud magából adni. Majd még sírhantomat is körülállják fegyveres őrséggel, hogy senki vitéget ne tehessen rá. És ezért fogok én és a Hungarizmus győzni, mert csak a mi hatalmas igazságeszmé[nk]től lehet ennyire remegni és félni. Számomra teljesen elegendő Isten kegyelme, amit határozottan érzek is. Tudom, hogy velem van, és nem fog elhagyni utolsó óráimban sem, utolsó lépéseimnél sem, melyeket földi életemben fogok tenni, és amelyek az első, kezdő lépések az örök életbe, és vallom, és tudom, és hiszem: a halhatatlanságba.

Idő enyhe, felhős, napsütés, száraz.

III. 7.

Ítélethirdetés óta hiába kérek könyvet olvasásra, ígérlik, de nem adják. Nem értem, hogy ez megint mi akar lenni. Egész furcsa lelki ficamú ember rendelkezhet így a háttérből. Nem tudom elhinni, hogy ez is „szabály” lenne. Furcsa állatkái vannak a Teremtőnek. De ezek is hasznosak, mint minden rossz. A rossz soha nem cél, akárhogyan is szeretne azzá lenni, hanem eszköz a jó meglátására, elfogadására.

Ma újra kértem könyvet, akármilyen, a fogház könyvtárából. Megígérték. Kíváncsi vagyok, milyen gyorsan fogják ártatlan kérésemet teljesíteni.

Délután az egyik őr kérdezi tőlem, hogy én írtam-e a kegyelmi kérvényt. Mondom: nem, hanem az ügyvéd; talán nekem kellett volna?! Csak mosolygott, és bizonytalanul nézett. Valószínűnek tartom, hogy Zboray, aki nélkülem állította össze a kérvényt, mint ügyvéd védeence érdekében és nem nevében olyan kifejezéseket használhatott, amelyeket most ki lehet forgatni, és engem mint meghunyászkodott, remegő, életéért esedező, minden elvet feladó büntettest

lehetne beállítani. Ilyenre is el lehetek készülvé. Kitelik ezektől az emberektől minden. De hát: engem nagyon jól ismernek, tudják, hogy miből és hogyan vagyok faragva. Ezt is el fogom bírni. Csak a jó Zboray ne vegye túlságosan szívére. Valószínűen beugrasztották. Nem akartam neki szólni, hogy ezzel a kegyelmi kérvénnyel igen csúnyán helyben lehet engem hagyni.³⁶⁹ Láttam, hogy mindent beleadott, hogy nekem jót tegyen. Máskülönben sem volt már lehetőségem, hogy én adjak be egy kérvényt, mert Zboray hétfőn³⁷⁰ délelőtt volt nálam, tehát amikor a beadás határideje már lejárt. Viszont ítélethirdetés után, hétfőig nem volt nálam, pedig nagyon vártam. Ő úgy gondolta a legjobbnak, ha nem én adom be, hanem ő írja meg és adja is be, ő is írta alá. Ha még találkozom vele, megkérdezem, milyen visszhangja lett kérvényének a sajtóban.

Idő felhős, borongós, napsütéses is, száraz. Nagybőjtben vagyunk.³⁷¹ Várom a böjti szeleket.

³⁶⁹ Dr. Zboray Sándor, Szálasi Ferenc elítéltnek a Budapesti Ügyvédi Kamara által kirendelt védője Tildy Zoltán köztársasági elnökhöz intézett, dátum és aláírás nélküli kegyelmi kérvényét 1946. március 4-én iktatták. Zboray kérvényezte, hogy a halálbüntetést változtassák át fegyházbüntetésre, a „legrosszabb esetben pedig” golyó által végrehajtandó halálbüntetésre. Az ügyvéd indoklása szerint védenca a fő tárgyalás idején „nyíltan és férfiasan” mindent beismert, amit cselekedett, „legjobb belátása és lelkiismerete szerint”. Zboray szerint Szálasi igyekezett a magyar nemzetet megmenteni, „helytelenül megítélt tények és az abból levont téves következtetések következtében” vállalkozott a „képtelen” feladatra, elsősorban tájékoztatlansága, a háborús erőviszonyokkal kapcsolatos ismeretek hiánya, valamint a szövetségesi hűség vezérelték tetteit. Október 16-án hibázott, mert olyan feladatra vállalkozott, aminek megoldására nem volt képes, de elhatározásában semmiféle aljas, önző, gonosz indíték nem vezette. Meg akarta kímélni Magyarországot a feldühödött németek bosszújától. Védenca minden tekintetben az alkotmányos utak, formák és módok betartására törekedett, az események erősebbnek bizonyultak nála – hangoztatta dr. Zboray a kérvényben. BFL-XXV-1-a-293/1946. A Szálasi-per iratai. Kezeli kérvények-2937-2943.

³⁷⁰ Dr. Zboray Sándor ügyvéd 1946. március 4-én, hétfőn látogatta meg védencét.

³⁷¹ 1946-ban március 6-ra esett hamvazószerda, a nagybőjt kezdete.

III. 8.

Elfelejtettem feljegyezni, hogy február 26-án a fő tárgyalási szünetben magához kéretett dr. Frank, a zsidó népügyész, és lényegében a következőket mondotta: Mindenki elhagyott engem; tapasztalhatom, hogy még a legközvetlenebb munkatársaim is elhagynak és megtagadnak, ahogyan az utolsó szó jogán elmondott kijelentéseikből tisztán kivehető. Ezért meg kellene gondolnom, hogy nem kellene-e nekem is belátásra kerülnöm. Lényegében azt akarta, hogy egyrészt tagadjam meg a Hungarizmust, másrészt jelentsem ki, hogy 1944. október 15–16-át én egyedül csináltam, és egyedül vállalom és viselem érte a felelősséget, a nemzetnek mindehhez semmi köze nem volt, nem akart már tovább harcolni, én tehát nem a nemzet akaratából kezdeményeztem és cselekedtem. Kijelentettem: nem látom, hogy engem vagy a Hungarizmust megtagadták volna. És ha csak egyetlen [ember] hinne benne, akkor is meg kell vallanom, és ha senki sem hinne benne, megmaradnék mellette, mert igazság marad, amit benne és általa mondok, akár hisznek nekem, akár nem. Fenntartottam azt az állításumat, hogy igen, a nemzet akaratából vettem át a hatalmat, erre büszke vagyok, ez az igazság. Senki kedvéért én mást nem fogok mondani. Frank úr azzal búcsúzott, hogy gondoljam meg a dolgot, ítélethirdetésig van még pár nap idő, és ha van a becsélgetés alapján mégis valami elvi kijelentenivalóm, azt juttassam el írásban vagy neki, vagy a népbíróság tanácselnökének. Ezzel elment. Én nem juttattam el neki semmit. Megingathatatlan a meggyőződése, hogy helyesen cselekedtem, a nemzet helyesen cselekedett, midőn szentesítette akaratával kezdeményezésemet. Ezt az eseményt pótlom, mert fontosnak tartom megörökítését.

Idő enyhe, száraz, napsütéses. Ha a szemközi emeletről nem néznének állandóan be a tárgyalásokat kíváncsiságból kilencven százalékban zsidó látogatók, ablakomat állandóan nyitva tartanám. Így legtöbbször csak 16 h-tól tartom

nyitva, mert olyan szép és enyhe az idő. Régen volt már ilyen szép télutó. Az egész tél eddig nagyon száraz volt, legalábbis Budapesten. Ebben a hónapban, gondolom, kellene egy jó, kiadós esőperiódus. A szántásra és vetésre, gondolom, gyönyörű az idő. Adja Isten, hogy minden parasztunk el tudja látni földjét úgy, hogy Isten áldása, az ország minden lakosa számára megterem és elegendő lesz. Igen nehéz lesz az 1946–47 tél, ha a terméseredmény ki nem elégítő lesz, és ha a megszálló csapatok újra mindent felvásárolnak szükségleteik kielégítésére.

Hallom, hogy Budinszky és Rajniss kegyelmi kérvényét elutasították, és a halálos ítéletet rajtuk végre fogják hajtani. Isten segítse őket utolsó óráikban. A nemzetért halnak meg. Vértanúk.

Folytatás az 1946. I. 37. oldalon!

ESEMÉNYNAPLÓ

MÁRCIUS HÓNAP

III. 1.

1946. január 6. óta véglegesen a következő imát és fohászokat állítottam össze reggel, délben, este való imára:

+

Édesasszonyom kitartásának megerősítésére!

Mindazokért, akik ellen gondolatban, szóban, cselekedeteimben vétettem, hogy megbocsássonak!

Ellenségeimért, bírámért, a tévelygőkért, hogy megvilágosodjanak!

A háborús bűnösökért, hogy kitartásukban megerősödjenek!

Hitem, igazságom, kitartásom megerősítésére és megvalósítására!

A kérések mindegyike után:

Mi Atyánk!

Üdvöz légy!

Hiszek egy...

Utánuk a fohások:

+

Úristen! Segítsd kislánykámat, szeretőmet, feleségemet, édesasszonyomat. Amen!

Erzsébet anyámat, Katalin anyámat, szerettemet. Amen!

Nemzetemet, hungaristáimat, híveinket, a velünk rokonszenvezőket, és mindazokat, akik jóakarattal és tiszta

szándékkal akarják velünk együtt megvalósítani az új világot. Amen!

+

Úristen! Adj Magyarországon mindenkinek ételből, italból, ruhából és hajlékból annyit, amennyit nekem juttatsz, hogy ebben az országban senki ne éhezzen, ne szomjazzon, ne legyen mezítelen és hajléktalan. Amen!

+

Úristen! Segíts engem!

Úristen! Légy velem!

Úristen! Adj nekem bölcsességet, békességet, bátorságot! Édes jó apa, édes jó Titá, édes jó Bélus, édes jó anyika, segítsetek! Járjatok közbe, hogy a Hungarizmus célkitűzései megvalósuljanak, és azokat én valósítsam meg Isten dicsőségére, a nemzet nagyságára, a család boldogságára.

Amen! Amen! Amen!

+

Úristen! Jézus Krisztus! Szentlélek! Szűz Mária! Erősítsétek Édesasszonyomat és engem! Adjátok, hogy kettőnk boldogtalansága jelentse egyúttal nemzetünk boldogtalanságát is, és kettőnk boldogsága jelentse egyúttal nemzetünk boldogságát is!

Amen! Amen!

+

Délelőtti ítélethirdetés a népbíróságon, főtárgyalásom tizenkilencedik napján. Ítélethirdetés kezdete 10 h 15', tartott az

összes alakiságokkal talán 11 h 15'-ig. Mindannyiunkat csak a népbíráskodási törvény alapján, ennek is 11. pontjában lefektetett háborús bűnösség alapján mondtak ki bűnösnek, és ezért kötél általi halálra ítélték. Fellebbezési jogunk az ítélet ellen nincs. Népügyészek megnyugodtak az ítéletben. Jankó dr. tanácselnök az ügyészi bejelentés alapján az ítéletet jogerősnek nyilvánította. Utána egyenként a mikrofon elé kellett állnunk, elsőnek nekem. Elnök megkérdezi tőlem, akarok-e kegyelmet. Határozott Igen!-nel válaszoltam. Utánam mind a többihez is ugyanezt a kérdést intézte. Mindegyik igennel felelt. Nagyon helyesen. Ezután az ügyvédek szólaltak fel. Először dr. Zboray, akit nagyon megkedveltem. Kérte, hogy elzárásra változtassák büntetésem, ha nem lehetséges, a kötél általi halált golyó általi halálra változtassák. Ezt már tegnap így beszéltük meg. A többi védő is kegyelmet kért, és indokolta. Ezután dr. Jankó a következő meglepő kijelentést teszi: a népbíráskodási törvény alapján a felfolyamodásoktól függetlenül az ítéletet végre kellene hajtani. A beállott nemzetközi jogi helyzetre való tekintettel az ítélet végrehajtását azonban felfüggeszti, amíg a helyzet nem tisztázódik. A kegyelmi kérvények beadására tehát nyugodtan készüljenek a védők. Ezzel a főtárgyalást berekesztette. Zboray elhozta a végrendeletét, átadta, hogy ennek alapján végrendeletemet összeállítsam. Szemei vörösek voltak a meghatódottságtól. Köszönöm, jó Zboray, ezt a jó szívét!

Isten előtt állok! Kész vagyok felelősségre vonására! Az Ő ítéletét nyugodtan fogadom, legyen az Ő szent akarata szerint! A földi ítéletet nem félem! Nemzetem nagysága, dicsősége és boldogsága fogja bizonyítani, hogy a Hungarizmus számára a jó, az igaz, a szép Célt, Utat és Eszközt jelenti, és hogy én utolsó lehettem őt szolgáltam, példát adtam magatartásommal a magyar parasztnak, a magyar munkásnak, a magyar értelmiségnek, a magyar nőnek és gyermeknek, a magyar ifjúnak és a magyar katonának, hogy hogyan

kell élni, és ha kell, meghalni a hungarista közösség eszméjében épülő Magyar Nemzetért!

Gr. Pálffy Fidélt holnap fogják kivégezni.

Idő enyhe, napsütés, száraz.

Amikor az ítélethirdetésre mentünk reggel 9 h tájban, egy templom előtt robogott el a bennünket szállító tehergépkocsi. Éppen a templom előtt megszólaltak a harangok. Harangoztak. Oly jóleső érzés fogott el. Már majd' egy esztendeje, hogy nem hallottam harangszót, magyar harangzúgást.

III. 2.

Reggel gr. Pálffy Fidélt kivégezték, felakasztották. Fiala Ferenc kegyelmet kapott. Tegnap cigarettát kért tőlem a fegyőr Pálffy számára, aki már a siralomházban volt, mert nagyon ideges. Adtam is vagy tízet. Remélem, utolsó lépései e földi életben és első lépése az örök életbe, ha nehezek is, Isten szent akaratában való megnyugvásban történtek. Isten legyen vele és benne. Sorsát nem érdemelte meg, ki-mondottan „justizmord” áldozata.

Idő borús, csepergős, esős, enyhe, ködös.

III. 3.

Idő borongós, enyhe, kis napsütéssel.

III. 4.

Ma kezdődött Sztójay perének főtárgyalása. Vele együtt ülnek a vádlottak padján Rátz Jenő, Szász Lajos, Reményi-Schneller, Kunder Antal, Szakvály Emil. Állítólag a Pálosi-tanács tárgyalná. Érthetetlen, hogy miért választották ezekben a perekben a tárgyalásoknak ezt a sorrendjét. Ésszerű az lett volna, ha időbeli sorrendben veszik elő, engem és vádlott-társaimat tehát utoljára hagynak. Valószínűen politikai-hangulati okai vannak.

Szó szerint az eseménynaplóba másolom azt a végrendeletet, melyet március 1-jén írtam:

1. oldal: Az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Úristen nevében Amen!

Alulírott Szálasi Ferenc, Magyarország Nemzetvezetője, m. kir. miniszterelnök, rendfokozat nélküli gyalogos honvéd, Magyar Nemzetem és Hazám hungarista jövődjébe és hivatásába vetett tántoríthatatlan hitem tudatában, töretlen lélekkel, szellemi képességeim teljes birtokában halálom esetére a következő végakarati intézkedést teszem:

Harmincegy esztendőn át tartó közéleti pályám alatt³⁷² nem törődtem az anyagi javakkal, ezért semmi néven nevezendő anyagi vagyont nem szereztem.

Egész vagyonomat írásaim, tanulmányaim, cikkeim, emlékirataim, könyveim képezik. Közzétételük, kiadásuk, sokszorosításuk vagy bármilyen módon történő értékesítésük jogát imádott Édesasszonyomra, hűséges feleségemre, született Lucz Gizellára hagyom, akit ezennel általános örökösömmé nevezek meg, és akit egyéb ingóságaimra nézve is örökösömmül rendelek.

2. oldal: Édesasszonyom! Imádott Feleségem!

Köszönöm a hitedet. Köszönöm a serkentésedet. Köszönöm a hűségedet. Köszönöm minden szívdobbanásodat. Imádoztam! Te tudod mindenkinél jobban, ki voltam, mi voltam. Te tudod a legjobban, hogy lépéseimet sohase vezették becsvágy, hatalomvágy, aljas szándék, hanem mindenkor és minden körülmények között halálisan szeretett nemzetem önzetlen szolgálata. Harcban és küzdelemben becsületesen megállottam helyemet, nevemre folt nem esett, nevemet nem tudhatta bemocskolni még az a fékét vesztett vak

³⁷² Szálasi ezek szerint 1915-től, frontszolgálata kezdetétől számítja „közéleti pályáját”.

és süket gyűlölet sem, mely hónapokon át mocskolt, szidalmazott. És hogy mindezt az emberfeletti megpróbáltatást töretlen lélekkel elbírtam, az emberek között elsősorban és egyedül Neked köszönhetem, imádott, velem együtt meghurcolt Édesasszonyom, a Te serkentésednek, annak, hogy velem együtt jártad a Kálváriát.

Az Úristen nagy és súlyos keresztet rakott vállaimra. Büszkén és abban a tudatban viseltem, hogy az Úristen igen erősnek ítélte, midőn ilyen súlyos kereszt viselésére kiválasztott. Megalkuvás nélkül hordtam. És Őelőtte nyugodt lelkiismerettel fogok beszámolni kereszthordozásomról. Tudom és

3. oldal: hiszem, hogy keresztutam végén, céljában Magyarország és nemzetem dicsősége, nagysága és boldogsága áll, és hogy az új életét a Hungarizmussal és nevemmel fogják megszentelni.

Édesasszonyom! A fiú az Anyától nem tud elbúcsúzni. Téged kérlek, hogy add át utolsó ölelésemet és csókomat Nekik, Édesanyámnak. Mondd meg neki, hogy családunk neve makulátlanul maradt, tiszta.

És add át utolsó ölelésemet és csókomat Katalin anyámnak, a Te édesanyádnak, és újra köszönöm neki, hogy az enyém lehettél. És add át utolsó ölelésemet és csókomat Vilmusnak, Rudinak, Karcsinak. Támogassák Édesanyámat. És add át utolsó ölelésemet és csókomat Kacinak, Gyulusnak és Bellusnak, Lacikának és Egonkának.³⁷³

Édesasszonyom! Lelkem mindig Veled marad! Szeretlek, imádott Kislánykám és Édesasszonyom, és csak Téged szeretlek egyedül és hűségesen.

Édesasszonyom! A viszontlátásra Isten előtt Jézus Krisztusban! Budapest, Markó, II. 14., 1946. március 1. Szálasi Ferenc s. k.

³⁷³ Ismeretlen személyek.

4. oldal: Mi, alulírott felkért végrendeleti tanúk³⁷⁴ bizonyítjuk, hogy az általunk személyesen ismert Szálasi Ferenc végrendelező budapesti lakos együttes jelenlétünkben kijelentette, hogy ez az okirat az ő végrendeletét tartalmazza, és azt előttünk saját kezűn aláírta. Kelt Budapesten, 1946. évi március hó 1. napján.

Délelőtt ügyvédi beszélgetés dr. Zborayval. Átadtam a végrendeletet. Ceruzával írtam, mert tintám-tollam nincs. Valószínűen át kell írnom tintával. Megkértem az ügyvédet, hogy édesasszonyommal, feleségemmel beszélhessek és elbúcsúzzak tőle. Ígéretet tett, hogy mindent el fog követni, hogy ez megtörténhessék. Kértem, hogy Péterffy Gedeon, a r. k. pap is eljöhessen hozzám, hogy előkészítsen nagy és nem dicstelen utamra. Megígérte. Felolvasta azt a kegyelmi kérvényt, melyet nevemben beadott. Igen jó összeállítású. Egyetértettem vele. Megmagyarázta, hogy mit jelent a tanácselnök bejelentése, hogy nemzetközi szerződésre való tekintettel felfüggeszti az ítélet végrehajtását. A háborús főbűnösöket Magyarországnak a nürnbergi törvényszék azzal a feltétellel adta ki, hogy az ítélet addig nem hajtható rajtuk végre, míg a nürnbergi legfelsőbb nemzetközi bíróság beleegezését nem adja. Ezt várják most. Eddig nem érkezett döntés annak dacára, hogy már napokkal előbb erre nézve kérdést intéztek hozzájuk.

Idő borús, reggel kissé havazott, nagyon keveset, és csak éppen hogy szitált. Hűvös.

III. 5.

Amit velem művelnek március 1. óta, tehát ítélethirdetés óta, már tényleg vicclapba való. De elkeserítik utolsó napjaimat is. Kezdődött, hogy a villanyt zárkámban egész éjszaka égették. Nehogy öngyilkos legyek. De a zárka ajtaját

³⁷⁴ A végrendeleten nem szerepel a tanúk neve vagy aláírása.

rám zárták teljesen. Sőt: külön két fegyveres és egy foglár és egy polgári ruhás, mindkettő géppisztollyal vigyáz reám. Azonkívül a zárka ajtajára felszereltek külön bilincs-lakatokat. A seprőt a zárkaajtó ablakán adják be. Egyszóval: szálnalmas, neveltető és bosszantó, mit művelnek körülöttem. Meg is jegyeztem: furcsának találok, hogy még mindig félnek tőlem annak dacára, hogy hülyének, csirkefogónak, gazembernek, hazaárulónak, bolondnak szidtak a nagy nyilvánosság előtt. Valami baj lehet odakünn, hogy ennyire biztos fogságban akarnak tudni. Minél jobban lakatolnak el, annál inkább fog győzni a Hungarizmus. És ha majd az anyaföld lakatját teszik rám és a szegényfára húznak, fogok Hungarizmusommal igazán győzni.

Velem szemben a Markó utcai fogház népbíróági épületének egyik emeletéről belátni zárkámba. Ezt felfedezték, azóta sűrűn látogatott az az ablak. Engem meg azzal gyanúsítanak – a változatosság kedvéért, hogy beszélgetek ezekkel a kíváncsiskodókkal. Mennyi félelem, beteges gyanakvás és még betegesebb gyanúsítás van ebben a rendszerben. Megmondtam nekik, állítsanak öröket oda, hiszen van elég őrzésre alkalmas személyük, amint látom, és nem kell gyanakodniok. Ez az egyszerű megoldás sehogy nem megy a fejükbe. Az egyik azt mondta, egy polgári ruhás, hogy nekem kell őket figyelmeztetnem, ha valami rendelkezést tapasztalok. Csak nagy önuralmamnak és önfelegyelmemnek volt köszönhető, hogy szeme közé nem nevettem. Hihetetlen. És felháborító.

Délelőtt Alföldi alezredes felkeresett zárkámban. Megkérdezett, tudnék-e felvilágosítást adni arról a Rajniss által szerkesztett jegyzékről, mely a Németországba mentett képanyagról³⁷⁵ készült. Érdemleges választ adni nem tudtam. Kért, hogy szükség van-e egyáltalában a végrende-

³⁷⁵ A Nyugatra vitt műkincsekről Rajniss Ferenc kultuszminiszteri minőségében készíthetett jegyzéket.

letre, ha igen, kérne, nem módosítanám-e egyes részeiben. Feleletem: Fenntartom. Eredeti szövegén nem változtatok, annyira személyes joga mindenkinek, hogy végrendeletébe úgy és azt írja, amit akar. Ennélfogva nem tudok rendelkezésre állani ebben a kérdésben, kérését nem tudom teljesíteni.

A népügyészségtől voltak nálam ketten. Kihallgattak a Németországba menekített képanyag hollétéről. Ugyanazt mondtam, amit előbb már Alföldi alezredesnek is mondtam. Jegyzőkönyvbe vették és aláírtam. Nem tudom, mit kereskednek még rajtunk, amikor a legegyszerűbb, ha az amerikaiakhoz fordulnak. Náluk van, ide fogják adni, ha akarják. Ha nem, úgy baj van a két ország között.

A Hűség Háza pincefogságában olvasott könyvek jegyzéke

1945

December:

Rákosi Mátyás: A Magyar Jövőért

Péter G[ábor] osztályvezetőtől

Magyar-Szovjet Társaság: A Szocialista Tanácsköztársaságok Szövetségének Alkotmánya – Alaptörvénye

Péter G[ábor] osztályvezetőtől

1946

Január:

Káldi György S. J.: Őszövetségi Szentírás

Péterffy Gedeon r. k. pap

dr. Tóth Tihamér: Jöjjön el a Te országod

Péterffy Gedeon r. k. pap

A. J. Cronin: A Hattyúcimeres kastély
Egy fogolytársamtól a Markóban

Február:

Endrődy László S. J.: Életet Krisztusért, Kaszap István élete 1916–1936

r. k. fogházmisszió Markó

George Sava: Gyógyító kés

László Dezső v[ezér]ezredes

William Humboldt: Valaki ölt...

Egyik fogolytársamtól

Roy Vickers: Az elszánt vőlegény

Egyik fogolytársamtól

zalai Szalay László dr.: Öreg Szuhay

Egyik fogolytársamtól

Dennis Wheatley: Titkos utak

Egyik fogolytársamtól

Telmann: Csalódni fáj

Egyik fogolytársamtól

Richard Katz: Röptében a világ körül

Egyik fogolytársamtól

John Goodwin: A titokzatos senki

Egyik fogolytársamtól

Arthur Train: Félmillió dollár váltságdíj

Egyik fogolytársamtól

Március:

Mezőssy Mária: Tüztánc

Egyik fogolytársamtól

P. A. Gable: Arizona keresztye

Egyik fogolytársamtól

Ebesi György: Egy szó

Egyik fogolytársamtól

III. 8.

Az események már régen túlhaladták a háborús bűnösség egész kérdését. Már elavult, időszerűtlenné lett. Valami egészen új helyzet alakult már ki, úgyhogy a háborús bűnösség kérdése már csak mint véres fintor van még jelen, és csak Délkelet-Európában. Nem is csoda. Mert ez a terület rész került a világesemények központjába. Így a háborús bűnösség kérdését ebben a területben csak az új helyzettől megkívánt eszközként kezelik a magas politikában. Akire szükség nincs, kivégzik a háborús bűnösség alapján. Akire talán még szükségük lehet, hagyják élni, amíg szükség van rá, és utána a háborús bűnösség kényelmes eszközének segítségével elteszik láb alól. Hát igen: ez a 20. század igazi „mitosza”. Rosenberg elbújhat ezek mellett.³⁷⁶

Az új világok küszöbe mindig a legvéresebb. És mindig úgy volt a történelemben: a gyávák öltek, a hősök vérezttek. Hiszen csak hős vérből születhetik az új világ dicsősége, nagysága és boldogsága.

Ha akarom, vemhes, ha akarom, nem vemhes – ilyen alapon bírósági tárgyalást vezetni csak azért, hogy az igazságra is rá lehessen húzni a vizes lepedőt: még népbírói tárgyaláson is égbekiáltó bűn. A népbírói ügyekben nem ítéletet hozott, nem is akarta, hanem egyszerűen gyilkolt, amit akart. Kétezer évvel ezelőtt lehetett hasonló tárgyalása az Igazságnak a zsidó főpapok és vének előtt. A bírói hatalommal való visszaélés legsúlyosabb alakját jankoniának kell majd elnevezni. A bosszú Istennél van, így jó kezekben van.

³⁷⁶ 1930-ban jelent meg Alfred Rosenberg *Der Mythos des 20. Jahrhunderts* című műve, amelyet hivatalosan a náci fajelmélet, ideológia egyik alaplétevének neveztek a náci Németországban, bár Hitlernek lesújtó véleménye volt a munkáról.

III. 9.

Budinszky László dr.-t, volt igazságügy-miniszteremet ma reggel felakasztották! Bárdossy, Imrédy, Pálffy után a negyedik vértanú. Álljon meg Isten előtt. Sokan jelöljük az utat tetteinkkel, hogy nemzetünk a Célba érhesen. Be is fog érni, és mi ezzel fogunk megszentelődni.

A tifuszzárlat véget ért. Holnap már újra beszélő is lesz. Remélem, istentisztelet is a kedves hangú és tartalmasan beszélő, ismeretlen pappal.

Idő napsütéses, enyhe, kora tavaszi.

III. 10.

Hosszú szünet után ma újra istentisztelet. Nagyon jólesett. Nem a megszokott hang prédikált, hanem új, de ugyancsak tartalmasan. Ma beszélő is van, és csomagbeadás is. Nekem egyikből sem jut. Se lelki, se testi táplálék. De ennek dacára egyikben sem érzek hiányt, nem szenvedek bennük hiányt ennek dacára. Csak még egyszer beszélhetnék Édes-asszonyommal, Édesanyámmal és szeretteimmel, de egy paraszttal, egy munkással, egy értelmiségivel, egy nővel, egy gyermekkel, egy ifjúval, egy katonával is.

Mindennap elolvasom Szent János evangéliumának 17. fejezetét: Krisztus főpapi imádságát önmagáért, tanítványaiért és minden hívéért. Mind a négy evangélium ebben az imádságban csúcsosodik, leggyönyörűbb része az egész Újszövetségnek. Már a Csillagban³⁷⁷ megállapítottam ezt a tényt, azóta folyton bennem van. Tökéletes ima. Maga az Ima. Fenséges. Ennél fenségesebb már csak a Mi Atyánk.

Idő derült, száraz, enyhe, nagyon szép napsütés.

III. 11.

Fehérneműt adtam mosatásra, ezt Omelka testvér vállalta, az oszt[ály]vezető engedelmeivel. Kiküldtem: 1-1 darab zöld

³⁷⁷ A szegedi Csillag börtönben.

inget, rövid alsónadrágot, hálóinget, törülközőt, térdkendőt, náthazsebkendőt, 2 darab zsebkendőt, 1-1 pár gyapjúkapcát, fekete rövid férfiharisnya, szürke hosszú férfiharisnya.

Kerekes [László] dr. főorvos a fogházból papirost adott be jó pár napja, hogy gondolataimat jegyezzem. Azóta már egynéhányszor benézett, hogy lejegyeztem-e már valamit. De eddig mindig tagadó választ kapott. Nem is fogok valószínűen semmit rávezetni.

Délután nyilatkozatot kértek tőlem, és pedig az angolszászok felé beállított marxista újságírók, akik fényképfelvételt is csináltak rólam, és pár emléksort is kértek; azután a Világosság délutáni szocdem napilap egyik munkatársa. Ez megkérdezett, miért kértem kegyelmet. Válaszom: egyrészt ügyvéddel való megbeszélés alapján, mert nem akartam, másrészt, hogy ez a rendszer önmagáról ítéletet mondhaszon. Hungarizmusomhoz nem engedtem hozzányúlni. A Világosság munkatársa búcsúzóul megkérdezett, majdnem felkiáltva, hogy ugyanígy csinálná, ha csoda révén kiszabadulna, mint eddig tette?! Válaszom: Nem éppen ugyanúgy, mert utóvégre nagyon is tanultam az elmúltakból.³⁷⁸

Idő enyhe, felhős, de napsütéses is.

Este zárkamba jött – már zárás után – Péter Gábor v[ezér]őrnagy, a politikai rendészeti osztály vezetője Alföldi alezredes kíséretében, és még páran. Érdeklődött hogylétem után, milyen elintézkést várok kegyelmi kérvényemre. Válaszom: neki kell a legjobban tudnia, mi ezekben a

³⁷⁸ Zsolnai László Szálasiék utolsó éjszakája a siralomházban című riportja a *Világosság* 1946. március 13-i számának címlapján jelent meg. Kisére másképpen írja le találkozását, beszélgetését Szálasisal. Szerinte nem is kérdezett tőle semmit, magától kezdte mondani: „Hittem szövetségeseimben és a csodafegyverekben. Elvesztettem a háborút, bűnhődnöm kell. Ha újrakezdehetném – talán másképpen csinálnám... de hát az ember akkor tanul, amikor már nem lehet segíteni.” Az újságíró még azt is Szálasi szájába adja, hogy beismerte, „tévedett, sokat és nagyon tévedett”.

kérdésekben a felfogásom, mire helyeselt. Kérdezte, tudom-e már, hogy itt van Feketehalmy-Czeydner v[ezer-] ezredes is, kiadták. Tagadó válaszomra még közölte, hogy Kovarcz Emil is jönni fog rövidesen. Tudomásul vettem megjegyzés nélkül. Péter Gábor láthatóan nagyon örül annak, hogy a két említett urat kiadták, és felelősségre vonhatják őket itt. Körülbelül negyedórás tartózkodás után elmentek. Megmondtam még a véleményemet a népbíróági tárgyalás menetéről. Megjegyezte, hogy csak kétszer vett részt rajta. Célját nem látom a látogatásnak, legfeljebb hogy itt a közelben lehetett dolga, és ezért kíváncsiságból meglátogatott. Más magyarázatot adni nem tudok. Kovarcz és Feketehalmy-Czeydner kiadatásának egészen biztosan politikai háttere van, mert eddig is megtehették volna, ha akarták volna. Ha a nemzetközi politika megköveteli, ki fogják adni Horthy Miklóst, Keresztes-Fischer Ferencet és Schweinitzer-Sombort [sic!] is,³⁷⁹ és a többi mind, és azok is a vádlottak padjára fognak kerülni, akik eddig mint tanúk jelentek meg főtárgyalásunkon. Meg kell újra állapítanom: minden úgy jó, ahogyan van. Isten útjai kifürkészhetetlenek, de mindig jók.

III. 12.

Délelőtt Alföldi alezredes kérte, hogy adjam írásban, amit arról a levélről tudok, amit Feketehalmy-Czeydner kapott Horthy Miklóstól, és amiről említést tettem tegnap Péter Gábor v[ezer-]őrnagynak is. Kérését nem teljesítettem, indokoltam, hogy csak közvetve tudok róla, így írást adni nem akarok. Máskülönben Czeydnernél van, mire kijelentette, hogy lehet az is, hogy az amerikaiak birtokában van. Megmondtam Alföldinek, hogy jó tudomásom szerint abban a levélben megdicsérte Horthy Miklós Czeydnert, hogy a rendet kíméletlenül és erős kézzel helyreállította a Délvidéken.

³⁷⁹ Az említett személyek közül végül senkit nem adtak ki.

Meggyőződése, hogy Horthy Miklós tudott arról, hogy hogyan történt a rendcsinálás. Máskülönben is Grassy József főtárgyalása alkalmával erre nézve tett tanúvallomástomat fenntartom.

A főorvos a fogházból, dr. Kerekes [László] megkért, írjak bármit az adott papirosra, adjam ki neki aláírva. Megtettem. Szent János evangéliumának 17. fejezetéből az 1. és a 4. verssorainak kezdő részét írtam le, írtam alá és adtam oda neki.

NÉVMUTATÓ

Az annotációkban **bolddal** szedett nevekhez önálló szócikk tartozik. A szak- és szépirodalmi művek szerzőit *dőlt betű* jelöli.

Aczél Endre, dr. (?-?) **Gömbös Ernő** perének népműgyésze 692

Ádám, a Biblia és a Korán szerint az Isten által teremtett első ember 454

Ágoston Pál (?-?) 1945–1946-ban miskolci népműgyész 704

Ahasvérus (i. e. 519–465) I. Xerxész néven perzsa király (485-től), az ószövetségi **Eszter** könyvében is szerepel; az örök vándorlásra, bolyongásra ítélt zsidó mondabeli neve 338, 634

Albrecht Ferenc (?-?) dr., ügyvéd 701

Albrecht herceg lásd **Habsburg Albrecht**

Alföldi (?-?) alezredes, „a Markó utcai fogház politikai fogházának parancsnoka” 702–704, 733, 754, 755, 759, 760

Ambrózy Gyula (1884–1954) jogász, 1921-től a kormányzói kabinetiroda tisztviselője, 1938-tól államtitkár, 1943 februárjától a kabinetiroda főnöke, **Horthy** bizalmas híve. Részt vesz a kiugrási kísérlet előkészítésében; ennek kudarca után letartóztatják és Mauthausenbe deportálják 726

Angyal István (?-?) nyilas 605

Ángyán Béla, dr. (?-?) ügyvéd 701

Antal István (1896–1975) ügyvéd, igazságügy-minisztériumi államtitkár (1935–1936, 1938–1942). Tárca nélküli nemzetvédelmi és propagandaminiszter a **Kállay**-kormányban, a **Sztójay**-kormány igazságügyi és vallás- és közoktatásügyi minisztere. 1946-ban a népbíróság és a NOT halálra ítéli, a köztársasági elnök az ítéletet életfogytiglani

kényszermunkára változtatja, 1960-ban amnesztiát kap 58, 61, 595, 626

Antonescu, Ion (1882–1946) tábornok, miniszterelnök, 1933-tól a román hadsereg vezérkari főnöke. 1937–1938-ban honvédelmi miniszter, 1940. szeptember 5-től miniszterelnök. II. Károly királyt fia, a kiskorú Mihály javára lemondítja a trónról, és Horia Simával megalapítja a Nemzeti Legionárius Kormányt. A király lemondása után Conducatorrá (Vezér) minősíti magát, és fasiszta típusú rendszert vezet be. 1940. november 23-án Románia csatlakozik a háromhatalmi egyezményhez, majd 1941. június 22-én a Szovjetunió elleni német támadáshoz. Szoros katonai szövetségre lép Németországgal; **Hitler** 1941 januárjában, a Vaszárda-puccs idején nem támogatja a lázadókat. 1944. augusztus 23-án Mihály király parancsára letartóztatják. Bíróság elé állítják, halálra ítélik, kivégzik 19, 75

Apró Antal (1913–1994) kommunista politikus, országgyűlési képviselő, a SZOT főtitkára (1948–1951), az országgyűlés elnöke (1971–1984) 458

Arányi Ernő dr. (?–?) ügyvéd 700, 701

Aranys István (?–?) a Szálasi népbíróági perében ülésező tanács tagja (MKP) 737

Árpád (845 k.–907 k.), magyar fejedelem 890 k.-tól 119, 222

Attila (kb. 406/410–453) hun király 99, 100

Attlee, Clement (1935–1955) brit politikus, a Munkáspárt vezetője (1935–1955), miniszterelnök (1945–1951) 249, 311, 333, 357, 473, 645, 672, 673

Bacsó Béla (1891–1920) szociáldemokrata író, újságíró.

Az ellenforradalmi fehérterrort leleplező cikkeiért **Horthy** főhadnagy különítményesei elrabolják és meggyilkolják 346

Badoglio, Pietro (1871–1956) olasz marsall, miniszterelnök. 1939–1940-ben ellenzi a hadba lépést Németország oldalán, de 1940 júniusában ismét engedelmessé válik **Mussolininek**, majd nyíltan elítéli Görögország megtámadását. 1940 decemberében

lemond, a Duce bukása után (1943. július) miniszterelnök. Előkészíti és aláírja a fegyverszünetet, majd elmenekül Rómából, Brindisiben alakít kormányt. 1944 júniusában a Nemzeti Felszabadítás Tanácsa lemondásra kényszeríti 191, 198, 200

Bajcsy-Zsilinszky Endre (1886–1944) publicista, politikus.

1919-ben nacionalista, fajvédő, antiszemita, majd fokozatosan a németbarát külpolitikai irányzat egyik fő bírálója. 1939–1944-ig az FKGP országgyűlési képviselője. 1941. őszi képviselőházi beszédeiben, valamint a katonai és politikai vezetőkhez intézett memorandumaiban fellép a német szövetség ellen, 1943-ban az olasz kiugrás után a háborúból való kiválást követeli. 1944. március 19-én a letartóztatására érkező gestapósokkal vívott tűzharcban megsebesül. Letartóztatják, október 11-én átadják a magyar hatóságoknak, majd szabadlábra helyezik. A nyilas hatalomátvétel után illegalitásba vonul, a Magyar Nemzeti Felkelés Felszabadító Bizottsága vezetője lesz; november 23-án letartóztatják, hadbíróság elé állítják, halálra ítélik, kivégzik 88

Bakay Szilárd (1892–1947) hivatásos katonatiszt, altábornagy (posztumusz 1991-től vezérezredes), 1944. augusztus 1-től a budapesti I. hadtest parancsnoka. Október 8-án Gestapó-ügynökök elrabolják, 1945. május 5-ig a mauthauseni lágerben raboskodik. 1946. április 11-én a szovjet hatóságok elhurcolják szombathelyi lakásából, majd Sopronban vagy Sopronkőhidán kivégzik 349, 592

Baky László (1898–1946) csendőr őrnagy, politikus, a szegedi ellenforradalmi kör egyik tagja. 1925-től szolgál a csendőrségnél, 1935-ben századosi rangban a központi nyomozó parancsnokság helyettes vezetője, 1936–1937-ben a Belügyminisztérium VII/a. (közbiztonsági) alosztályán dolgozik. 1938-ban nyugállományba vonul, belép a Magyar Nemzeti Szocialista Párt – Hungarista Mozgalomba. 1939-ben nyilas programmal (hivatalosan a Nyilaskeresztes Front képviselőjeként) kerül a képviselőházba, a Magyar

Nemzetiszocialista Párt egyik vezetője, vezérszónoka. 1941-ben szakít a nyilasokkal, a **Pálffy Fidél** és **Hubay Kálmán** vezette Magyar Nemzetiszocialista Párt egyik vezetője lesz. A **Sztójay**-kormányban 1944. március 24-től belügyminisztériumi államtitkár, a deportálások egyik irányítója. Egyes információk szerint már június 30-án, de lehet, hogy csak július 20-án, felmentik a zsidóügyek intézése alól. Augusztus 9-én lemond, hivatalosan szeptember 2-án mentik fel belügyminisztériumi államtitkári állásából. A nyilas hatalomátvétel után Szálasi a tényleges hatáskörrel, feladattal nem rendelkező Nemzetbiztonsági Iroda élére állítja. A népbíróság halálra ítéli, kivégzik 15, 60, 112, 137, 185, 294, 512, 591, 595, 600, 612, 626, 627, 723, 727

Barcza György (1888–1961) magyar diplomata, vatikáni (1927–1938), majd londoni (1938–1941) követ. 1941. augusztus 31-én nyugállományba vonul, 1943-ban **Kállay Miklós** megbízásából Svájcba utazik, ahol az angolszász hatalmak képviselőit megpróbálja meggyőzni Magyarország antifasiszta politikai törekvéseinek komolyságáról. A német megszállás után a **Sztójay**-kormány alatt szolgálni nem hajlandó magyar követek részvételével megalapítja a Követi Bizottságot. 1945 után Svájcban, majd Ausztráliában él 77, 134

Barcsay Álmos Zoltán (?–?) 601

Bárdossy László (1890–1946) diplomata, politikus, 1934-ben bukaresti követ, majd 1942. március 7-ig külügyminiszter; egyidejűleg 1941. április 3-tól 1942. március 7-ig miniszterelnök. 1945 őszén népbíróság elé állítják, halálra ítélik, kivégzik 14, 28, 304, 316, 323, 325, 326, 373, 480, 531, 590, 595, 604, 624, 625, 710, 733, 758

Bárdossy Lászlóné sz. Belatini Braun Marietta (1900–1973) 710

Bártfay Ernő, dr. (?–?) rendőr főtanácsos, a politikai osztály vezetője (1938–1939), jó nyilas és szélsőjobboldali kapcsolatokkal rendelkezik 595

Bartha Albert (1877–1960) katonatiszt, politikus, az őszirózsás forradalom idején honvédelmi miniszter. 1922-ben egyik alapítója a Függetlenségi '48-as és Kossuth Pártnak, melynek 1943-ig egyik vezetője. 1943 nyarán megalapítja a Független Magyar Polgári Pártot, majd csatlakozik a kisgazdákhoz: 1945–1947-ig FKGP-képviselő a Nemzetgyűlésben. 1946–1947-ben honvédelmi miniszter, igen korlátozott hatáskörrel, majd lemondásra kényszerítik. 1948 végén, **Mindszenty József** hercegprímás letartóztatása után emigrál; 1949-ben rangjától megfosztják. 2005-ben posztumusz visszakapja vezérezredesi rangját 185

Bartha András, dr. (?–?) **Gömbös Ernő** perének tanácsvezető bírója 692

Basch, Franz/Ferenc (1901–1946) tanár, politikus, a nácibarát Volksbund der Deutschen in Ungarn (Magyarországi Németek Népi Szövetsége) vezetője. 1946-ban a népbíróság halálra ítéli, kivégzik 337, 419, 602

Bebel, August (1840–1913) német szocialista politikus, a Német Szociáldemokrata Párt elnöke (1892–1913) 82

Bebrits Lajos (1891–1963) vasutas, újságíró, kommunista politikus. 1932–1945-ig a Szovjetunióban él, 1938–1939-ben koholt vádak alapján letartóztatják, 21 hónapot ül börtönben. Az *Igaz Szó* egyik szerkesztője. Közlekedési és postaügyi miniszter (1949–1956), majd svédországi, norvégiai és izlandi nagykövet (1957–1959) 380

Békés Csaba 5

Belatini Braun Marietta lásd Bárdossy Lászlóné

Benoschofsky Ilona 9

Bereczky János (1911–?) a Weiss Manfréd Acél- és Fémművek tisztviselője, a nyilas hatalomátvétel után a gyári hadiüzemi ellátás csoportjának tagja, 1945-ben a népbíróság hathavi börtönre ítéli azzal a nem bizonyított váddal, hogy a Nyilaskeresztes Párt tagja volt. Újabb tárgyalására 1948-ban kerül sor, akkor két év börtönre ítéli a népbíróság, többek között

azzal váddal, hogy embereket jelentett fel. A NOT az ítéletet 1949-ben megsemmisíti, a vádak alól felmenti 601

Beregfy (Berger) Károly (1888–1946) hivatásos katonatiszt, vezérezredes. 1939–1941: hadiakadémiai parancsnok; 1943 augusztusáig a debreceni hadtest, majd a 3. hadsereg parancsnoka, 1944. május 15-től augusztus 1-jéig az 1. hadsereg parancsnoka. A nyilas hatalomátvétel után honvédelmi miniszter. A Szálasi-per VII. rendű vádlottjaként a népbíróság halálra ítéli, kivégzik 28, 696, 700, 701, 718, 726, 728–731

Bernstein, Eduard (1850–1932) német szociáldemokrata teoretikus, közgazdász. Több ponton „revízió” alá vette **Marx** és **Engels** tanításait. Cáfolta, hogy a kapitalizmust belső ellentmondásai, egyre súlyosbodó gazdasági válságai romba döntnék, és úgy vélte, hogy a szocialista-szociáldemokrata pártok nemcsak forradalmi erőszak árán, hanem békés, parlamentáris úton is hatalomra juthatnak 82

Bethlen István, gróf (1874–1946) erdélyi nagybirtokos, az ellenforradalmi korszak egyik vezető személyisége, 1921–1931 között miniszterelnök. Az 1930-as években szembefordul a szélsőjobboldali, németbarát pártokkal, mozgalmakkal. 1944. március 19-e után elrejtőzik, majd szovjet fogságba kerül, a Butirka-börtönben hal meg 77, 127, 184, 185, 202

Beveridge, William, Sir (1879–1963) brit közgazdász 100, 105, 127

Bíró Sándor, dr. (?–?) kassai rendőr fogalmazó 693

Bismarck, Otto Eduard Leopold von (1815–1898) német politikus, 1862-től 1871-ig Poroszország, majd 1871-től 1890-ig a Német Császárság miniszterelnöke (kancellárja) 160, 645

Bodonyi György (?–?) nyilas, 1944. október 16. után a Belügyminisztériumban a nyilas párt összekötője 597

Bodor Márton (1887–?) géplakatos, politikus. A BSZKRT alkalmazottja, az ÉME egyik alapítója, fajvédő, szélsőjobboldali politikus, **Pálffy Fidél** híve. 1939-ben az Egyesült Magyar Nemzeti Szocialista Párt Győr-Moson-Sopron vármegyei

listáján jut mandátumhoz, miután a közigazgatási bíróság **Pálffy** mandátumát megsemmisíti 603

Bogár László (1906–?) házmester, bádogos- és szerelőmester. 1939-ben nyilas körzetvezető, öt napra letartóztatják. 1942-ben politikai tevékenysége miatt internálják, büntetőeljárást indítanak ellene. 1942 tavaszán képviselő, 1943-tól Szálasi kísérője vidéki útjain. A budapesti népbíróság négy év börtönre, a NOT öt év kényszermunkára ítéli 597, 598

Bolgár Menyhért (?–?) a Szálasi népbírósági perében ülésező tanács tagja (FKGP) 737

Bolvár István (?–?) jegyző 594, 624, 633

Borhi László 5

Born, Friedrich (1903–1963) 1944 májusától a Nemzetközi Vöröskereszt képviselője Magyarországon. Komoly embermentő tevékenységet fejt ki, jelentős szerepe van abban, hogy a svájci sajtó rendszeresen hírt ad a magyarországi deportálásokról. A nyilas uralom idején szorosan együttműködik a cionista ellenállókkel és a Központi Zsidó Tanáccsal. A Yad Vashem 1987-ben a Világ Igaza kitüntetésben részesíti 42

Brauchitsch, Walter von (1881–1948) német tábornok, 1938–1941-ig a német szárazföldi erők főparancsnoka. Jelentős szerepet játszik az 1940-es nyugati hadjáratban („villámháború”), a végső terveken fontos módosításokat végez. A Szovjetunió elleni támadás idején szívrohamot kap, vezetői feladatait nem tudja ellátni; **Hitler** őt teszi felelőssé a keleti hadjárat kudarcáért, és 1941. december 10-én leváltja. A háború további részében visszavonultan él; 1944-ben nyilatkozatban ítéli el a **Hitler** elleni merényletet 142

Brinzei György (?–?) nyilas 595

Brüning, Heinrich (1885–1970), német politikus, a Német Centrum Párt vezetője, a nagy gazdasági világválság idején kancellár (1930–1932) 181

Budinszky László, dr. (1895–1946) ügyvéd. Az 1930-as évek elején a **Rassay Károly** vezette liberális párthoz

csatlakozik, majd fokozatosan jobboldali nézeteket kezd vallani. 1939-ben a Nyilaskeresztes Párt programjával választják képviselővé. A Nyilaskeresztes Pártba 1939 végén lép be, a MŰNE vezetőségi tagja, 1940. november 30-tól a Nyilaskeresztes Párt munkarendvezetője, a nyilas kormány igazságügy-minisztere. A népbíróság halálra ítéli, kivégzik 293, 592, 599, 607, 746, 758

Caesar, Gaius Iulius (i. e. 100–i. e. 44) római államférfi 99

Chorin Ferenc, ifj. (1879–1964) gyáros, bányatulajdonos. 1918-tól a Salgótarjáni Kőszénbánya Rt. vezérigazgatója, 1925-től elnöke, 1927-től a felsőház tagja. 1944-ben a Weiss Manfréd-vagyon német kézre adása után családjával együtt Portugáliába távozhat. 1947-től haláláig New Yorkban él 185

Churchill, Winston Leonard, Sir (1874–1965) angol politikus. 1911-től az Admirális első lordja, 1918–1921 között had- és légügyi miniszter, 1924–1929 között pénzügyminiszter, 1939. szeptember 3-tól ismét az Admirális első lordja, 1940. május 10-től miniszterelnök, **Hitler** legkövetkezetesebb ellensége. 1945-ben megbukik a parlamenti választásokon, 1951-ben a konzervatívok választási győzelme után ismét miniszterelnök, 1955-ben egészségügyi okokból lemond. Emlékraitáiért 1953-ban irodalmi Nobel-díjat kap 24, 60, 61, 93–95, 178, 197, 201, 210, 225, 226, 232, 249, 266, 320, 357, 368, 419, 645, 672, 673

Clausewitz, Carl Philipp Gottlieb, von (1780–1831) porosz katonatiszt, hadtörténész, a hadviselés, a hadászat teoretikusa. 1818–1830 között a porosz Kriegsakademie (Hadiakadémia) parancsnoka. Leghíresebb műve *Vom Kriege* (A háborúról) címmel 1832-ben jelent meg 198

Collas Tibor, dr., báró (1892–1961) ügyvéd, az 1920–1930-as években több arisztokrata család (Esterházy, Széchenyi stb.) jogi képviselője. A német megszállás után gazdag zsidóknak segít jelentős pénzüsszegekért mentesítéshez, hamis iratokhoz stb. jutni, kihasználva az SS budapesti parancsnokságához

fűződő jó kapcsolatait. A háború után népbíróság elé állítják, a fő vád a német megszállókkal ápoló jó kapcsolata. Két év börtönbüntetésre ítélik 593

Cronin, Archibald Joseph 756

Czakó Zsigmond, dr. (?–?) ügyvéd 701

Czirák György, gróf (?–?) konzervatív legitimista politikus 77

Csang Kaj-sek (1887–1975) kínai tábornok, politikus, a Kuomintang katonai és politikai vezetője a polgárháború idején (1925–1936 között), majd összefog a Mao Ce-tung vezette kommunistákkal, közösen próbálják felszabadítani Északkelet-Kínát (Mandzsukuo) a japán megszállás alól. 1945-ben ismét kitör a polgárháború, mely a kommunista erők győzelmével ér véget. A Kuomintang erői Tajvan szigetére menekülnek, ahol Csang Kaj-sek államelnök lesz (1948–1975) 94, 225

Cserényi Tibor, dr. (?–?) ügyvéd 701

Csia Sándor, dr. (1894–1946) nyugalmazott HÉV-titkár, Szálasi bizalmas barátja, a NAP egyik alapítója, 1939-től nyilas parlamenti képviselő, a nyilas frakció anyagi ügyeinek intézője. 1940 őszétől a Nyilaskeresztes Párt anyagi, jogi és szociális osztályának vezetője. 1941 őszétől hivatalosan Szálasi helyettese, a nyilas puccs után a kormányzótanács tagja. A Szálasi-per IV. rendű vádlottjaként a népbíróság halálra ítéli, kivégzik 15, 60, 592, 599, 696, 700, 701, 719, 731

Csiffáry Tamás 9, 384

Csillag Pál (?–?) az ÁVO rendőr századosa 615

Csontos Balázs (1898–?) postafőtiszt, tartalékos főhadnagy, a második világháború idején többször vezénylik szolgálatára a Honvéd Vezérkar hírközpontjába, többek között 1942. április 18-tól 1944. november 7-ig 726, 727

Dálnoki Miklós Béla (1890–1948) hivatásos katonatiszt, vezérezredes, miniszterelnök. 1933–1936 berlini katonai attasé, 1941. március 1-től az I. gyorshadtest parancsnoka,

1942 novemberétől a kormányzó főhadsegédje, a katonai iroda vezetője; 1944 júliusától az 1. hadsereg parancsnoka. 1944. október 15. után szűkebb törzsével átáll a Vörös Hadsereghez. A Debrecenben 1944. december 22-én megalakult Ideiglenes Nemzeti Kormány elnöke 1945. november 15-ig 267, 349, 350, 408, 465, 539, 540, 629, 714, 722, 723

Danton, Georges Jacques (1759–1794) ügyvéd, a Nagy Francia Forradalom egyik radikális vezetője. Nagy szerepe volt a királyság megdöntésében, majd szembekerül **Robespierre**-rel, kivégzik 266

Darlan, Jean Louis Xavier François (1881–1942) francia admirális, náci kollaboráns politikus. 1939-től a francia haditengerészet parancsnoka, 1940-ben **Henri Philippe Pétain** mellé áll, de a francia hadiflottát Észak-Afrikába vezényli. 1941 júliusától **Pétain** helyettese, belügy-, hadügy- és külügyminiszter, ténylegesen a Vichy-kormány vezetője. A náci bizalmát nem tudja elnyerni, helyére **Pierre Laval**t állítják, csak a francia haderő parancsnoki posztját tartja meg. 1942 novemberében beteg fiát látogatja meg Algírban, mit sem tudva az angolszász erők tervezett észak-afrikai partraszállásáról (Fáklya-hadművelet). A partra szálló erők és helyi francia partizán támogatók fogságába kerül; ráveszik, hogy adjon parancsot a helyi francia erőknek a fegyverletételre. Cserébe **Eisenhower** elismeri Észak- és Nyugat-Afrika Főbiztosának, amely címet az admirális magának adományozta. 1942. december 24-én egy fiatal francia monarchista, Fernand Bonnier de La Chapelle meggyilkolja – lehetséges, hogy a brit titkosszolgálat (MI6) megbízásából, és bizonyos, hogy Charles de Gaulle nagy öröme 57, 66

Darvas József (1912–1973) író, publicista, baloldali politikus 88

Darwin, Charles (1809–1882) angol természettudós 260, 279

Davies, Joseph Edward (1876–1958) moszkvai amerikai követ (1937–1938) 200, 201

Deák László (1891–1946) ezredes, az 1942. januári délvidéki vérengzésben játszott szerepéért először Magyarországon ítélik

el, majd kiadják Jugoszláviának, ahol halálra ítélik és Zsablyán kivégzik 598, 729

Deák István 5, 39

Dietrich, Josef (1892–1966) a Waffen-SS tábornoka, SS-*Oberstgruppenführer*. Részt vesz a lengyelországi, a franciaországi, a balkáni és a keleti hadjáratokban. 1944 végén az Ardenneknben harcol, majd Magyarországra vezénylik. 1946-ban egy amerikai katonai bíróság életfogytiglani börtönre ítéli, mert a parancsnoksága alatt szolgáló SS-katonák Malmédynél amerikai hadifoglyokat mészároltak le. Büntetését tisztársai vallomásai alapján 25 évre mérséklék, 1956-ban rövid időre szabadlábra helyezik, majd ismét letartóztatják, ezúttal a „hosszú kések éjszakáján” elkövetett gyilkosságokban való részvételéért 19 hónap börtönre ítélik, 1959-ben egészségi állapotára való tekintettel szabadlábra helyezik. Temetésén 6000 Waffen-SS veterán jelenik meg 598

Diner Gábor, dr. (?–?) ügyvéd 701

Domonkos Miksa (1890–1954) tartalékos százados, gépészmérnök, 1944 áprilisától a Zsidó Tanács Technikai Osztályának vezetője. 1944. október 28-tól a Zsidó Tanács tagja, a nagy gettó adminisztrációjának vezetője. 1948-tól a hitközség ügyvezető főtitkára. 1950-ben nyugállományba vonul. Koholt vádak alapján letartóztatják, megkínózzák, **Stöckler Lajossal** együtt **Raoul Wallenberg** meggyilkolásával vádolják. Féléves fogság után emberi roncsként szabadul, hamarosan meghal 727

Doriot, Jacques (1898–1945) francia politikus, kezdetben elkötelezetten baloldali, majd az 1930-as évek közepétől az internacionalizmus helyett a szélsőséges, radikális nacionalizmust, nemzetiszocializmust kezdi hirdetni. 1936-ban megalapítja a *Partie Populaire Française*-t (Francia Néppárt), élesen támadja a Népfront-koalíciót, szövetséget hirdet Németországgal és Olaszországgal, 1939-től nyíltan náci kollaboráns. Marcel Déat-val megalapítja a *Légion des Volontaires Français*-t (Francia Önkéntesek Légiója),

a Wehrmacht francia egységét, melynek tagjaként a keleti fronton harcol, 1943-ban megkapja a Vaskereszt kitüntetést. Légitámadás során veszti életét 66

Doroghi Farkas Ákos, dr. (1894–?) tisztviselő, 1913-tól Budapest közigazgatási apparátusában dolgozik. 1939-ben jelölik alpolgármesternek, de nem választják meg. A Zsidókérdést Kutató Intézet egyik alapítója. 1944 júniusától, Szendy Károly lemondása után Budapest polgármestere. Megszervezi a fővárosban élő zsidók csillagos házakba tömörítését. Polgármesteri állását a nyilas puccs után is megtartja, december 23-ig tartózkodik a fővárosban. A népbíróság tizenöt év kényszermunkára, a NOT tízévi fegyházra ítéli 599, 707

Dönitz, Karl (1891–1980), német admirális, a hadiflotta főparancsnoka, **Hitler** öngyilkossága után államfő. A nürnbergi nemzetközi katonai bíróság tíz év börtönre ítéli, 1956-ban szabadul 25

Ebesi György 756

Eckhardt Tibor (1888–1972), politikus, ügyvéd, országgyűlési képviselő, az ÉME egyik alapítója és elnöke, a Magyar Nemzeti Függetlenségi (Fajvédő) Párt egyik vezetője, 1928-tól a Magyar Revíziós Liga ügyvezető alelnöke. 1930-tól az FKGP tagja, **Gaál Gaszton** halála után a párt elnöke (1932–1940). 1931-től Miskolc, 1933-tól Mezőcsát országgyűlési képviselője. 1940-ben lemond az FKGP elnökségéről, s a kormányzó és **Teleki Pál** megbízásából az Egyesült Államokba megy. 1945 után az emigráció egyik vezéralakja, a Magyar Nemzeti Tanács egyik megszervezője és végrehajtó bizottsági tagja 77, 134, 185, 202

Eden, Anthony (1897–1977) brit politikus, **Churchill** híve, külügyminiszter (1935–1938, 1940–1945, 1951–1955), miniszterelnök (1957–1959) 194, 199, 201

Eisenhower, Dwight David (1890–1969) amerikai tábornok, politikus. A II. világháború idején a nyugati fegyveres erők

főparancsnoka, az észak-afrikai és normandiai partraszállás terveinek egyik kidolgozója és végrehajtója. 1951-től a NATO főparancsnoka, az Egyesült Államok 34. elnöke (1953–1961) 57

Endre László (1895–1946) köztisztviselő, szélsőjobboldali politikus, 1919-től Gödöllőn szolgabíró, majd 1923-tól főszolgabíró. Különbőféle fajvédő, szélsőjobboldali szervezetek tagja. 1937 júniusában a Fajvédő Szocialista Párt alapító vezetője. Augusztusban „életszerződést” köt Szálasival. A pártból kilép, mert jelölik Pest vármegye alispáni posztjára. 1938–1944-ig Pest vármegye alispánja, 1944. április 8-tól belügyminisztériumi államtitkár. Március végén megkezdí a zsidók jogait korlátozó rendeletek kidolgozását; a deportálások egyik irányítója. 1944. július 20-án **Jaross Andor** belügyminiszter a zsidókkal kapcsolatos ügyek intézésének jogát elvonja tőle. A Szálasirendszer idején a hadművelleti területek polgári kormánybiztosa. A háború után a népbíróság halálra ítéli, kivégzik 28, 373, 512, 600, 625–627

Endrődy (Jambrekovich) László 756

Engels, Friedrich (1820–1895) társadalomtudós, filozófus.

Harcostársa, **Karl Marx** halála (1883) után kéziratban maradt művei, többek között *A tőke* II. és III. kötetének sajtó alá rendezője, kiadója 82

Esterházy Pál, herceg (1901–1989) a legnagyobb magyarországi földbirtokos, jeles emberbarát, komoly összegekkel támogatja a tudományos, elsősorban orvosi kutatásokat. A politikai élettől távol tartja magát, még az 1927-ben újjászervezett felsőházban sem hajlandó helyet foglalni. Az Anschluss után (1938) burgenlandi birtokait nem keresi föl. 1944-ben Budapesten jelentős összeggel támogat egy embermentő akciót. 1948-ban letartóztatják, a **Mindszenty**-per IV. rendű vádlottjaként tizenöt év börtönre ítélik, 1956-ban kiszabadul, Zürichben telepszik le 677

Eszter, az ószövetségi Eszter könyve szerint **Ahasvérus** perzsa király felesége 338

Éva, a Biblia és a Korán szerint az Isten által teremtet első nő 454

Famady Károly, dr. (?-?) ügyvéd 700

Faragho Gábor (1890–1953) hivatásos katonatiszt, vezérezredes, 1940–1941-ben moszkvai katonai attasé, 1941–1942-ben a Honvédelmi Minisztérium elnökségének vezetője, majd 1944. október 16-ig a csendőrség felügyelője. 1944. szeptember 28-án vezetésével indul Moszkvába a fegyverszüneti delegáció. Az Ideiglenes Nemzeti Kormány közellátási minisztere 1945. július 21-ig. Miután megvált miniszteri tisztétől, Kecskemét környéki tanyáján, egyben kitelepítési helyén él 349, 722, 723

Fazekas Csaba 5

Fehér Lajos (1917–1981) politikus, agrárszakember, a **Horthy-**korszakban részt vesz az illegális kommunista mozgalomban. 1945 januárjában az ÁVO egyik megszervezője, **Péter Gábor** osztályvezető-helyettese. A **Kádár**-korban az MSZMP Politikai Bizottság tagja, a korszakban haladónak minősíthető agrárpolitika egyik kidolgozója 525, 593

Feketehalmy-Czeydner Ferenc (1890–1946) vezérezredes, 1941-től a szegedi V. hadtest parancsnoka, jelentős szerepet játszik a délvidéki vérengzésben. 1942 augusztusában nyugállományba helyezik. 1943 decemberében 15 társával együtt hadbírórság elé állítják. 1944 januárjában **Grassy Józseffel** és **Deák Lászlóval** együtt Németországba szökik, belép a Waffen-SS-be. Március 19. után visszatért Magyarországra, de tényleges katonai szolgálatot nem teljesít. **Beregyfő Károly** felkérésére ismét belép a magyar hadseregbe, hadbíró. 1945-ben amerikai fogságba kerül, Magyarországon népbírórság elé állítják, halálra ítélik, majd kiadják Jugoszláviának, halálra ítélik, kivégzik 683, 760

Fenesi Ferenc, dr. (?-?) ügyész 698

Ferenczy László (1898–1946) csendőr alezredes, 1944. március 28-tól **Baky László** a zsidóügyekben a német biztonsági rendőrség és a magyar csendőri erők közötti összekötő tisztnek nevezi ki. Jelentős szerepet játszik a vidéki zsidóság deportálásának megszervezésében. 1944 júniusában **Sztójay**

Döme miniszterelnökököt tájékoztatja arról, mi történik Auschwitzban a deportált zsidókkal. A **Lakatos**-kormány idején az országban még élő zsidók vidéki gyűjtőtáborokban történő összetömörítését készíti elő. A nyilas uralom idején a Belügyminisztériumban a zsidóügyek egyik fő felelőse. A népbírórság halálra ítéli, kivégzik 727

Fiala Ferenc (1904–1988) mérnök, újságíró, az *Összetartás* felelős szerkesztője, 1940-ben a Nyilaskeresztes Párt sajtóosztályának vezetője, a nyilas puccs után a miniszterelnökség sajtóosztályát vezeti. A népbírórság életfogytiglani fegyházra ítéli, 1956-ban szabadítják ki fogságából, Nyugatra távozik 750

Finta József (1889–1968) altábornagy, 1944 novemberétől 1945 májusáig a csendőrség felügyelője (parancsnoka), a népbírórság 1946-ban hétévi börtönre ítéli 602

Fischer Ferenc lásd Keresztes-Fischer Ferenc

Földes Pál (1900–1975) textilmérnök, gyárigazgató, az illegális kommunista mozgalom harcosa, a II. világháború alatt a szovjet ellenállási mozgalom résztvevője. A magyarországi gyapjúipar irányítója, a Textilipari Kutató Intézet megszervezője és első igazgatója 380

Frank László, dr. (1907–1979) ügyvéd, 1942-től 1944. novemberi szökéséig munkaszolgálatos. 1945. április végétől az általa megszervezett kaposvári népiügészség vezetője. Budapesten többek között a Szálasi-perben és **Kovarcz Emil** ügyében képviseli a vádat. 1948 februárjától a NOT bírója, 1950-ben főállamügyész-helyettes. 1951–1956-ig a Pest megyei, majd a Fővárosi Bíróságon tanácsvezető bíró. 1956 januárjától ügyvédként praktizál 715, 728, 737, 745

Frank Tibor 5

Frigyes, II., Nagy (1712–1786) porosz király (1740–1786) 384
Fülöp Mihály 5

Gaál Gaszton (1868–1932) nagybirtokos, kiszagda politikus, a közép- és nagybirtokos érdekek védelmezője. 1920-ban

kisgazdapárti képviselő, 1921-ben a Nemzetgyűlés elnöke. 1922-ben kilép a kormánypártból, 1926-ban megalapítja az Agrár Pártot. 1931-ben az ismét megalakuló Kisgazdapárt elnöke 202

Gable, P. A. 756

Gábor György 5

Gál Csaba (1892–1946) gépészmérnök, nyilas mozgalmár.

1920-ban Sátoraljaújhelyen felkelést szervez a cseh megszállás ellen. A felkelés leverése után cseh fogságba kerül, halálra ítélik, megszökik. Magyarországon 1920-as évektől szélsőjobboldali politikus; vitézzé avatják. A kormányfőtanácsosi címet visszautasítja, Szálasihoz csatlakozik. 1938-tól a Nyilaskeresztes Párt tagja, az év őszétől budapesti főkerületvezető. A párton belül 1938–1939-ben a „Nemzetség” nevű szervezet vezetője, közel 100 ezer tisztviselőről készít részletes kartotékos nyilvántartást. 1939–1944-ben országgyűlési képviselő, a nyilas puccs után személyügyi kormánybiztos. A népbíróság, majd a NOT halálra ítéli, kivégzik 55, 97, 599, 729

Gálfalvy István, dr. (?–?) jogász, 1945-től népbíró. Az általa vezetett tanács ítéli halálra **Budinszky Lászlót, Basch Ferencet**, és életfogytiglani fegyházra **Hóman Bálintot** 607

Garamvölgyi Sándor (?–?) a Szálasi népbíróági perében ülésező tanács tagja (SZDP) 737

Gartner Pál, dr. (1900–1975) ideggyógyász. 1919-ben diákmozgalmi tevékenységéért kizárják az egyetemről. Tanulmányait a prágai német egyetemen folytatja (1920–1923), oklevelet a pécsi egyetemen szerez (1925). 1925–1926-ban a nagykallói elmeintézetben ápoló, majd orvos. Elmeszakértő a biatorbágyi merénylet, Matuska Szilveszter perében. Munkásmozgalmi tevékenysége miatt 1933-ban elbocsátják. 1936–1939-ig a budapesti Schwartzner Intézet igazgató főorvosa, majd munkaszolgálatosként légőorvos. 1945–1946-ban az Országos Elmemegfigyelő igazgató főorvosa. 1946-tól az Alsóerdősor utcai Korányi Kórház

megbízott főorvosa, 1950–1970-ig osztályvezető főorvosa 582, 616, 676, 690

Gede Tibor 10

Gera József, dr. (1896–1946) orvos, nyilas politikus. **Szöllősi**

Jenő családjának háziorvosa Makón. 1939-ben a párt Csanád megyei szervezetének vezetője. 1940 októberében a Kúria háromhavi fogházra és háromévi hivatalvesztésre ítéli. Kiszabadulása után a párt szegedi főkerületének vezetője; 1942 tavaszától **Csia Sándor** helyettese, majd a párt ideológiai osztályának vezetője. 1943 tavaszától a párt sajtó- és propagandaosztályának vezetője, 1944 májusától a pártépítés vezetője. A Szálasi-per V. rendű vádlottja, a népbíróság halálra ítéli, kivégzik 37, 41, 439, 592, 599, 696, 719–721, 729, 731, 732

Ghyczy Jenő (1893–1982) diplomata, 1942. május 20-tól 1943. július 24-ig külügyminiszter-helyettes, majd 1944. március 22-ig külügyminiszter, az angolszász orientáció híve, részt vesz a béketárgyalásokban 222

Gobbi Hilda (1913–1988) színművész 88

Goebbels, Joseph (1897–1945), német nemzetiszocialista politikus. Filozófiai és irodalmi tanulmányokat végez a heidelbergi egyetemen, 1922-ben csatlakozik a náci párthoz. Bombasztikus stílusú újságíró, hatékony szónok és propagandista. 1927-től 1935-ig saját hetilapot ad ki (*Der Angriff*). 1929-től az NSDAP főpropagandistája, a rádiót és a filmet az elsők között állítja a náciok szolgálatába. 1933 márciusától a Birodalmi Propaganda és Népfelvilágosítás minisztere. 1933. május 10-én megszervezi Berlinben a zsidó, marxista és más „felforgató” írók könyveinek nyilvános elégetését. 1938 novemberében a „birodalmi kristályéjszaka”-nak nevezett országos pogrom egyik fő szervezője. A II. világháború idején fáradhatatlanul ontja a cikkeket; beszédeit általában a rádió is közvetíti. Személyesen felügyeli a berlini zsidók deportálását 1942-ben. 1944 júliusában a „totális háború teljhatalmú megbízottja”. **Hitler** politikai végrendeletében

(1945. április 29.) kancellárrá nevezi ki. Vezére halála után megmérgezi hat gyermekét, majd parancsára egy SS-katona őt és feleségét is agyonlövi, holttestüket elégetik 25, 91, 142, 396, 677

Goldschmidt (?-?) 419

Goodwin, John 756

Gömbös Ernő (1916–1992) hivatásos katonatiszt, százados (1944 novemberétől), **Gömbös Gyula** miniszterelnök fia. 1944. október 15-én önként jelentkezik a nyilasoknál, Szálasi segédtisztje lesz. A háború után népbíróság elé állítják, tíz évre ítélik, 1946 szeptemberében megszökik a szegedi fegyházból, Nyugatra távozik 597, 602, 625, 680, 685, 692, 703, 707

Gömbös Gyula (1886–1936) **Horthy Miklós** híve, radikális nacionalista, fajvédő, antiszemita. 1929–1936-ig honvédelmi miniszter, 1932-től haláláig miniszterelnök. 1933. június 17-én az első hivatalban lévő miniszterelnök, aki **Hitlernél** látogatást tesz 202, 403

Göring, Hermann (1893–1946) az egyik legnépszerűbb náci politikus, a Luftwaffe főparancsnoka, a Reichstag elnöke, Poroszország miniszterelnöke. Az I. világháború idején az egyik legsikeresebb német vadászpilóta; 1922-től **Hitler** híve. 1923-ban a „sörpuccs” idején súlyosan megsebesül, a felelősségre vonás elől Ausztriába szökik. 1928-tól az NSDAP parlamenti képviselője, 1932 augusztusától a Reichstag elnöke, **Hitler** első kormányában tárca nélküli miniszter. 1933-ban porosz belügyminiszter, tárca nélküli miniszter, a Gestapo parancsnoka. 1934. június 30-án, a „hosszú kések éjszakáján” Berlinben irányítja az SA-vezetők lemészárlását. 1935. március 1-től a Luftwaffe parancsnoka. 1936-tól a Négyéves Terv végrehajtásának teljhatalmú megbízottja. 1938-tól a zsidó vagyonok árjásításának irányítója, 1939. szeptember 1-től **Hitler** kijelölt utóda, 1940 júliusától birodalmi marsall. Népszerűsége akkor kezd csökkenni, amikor kiderül, hogy a német légvédelem képtelen az ellenséges bombatámadások elhárítására, amelyek a civil lakosság körében több kárt

okoznak, mint a hadiiparnak. A zsidókérdés „végső megoldásának” egyik kidolgozója, végigraboltatja Európát műkincsekért. Nürnbergben bíróság elé állítják, halára ítélik, cellájában öngyilkos lesz 142, 510

Grassy József (1894–1946) hivatásos katonatiszt, vezérezredes; 1942 áprilisáig dandár-, illetve hadosztályparancsnok Verbász–Zombor–Újvidék körzetében. 1942 áprilisától a keleti harctéren szolgál, 1942 novemberétől a HM-ben kiképzési csoportfőnök. 1942-ben, majd 1943-ban vizsgálatot indítanak ellene az újvidéki mézárulásban játszott szerepéért. 1944 elején az ítélet elől Németországba szökik, áprilisban hazatér, nyugállományba helyezik. Szálasi uralma idején reaktiválják, megbízást kap a „Hunyadi” SS honvéd gránátos hadosztály megszervezésére. 1945 tavaszán amerikai fogságba kerül, kiadják a magyar hatóságoknak, **Zöldi Mártonnal** együtt állítják népbíróság elé, halálra ítélik, majd kiadják Jugoszláviának, ott is halálra ítélik, kivégzik 681–684, 761

Gruber Lajos (1900–?) gépészmérnök, az ÉME egyik alapító tagja, 1923-ban az antiszemita diákmegmozdulások egyik fő szervezője. Az Egyesült Magyar Nemzeti Szocialista Pártnak 1932-től alapító tagja, majd 1938–1939-ben pártvezető-helyettese. 1939 februárjában átlép a Hungarista Pártba, nyilas képviselő, 1940. november 4-től a Pártszervezés vezetője. 1941 márciusában lázítás, hatósági közeg elleni erőszak és súlyos testi sértés vádjával állítják bíróság elé, egyévi börtönre ítélik, képviselői mandátumától megfosztják. 1942 decemberében rendőri intézkedés akadályozása és a rendőrség elleni gyűlöletre izgatás vádjával nyolc hónapi börtönre ítélik. 1942-ben szembefordul Szálasisal. További sorsa ismeretlen 15

Grynaeus Dezső, dr. (1897–1946) pénzügyi szakember, a világháború alatt a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank igazgatója. A háború után népbíróság elé állítják a Bank aranykészlete Nyugatra szállításának megszervezése vádjával 612

Guderian, Heinz (1888–1954) német katonai teoretikus, tábornok, a páncélos hadviselés egyik atyja. 1941 őszen háttérbe szorul, mert bírálja **Hitler** döntését, aki Moszkva elfoglalása helyett délre, a kijevi katlancsátához irányítja a főerőket. 1943 márciusától a páncélos erők főfelügyelője, 1944. július 21-től a szárazföldi erők vezérkari főnöke. 1945. március 28-án **Hitler** leváltja, 1945–1948-ig amerikai fogságban van, a szovjetek követelése ellenére Nürnbergben nem állítják a nemzetközi katonai bíróság elé 510, 714

Gyarmathy Gábor (?–?) nyilas párttag, kassai nyilas főispán 1944–1945-ben 704

Gyertyánfy Kornél (1899–1986) hivatásos katonatiszt, vezérkari ezredes 604

Haála Róbert, dr. (1906–?) ügyvéd, 1941-től nyilas képviselő, 1944. november 4-én a Budai Várban Szálasi eskütételén ő olvassa fel a nemzetvezető esküszövegét 680

Habsburg Albrecht (1897–1956) királyi herceg, földbirtokos, politikus, a felsőház tagja. Az 1920-as években a legitimisták királyjelöltje; hűségnyilatkozatban ismeri el **Habsburg Ottó** elsőbbségét. **Hitler** uralomra jutása után a németbarát irányzat híve, az 1942. januári újvidéki vérengzés irányítói az ő birtokáról és közreműködésével szöknek 1944 elején Németországba. A Magyar Megújulás Pártjának (1943) kormányzójelöltje. 1945 után Argentínában él 593

Habsburg Ottó (1912–2011) politikus, közíró, az utolsó Habsburg trónörökös. 1961-ben lemond az osztrák trónról, 1979–1999 között az Európai Parlamentben a német CSU-frakció tagja 77

Hain Péter (1895–1946) rendőrtiszt, 1918 novemberétől a budapesti bünyügyi osztályhoz beosztott detektív. 1923-tól a rendőrség politikai osztályán a kommunisták elleni nyomozócsoport vezetője. 1938-tól a személybiztonsági szolgálat vezetőjeként **Horthy Miklós**, valamint a Magyarországra érkező külföldi hivatalos személyek

biztonságáért felelős. **Baky László** 1944 áprilisában a rendőrfőkapitányság politikai rendészeti osztálya budapesti tagozatának vezetőjévé nevezi ki, júniusban leváltják. A nyilas uralom idején az állambiztonsági rendészet (Politikai Osztály) vezetője. Szálasi decemberben kormánytanácsossá nevezi ki. Népbíróság elé állítják, halálra ítélik, kivégzik 598, 711

Hain Péterné sz. Sándor Gizella (1915–?) Sándor Kálmán baloldali újságíró lánya. A család a Tanácsköztársaság után emigrációba kényszerül. 1932-ben tér haza, baloldali körökben forog, 1933-ban letartóztatják, a VKF/2. osztály ügynöke lesz, Hetényi Imrének és **Sombor-Schweinitzer József**nek jelent. 1940-ben **Hain Péter** felesége lesz, a német megszállás után a német titkosrendőrségnek jelent, elsősorban férje tevékenységéről. 1944–1945-ben intim, szoros viszonyt ápol **Vajna Gáborral**. 1945-ben internálják, 1953-ban tízévi börtönre ítélik, 1955-ben szabadlábra kerül: büntetésébe beszámítják az internálás éveit is. Kiszabadulása előtt, majd utána is együttműködik az államvédelmi hatóságokkal. Az 1956-os forradalom leverése után előbb Ausztriába, majd Nyugat-Németországba „disszidál”; eredménytelenül próbál beépülni a nyugatnémet titkosszolgálatba. Kapcsolata a magyar hírszerzéssel 1960-ban szakad meg 711

Hajnácskő László (1895–1947) csendőr ezredes, 1942 végétől 1944. október 25-ig a pécsi (IV.) csendőrkerület parancsnoka. A nyilas uralom idején a Belügyminisztérium VII. (közbiztonsági) osztályának vezetője. Népbíróság elé állítják, 1946. november 22-én halálra ítélik, kivégzik 727

Haller, Kurt (?–?) német diplomata, egy időben az *Abwehr* és a Külügyminisztérium közötti összekötő tiszt, 1944-ben **Edmund Veesenmayer** politikai tanácsadója és különmegbízottja a Nyilaskeresztes Párttal és személyesen Szálasisal való kapcsolattartásra 624

Hámán, a bibliai **Eszter** könyve szerint **Ahasvérus** perzsa király minisztere, a zsidók ellensége 338

Hardi Titusz 5

Heday Aladár ifj., dr. (?-?) ügyvéd 701

Hellebronth Vilmos (1895–1971) hivatásos katonatiszt, a Szálasi-kormányban a „termelés folyamatos vezetésével” megbízott tárca nélküli miniszter. A népbíróság tizenöt évi fegyházra, a NOT halálra ítéli, a köztársasági elnök ezt életfogytiglani fegyházra változtatja, 1963-ban szabadul 611, 625

Hennyey Gusztáv (1888–1977) hivatásos katonatiszt, vezérezredes. Az I. világháború végén százados, katonai attasé Párizsban, Belgrádban és Athénben. 1933–1937-ig a vezérkari főnökség 2. osztályának vezetője. 1941-ben vezérőrnagyként a II. hadtest parancsnoka. A **Lakatos**-kormány külügyminisztere. A nyilas puccs után letartóztatják, Sopronkőhidára hurcolják. A II. világháború után Münchenben telepszik le 510, 714

Hermann Imre, dr. (?-?) ügyvéd, a Magyar Nemzeti Szocialista Párt helyi szervezetének vezetője, 1937–1938-ban a Nyilaskeresztes Párt borsodi kerületvezetője. Kizárják a pártból, mert Szálasi „bécsi és moldvai hegyeken át prófétává gurult örménynek” nevezi. 1942 tavaszán bocsánatot kér Szálasitól, „próbaidőre” visszaveszik a pártba, ám rövidesen ismét kizárják „pártbomlasztás” vádjával. 1946-ban a népbíróság tizenöt évi fegyházra ítéli 704

Himler Márton (1888–1961) magyar származású amerikai üzletember, újságíró, az FBI ügynöke, majd az OSS (Organisation of Special Services) ezredese. Komoly szerepet játszik a magyar háborús főbűnösök elfogásában, első kihallgatóik egyike 12

Himmler, Heinrich (1900–1945) náci politikus, az SS birodalmi vezetője (*Reichsführer*). 1922-től **Hitler** híve, a müncheni „sörpuccs” egyik résztvevője. Megszállott fajvédő, az SS megszervezője. 1929-től **Hitler** testőrségének parancsnoka, 1930-tól parlamenti képviselő. A náci hatalomátvétel után a politikai rendőrség parancsnoka Poroszország kivételével,

ahol a Gestapo **Göring** ellenőrzése alatt áll. 1934-ben az SA-val való leszámolás irányítója. A koncentrációs táborok egyik fő megszervezője, a zsidókérdés „végső megoldásának” irányítója, a brutális náci megszállási politika kidolgozója. Amikor a háború végén **Hitler** megtudja, hogy titkos tárgyalásokat folytat az angolszászokkal, kizárja a pártból, és minden tisztségétől megfosztja. A fegyverletétel után menekülni próbál, angol fogságba kerül, öngyilkos lesz 142, 602

Hirohito (1901–1989) a 124. japán uralkodó (1926–1989), nacionalista és militarista, komoly felelősség terheli országa világháború előtti és alatti politikájáért. Míg több miniszterét, tábornokát és admirálisát hadbíróság elé állítják és elítélik, ő a békés, demokratikus újjáépítés szimbólumaként háborítatlanul uralkodik 193, 408

Hitler, Adolf (1889–1945) a Nagy/Német (1939-ig Harmadik) Birodalom vezére (*Führer*), az NSDAP fő ideológusa, megszervezője. 1919-ben Münchenben belép a Német Munkáspártba, melynek hamarosan átveszi a vezetését. A párt hamarosan nevet is változtat: Nemzeti Szocialista Német Munkáspárt. 1923-ban sikertelen puccskísérlete után öt év börtönre ítélik, a fogságban írja meg a *Mein Kampf* (Harc) első kötetét. Szabadulása után újjászervezi pártját, amely a gazdasági világválság idején, 1930-tól a legerősebb parlamenti párt lesz. Hindenburg köztársasági elnök 1933. január 30-án kancellárrá nevezi ki, néhány hónap alatt felszámolja a parlamenti demokráciát, majd a miniszterelnöki és államelnöki funkciót is egyesíti. Pártja és rendszere népszerűségét a Saar-vidék népszavazást követő visszatérése Németországhoz (1935), a Rajna-vidék remilitarizálása (1936), majd az Anschluss (1938) mellett az is növeli, hogy a nagyarányú közmunkákkal és a hadiipari beruházásokkal sikerül a munkanélküliséget felszámolni. 1939–1940 folyamán egyik fontos célja a zsidók kivándoroltatása, 1941-től az európai zsidók fizikai megsemmisítése. 1939. augusztus 23-án paktumot köt **Sztálin**nal, majd megtámadja

Lengyelországot. A német csapatok által megszállt területeken több millió zsidót, lengyelt, ukránt, orosz és más nemzetiségű embert ölnek meg. Milliók dolgoznak és pusztulnak el a náci kényszermunkatáborokban is. A szovjet csapatok által körülvárt Berlinben öngyilkos lesz 11, 17, 19, 20, 25, 33, 58, 60, 75, 79, 90, 91, 102, 103, 112, 119, 134, 142, 143, 150, 169, 181, 189, 191, 193, 195–197, 245, 275, 291, 320, 345, 349, 350, 378, 418, 419, 440, 489, 539, 590, 712, 757

Horthy István (1904–1942) gépészmérnök, **Horthy Miklós** fia, 1942. február 19-től kormányzóhelyettes. A keleti fronton hal meg repülőgép-balesetben 16, 165

Horthy Miklós (1886–1957) tengernagy, Magyarország kormányzója (1920–1944). Az I. világháborúban az Adriai-tengeren szolgált, az 1919-es ellenforradalom egyik vezetője. Konzervatív, antikommunista politikus. Külpolitikájának fő célja a trianoni békeszerződés revíziója, az elvesztett területek visszaszerzése. 1938–1940 között **Hitler** és **Mussolini** segítségével az „országgyarapítás” sikerrel jár, de ennek ára az egyre szorosabb szövetség Németországgal. Jelentős felelősség terheli azért, hogy Magyarország 1941 áprilisában részt vesz Jugoszlávia feldarabolásában, majd júniusban csatlakozik a Szovjetunió elleni háborúhoz. Különbéke-próbálkozásai kiváltják **Hitler** gyanakvását. Magyarország német megszállása (1944. március 19.) után nem mond le, kinevezi **Sztójay Dömét** miniszterelnöknek, tűri a vidéki zsidóság deportálását. 1944. október 15-én a németek erőszakkal kényszerítik arra, hogy Szálasi Ferencnek átadja a hatalmat. A háború után Portugáliában él 11–16, 28, 43, 154, 165, 234, 265–267, 269, 292, 313, 322, 330, 344, 346, 349, 350, 367, 399, 408, 419, 433, 467, 469, 472, 484, 510, 511, 539, 540, 601, 668, 672, 673, 683, 688, 714, 717, 720, 722, 760, 761

Horthy Miklós, ifj. (1907–1993) földbirtokos, mérsékelt konzervatív-liberális nézeteket vall, 1939–1942: braziliai magyar követ, 1944. január 1-től a kormányzói „kiugrási iroda” vezetője. 1944. október 15-én a németek elrabolják és

a mauthauseni koncentrációs táborba hurcolják. A magyar emigráció életében csak rövid ideig játszik szerepet 77

Horthy Miklósné, sz. Purgly Magdolna (1881–1959) **Horthy Miklós** felesége (1901–1957) 16, 165

Horváth István (?–?) a Szálasi népbíróági perében ülésező tanács tagja (Nemzeti Parasztpárt) 737

Horváth Klára (?–?) Szálasi titkárnője 624

Horváth Sándor (1897–?) hivatásos katonatiszt, vezérkari ezredes 593

Hubay Kálmán (1902–1946) újságíró, lapszerkesztő, szélsőjobboldali politikus. 1938 márciusában Lovasberényben párton kívüli fajvédő programmal képviselővé választják. Szálasi bebörtönzése idején (1938–1940) a nyilas párt vezetője, országgyűlési képviselő. 1941-ben szembe fordul Szálasiival; **Baky László** és **Pálffy Fidél** mellett a Magyar Nemzetiszocialista Párt egyik vezetője lesz. A nyilas rendszer idején a Nemzetvezető Munkatörzse kultúrorodája vezetője. A háború után a népbíróság halálra ítéli, kivégzik 15, 60, 63, 76, 103, 112, 137, 599, 723

Hugenberg, Alfred (1865–1951) német üzletember, 1909-től a Krupp Fegyvergyárak igazgatótanácsa elnöke, a legnagyobb német filmgyár, az UFA és számos vidéki napilap tulajdonosa. 1919-ben a Deutschnationale Volkspartei (DNVP – Német Nemzeti Néppárt) egyik alapítója, parlamenti képviselője, majd elnöke. 1929-től jelentős támogatásban részesíti az NSDAP-t, **Hitler** hatalomra kerülése után mezőgazdasági és gazdasági miniszterré nevezi ki. Fél évvel később lemond, így tiltakozik a DNVP feloszlata ellen. A Reichstag tagja marad, de politikai befolyása nincs 181

Hull, Cordell (1871–1955) amerikai politikus, külügyminiszter **Roosevelt** elnöksége idején (1933–1944). Miután egészségi okokra hivatkozva lemond, 1945-ben Béke Nobel-díjjal tüntetik ki az ENSZ megalapításában játszott szerepéért 199, 201

Humboldt, William 756

Ihász (?-?) ÁVO őrnagy 523, 601, 602, 606–608, 615–617, 620, 681, 684, 693, 695, 698–700, 702, 703

Ilosvay Hollósy István (?-?) a Szálasi népbíróági perében üléselő tanács tagja (Polgári Demokrata Párt) 737

Imrédy Béla (1891–1946) közgazdász, jobboldali politikus, miniszterelnök. 1932-ben **Gömbös Gyula** kormányában pénzügyminiszter. 1935 januárjában kilép a kormányból, az MNB elnöke lesz, a **Darányi**-kormányban tárca nélküli közgazdasági miniszter, 1938–1939-ben miniszterelnök. Jelentős szerepet játszik a második és a harmadik zsidótörvény előkészítésében. A kormányzó, kihasználva egyik felmenőjének zsidó származását, meneszti. **Rácz Jenő**vel, **Jaross Andor**ral és Incze Antallal a Magyar Élet Mozgalom nevű jobboldali tömörülés vezetője. 1940 októberében Magyar Megújulás Pártja néven új pártot alapít, melyhez 26 parlamenti képviselő csatlakozik. 1942-ben összefog a képviselőházban a **Pálffy Fidél** vezette Magyar Nemzetiszocialista Párttal. A **Sztójay**-kormány tárca nélküli közgazdasági minisztere, 1944. augusztus 7-én lemond, a háború végén Nyugatra menekül. Amerikai fogságba kerül, 1945. október 3-án Szálasival és más háborús bűnösökkel együtt repülőgépen szállítják Budapestre. A népbíróság halálra ítéli, kivégzik 28, 59–61, 76, 82, 84, 86, 112, 127, 185, 196, 236, 245, 262, 304, 373, 381, 480, 594, 596, 599, 624, 625, 700, 702, 723, 733, 758

Inönü, Ismet (1884–1973) török tábornok, politikus, 1923–1927-ig, majd 1961–1965-ig miniszterelnök, 1938–1950 között államelnök 93, 95

Iorga, Nicolae (1871–1940) román politikus, történész, költő, drámaíró, kritikus. 1910-ben a Nemzeti Demokrata Párt egyik megalapítója, 1931–1932-ben miniszterelnök. A szélsőjobboldali Vasgárda ellenfele, egy Vasgárda-kommandó tagjai gyilkolják meg 75

István, I., Szent (970–980 k.–1038) magyar fejedelem, az első magyar Árpád-házi király 217, 218, 398

Jancsuskó Gábor, dr. (1911–?) ügyvéd, az újvidéki nyilas pártszervezet vezetője. A nyilas puccs után **Gera József** helyettese, 1944. október 25. után a Duna–Tisza-közi terület országmozgósítási és hadműveleti kormánybiztosa, decembertől 1945. márciusig **Endre László** mellé beosztott pártmegbízott. Március végén–április első napjaiban mint a Nyilaskeresztes Párt frissen kinevezett helyettes vezetőjének egyik feladata, hogy az alkalmatlannak bizonyult fő- és alispánokat leváltsa. 1945. március 10-től a nyilas pártépítés vezetője. A népbíróság tizenöt, a NOT tizenkét évi fegyházra ítéli, 1956. augusztus 21-én amnesztiával szabadul. Kérelme alapján 1972. augusztus 1-jével a Fővárosi Bíróság mentesíti a büntetett előélet hátrányos következményei alól 597, 707, 710

Jankó Péter, dr. (1907–1955) jogász, tanácsvezető népbíró Budapesten 1945. szeptember 9. és 1948. január 28. között mások mellett **Endre László**, **Baky László**, **Jaross Andor**, Szálasi és társai, valamint **Kovarcz Emil** perében. A NOT tagja (1948. január 28.–1949. augusztus 22.), majd a budapesti népbíróság vezetője. 1949. november 2.–1955. szeptember 15-ig a Legfelsőbb Bíróság bírása, ő vezeti a Rajk-per tárgyalását is. Amikor a Rajk-perről nyilvánosságra kerül, hogy koholt vádak alapján szervezték meg, öngyilkosságot követ el 38–40, 43, 626, 627, 694, 695, 699, 702, 706, 707, 714, 720, 727, 735, 737, 749

János (6–100) evangélista, a tizenkét apostol egyike 58, 283, 758, 761

Jaross Andor (1896–1946) szlovákiai, majd magyarországi szélsőjobboldali politikus. 1935-től a prágai képviselőház tagja, 1936-tól a Felvidéki Egyesült Magyar Párt elnöke. A Felvidék egy részének visszacsatolása után, 1938–1940-ig a Teleki-kormányban a felvidéki ügyek tárca nélküli minisztere. 1940 októberében **Imrédy Bélával** megalapítja a Magyar Megújulás Pártját. 1944. március 22-től augusztus 7-ig a **Sztójay**-kormány belügyminisztere. A háború után népbíróság elé

állítják, halálra ítélik, kivégzik 84, 112, 194, 235, 294, 373, 625–627

Jézus Krisztus (3/4 k.–36) zsidó tanító és próféta, a keresztények hite szerint a Megváltó, Isten fia 20–22, 29–31, 36, 114, 115, 118, 136, 139, 140, 165, 184, 215, 217, 240, 243, 249, 250, 255, 281, 283, 285, 289, 290, 292, 311, 317, 319, 328, 330, 331, 348, 370, 374, 375, 385, 397, 408, 421, 434, 435, 438, 442, 446, 449, 451, 468, 470, 471, 513, 557, 572, 581, 582, 584, 591, 612, 619, 620, 622, 632, 649, 650, 652, 655, 665, 666, 670, 691, 738, 748, 752, 758

Jobbágy Lajos (?–?) nyilas tisztségviselő, az Országépítési Iroda helyettes vezetője 601

Kádár János (1912–1989) kommunista politikus, belügyminiszter (1948–1950), koncepció perben elítélik, börtönbe zárják (1952–1954), az 1956-os forradalom leverése után az MSZMP első titkára (1956–1988) 458

Kádár Pál, dr. (?–?) **Pálffy Fidél** perének népügyésze 612
Káldi György 755

Káldi István, dr. (?–?) védőügyvéd 698

Kállai Gyula (1910–1996), kommunista politikus, miniszterelnök (1965–1967) 88

Kállay Miklós (1887–1967) politikus, földművelésügyi miniszter (1932–1935), miniszterelnök (1942. március 9.–1944. március 22., ténylegesen március 19-ig), 1942. május–1943. július: külügyminiszter is. Magyarország német megszállása után a török követségen keres menedéket, a nyilas puccs után letartóztatják, előbb kb. két hétig a Margit körúti fogházban, majd Sopronkőhidán tartják fogva. 1945. március közepén a mauthauseni koncentrációs táborba viszik. Innen két héttel később Dachauban szállítják, majd Tirolban szabadítják ki fogságából az amerikai katonák. A világháború után emigrál. 58, 59, 61, 71, 77, 102, 127, 154, 155, 161, 165, 184–187, 194, 202, 210, 219, 221, 223, 229, 304, 312, 472, 668, 714

Kánya Kálmán (1869–1945) diplomata, 1925–1933-ig berlini követ, 1933–1938 között külügyminiszter. 1944-ben a német megszállás után a Gestapo letartóztatja, Sopronkőhidán raboskodik, fogságából súlyos betegen szabadul 77

Karl Lajos (?–?) 600

Karsai Elek 37

Karsai László 9, 16, 34

Kassai (Schalmayer) Ferenc (1903–1946) nyomdász, 1919–1922-ig a Csehszlovák Kommunista Párt tagja. 1923 végén költözik Magyarországra, Budapesten belép az SZDP-be, megalapítja az *Új Szó* című munkásfolyóiratot. Rövidesen Weiszhaus Aladár szélsőbaloldali, trockista csoportjához csatlakozik. Az 1935-ös választások előtt a Magyar Népakarat Pártjának egyik alapítója. 1936-ban belép a NAP-ba, annak politikai titkára lesz. 1938 közepétől két évig fegyházban, majd 1941 áprilisáig internálótáborban raboskodik. Szálasi kormányában nemzetvédelmi és propagandaminiszter.

A népbíróság golyó általi halálra ítéli, kivégzik 591, 624, 625

Katona Jenő (?–?) a **Rajniss**-per politikai ügyésze 531

Katz, Richard 756

Kautsky, Karl (1854–1938) szociáldemokrata teoretikus, **Engels** halála után a marxista ortodoxia képviselője az **Eduard Bernstein** által képviselt „revizionista”, jobboldali, és a **Lenin** vezette bolsevik-baloldali irányzat híveivel szemben. 1924-től az Anschlussig Ausztriában él, a nácik elől Hollandiába menekül 82, 83

Keitel, Wilhelm (1882–1946) német tábornagy (*Generalfeldmarschal*), 1938-tól a Wehrmacht főparancsnoka. A nürnbergi nemzetközi katonai törvényszék halálra ítéli, kivégzik 510

Kemény Gábor, dr. (1910–1946) újságíró, nyilas külügyminiszter. 1932–1935 között a *Pesti Hírlap* munkatársa, 1933–1939-ig Mórton közigazgatási gyakornok, majd szolgabíró. 1939 tavaszától a Nyilaskeresztes Párt tagja, az

országgyűlési választások után a nyilas képviselőcsoport titkára. 1939 végén politikai tömegtüntetés szervezéséért nyolchavi fogházbüntetésre ítélik, 1940 tavaszán szabadul. Ítéletében háromévi hivatalvesztés és ugyanilyen időtartamra politikai jogainak felfüggesztése is szerepel. Szabadról kerülése után az „országépítész” rendszerén belül a „ma rendszerének”, vagyis a közigazgatás átszervezésének tervezetét dolgozza ki a nyilas hatalomátvétel esetére. 1942 júniusától rendszeresen publikál a *Pesti Újságban*. Szálasi 1943 márciusában a párt külügyi szolgálatának vezetésével bízza meg. 1943. május elejétől egy évig a keleti fronton teljesít katonai szolgálatot, bátorságáért kitüntetik. Leszerelése után ismét a párt külügyi szolgálatának vezetője, a nyilas kormány külügyminisztere. A Szálasi-per VI. rendű vádlottjaként a népbíróság halálra ítéli, kivégzik 39, 41, 42, 599, 696, 700, 701, 716–718, 720, 722–724, 726, 728, 730–732

Kerekes Béla, dr. (1898–?) ügyvéd, újságíró, a nyilas hatalomátvétel után a Nemzetvédelmi és Propaganda Minisztériumban az adminisztratív osztály vezetője, államtitkár 624

Kerekes Béláné (?–?) 709

Kerekes László, dr. (?–?) főorvos a Markó utcai fegyházban 759, 761

Keresztes Ferenc, dr. (?–?) népbírói tanácselnök, bíró 716

Keresztes-Fischer Ferenc (1881–1948) ügyvéd, 1931–1935-ig, majd 1938–1944. március 22-ig belügyminiszter. Konzervatív, németellenes politikus, kemény kézzel üldözi mind a nyilasokat, mind a kommunistákat, **Horthy** híve. 1944. március 19-én a Gestapo letartóztatja, Mauthausenbe deportálják 58, 71, 77, 103, 127, 141, 172, 179, 185, 186, 200, 218, 476, 510, 760

Kiss Aladár, dr. (?–?) **Gera József** védője 729

Kiss Ferenc (1893–1978) színész, hírhedt antiszemita, 1944. október 19-től a Nemzeti Színház igazgatója, november 2-től a színhéztügyek kormánybiztosa. A népbíróság nyolc év börtönre, valamint a színházi foglalkozástól való eltiltásra ítéli.

Börtönveit után először a székesfehérvári vágóhídon dolgozik, 1956 után ismét számos helyen játszik, filmszerepeket kap. 1961-ben vonul nyugdíjba. 1935-ben Corvin-koszorút, 1964-ben érdemes művész kiténtetést kap 512, 600

Kiss Károly, dr. (1896–?) 1929-től székesfővárosi tisztü ügyész, 1935-től **Szálasi** híve, a NAP tagja, a nyilas hatalomátvétel után a Dolgozó Nemzet Hivatásrendje vezetője, **Szálasi** a felsőház tagjává nevezi ki. A népbíróság első fokon tizenöt évi fegyházra ítéli; a NOT a büntetést életfogytiglani fegyházra változtatja 595, 700, 703, 716

Kiszely Alajos, dr. (1897–?) ügyvéd, több nyilasperben védő az 1930–1940-es években. 1944. október 31-től a Nyilaskeresztes Párt jogügyi osztályvezetője, pártügyész, feladata a beérkező panaszok kivizsgálása. A népbíróság hatévi fegyházra ítéli 595

Kivimäki, Toivo Mikael (1886–1968) finn jogász, egyetemi tanár, politikus. Miniszterelnök (1932–1936), berlini követ (1940–1944). A háború után öt év börtönre ítélik, 1948-ban kegyelmet kap, visszatér egyetemi tanári katedrájára 729

Klár Zoltán, dr. (1894–1905) orvos, újságíró, szerkesztő.

A Demokratikus Blokk listáján tagja lesz a főváros törvényhatósági bizottságának (1925–1930, 1935–1940), a *Társadalmunk* című hetilap szerkesztője (1932–1938). A német megszállás után Mauthausenbe hurcolják, a világháború után több népbírói perben tanú, majd az Egyesült Államokba emigrál 727

Koppány (962/964–997) Géza fejedelem rokonának, Tar Zerindnek a fia, a idősebb jogán magának követeli a fejedelmi rangot, feleségül akarja venni Sarolt fejedelemasszonyt. Géza családja inkább Vajköt, a későbbi **I. István** királyt támogatja az elsőszülöttség elvére hivatkozva. A hatalomért vívott harcban vereséget szenved, kivégzik 217, 218

Korbasits Pál (?–?) a Szálasi népbírói perében ülésező tanács tagja (MKP) 737

Kossuth Lajos (1802–1894) reformkori publicista, politikus, majd az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc vezetője 215

Koszmovszky Tibor, dr. (1910–?) ügyvéd, nyilas újságíró, a *Magyarság* külpolitikai rovatvezetője, korábban gyakorló ügyvéd. 1939 februárjában internálják, 1939–1940 fordulóján letartóztatásban van, majd májusig újra internálják. **Hubay Kálmán** rábizzá a földalatti pártszervezést. A hatósági zaklatásokat követően kapcsolata a nyilasokkal megszakad. A Hunnia filmgyár ügyésze, 1944-ben a német követség jogtanácsosa, pénzért zsidókat is véd. A budapesti népbíróság másfél, a NOT hat év börtönre ítélte. Beszervezik ügynököknek, de feladatát nem végzi el. 1958 decemberében disszidál 677

Kovarcz Emil (1899–1946) nyugállományú őrnagy, nyilas politikus. 1920-ban az Ostenburg-külföldi tagjaként részt vesz **Somogyi Béla** és **Bacsó Béla**, a *Népszava* munkatársai meggyilkolásában. 1920–1927-ig csendőr-, majd katonatiszt, a Ludovika Akadémia tanára. 1938 októberében kérvényezi nyugállományba helyezését, és titokban belép a Nyilaskeresztes Pártba. 1938–1941-ig a Nyilaskeresztes Párt szervezésvezetője, 1939-től országgyűlési képviselő. Mint az 1939. február 3-án a Dohány utcai zsinagógából kijövők elleni kézigránátos merénylet egyik szervezőjét a honvéd törvényszék két évre elítéli. A büntetés elől Németországba szököik, fizikai munkát végez, majd 1942–1943-ban tíz hónapig a keleti fronton Wehrmacht-katonaként szolgál. 1944. áprilisi hazatérése után részt vesz a nyilas puccs előkészítésében, a Szálasi-kormányban a nemzet totális mozgósításával és harcba vetésével megbízott tárca nélküli miniszter. A népbíróság halálra ítéli, kivégzik 15, 760

Krisztus lásd Jézus Krisztus

Kudar Lajos (1895–1945) csendőr ezredes, az ÁVK helyettes vezetője (1942–1944), majd főnöke, Újszászy István 1944. március 28-i letartóztatása után vezetője, **Keresztes-Fischer** Ferenc bizalmasa. A német megszállás után, főleg a nyilas uralom idején az ellenállók egyik legfontosabb segítője. A nyilasok december 5-én letartóztatják, a németek meggyilkolják 603

Kukkonen, Antti (1889–1978) finn politikus, az Agrár Liga tagja, több kormányban is oktatásügyi miniszter, így **Risto Ryti** második kormányában (1940–1941). A háború után a „háborús bűnösök” perében két év börtönre ítélik, 1947-ben köztársasági elnöki kegyelmet kap 729

Kunder Antal (1900–1968) gépészmérnök, kereskedelem- és közlekedésügyi (1938–1939, majd 1944. március 22. – augusztus 7.), továbbá iparügyi miniszter (1938–1939). A **Sztójay**-per V. rendű vádlottjaként a népbíróság halálra ítéli, a köztársasági elnök az ítéletet életfogytiglani fegyházra változtatja. 1956-ban kiszabadul, emigrál 84, 373, 599, 625, 750

Lakatos Géza (1890–1967) hivatásos katonatiszt, vezérezredes, miniszterelnök. 1928–1934-ig prágai katonai attasé, 1940-től a 2. magyar hadsereg vezérkari főnöke, 1943-tól a Magyar Megszálló Erők parancsnoka, 1944. április 1-től az 1. magyar hadsereg parancsnoka; május 15-én felmentik. 1944. augusztus végétől a nyilas puccsig miniszterelnök. 1945 februárjáig letartóztatásban van, majd kiszabadul. 1945 tavaszától 1946. január végéig a kiskőrösi internálótáborban raboskodik. Egy ideig kap nyugdíjat, majd ezt megvonják tőle; meghagyott földjét is elveszik. 1965-ben Ausztráliában élő gyermekeihez távozik 41, 347, 349, 510, 700, 701, 720, 721, 723, 725, 726

László, I., Szent (1046–1095) magyar király (1077–1095) 296

László Adolf (?–?) a Szálasi népbírósági perében ülésező tanács tagja (Polgári Demokrata Párt) 737

László Dezső, dr. (?–?) bíró 611, 756

Latkóczy Imre, dr. (1890–?) ügyvéd, 1942. decemberében a Budapesti Büntetőtörvényszék négyévi fegyházra ítéli. A vád szerint közreműködött zsidók hamis papírokkal való ellátásában, hivatali személyek megvesztegetésében stb. A Kúria 1944. március 23-án az ítéletet megsemmisíti és a vádak alól Latkóczyt fölmenti, miután már 1942 januárja óta

vizsgálati fogságban, majd előzetes letartóztatásban, végül fegyházban volt. 1946-ban Szálasi egyik védője 705, 728, 729, 741

Laval, Pierre (1883–1945) francia jogász, szocialista, majd németbarát politikus. A francia hadsereg összeomlása után **Pétain** kormányában miniszterelnök-helyettes. **Pétain** 1940 decemberében lemondásra kényszeríti, majd 1942 áprilisában miniszterelnökké nevezi ki; a bel- és külügyminiszteri, valamint a tájékoztatásügyi miniszteri posztot is rábízza. A háború után bíróság elé állítják, halálra ítélik, kivégzik 66

Lawrence, Geoffrey (1880–1971) brit jogász, bíró, a nürnbergi Nemzetközi Katonai Törvényszék elnöke (1945–1946) 727

Lázár Imre, dr. (?–?) ügyvéd 705

Lázár Károly (1890–1968) hivatásos katonatiszt, altábornagy, a testőrség parancsnoka. 1990 után alaptalanul terjesztik róla, hogy 1944. március 19-én megakadályozta, hogy a német csapatok elfoglalják a Várat, és azt is mindenféle bizonyíték nélkül híresztelik, hogy személyesen akadályozta meg a fővárosi zsidók deportálását. Tény viszont, hogy fegyveresen száll szembe a nyilas hatalomátvétellel, 1944. október 17-én Mauthausenbe hurcolják, majd Sopronkőhidán raboskodik. 1945. május 5-én kiszabadul, júniusban hazatér, a Honvédelmi Minisztérium Igazoló Bizottsága igazolja, 1946-ban B-listázzák. 1994-ben a Magyar Köztársaság elnöke posztumusz vezérezredessé nevezi ki 726, 727

Lélek Gábor (?–?) katolikus pap, 1938–1940-ben a szegedi Csillag börtön lelkésze 505, 506

Lengyel Gyula (1910–?) római katolikus pap, 1941-től a Nyilaskeresztes Párt tagja, 1942 áprilisától két hónapig a kárpátaljai nyilas főkerület vezetője, majd könyvelő a Nyilaskeresztes Pártban. A nyilas hatalomátvétel után megyevezető Veszprém megyében. Kőszegen a nyilas Népközüosségi Iroda vezetőhelyettese. A népbíróság nyolcévi kényszmunkára, a NOT két év börtönbüntetésre ítéli 597

Lenin, Vlagyimir Iljics (Uljanov) (1870–1924) orosz bolsevik forradalmár, teoretikus, az 1917-es szocialista forradalom és a Bolsevik Párt vezetője 202

Lenkey Géza (?–?) 1934-ben Miskolcon a Magyar Nemzeti Szocialista Párt helyi szervezetének vezetője, később nyilas párttag 704

Leó, XIII. (Pecci, Rafaele Luigi, 1810–1903), katolikus pap, pápa (1878–1903) 202

Lészay Béla (?–?) a Szálasi népbírósági perében ülésező tanács tagja (FKGP) 40, 737

Liebknecht, Wilhelm (1826–1900) német szocialista/ szociáldemokrata politikus és teoretikus, **Marx** és **Engels** gondolatainak németországi népszerűsítője, a német Szociáldemokrata Párt egyik megalapítója, 1868-tól Reichstag-képviselő. 1870-ben barátjával, **August Bebel**el bírálja **Bismarck** külpolitikáját, és felszólítják a német és francia munkásokat, hogy ne egymás ellen harcoljanak, hanem inkább döntsék meg saját uralkodó osztályukat. Hazaárulás vádjával letartóztatják és két év börtönre ítélik mindkettőjüket. 1874-ben kerülnek szabadlábra, összefognak Ferdinand Lassalle Általános Német Munkásszövetségével. Liebknecht szembekerül az **Eduard Bernstein** képviselte „revizionista” és a Rosa Luxemburg-féle balos-internacionalista irányvonallal 83

Linkomies, Edwin (1894–1963) finn politikus, a latin irodalom professzora a Helsinki Egyetemen, amelynek rektora is volt (1956–1962). A Nemzeti Koalíciós Párt tagja, majd elnöke. Miniszterelnök (1943–1944). A finn „háborús bűnösök” perében 1946 februárjában öt és fél év börtönre ítélik, Paaskivi köztársasági elnök 1949-ben kegyelemben részesíti 729

Lucz Ferencné sz. Köhler Katalin, özv. (1874–1967) gépműhely-tulajdonos, Szálasi Ferenc anyósa. 1945. július 10-én letartóztatják, a nyilasok hatalomra jutásának támogatásával vádolják, népbíróság elé állítják, felmentik 510, 622, 747, 752

Lucz Gizella (1906–1992) zongoratanárnő, Szálasi Ferenc felesége. 1945. július 3-tól rendőrhatalósági őrizetbe kerül, 1953. december 3-án a Budapesti Megyei Bíróság tizenkét évi börtönrre és teljes vagyonelkobzásra ítéli, 1958-ban helyezik szabadlábra 250, 253, 343, 405, 422, 510, 532, 581, 615–618, 620–622, 627, 631, 633, 668, 669, 679, 709, 711, 725, 728, 732, 747, 748, 751–753, 758

Lugosi András 5

Lukács Béla (1898–1958) katonatiszt, politikus, 1938 decemberétől földművelésügyi államtitkár, 1940-től a Magyar Élet Pártja elnöke, 1942. április 17-től 1944. március 22-ig hadigondozási tárca nélküli miniszter 185

Lukácsy Sándor, dr. (?–?) népbíróági tanácsvezető bíró 682
Lustig, Ron 9, 10

Maček, Vladimir (Vlatko) (1879–1964) horvát politikus, 1928-tól (hivatalosan haláláig) a Horvát Parasztpárt vezetője, 1939–1941: miniszterelnök-helyettes. 1941 őszén letartóztatják, a jasenovaci lágerbe zárják. 1942 októberétől a háború végéig házi őrizetben tartják. 1945-ben emigrál, az Egyesült Államokban hal meg 597

Machiavelli, Niccolo (1469–1527), olasz reneszánsz történész, politikus, filozófus, író, a modern politikatudomány megalapítója 167

Madách Imre 444, 481

Madzsar József 83

Maimonidész, Mózes (1137–1204) zsidó rabbi, orvos, filozófus 253

Majszkij, Ivan M. (1884–1975) szovjet diplomata, londoni nagykövet (1932–1943), majd hazarendelik, 1946-ig névlegesen a külügyi népbiztos helyettese, ténylegesen kegyvesztett lett **Sztálin**nál 194

Major Ákos (1908–1987) 1945-ig hivatásos hadbíró százados, majd 1945 elején a Budapesti Néptörvényszék első elnöke.

1946–1948-ban a NOT elnöke, 1953-ig a Legfelsőbb Bíróság bírója, majd ügyvédként dolgozik 326, 480, 531, 604, 698, 702

Major Tamás (1910–1986) színész, rendező,ínházigazgató,
Major Ákos öccse 88

Makay-Petrovics György (1878–1950) jogász, politikus, a Keresztény Kisgazda Földműves és Polgári Párt tagja, **Bethlen István** híve, Makó polgármestere (1917–1922), majd a város országgyűlési képviselője (1922–1935). **Gömbös Gyula** politikai ellenfeleként az 1935-ös választásokon már nem indítja a kormány, fokozatosan visszavonul a politikai élettől 88

Málnási Ödön (1898–1970) történész, publicista, jobboldali politikus. 1938-ban a Hungarista Mozgalom Főszéktartója.

A magyar nemzet őszinte története című könyve miatt

1938–1939-ben a szegedi Csillag börtönben raboskodik.

Kiszabadulása után szembekerül Szálasiival, aki **Málnási Feladatok** című munkája megjelenése után (1942), melyet ő fércműnek nevez, kizárja a pártból. Német (szász)

származására hivatkozva a Volksbund tagja lesz. A nyilas puccs után Szálasi híve; 1945 tavaszán Nyugatra menekül, háborús bűnősként kiadják Magyarországnak, a népbíróóság tízévi kényszermunkára ítéli. 1956-ban kiszabadul, Bécsbe emigrál 57, 63, 76, 112, 423, 595

Mándi Nagy István, dr. (?–?) néppügyész 592, 604

Mannerheim, Carl Gustav Emil von (1867–1951) finn hivatásos katonatiszt, politikus, a polgárháború idején (1918) az antibolsevista „fehér” hadsereg főparancsnoka, majd visszavonul a közélettől. A szovjet–finn háború idején (1939–1940) a finn hadsereg főparancsnoka, 1944–1946-ig köztársasági elnök 729

Marccone, Giuseppe Ramiro (1882–1952) katolikus pap, abbé, 1941–1944 között zágrábi pápai nuncius 597

Marx, Karl (1818–1883) német filozófus, közgazdász, szociológus, a kommunista munkásmozgalom teoretikusa, az I. (szocialista) Internacionálé megalapítója. Legfontosabb művei

a *Kommunista kiáltvány* (1848) és *A tőke* (első kötete 1867-ben jelent meg, a másik kettő a szerző halála után) 81, 174, 202, 207, 208, 314, 334, 375, 395, 584

Matolcsy Máttyás, dr. (1905–1953) földbirtokos, gépészmérnök, közgazdász. 1935-ben párton kívülként jut képviselői mandátumhoz, majd belép a kormánypártba. Nem sokkal később kilép, párton kívüli, független képviselő, majd 1937-től belép az FKGP-be, majd innen is kilép, és szélsőjobboldali, antiszemita pártot alapít. A radikális földreform híve. A Magyar Gazdaságkutató Intézet mezőgazdasági osztályát vezeti 1940 szeptemberéig. Az 1939-es választásokon már a Nemzeti Front programjával, a nyilasok támogatásával szerez Nagykátán mandátumot. A *Magyarság Útja* című lap felelős szerkesztője. 1940 őszén Szálasi a parasztság megszervezésével bízta meg. **Horthy István** kormányzóhelyettesé választását Szálasisal ellentétben támogatja, ezért 1942 elején kilép a Nyilaskeresztes Pártból. 1943 tavaszán **Kállay Miklós** miniszterelnök javaslatára ismét belép a kormánypártba. A népbíróság tíz év kényszermunkára, a NOT ugyanilyen időtartamú börtönre ítéli, a váci börtönben hal meg 594

Máttyás (?–80) az Újszövetség szerint Júdás öngyilkossága után a tizenkettedik apostol 719, 729, 730

Mayer János (1871–1955) kisgazda politikus, miniszter. 1906-ban **Nagyatádi Szabó Istvánnal** megalapítja a Heves megyei kisgazdapártot. 1919 elején a Közélelmezésiügyi Minisztérium államtitkára, a proletárdiktatúra kikiáltása után lemond.

A **Bethlen**-kormányban közlelmezési miniszter (1921), majd földművelésiügyi miniszter (1921–1922; 1924–1931) 202

Meggyes Kálmánné (?–?) Szálasi híve, a főváros környéki nyilas női főkerület vezetője, majd **Kovarcz Emil** mellett a „női totális mozgósítás” vezetője 598

Mérő József (?–?) a Szálasi népbírósági perében ülésező tanács tagja (SZDP) 737

Mezőssy Mária 756

Mihailović, Dragoljub (1893–1946) szerb hivatásos katonatiszt, a II. világháború idején a királypárti földalatti ellenállók, a csetnikek vezetője. Harcol a német megszállók és a Tito vezette kommunista partizánok ellen is, utóbbiakkal szemben főleg az olaszok által megszállt területeken hajlandó a megszállókkal is kollaborálni. A háború után elrejtőzik, elfogják, bíróság elé állítják és hazaárulás vádjával halálra ítélik, Belgrádban kivégzik 597

Miklós Béla lásd **Dálnoki Miklós Béla**

Mindszenty (Péhm) József (1887–1975) zalaegerszegi plébános, majd 1944-től veszprémi püspök, a felsőház tagja. 1944-ben semmiféle zsidómentő vagy nyilasellenes akcióban nem vesz részt. A nyilasok azért tartóztatják le, mert nem engedélyezi, hogy a püspöki palotába, ahol apácák is laktak, katonákat szállásoljanak be. Sopronkőhidára szállítják, házi őrizetbe helyezik, 1945 áprilisában térhet vissza Veszprémbe. 1945. szeptember 8-tól esztergomi érsek, hercegprimás. Határozott antikommunista, konzervatív politikus, ellenzi az iskolák államosítását, és az egyházi földbirtokok felosztása ellen is tiltakozik. 1948 karácsonyán letartóztatják, bíróság elé állítják, és koholt vádak alapján életfogytiglani fegyházra ítélik. Egészségi állapota és külföldi nyomás miatt házi őrizetben tartják. 1956 októberében, a forradalom idején kiszabadul, november 4-e után az amerikai követségre menekül, ahonnan 1971 szeptemberében először Rómába, majd Bécsbe megy. VI. Pál pápa 1974-ben megüresedettnek nyilvánítja az esztergomi érseki széket, és 1976-ban kinevezi utódául Lékai Lászlót 619, 620, 708, 724

Mohay (Mohaupt) Gyula, dr. (1894–1952) ügyvéd, tisztviselő. 1921–1944-ig a Földhitelintézetek Országos Szövetsége tisztviselője, 1939-től a Nyilaskeresztes Párt tagja, Budapest törvényhatósági bizottságában a párt csoportvezetője, 1944. október 15-ig a Legfőbb Pártfegyelmi Bizottság elnöke, a nyilas puccs után a főváros főpolgármestere. A népbíróság és a NOT

halálra ítéli, az igazságügy-miniszter javaslatára a köztársasági elnök az ítéletet kegyelemből életfogytiglani kényszermunkára változtatja, a Mosonyi utcai rabkórházban hal meg 593, 704, 707

Molnár László, dr. (?-?) ÁVO őrnagy 606

Molotov, Vjacseszlav Mihajlovics (1890–1986) bolsevik forradalmár, **Sztálin** híve, harcostársa, 1930–1941-ig a Népbiztosok Tanácsának elnöke, 1941–1949-ig külügyi népbiztos, külügyminiszter; **Ribbentrop** német külügyminiszterrel a szovjet–német megneemtámadási egyezmény (1939. augusztus 23.), majd a szovjet–német barátsági és határegyezmény aláírója (1939. szeptember 28.) 194, 199, 233, 506, 645

Moltke, Helmuth von (1800–1891) német tábornok, 1857–1887-ig vezérkari főnök, modernizálja a hadsereget (fegyverzet, kommunikáció, tisztek képzése, mozgósítási rendszer), irányításával győzik le az osztrákokat (1866) és a franciákat (1870–1871) 99

Montesquieu, Charles-Louis de Secondat (1689–1755) francia jogász, filozófus, politikai gondolkodó 395

Montgomery, Bernard (1887–1976), brit hivatásos katonatiszt, harcol az I. világháborúban, majd a II.-ban 1942 augusztustól a brit VIII. hadsereg parancsnoka, az úgynevezett második El Alamein-i csatától 1943 májusáig, **Rommel** csapatainak tuniszi fegyverletételéig. Részt vesz a szicíliai partraszállásban, a normandiai partraszállás idején a szárazföldi erők parancsnoka. A világháború után a brit fegyveres erők vezérkari főnöke 23

Morgenthau, Henry (1891–1967) amerikai pénzügyi szakember, **Roosevelt** elnöksége idején pénzügyminiszter (1934–1945) 295

Mosonyi Győző (1905–?) hivatásos katonatiszt, 1941-ben repülő százados, 1942 áprilisában lép be a Nyilaskeresztes Pártba. Szálasi megbízásából a pártszolgálat egyik megszervezője. 1942-ben titkos „Hungarista Rádióállomást” próbál szervezni

néhány társával. Lebuknak, a VKF bírósága hatévi fegyházra ítéli. A nyilas puccs után **Kovarcz** minisztériumában államtitkár. Miután közte és **Kovarcz** között elvi ellentétek merülnek fel, Szálasi maga mellé veszi „munkatörzsébe”, a Munkaügyi Iroda vezetője lesz. Terhelő tanú Kiss János, Tartsay Vilmos és társaik perében, később Szálasi „politikai irodáján” munkaügyi előadó, feladata az ország újjáépítési tervének kidolgozása munkaügyi szempontból. 1946-ban népbíróság elé állítják, életfogytiglani kényszermunkára ítélik, a NOT az ítéletet tizenöt év fegyházra mérsékli, 1963-ban szabadlábra helyezik 597, 680

Musakodzsi, Kintomo (1882–1962) japán diplomata, stockholmi (1929–1933), majd berlini (1934–1937) nagykövet, hazája nevében ő írja alá az antikomintern paktumot. A világháború után eltávolítják a közszolgálatból 102

Mussolini, Benito Amilcare Andrea (1883–1945) a fasiszta Olaszország diktátora (1922–1943). Az I. világháború előtt az Olasz Szocialista Párt egyik vezetője; amikor a világháború kitörése után szembeszáll a párt semlegességet hirdető álláspontjával, kizárják. 1915–1917 között önkéntesként szolgál a fronton, megsebesül. 1918 után az igen népszerű *Popolo d'Italia* című újság szerkesztője, a Fasiszta Párt megszervezője. 1922. október 22-én mintegy 30 ezer fekete inges fasiszta élén Rómába vonul, néhány nappal később

III. Viktor Emmánuel király miniszterelnökké nevezi ki.

Felszámolja a polgári demokráciát, széles körű gazdasági és társadalmi reformprogramot vezet be. 1938-ig ellenzi Ausztria és Németország egyesítését (*Anschluss*), majd **Hitler** egyik leghívebb szövetségese lesz. A háborús vereségek nyomán 1943. július 25-én a Fasiszta Nagytanácsban kisebbségbe kerül, a király fogságba vetteti. Német ejtőernyősök szabadítják ki, Észak-Itáliában a Salò Szociális Köztársaság vezetője. A háború végén olasz partizánok elfogják és agyonlövik 19, 20, 24, 60, 97, 102, 103, 112, 119, 134, 191–193, 195, 197, 216, 245, 275, 291, 367, 378, 395, 418, 489, 673

Nagy András, tasnádi (1882–1956) kormánypárti politikus, képviselő (1935–1944); 1925–1926-ban a MÁV főügyésze, 1933–1935-ben az Igazságügyi Minisztériumban államtitkár, majd a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium politikai államtitkára. 1938 elejétől a Nemzeti Egység Pártja országos elnöke, 1938–1939-ben egy évig igazságügy-miniszter, majd 1944. október 7-ig a képviselőház elnöke; a Törvényhozók Nemzeti Szövetsége, valamint a Szálasi-féle Országgyűlés tagja. A háború után a népbíróság golyó általi halálra, a NOT életfogytiglani fegyházbüntetésre ítéli 510

Nagy Emil (?–?) 601

Nagy Ferenc (1903–1979) kispárti politikus, 1930-ban az FKGP egyik alapítója, 1945-ig főtitkára, 1939–1944-ig országgyűlési képviselő. A német megszállás után a Gestapo letartóztatja, röviddel a nyilas puccs előtt szabadul, a nyilasok hatalomra kerülése után illegálisba vonul. 1945-től ismét országgyűlési képviselő, 1945–1946-ban a Nemzetgyűlés elnöke, 1946. február 4-től miniszterelnök. 1947. június 1-jén svájci tartózkodása idején lemondásra kényszerítik, emigrációban hal meg 130

Nagy Imre (1896–1958) agrárszakember, hivatásos forradalmár, kommunista politikus. 1945. november 17-től 1946. március 18-ig belügyminiszter, 1953–1955 között miniszterelnök, az 1956-os forradalom egyik vezetője, miniszterelnök. A forradalom leverése után halálra ítélik, kivégzik 603, 724

Nagy Károly, dr. (?–?) bíró, az **Imrédy**-per tárgyalásvezető bírja 480

Nagy Vince, dr. (1886–1965) ügyvéd, politikus, a Szálasi-per politikai ügyésze. 1916–1918-ig párton kívüli országgyűlési képviselő, 1918 decemberétől 1919 márciusáig belügyminiszter. 1924–1926-ig a Függetlenségi '48-as és Kossuth Párt nemzetgyűlési képviselője, 1928-tól a Kossuth Párt ügyvezető elnöke. 1944-ben a német megszállás után bujkálni kényszerül. 1945-ben pártjával belép az FKGP-be, 1947-ig nemzetgyűlési képviselő; ellenzi a baloldali pártokkal való

szorosabb együttműködést, az MKP követelésére több társával együtt 1946 tavaszán kizárják az FKGP-ből, 1947 júliusában emigrációba kényszerül 604, 728, 737

Nagyatádi Szabó István (1863–1924) kispárti politikus, 1908-tól országgyűlési, 1920-tól nemzetgyűlési képviselő, 1918–1919-ben az Országos Kispárt elnöke. Nevéhez fűződik az 1920. évi XXXVI. tc., a földbirtokpolitikai törvény, amely a földkérdést nem oldotta meg 202

Napóleon, Bonaparte (1769–1821) tábornok, Franciaország császára (1804–1814) 138, 150

Napóleon, Charles Louis Bonaparte (1808–1873) francia katonatiszt, politikus, köztársasági elnök (1848–1852), majd III. Napóleon néven francia császár (1852–1870) 160, 212, 384, 467

Nehring, Walther K. (1892–1983) német hivatásos katonatiszt, tábornok. 1939-ben ezredes, **Guderian** parancsnoksága alatt harcol Lengyelországban. 1941-ben részt vesz a Szovjetunió elleni támadásban, 1942-ben altábornagy. 1942 májusától az Afrikakörparancsnok, novemberben megszervezi Tunisz védelmét. Parancsnok elismeri képességeit, de mivel nyíltan hangoztatja, hogy Észak-Afrikában nem tudják magukat tartani a tengelyhatalmak csapatai, „egészségtelenül pesszimistának” nevezi, és leváltja; átvezénylik a keleti frontra, ahol a 24. páncélos hadtest parancsnoka lesz. A háború végén rövid ideig hadifogoly, majd haláláig visszavonultan él Düsseldorfban 65

Német (?–?) őrmester a Markó utcai fogházban 703

N. Schultz József 182

Olaszy Sándor (1902–?) nyilas festő, mozgalmár 618

Omelka Ferenc (1899–1946) magántisztviselő, majd bérautó-fuvarozó vállalkozó. *Dél-Budapest* és *Nagy Budapest* címmel időszaki lapot ad ki 1934–1935-ben, Szálasi híve, munkatársa 1937-től. 1938-ban rendőri felügyelet alá helyezik, majd a nagykanizsai kiegészítő toloncházban internálják, 1939–1940

folyamán mintegy tíz hónapig előzetes letartóztatásban van, 1941 elején egy év és két hónap börtönre ítélik, majd katonai szolgálatot teljesít a honvéd központi gépkocsizó tanosztály budapesti Zách utcai telepén. 1942 elején letartóztatják; az év nyarán a honvéd vezérkar főnökének bírósága lázító tartalmú röpiratok sokszorosításáért és terjesztéséért tízévi fegyházra ítéli. 1944-ben a német megszállás után amnesztiában részesül. A nyilas puccs után, amikor németek megszállják a Magyar Rádiót, a nyilasok nevében lefoglalja az épületet és az Athenaeum Nyomdát. Később összekötőként tevékenykedik **Kovarcz Emil** minisztériuma és a Központi Szállításvezetőség között, 1945 februárjától Kőszegen a miniszterelnökségen **Vajna Ernő** helyettese. A népbíróság és a NOT halálra ítéli, kivégzik 597, 705, 758

Orosz Nándor (1886–1966) szociáldemokrata, majd kommunista pártmunkás, a Tanácsköztársaság bukása után emigrációba kényszerül. 1940-ben kerül a Szovjetunióba, onnan többször Magyarországra küldik illegális munkára, lebukik, börtönbe kerül. Utolsó börtönbüntetése idején **Rákosi Mátyással** együtt raboskodik. A világháború után a *Tartós békéért, népi demokráciáért* című Komintern-lap magyarországi kiadásának szerkesztője, az MDP KV tagja 380

Orsós Ferenc (1879–1962) orvos, a Törvényszéki Orvostani Intézet vezetője, az MTA tagja. Egyetemi tanár, az Orvosi Kamara képviselőjében a felsőház tagja. 1941-ben a felsőházban eredménytelenül javasolja, hogy a zsidó–nem zsidó házasság és szexuális kapcsolat kriminalizálása mellett tiltsák meg a cigány–nem cigány házasságot és szexuális kapcsolatot is. Tagja annak a nemzetközi orvosi bizottságnak, amely 1943-ban feltárja a katyúi mészárlás tömegsírait. A világháború után Nyugatra menekül, Nyugat-Németországban lesz egyetemi tanár 141

Oshima, Hiroshi (1886–1975) japán hivatásos diplomata, tábornok, meggyőződéses nácibarát. 1934–1938-ig berlini japán katonai attasé, majd a világháború idején nagykövet.

A követség rádiókódját az amerikai hírszerzés már 1940-ben megfejti, a háború végéig több száz, nagyon fontos információt tartalmazó jelentését az amerikai hírszerzők sokszor hamarabb olvassák, mint Tokióban a felettesei. 1948-ban életfogytiglani börtönbüntetésre ítélik, 1955-ben kegyelmet kap, és húsz évvel később úgy hal meg, hogy fogalma sincs arról, milyen sok, felbecsülhetetlen értékű katonai információt ismertek meg az ő jelentéseiből a szövetségesek 590

Ovidius Naso, P. 395

Pajtás Ernő (?–?) százados 624

Pál, apostol 31, 703, 733

Pál Ákos, dr. (?–?) ÁVO őrnagy 601, 602

Pálffy Fidél, gróf (1895–1946) földbirtokos, 1932-től

nemzetiszocialista mozgalmi és pártvezető, a Meskó Zoltán vezette Magyar Nemzeti Szocialista Földműves és Munkás Párt, majd az Egyesült Magyar Nemzeti Szocialista Párt egyik vezetője. A szélsőjobb oldali pártok összefogása után 1939-ben Győr vármegyében választják képviselővé, de egy hírlapi cikke után bírói ítélettel, az 1921. évi III. tc. alapján mandátumától megfosztják. 1940 szeptemberétől a párt vezető tanácsának tagja, Szálasi egyik helyettese, hivatalosan „pártszemlélő”. 1941-ben **Imrédy Béla** Magyar Megújulás Pártjához csatlakozik. A nyilas kormány földművelésügyi minisztere. Népbíróság elé állítják, halálra ítélik, kivégzik 60, 63, 112, 127, 137, 185, 591, 609, 611, 612, 750, 758

Pálinkás András (1923–?) gépkocsivezető, 1941-től nyilas párttag, 1942 decemberétől 1944 tavaszáig Szálasi sofőrje. 1944. szeptember 3-án bevonul katonának, a nyilas puccs után esztergomi egységtől megszökik, a Fegyveres Nemzetiszolgálatnál Návay Imre ezredes sofőrje lesz. A népbíróság halálra, a NOT életfogytiglani kényszermunkára ítéli 616

Pálosi Béla, dr. (?–?) bíró 531, 750

Paulus, Friedrich (1890–1957) német hivatásos katonatiszt, vezértábornagy (*Generalfeldmarschall*). Harcol az I. világháborúban, majd a II.-ban a 6. Német Hadsereg vezérkari főnöke; részt vesz Lengyelország, Belgium és Franciaország lerohanásában. A Barbarossa-terv egyik kidolgozója, 1942-ben a Sztálingrád elleni roham, majd ostrom idején a 6. Német Hadsereg parancsnoka. A szovjet fogságban hajlandó felszólítani a német csapatokat a fegyverletételre, megpróbál náciellenes katonákból hadsereget szervezni. 1953-ban az NDK-ban engedik letelepedni, a hadsereg tanácsadója lesz 251

Peidl Gyula (1873–1943) nyomdász, szociáldemokrata politikus, 1909-től az SZDP vezetőségének tagja. 1919-ben a Berinkey-kormány munkatügyi és népjóléti minisztere. Ellenzi az SZDP és a KMP egyesülését, a Tanácsköztársaság kikiáltásakor lemond. 1919. augusztus 1–6-ig az ún. szakszervezeti kormány elnöke, 1922-től 1931-ig nemzetgyűlési, illetve országgyűlési képviselő 202

Perényi Zsigmond, báró (1870–1946) politikus, Máramaros megye főispánja (1903–1946), az ellenforradalmi mozgalmak egyik résztvevője, országgyűlési képviselő (1927–1933), koronaőr (1933–1946), a felsőház elnöke (1943–1944), koronaörként részt vesz a „Nemzetvezető” eskütételén, majd a korona Nyugatra vitelében is közreműködik 510

Peresztegi Dezső (?–?) a Szálasi népbíróági perében ülésező tanács tagja (Országos Szakszervezeti Tanács) 737

Perry, Jichak 9

Péter Gábor (1906–1993) 1931-től a kommunista párt tagja, 1945 januárjától a Politikai Rendészeti Osztály, később a Budapesti Államvédelmi Osztály, majd a Belügyminisztérium Államvédelmi Hatósága vezetője. Komoly szerepe van a koncepciós perek megszervezésében. 1953-ban leváltják, kizárják a pártból, életfogytiglani börtönre ítélik. A perújrafelvétel után 1957-ben tizennégy évi börtönre ítélik, 1959-ben szabadlábra kerül, könyvtárosként dolgozik 14, 17, 525, 590, 593–595, 685, 696, 700, 725, 755, 759, 760

Péterffy Gedeon (1912–1993) katolikus plébános, cserkészvezető, a Ranolder Intézet tanítóképzőjében hittanár. 1947 után kivándorol az Egyesült Államokba 619, 621, 623, 678, 679, 753, 755

Péterfi Gábor lásd **Péterffy Gedeon**

Petőfi Sándor 88, 120, 355

Peyer Károly (1881–1956) szociáldemokrata politikus, a kommunisták ellenfele, 1917-től az SZDP egyik vezetője, a **Peidl**-kormány belügyminisztere. 1927–1944-ig a Szakszervezeti Tanács titkára, képviselő. A német megszállás után letartóztatják, Mauthausenbe hurcolják, 1945 májusában szabadul. Az SZDP 34. pártkongresszusán (1945. augusztus 18–20.) már nem választják be a párt vezetésébe, 1947-ben a Zsolt Béla vezette Magyar Radikális Párt listáján jut a parlamentbe. Egyre erősebb politikai hajsza indul ellene, emigrációba kényszerítik, távollétében koholt vádak alapján nyolc év fogházra ítélik 16, 79, 185, 194, 202, 294, 303

Pilátus, Quintus Pontius (?–36) Tiberius császár idején Judea provincia helytartója (26–36) 164, 215, 488

Piusz, XI. (Ratti, Achille), 1857–1939) katolikus pap, pápa (1922–1939). 1919-től lengyelországi pápai nuncius, 1921-től milánói érsek. Következtesen törekszik konkordátumokkal biztosítani egyháza világi helyzetét. Bajorországgal (1924), Poroszországgal (1929), Badennal (1932) és Ausztriával (1933. június) köt konkordátumokat. A pápai székben utóda, **Pacelli** németországi pápai nuncius, majd vatikáni államtitkár készíti elő 1929-ben **Mussolinivel** az úgynevezett lateráni paktumot, az olasz állam és a Vatikán történelmi megbékülését; 1933 júliusában **Hitlerrel** is konkordátumot köt, de a Duceval ellentétben a Führer nem tartja be a szerződés előírásait. Meggyőződéses antikommunistaként eleinte mind a fasiszta, mind a náci mozgalmat üdvözli; a nácik rasszista, kereszténység- és egyházellenes politikáját később több ízben élesen, a nyilvánosság előtt is bírálja 202

Piusz, XII. (Pacelli, Eugenio, 1876–1958) katolikus pap, egyházjogász, vatikáni diplomata, pápa (1939–1958). 1917-től Szardínia tiszteletbeli érseke, 1920–1929-ig németországi nuncius. **XI. Piusz** konkordátum-politikájának hűséges végrehajtója, a német államokkal (lásd fent) kötött konkordátumok kidolgozója, aláírója. 1930-tól vatikáni államtitkár. Amikor kiderül, hogy **Hitler** következetes egyházellenes politikát folytat és a náci rasszista ideológiája és „fajnemesítő” programja nem egyeztethető össze a katolikus egyház tanításaival, határozottan támogatja **XI. Piusz** náciellenes politikáját. 1939. március 2-án választják pápává. A II. világháború idején sem az üldözött lengyel katolikusok, sem a zsidók érdekében a nyilvánosság előtt nem emeli föl szavát. 1944. június 4-én örömmel fogadja a Rómát felszabadító angol-szász erőket, akciószabadságát visszanyerve, de csak június legvégén fordul táviratban **Horthyhoz** a magyar zsidók üldözésének leállítását kérve. 1945 után az antikommunista Nyugat egyik szellemi vezetője, a Mária-kultusz fő propagátora 216, 331, 379

Pogány Imre (1899–?) vezérkari ezredes, a kormányzó Katonai Irodája főnökének helyettese 1944-ben, náci- és nyilasbarát 727

Prohászka Ottokár (1858–1927) katolikus pap, hitszónok, székesfehérvári püspök (1905–1927). Antiszemita politikus, a kormánypárt elnökeként 1920-ban a *numerus clausus*-törvény egyik szellemi atyja 31

Pütkösti Mihály (?–?) miskolci nyilas párttag 704

Quisling, Vidkun Abraham Lauritz (1887–1945) katonatiszt, norvég miniszterelnök. 1931-ben az Északi Népi Ébredés elnevezésű nácibarát mozgalom egyik alapítója, szoros kapcsolatokat épít ki az NSDAP-vel. 1931–1933-ig honvédelmi miniszter. 1933-ban Nemzeti Egység néven megalapítja fasisztoid pártját, 1940-ben lelkesen üdvözlö a hazájára támadó német csapatokat. 1942. február 1-jétől miniszterelnök. Nevét a *Times* című angol újság kezdi a náciikkal kollaboráló

kormányfők és kormányok jelzőjeként használni. A világháború után bíróság elé állítják, halálra ítélik, kivégzik 224, 350

Radó György, dr. (?–?) 676

Rajniss Ferenc (1893–1946) újságíró, politikus. Az 1920-as években a katolikus szellemiségű *Nemzeti Újság* munkatársa. Az OTI titkára, majd aligazgatója. Az 1930-as években **Gömbös Gyula**, majd **Imrédy Béla** híve, 1935-től a kormánypárt jobbszárnya orgánusaként alapított *Új Magyarország* főmunkatársa. 1935–1945-ig kormánypárti országgyűlési képviselő, a Magyar Élet Pártja, majd a Magyar Megújulás Pártja tagja. 1941-től tulajdonosa és alapító főszerkesztője a *Magyar Futár* című képes hetilapnak, melyet a goebbelsi propagandamódszerekkel állít az antiszemita és németbarát politika szolgálatába. Egyik alapítója a Törvényhozók Nemzeti Szövetségének, elítéli a kiugrási kísérletet. A nyilas puccs után tagja a kormányzótanácsnak, a Szálasi-kormány vallás- és közoktatásügyi minisztere. Tisztéről, miután összekülönbözik Szálasisal, lemond. A háború után a népbíróság halálra ítéli, kivégzik 84, 512, 530, 597, 600, 603, 746, 754

Rákosi Mátyás (1892–1971) hivatásos forradalmár, kommunista. Az I. világháború idején orosz fogságba kerül, a Tanácsköztársaság idején előbb kereskedelmi, majd szociális termelési népbiztos, 1919 júliusában a Vörös Őrség parancsnoka. A Tanácsköztársaság bukása után emigrációba kényszerül, 1924-ben illegálisan hazatér, 1925-ben letartóztatják, nyolc és fél évre elítélik. Büntetése lejártakor újabb perben ismét elítélik, 1940-ben szabadul, október végén 1848-as honvédszázlókért cserébe a Szovjetunióba távozhat, az MKP vezetője lesz. 1945-ben miniszterelnök-helyettes, az SZDP-vel való egyesülés után az MDP főtitkára, kormányfő. Vezetése alatt kiépül a kommunista diktatúra, százezreket telepítenek ki, politikai ellenfeleit koncepciós perekkel távolítja el. 1953 elején, **Sztálin** halála után moszkvai nyomásra

a miniszterelnöki posztot kénytelen **Nagy Imrének** átadni. Fő moszkvai ellenfele, Lavrentyij Berija bukása után sikerül a kormányfői tisztelet bizalmi emberére, Hegedüs Andrásra bízni. 1956 nyarán moszkvai nyomásra leváltják, kénytelen a Szovjetunióba távozni, emigrációban hal meg 17, 18, 325, 335, 336, 351, 365–367, 380, 399, 668, 686, 755

Ramsay, Henrik Carl (1886–1951) skót származású finn politikus, külügyminiszter (1943–1944). A „háborús bűnösök” perében 1946 februárjában két és fél év börtönre ítélik, Paasikivi köztársasági elnök 1947 szeptemberében kegyelemben részesíti 729

Rangell, Johan Wilhelm (Jukka) (1892–1982) finn bankár, politikus, miniszterelnök (1941–1943). A „háborús bűnösök” perében 1946 februárjában hat év börtönre ítélik, Paasikivi köztársasági elnök 1949 májusában kegyelemben részesíti 729

Ránki György 350

Rassay Károly (1886–1958) jogász, politikus, nemzetgyűlési, majd országgyűlési képviselő, államtitkár. 1915-től igazságügyi minisztériumi titkár, 1919–1920-ban néhány hónapig a Huszár-kormány igazságügyi politikai államtitkára. 1920–1926 között budapesti nemzetgyűlési, majd 1929–1944 között szegedi országgyűlési képviselő. 1921-ben saját kisgazdapártot alapít, majd Vázsonyi Vilmos halála után a Demokrata Párttal egyesülve létrehozza a Független Nemzeti Demokrata Pártot. Rövid idő múlva a pártban bekövetkezett szakadás miatt létrehozza a Nemzeti Szabadelvű Pártot, amely 1935-ben felveszi a Polgári Szabadságpárt nevet. 1923-ban megalapítja és 1944-ig szerkeszti az *Esti Kurír* című liberális napilapot. 1944-ben a németek letartóztatják és Mauthausenbe hurcolják. Visszatérése után már nem vesz részt a politikai életben 185

Ráttkay (Radits) Kálmán (1894–?) újságíró, a *Magyarság* című lap felelős szerkesztője 711

Rátz Erzsébet, dr. Herodek Sándorné (1917–2007) újságíró, **Rátz Jenő** lánya, az *Egyedül vagyunk* és a *Magyarság* című lapok munkatársa. A népbíróság antiszemita, háború- és

nyilaspárti cikkeiért 1946-ban a népbíróság hét, a NOT öt év börtönre ítéli, 1950-ben Kistarcsára internálják, 1953. augusztus 31-én helyezik szabadlábra. A Legfelsőbb Bíróság 1995-ben rehabilitálja: az indoklás szerint háborúpárti cikkek írása nem minősül bűncselekménynek. Antiszemita és nyilaspárti cikkeiről az LB „megfeleldeznek” 597

Rátz Jenő (1882–1952) vezérezredes, 1938-ban honvédelmi miniszter, a **Sztójay**-kormány miniszterelnök-helyettese, 1944. július 19-én „saját kérésére” **Horthy** felmenti. Szálasi a felsőház elnökévé nevezi ki. A **Sztójay**-per II. rendű vádlottjaként halálra ítélik, az ítéletet a köztársasági elnök kegyelemből életfogytiglani kényszermunkára változtatja, a váci fegyházban hal meg 60, 84, 112, 591, 599, 715, 750

Rátz Kálmán (1888–1951) hivatásos katonatiszt, politikus. 1918-ban a MOVE egyik alapítója, a Tanácsköztársaság alatt ellenforradalmi tevékenységéért letartóztatják. Az 1930-as évek elején bal-, majd jobboldali ellenzéki politikus, 1935-ben **Gömbös Gyula** híveként, a Nemzeti Egység Pártja listáján választják képviselőnek. Fokozatosan szembekerül a kormánnyal, 1939-ben hivatalosan párton kívülként, ám a nyilasok támogatásával jut mandátumhoz. 1941-ben szakít Szálasisal, majd félhivatalos kormánytámogatással megalapítja a Független Magyar Szocialista Pártot, a nyilasok egyik ellenpártját. 1944-ben a németek letartóztatják és Mauthausenbe hurcolják, szeptemberben kiszabadul, visszatér Magyarországra. 1948-ban Svájcba emigrál 127, 185

Reinikka, Tyko (1887–1964) finn bankár, pénzügyminiszter-helyettes (1943–1944). A „háborús bűnösök” perében 1946 februárjában két év börtönre ítélik, Paasikivi köztársasági elnök 1947 októberében kegyelemben részesíti 729

Reményi-Schneller Lajos (1892–1946) banktisztviselő, közgazdasági szakember, pénzügyminiszter 1938. március 8-tól 1945. március 27-ig. A németek bizalmi embere, a zsidótörvények egyik lelkes kezdeményezője és végrehajtója.

A **Sztójay**-per III. rendű vádlottjaként halálra ítélik, kivégzik 373, 624, 625, 750

Réthy Miklós, dr. (?-?) alezredes, a Magyar Államrendőrség Budapesti Főkapitánysága Fogház- és Toloncosztályának vezetője 711

Révai József (1898–1959) kommunista pártmunkás, író, ideológus, az MKP egyik alapítója, a Tanácsköztársaság után emigrációba kényszerül, 1934–1944 között a Szovjetunióban él. A **Rákosi**-rendszerben a kultúrpolitika irányítója, 1956 után háttérbe szorul 380

Ribbentrop, Joachim von (1893–1946) náci politikus, külügyminiszter. 1932-ben belép az NSDAP-be, **Hitler** külpolitikai tanácsadója, komoly sikere a német–angol tengerészeti egyezmény előkészítése, amely lehetővé tette a német hadiflotta újjászervezését, és amely a versailles-i békediktátum első legális megtörését jelentette (1935). 1936–1938-ig londoni német követ, majd Konstantin von Neurath bukása után külügyminiszter. **Molotov** szovjet külügyi népbiztossal a szovjet–német megneemtámadási egyezmény aláírója (1939. augusztus 23.). A háború idején minisztériuma jelentéktelenné válik; nehezen érti meg, hogy **Hitler** számára milyen jelentős a zsidókérdés, de amikor ezt fölfogja, 1942 őszétől diplomatait a holokauszt szolgálatába állítja. Nürnbergben halálra ítélik, kivégzik 45, 58, 102, 103, 112, 119, 142, 191, 233, 506, 510, 714

Ricioni, Eugenio (?-?) 677

Ries István, dr. (1885–1950) jogász, radikális, majd baloldali politikus. 1924-től az SZDP tagja, 1943-tól egyik vezetője. 1945–1950 között igazságügy-miniszter, 1948–1950-ben az MDP KV tagja. 1950. július 7-én letartóztatják, „kihallgatói” agyonverik. 1956-ban rehabilitálják 582, 616, 676, 698

Robespierre, Maximilien (1758–1794) a Nagy Francia Forradalom egyik jakobinus vezetője, a diktatúra emblemikus alakja 266

Rommel, Erwin (1891–1944) német tábornok, 1939-ben **Hitler** testőrségének parancsnoka, 1940-ben Franciaországban, később Észak-Afrikában az Afrikakorps élén komoly katonai sikereket ér el, ám 1942 őszén kénytelen visszavonulni **Montgomery** túlerőben lévő csapatai elől. Visszarendelik Franciaországba, ahol megpróbálja kiépíteni az Atlanti Fal erődítményrendszerét, hogy megakadályozzák a szövetségesek partraszállását. Amikor kiderül, hogy az 1944. július 20-i **Hitler**-ellenes merénylet szervezői kapcsolatban álltak vele, megengedik neki, hogy öngyilkosságot kövessen el 23, 65, 91

Rónai Mihály András (1913–1992), költő, műfordító, publicista, a világháború előtt a *Népszava* munkatársa. 1940–1944-ben munkaszolgálatos; **Pálffy Fidél** perének politikai ügyésze 612

Roosevelt, Franklin Delano (1882–1945) az Egyesült Államok 32. elnöke (1933-tól haláláig). 1932-ben a nagy gazdasági világválság idején választják elnökké, jelentős gazdasági reformokat vezet be, nagy állami beruházásokkal, közmunkákkal is sikerül a munkanélküliséget csökkentenie. Elnöksége alatt nem enyhítik a bevándorlási törvényeket, és az Egyesült Államok sem nyitja meg kapuit a menekülő zsidók előtt. A II. világháború idején legfontosabb céljának a náci Németország legyőzését tekinti, a zsidók érdekében néhány erőteljes tiltakozáson kívül egyebet nem tesz 24, 61, 105, 168, 169, 197, 225, 226, 320, 357, 485, 642

Rosenberg, Alfred (1893–1946) náci pártvezető. Rigában és Moszkvában építészetet tanul, 1918-ban Németországba menekül, közvetlenül **Hitler** után lép be az NSDAP-be. 1921-től a *Völkischer Beobachter* főszerkesztője. 1930-ban adja ki *Der Mythos des 20. Jahrhunderts* (A 20. század mítoszai) című könyvét, melyben megkísérel összefoglalni az igazi náci ideológiát. A Führer az egyházakkal való nyílt konfrontációt eleinte kerülni akarja, a hatalomátvétel után Rosenberget a párt szellemi és világnézeti kérdésekben illetékes oktatásügyi felügyelőjévé nevezi ki, aki hatásköri konfliktusba keveredik

Goebbelsszel, Bormann-nal és másokkal is. Amikor külpolitikai kérdésekbe avatkozik, **Ribbentrop**pall kerül szembe. 1941-ben a Keleti Megszállt Területek Minisztériumának élére állítják, itt súlyos konfliktusai támadnak az SS-szel, a Wehrmachttal és Ukrajna brutális, korrupt *Reichskommissar*jával, Erich Kochhál is. Nehezen érti meg, hogy a megszállt területek germanizálása elsősorban az itt élő népek rabszolgasorba döntését, a tömeggyilkosságokat jelenti. **Göring**gel is szembekerül, amikor ellenzi a műkincsek elrablását.

Nürnbergben halálra ítélik, kivégzik 396, 757

Róth Jenő, dr. (?-?) jogász 698

Rothschild, Nathan (1777–1836) a bankár-dinasztia londoni ágának leghíresebb tagja 138

Rotta, Angelo (1872–1965) katolikus pap, 1930-tól budapesti pápai (apostoli) nuncius, 1944-ben a diplomáciai zsidómentő akciók egyik irányítója. Többször tiltakozik személyesen **Sztójay**nál és más világi és egyházi vezetőknél a zsidók megbélyegzése, a gettózások, deportálások ellen. Részletesen tájékoztatja a Vatikánt a magyarországi zsidópolitikáról, többször sürgeti **Serédi Juszti**niánt és **XII. Piuszt**, hogy lépjenek fel legalább a konvertita zsidók érdekében. A nyilas rendszer idején zsidók ezreinek, nem csak konvertitáknak ad vatikáni védelevelet, több lakóházat vatikáni védelem alá helyez. 1945. április 4-én a SZEB (szovjet követelésre) kiutasítja Magyarországról. A Yad Vashem 1997-ben a Világ Igaza kitüntetésben részesíti 42

Rupprecht Olivér, ifj. dr., virtsologi (1898–?) újságíró, 1932–1944 között a *Magyarság* című napilap tulajdonos-főszerkesztője, 1938-tól újságját a németbarát szélsőjobb oldali politikai erők szolgálatába állítja. 1942 elejétől a lap **Hubay Kálmán** és társai Szálasi-ellenes támadásainak egyik fő orgánuma. 1944 őszén Nyugatra távozik, 1948-ban távollétében a népbíróság életfogytiglani kényszermunkára ítéli 112, 185

Ruszkay Jenő (1887–1946) hivatásos katonatiszt, politikus.

1919-ben Siófokon az ellenforradalmi hadseregben Soós Károly tábornok szárnysegéde, beosztását 1922-ig, Soós honvédelmi minisztersége végéig tölti be. 1922 és 1928 között Törökországban, Bulgáriában, majd Romániában katonai attasé. 1928–1933-ig a Honvédelmi Minisztérium VI/2.

(hírszerző) osztályának vezetője, 1933–1935-ig a miskolci vegyesdandár vezérkari főnöke. 1935–1937 között országos légvédelmi parancsnok, 1936-tól tábornok. 1938–1940-ig, nyugdíjazásáig a pécsi IV. hadtest parancsnoka. 1940 júliusában a Magyar Nemzeti Szocialista Párt vezetője.

1940 őszén pártját egyesíti Szálasi pártjával, és a külügyek vezetője lesz. 1942 februárjában Szálasi kizárja a pártból.

Himmler egyik bizalmi embere Magyarországon. A nyilas hatalomátvétel után Szálasi visszaadja rangját, címzetes vezérezredessé lépteti elő. 1945 elején a Németországban lévő magyar csapatok felügyelőjévé nevezik ki a németek, SS-*Obergruppenführeri* rangban. Szálasi ezek után megfosztja magyar állampolgárságától, **Beregfy** pedig katonai rangjától. A világháború után a népbíróság halálra ítéli, kivégzik 15, 76, 86, 103, 112, 596, 723

Ryti, Risto (1889–1956) finn politikus, a szovjetekkel vívott „Téli Háború” idején (1939–1940) miniszterelnök, majd köztársasági elnök (1940–1944). A „háborús bűnösök” perében 1946 februárjában tíz év börtönre ítélik, Paasikivi köztársasági elnök 1949 májusában kegyelemben részesíti 729

Sándor, I. (1888–1934) jugoszláv király (1921–1934).

Magyarországon kiképzett horvát (usztasa) terroristák gyilkolják meg Marseille-ben 514

Sándor, Nagy (i. e. 356–i. e. 323) II. Fülöp macedón király fia, apja halála után III. Sándor néven király. 334-től meghódítja a Közel-Keletet, Egyiptomot, hatalmát kiterjeszti az indiai szubkontinensig 99

Sava, George 756

Scheidl Miklós, dr. (?–?) ügyvéd 701

Schiberna Ferenc, dr. (?–?) ügyvéd, a Nyilaskeresztes Párt
Veszprém megyei nagyvezető-helyettese, 1944. október 27-től
veszprémi főispán 620

Schirilla György, dr. (?–?) ügyvéd 701

Schreiner (?–?) 606

Scope, John Thomas (1900–1970) középiskolai tanár Daytonban
(Tennessee, Egyesült Államok), akit 1925-ben perbe fogtak,
mert **Darwin** evolúciós tanát merészelte tanítani, bár ezt
az állam törvényben tiltotta. Bűnösnek találták, 100 dollár
pénzbüntetésre ítélték 260

Serédi Jusztinián (1884–1945) bencés szerzetes, 1927-től
esztergomi érsek, hercegprímás. Következetes, konzervatív
antijudaista, 1944-ben nem hajlandó közös zsidómentő akciót
szervezni a református és az evangélikus egyházi vezetőkkel
185, 708

Serényi Miklós, gróf (1898–1970) tartalékos huszár főhadnagy,
okleveles gazdász, **Pálffy Fidél** híve, majd 1938-ban
Szálasihoz csatlakozik, 1939–1944-ig a Nyilaskeresztes
Párt országgyűlési képviselője, 1939 augusztusától a párt
zsidótanítási osztályának vezetője. 1944 novemberétől a párt
irodavezetője. A népbíróság halálra, a NOT életfogytiglani
börtönbüntetésre ítéli, 1956-ban Nyugatra távozik 594, 602

Sipos Ignác (?–?) a Szálasi népbírósági perében üléselő tanács
tagja (Országos Szakszervezeti Tanács) 737

Sipos Péter 9, 384, 599

Sombor-Schweinitzer József (1895–1950) rendőrtiszt,
főkapitány-helyettes, 1919-től a politikai rendőrség egyik
vezetője. Keményen fellép a szélsőjobboldali és a baloldali
mozgalmakkal szemben. 1944. március 19. után a Gestapo
letartóztatja, deportálják. A háború után a magyar háborús
bűnösök felkutatását végző **Himler Márton** amerikai ezredes
segítőtársa 16, 760

Somogyi Béla (1868–1920) író, műfordító, újságíró, a *Népszava*
munkatársa, szerkesztője. A fehérterrort leleplező cikkei miatt
Horthy különítményesei **Bacsó Bélával** együtt meggyilkolják
346

Somssich Béla, dr. (?–?) soproni nyilas alispán (1944–1945) 678

Sótonyi László (?–?) a Szálasi népbírósági perében üléselő
tanács tagja (Nemzeti Parasztpárt) 737

Spinoza, Benedictus de (Baruch), 1632–1677) szefárd zsidó
származású holland filozófus, a felvilágosodás eszméi és
a modern bibliakritika egyik megalapozója 314

Stepinac, Alojzije (Aloysius) Viktor (1898–1960) katolikus
pap, 1937-től zágrábi érsek. Az usztasa hatalmat eleinte
örömmel üdvözlö, később élesen és a nyilvánosság előtt többször
elítéli a szerbek és a zsidók ellen elkövetett atrocitásokat,
tömeggyilkosságokat; ugyanakkor kapcsolatait a rezsimmel
nem szakítja meg. A világháború után, amikor elítéli
a katolikus papok letartóztatását, kivégzését, őt is bíróság
elé állítják, hazaárulással vádolják, tizenhat év börtönre
ítelik. A nemzetközi nyomás hatására öt év után házi őrizetbe
helyezik, majd kényszerlakhelyet jelölnek ki számára. 1998-ban
boldoggá avatják 597

Stöckler Lajos (1897–1960) csipegyáros, 1944 július végétől
a Központi Zsidó Tanács tagja, a deportáltak ügyeinek intézője,
október 15. után a Zsidó Tanács vezetője. A felszabadulás
után Stern Samu utóda: a PIH, majd a MIOI elnöke. 1953-
ban az ÁVH letartóztatja. Anticionista kirakatperben akarják
szerepeltetni, a fogságból elborult elmével, emberi roncsként
szabadul 596

Strache Gábor (1903–?) az Olasz–Magyar Bank tisztviselője,
1938-tól a Nyilaskeresztes Párt tagja. 1944. október 16. után
a fővárosi pénzügyi felügyeletével megbízott nyilas
miniszteri biztos, november 12-től lakásügyi kormánybiztos
595

Sütő Gyula (?–?) baloldali szociáldemokrata, majd
szélsőjobboldali politikus, 1940 őszétől nyilas parlamenti

képviselő. 1942-ben azzal vádolják, hogy a **Horthy**t és családját gyalázó röplapokat az ő irányítása alatt készítik a nyilasok. A képviselőház mentelmi bizottsága kiadja, képviselői posztjáról lemond, a Nyilaskeresztes Pártból kilép, külföldre szökik 222

Szakovics Emil, dr. (1896–?) miniszteri tanácsos, okleveles gépészmérnök, katonatiszt. 1936-ban az Iparügyi Minisztérium tanácsosa, 1938-ban osztályfőnök, 1942-ben nyugállományba helyezik. Szálasi Ferenc kormányában iparügyi miniszter. A NOT 1946-ban életfogytiglani fegyházra ítéli, 1956. november 1-jén kiszabadul, elhagyja az országot 591, 750

Szálasi Béla (1898–1944) hivatásos katona, 1944-ben fogatolt vonatos ezredes, Szálasi Ferenc testvére. Légitámadás során vesztí életét 331, 618, 622, 748

Szálasi Ferenc, id. (1866–1940) hivatásos katonatiszt, nyugállományú katonai építészeti tanácsos, Szálasi Ferenc apja 331, 532, 618, 622, 748

Szálasi Ferencné, id., sz. Szakmári Erzsébet (1874–1963)
Szálasi Ferenc anyja 422, 480, 532, 581, 631, 622, 678, 679, 732, 752, 758

Szálasi Károly (1901–2002) hivatásos katona, 1944-ben gépkocsizó vonatos alezredes, Szálasi Ferenc testvére, a háború után Nyugat-Németországban él 732, 752

Szálasi Rezső/Rudolf (1900–1998) hivatásos katona, 1944-ben honvéd (tüzér) szertiszt, 1941. május 1-től százados, Szálasi Ferenc testvére, a háború után Nyugat-Németországban él 732, 752

Szálasi Vilma (1894–1991) Szálasi Ferenc nővére, a háború után Nyugat-Németországban él 678, 709, 732, 752

Szalay László, zalai, dr. (?–?) 756

Szalkay Günther (?–?) 606

Szász Lajos (1888–1946) pénzügyi tisztviselő,
a Pénzügyminisztérium költségvetési osztályvezetője. 1939-től a Magyar Élet Pártja képviselője, a Pénzügyminisztérium

adminisztratív államtitkára (1937–1942), közellátásügyi tárca nélküli miniszter (1942–1944), 1944 augusztusában a **Sztójay**-kormány iparügyi, valamint kereskedelem- és közlekedésügyi minisztere, a Szálasi-kormányban kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter. A Törvényhozók Nemzeti Szövetségének egyik vezetője. A háború után a népbíróság halálra ítéli, kivégzik 750

Szato, Naotake (1882–1971) japán diplomata, brüsszeli (1930–1933), majd párizsi (1933–1937) követ; ő az utolsó moszkvai japán követ (1942–1945). A háború után a japán parlament Államtanácsának elnöke (1949–1953) 645

Széchenyi István (1791–1860) gróf, reformkori politikus, író, közgazdász, 1848-ban a Batthyány-kormány közlekedési minisztere 215

Szénássy Zoltán (?–?) detektív 624

Szent-Györgyi Albert (1893–1986) orvos, biokémikus, a C- és a P-vitamin felfedezője, az MTA tagja, 1937-ben munkásságát orvosi Nobel-díjjal ismerik el, 1947-ben kivándorol az Egyesült Államokba 458

Szentirmay Félix (?–?) a Generál Árukereskedelmi Rt. igazgatója, német teher- és személygépkocsik magyarországi importőre 599

Szeredy Mihály dr. (?–?) 599

Szinai Miklós 350

Szirmai Rezső (1902–1966) író, újságíró, 1923-tól az *Est*-lapok munkatársa, 1934–1939-ig szerkesztőként dolgozik, színművek, vígjátékok szerzője 582, 616, 676

Szombathelyi Ferenc (1887–1946) katonatiszt, tábornok, a vezérkar főnöke (1941–1944 áprilisáig). A háború után a népbíróság életfogytiglani börtönre ítéli, majd – máig tisztázatlan körülmények között – kiadják a jugoszláv hatóságoknak. 1946 októberében az 1942 januári újdéki vérengzésben játszott szerepe miatt halálra ítélik, kivégzik. 1994-ben a Legfelsőbb Bíróság „bűncselekmény hiányában” az ítéletet hatályon kívül helyezi 187, 683, 729

Szögi Géza, dr. (1902–?) jogász, ügyvéd. 1934-ben

kormánypárti programmal a szegedi törvényhatósági bizottság tagjává választják. Az 1939-es választásokon a Nyilaskeresztes Párt országos listáján jut a képviselőházba. 1939 májusában belép a Nyilaskeresztes Pártba, a képviselőházban több antiszemita beszédet tart. A nyilas hatalomátvétel után a miniszterelnökség politikai államtitkára, egyik feladata a minisztertanácsi jegyzőkönyvek vezetése. A felszabadulás után népbíróság elé állítják, életfogytiglani kényszermunkára ítélik. A NOT az ítéletet tízévi fegyházra mérsékli 510, 593, 602, 624, 633, 692, 711, 721

Szöllősi (Naszluhác) Jenő (1893–1946) okleveles

vegyésmérnök, gyógyszerész, nyilas politikus. Az I. világháborúban végig a fronton szolgál, tartalékos tüzér főhadnagyként szerel le. 1922-től Makón gyógyszerértára van, 1927-től a városi képviselőtestület virilis tagja, 1939-től nyilas képviselő; Makón „párton kívülként” választják meg. 1942 tavaszától a párt képviselőcsoportjának vezetője, 1943-tól az *Összetartás* című nyilas napilap névleges felelős szerkesztője, a nyilas hatalomátvétel után miniszterelnök-helyettes. A Szálasi-per III. rendű vádlottja, halálra ítélik, kivégzik 45, 103, 223, 373, 591, 624, 625, 633, 696, 719, 730–732

Sztálin, Joszif Visszarionovics (1878–1953) szovjet-grúz

hivatásos forradalmár, 1906-tól az OSZDMP vezetője, 1922-től az SZK/b/P főtitkára 17, 24, 45, 73, 141, 157–159, 172, 197, 201, 202, 225, 226, 232, 313, 320, 357, 378, 440, 600, 729

Sztójay Döme (1883–1946) hivatásos katona, altábornagy,

miniszterelnök. Az I. világháború kitérésekor vezérkari százados, 1918-ban vezérkari őrnagy. 1919 után a Vkf. VI. 2. osztályának vezetője, feladata a külföldi hírszerzés. 1925 novemberétől Kánya Kálmán berlini követ mellett katonai attasé 1933-ig. Hazarendelik, a Honvédelmi Minisztérium elnöki osztályának vezetője lesz. Altábornagyként nyugállományba helyezik, 1935-ben kinevezik berlini követté. 1944. március 22-től augusztus 29-ig miniszterelnök. A II.

világháború végén amerikai fogságba kerül, 1945 októberében kiadják a magyar hatóságoknak, a népbíróság halálra ítéli, kivégzik 11, 15, 28, 43, 84, 234, 235, 349, 350, 715, 750

Szücs János, dr. (?–?) jogász 698

Szücs László 350

Taby Árpád (1896. július 16.–?) hivatásos katonatiszt, nyugalmazott honvéd őrnagy, kormánypárti, majd **Imrédy**-párti országgyűlési képviselő 1939-től. 1921-ben részt vesz a nyugat-magyarországi felkelésben, századában szolgál **Endre László** is. Szálasi egyik politikai mentora, majd 1939-ben szembekerül vele, **Imrédy** híve lesz. A gyöngyösi népbíróság 1946-ban nyolcévi fegyházra ítéli 613

Tanner, Väinö (1881–1966) finn szociáldemokrata politikus, miniszterelnök (1926–1927), külügyminiszter (1939–1940), kereskedelmi miniszter (1940–1942). A „háborús bűnösök” perében öt és fél év börtönre ítélik 1946 februárjában; Paasikivi köztársasági elnök 1949 májusában kegyelemben részesíti 729

Tarján (Löwig) Béla (1902–?) nemesfémműves, pénzverdei munkás, többszörös bokszbajnok. 1939-től a nyilas párt tagja, röpcédula-terjesztésért 1939 októberétől fél évig vizsgálati fogságban, majd öt hónapig internálótáborban tartják, szabadulása után többször bevonultatják katonának. Munkaszolgálatos százada tagjaival tanúvallomások szerint emberségesen bánik. Leszerelése után 1943–1944-ben Szálasi személyi testőre. 1945 elején Szálasi egy kisebb fegyelmi vétség miatt felelősségre vonja, ezek után öngyilkosságot kísérel meg, kegyvesztett lesz. A népbíróság két év börtönre ítéli 616

Tasnádi Ákos 5

Tasnády Nagy András lásd **Nagy András, tasnádi**

Teleki Andor, gróf (?–?) **Teleki Pál** miniszterelnök unokaöccse, 1939. szeptember 1. előtt a Magyar Külkereskedelmi Hivatal párizsi képviselője, majd alelnöke, később elnöke; 1940-ben helyettes árkormánybiztos 77

Teleki Pál, gróf (1879–1941) földrajztudós, miniszterelnök. 1919-ben a bécsi Antibolsevista Comité egyik megszervezője, 1920-ban külügyminiszter, majd 1921-ig miniszterelnök. 1938-ban vallás- és közoktatástügyi miniszter, majd 1939–1941-ig ismét miniszterelnök. Első miniszterelnöksége idején fogadja el a Nemzetgyűlés a *numerus clausus* törvényt, majd előkészíti a harmadik és a negyedik zsidótörvényt; összesen tíz antiszemita törvény és számos diszkriminatív miniszterelnöki rendelet is függ a nevéhez. Nagy szerepe van abban, hogy 1939 szeptemberében a Lengyelországra támadó német csapatok Magyarország területén keresztül nem kapnak utánpótlást. 1941 tavaszán, miután belátja, hogy ha Magyarország együttműködik Németországgal Jugoszlávia megtámadásában, akkor hazánk háborúba sodródik, öngyilkos lesz 16, 58, 61, 103, 112, 196, 202, 381

Telmann, Konrad 756

Temesváry László (1896–?) újságíró, *A Nép* című nyilas hetilap szerkesztője, 1941-től a Nyilaskeresztes Párt tagja, Szálasi híve. A nyilas hatalomátvétel után az MNB elnöke. A népbíróság halálra, a NOT életfogytiglani kényszermunkára ítéli. 1956. október 27-én kiszabadul a váci fegyházból, majd emigrál 593, 710

Teras (?–?) 600

Terray István, dr. (?–?) miskolci nyilas párttag 704

Thoma Józsefné (?–?) nyilas 612

Tildy Zoltán (1889–1961) református lelkész, kiszagdapárti politikus, az FKGP egyik megalapítója, 1936–1944 között országgyűlési képviselő, 1945-től a párt elnöke. 1945 novemberétől 1946 februárjáig miniszterelnök, 1946–1948-ban köztársasági elnök. Vejét koholt vádakkal perbe fogják, lemond, 1956-ig házi őrizetben tartják. 1956. október 28-tól november 4-ig a **Nagy Imre**-kormányban államminiszter. A Legfelsőbb Bíróság hatévi börtönrre ítéli, 1959-ben szabadlábra helyezik 16, 18, 185, 194, 607, 629, 630, 686, 711, 744

Timár István, dr. (?–?) ezredes 696, 698, 699, 702

Tojo, Hideki (1884–1948) japán katonatiszt, politikus. Az 1930-as években a Mandzsukuót megszálló japán hadsereg parancsnoka, 1940-től a japán kormány tagja, 1941 őszétől miniszterelnök. 1944 júliusában a háborús vereségek hatására lemond, 1945-ben öngyilkosságot kísérel meg, az amerikaiak fogságába kerül, bíróság elé állítják, háborús bűnösnek nyilvánítják, halálra ítélik, kivégzik 134

Toronyi Zsuzsanna 9

Tóth Tihamér, dr. 755

Töreky Géza, dr. (?–?) bíró 702

Train, Arthur 756

Trettina Jenő (1894–1945) kiskapda, majd szélsőjobbaldali újságíró, az 1930-as évek elején a *Független Kisgazda* című lap szerkesztője, később a *Magyarság* munkatársa. Az ostrom alatt egy aknaszilánk halálosan megsebesíti 711

Truman, Harry S. (1884–1972) amerikai politikus, Missouri állam szenátora (1935–1945), rövid ideig **Roosevelt** elnök alelnöke. 1945-től elnök, 1948-ban megválasztott elnök (1953-ig) 357, 507, 546

Vágó Pál (1889–1982) mérnök, a Fővárosi Elektromos Művek műszaki főtanácsosa. A Nyilaskeresztes Párt egyik alapító tagja, 1939–1940-ben nyilas képviselő, a nyilas rendszer idején árkormánybiztos, majd közellátásügyi államtitkár. 1945-ben Nyugatra szökik 60

Vajna Gábor (1891–1946) hivatásos katonatiszt, nyilas politikus. A Ludovika Akadémia elvégzése után 1912-ben avatják hadnaggyá, az I. világháború idején negyvenhárom hónapot tölt a fronton, századosi rangot ér el. A világháború után a vezérkarhoz kerül, a bécsi magyar követségen szolgál. A királypuccs után mint legitimista kéri nyugállományba helyezését. 1924-től a kémelhárító osztály tiszteletdíjas munkatársa, 1931. augusztus 1-jéig a cseh alosztályon dolgozik, őrnagyi rangot kap 1931-ben. Ezt követően a defenzív (kémelhárító) osztály megbízásából Balatonfűzfőn

a robbanóanyag- és lőporgyárban hadiüzemi titkár, a szabotázs- és kémelhárító szolgálat vezetője 1939-ig. 1939-től nyilas képviselő, az Országos Szociális Pártszolgálat vezetője 1942-ig, fő feladata a munkanélkülivé lett párttagok, az internáltak, kisgyermekes családanyák segítése. 1942 júniusától a Pártellenőrzés országos vezetője, 1941-től tagja a párt Vezető Tanácsának. A nyilas kormányban belügyminiszter. 1944. november 1-től Szálasi ezredessé lépteti elő. A Szálasi-per II. rendű vádlottja, a népbíróság halálra ítéli, kivégzik 15, 41, 60, 526, 601–603, 615, 696, 700, 701, 717, 721, 722, 724, 726, 728, 729, 731

Valló Dezső (1895–?) papír-nagykereskedő, a Szálasi-per egyik tanúja 727

Várkonyi Zoltán (1912–1979) színész, filmrendező, színházigazgató 88

Vas Zoltán (1903–1983) kommunista pártmunkás, gazdasági szakember, a Gazdasági Főtanács elnöke (1945–1949), majd az Országos Tervhivatal elnöke (1949–1953). Kegyesztett lesz, 1953-ban **Nagy Imre** köréhez csatlakozik. 1956 után emlékiratai írásával foglalkozik 366

Veesenmayer, Edmund (1904–1977) SS-*Brigadeführer* (1944. március 15-től), német diplomata. 1925-től az NSDAP tagja, 1932-től a Külügyminisztérium munkatársa. 1941 májusában Zágrábban a kollaboráns usztasa kormány megszervezője. 1944. március 19. után Németország teljhatalmú megbízottja Magyarországon. Szorosan együttműködik Adolf Eichmannnal a magyarországi zsidók deportálásának megszervezésében. 1949. április 2-án Nürnbergben húsz év börtönre ítéli, 1951 decemberében szabadlábra helyezik a John J. McCloy amerikai főbiztos által kihirdetett általános amnesztia keretében 11, 39, 349, 419, 489, 510, 530, 592, 599, 611, 612, 615, 700, 701, 714, 726, 732

Veress Lajos, dálnoki (1889–1976) hivatásos katonatiszt, vezérezredes, bécsi katonai attasé (1935–1938), vezérőrnagy (1940), a IX. hadtest parancsnoka (1942–1944), vezérezredes

(1944), a 2. hadsereg parancsnoka. A nyilas puccs után letartóztatják, a hadbíróság tizenöt évre ítéli, a fogságból megszökik. 1947-ben koholt vádak alapján halálra ítéli, a köztársasági elnök az ítéletet életfogytiglani fegyházra változtatja. 1956-ban a forradalom idején kiszabadul, Londonba emigrál 700, 701, 723

Vickers, Roy 756

Viktor Emmánuel, III. (1869–1947) olasz király (1900–1946).

1914–1915-ben sürgeti Itália belépését a világháborúba az antant oldalán. 1922-ben kinevezi **Mussolini**t miniszterelnöknek, és egészen 1943 nyaráig nem száll szembe a Ducéval. 1936-ban Etiópia, 1939-ben Albánia királya. 1943. július 25-én parancsot ad **Mussolini** letartóztatására, majd a fegyverszünet aláírása után Brindisibe menekül **Badoglio**val együtt. Az olaszok többsége elítéli a Ducéval folytatott két évtizedes kollaborációjáért, ez vezet a monarchia eltörléséhez. 1946. május 9-én lemond a trónról fia, Umberto javára 191

Vilmos, I. (1797–1888) a Hohenzollern-dinasztia sarja, porosz király (1861–1871), majd I. Vilmos néven német császár (1871–1888) 160

Vlaszov, Andrej Andrejevics (1901–1946) szovjet hivatásos katonatiszt, altábornagy, a Vörös Hadsereg egyik legfiatalabb tábornoka. 1919-ben százados, 1921-ben már ezredparancsnok. Talán paraszti származása miatt az 1937–1939-es tisztogatások során nem tartóztatják le, bár szülei, rokonai kuláklistára kerülnek az 1930-as évek elején. 1938–1939-ben a **Csang Kaj**-sek mellé rendelt szovjet katonai tanácsadó csoport tagja. 1941. június 22. után több nagy csatában tűnik ki bátorságával, katonai vezetői képességeivel. Moszkva védelmében nyújtott teljesítményéért **Sztálin** személyesen tünteti ki és nevezi ki altábornaggyá. 1942 elején Leningrád felmentésére küldik, kevés felszereléssel, rosszul megszervezett utánpótlással. Július 12-én német fogságba kerül (egyes források szerint tudatosan készült az átállásra). Bár **Hitler** és **Himmler** kevésbé bízik benne, megszervezi az Orosz

Felszabadító Hadsereget; talán abban reménykedik, hogy egy antibolsevista, nemzeti, független Oroszország vezetője lehet. Kb. 50 ezer fős csapata zömmel német hadifogságba került orosz és ukrán katonákból áll, a keleti fronton a németek nem merik őket bevetni. A háború végén Prága alatt egységeivel a nácik ellen fellázadt partizánok oldalára áll. Az amerikai csapatok előtt teszi le a fegyvert, mégsem tekintik őket hadifoglyoknak, hanem nácikkal kollaborálóknak, és kiadják a szovjeteknek. Halálra ítélik, kivégzik 19, 465

Voigt Ede, dr. (?-?) nyilas mozgalmár 707

Vörös János (1891–1968) hivatásos katonatiszt, vezérezredes, vezérkari főnök, honvédelmi miniszter. A II. világháború idején hosszú ideig, egészen 1944 közepéig németbarát, hisz a Wehrmacht győzelmében. A német megszállás után vezérkari főnök, októberben a kiugrási kísérlet egyik lelkes szervezője. A nyilas hatalomátvételnél álláspontja ingatag: Szálasi nem esküszik fel, **Horthy** viszont igyekszik meggyőzni lemondása szükségességéről. Átáll a szövetségesek oldalára, 1944. december 27-től 1945. november 15-ig az Ideiglenes Kormányban honvédelmi miniszter. 1950-ben letartóztatják, elítélik, 1956-ban szabadul 540, 714, 715, 718, 722, 723, 727

Wallace, Henry Agard (1888–1965) az Egyesült Államok alelnöke 1941–1945 között 125

Wallenberg, Raoul (1912–1947) svéd építészmérnök, diplomata. Az Ann Arbor-i (Michigan, USA) egyetem építészmérnök-hallgatójaként 1935-ben diplomázik. A II. világháború idején a Közép-Európai Kereskedelmi Társaság alkalmazottja. 1944. július 9-én érkezik Budapestre mint a svéd követséghez beosztott titkár. Útjának előkészítésében a legújabb kutatások szerint amerikai és magyar zsidó körökön kívül az OSS-nek és a WRB-nek is volt szerepe. A svéd követség embermentő akciójának egyik fő szervezője. 1945. január 17-én a szovjet hatóságok letartóztatják és Moszkvába hurcolják. Hivatalos szovjet jelentés szerint a Lubjanka börtönben szívroham

következtében hal meg. A Yad Vashem 1963-ban a Világ Igaza kitüntetésben részesíti 42

Walton Ágoston, dr. (1906–?) ügyvéd, 1940-ben a Magánalkalmazottak Nemzeti Szövetségének egyik ügyésze, 1941–1944-ig törvényszéki könyvszakértő, a budapesti ügyvédi kamara választmányának és az ügyvédi kamarák országos bizottságának tagja, a MÜNE elnöki tanácsának és választmányának tagja, a sajtóbizottság elnöke, 1943-ban az Olympia írógép vállalat jogtanácsosa. 1945-ben a népbíróság életfogytiglani fegyházra, a NOT tízévi kényszermunkára ítéli 599, 615

Wheatley, Dennis 756

Wilkie, Wendell (1892–1944), amerikai jogász, üzletember, politikus, 1940-ben a Republikánus Párt elnökjelöltje 169

Winkelman, Otto (1894–1977) SS-*Obergruppenführer*, rendőrtábornok, 1944. december 1-től Waffen-SS tábornok, a magyarországi német rendőri és SS-erők főparancsnoka (*Höherer SS und Polizeiführer „Ungarn“*). 1944. március 31-től szolgál Budapesten 510, 526, 530, 592, 601, 612, 700, 701, 726, 727

Wirth Károly (1909–1944) politikus, kora ifjúságától részt vesz a magyarországi munkásmozgalomban, először a szociáldemokrata párthoz csatlakozik, 1930-tól a pécsi nyomdász szakszervezet vezetőségi tagja. 1939 márciusától tagja a Nyilaskeresztes Pártnak, a májusi választásokon nyilas képviselővé választják. 1940 nyaratól üzemi pártszervező. 1941-ben **Horthy**-ellenes merénylet vádjával tizenöt évi fegyházra ítélik, 1944. október 15-én szabadul a szegedi Csillag börtönből, országos munkás üzemszervező vezetővé nevezik ki. Bombatámadás áldozataként Budapest ostroma során veszti életét 15, 378, 379

Zajzon Béla dr. (?-?) ügyvéd 701

Zboray Sándor dr. (?-?) ügyvéd, **Gömbös Ernő** és Szálasi védője 703, 705, 706, 716, 722, 723, 728, 729, 734, 742–744, 749, 753

Zilahy Lajos (1891–1974) író, publicista, a **Horthy**-korszak népszerű szerzője, 1947-ben az Egyesült Államokba emigrál
458

Zöldi Márton (1912–1946) csendőr százados, az újvidéki vérengzésben részt vevő csendőralakulatok egyik parancsnoka. A felelősségre vonás elől 1944 elején Németországba szökik, a megszállás után a német csapatokkal együtt tér vissza Magyarországra, részt vesz a vidéki zsidók deportálásában. A háború után **Grassy Józseffel** és **Deák Lászlóval** együtt népbíróság elé állítják, halálra ítélik, kiadják Jugoszláviának, ott is halálra ítélik, kivégezik 593

Zsolnai László 759

KÉPEK

1. Horthy Miklós Hitlernél tett látogatása alkalmával megtekinti a német tengerészeti erődítményeket Helgoland szigetén. Horthy mögött balra a második sorban Imrédy Béla miniszterelnök. 1938. augusztus 23. Associated Press felvétel

„Horthy Miklós úr huszonöt éves rendszere a magyar történelem legcéltalanabb, legértelmetlenebb és legértéktelenebb korszakát fogja jelenteni.” (673. Itt és a továbbiakban az idézetek után kötetünk oldalszámait adjuk meg.)

2. Teleki Pál miniszterelnök mint tiszteletbeli főcserkész a cserkészlányok első világtáborozásán. Gödöllő, 1939. július 30. Ismeretlen fényképező felvétele

„1940. szeptember 17. óta eddig háromszor kaptam elégtételt Istentől: először: Teleki Pál halálával, akit csak úgy temetett el a magas egyház, hogy először beszámíthatatlannak hirdette; ez az öngyilkosság pontot tett arra a rágalomhadjáratra, melyet Teleki Pál indított személyem ellen 1940 novemberében, hogy orvopszichológiai jelenség vagyok, tehát hogy bolond [...].” (112.)

3. Imrédy Béla távozik az általa 1940 októberében létrehozott szélsőjobboldali párt, a Magyar Megújulás Pártja VI. Teréz körút 24/a sz. alatti székházából. Budapest, 1940 ősze. Jánosffy Endre felvétele

„Jobboldali egységről szónokolnak minden oldalon. Ez megvan, nem is egy formájában, hanem egyszerre kettőben, ahogyan az már Magyarországon illik: a parlamentben az MMP és nagyszerű zsidó vezetője, Imrédy alatt, de a nemzetben is, a Hungarista Mozgalom vezetésével.” (236.)

4. Keresztes-Fischer Ferenc belügyminiszter a Várban, az úrnapi körmeneten a kormányzó képviselésében. Budapest, 1941. június 14. Ismeretlen fényképező felvétele

„Fischer Ferenc belügyminiszter kijelentette Szöllősi Jenő képviselő testvériünk előtt, hogy nem akarja felosztatni a szocdem pártot, mert szüksége van rá a kommunisták elleni harcában. Förtelmes! Halálos sértésnek kell minősítenem ezt a kijelentését, mert annyira tökkelütöttnek képzel bennünket, hogy ezt el is hisszük neki.” (103.)

5. Kállay Miklós miniszterelnök a Sándor-palotában, kormányának beiktatása alkalmával. Budapest, 1942. március 10. Mannheim Katalin felvétele

„Kállay Miklós úr állandóan és céltudatosan összetéveszti személyét a nemzettel. Talán azért teszi, hogy annak idején alibit bizonyíthasson.” (219.)

6. A nyilas hatalomátvétel napján a Várba érkező Szálasi Ferencet a Honvédelmi Minisztérium katonai parancsnoka köszönti. Mögöttük nyilas vezetők, balról: Csia Sándor, Kovarcz Emil, Kassai Ferenc, Gera József. Jobb szélén Beregfy Károly honvédelmi miniszter, a háttérben egy német Királytigris harckocsi. Budapest, 1944. október 16. Walther Faupel német haditudósító felvétele

„A Hungarizmus nem az új demokrácia ellen vétett 1944. október 15–16-án, hanem a régi feudalizmus ellen, melyet megbuktatott, miután önmagát a régi feudalizmus lehetlenné tette magatartásával.” (271.)

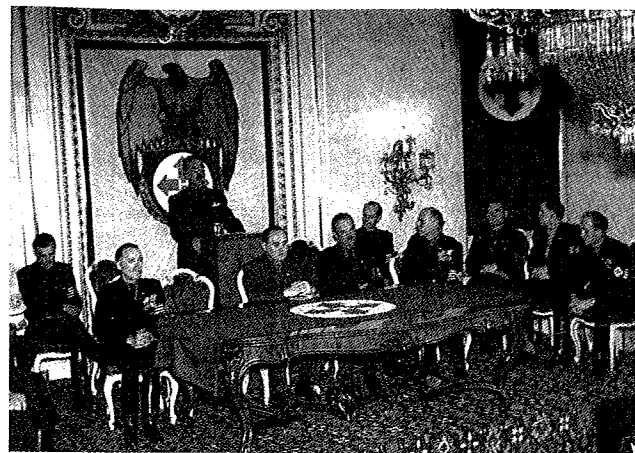
7. A nyilas kormány tagjai a Sándor-palota teraszán. Az ülő sorban balról jobbra: Reményi-Schneller Lajos, báró Kemény Gábor, Szálasi Ferenc, Beregfy Károly, Szász Lajos. Álló sorban balról: Rajniss Ferenc, gróf Pálffy Fidél, Vajna Gábor, Jurcsek Béla, Kovarcz Emil, Kassai Ferenc, Szakvály Emil, Szöllősi Jenő. A kormány tagjai közül Budinszky László és Hellebronth Vilmos nem szerepel a fotón. Budapest, 1944. október 16. Szécsy István felvétele

„Hogy most ugyanazok, akik 1944. október 15-én Éljen Szálasi! kiáltottak, most Éljen Rákosi! kiáltanak, nem lényeges, mert nem a tömeg döntötte el a kérdéseket, hanem mindig a szellem. Ettől a tömegmagatartástól független az én általam meglátott igazság.” (325.)

8. Szálasi Ferenc „nemzetvezető” leteszi esküjét a Szent Koronára a Várban, a királyi palota fehér márványtermében. Jobb szélén báró Perényi Zsigmond koronaőr. Budapest, 1944. november 4. MTI/MOL felvétel

„A Nemzet politikai, gazdasági és társadalmi akaratát, közösségét és egységét a Szent Koronázási Ékszerek mutatják kifejezésre. A Szent Korona az akaratot, a Szent Jogar a közösséget, a Szent Alma az egységet.” (530.)

9. Szálasi Ferenc és a nyilas vezetők a Hungarista Nagytanács ülésén a királyi palota fehér márványtermében. A szónok: Csia Sándor. Szálasi Ferencről balra Gera József, jobbra Szöllősi Jenő. Budapest, 1944. december 2. A Magyar Film Iroda felvétele

„Paradicsom vagy pokol: ez lehet Hazánk. A Hungarizmus tudja csak a Paradicsomot biztosítani.” (654.)

10. Szálasi–Hitler találkozó Berlinben, a Birodalmi Külügyminisztériumban. Hitler mögött jobbra Joachim von Ribbentrop német külügyminiszter, balra Kemény Gábor magyar külügyminiszter. 1944. december 4. Heinrich Hoffmann felvétele

▲ „Hitler miért vesztette el a háborút:

1. Nem a háborút vezette, hanem a hadsereget. Sztalin–Churchill–Roosevelt háborút vezettek.
2. Éveken keresztül hamisan tájékoztatták, így döntései is hamisak voltak, nem is lehettek mások.
3. Nem adott nemzetiszocialista alkotmányt népének, így népe hite nélkülözte az alapot, amelyen hite szilárdan állhatott volna.” (320.)

11. Foglyok a Salzburg közelében fekvő Marcus Camp amerikai foglyotáborban. Középen, csizmában, zakóban Szálasi Ferenc. 1945. szeptember. Ismeretlen fényképező felvétele

„Szeptember 18: Elvitelem Marcusa Campba a salzburgi tartományi fogházból. Salzburtól talán 4–5 km-re D-re Hallein irányában. Büntetőtábor. Szégyene minden kultúrának.” (709.)

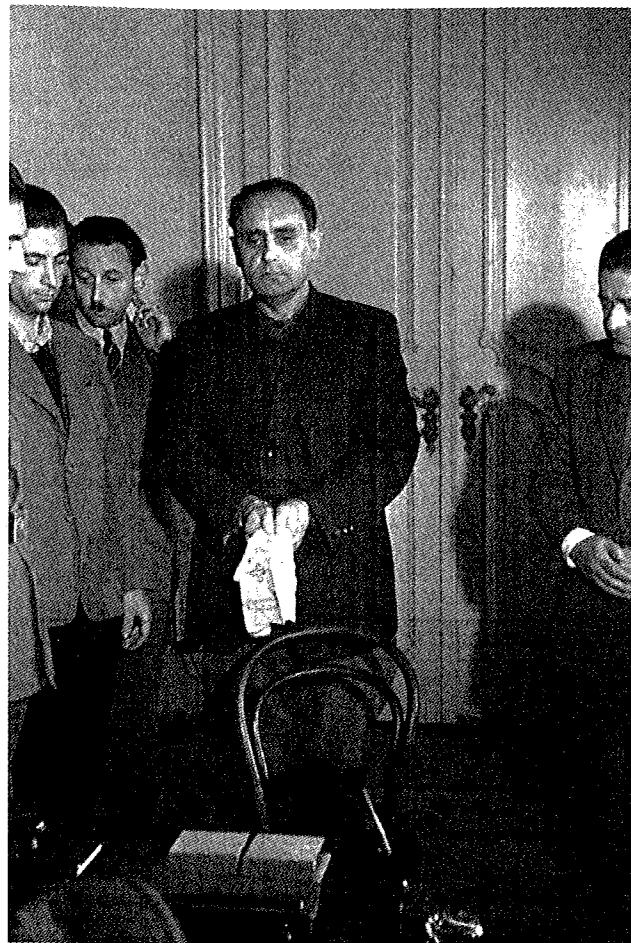

12. A megbilincselte Szálasi Ferenc kiszáll a rabszállító kocsiból az Andrássy út 60. előtt. Jobb vállát Péter Gábor, a Politikai Rendészeti Osztály vezetője fogja. Budapest, 1945. október 3. Bojár Sándor felvétele

13. Péter Gábor kihallgatja Szálasi Ferencet az Andrássy út 60. sz. alatti irodájában. Budapest, 1945. október 3. MAFIRT/MTI felvétel

„Indulás reggel repülőgépen Marcus Campből – Salzburg-tól D-re 4-5 km – Budapestre. Budapestre érkezés, fogságba vetés a Hűség Háza pincéjében. Este első tájékoztató kihallgatás a politikai rendőrség vezetője előtt.” (590.)

14. Szálasi Ferenc az Andrássy út 60.-ban, Péter Gábor szobájában. Megbilincselte kezében horogkeresztes hímezett kendő. Budapest, 1945. október 3. MTI/MAFIRT – Cserna György felvétele

„A nyilaskereszt és a hungarista lobogó ősi történelmi magyar jelvények. Szent László a pajzsán nyilaskeresztet hordott, innen vettük át.” (296.)

15. A megbilincselte Szálasi a romos főváros panorámáját nézi. Hátterben a felrobbantott Lánchíd. Budapest, 1945. október 19. MTI – Reismann Marian felvétele

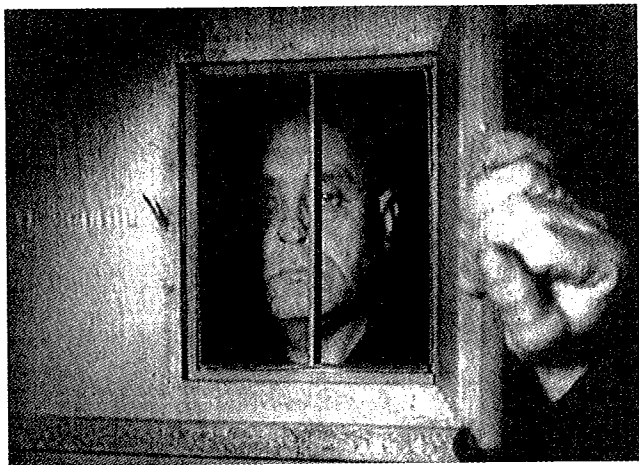
„Ma, október 19-én délután 16h 10–17h 10-ig gépkocsikon végigvittek Budapesten, de különösen a Vár romterületén. Itten, ezeken a helyeken csak levett kalappal és imával csodálattal a lélekben lehet végigmenni és tartózkodni. Nagyon mélyen meghajlok Budapest város hősi lakosságának hőskölteménybe illő hősiessége előtt, hősi áldozatkészsége és hősi élni akarása előtt. A hős Budapest hősi romjait és hősi lakóit láttam.” (269.)

„X. 27.: Délután megmutatja nekem Péter Gábor vezérőrnagy a budapesti körutunk alkalmából készített fényképfelvételeket. Mindegyik – mint felvétel – igen jól sikerült.” (594.)

16. A Budapesti Népbíróság, dr. Jankó Péter (középen szemüvegben) tanácsa a Zeneakadémia nagytermében. Budapest, 1945. december. MAFIRT/MTI felvétel

„XII. 28.: Tanúkihallgatásom a bíróság előtt a délelőtti folyamán a Jaross–Endre László–Baky László ügyben. Az elnöklő bíró mániákusnak nevezett, mert foglalkozásként nemzetvezetőt adtam meg. A bíró neve Jankó Péter. Az egész tárgyalás teljesen lapos volt. A bíró, Jankó, elvitatta tőlem a jogot, hogy bírálatot mondhassak a jelenlegi állapotokról.” (626.)

17. Szálasi Ferenc kinéz Markó utcai börtönzárkája ajtajának kukucskálóablakán. Budapest, 1946. január. Ismeretlen fényképező felvétele

„1946. I. 24-én 16 óra óta a Markó II. emelet 14. sz. zárka különszobás lakója vagyok. Újra nappali világosság vesz körül életem válságnapjaiban. A Hűség Háza pincefogdájában október 3. óta pontosan 113 napot töltöttem [...]. A cserének nagyon örülök, dacára, hogy sajnálom, hogy a Hűség Házát ott kellett hagynom.” (703.)

18. A Szálasi-kormány néhány tagja a népbíróság előtt a Zeneakadémia nagytermében. Balról Szálasi Ferenc, Szöllösi Jenő, báró Kemény Gábor és Beregfy Károly. Jobb szélén Csia Sándor profilja látszik. Budapest, 1946. február 5. MAFIRT/MTI felvétel

„III. 1. Január 23-tól a mai napig, tehát több mint egy egész hónapon át nem jegyeztem semmit. Oka: főtárgyalásom. Erre kellett készülnöm. Minden időmet lefoglalta. Egész február hónapban nem jutott időm, hogy csak egy rövid gondolatot is bejegyezzek.” (735.)

19. Szálasi Ferenc beszédet mond a bíróság előtt az utolsó szó jogán. Budapest, 1946. február 25. MAFIRT/MTI felvétel

„Mindannyiunkat csak a népbíráskodási törvény alapján, ennek is 11. pontjában lefektetett háborús bűnösség alapján mondtak ki bűnösnek, és ezért kötélt általi halálra ítélték. Fellebbezési jogunk az ítélet ellen nincs. Népügyészek megnyugodtak az ítéletben. Jankó dr. tanácselnök az ügyészi bejelentés alapján az ítéletet jogerősnek nyilvánította. Utána egyenként a mikrofon elé kellett állnunk, elsőnek nekem. Elnök megkérdezi tőlem, akarok-e kegyelmet. Határozott Igen!-nel válaszoltam.” (749.)

20. Az utolsó fénykép Szálasi Ferencről Markó utcai zárkájában, két órával kivégzése előtt. Budapest, 1946. március 12. Better World felvétel

„A főorvos a fogházból, dr. Kerekes megkért, írjak bármit az adott papirosra, adjam ki neki aláírva. Megtettem. Szent János evangéliumának 17. fejezetéből az 1. és a 4. verssorainak kezdő részét írtam le, írtam alá és adtam oda neki.” (761.)

21. A Markó utcai fogház udvarán kivégzett Szálasi Ferenc, Vajna Gábor, Beregfy Károly és Gera József holtteste az akasztófán, miután az orvos megállapította a halál beálltát. Szálasi és Vajna között Bogár János ítéletvégrehajtó áll. Budapest, 1946. március 12. Bojár Sándor felvétele

A KÉPEK FORRÁSAI

A borítón: Szálasi Ferenc beszédet mond egy nyilaskeresztes gyűlésen. Budapest, 1940-es évek. Ismeretlen fényképező felvétele. Magyar Nemzeti Múzeum Történeti Fényképtár, ltsz. 64.3251

1. Magyar Nemzeti Múzeum Történeti Fényképtár, ltsz. 2963/1957
2. Magyar Nemzeti Múzeum Történeti Fényképtár, ltsz. 823.1954
3. Magyar Nemzeti Múzeum Történeti Fényképtár, ltsz. 62.3213
4. Magyar Nemzeti Múzeum Történeti Fényképtár, ltsz. 62.1889
5. Magyar Nemzeti Múzeum Történeti Fényképtár, ltsz. 82.1153
6. Magyar Nemzeti Múzeum Történeti Fényképtár, ltsz. 64.3304
7. Magyar Nemzeti Múzeum Történeti Fényképtár, ltsz. 64.3300
8. MTI, jelzete: D-MOLT1944-002
9. Magyar Nemzeti Múzeum Történeti Fényképtár, ltsz. 1492/1954
10. Ullstein Bild/GettyImages Hungary, 545974763
11. Magyar Nemzeti Múzeum Történeti Fényképtár, ltsz. 61.1191
12. Magyar Nemzeti Múzeum Történeti Fényképtár, ltsz. 64.809a
13. MTI, jelzete: F-35010
14. MTI, jelzete: FMAFI1945-34020
15. MTI, jelzete: FMAFI1945-449004
16. MTI, jelzete: F-T-500511
17. Magyar Nemzeti Múzeum Történeti Fényképtár, ltsz. 64.4341
18. MTI, jelzete: FMAFI1946-446002
19. MTI, jelzete: FMAFI1946-508021
20. Magyar Nemzeti Múzeum Történeti Fényképtár, ltsz. 1857/1957
21. Magyar Nemzeti Múzeum Történeti Fényképtár, ltsz. 64.1002

TARTALOM

Köszönetnyilvánítás	5
Rövidítések jegyzéke	6
Bevezető	9
A sajtó alá rendezés elvei	45
NAPLÓK 1942–1944	47
A füzet	49
B füzet	55
C füzet	189
NAPLÓK 1945. OKTÓBER 7.–1946. MÁRCIUS 12.	247
Névmutató	763
Képek	831
A képek forrásai	853

X 253822

Szálasi Ferencet már kortársai többsége sem értette, és személye, rendszere köré a világháború után is számos legenda és félreértés szövődött. Aki meg akarja érteni Szálasi, az embert és a politikust, annak el kell olvasnia naplóit, amelyeket a második világháború idején kezdett papírra vetni, és kivégzése napjáig, 1946. március 12-ig nagy szorgalommal írt. Az 1942–44-es naplófüzetek eddig csak folyóiratban láttak napvilágot, az 1945–46-os börtönnaplók pedig most jelennek meg először nyomtatásban. Az utóbbiak izgalmas, mindedig sehol nem publikált mozzanata Szálasi saját népbírósági peréről napról napra nyújtott részletes elemzése-értékelése, valamint végrendelete. A szöveget Karsai László bevezető tanulmányával és jegyzeteivel, továbbá életrajzokkal kiegészített névmutatóval közöljük. A naplóhoz tartoznak Szálasi ábrái, táblázatai és térképei. A kötetet számos fénykép illusztrálja, köztük kevésbé ismert képek is felbukkannak.

KARSAI LÁSZLÓ történész, egyetemi tanár,
a magyar holokauszt kiemelkedő kutatója.
Legutóbbi könyve: *Szálasi Ferenc. Politikai
életrajz* (2016)